

Norme metodologice:

ART. 7.

1. O activitate poate fi reconsiderată, potrivit criteriilor prevăzute la **art. 7** alin. (1) pct. 2.1 din Codul fiscal, ca activitate dependentă, în cazul în care raportul juridic în baza căruia se desfășoară activitatea nu reflectă conținutul economic al acestuia. Activitățile desfășurate în mod independent, în condițiile legii, care generează venituri din profesii libere, precum și drepturile de autor și drepturile conexe definite potrivit prevederilor Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi reconsiderate ca activități dependente potrivit prevederilor **art. 7** alin. (1) pct. 2.1 și 2.2 din Codul fiscal.

1[^]1. Prin centrul intereselor vitale se înțelege statul cu care relațiile personale și economice ale persoanei fizice sunt mai apropiate. Astfel, se va acorda atenție familiei sale, soțului/soției, copilului/copiilor, persoanelor aflate în întreținerea persoanei fizice și care sosesc în România împreună cu aceasta, relațiilor sale economice și relațiilor sale sociale. Prin relații economice se poate înțelege: angajat al unui angajator român, implicarea într-o activitate de afaceri în România, conturi la bănci în România, carduri de credit/debit la bănci în România. Prin relații sociale se poate înțelege: membru într-o organizație caritabilă, religioasă, participări la activități culturale sau de altă natură.

Norme metodologice:

ART. 8.

2. Sintagma *loc prin care se desfășoară integral sau parțial activitatea* acoperă orice fel de clădiri, echipamente sau instalații utilizate pentru desfășurarea activității nerezidentului, indiferent dacă acestea sunt ori nu utilizate exclusiv în acest scop. Un loc de activitate există și acolo unde nu sunt construite sau nu sunt necesare clădiri pentru desfășurarea activității nerezidentului, ci dispune doar de un spațiu. Nu este important dacă clădirile, echipamentele sau instalațiile sunt deținute în proprietate, sunt închiriate ori se găsesc în alt fel la dispoziția nerezidentului. Un loc de activitate poate fi constituit de o tarabă în piață sau locul de activitate poate fi situat în clădirea unei alte societăți, atunci când un nerezident are în permanență la dispoziție anumite clădiri sau părți ale acestora, deținute în proprietate de altă societate.

3. Este suficient ca un nerezident să aibă la dispoziția sa un spațiu utilizat pentru activități economice pentru ca acesta să constituie un loc de activitate, nefiind necesar niciun drept legal de utilizare a respectivului spațiu.

4. Deși nu este necesar niciun drept legal oficial de utilizare a unui anumit spațiu pentru ca locul respectiv să constituie sediu permanent, simpla prezență a unui nerezident într-o anumită locație nu înseamnă că locația respectivă se găsește la dispoziția aceluși nerezident. Acest principiu este ilustrat de următoarele situații în care reprezentanți ai unui nerezident sunt prezenți în spațiile unei alte societăți:

a) Un vânzător care își vizitează cu regularitate un client principal pentru a primi comenzi și se întâlnește cu directorul de achiziții în biroul acestuia. În acest caz, clădirea clientului nu se află la dispoziția societății pentru care lucrează vânzătorul și nu constituie un loc fix de activitate prin care se desfășoară activitățile nerezidentului. Cu toate acestea, în funcție de situația existentă, se poate aplica [art. 8](#) alin. (5) din Codul fiscal pentru a considera că există un sediu permanent.

b) Un angajat al unei societăți cărui se permite, pe o perioadă lungă de timp, să utilizeze un birou în sediul unei alte societăți pentru a asigura respectarea de către societatea din urmă a obligațiilor asumate prin contractul încheiat cu prima societate. În acest caz, angajatul desfășoară activități legate de obiectul primei societăți, iar biroul ce se găsește la dispoziția sa în sediul celeilalte societăți va constitui un sediu permanent al angajatorului său, dacă biroul este pus la dispoziția sa pe o perioadă de timp suficient de lungă pentru a constitui un «loc de activitate» și dacă activitățile efectuate acolo depășesc activitățile precizate în [art. 8](#) alin. (4) din Codul fiscal.

c) O societate de transport rutier care folosește zilnic o perioadă scurtă de timp o platformă de livrare din depozitul clientului său, pentru a livra mărfuri achiziționate de acel client. În acest caz, prezența societății de transport rutier la platforma de livrare este de scurtă durată și societatea nu poate considera că acel loc se află la dispoziția sa și constituie un sediu permanent al societății.

d) Un zugrav care, timp de 2 ani, petrece 3 zile pe săptămână într-o clădire mare de birouri ce aparține principalului lui client. În acest caz, prezența zugravului în acea clădire de birouri în care își desfășoară activitatea, respectiv zugrăvește, constituie un sediu permanent al zugravului.

5. Cuvintele «prin care» trebuie să se aplice în toate situațiile în care activitățile economice sunt desfășurate într-o anumită locație ce este la dispoziția societății în acest scop. Astfel, se va considera că o societate angajată pentru pavarea unui drum își desfășoară activitatea «prin» locația în care are loc activitatea.

6. Locul de activitate trebuie să fie «fix», astfel încât să existe o legătură între locul de activitate și un anumit punct geografic. Nu este importantă perioada de timp în care o societate a unui stat contractant operează în celălalt stat contractant dacă nu face acest lucru într-un loc distinct, dar nu înseamnă că echipamentul ce constituie locul de activitate trebuie să fie efectiv fixat pe sol. Este suficient ca echipamentul să rămână într-un anumit loc. Atunci când activitățile economice ale unei societăți sunt deplasate între locații învecinate, pot exista dificultăți în a stabili dacă există un singur «loc de activitate». Dacă există mai multe locuri de activitate și dacă celelalte condiții ale sediului permanent sunt îndeplinite, la fiecare dintre aceste locuri, societatea va avea mai multe sedii permanente. Se consideră că există un singur loc de activitate atunci când o anumită locație, în interiorul căreia sunt deplasate activitățile, poate fi identificată ca formând un tot unitar din punct de vedere comercial și geografic, în ceea ce privește activitatea respectivă. Acest principiu poate fi ilustrat prin exemple:

a) O mină constituie un singur loc de activitate, chiar dacă activitățile pot fi deplasate dintr-o locație în alta în interiorul acelei mine, deoarece mina respectivă constituie o singură unitate geografică și comercială din punct de vedere al activității miniere. Un «hotel de birouri» în care o firmă de consultanță închiriază în mod regulat diferite birouri este considerat ca fiind un singur loc de activitate pentru acea firmă, deoarece, în acest caz,

clădirea constituie un tot unitar din punct de vedere geografic, iar hotelul este unicul loc de activitate al acelei firme de consultanță. O stradă pietonală, o piață deschisă sau un târg în care își fixează standul un comerciant reprezintă unicul loc de activitate al respectivului comerciant.

b) Faptul că activitățile pot fi desfășurate într-o zonă geografică limitată nu are ca rezultat considerarea acelei zone geografice ca fiind loc unic de activitate. Astfel, atunci când un zugrav lucrează succesiv în cadrul unei serii de contracte fără legătură între ele pentru mai mulți clienți diferiți, într-o clădire mare de birouri, fără să existe contract pentru un proiect complex de zugrăvire a clădirii, clădirea nu este considerată ca unic loc de activitate. Dacă însă un zugrav efectuează, în cadrul unui singur contract, lucrări în toată clădirea pentru un singur client, acest contract reprezintă un singur proiect și clădirea în ansamblul său este un singur loc de activitate pentru lucrările de zugrăvit, deoarece constituie un tot unitar din punct de vedere comercial și geografic.

c) O zonă în care activitățile sunt desfășurate ca parte a unui singur proiect ce constituie un tot unitar din punct de vedere comercial și care nu întrunește aceleași condiții din punct de vedere geografic nu constituie un loc unic de activitate. Astfel, atunci când un consultant lucrează în diferite sucursale din locații diferite în cadrul unui singur proiect de instruire profesională a angajaților unei bănci, fiecare sucursală este considerată separat. Dacă însă respectivul consultant se deplasează dintr-un birou în altul în cadrul aceleiași sucursale, se va considera că el rămâne în același loc de activitate. Locația unică a sucursalei se încadrează în condiția de tot unitar din punct de vedere geografic, situație care lipsește în cazul în care consultantul se deplasează între sucursale aflate în locații diferite.

7. Deoarece locul de activitate trebuie să fie fix, se consideră sediu permanent dacă acel loc de activitate are un anumit grad de permanență. Se consideră astfel că există un sediu permanent atunci când locul de activitate a fost menținut pe o perioadă mai lungă de 6 luni. Astfel, în cazul activităților a căror natură este repetitivă, fiecare perioadă în care este utilizat locul de activitate trebuie analizată în combinație cu numărul de ocazii în care s-a utilizat respectivul loc, care se pot întinde pe un număr de ani. Un loc de activitate poate totuși să constituie un sediu permanent chiar dacă există doar pentru o perioadă scurtă de timp. Astfel:

a) Întreruperile temporare de activitate nu determină încetarea existenței sediului permanent. Când un anumit loc de activitate este utilizat numai în intervale scurte de timp, dar aceste utilizări au loc cu regularitate pe perioade lungi, locul de activitate nu trebuie considerat ca fiind de natură strict temporară.

b) De asemenea, în situațiile în care un loc de activitate este utilizat pe perioade foarte scurte de timp de un număr de societăți similare conduse de aceeași persoană sau de persoane asociate. În această situație se evită considerarea locului de activitate ca fiind utilizat altfel decât în scopuri temporare de fiecare dintre societăți.

c) Atunci când un loc de activitate care a fost la început conceput pentru a fi utilizat pe o perioadă de timp scurtă, încât nu constituia sediu permanent, dar este în realitate menținut mai mult, devine un loc fix de activitate și se transformă retroactiv în sediu permanent. Un loc de activitate poate de asemenea constitui un sediu permanent de la înființarea sa chiar dacă a existat, în practică, doar pe o perioadă scurtă de timp, dacă acesta a fost prematur lichidat datorită unor situații deosebite, cum ar fi eșecul investiției.

8. Pentru ca un loc de activitate să constituie sediu permanent, societatea ce îl utilizează trebuie să își desfășoare integral sau parțial activitățile prin acel loc de activitate. Activitatea nu trebuie să fie permanentă în sensul că nu există întreruperi ale operațiunilor, ci operațiunile trebuie desfășurate cu regularitate.

9. Atunci când activele corporale, precum utilajele, echipamentele industriale, comerciale sau științifice, clădirile, ori activele necorporale, precum brevetele, procedurile și alte proprietăți similare, sunt închiriate sau acordate în leasing unor terți printr-un loc fix de activitate menținut de o societate a unui stat contractant în celălalt stat, această activitate va conferi, în general, locului de activitate caracterul de sediu permanent. Același lucru este valabil și atunci când printr-un loc fix de activitate este furnizat capital. Dacă o societate a unui stat închiază sau acordă în leasing utilaje, echipamente, clădiri sau proprietăți necorporale unei societăți a celuilalt stat fără ca pentru această închiriere să mențină un loc fix de activitate în celălalt stat, atunci utilajele, echipamentele, clădirea sau proprietățile necorporale închiriate nu constituie un sediu permanent al locatorului, cu condiția ca obiectul contractului să fie limitat la simpla închiriere a utilajelor sau echipamentelor. Acesta este și cazul când locatorul furnizează personal, ulterior instalării, pentru a opera echipamentul, cu condiția ca responsabilitatea acestuia să fie limitată la operarea și întreținerea echipamentului sub conducerea, responsabilitatea și controlul locatorului. Dacă personalul are responsabilități mai largi, cum ar fi participarea la deciziile privind lucrările în care va fi utilizat echipamentul, sau dacă operează, asigură service, inspectează și întreține echipamentul sub responsabilitatea și controlul locatorului, atunci activitatea locatorului poate depăși simpla închiriere a echipamentului și poate constitui o activitate antreprenorială. În acest caz se consideră că există un sediu permanent dacă este îndeplinit criteriul permanenței.

10. Activitatea unei societăți este desfășurată în principal de către antreprenor sau de către personal aflat într-o relație de angajare retribuită cu societatea. Acest personal include angajați și alte persoane care primesc instrucțiuni de la societate ca agenți dependenți. Prerogativele acestui personal în relațiile sale cu terții sunt irelevante. Nu are nicio importanță dacă agentul dependent este autorizat sau nu să încheie contracte, dacă lucrează la locul fix de activitate. Un sediu permanent este considerat și dacă activitatea societății este desfășurată în principal cu ajutorul echipamentului automatizat, activitățile personalului fiind limitate la montarea, operarea, controlarea și întreținerea acestui echipament. Deci, mașinile cu câștiguri, automatele cu vânzare și celelalte echipamente similare instalate de o societate a unui stat în celălalt stat constituie un sediu permanent în funcție de desfășurarea de către societate și a altor activități în afară de instalarea inițială a mașinilor. Nu există un sediu permanent atunci când societatea doar instalează mașinile și apoi le închiază altor societăți. Un sediu permanent există atunci când societatea care instalează mașinile se ocupă pe cont propriu și de operarea acestora și de întreținerea lor. Același lucru este valabil și atunci când mașinile sunt operate și întreținute de un agent dependent al societății.

11. Un sediu permanent există imediat ce societatea începe să își desfășoare activitatea printr-un loc fix de activitate. Acesta este cazul atunci când societatea pregătește activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Perioada de timp în care locul fix de activitate este înființat de către societate nu trebuie luată în calcul, cu condiția ca această activitate să difere substanțial de activitatea pentru care va servi permanent locul de activitate. Sediul permanent va înceta să existe odată cu renunțarea la locul fix de activitate

sau odată cu încetarea oricărei activități desfășurate prin acesta, respectiv atunci când toate actele și măsurile ce au legătură cu activitățile anterioare ale sediului permanent sunt încheiate, cum ar fi finalizarea tranzacțiilor curente, întreținerea și repararea utilajelor. O întrerupere temporară a operațiunilor nu poate fi privită însă ca o încetare a activității. Dacă locul fix de activitate este închiriat unei alte societăți, acesta va servi în mod normal numai activităților acelei societăți, și nu activităților locatorului; în general, sediul permanent al locatorului încetează să existe, cu excepția situațiilor în care acesta continuă să își desfășoare activitatea pe cont propriu prin locul fix de activitate.

12. Deși o locație în care echipamentul automat este operat de către o societate poate constitui un sediu permanent în țara în care este situat, trebuie făcută o distincție între un computer, ce poate fi instalat într-o locație astfel încât în anumite condiții poate constitui sediu permanent, și datele și software-ul utilizat de respectivul echipament sau stocat pe el. Astfel, un site web internet, care reprezintă o combinație de software și date electronice, nu constituie un activ corporal, nu are o locație care să poată constitui un «loc de activitate» și nu există «un amplasament, cum ar fi clădiri sau, în unele cazuri, echipamente sau utilaje» în ceea ce privește software-ul și datele ce constituie site-ul web. Serverul pe care este stocat acel site web și prin intermediul căruia acesta este accesibil este un echipament ce are o locație fizică și locația fizică poate constitui un «loc fix de activitate» al societății care operează serverul.

13. Distincția dintre site-ul web și serverul pe care acesta este stocat și utilizat este importantă, deoarece societatea care operează serverul poate fi diferită de societatea care desfășoară activități prin site-ul web. Este frecventă situația ca un site web prin care o societate desfășoară activități să fie găzduit pe serverul unui furnizor de servicii internet. Deși onorariile plătite unui furnizor de servicii internet în cadrul acestui aranjament pot avea la bază dimensiunea spațiului pe disc utilizat pentru a stoca software-ul și datele necesare site-ului web, prin aceste contracte serverul și locația acestuia nu sunt la dispoziția societății, chiar dacă respectiva societate a putut să stabilească că site-ul său web va fi găzduit pe un anumit server dintr-o anumită locație. În acest caz, societatea nu are nicio prezență fizică în locația respectivă, deoarece site-ul web nu este corporal. În aceste cazuri nu se poate considera că respectiva societate a dobândit un loc de activitate prin aranjamentul de găzduire a site-ului. În cazul în care societatea care desfășoară activități printr-un site web are serverul la dispoziția sa, aceasta deține în proprietate sau închiriaza serverul pe care este stocat și utilizat site-ul web și operează acest server, locul în care se află serverul constituie un sediu permanent al societății dacă sunt îndeplinite celelalte condiții ale [art. 8](#) din Codul fiscal.

14. Computerul într-o anumită locație poate constitui un sediu permanent numai dacă îndeplinește condiția de a fi fix. În cazul unui server, nu este relevantă posibilitatea ca serverul să fie deplasat, ci dacă acesta este în realitate deplasat sau nu. Pentru ca un server să constituie un loc de activitate fix, el trebuie să fie amplasat într-un anumit loc pe o perioadă de timp suficientă pentru a fi considerat fix.

15. Pentru a se stabili dacă activitatea unei societăți este desfășurată integral sau parțial printr-un astfel de echipament trebuie să se analizeze de la caz la caz dacă datorită acestui echipament societatea are la dispoziție facilități acolo unde sunt îndeplinite funcțiile de activitate ale societății.

16. Atunci când o societate operează un computer într-o anumită locație, poate exista un sediu permanent chiar dacă nu este necesară prezența niciunui angajat al societății în

locația respectivă pentru a opera computerul. Prezența personalului nu este necesară pentru a se considera că o societate își desfășoară activitățile parțial sau total într-o locație, atunci când nu se impune prezența personalului pentru a desfășura activități în acea locație. Această situație se aplică comerțului electronic în aceeași măsură în care se aplică și altor activități în care echipamentul funcționează automat, cum ar fi în cazul echipamentului automat de pompare utilizat în exploatarea resurselor naturale.

17. Un alt aspect este cel legat de faptul că nu se poate considera că există un sediu permanent atunci când operațiunile de comerț electronic desfășurate prin computer într-o anumită locație dintr-o țară sunt limitate la activitățile pregătitoare sau auxiliare descrise în **art. 8** alin. (4) din Codul fiscal. Pentru a se stabili dacă anumite activități efectuate într-o astfel de locație intră sub incidența **art. 8** alin. (4) din Codul fiscal, ele trebuie analizate de la caz la caz, ținând seama de diversele funcții îndeplinite de societate prin respectivul echipament. Activitățile ce sunt în general privite ca fiind activități pregătitoare sau auxiliare includ în special:

- a) furnizarea unei legături de comunicații — foarte asemănătoare cu o linie telefonică — între furnizori și clienți;
- b) publicitatea pentru bunuri sau servicii;
- c) transmiterea informațiilor printr-un server-oglină în scopuri de securitate și eficiență;
- d) culegerea de date de piață pentru societate;
- e) furnizarea de informații.

18. Există un sediu permanent când aceste funcții constituie partea esențială și semnificativă a activității de afaceri a societății sau când alte funcții centrale ale societății sunt realizate prin computer, echipamentul constituind un loc fix de activitate al societății, întrucât aceste funcții depășesc activitățile prevăzute la **art. 8** alin. (4) din Codul fiscal.

19. Funcțiile centrale ale unei anumite societăți depind de natura activității desfășurate de respectiva societate. Unii furnizori de servicii internet au ca obiect de activitate operarea serverelor lor în scopul găzduirii site-urilor web sau a altor aplicații pentru alte societăți. Pentru acești furnizori de servicii internet, operarea serverelor ce oferă servicii clienților reprezintă o componentă a activității comerciale ce nu este considerată o activitate pregătitoare sau auxiliară. În cazul unei societăți denumite «e-tailer» sau «e-comerțiant» ce are ca activitate vânzarea de produse prin internet și nu are ca obiect de activitate operarea serverelor, efectuarea serviciilor printr-o locație nu este suficientă pentru a concluziona că activitățile desfășurate în acel loc sunt mai mult decât activități pregătitoare și auxiliare. Într-o astfel de situație trebuie să se analizeze natura activităților desfășurate din perspectiva activității derulate de societate. Dacă aceste activități sunt strict pregătitoare sau auxiliare față de activitatea de vânzare de produse pe internet și locația este utilizată pentru a opera un server ce găzduiește un site web care, așa cum se întâmplă adesea, este utilizat exclusiv pentru promovare, pentru prezentarea catalogului de produse sau pentru furnizarea de informații potențialilor clienți, se aplică **art. 8** alin. (4) din Codul fiscal și locația nu va constitui un sediu permanent. Dacă funcțiile tipice aferente vânzării sunt realizate în acea locație, cum ar fi prin încheierea contractului cu clientul, procesarea plății și livrarea produselor care sunt efectuate automat prin echipamentul amplasat în acel loc, aceste activități nu pot fi considerate strict pregătitoare sau auxiliare.

20. În ceea ce privește aplicarea [art. 8](#) alin. (5) din Codul fiscal, pentru a stabili dacă un furnizor de servicii internet constituie un sediu permanent, atunci când acesta oferă serviciul de a găzdui pe server site-urile web ale altor societăți, se pune întrebarea dacă este aplicabil [art. 8](#) alin. (5) din Codul fiscal. [art. 8](#) alin. (5) din Codul fiscal nu se aplică deoarece furnizorii de servicii internet nu sunt considerați agenți ai societăților cărora le aparțin site-urile web, deoarece aceștia nu au autoritatea de a încheia contracte în numele acestor societăți și nu încheie în mod obișnuit astfel de contracte sau deoarece ei sunt considerați agenți cu statut independent ce acționează conform activității lor obișnuite, lucru evidențiat și de faptul că ei găzduiesc site-uri web pentru societăți diferite. Este de asemenea clar că întrucât site-ul web prin care o societate își desfășoară activitatea nu este în sine o «persoană», conform definiției prevăzute la [art. 7](#) alin. (1) pct. 20 din Codul fiscal, [art. 8](#) alin. (5) din Codul fiscal nu se poate aplica pentru a considera că există un sediu permanent, în virtutea faptului că site-ul web este un agent al societății, în sensul aceluiași alineat.

21. La definirea sediului permanent se au în vedere comentariile la [art. 5](#) «Sediu permanent» din Modelul convenției de evitare a dublei impunerii al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

21¹. Prin sintagma „orice alte activități” din alin. (7¹) al [art. 8](#) din Codul fiscal se înțelege serviciile prestate în România, care generează venituri impozabile.

21². Atunci când nu este încheiat contract în formă scrisă, se înregistrează documentele care justifică prestările efective de servicii pe teritoriul României: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, studii de piață sau orice alte documente corespunzătoare.

Norme metodologice:

ART. 11.

22. Reconsiderarea evidențelor, realizată de autoritatea fiscală în scopul reflectării prețului de piață al bunurilor și serviciilor, se efectuează și la cealaltă persoană afiliată implicată.

23. La estimarea prețului de piață al tranzacțiilor se poate utiliza una dintre următoarele metode:

a) metoda comparării prețurilor;

b) metoda cost-plus;

c) metoda prețului de revânzare;

d) orice altă metodă recunoscută în liniile directoare privind prețurile de transfer, emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

24. În termeni generali, prețul de piață este determinat prin raportarea la tranzacții comparabile necontrolate. O tranzacție este necontrolată dacă se desfășoară între persoane independente.

25. Metoda comparării prețurilor

Determinarea prețului de piață are la bază comparația prețului tranzacției analizate cu prețurile practicate de alte entități independente de aceasta, atunci când sunt vândute produse sau servicii comparabile. Pentru transferul de bunuri, mărfuri sau servicii între

persoane afiliate, prețul de piață este acel preț pe care l-ar fi convenit persoane independente, în condițiile existente pe piețe, comparabile din punct de vedere comercial, pentru transferul de bunuri sau de mărfuri identice ori similare, în cantități comparabile, în același punct din lanțul de producție și de distribuție și în condiții comparabile de livrare și de plată. În acest sens, pentru stabilirea valorii de piață se poate recurge la:

a) compararea prețurilor convenite între persoane afiliate cu prețurile convenite în relațiile cu persoane independente, pentru tranzacții comparabile (compararea internă a prețurilor);

b) compararea prețurilor convenite între persoane independente, pentru tranzacții comparabile (compararea externă a prețurilor). Pentru aplicarea metodei comparării prețurilor, prețul de piață al tranzacției este determinat prin compararea prețului de vânzare al mărfurilor și serviciilor identice sau similare, vândute în cantități comparabile, cu prețul de vânzare al mărfurilor și al serviciilor supuse evaluării. În cazul în care cantitățile nu sunt comparabile, se utilizează prețul de vânzare pentru mărfurile și serviciile identice sau similare, vândute în cantități diferite. Pentru aceasta, prețul de vânzare se corectează cu diferențele în plus sau în minus care ar putea fi determinate de diferența de cantitate.

26. Metoda cost-plus

Pentru determinarea prețului pieței, metoda se bazează pe majorarea costurilor principale cu o marjă de profit corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. Punctul de plecare pentru această metodă, în cazul transferului de mărfuri sau de servicii între persoane afiliate, este reprezentat de costurile producătorului sau ale furnizorului de servicii. Aceste costuri sunt stabilite folosindu-se aceeași metodă de calcul pe care persoana care face transferul își bazează și politica de stabilire a prețurilor față de persoane independente. Suma care se adaugă la costul astfel stabilit va avea în vedere o marjă de profit care este corespunzătoare domeniului de activitate al contribuabilului. În acest caz, prețul de piață al tranzacției controlate reprezintă rezultatul adăugării profitului la costurile de mai sus. În cazul în care mărfurile sau serviciile sunt transferate printr-un număr de persoane afiliate, această metodă urmează să fie aplicată separat pentru fiecare stadiu, luându-se în considerare rolul și activitățile concrete ale fiecărei persoane afiliate. Costul plus profitul furnizorului într-o tranzacție controlată va fi stabilit în mod corespunzător prin referință la costul plus profitul aceluiași furnizor în comparație cu tranzacțiile necontrolate. În completare, metoda care poate fi folosită este costul plus profitul care a fost câștigat în tranzacții comparabile de către o persoană independentă.

27. Metoda prețului de revânzare

În cazul acestei metode prețul pieței este determinat pe baza prețului de revânzare al produselor și serviciilor către entități independente, diminuat cu cheltuielile de vânzare, alte cheltuieli ale contribuabilului și o marjă de profit. Această metodă se aplică pornindu-se de la prețul la care un produs cumpărat de la o persoană afiliată este revândut unei persoane independente. Acest preț (prețul de revânzare) este apoi redus cu o marjă brută corespunzătoare (marja prețului de revânzare), reprezentând valoarea din care ultimul vânzător din cadrul grupului încearcă să își acopere cheltuielile de vânzare și alte cheltuieli de operare în funcție de operațiunile efectuate (luând în considerare activele utilizate și riscul asumat) și să realizeze un profit corespunzător. În acest caz, prețul de piață pentru transferul bunului între entități afiliate este prețul care rămâne după scăderea marjei brute și după ajustarea cu alte costuri asociate achiziționării produsului. Marja prețului de revânzare a

ultimului vânzător într-o tranzacție controlată poate fi determinată prin referință la marja profitului de revânzare, pe care același ultim vânzător o câștigă pentru bunurile procurate și vândute în cadrul tranzacțiilor necontrolate comparabile. De asemenea, se poate utiliza și marja profitului ultimei vânzări realizate de o persoană independentă în cadrul unor tranzacții necontrolate comparabile. La stabilirea valorii marjei prețului de revânzare trebuie să se aibă în vedere următoarele aspecte:

a) factorii referitori la perioada de timp dintre cumpărarea inițială și revânzare, inclusiv cei referitori la schimbările survenite pe piață în ceea ce privește cheltuielile, ratele de schimb și inflația;

b) modificările survenite în starea și gradul de uzură al bunurilor ce fac obiectul tranzacției, inclusiv modificările survenite prin progresul tehnologic dintr-un anumit domeniu;

c) dreptul exclusiv al revânzătorului de a vinde anumite bunuri sau drepturi, care ar putea influența decizia asupra unei schimbări a marjei de preț.

De regulă, metoda prețului de revânzare este utilizată în cazul în care cel care revinde nu majorează substanțial valoarea produsului. Metoda poate fi utilizată și atunci când, înainte de revânzare, bunurile mai sunt prelucrate și, în aceste circumstanțe, se poate stabili marja adecvată.

28. În sensul [art. 11](#) alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin *alte metode recunoscute în liniile directe privind prețurile de transfer, emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică*, se înțelege metoda marjei nete și metoda împărțirii profitului.

29. Metoda marjei nete

Metoda marjei nete implică calcularea marjei nete a profitului, obținută de o persoană în urma uneia sau a mai multor tranzacții cu persoane afiliate, și estimarea acestei marje pe baza nivelului obținut de către aceeași persoană în tranzacții cu persoane independente sau pe baza marjei obținute în tranzacții comparabile efectuate de persoane independente. Metoda marjei nete presupune efectuarea unei comparații între anumiți indicatori financiari ai persoanelor afiliate și aceiași indicatori ai persoanelor independente care activează în cadrul aceluiași domeniu de activitate. În utilizarea metodei marjei nete trebuie luate în considerare diferențele dintre persoanele ale căror marje sunt comparabile. În acest sens vor fi avuți în vedere următorii factori: competitivitatea altor contribuabili de pe piață și a bunurilor echivalente, eficiența și strategia de management, poziția pe piață, diferența în structura costurilor și nivelul experienței în afaceri.

30. Metoda împărțirii profitului

Metoda împărțirii profitului se folosește atunci când tranzacțiile efectuate între persoane afiliate sunt interdependente, astfel încât nu este posibilă identificarea unor tranzacții comparabile. Această metodă presupune estimarea profitului obținut de persoanele afiliate în urma uneia sau a mai multor tranzacții și împărțirea acestor profituri între persoanele afiliate proporțional cu profitul care ar fi fost obținut de către persoane independente. Împărțirea profiturilor trebuie să se realizeze printr-o estimare adecvată a veniturilor realizate și a costurilor suportate în urma uneia sau a mai multor tranzacții de către fiecare persoană. Profiturile trebuie împărțite astfel încât să reflecte funcțiile efectuate, riscurile asumate și activele folosite de către fiecare dintre părți.

31. În cazul comparării tranzacțiilor dintre persoane afiliate și cele independente se au în vedere:

a) diferențele determinate de particularitățile bunurilor materiale, nemateriale sau ale serviciilor ce fac obiectul tranzacțiilor comparabile, în măsura în care aceste particularități influențează prețul de piață al obiectului respectivei tranzacții;

b) funcțiile îndeplinite de persoane în tranzacțiile respective. La analiza funcțiilor persoanelor participante într-o tranzacție vor fi avute în vedere: importanța economică a funcțiilor îndeplinite de fiecare participant, împărțirea riscurilor și a responsabilităților între părțile ce participă la tranzacție, volumul resurselor angajate, al utilajelor și echipamentelor, valoarea activelor necorporale folosite.

32. La stabilirea prețului de piață al tranzacțiilor dintre persoane afiliate se folosește una dintre metodele prevăzute mai sus. În vederea stabilirii celei mai adecvate metode se au în vedere următoarele elemente:

a) metoda care se apropie cel mai mult de împrejurările în care sunt stabilite prețurile supuse liberei concurențe pe piețe comparabile din punct de vedere comercial;

b) metoda pentru care sunt disponibile date rezultate din funcționarea efectivă a persoanelor afiliate implicate în tranzacții supuse liberei concurențe;

c) gradul de precizie cu care se pot face ajustări în vederea obținerii comparabilității;

d) circumstanțele cazului individual;

e) activitățile desfășurate efectiv de diferitele persoane afiliate;

f) metoda folosită trebuie să corespundă împrejurărilor date ale pieței și ale activității contribuabilului;

g) documentația care poate fi pusă la dispoziție de către contribuabil.

33. Circumstanțele cazului individual care urmează să fie luat în considerare în examinarea prețului de piață sunt:

a) tipul, starea, calitatea, precum și gradul de noutate al bunurilor, mărfurilor și serviciilor transferate;

b) condițiile pieței pe care bunurile, mărfurile sau serviciile sunt folosite, consumate, tratate, prelucrate sau vândute unor persoane independente;

c) activitățile desfășurate și stadiile din lanțul producției și distribuției ale entităților implicate;

d) clauzele cuprinse în contractele de transfer privind: obligațiile, termenele de plată, rabaturile, reducerile, garanțiile acordate, asumarea riscului;

e) în cazul unor relații de transfer pe termen lung, avantajele și riscurile legate de acestea;

f) condițiile speciale de concurență.

34. În aplicarea metodelor prevăzute la [art. 11](#) alin. (2) din Codul fiscal se iau în considerare datele și documentele înregistrate în momentul în care a fost încheiat contractul. În cazul contractelor pe termen lung este necesar să se aibă în vedere dacă terțe părți independente țin seama de riscurile asociate, încheind contractele corespunzătoare (de exemplu, clauze de actualizare a prețului). În situația în care în legătură cu transferul bunurilor și al serviciilor sunt convenite aranjamente financiare speciale (condiții de plată sau facilități de credit pentru client diferite de practica comercială obișnuită), precum și în cazul furnizării parțiale de materiale de către client sau servicii auxiliare, la determinarea prețului de piață trebuie să se ia în considerare și acești factori.

35. La aplicarea metodelor prevăzute la [art. 11](#) alin. (2) din Codul fiscal nu se iau în considerare prețurile care au fost influențate de situații competitive speciale, cum ar fi:

a) prețuri practicate pe piețe speciale închise, unde aceste prețuri sunt stabilite diferit de condițiile de pe piața din care se face transferul;

b) prețuri care sunt supuse reducerilor speciale legate de introducerea de produse noi pe piață;

c) prețuri care sunt influențate de reglementările autorităților publice.

36. Atunci când se stabilește prețul de piață al serviciilor în cadrul tranzacțiilor dintre persoane afiliate, autoritățile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacție în condițiile stabilite de persoanele afiliate. În cazul furnizărilor de servicii se iau în considerare tarifele obișnuite pentru fiecare tip de activitate sau tarifele standard existente în anumite domenii (transport, asigurare). În cazul în care nu există tarife comparabile se folosește metoda «costplus».

37. În cazul costurilor de publicitate, acestea se deduc de către acele persoane afiliate care urmează să beneficieze de pe urma publicității făcute sau, dacă este necesar, sunt alocate proporțional cu beneficiul. În situația în care costurile de publicitate sunt asumate de societatea-mamă în numele grupului ca un tot unitar, acestea sunt nedeductibile la persoana controlată.

La calcularea profitului, autoritățile fiscale estimează cheltuielile efectuate de persoanele afiliate cu publicitatea, proporțional cu beneficiile câștigate de aceste persoane din publicitate. Dacă un contribuabil efectuează cheltuieli cu publicitatea de care beneficiază și o persoană afiliată, se presupune că prima persoană a furnizat celei de a doua persoane servicii comerciale, proporțional cu natura și sfera serviciilor furnizate de o companie de publicitate independentă. Pentru a stabili mai clar proporțiile cheltuielilor efectuate de fiecare persoană cu publicitatea, de care beneficiază două sau mai multe persoane afiliate, trebuie luate în considerare piețele pe care s-a făcut publicitatea și cota de piață a respectivelor persoane afiliate în vânzările de bunuri și servicii cărora li s-a făcut reclama.

38. Când un contribuabil acordă un împrumut (credit) unei persoane afiliate sau atunci când acesta primește un astfel de împrumut (credit), indiferent de scopul și destinația sa, prețul pieței pentru asemenea serviciu este constituit din dobânda care ar fi fost agreată de persoane independente pentru astfel de servicii furnizate în condiții comparabile, inclusiv comisionul de administrare a creditului, respectiv împrumutului. În cazul serviciilor de finanțare între persoane afiliate, pentru alocarea veniturilor se analizează:

a) dacă împrumutul dat este în interesul desfășurării activității beneficiarului și a fost utilizată în acest scop;

b) dacă a existat o schemă de distribuție a profitului. Încadrarea împrumutului în schema de distribuție a profitului va fi presupusă dacă la data acordării împrumutului nu se așteaptă în mod cert o rambursare a împrumutului sau dacă contractul conține clauze defavorabile pentru plătitor. Atunci când se examinează dobânda, trebuie luate în considerare: suma și durata împrumutului, natura și scopul împrumutului, garanția implicată, valuta implicată, riscurile de schimb și costurile măsurilor de asigurare a ratei de schimb, precum și alte circumstanțe de acordare a împrumutului. Raportarea condițiilor de împrumut are în vedere ratele dobânzii aplicate în împrejurări comparabile și în aceeași zonă valutară de o persoană independentă. De asemenea, trebuie să se țină seama de măsurile pe care persoanele independente le-ar fi luat pentru a împărți riscul de schimb (de exemplu: clauze

care mențin valoarea împrumutului în termeni reali, încheierea unui contract de devize pentru plată la termen pe cheltuiala împrumutătorului).

39. În cazul dobânzilor aferente furnizorilor de bunuri și de servicii este necesar să se examineze dacă costul dobânzii reprezintă o practică comercială obișnuită sau dacă părțile care fac tranzacția cer dobândă acolo unde, în tranzacții comparabile, bunurile și serviciile sunt transferate reciproc. Aceste elemente de analiză se au în vedere și la alte forme de venituri sau costuri asimilate dobânzilor.

40. Atunci când se stabilește prețul de piață al drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul tranzacțiilor dintre persoane afiliate, autoritățile fiscale examinează în primul rând dacă persoanele independente, cu un comportament adecvat, ar fi încheiat o asemenea tranzacție în condițiile stabilite de persoane afiliate. În cazul transferului de drepturi de proprietate intelectuală, cum sunt: drepturile de folosire a brevetelor, licențelor, know-how și altele de aceeași natură, costurile folosirii proprietății nu sunt deduse separat dacă drepturile sunt transferate în legătură cu furnizarea de bunuri sau de servicii și dacă sunt incluse în prețul acestora.

41. În cazul serviciilor de administrare și conducere din interiorul grupului se au în vedere următoarele:

a) între persoanele afiliate costurile de administrare, management, control, consultanță sau funcții similare sunt deduse la nivel central sau regional prin intermediul societății mamă, în numele grupului ca un tot unitar. Nu poate fi cerută o remunerație pentru aceste activități, în măsura în care baza lor legală este relația juridică ce guvernează forma de organizare a afacerilor sau orice alte norme care stabilesc legăturile dintre entități. Cheltuielile de această natură pot fi deduse numai dacă astfel de entități furnizează în plus servicii persoanelor afiliate sau dacă în prețul bunurilor și în valoarea tarifelor serviciilor furnizate se iau în considerare și serviciile sau costurile administrative. Nu pot fi deduse costuri de asemenea natură de către o filială care folosește aceste servicii luând în considerare relația juridică dintre ele, numai pentru propriile condiții, ținând seama că nu ar fi folosit aceste servicii dacă ar fi fost o persoană independentă;

b) serviciile trebuie să fie prestate în fapt. Simpla existență a serviciilor în cadrul unui grup nu este suficientă, deoarece, ca regulă generală, persoanele independente plătesc doar serviciile care au fost prestate în fapt. Pentru aplicarea prezentelor norme metodologice, autoritățile fiscale vor lua în considerare și Linii directoare privind prețurile de transfer, emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

Norme metodologice:

ART. 13 lit.a

1. Fac parte din această categorie companiile naționale, societățile naționale, regiile autonome, indiferent de subordonare, societățile comerciale, indiferent de forma juridică de organizare și de forma de proprietate, inclusiv cele cu participare cu capital străin sau cu capital integral străin, societățile agricole și alte forme de asociere agricolă cu personalitate juridică, organizațiile cooperatiste, instituțiile financiare și instituțiile de credit, fundațiile,

asociațiile, organizațiile, precum și orice altă entitate care are statutul legal de persoană juridică constituită potrivit legislației române.

2. În cazul persoanelor juridice române care dețin participații în capitalul altor societăți comerciale și care întocmesc situații financiare consolidate, calculul și plata impozitului pe profit se fac la nivelul fiecărei persoane juridice din grup.

Norme metodologice:

ART. 13 lit.b

3. Persoanele juridice străine, cum sunt: companiile, fundațiile, asociațiile, organizațiile și orice entități similare, înființate și organizate în conformitate cu legislația unei alte țări, devin subiect al impunerii atunci când își desfășoară activitatea, integral sau parțial, prin intermediul unui sediu permanent în România, așa cum este definit acesta în Codul fiscal, de la începutul activității sediului.

Norme metodologice:

ART. 15 lit.d

4. Fundația constituită ca urmare a unui legat, în conformitate cu Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, cu modificările și completările ulterioare, este subiectul de drept înființat de una sau mai multe persoane, care, pe baza unui act juridic pentru cauză de moarte, constituie un patrimoniu afectat în mod permanent și irevocabil realizării unui scop de interes general sau, după caz, comunitar.

Norme metodologice:

ART. 15 lit.e

5. Abrogat

Norme metodologice:

ART. 15 lit. f, g

6. Veniturile obținute din activități economice de către contribuabilii prevăzuți la [art. 15](#) alin. (1) lit. f), g) și h) din Codul fiscal și care sunt utilizate în alte scopuri decât cele expres menționate la literele respective se supun impozitării cu cota prevăzută la [art. 17](#) din Codul fiscal. În vederea stabilirii bazei impozabile, din veniturile obținute se scad cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri.

Norme metodologice:

ART. 15 al.2 lit.k

7. Sunt venituri neimpozabile din reclamă și publicitate veniturile obținute din închirieri de spații publicitare pe: clădiri, terenuri, tricouri, cărți, reviste, ziare etc. Nu se includ în veniturile descrise anterior veniturile obținute din prestări de servicii de intermediere în reclamă și publicitate.

Norme metodologice:

ART. 15 al.3

8. Organizațiile nonprofit care obțin venituri, altele decât cele menționate la [art. 15](#) alin. (2) din Codul fiscal, și depășesc limita prevăzută la alin. (3) plătesc impozit pentru profitul corespunzător acestora. Determinarea profitului impozabil se face în conformitate cu prevederile de la [cap. II](#), titlul II din Codul fiscal. În acest sens se vor avea în vedere următoarele:

- a) stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la [art. 15](#) alin. (2) din Codul fiscal;
- b) determinarea veniturilor neimpozabile prevăzute la [art. 15](#) alin. (3) din Codul fiscal, prin parcurgerea următorilor pași:
 - calculul echivalentului în lei a 15.000 euro prin utilizarea cursului mediu de schimb valutar EUR/ROL comunicat de Banca Națională a României pentru anul fiscal respectiv;
 - calculul valorii procentului de 10% din veniturile prevăzute la lit. a);
 - stabilirea veniturilor neimpozabile prevăzute la [art. 15](#) alin. (3) din Codul fiscal ca fiind valoarea cea mai mică dintre sumele stabilite conform precizărilor anterioare;
- c) stabilirea veniturilor neimpozabile prin adunarea sumelor de la lit. a) și b);
- d) determinarea veniturilor impozabile prin scăderea din totalul veniturilor a celor de la lit. c);
- e) calculul profitului impozabil corespunzător veniturilor impozabile de la lit. d), avându-se în vedere următoarele:
 - (i) stabilirea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor impozabile de la lit. d). Este necesară utilizarea de către contribuabil a unor chei corespunzătoare de repartizare a cheltuielilor comune;
 - (ii) stabilirea valorii deductibile a cheltuielilor determinate conform regulilor de la pct. (i), luându-se în considerare prevederile [art. 21](#) din Codul fiscal;
 - (iii) stabilirea profitului impozabil ca diferență între veniturile impozabile de la lit. d) și cheltuielile deductibile stabilite la pct. (ii);
- f) calculul impozitului pe profit prin aplicarea cotei prevăzute la [art. 17](#) alin. (1) sau la [art. 18](#) din Codul fiscal, după caz, asupra profitului impozabil stabilit la lit. e).

8[^]1. Veniturile realizate de organizațiile nonprofit din transferul sportivilor sunt venituri impozabile la determinarea profitului impozabil.

8[^]2. Prevederile alin. (2) și alin. (3) ale [art. 15](#) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile și persoanelor juridice care sunt constituite și funcționează potrivit Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de

proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, cu modificările și completările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 16

9. În cazul înființării unui contribuabil într-un an fiscal perioada impozabilă începe:

- a) de la data înregistrării acestuia la registrul comerțului, dacă are această obligație;
- b) de la data înregistrării în registrul ținut de instanțele judecătorești competente, dacă are această obligație;
- c) de la data încheierii sau, după caz, a punerii în aplicare a contractelor de asociere, în cazul asocierilor care nu dau naștere unei noi persoane juridice.

10. Perioada impozabilă se încheie, în cazul divizărilor sau fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenței persoanelor juridice prin dizolvare fără lichidare, la una dintre următoarele date:

- a) la data înregistrării în registrul comerțului/registrul ținut de instanțele judecătorești competente a noii societăți sau a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau mai multor societăți noi;
- b) la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operațiunea sau de la altă dată stabilită prin acordul părților în cazul în care se stipulează că operațiunea va avea efect la o altă dată, potrivit legii;
- c) la data înmatriculării persoanei juridice înființate potrivit legislației europene, în cazul în care prin fuziune se constituie asemenea persoane juridice;
- d) la data stabilită potrivit legii, în alte cazuri decât cele menționate la lit. a), b) și c).

În cazul dizolvării urmată de lichidarea contribuabilului, perioada impozabilă încetează la data depunerii situațiilor financiare la registrul unde a fost înregistrată, conform legii, înființarea acestuia.

Norme metodologice:

ART. 18

11. Intră sub incidența prevederilor [art. 18](#) din Codul fiscal contribuabilii care desfășoară activități de natura barurilor de noapte, cluburilor de noapte, discotecilor, cazinourilor sau pariurilor sportive, încadrați potrivit dispozițiilor legale în vigoare; aceștia trebuie să organizeze și să conducă evidența contabilă pentru a se cunoaște veniturile și cheltuielile corespunzătoare acestor activități. La determinarea profitului aferent acestor activități se iau în calcul și cheltuielile de conducere și administrare și alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporțional cu veniturile obținute din aceste activități. În cazul în care impozitul pe profitul datorat este mai mic decât 5% din veniturile obținute din aceste activități, contribuabilul este obligat la plata unui impozit de 5% din aceste venituri. Acesta se adaugă la valoarea impozitului pe profit aferent celorlalte activități, impozit calculat potrivit prevederilor [titlului II](#) din Codul fiscal. Veniturile care se iau în calcul pentru aplicarea

cotei de 5% sunt veniturile aferente activităților respective, înregistrate în conformitate cu reglementările contabile.

11^1. Contribuabilii menționați la [art. 18](#) alin. (2) din Codul fiscal, la determinarea impozitului datorat, vor avea în vedere următoarele:

a) calculul impozitului pe profit aferent trimestrului/anului, potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal;

b) încadrarea în tranșa de venituri totale anuale prevăzută la [art. 18](#) alin. (3) din Codul fiscal în funcție de veniturile totale anuale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, din care se scad veniturile prevăzute la [art. 18](#) alin. (4) din Codul fiscal;

c) stabilirea impozitului minim anual/trimestrial datorat corespunzător tranșei de venituri totale anuale, determinată potrivit lit. b);

d) compararea impozitului pe profit trimestrial/anual cu impozitul minim trimestrial/anual și plata impozitului la nivelul sumei celei mai mari.

11^2. În aplicarea prevederilor [art. 18](#) alin. (2) coroborat cu [art. 34](#) alin. (15) lit. a) din Codul fiscal, pentru trimestrul II al anului 2009, la calculul impozitului datorat se vor avea în vedere următoarele:

a) calculul impozitului pe profit aferent trimestrului II, potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal;

b) încadrarea în tranșa de venituri totale anuale prevăzută la [art. 18](#) alin. (3) din Codul fiscal în funcție de veniturile totale anuale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, din care se scad veniturile prevăzute la [art. 18](#) alin. (4) din Codul fiscal;

c) stabilirea impozitului minim corespunzător tranșei de venituri totale anuale, determinată potrivit lit. b), pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009;

d) compararea impozitului pe profit aferent trimestrului II cu impozitul minim calculat potrivit lit. c) și plata impozitului la nivelul sumei celei mai mari.

Exemplul I

O societate comercială a determinat la sfârșitul trimestrului al II-lea impozit pe profit în sumă de 250 lei. Pentru încadrarea în prevederile [art. 18](#) alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 2.200 lei, corespunzător tranșei de venituri totale anuale în sumă de 40.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în mod corespunzător prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni și înmulțit cu 2 (lunile mai și iunie), astfel: $(2.200 / 12) \times 2 = 367$ lei.

Având în vedere că impozitul pe profit datorat pentru trimestrul al II-lea este în sumă de 250 lei, iar impozitul minim calculat pentru aceeași perioadă este de 367 lei, contribuabilul are obligația de plată a impozitului minim în sumă de 367 lei.

Exemplul II

O societate comercială a determinat la sfârșitul trimestrului al II-lea impozit pe profit în sumă de 500 lei. Pentru încadrarea în prevederile [art. 18](#) alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 2.200 lei corespunzător tranșei de venituri totale anuale în sumă de 50.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în

mod corespunzător prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni și înmulțit cu 2 (lunile mai și iunie), astfel: $(2.200 / 12) \times 2 = 367$ lei.

Având în vedere că impozitul pe profit datorat pentru trimestrul al II-lea este în sumă de 500 lei, iar impozitul minim calculat pentru aceeași perioadă este de 367 lei, contribuabilul are obligația de plată a impozitului pe profit în sumă de 500 lei.

11³. Pentru definitivarea impozitului pe profit aferent trimestrului al IV-lea al anului 2009, din impozitul pe profit calculat cumulativ de la începutul anului se scade impozitul pe profit aferent perioadei precedente, inclusiv impozitul minim datorat, după caz, până la nivelul impozitului minim datorat în cursul anului fiscal.

Exemplul III

O societate comercială înregistrează pierdere fiscală la sfârșitul trimestrului I și al II-lea. Pentru încadrarea în prevederile [art. 18](#) alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 6.500 lei, corespunzător tranșei de venituri totale anuale în sumă de 300.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în mod corespunzător prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni și înmulțit cu 2 (lunile mai și iunie), astfel: $(6.500 / 12) \times 2 = 1.083$ lei. Prin urmare, pentru trimestrul al II-lea societatea datorează impozitul minim în sumă de 1.083 lei.

Impozitul pe profit cumulativ de la începutul anului este în sumă de 6.000 lei. Pentru determinarea impozitului datorat pentru trimestrul al III-lea se efectuează următorul calcul: $6.000 - 1.083 = 4.917$ lei.

Se compară impozitul pe profit aferent trimestrului al III-lea, în sumă de 4.917 lei, cu impozitul minim aferent acestei perioade: $(6.500 / 12) \times 3 = 1.625$ lei și se datorează impozitul pe profit.

La închiderea exercițiului financiar 2009, contribuabilul înregistrează pierdere fiscală. Prin urmare, pentru trimestrul al IV-lea datorează impozit minim în sumă de 1.625 lei. În acest caz, impozitul pe profit recuperat reprezintă impozitul datorat în cursul anului respectiv mai puțin impozitul minim.

11⁴. Impozitul pe profit aferent trimestrului/anului se calculează potrivit prevederilor titlului II din Codul fiscal, inclusiv cele referitoare la recuperarea pierderii fiscale prevăzute la [art. 26](#) din titlul II "Impozitul pe profit".

Exemplul IV

O societate comercială înregistrează la sfârșitul anului 2008 pierdere fiscală în sumă de 700 lei. În cursul anului 2009 societatea înregistrează în trimestrul I pierdere fiscală, iar în trimestrul al II-lea înregistrează un profit impozabil în sumă de 13.200 lei.

Impozit pe profit aferent trimestrului al II-lea = $(13.200 - 700) \times 16\% = 2.000$ lei

Pentru încadrarea în prevederile [art. 18](#) alin. (2) contribuabilul ia în calcul veniturile totale înregistrate la 31 decembrie 2008, determinând un impozit minim în valoare de 2.200 lei, corespunzător tranșei de venituri totale anuale în sumă de 35.000 lei. Pentru perioada 1 mai 2009 - 30 iunie 2009 din trimestrul al II-lea impozitul minim se calculează în mod

corespunzător prin împărțirea impozitului minim anual la 12 luni și înmulțit cu 2 (lunile mai și iunie), astfel: $(2.200 / 12) \times 2 = 367$ lei.

Având în vedere că impozitul pe profit datorat pentru trimestrul al II-lea este în sumă de 2.000 lei, iar impozitul minim calculat pentru aceeași perioadă este de 367 lei, contribuabilul are obligația de plată a impozitului pe profit în sumă de 2.000 lei.

11^5. Prevederile [art. 18](#) alin. (2) din Codul fiscal nu se aplică contribuabililor aflați în inactivitate temporară sau care au declarat pe propria răspundere că nu desfășoară activități la sediul social/sediile secundare, situații înscrise, potrivit prevederilor legale, în registrul comerțului sau în registrul ținut de instanțele judecătorești competente, după caz. În cazul în care contribuabilii solicită înscrierea, în cursul anului, a situațiilor menționate, prevederile [art. 18](#) alin. (2) din Codul fiscal se aplică pentru perioada cuprinsă între începutul anului și data când contribuabilul înregistrează la oficiul registrului comerțului/registrul ținut de instanțele judecătorești competente cererea de înscriere de mențiuni. Dacă perioada de inactivitate temporară/nedesfășurare a activității încetează în cursul anului, contribuabilii aplică prevederile [art. 18](#) alin. (2) din Codul fiscal pentru perioada rămasă din anul respectiv.

11^6. Contribuabilii înființați în cursul anului nu intră sub incidența prevederilor [art. 18](#) alin. (2) pentru anul în care se înregistrează la oficiul registrului comerțului, însă aceștia sunt obligați la determinarea impozitului pe profit potrivit prevederilor titlului II "Impozitul pe profit" din Codul fiscal. Nu intră sub incidența impozitului minim societățile care la data de 1 mai 2009 se aflau în inactivitate temporară și aceasta încetează în cursul anului 2009, pentru perioada aferentă de la încetarea inactivității până la 31 decembrie 2009.

11^7. Contribuabilii care se înființează în cursul anului ca urmare a operațiunilor de reorganizare (fuziune, divizare etc.) aplică prevederile [art. 18](#) alin. (2) de la data înregistrării la oficiul registrului comerțului. În cazul în care contribuabilii se înființează prin fuziunea a două sau mai multe societăți, pentru determinarea impozitului minim datorat, veniturile totale anuale sunt veniturile însumate ale societăților participante, înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent. În cazul în care contribuabilii se înființează prin divizarea unei societăți, pentru determinarea impozitului minim datorat, veniturile totale anuale se determină proporțional cu valoarea activelor și pasivelor transferate de către persoana juridică cedentă, conform proiectului întocmit potrivit legii, care stabilește și criteriul de repartiție a activelor și pasivelor transferate. În cazul fuziunilor prin absorbție sau în cazul divizărilor prin care activele și pasivele se transferă către una sau mai multe societăți existente, pentru determinarea impozitului minim datorat de către societățile beneficiare, la veniturile totale anuale înregistrate la data de 31 decembrie a anului precedent, se iau în calcul și veniturile totale anuale ale societăților cedente, proporțional cu valoarea activelor și pasivelor transferate.

11^8

Exemplu de calcul

Un contribuabil înregistrează la data de 31 decembrie 2009 venituri totale anuale în sumă de 250.000 lei, cărora le corespunde, în conformitate cu prevederile [art. 18](#) alin. (3) din Codul fiscal, un impozit minim anual de 6.500 lei, respectiv 1.625 lei trimestrial. În trimestrul

I 2010, contribuabilul determină un impozit pe profit de 1.800 lei. În urma efectuării comparației impozitului pe profit aferent trimestrului I cu impozitul minim trimestrial rezultă impozit pe profit datorat de 1.800 lei. În trimestrul II 2010, impozitul pe profit cumulat de la începutul anului este 3.300 lei. Impozitul pe profit pentru trimestrul II este 1.500 lei ($3.300 - 1.800$) determinat ca diferență între impozitul pe profit cumulat de la începutul anului și impozitul pe profit datorat în trimestrul I. În urma efectuării comparației impozitului pe profit aferent trimestrului II cu impozitul minim trimestrial rezultă impozit minim datorat în sumă de 1.625 lei.

În trimestrul III 2010, impozitul pe profit cumulat de la începutul anului este 6.925 lei. Impozitul pe profit pentru trimestrul III este 3.500 lei ($6.925 - 1.800 - 1.625$) determinat ca diferență între impozitul pe profit cumulat de la începutul anului și impozitul datorat în trimestrele I și II. În urma efectuării comparației impozitului pe profit aferent trimestrului III cu impozitul minim trimestrial rezultă impozit pe profit datorat de 3.500 lei.

La sfârșitul anului 2010, contribuabilul înregistrează impozit pe profit anual în sumă de 5.000 lei. În cazul în care contribuabilul efectuează definitivarea exercițiului financiar 2010 până la data de 25 februarie 2011, în urma efectuării comparației impozitului pe profit anual cu impozitul minim anual de 6.500 lei rezultă impozit pe profit datorat pentru anul 2010 la nivelul impozitului minim în sumă de 6.500 lei. Astfel, având în vedere faptul că impozitul pe profit declarat în cursul anului a fost de 6.925 lei, la finele anului contribuabilul înregistrează un impozit pe profit de recuperat final în sumă de 425 lei ($6.925 - 6.500$) lei. În cazul în care contribuabilul efectuează definitivarea exercițiului financiar 2010 până la data de 25 aprilie 2011, declară și plătește pentru trimestrul IV al anului 2010 impozit pe profit în sumă egală cu impozitul pe profit calculat și evidențiat pentru trimestrul III al aceluiași an fiscal, adică suma de 3.500 lei. În urma efectuării comparației impozitului pe profit anual cu impozitul minim anual de 6.500 lei rezultă impozit pe profit datorat pentru anul 2010 la nivelul impozitului minim în sumă de 6.500 lei. În acest caz, având în vedere faptul că impozitul pe profit declarat în cursul anului a fost de 10.425 lei, la finele anului contribuabilul înregistrează un impozit pe profit de recuperat final în sumă de 3.925 lei ($10.425 - 6.500$) lei.

Norme metodologice:

ART. 19

12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor, din care se scad veniturile neimpozabile și se adaugă cheltuielile nedeductibile conform prevederilor [art. 21](#) din Codul fiscal.

Exemple de elemente similare veniturilor:

- diferențele favorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanțelor și datoriilor în valută, înregistrate în evidența contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;

- rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, potrivit prevederilor [art. 22](#) alin. (5) și alin. (5¹) din Codul fiscal;
- câștigurile legate de vânzarea sau anularea titlurilor de participare proprii dobândite/răscumpărate;
- diferențele nefavorabile dintre prețul de vânzare al titlurilor de participare proprii și valoarea lor de dobândire/răscumpărare, înregistrate la data vânzării titlurilor respective.

Exemple de elemente similare cheltuielilor:

- diferențele nefavorabile de curs valutar, rezultate în urma evaluării creanțelor și datoriiilor în valută, înregistrate în evidența contabilă în rezultatul reportat, ca urmare a retratării sau transpunerii;
- cheltuiala cu valoarea neamortizată a cheltuielilor de cercetare și dezvoltare și a mijloacelor fixe de natura obiectelor de inventar care a fost înregistrată în rezultatul reportat. În acest caz, cheltuiala este deductibilă fiscal pe perioada rămasă de amortizat a acestor imobilizări, respectiv durata inițială stabilită conform legii, mai puțin perioada pentru care s-a calculat amortizarea. În mod similar se va proceda și în cazul obiectelor de inventar, baracamentelor și amenajărilor provizorii trecute în rezultatul reportat cu ocazia retratării situațiilor financiare anuale.

Veniturile și cheltuielile generate de evaluarea ulterioară și executarea instrumentelor financiare derivate, înregistrate potrivit reglementărilor contabile, sunt luate în calcul la stabilirea profitului impozabil.

13. Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparțin și depunerea unei declarații rectificative în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

14. La calculul profitului impozabil limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislația în vigoare se aplică trimestrial sau potrivit prezentelor norme metodologice, după caz, astfel încât la finele anului acestea să se încadreze în prevederile legii. Pentru contribuabilii care au obligația de a plăti impozitul pe profit anual, limitele cheltuielilor deductibile prevăzute de legislația în vigoare se aplică anual.

14¹. Veniturile și cheltuielile rezultate din evaluarea titlurilor de participare și a obligațiunilor, efectuată potrivit reglementărilor contabile aplicabile, sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil. În valoarea fiscală a titlurilor de participare și a obligațiunilor se includ și evaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile aplicabile. La scoaterea din gestiune a titlurilor de participare se poate utiliza una dintre metodele folosite pentru scoaterea din evidență a stocurilor.

14². Veniturile și cheltuielile reprezentând dobânzile/ penalitățile/ daunele-interese contractuale anulate prin convenții încheiate între părțile contractante sunt venituri impozabile, respectiv cheltuieli deductibile, în anul fiscal în care se înregistrează anularea acestora, în condițiile în care dobânzile/ penalitățile/ daunele-interese stabilite în cadrul contractelor economice inițiale au reprezentat cheltuieli deductibile, respectiv venituri impozabile, pe măsura înregistrării lor.

15. Pentru determinarea profitului impozabil contribuabilii sunt obligați să întocmească un registru de evidență fiscală, ținut în formă scrisă sau electronică, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările

ulterioare, referitoare la utilizarea sistemelor informatice de prelucrare automată a datelor. În registrul de evidență fiscală trebuie înscrise veniturile impozabile realizate de contribuabil, din orice sursă într-un an fiscal, potrivit [art. 19](#) alin. (1) din Codul fiscal, cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, potrivit [art. 21](#) din Codul fiscal, precum și orice informație cuprinsă în declarația fiscală, obținută în urma unor prelucrări ale datelor furnizate de înregistrările contabile. Evidențierea veniturilor impozabile și a cheltuielilor aferente se efectuează pe natură economică, prin totalizarea acestora pe trimestru și/sau an fiscal.

Norme metodologice:

ART. 19 al.3

16. Pentru contribuabilii care au optat la momentul livrării bunurilor, executării lucrărilor sau prestării serviciilor pentru impunerea veniturilor aferente contractelor cu plata în rate până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, veniturile și cheltuielile aferente bunurilor mobile și imobile produse, lucrărilor executate și serviciilor prestate, valorificate în baza unui contract cu plata în rate, sunt impozabile, respectiv deductibile, pe măsură ce ratele devin scadente, pe durata derulării contractelor respective.

Norme metodologice:

ART. 19 al. 4

17. Intră sub incidența acestui alineat contribuabilii care desfășoară activități de servicii internaționale care aplică regulile de evidență și decontare a veniturilor și cheltuielilor stabilite prin regulamente de aplicare a convențiilor la care România este parte (de exemplu: serviciile poștale, telecomunicațiile, transporturile internaționale).

Norme metodologice

ART. 19²

17¹. În sensul prevederilor [art. 19²](#) alin. (1) din Codul fiscal, prin producția de echipamente tehnologice se înțelege realizarea acestora în regie proprie și înregistrarea ca mijloace fixe potrivit reglementărilor contabile în corelație cu prevederile [art. 24](#) din Codul fiscal.

17². Exemple de calcul:

Exemplul I. Determinarea scutirii de impozit și a valorii fiscale, în cazul în care profitul contabil este mai mare decât valoarea investiției realizate

La sfârșitul anului 2009 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 170.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 10.000 lei. Societatea achiziționează la data de 15 noiembrie un echipament tehnologic în valoare de 80.000 lei,

profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie 2009 fiind în sumă de 90.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

$$170.000 \times 16\% = 27.200 \text{ lei}$$

$$27.200 - 10.000 = 17.200 \text{ lei};$$

- se calculează impozitul pe profit aferent profitului investit:

Având în vedere faptul că profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie 2009 în sumă de 90.000 lei acoperă investiția realizată, impozitul scutit este:

$$80.000 \times 16\% = 12.800 \text{ lei};$$

- se determină valoarea fiscală a echipamentului tehnologic, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile [art. 19^{^2}](#) alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

$$\text{Valoarea fiscală} = 80.000 - 80.000 = 0$$

Exemplul II. Determinarea scutirii de impozit și a valorii fiscale, în cazul în care profitul contabil este mai mic decât valoarea investiției realizate

La sfârșitul anului 2009 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 60.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 4.000 lei. Societatea achiziționează la data de 20 noiembrie un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei, profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie fiind 30.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

$$60.000 \times 16\% = 9.600 \text{ lei}$$

$$9.600 - 4.000 = 5.600 \text{ lei};$$

- se calculează impozitul pe profit aferent profitului investit: în această situație, profitul contabil nu acoperă investiția realizată, decât până la nivelul de 30.000 lei. Impozitul pe profit aferent părții din investiție finanțată din profit este:

$$30.000 \times 16\% = 4.800 \text{ lei}; \text{ impozit pe profit scutit} = 4.800 \text{ lei};$$

- se determină valoarea fiscală a echipamentului tehnologic, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile [art. 19^{^2}](#) alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

$$\text{Valoarea fiscală} = 70.000 - 30.000 = 40.000 \text{ lei}$$

Exemplul III. Determinarea impozitului pentru situația în care impozitul pe profit după aplicarea facilității este mai mic decât impozitul minim

La sfârșitul anului 2009 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 45.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 2.000 lei.

Societatea achiziționează la data de 15 decembrie un utilaj în valoare de 25.000 lei, profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie - 31 decembrie 2009 fiind 30.000 lei. La data de 31 decembrie 2008 societatea a înregistrat venituri totale anuale în sumă de 250.000 lei, la care corespunde un impozit minim pentru trimestrul IV de 1.625 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit și a impozitului pe profit datorat după aplicarea facilității, se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

$$45.000 \times 16\% = 7.200 \text{ lei}$$

$$7.200 - 2.000 = 5.200 \text{ lei};$$

- având în vedere faptul că, în acest caz profitul contabil acoperă investiția realizată, impozitul pe profit aferent profitului investit este:

$$25.000 \times 16\% = 4.000 \text{ lei};$$

- după aplicarea facilității, impozitul pe profit este:

$$5.200 - 4.000 = 1.200 \text{ lei};$$

- în această situație, deoarece impozitul pe profit după aplicarea facilității este mai mic decât impozitul minim, impozitul pentru trimestrul IV se datorează la nivelul impozitului minim în sumă de 1.625 lei;

- se determină valoarea fiscală a echipamentului tehnologic, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile [art. 19[^]2](#) alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

$$\text{Valoarea fiscală} = 25.000 - 25.000 = 0$$

Exemplul IV de calcul al scutirii de impozit pentru profitul reinvestit de către contribuabilii obligați la plata anuală a impozitului pe profit

La sfârșitul anului 2010 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 2.500.000 lei. Profitul contabil aferent anului 2010 este de 1.900.000 lei. Societatea achiziționează la data de 15 martie 2010 un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei, la data de 16 iulie un echipament tehnologic în valoare de 110.000 lei și în data de 15 octombrie un echipament tehnologic în valoare de 90.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit și a impozitului pe profit datorat după aplicarea facilității, se parcurg următoarele etape:

- se calculează impozitul pe profit aferent anului 2010:

$$2.500.000 \times 16\% = 400.000 \text{ lei};$$

- se determină valoarea totală a investițiilor realizate în echipamente tehnologice:

$$70.000 + 110.000 + 90.000 = 270.000 \text{ lei};$$

- având în vedere faptul că profitul contabil acoperă investițiile realizate, impozitul pe profit aferent profitului investit este:

$$270.000 \times 16\% = 43.200 \text{ lei};$$

- se calculează impozitul pe profit datorat după aplicarea facilității:

$$400.000 - 43.200 = 356.800 \text{ lei};$$

- se determină valoarea fiscală a echipamentelor tehnologice, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile [art. 19[^]2](#) alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

Valoarea fiscală a echipamentelor tehnologice achiziționate:

$$70.000 - 70.000 = 0$$

$$110.000 - 110.000 = 0$$

$$90.000 - 90.000 = 0$$

17³. În situația în care investițiile în echipamente tehnologice realizate nu sunt acoperite în totalitate de profitul contabil, pentru determinarea valorii fiscale, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile [art. 19²](#) alin. (12) din Codul fiscal, se are în vedere ordinea cronologică a înregistrării acestora ca mijloace fixe potrivit [art. 24](#) din Codul fiscal.

17⁴. În aplicarea prevederilor [art. 19²](#) alin. (7), facilitatea se acordă pentru valoarea imobilizărilor corporale în curs de execuție înregistrate în perioada 1 octombrie 2009 - 31 decembrie 2010 și puse în funcțiune în aceeași perioadă potrivit [art. 24](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 19³ lit b)

17⁵. În aplicarea prevederilor [art. 19³](#) lit. b) pct. 2 din Codul fiscal, sumele înregistrate în creditul contului rezultatul reportat provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor nu reprezintă elemente similare veniturilor la momentul înregistrării, acestea fiind tratate ca rezerve și impozitate potrivit art. 22 alin. (5) din Codul fiscal, cu condiția evidențierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct, potrivit [art. 19³](#) lit. b) pct. 1 din Codul fiscal.

Exemplu - Retratărea mijloacelor fixe amortizabile ca urmare a trecerii de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost.

Un contribuabil prezintă următoarea situație cu privire la un mijloc fix amortizabil:

- cost de achiziție: 1.000.000 lei;
- rezervă din reevaluare înregistrată la 31 decembrie 2003: 300.000 lei;
- rezervă din reevaluare înregistrată la 31 decembrie 2004: 500.000 lei;
- amortizarea rezervelor din reevaluare cumulată la momentul retratării este de 350.000 lei, din care:
 - suma de 150.000 lei a fost dedusă potrivit prevederilor Codului fiscal în vigoare pentru perioadele respective și nu a intrat sub incidența prevederilor art. 22 alin. (5¹) din Codul fiscal;
 - suma de 200.000 lei nu a fost dedusă potrivit prevederilor Codului fiscal;
 - actualizarea cu rata inflației a mijlocului fix, evidențiată în contul rezultatul reportat, este de 200.000 lei (suma brută), iar amortizarea cumulată aferentă costului inflatat este de 50.000 lei;
 - metoda de amortizare utilizată: amortizare liniară.

Pentru simplificare considerăm că durata de amortizare contabilă este egală cu durata normală de utilizare fiscală.

Operațiuni efectuate la momentul retratării

În situația în care se trece de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost, au loc următoarele operațiuni:

Etapa I: Eliminarea efectului reevaluărilor:

1. eliminarea surplusului din reevaluare în sumă de 800.000 lei;
2. anularea sumelor reprezentând amortizarea reevaluării în sumă de 350.000 lei.

Operațiunea de anulare a rezervei nu are impact fiscal, deoarece, în acest caz, impozitarea se efectuează ca urmare a anulării sumelor reprezentând amortizarea reevaluării în sumă de 350.000 lei. Pentru sumele provenite din anularea amortizării rezervelor de reevaluare, din punct de vedere fiscal, se va face distincția dintre amortizarea rezervei din reevaluare care a fost dedusă la calculul profitului impozabil și amortizarea rezervei din reevaluare care nu a fost dedusă la calculul profitului impozabil, astfel:

- suma de 150.000 lei care provine din anularea unor cheltuieli pentru care s-a acordat deducere reprezintă element similar veniturilor, conform prevederilor art. 19³ lit. c) pct. 1 din Codul fiscal;

- suma de 200.000 lei care provine din anularea unor cheltuieli pentru care nu s-a acordat deducere nu reprezintă element similar veniturilor, conform prevederilor art. 19³ lit. c) pct. 4 din Codul fiscal.

Etapa II: Înregistrarea actualizării cu rata inflației:

1. actualizarea cu rata inflației a valorii mijlocului fix cu suma de 200.000 lei;
2. actualizarea cu rata inflației a valorii amortizării mijlocului fix cu suma de 50.000 lei.

Conform art. 19³ lit. b) pct. 1 din Codul fiscal, sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, sunt tratate ca rezerve și impozitate potrivit art. 22 alin. (5) din Codul fiscal, cu condiția evidențierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct.

Prin urmare, suma de 200.000 lei este tratată ca rezervă dacă aceasta este evidențiată în soldul creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct.

Suma de 50.000 lei reprezintă element similar cheltuielilor, potrivit 19³ lit. b) pct. 3 din Codul fiscal.

În situația în care suma de 50.000 lei diminuează soldul creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct, în care sunt înregistrate sumele brute din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, concomitent cu deducerea acestora, se impozitează suma de 50.000 lei din suma brută de 200.000 lei, deoarece o parte din rezervă este utilizată.

Norme metodologice:

ART. 20 b)

18. În sensul prevederilor [art. 20](#) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dividendele de încasat/încasate de un contribuabil de la o persoană juridică română, reprezintă venituri neimpozabile la data înregistrării acestora în evidența contribuabilului, potrivit reglementărilor contabile.

19. În aplicarea prevederilor [art. 20](#) lit. b) din Codul fiscal, titlurile de participare sunt cele definite potrivit [art. 7](#) alin. (1) pct. 31 din Codul fiscal.

La data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării titlurilor de participare sau a retragerii capitalului social deținut la o persoană juridică, precum și la data lichidării investițiilor financiare, valoarea fiscală utilizată pentru calculul câștigului/pierderii este cea pe care

titlurile de participare, respectiv investițiile financiare, au avut-o înainte de înregistrarea diferențelor favorabile respective

Norme metodologice:

ART. 20 c)

20. Sunt considerate venituri neimpozabile veniturile prin care se recuperează cheltuielile pentru care nu s-a acordat deducere la momentul efectuării lor, cum sunt: rambursările de impozit pe profit plătit în perioadele anterioare, restituirea unor dobânzi și/sau penalități de întârziere, veniturile din anularea unor provizioane care au fost considerate cheltuieli nedeductibile la data constituirii lor și altele asemenea.

Norme metodologice:

ART. 20 d)

21. Contribuabilii pentru care prin acorduri și memorandumuri aprobate prin acte normative s-a prevăzut faptul că profitul aferent anumitor activități nu este impozabil sunt obligați să organizeze și să conducă evidența contabilă pentru delimitarea veniturilor și a cheltuielilor aferente acestora. La determinarea profitului aferent acestor activități se iau în calcul și cheltuielile de conducere și administrare și alte cheltuieli comune ale contribuabilului, proporțional cu veniturile obținute din aceste activități, în situația în care evidența contabilă nu asigură informația necesară identificării acestora, după caz.

Norme metodologice:

ART. 20¹

21¹. În aplicarea prevederilor [art. 20¹](#) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, condiția legată de perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt für Finanzen - C-284/94, C-291/94 și C-292/94. Astfel, în situația în care, la data înregistrării dividendului de către societatea-mamă, persoană juridică română, respectiv de către sediul permanent al unei societăți-mamă, persoană juridică străină dintr-un stat membru, condiția referitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani nu este îndeplinită, venitul din dividende este supus impunerii. Ulterior, în anul fiscal în care condiția este îndeplinită, contribuabilul urmează să beneficieze de recalcularea impozitului pe profit al anului în care venitul a fost impus. În acest sens, contribuabilul trebuie să depună declarația rectificativă privind impozitul pe profit.

21². Pentru îndeplinirea condiției de la pct. 3 lit. b) alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societățile-mamă,

persoane juridice străine, trebuie să plătească, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- impot des societes/vennootschapsbelasting, în Belgia;
- selskabsskat, în Danemarca;
- Körperschaftsteuer, în Republica Federală Germania;
- phoros eisodematos uomikou prosopon kerdoskopikou kharaktera, în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impot sur les societes, în Franța;
- corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle societa, în Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Körperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, în Portugalia;
- y hteisojen tulovero/inkomstskatten for samfund, în Finlanda;
- statlig inkomstskatt, în Suedia;
- corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
- D an z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- T ulumaks, în Estonia;
- phoros eisodematos, în Cipru;
- uznemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;
- P elno mokestis, în Lituania;
- T arsasagi ado, în Ungaria;
- T axxa fuq l-income, în Malta;
- P odatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- D avek od dobicka pravnih oseb, în Slovenia;
- D an z prijmov pravnickych osob, în Slovacia;
- korporativen dank, în Bulgaria;
- porez na dobit, în Croația.

21³. Pentru aplicarea prevederilor [art. 20¹](#) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, formele de organizare pentru persoanele juridice române și bulgare, societăți-mamă, sunt:

- societățile înființate în baza legii române, cunoscute ca "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni", "societăți cu răspundere limitată";
- *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 21

22. *** Abrogat.

23. În sensul [art. 21](#) alin. (1) din Codul fiscal, sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și următoarele:

a) cheltuielile efectuate cu editarea publicațiilor care sunt înregistrate ca returnuri în perioada de determinare a profitului impozabil pe baza documentelor justificative și în limita cotelor prevăzute în contractele de distribuție, cu condiția reflectării în contabilitate a veniturilor și cheltuielilor potrivit reglementărilor contabile;

b) cheltuielile generate de taxa pe valoarea adăugată ca urmare a aplicării prorataei, în conformitate cu prevederile **titlului VI** "Taxa pe valoarea adăugată" din Codul fiscal, precum și în alte situații când taxa pe valoarea adăugată este înregistrată pe cheltuieli, în situația în care taxa pe valoarea adăugată este aferentă unor bunuri sau servicii achiziționate în scopul realizării de venituri impozabile;

c) cheltuielile reprezentând valoarea creanțelor comerciale înstrăinate, potrivit legii.

d) dobânzile, penalitățile și daunele-interese, stabilite în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane rezidente/nerezidente sunt cheltuieli deductibile pe măsura înregistrării lor;

e) pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau prestarea unui serviciu;

f) cheltuielile efectuate pentru transportul salariaților la și de la locul de muncă;

g) cheltuielile cu taxa pe valoarea adăugată plătită într-un stat membru aferentă unor bunuri sau servicii achiziționate în scopul realizării de venituri impozabile.

h) cheltuielile privind serviciile care vizează eficientizarea, optimizarea, restructurarea operațională și/sau financiară a activității contribuabilului.

i) cheltuielile rezultate din deprecierea titlurilor de participare și a obligațiilor, înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile;

j) cheltuielile reprezentând cantitățile de energie electrică consumate la nivelul normei proprii de consum tehnologic sau, în lipsa acesteia, la nivelul normei aprobate de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei, care include și consumul propriu comercial, pentru contribuabilii din domeniul distribuției energiei electrice;

k) cheltuielile înregistrate la scoaterea din gestiune a creanțelor asupra clienților, determinate de punerea în aplicare a unui plan de reorganizare admis și confirmat printr-o sentință judecătorească, în conformitate cu prevederile Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare.

24. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 21 al.2

25. Întră sub incidența acestei prevederi cheltuielile efectuate în acest scop, în condițiile în care specificul activității desfășurate se încadrează în domeniile pentru care se impune respectarea normelor de protecție a muncii, stabilite conform legislației în materie.

Norme metodologice:

ART. 21 c

26. Intră sub incidența prevederilor [art. 21](#) alin. (2) lit. c) din Codul fiscal cheltuielile reprezentând contribuțiile pentru asigurarea de accidente de muncă și boli profesionale, efectuate potrivit Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare. Cheltuielile cu primele de asigurare pentru riscul profesional, efectuate potrivit legislației specifice, sunt deductibile la calculul profitului impozabil.

Norme metodologice:

ART. 21 e)

27. Calitatea de administrator rezultă din actul constitutiv al contribuabilului sau contractul de administrare/mandat. În sensul [art. 21](#) alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, persoanele fizice asimilate salariaților cuprind și:

- a) directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat, potrivit legii;
- b) persoanele fizice rezidente și/sau nerezidente detașate, potrivit legii, în situația în care contribuabilul suportă drepturile legale convenite acestora

28. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 21 f)

29. Intră sub incidența prevederilor [art. 21](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cotizațiile cooperativelor de credit afiliate casei centrale a cooperativelor de credit pentru constituirea rezervei mutuale de garantare, în conformitate cu reglementările legale.

Norme metodologice:

ART. 21 g)

30. Intră sub incidența prevederilor [art. 21](#) alin. (2) lit. g) din Codul fiscal cheltuielile cu taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile obligatorii, stabilite prin acte normative, de practicare a unor profesii cum sunt: expert contabil, contabil autorizat, arhitect, medic, auditor financiar, avocat, notar și altele asemenea. Contribuțiile pentru fondul destinat negocierii contractului colectiv de muncă sunt cele datorate patronatelor, în conformitate cu prevederile Legii patronatelor nr. 356/2001.

31. *** Abrogat.

32. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 21 n)

32¹. Dificultățile financiare majore care afectează întregul patrimoniu al debitorului sunt cele care rezultă din situații excepționale determinate de calamități naturale, epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe și în caz de război.

Norme metodologice:

ART. 21 al.3 a)

33. Baza de calcul la care se aplică cota de 2% o reprezintă diferența dintre totalul veniturilor și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile, la care se efectuează ajustările fiscale. Astfel, din cheltuielile totale se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent și amânat, cheltuielile de protocol, cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, iar din totalul veniturilor se scad veniturile neimpozabile. În cadrul cheltuielilor de protocol, la calculul profitului impozabil, se includ și cheltuielile înregistrate cu taxa pe valoarea adăugată colectată potrivit prevederilor titlului VI din Codul fiscal, pentru cadourile oferite de contribuabil, cu valoare egală sau mai mare de 100 lei.

33¹. Cheltuielile efectuate în baza contractului colectiv de muncă, ce intră sub incidența prevederilor [art. 21](#) alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, sunt cheltuielile de natură socială stabilite în cadrul contractelor colective de muncă la nivel național, de ramură, grup de unități și unități, altele decât cele menționate în mod expres în cadrul [art. 21](#) alin. (3) lit. c) din Codul fiscal.

34. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 21 al.3 d)

35. Nu sunt considerate perisabilități pierderile tehnologice care sunt cuprinse în norma de consum proprie necesară pentru fabricarea unui produs sau obținerea unui serviciu.

Norme metodologice:

ART. 21 al.3 j), k)

35¹. Sunt deductibile în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 400 de euro, într-un an fiscal, pentru fiecare participant, potrivit prevederilor [art. 21](#) alin. (3) lit. j) din Codul fiscal, cheltuielile înregistrate de angajator în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative, potrivit Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele reprezentând contribuții la scheme de pensii

facultative calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, efectuate către entități autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb leu/euro comunicat de Banca Națională a României la data înregistrării cheltuielilor de către angajator.

35². Sunt deductibile la determinarea profitului impozabil, potrivit prevederilor [art. 21](#) alin. (3) lit. k) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cheltuielile cu primele de asigurare voluntară de sănătate, efectuate de angajator potrivit Legii privind reforma în domeniul sănătății nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb LEU/EUR comunicat de Banca Națională a României la data înregistrării cheltuielilor.

Norme metodologice:

ART. 31 al.3 l)

36. În cazul locuinței de serviciu date în folosința unui salariat sau administrator, cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea și repararea acesteia sunt deductibile în limita corespunzătoare raportului dintre suprafața construită prevăzută de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările ulterioare, majorată cu 10%, și totalul suprafeței construite a locuinței de serviciu respective.

Norme metodologice:

ART. 21 al.3 m)

37. În cazul în care sediul unui contribuabil se află în locuința proprietate a unei persoane fizice, cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente sediului sunt deductibile în limita determinată pe baza raportului dintre suprafața pusă la dispoziție contribuabilului, menționată în contractul încheiat între părți, și suprafața totală a locuinței. Contribuabilul va justifica cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente sediului cu documente legale, cum sunt contractele încheiate cu furnizorii de utilități și alte documente.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 a)

38. Sunt nedeductibile cheltuielile cu impozitul pe profit, inclusiv cele reprezentând diferențe din anii precedenți sau din anul curent, precum și impozitele plătite în străinătate. Sunt nedeductibile și impozitele cu reținere la sursă plătite în numele persoanelor fizice și

juridice nerezidente pentru veniturile realizate din România. Cheltuielile cu impozitul pe profit amânat, înregistrate de contribuabil, sunt nedeductibile.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 b)

39. Prin autorități române/străine se înțelege totalitatea instituțiilor, organismelor și autorităților din România și din străinătate care urmăresc și încasează amenzi, dobânzi/majorări și penalități de întârziere, execută confiscări, potrivit prevederilor legale.

40. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 c)

41. Cheltuielile cu bunurile de natura stocurilor sau a activelor corporale, constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile, inclusiv taxa pe valoarea adăugată aferentă, după caz, pentru care s-au încheiat contracte de asigurare, nu intră sub incidența prevederilor [art. 21](#) alin. (4) lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

42. În sensul prevederilor [art. 21](#) alin. (4) lit. c) din Codul fiscal, cheltuielile privind stocurile și mijloacele fixe amortizabile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a altor cauze de forță majoră sunt considerate cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil, în măsura în care acestea se găsesc situate în zone declarate, potrivit prevederilor legale speciale pentru fiecare domeniu, afectate de calamități naturale sau de alte cauze de forță majoră. Totodată, sunt considerate deductibile și cheltuielile privind stocurile și mijloacele fixe amortizabile distruse de epidemii, epizootii, accidente industriale sau nucleare, incendii, fenomene sociale sau economice, conjuncturi externe și în caz de război. Fenomenele sociale sau economice, conjuncturile externe și în caz de război sunt cele prevăzute de Legea privind rezervele de stat nr. 82/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 e)

43. Sunt considerate cheltuieli făcute în favoarea participanților următoarele:

a) cheltuielile cu amortizarea, întreținerea și repararea mijloacelor de transport utilizate de către participanți, în favoarea acestora;

b) bunurile, mărfurile și serviciile acordate participanților, precum și lucrările executate în favoarea acestora;

c) cheltuielile cu chiria și întreținerea spațiilor puse la dispoziție acestora;

- d) *** Abrogat;
- e) alte cheltuieli în favoarea acestora.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 f)

44. Înregistrările în evidența contabilă se fac cronologic și sistematic, pe baza înscrisurilor ce dobândesc calitatea de document justificativ care angajează răspunderea persoanelor care l-au întocmit, conform reglementărilor contabile în vigoare.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 h)

45. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 m)

48. Pentru a deduce cheltuielile cu serviciile de management, consultanță, asistență sau alte prestări de servicii trebuie să se îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- serviciile trebuie să fie efectiv prestate, să fie executate în baza unui contract încheiat între părți sau în baza oricărei forme contractuale prevăzute de lege; justificarea prestării efective a serviciilor se efectuează prin: situații de lucrări, procese-verbale de recepție, rapoarte de lucru, studii de fezabilitate, de piață sau orice alte materiale corespunzătoare;
- contribuabilul trebuie să dovedească necesitatea efectuării cheltuielilor prin specificul activităților desfășurate.

Nu intră sub incidența condiției privitoare la încheierea contractelor de prestări de servicii, prevăzută la [art. 21](#) alin. (4) lit. m) din Codul fiscal, serviciile cu caracter ocazional prestate de persoane fizice autorizate și de persoane juridice, cum sunt: cele de întreținere și reparare a activelor, serviciile poștale, serviciile de comunicații și de multiplicare, parcare, transport și altele asemenea.

49. Pentru servicii de management, consultanță și asistență tehnică prestate de nerezidenții afiliați contribuabilului, la analiza tranzacțiilor pentru determinarea deductibilității cheltuielilor trebuie să se aibă în vedere și principiile din comentariul la articolul 9 privind impunerea întreprinderilor asociate din Convenția-model cu privire la impozitele pe venit și impozitele pe capital. Analiza trebuie să aibă în vedere:

(i) părțile implicate;

(ii) natura serviciilor prestate;

(iii) elementele de recunoaștere a cheltuielilor și veniturilor pe baza documentelor justificative care să ateste prestarea acestor servicii.

Norme metodologice:

ART. 21 al. 4 p)

49[^]1. Exemplu de calcul privind scăderea din impozitul pe profit datorat a cheltuielilor reprezentând sponsorizarea.

Un contribuabil plătitor de impozit pe profit încheie un contract de sponsorizare conform legii privind sponsorizarea, în calitate de sponsor, în valoare de 15.000.000 lei. Contractul de sponsorizare se încheie în data de 2 februarie 2005.

La calculul profitului impozabil pentru trimestrul I 2005, contribuabilul prezintă următoarele date financiare:

Venituri din vânzarea mărfurilor	= 1.000.000.000 lei
Venituri din prestări de servicii	= 2.000.000 lei

Total cifră de afaceri	1.002.000.000 lei
Cheltuieli privind mărfurile	= 750.000.000 lei
Cheltuieli cu personalul	= 20.000.000 lei
Alte cheltuieli de exploatare	= 90.000.000 lei

din care:

15.000.000 lei sponsorizare

Total cheltuieli 860.000.000 lei

Calculul profitului impozabil pentru trimestrul I 2005:

Profitul impozabil = 1.002.000.000 - 860.000.000 + 15.000.000 = 157.000.000 lei.

Impozitul pe profit înainte de scăderea cheltuielii cu sponsorizarea:

157.000.000 x 16% = 25.120.000 lei.

Avându-se în vedere condițiile de deducere prevăzute la [art. 21](#) alin. (4) lit. p) din Codul fiscal, prin aplicarea limitelor, valorile sunt:

- 3 la mie din cifra de afaceri reprezintă 3.006.000 lei;

- 20% din impozitul pe profit înainte de deducerea cheltuielilor de sponsorizare reprezintă 5.024.000 lei.

Suma de scăzut din impozitul pe profit este 3.006.000 lei.

Pentru trimestrul I 2005 impozitul pe profit datorat este de:

25.120.000 - 3.006.000 = 22.114.000 lei.

Contribuabilii care efectuează sponsorizări și/sau acte de mecenat, potrivit Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, cu modificările și completările ulterioare, și Legii bibliotecilor nr. 334/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare și/sau care acordă burse private, pe bază de contract, în condițiile Legii nr. 376/2004 privind bursele private, cu modificările ulterioare, scad din impozitul pe profit datorat sumele aferente, dacă aceste cheltuieli însumate îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute de [art. 21](#) alin. (4) lit. p) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

49[^]2. În sensul prevederilor [art. 21](#) alin. (4) lit. t) din Codul fiscal, regulile de deducere, termenii și expresiile utilizate, condițiile în care vehiculele rutiere motorizate, supuse limitării fiscale, se consideră a fi utilizate exclusiv în scopul activității economice sunt cele prevăzute la pct. 45[^]1 din normele metodologice date în aplicarea [art. 145[^]1](#) din Codul fiscal din titlul VI «Taxa pe valoarea adăugată».

Justificarea utilizării vehiculelor, în sensul acordării deductibilității integrale la calculul profitului impozabil, se efectuează pe baza documentelor justificative și prin întocmirea foii de parcurs care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul și locul deplasării, kilometrii parcurși, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

În cadrul cheltuielilor aferente vehiculelor rutiere motorizate supuse limitării fiscale se cuprind cheltuielile direct atribuibile unui vehicul, inclusiv cele înregistrate ca urmare a derulării unui contract de leasing, cum sunt: impozitele locale, asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, inspecțiile tehnice periodice, rovinieta, chiriile, partea nedeductibilă din taxa pe valoarea adăugată, dobânzile, comisioanele, diferențele de curs valutar etc.

Aplicarea limitei de 50% pentru stabilirea valorii nedeductibile la determinarea profitului impozabil se efectuează după aplicarea limitării aferente taxei pe valoarea adăugată, respectiv aceasta se aplică și asupra taxei pe valoarea adăugată pentru care nu s-a acordat drept de deducere din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Exemplul 1. Determinarea valorii nedeductibile a cheltuielilor cu întreținerea și reparațiile aferente unui vehicul care nu este utilizat exclusiv în scopul activității economice

- cheltuielile cu întreținerea și reparațiile - 2.000 lei,
- partea de TVA nedeductibilă - 240 lei,
- baza de calcul al valorii nedeductibile a cheltuielilor cu întreținerea și reparațiile
2.240 lei (2.000 + 240)
- valoarea nedeductibilă a cheltuielilor cu întreținerea și reparațiile
 $2.240 \times 50\% = 1.120$ lei

Exemplul 2. Determinarea valorii nedeductibile a cheltuielilor privind combustibilii aferente unui vehicul care nu este utilizat exclusiv în scopul activității economice

- cheltuieli privind combustibilii - 1.000 lei
- partea de TVA nedeductibilă - 120 lei
- baza de calcul al valorii nedeductibile a cheltuielilor privind combustibilii
(1.000 + 120)
- valoarea nedeductibilă a cheltuielilor privind combustibilii
 $1.120 \times 50\% = 560$ lei.

Norme metodologice:

ART. 22 a)

50. Cota de 5% reprezentând rezerva prevăzută la [art. 22](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică asupra diferenței dintre totalul veniturilor, din care se scad veniturile neimpozabile, și totalul cheltuielilor, din care se scad cheltuielile cu impozitul pe profit și cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, înregistrate în contabilitate. Rezerva se calculează cumulativ de la începutul anului și este deductibilă la calculul profitului impozabil trimestrial sau anual, după caz. În veniturile neimpozabile care se scad la determinarea bazei de calcul pentru rezervă sunt incluse veniturile prevăzute la [art. 20](#) din Codul fiscal, cu excepția celor prevăzute la lit. c). Rezervele astfel constituite se completează sau se diminuează în funcție de nivelul profitului contabil din perioada de calcul. De asemenea, majorarea sau diminuarea

rezervelor astfel constituite se efectuează și în funcție de nivelul capitalului social subscris și vărsat sau al patrimoniului. În situația în care, ca urmare a efectuării unor operațiuni de reorganizare, prevăzute de lege, rezerva legală a persoanei juridice beneficiare depășește a cincea parte din capitalul social sau din patrimoniul social, după caz, diminuarea rezervei legale, la nivelul prevăzut de lege, nu este obligatorie.

51. În cazul în care această rezervă este utilizată pentru acoperirea pierderilor sau este distribuită sub orice formă, rezerva reconstituită ulterior acestei utilizări în aceeași limită nu mai este deductibilă la calculul profitului impozabil.

Norme metodologice:

ART. 22 b)

52. Provizioanele pentru garanții de bună execuție acordate clienților se constituie trimestrial numai pentru bunurile livrate, lucrările executate și serviciile prestate în cursul trimestrului respectiv pentru care se acordă garanție în perioadele următoare, la nivelul cotelor prevăzute în contractele încheiate sau la nivelul procentelor de garantare prevăzut în tariful lucrărilor executate ori serviciilor prestate.

Pentru lucrările de construcții care necesită garanții de bună execuție, conform prevederilor din contractele încheiate, astfel de provizioane se constituie trimestrial, în limita cotelor prevăzute în contracte, cu condiția reflectării integrale la venituri a valorii lucrărilor executate și confirmate de beneficiar pe baza situațiilor de lucrări.

Înregistrarea la venituri a provizioanelor constituite pentru garanțiile de bună execuție se face pe măsura efectuării cheltuielilor cu remedierile sau la expirarea perioadei de garanție înscrise în contract.

Aceleași prevederi se aplică și în cazul provizioanelor pentru garanții de bună execuție a contractelor externe, acordate în condițiile legii producătorilor și prestatorilor de servicii, în cazul exporturilor complexe, proporțional cu cota de participare la realizarea acestora, cu condiția ca acestea să se regăsească distinct în contractele încheiate sau în tariful lucrărilor executate și în facturile emise.

Prin export complex se înțelege exportul de echipamente, instalații sau părți de instalații, separat ori împreună cu tehnologii, licențe, know-how, asistență tehnică, proiectare, construcții-montaj, lucrări de punere în funcțiune și recepție, precum și piesele de schimb și materialele aferente, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

Sunt considerate exporturi complexe lucrările geologice de proiectare-explorare, lucrările de exploatare pentru zăcăminte minerale, construcții de rețele electrice, executarea de foraje de sonde, construcții de schele, de instalații și conducte de transport, de depozitare și de distribuire a produselor petroliere și a gazelor naturale, precum și realizarea de nave complete, de obiective în domeniile agriculturii, îmbunătățirilor funciare, amenajărilor hidrotehnice, silvice, organizarea exploatărilor forestiere și altele asemenea, definite în conformitate cu actele normative în vigoare.

Norme metodologice:

ART. 22 al.1 lit. d¹

53¹. Intră sub incidența prevederilor [art. 22](#) alin. (1) lit. d¹) din Codul fiscal și se deduce la calculul profitului impozabil diferența dintre valoarea soldului inițial al filtrelor prudențiale calculate la data de 1 ianuarie 2012 aferente activelor existente în sold la data de 31 decembrie 2011 și valoarea sumelor înregistrate la data de 1 ianuarie 2012 în soldul creditor al contului 58171 «Rezultatul reportat din provizioane specifice» aferente activelor existente în sold la data de 31 decembrie 2011.

În aplicarea prevederilor [art. 22](#) alin. (1) lit. d¹) din Codul fiscal, sumele reprezentând reducerea sau anularea filtrelor prudențiale care au fost deduse la calculul profitului impozabil se impozitează în ordinea inversă înregistrării acestora.

Norme metodologice:

ART. 22 c)

53. Creanțele asupra clienților reprezintă sumele datorate de clienții interni și externi pentru produse, semifabricate, materiale, mărfuri etc. vândute, lucrări executate și servicii prestate, pe bază de facturi, înregistrate după 1 ianuarie 2004 și neîncasate într-o perioadă ce depășește 270 de zile de la data scadenței.

Diminuarea sau anularea provizioanelor se efectuează prin trecerea acestora pe venituri în cazul încasării creanței, proporțional cu valoarea încasată sau înregistrarea acestora pe cheltuieli.

În cazul creanțelor în valută, provizionul este deductibil la nivelul valorii influențate cu diferențele de curs favorabile sau nefavorabile ce apar cu ocazia evaluării acestora. Valoarea provizioanelor pentru creanțele asupra clienților este luată în considerare la determinarea profitului impozabil în trimestrul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la [art. 22](#) din Codul fiscal și nu poate depăși valoarea acestora, înregistrată în contabilitate în anul fiscal curent sau în anii anteriori. Procentele prevăzute la [art. 22](#) alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, aplicate asupra creanțelor înregistrate începând cu anii fiscali 2004, 2005 și, respectiv, 2006, nu se recalculează.

Cheltuielile reprezentând pierderile din creanțele incerte sau în litigiu neîncasate, înregistrate cu ocazia scoaterii din evidență a acestora, sunt deductibile pentru partea acoperită de provizionul constituit potrivit [art. 22](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 22 d)

53². Pentru aplicarea prevederilor [art. 22](#) alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, persoanele juridice, administratori de fonduri de pensii facultative, respectiv administratori care furnizează pensii private, deduc la calculul profitului impozabil provizioanele tehnice constituite în baza dispozițiilor Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate

privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv în baza prevederilor Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare.

54. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 22 g)

55. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 22 h)

56. În cazul societăților din domeniul asigurărilor și reasigurărilor sunt deductibile rezervele tehnice calculate conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare. Conform dispozițiilor acestei legi rezervele de prime și de daune se constituie din cote-părți corespunzătoare sumelor aferente riscurilor neexpirate în anul în care s-au încasat primele.

Norme metodologice:

ART. 22 l)

56¹. Pentru aplicarea prevederilor [art. 22](#) alin. (1) lit. l) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, companiile aeriene din România deduc, la calculul profitului impozabil, provizioane constituite pentru acoperirea cheltuielilor de întreținere și reparare a parcului de aeronave și a componentelor aferente, potrivit programelor de întreținere ale aeronavelor aprobate corespunzător de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română, la un nivel stabilit pe baza tipului de aeronavă, numărului de ore de zbor aprobat și al tarifului practicat de prestator, prevăzut în contractul încheiat cu acesta.

Norme metodologice:

ART. 22 m)

56². În aplicarea prevederilor [art. 22](#) alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, prin instituții de credit se înțelege persoanele juridice române, inclusiv sucursalele din străinătate ale acestora și sediile permanente ale instituțiilor de credit din alte state membre, respectiv din state terțe, așa cum acestea sunt prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Condiția de includere a creanțelor în venituri impozabile se consideră îndeplinită dacă cesionarul înregistrează ca venit diferența dintre valoarea creanței preluate prin cesionare și suma de achitat cedentului.

Norme metodologice:

ART. 22 al.2

57. Provizioanele prevăzute la [art. 22](#) alin. (2) din Codul fiscal sunt obligatorii pentru contribuabilii care au ca domeniu de activitate exploatarea de resurse minerale, gaze naturale și pentru titularii acordurilor petroliere.

Norme metodologice:

ART. 22 al.5

57¹. În aplicarea prevederilor [art. 22](#) alin. (5), corelate cu dispozițiile [art. 19](#) din Codul fiscal, surplusul din reevaluarea imobilizărilor corporale, care a fost anterior deductibil, evidențiat potrivit reglementărilor contabile în contul "Rezultatul reportat" sau în contul "Alte rezerve", analitice distincte, se impozitează la momentul modificării destinației rezervei, distribuirii rezervei către participanți sub orice formă, lichidării, divizării, fuziunii contribuabilului sau oricărui alt motiv, inclusiv la folosirea acesteia pentru acoperirea pierderilor contabile. Pentru calculul profitului impozabil aceste sume sunt elemente similare veniturilor.

Înregistrarea și menținerea în capitaluri proprii, respectiv conturi de rezerve sau rezultatul reportat, analitice distincte, a rezervelor constituite în baza unor acte normative nu se consideră modificarea destinației sau distribuție.

Norme metodologice:

ART. 22 al. 5¹

57². Nu intră sub incidența prevederilor [art. 22](#) alin. (5¹) din Codul fiscal rezervele reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuată după data de 1 ianuarie 2004, existente în sold în contul "1065" la data de 30 aprilie 2009 inclusiv, care au fost deduse la calculul profitului impozabil. Aceste rezerve se impozitează la momentul modificării destinației acestora potrivit prevederilor [art. 22](#) alin. (5) din Codul fiscal.

57³. Nu intră sub incidența prevederilor [art. 22](#) alin. (5¹) din Codul fiscal partea din rezerva din reevaluarea mijloacelor fixe efectuată după data de 1 ianuarie 2004, dedusă la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale până la data de 30 aprilie 2009 inclusiv, și care nu a fost capitalizată prin transferul direct în contul 1065 "Rezerve

reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare” pe măsură ce mijloacele fixe au fost utilizate. Această parte a rezervei se impozitează potrivit prevederilor [art. 22](#) alin. (5) din Codul fiscal.

De asemenea, nu intră sub incidența prevederilor [art. 22](#) alin. (5¹) din Codul fiscal rezerva din reevaluarea mijloacelor fixe efectuată după data de 1 ianuarie 2004, aferentă mijloacelor fixe transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare, potrivit legii, la momentul scăderii din gestiune a acestora la persoana juridică ce efectuează transferul, în condițiile în care rezerva respectivă este preluată de societatea beneficiară, prevederile [art. 22](#) alin. (5¹) aplicându-se în continuare la societatea beneficiară.

Norme metodologice:

ART. 22 al.6

58. Intră sub incidența [art. 22](#) alin. (6) din Codul fiscal următoarele sume înregistrate în conturi de rezerve sau surse proprii de finanțare, în conformitate cu reglementările privind impozitul pe profit:

a) sumele reprezentând diferențele nete rezultate din evaluarea disponibilului în deize, în conformitate cu actele normative în vigoare, care au fost neimpozabile;

b) scutirile și reducerile de impozit pe profit aplicate asupra profitului investit potrivit prevederilor legii, inclusiv suma profitului investit, diferența dintre cota redusă de impozit pentru exportul de bunuri și/sau servicii și cota standard, precum și cele prevăzute în legi speciale.

Norme metodologice:

ART. 23

59. În vederea determinării valorii deductibile a cheltuielilor cu dobânzile se efectuează mai întâi ajustările conform [art. 23](#) alin. (5) din Codul fiscal. Valoarea cheltuielilor cu dobânzile care excedează nivelului de deductibilitate prevăzut la [art. 23](#) alin. (5) din Codul fiscal este nedeductibilă, fără a mai fi luată în calcul în perioadele următoare.

60. În cazul în care capitalul propriu are o valoare negativă sau gradul de îndatorare este mai mare decât 3, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențele de curs valutar sunt nedeductibile. Acestea se raportează în perioada următoare, în condițiile [art. 23](#) alin. (1) din Codul fiscal, până la deductibilitatea integrală a acestora.

61. Intră sub incidența [art. 23](#) alin. (3) din Codul fiscal numai pierderea netă din diferențele de curs valutar aferente capitalului împrumutat.

62. În sensul [art. 23](#) alin. (4) și (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, instituțiile de credit, persoane juridice române, sunt cele autorizate, potrivit legii, de Banca Națională a României.

63. În sensul [art. 23](#) alin. (1) din Codul fiscal, prin capital împrumutat se înțelege totalul creditelor și împrumuturilor cu termen de rambursare peste un an începând de la data

încheierii contractului, cu excepția celor prevăzute la alin. (4) al [art. 23](#) din Codul fiscal, indiferent de data la care acestea au fost contractate.

În capitalul împrumutat se includ și creditele sau împrumuturile care au un termen de rambursare mai mic de un an, în situația în care există prelungiri ale acestui termen, iar perioada de rambursare curentă, însumată cu perioadele de rambursare anterioare ale creditelor sau împrumuturilor pe care le prelungesc, depășește un an.

64. Capitalul propriu cuprinde capitalul social, rezervele legale, alte rezerve, profitul nedistribuit, rezultatul exercițiului și alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale. În cazul sediilor permanente, capitalul propriu cuprinde capitalul de dotare pus la dispoziție de persoana juridică străină pentru desfășurarea activității în România, potrivit documentelor de autorizare, rezervele legale, alte rezerve, rezultatul exercițiului și alte elemente de capital propriu constituite potrivit reglementărilor legale.

65. Pentru calculul deductibilității cheltuielilor cu dobânzile se au în vedere următoarele:

a) pentru împrumuturile angajate de la alte entități, cu excepția celor prevăzute la [art. 23](#) alin. (4) din Codul fiscal, se aplică limita prevăzută la [art. 23](#) alin. (5) din același act normativ, indiferent de data la care au fost contractate;

b) în scopul aplicării [art. 23](#) alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, nivelul ratei dobânzii de referință, recunoscută la calculul profitului impozabil, este cea din ultima lună a trimestrului pentru care se calculează impozitul pe profit, publicată de Banca Națională a României în Monitorul Oficial al României, Partea I;

c) modul de calcul al dobânzii, conform [art. 23](#) alin. (5) din Codul fiscal, va fi cel corespunzător modului de calcul al dobânzii aferente împrumuturilor;

d) rezultatul exercițiului financiar luat în calcul la determinarea capitalului propriu pentru sfârșitul perioadei este cel înregistrat de contribuabil înainte de calculul impozitului pe profit.

66. Cheltuielile cu dobânzile însumate cu pierderea netă din diferențele de curs valutar aferente împrumuturilor cu termen de rambursare mai mare de un an, luate în considerare la calculul gradului de îndatorare, sunt deductibile la determinarea profitului impozabil în condițiile prevăzute la [art. 23](#) alin. (1) din Codul fiscal.

67. În vederea determinării impozitului pe profit, gradul de îndatorare se calculează ca raport între media capitalului împrumutat și media capitalului propriu. Pentru calculul acestor medii se folosesc valorile existente la începutul anului și la sfârșitul perioadei pentru care se determină impozitul pe profit, după cum urmează:

$$\text{Gradul de îndatorare} = \frac{\text{Capital împrumutat (începutul anului fiscal)} + \text{Capital împrumutat (sfârșitul perioadei)}}{2}$$
$$\text{Gradul de îndatorare} = \frac{\text{Capital propriu (începutul anului fiscal)} + \text{Capital propriu (sfârșitul perioadei)}}{2}$$

astfel:

$$\text{Gradul de îndatorare} = \frac{\text{Capital împrumutat (începutul anului fiscal)} + \text{Capital împrumutat (sfârșitul perioadei)}}{2}$$

68. În cazul în care gradul de îndatorare astfel determinat este mai mic sau egal cu trei, cheltuielile cu dobânzile și cu pierderea netă de curs valutar sunt deductibile integral după ce s-au efectuat ajustările prevăzute la **art. 23** alin. (5) din Codul fiscal.

69. Dacă gradul de îndatorare astfel determinat este mai mare decât trei, suma cheltuielilor cu dobânzile și cu pierderea netă din diferențe de curs valutar este nedeductibilă în perioada de calcul al impozitului pe profit, urmând să se raporteze în perioada următoare, devenind subiect al limitării prevăzute la **art. 23** alin. (1) din Codul fiscal pentru perioada în care se raportează.

70. În sensul prevederilor **art. 23** alin. (4) din Codul fiscal, prin *bănci internaționale de dezvoltare* se înțelege:

- Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (B.I.R.D.), Corporația Financiară Internațională (C.F.I.) și Asociația pentru Dezvoltare Internațională (A.D.I.);
- Banca Europeană de Investiții (B.E.I.);
- Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (B.E.R.D.);
- bănci și organizații de cooperare și dezvoltare regională similare.

Prin *împrumut garantat de stat* se înțelege împrumutul garantat de stat potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, cu modificările și completările ulterioare. Intră sub incidența prevederilor **art. 23** alin. (4) din Codul fiscal și dobânzile/pierderile din diferențe de curs valutar, aferente împrumuturilor obținute în baza obligațiunilor emise, potrivit legii, de către societățile comerciale, cu respectarea cerințelor specifice de admitere la tranzacționare pe o piață reglementată din România, potrivit prevederilor Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele admise la tranzacționare pe piețe străine de valori mobiliare reglementate de autoritatea în domeniu a statelor respective.

70¹. Pentru determinarea profitului impozabil începând cu anul fiscal 2010, nivelul ratei dobânzii pentru împrumuturile în valută este de 6%

Norme metodologice:

ART. 24 al.11

70². Pentru perioada în care mijloacele fixe amortizabile nu sunt utilizate cel puțin pe o perioadă de o lună, recuperarea valorii fiscale rămase neamortizate se efectuează pe durata normală de utilizare rămasă, începând cu luna următoare repunerii în funcțiune a acestora, prin recalcularea cotei de amortizare fiscală.

În aplicarea prevederilor lit. c) a alin. (11) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, amortizarea fiscală a cheltuielilor cu investițiile efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune, se calculează pe baza perioadei inițiale a contractului, indiferent dacă acesta se prelungește ulterior, sau pe durata normală de utilizare rămasă, potrivit opțiunii contribuabilului, începând cu luna următoare finalizării investiției.

Norme metodologice:

ART. 24 al.8

71. Exemplu de calcul al amortizării prin utilizarea regimului de amortizare degresivă.
Pentru un mijloc fix se dau următoarele date:

- valoarea de intrare: 350.000.000 lei;
- durata normală de funcționare conform catalogului: 10 ani;
- cota anuală de amortizare: $100/10 = 10\%$;
- cota anuală de amortizare degresivă: $10\% \times 2,0 = 20\%$;

Amortizarea anuală se va calcula astfel:

Ani	Modul de calcul	Amortizarea anuală degresivă (lei)	Valoarea rămasă (lei)
1	$350.000.000 \times 20\%$	70.000.000	280.000.000
2	$280.000.000 \times 20\%$	56.000.000	224.000.000
3	$224.000.000 \times 20\%$	44.800.000	179.200.000
4	$179.200.000 \times 20\%$	35.840.000	143.360.000
5	$143.360.000 \times 20\%$	28.672.000	114.688.000
6	$114.688.000 \times 20\% = 114.688.000 / 5$	22.937.600	91.750.400
7		22.937.600	68.812.800
8		22.937.600	45.875.200
9		22.937.600	22.937.600
10		22.937.600	0

Norme metodologice:

ART. 24 al.12

71¹. Intră sub incidența [art. 24](#) alin. (12) din Codul fiscal și mijloacele fixe amortizabile de natura construcțiilor.

Pentru investițiile considerate mijloace fixe amortizabile în conformitate cu prevederile [art. 24](#) alin. (3) din Codul fiscal, contribuabilii nu beneficiază de prevederile [art. 24](#) alin. (12) din același act normativ.

Pentru mijloacele fixe amortizabile prevăzute la [art. 24](#) alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, deducerea de 20% se aplică la data punerii în funcțiune, cu ocazia recepției finale, la întreaga valoare a mijlocului fix amortizabil. În acest caz, valoarea fiscală rămasă de recuperat se determină, pe durata normală de utilizare rămasă, scăzând din valoarea totală a mijlocului fix amortizabil deducerea de 20% și amortizarea calculată până la data recepției finale.

Cheltuielile de amortizare reprezentând deducerea de 20% prevăzută la [art. 24](#) alin. (12) din Codul fiscal sunt deductibile numai pentru mijloacele fixe amortizabile, respectiv brevete de invenție amortizabile înregistrate și puse în funcțiune până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv. Valoarea fiscală rămasă se determină după scăderea din valoarea de intrare a respectivelor mijloace fixe amortizabile/brevete de invenție amortizabile a sumei egale cu deducerea fiscală de 20% și se recuperează pe durata normală de funcționare. În cazul în care duratele normale de funcționare au fost recalculate, potrivit normelor legale în vigoare,

perioada pentru care există obligația păstrării în patrimoniu a acestor mijloace fixe se corelează cu duratele normale de funcționare recalulate.

71[^]2. Exemplu privind aplicarea prevederilor **art. 24** alin. (12) din Codul fiscal:

Un contribuabil care își desfășoară activitatea în domeniul depozitării materialelor și mărfurilor achiziționează în data de 15 septembrie 2004 o clădire-depozit pe care o pune în funcțiune pe data de 20 a aceleiași luni. Valoarea de intrare a clădirii-depozit este de 30.000.000 mii lei. Durata normală de funcționare a clădirii, conform Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, este de 50 de ani. Contribuabilul, din punct de vedere contabil, folosește amortizarea liniară. Din punct de vedere fiscal contribuabilul aplică facilitatea prevăzută la **art. 24** alin. (12) din Codul fiscal. Ca urmare a aplicării prevederilor **art. 24** alin. (12) din Codul fiscal, contribuabilul va înregistra următoarea situație:

- deduce din punct de vedere fiscal, în luna septembrie 2004, o cotă de 20% din valoarea de intrare a mijlocului fix amortizabil: $20\% \times 30.000.000$ mii lei = 6.000.000 mii lei;
- valoarea de recuperat din punct de vedere fiscal pe următoarele 600 de luni, începând cu octombrie 2004, $30.000.000$ mii lei - 6.000.000 mii lei = 24.000.000 mii lei;
- amortizarea fiscală lunară din octombrie 2004 până în septembrie 2054, 40.000 mii lei (24.000.000 mii lei/600 luni).

- mii lei -

Luna	Amortizarea fiscală	Cheltuielile de amortizare înregistrate contabil
Septembrie 2004	6.000.000	0
Octombrie 2004	40.000	50.000
Noiembrie 2004	40.000	50.000
Decembrie 2004	40.000	50.000
Ianuarie 2005	40.000	50.000
...
August 2054	40.000	50.000
Septembrie 2054	40.000	50.000
TOTAL:	30.000.000	30.000.000

Norme metodologice:

ART. 24 al.16.

71[^]3. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 24 al.10.

71[^]4. Pentru încadrarea cheltuielilor de dezvoltare în categoria imobilizărilor necorporale se utilizează criteriile prevăzute de reglementările contabile aplicabile.

Norme metodologice:

ART. 24 al.15

71[^]5. Pentru determinarea valorii fiscale în cazul transferurilor terenurilor cu valoare contabilă, precum și pentru determinarea valorii fiscale rămase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile evidențiate în sold la 31 decembrie 2003, în valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniu se includ și reevaluările efectuate, potrivit legii, până la acea dată.

Pentru determinarea valorii fiscale a terenurilor, respectiv a valorii fiscale rămase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile, vor fi luate în calcul și reevaluările contabile efectuate după data de 1 ianuarie 2007, precum și partea rămasă neamortizată din reevaluările contabile efectuate în perioada 1 ianuarie 2004 - 31 decembrie 2006, evidențiate la data de 31 decembrie 2006. Nu se recuperează prin intermediul amortizării fiscale reevaluările contabile efectuate după data de 1 ianuarie 2004 la mijloacele fixe amortizabile care nu mai au valoare fiscală rămasă neamortizată la data reevaluării.

În cazul în care ulterior datei de 31 decembrie 2003 se efectuează reevaluări care determină o descreștere a valorii acestora se procedează la o scădere a rezervei din reevaluare în limita soldului creditor al rezervei, în ordinea descrescătoare înregistrării rezervei, iar valoarea fiscală a terenurilor și valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează corespunzător. În aceste situații, partea din rezerva din reevaluare care a fost anterior dedusă se include în veniturile impozabile ale perioadei în care se efectuează operațiunile de reevaluare ulterioare datei de 31 decembrie 2003.

Prin valoarea fiscală rămasă neamortizată se înțelege diferența dintre valoarea fiscală la data intrării în patrimoniu și valoarea amortizării fiscale. În valoarea fiscală la data intrării în patrimoniu se include și taxa pe valoarea adăugată devenită nedeductibilă, potrivit prevederilor titlului VI.

71[^]6. În aplicarea prevederilor **art. 24** alin. (15) din Codul fiscal, cheltuielile înregistrate ca urmare a casării unui mijloc fix cu valoarea fiscală incomplet amortizată sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Prin casarea unui mijloc fix se înțelege operația de scoatere din funcțiune a activului respectiv, urmată de dezmembrarea acestuia și valorificarea părților componente rezultate, prin vânzare sau prin folosirea în activitatea curentă a contribuabilului.

71[^]7. Cheltuielile cu amortizarea activelor necorporale aferente capitalului imobilizat, cu valoarea contabilă evidențiată în sold la 31 decembrie 2003, sunt deductibile la calculul profitului impozabil, pe durata rămasă de amortizat, în baza valorii rămase neamortizate.

71[^]8. Valoarea imobilizărilor necorporale/corporale în curs de execuție care nu se mai finalizează și se scot din evidență pe seama conturilor de cheltuieli, în baza aprobării/deciziei de sistare sau abandonare, precum și valoarea rămasă a investițiilor efectuate la mijloacele fixe concesionate, închiriate sau luate în locație de gestiune, în situația în care contractele se reziliază înainte de termen, reprezintă cheltuieli nedeductibile, dacă nu au fost valorificate prin vânzare sau casare.

Norme metodologice:

ART. 25

72. Încadrarea operațiunilor de leasing se realizează avându-se în vedere prevederile [art. 7](#) alin. (1) pct. 7 și 8 din Codul fiscal și clauzele contractului de leasing.

Norme metodologice:

ART. 26

73. Recuperarea pierderilor fiscale anuale se face în ordinea înregistrării acestora, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit, potrivit prevederilor legale în vigoare din anul înregistrării acestora.

74. Pierderea fiscală reprezintă suma înregistrată în declarația de impunere a anului precedent.

75. În cazul în care recuperarea pierderii contabile se face din rezervele legale, constituite din profit înainte de impozitare, reconstituirea ulterioară a rezervei legale nu va mai fi o sumă deductibilă la calculul profitului impozabil.

76. Pierderile fiscale anuale din anii precedenți anului operațiunilor de fuziune, divizare sau desprindere a unei părți din patrimoniul acestuia, nerecuperate de contribuabilul cedent și transmise contribuabilului beneficiar, se recuperează, la fiecare termen de plată a impozitului pe profit care urmează datei la care aceste operațiuni produc efecte, potrivit legii, pe perioada de recuperare rămasă din perioada inițială de 5, respectiv 7 ani, în ordinea în care au fost înregistrate acestea de către contribuabilul cedent.

Pierderile fiscale înregistrate de contribuabilul cedent în perioada din anul curent cuprinsă între 1 ianuarie și data la care operațiunea respectivă produce efecte, transmise contribuabilului beneficiar, se recuperează la fiecare termen de plată a impozitului pe profit care urmează datei la care aceste operațiuni produc efecte, potrivit legii. Această pierdere este luată în calcul de către contribuabilul beneficiar, la stabilirea profitului impozabil/pierderii fiscale din anul fiscal respectiv, înaintea recuperării pierderilor fiscale din anii precedenți.

În scopul recuperării pierderii fiscale transferate sau menținute, după caz, contribuabilul cedent și contribuabilul beneficiar efectuează și următoarele operațiuni:

a) contribuabilul cedent calculează pierderea fiscală pe perioada cuprinsă între 1 ianuarie și data la care operațiunea de desprindere a unei părți din patrimoniu produce efecte, în vederea stabilirii părții de pierdere transmise contribuabilului beneficiar, respectiv părții pe care continuă să o recupereze, proporțional cu activele și pasivele transferate/menținute;

b) contribuabilul cedent evidențiază partea de pierdere fiscală din anul curent, precum și din anii precedenți transferată/menținută, în registrul de evidență fiscală;

c) contribuabilul cedent transmite contribuabilului beneficiar un înscris care trebuie să cuprindă informații fiscale referitoare la:

- pierderile fiscale anuale transferate contribuabilului beneficiar, înregistrate în declarațiile sale de impozit pe profit, inclusiv cea pentru anul în care operațiunea de reorganizare produce efecte, detaliate pe fiecare an fiscal în parte;

- în cazul operațiunilor de desprindere a unei părți din patrimoniu, transmite și partea din pierderea fiscală înregistrată în anul curent, stabilită prin ajustarea pierderii fiscale calculate la lit. a), precum și pierderile fiscale din anii precedenți, proporțional cu activele și pasivele transmise contribuabilului beneficiar, potrivit proiectului de divizare;

d) contribuabilul beneficiar înregistrează, în registrul de evidență fiscală, pierderile fiscale preluate pe baza înscrisului transmis de contribuabilul cedent, în care evidențiază distinct și perioada de recuperare pentru fiecare pierdere fiscală transferată.

76¹. În scopul aplicării prevederilor [art. 26](#) alin. (2) din Codul fiscal, prin parte de patrimoniu transferată ca întreg în cadrul unei operațiuni de desprindere efectuate potrivit legii se înțelege activitatea economică/ramura de activitate care, din punct de vedere organizatoric, este independentă și capabilă să funcționeze prin propriile mijloace. Caracterul independent al unei activități economice/ramuri de activitate se apreciază potrivit prevederilor pct. 86². În situația în care partea de patrimoniu desprinsă nu este transferată ca întreg, în sensul identificării unei activități economice/ramuri de activitate, independente, pierderea fiscală înregistrată de contribuabilul cedent înainte ca operațiunea de desprindere să producă efecte potrivit legii se recuperează integral de către acest contribuabil.

76². În scopul aplicării prevederilor [art. 26](#) alin. (4) din Codul fiscal, contribuabilii care, începând cu data de 1 februarie 2013, aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor respectă și următoarele reguli de recuperare a pierderii fiscale:

- pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2013 se recuperează potrivit prevederilor [art. 26](#) din Codul fiscal, de la data la care contribuabilul revine la sistemul de plată a impozitului pe profit, anul 2013 fiind considerat un singur an fiscal în sensul celor 5 sau 7 ani consecutivi;

- pierderea fiscală din perioada 1 ianuarie - 31 ianuarie 2013 inclusiv, înregistrată de către un contribuabilul care, în această perioadă, a fost plătitor de impozit pe profit, se recuperează, potrivit prevederilor art. 26 din Codul fiscal, de la data la care contribuabilul revine la sistemul de plată a impozitului pe profit, iar anul 2014 este primul an de recuperare a pierderii, în sensul celor 7 ani consecutivi;

- în cazul în care contribuabilul revine în cursul anului 2013, la sistemul de plată a impozitului pe profit potrivit [art. 112⁶](#) din Codul fiscal, pierderea fiscală înregistrată în perioada 1 ianuarie - 31 ianuarie 2013 inclusiv este luată în calcul la stabilirea profitului impozabil/pierderii fiscale din perioada 1 februarie - 31 decembrie 2013, înaintea recuperării pierderilor fiscale din anii precedenți anului 2013, și se recuperează potrivit [art. 26](#) din Codul fiscal, începând cu anul 2014, în limita celor 7 ani consecutivi. Perioada 1 februarie - 31 decembrie 2013 inclusiv nu este considerată an fiscal în sensul celor 7 ani consecutivi.

77. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 27

78. În sensul dispozițiilor [art. 27](#) alin. (1) din Codul fiscal, o persoană juridică poate participa cu active la una sau mai multe persoane juridice existente sau care iau astfel ființă, prin constituirea sau majorarea capitalului social al acestora primind în schimb titluri de

participare ale societăților respective. Contribuțiile cu active la capitalul social al unei persoane juridice în schimbul unor titluri de participare la această persoană juridică nu sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil.

79. În cazul în care pentru contribuția cu active se datorează taxa pe valoarea adăugată potrivit dispozițiilor **titlului VI** din Codul fiscal, iar beneficiarul aportului nu poate exercita dreptul de deducere pentru aceasta, valoarea fiscală, în sensul **art. 27** alin. (1) din Codul fiscal, se majorează cu taxa pe valoarea adăugată.

Norme metodologice:

ART. 27 al.2

80. Distribuirea de active de către o persoană juridică română către participanții săi se poate realiza în cazul lichidării.

81. Profitul impozabil în cazul lichidării se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile efectuate pentru realizarea acestora, calculate cumulativ de la începutul anului fiscal, luându-se în calcul: profitul din lichidarea patrimoniului, sumele din anularea provizioanelor, sumele înregistrate în conturi de capitaluri proprii constituite din profitul brut și care nu au fost impozitate la data constituirii, alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor. În cazul în care, în declarația de impozit pe profit aferentă anului anterior lichidării contribuabilul a înregistrat pierdere fiscală, aceasta se va recupera din profitul impozabil calculat cu ocazia lichidării.

82. La calculul impozitului pe profit datorat de contribuabilii care își încetează existența în urma operațiunilor de lichidare nu sunt impozitate: rezervele constituite din profitul net, sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit, repartizate ca surse proprii de finanțare pe parcursul perioadei de funcționare, potrivit legii, rezervele constituite din diferențe de curs favorabile capitalului social în devize sau din evaluarea disponibilului în devize, în conformitate cu actele normative în vigoare, dacă legea nu prevede altfel.

83. *** Abrogat

84. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 27 al.3

85. În înțelesul **art. 27** alin. (3) lit. a) și b) din Codul fiscal, operațiunile de fuziune și divizare sunt reglementate prin Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 27 al.3 c)

86. În scopul aplicării prevederilor [art. 27](#) alin.(3) lit.c) din Codul fiscal, activele și pasivele aparținând unei activități economice a persoanei juridice române care efectuează transferul sunt identificate pe baza criteriilor de identificare a totalității activelor și pasivelor, prin care se apreciază caracterul independent al ramurii de activitate prevăzute de pct.86². Nu se consideră active și pasive aparținând unei activități economice elementele de activ și/sau de pasiv aparținând altor activități economice ale persoanei juridice române care efectuează transferul, activele și/sau pasivele izolate precum și cele care se referă la gestiunea persoanei juridice respective

Norme metodologice:

ART. 27¹

86¹. Pentru aplicarea prevederilor [art. 27¹](#) alin. (3) pct. 12 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, formele de organizare pentru persoanele juridice române și bulgare sunt:

- societăți înființate în baza legii române, cunoscute ca "societăți pe acțiuni", "societăți în comandită pe acțiuni", "societăți cu răspundere limitată";
- societăți înființate în baza legii bulgare, cunoscute ca "sbiratelno drujestvo", "komanditno drujestvo", "drujestvo s ogranicena otgovornost", "akționerno drujestvo", "komanditno drujestvo s akții".

Pentru îndeplinirea condiției de la [art. 27¹](#) alin. (3) pct. 12 lit. c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, societatea dintr-un stat membru trebuie să plătească, în conformitate cu legislația fiscală a statului respectiv, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări, unul din următoarele impozite:

- impôt des sociétés/vennootschapsbelasting, în Belgia;
- selskabsskat, în Danemarca;
- Körperschaftsteuer, în Republica Federală Germania;
- phoros eisodematos uomikou prosopon kerdoskopikou kharaktera, în Grecia;
- impuesto sobre sociedades, în Spania;
- impot sur les sociétés, în Franța;
- corporation tax, în Irlanda;
- imposta sul reddito delle societa, în Italia;
- impot sur le revenu des collectivites, în Luxemburg;
- vennootschapsbelasting, în Olanda;
- Körperschaftsteuer, în Austria;
- imposto sobre o rendimento das pessoas colectivas, în Portugalia;
- y hteisojen tulovero/inkomstskatten for samfund, în Finlanda;
- statlig inkomstskatt, în Suedia;
- corporation tax, în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;
- D an z prijmu pravnickych osob, în Republica Cehă;
- T ulumaks, în Estonia;
- phoros eisodematos, în Cipru;
- uzņemumu ienakuma nodoklis, în Letonia;

- P elno mokestis, în Lituania;
- T arsasagi ado, în Ungaria;
- T axxa fuq l-income, în Malta;
- P odatek dochodowy od osob prawnych, în Polonia;
- D avek od dobicka pravnih oseb, în Slovenia;
- D an z prijmov pravnickyh osob, în Slovacia;
- korporativen dank, în Bulgaria;
- impozit pe profit, în România;
- porez na dobit, în Croația.

86². Criteriile de apreciere a caracterului independent al ramurii de activitate se verifică la societatea cedentă și vizează îndeplinirea cumulată a unor condiții referitoare la:

a) existența ca structură organizatorică distinctă de alte diviziuni organizatorice ale societății cedente;

b) existența clientelei proprii, activelor corporale și necorporale proprii, stocurilor proprii, personalului propriu și altele. Dacă este cazul, ramura cuprinde și servicii administrative proprii, de exemplu serviciul de contabilitate, serviciul descentralizat de personal etc.;

c) constituirea, la momentul realizării transferului și în raport cu organizarea societății cedente, într-un ansamblu capabil să funcționeze prin mijloace proprii, în condiții normale pentru sectorul economic de activitate al acesteia;

d) identificarea totalității activelor și pasivelor care sunt legate în mod direct sau indirect de ramura transferată, sunt înscrise în bilanțul societății cedente la data în care operațiunea de transfer produce efecte, în funcție de natura lor comercială, industrială, financiară, administrativă etc.;

e) exercitarea efectivă a activității la momentul aprobării operațiunii de transfer de către adunările generale ale celor două societăți, cedentă și beneficiară, sau la data la care operațiunea are efect, dacă aceasta este diferită.

Ramura completă de activitate nu cuprinde:

a) elemente de activ și/sau de pasiv aferente altor ramuri de activitate ale societății cedente;

b) elemente de activ și/sau de pasiv referitoare la gestiunea patrimonială a societății cedente;

c) elemente izolate de activ și/sau de pasiv.

86³. În aplicarea prevederilor alin.(2) al [art. 28²](#) din Codul fiscal, pentru situația în care profitul obținut de persoana juridică română, participantă într-o asocieră cu personalitate juridică înregistrată într-un alt stat, a fost impozitat în acel stat, acordarea creditului fiscal se efectuează similar cu procedura de acordare a creditului fiscal pentru persoanele juridice române care desfășoară activități prin intermediul unui sediu permanent într-un alt stat, reglementată conform normelor date în aplicarea [art. 31](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 29

87. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 29 al.4

88. Persoanele juridice străine care desfășoară activitățile menționate la [art. 8](#) alin. (3) din Codul fiscal datorează impozit pe profit de la începutul activității, în măsura în care se determină depășirea duratei legale de 6 luni sau termenele prevăzute în convențiile de evitare a dublei impuneri, după caz. În situația în care nu se determină înainte de sfârșitul anului fiscal dacă activitățile din România vor fi pe o durată suficientă pentru a deveni un sediu permanent, veniturile aceluia an fiscal vor fi luate în considerare în următorul an fiscal, în situația în care durata specificată este depășită.

88¹. Pentru încadrarea unui șantier de construcții sau a unui proiect de construcție, ansamblu ori montaj sau activități de supervizare legate de acestea și a altor activități similare ca sedii permanente se va avea în vedere data începerii activității din contractele încheiate cu persoanele juridice române beneficiare sau cu alte informații ce probează începerea activității. Perioadele consumate pentru realizarea unor contracte conexe care sunt legate în mod direct cu primul contract ce a fost executat se adaugă la perioada care s-a consumat pentru realizarea contractului de bază.

89. În scopul deducerii cheltuielilor alocate unui sediu permanent de către persoana juridică străină care își desfășoară activitatea prin intermediul acestuia, precum și de către orice altă persoană afiliată acelei persoane juridice străine, pentru serviciile furnizate, trebuie îndeplinite următoarele condiții:

(i) serviciul furnizat să fie efectiv prestat. Pentru a justifica prestarea efectivă a serviciului, sediul permanent trebuie să prezinte autorităților fiscale orice documente justificative din care să rezulte date privitoare la:

a) natura și valoarea totală a serviciului prestat;

b) părțile implicate;

c) criteriile proprii de împărțire a costurilor pe fiecare beneficiar al serviciului respectiv, dacă este cazul;

d) justificarea utilizării criteriului ca fiind adecvat naturii serviciului și activității desfășurate de sediul permanent;

e) prezentarea oricărui alte elemente de recunoaștere a veniturilor și cheltuielilor care pot să ateste prestarea serviciului respectiv.

Justificarea prestării efective a serviciului se efectuează cu situațiile de lucrări, procesele-verbale de recepție, rapoartele de lucru, studiile de fezabilitate, de piață sau cu orice alte asemenea documente;

(ii) serviciul prestat trebuie să fie justificat și prin natura activității desfășurate la sediul permanent.

La stabilirea prețului de piață al transferurilor efectuate între persoana juridică străină și sediul său permanent, precum și între acesta și orice altă persoană afiliată acesteia, vor fi

utilizate regulile prețurilor de transfer, astfel cum sunt acestea detaliate în normele metodologice pentru aplicarea [art. 11](#) din Codul fiscal, completate cu liniile directe privind prețurile de transfer, emise de Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică.

Norme metodologice:

ART. 30

89¹. Persoanele juridice străine care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România au obligația de a plăti impozit pe profit pentru profitul impozabil aferent acestor venituri.

În cazul vânzării de proprietăți imobiliare situate în România, profitul impozabil reprezintă diferența dintre valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăți imobiliare și costul de cumpărare, construire sau îmbunătățire a proprietății, redus cu amortizarea fiscală aferentă, după caz. Valoarea realizată din vânzarea acestor proprietăți imobiliare se reduce cu comisioanele, taxele sau cu alte sume plătite, aferente vânzării.

Profitul impozabil rezultat din închirierea sau cedarea folosinței proprietății imobiliare situate în România se calculează ca diferență între veniturile obținute și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora. Nu intră sub incidența acestor prevederi veniturile care sunt subiecte ale impozitului cu reținere la sursă.

Veniturile din proprietăți imobiliare situate în România includ și câștigurile din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică, dacă 50% din valoarea mijloacelor fixe ale acestei persoane juridice sunt, direct sau prin intermediul mai multor persoane juridice, proprietăți imobiliare situate în România.

În acest sens, mijloacele fixe ale unei persoane juridice sunt în mod indirect considerate proprietăți imobiliare situate în România atunci când respectiva persoană juridică deține părți sociale sau alte titluri de participare într-o societate care îndeplinește condiția minimală de 50% referitoare la deținerea de proprietăți imobiliare situate în România. Valoarea mijloacelor fixe, inclusiv terenurile, luată în calcul la stabilirea raportului de 50%, este valoarea de înregistrare în contabilitate a acestora, potrivit reglementărilor legale în vigoare la data vânzării-cesionării titlurilor de participare. În cadrul proprietăților imobiliare se încadrează și investițiile în curs de natura clădirilor sau altor construcții.

Câștigurile din vânzarea-cesionarea de titluri de participare, inclusiv cele obținute în condițiile menționate la alineatele precedente, se determină ca diferență între veniturile realizate din vânzarea-cesionarea titlurilor de participare și costul de achiziție al acestora, inclusiv orice comisioane, taxe sau alte sume plătite, aferente achiziționării unor astfel de titluri de participare.

Norme metodologice:

ART. 30 al.4

89². În aplicarea prevederilor [art. 30](#) alin. (3) din Codul fiscal, în situația în care plătitorul de venit nu este o persoană juridică română sau un sediu permanent al unei

persoane juridice străine, obligația plății și declarării impozitului pe profit revine persoanei juridice străine care realizează veniturile menționate la [art. 30](#) alin. (1) din Codul fiscal, respectiv reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat pentru îndeplinirea acestor obligații.

În sensul [art. 30](#) alin. (4) din Codul fiscal, în situația în care plătitorul de venit este o persoană juridică română sau un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine, aceștia au obligația declarării și plății impozitului pe profit în numele persoanei juridice străine care realizează veniturile menționate la [art. 30](#) alin. (1) din Codul fiscal.

Persoana juridică străină care realizează veniturile menționate la [art. 30](#) alin. (1) din Codul fiscal declară și plătește impozit pe profit, potrivit [art. 35](#) din Codul fiscal, luând în calcul atât impozitul pe profit trimestrial, reținut potrivit prevederilor [art. 30](#) alin. (4) din Codul fiscal de către cumpărător, persoană juridică română sau sediu permanent al unei persoane juridice străine, după caz, cât și impozitul pe profit trimestrial, declarat potrivit prevederilor [art. 30](#) alin. (3) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 31

90. În aplicarea prevederilor [art. 31](#) alin. (1) din Codul fiscal, din punct de vedere fiscal, la sfârșitul anului fiscal, operațiunile efectuate prin intermediul unor sedii permanente din străinătate ale persoanelor juridice române, înregistrate în cursul perioadei în devize, respectiv veniturile, cheltuielile, alte sume impozabile sau deductibile, cât și impozitul plătit se convertesc în lei prin utilizarea unei medii a cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României.

91. O persoană juridică română care desfășoară activități printr-un sediu permanent într-un alt stat calculează profitul impozabil la nivelul întregii societăți, potrivit dispozițiilor [capitolului II](#), titlul II din Codul fiscal. În scopul acordării creditului fiscal aferent unui sediu permanent contribuabilul calculează profitul impozabil și impozitul pe profit aferente aceluși sediu permanent, în conformitate cu reglementările fiscale din România.

92. Documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România, potrivit dispozițiilor acestui articol, este cel care atestă plata, confirmat de autoritatea fiscală străină. În cazul în care documentul pe baza căruia se calculează deducerea din impozitul pe profit datorat în România este prezentat după depunerea la autoritățile fiscale a declarației privind impozitul pe profit, creditul fiscal se acordă pentru anul la care se referă, prin depunerea, în acest sens, a unei declarații rectificative.

93. Limitarea prevăzută în [art. 31](#) alin. (2) din Codul fiscal va fi calculată separat pentru fiecare sursă de venit. În scopul aplicării acestei prevederi, toate veniturile persoanei juridice române a căror sursă se află în aceeași țară străină vor fi considerate ca având aceeași sursă. Exemplu: un contribuabil desfășoară activități atât în România, cât și în țara străină X unde realizează venituri atât printr-un sediu permanent, cât și din alte surse, în mod independent de sediul permanent.

Pentru activitatea desfășurată în țara străină X situația este următoarea:

Pentru sediul permanent:

- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din țara străină X, 100 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României);

- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din țara străină X (cotă de 30%), 30 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României);

- profitul impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 80 milioane lei (legislația română privind impozitul pe profit permite deducerea unor cheltuieli care nu sunt deductibile în țara străină X);

- impozitul pe profit pentru anul 2004, conform prevederilor din legea română (cotă de 25%), 20 milioane lei.

Alte venituri realizate din țara X:

- venituri din dobânzi: 100 milioane lei;

- impozit de 10% cu reținere la sursă pentru veniturile din dobânzi: 10 milioane lei (în baza mediei cursurilor de schimb valutar, comunicată de Banca Națională a României).

Pentru activitatea desfășurată atât în România, cât și în țara străină X situația este următoarea:

- profit impozabil aferent anului 2004, conform regulilor din legea română, 1.000 milioane lei (80 milioane profit impozabil al sediului permanent și 920 milioane profit impozabil pentru activitatea din România);

- impozit pe profit pentru anul 2004, conform regulilor din legea română (cotă de 25%), 250 milioane lei.

Potrivit situației prezentate mai sus, suma maximă reprezentând creditul fiscal extern ce i se poate acorda contribuabilului este de 30 milioane lei, respectiv 20 milioane lei impozit pe profit plus 10 milioane lei impozit cu reținere la sursă (dobânzi).

Deoarece impozitul plătit în străinătate în sumă de 40 milioane lei este mai mare decât limita maximă de 30 milioane lei care poate fi acordată sub forma creditului fiscal extern, contribuabilul va putea scădea din impozitul pe profitul întregii activități (250 milioane lei) doar suma de 30 milioane lei.

93¹. Impozitul plătit unui stat străin este dedus, dacă se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul străin și dacă persoana juridică română prezintă documentul ce atestă plata impozitului confirmat de autoritatea competentă a statului străin cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri.

93². Când o persoană juridică rezidentă în România obține venituri/profituri care în conformitate cu prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin sunt supuse impozitării în statul străin, pentru evitarea dublei impuneri se va aplica metoda prevăzută în convenție, respectiv metoda creditului sau metoda scutirii, după caz.

93³. Când o persoană juridică rezidentă în România realizează profituri dintr-un stat străin prin intermediul unui sediu permanent care, potrivit prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat, pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri «metoda scutirii»,

profiturile vor fi scutite de impozit pe profit în România. Aceste profituri sunt scutite de impozit pe profit dacă se prezintă documentul justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate. În scopul aplicării «metodei scutirii», pentru determinarea profitului impozabil la nivelul persoanei juridice române, veniturile și cheltuielile înregistrate prin intermediul sediului permanent reprezintă venituri neimpozabile, respectiv cheltuieli nedeductibile.

Norme metodologice:

ART. 32

94. Potrivit [art. 32](#) din Codul fiscal, pierderile realizate din activitatea desfășurată printr-un sediu permanent situat într-un stat care nu este stat membru al Uniunii Europene, al Asociației Europene a Liberului Schimb sau situat într-un stat cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, se recuperează numai din veniturile impozabile realizate de acel sediu permanent. În sensul aplicării acestei prevederi, prin sursă de venit se înțelege țara în care este situat sediul permanent. Recuperarea pierderii se va realiza conform normelor prevăzute pentru aplicarea [art. 26](#) din Codul fiscal, în următorii 5 ani fiscali consecutivi.

Norme metodologice:

ART. 34

95. *** Abrogat

96. *** Abrogat

97. *NOTA: ART. 33 Legea nr. 571/2003 este abrogat.* Profitul impozabil rezultat din vânzarea-cesionarea proprietăților imobiliare situate în România și a titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română se impune cu cota de 10% numai pentru tranzacțiile efectuate până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv. În condițiile în care se realizează pierdere din aceste tranzacții până la data de 30 aprilie 2005 inclusiv, aceasta se recuperează din profiturile impozabile rezultate din operațiuni de aceeași natură, pe perioada prevăzută la [art. 26](#) din Codul fiscal.

97¹. Contribuabilii nou-înființați în cursul unui an fiscal, alții decât cei prevăzuți la [art. 34](#) alin.(4) și (5) din Codul fiscal, aplică, pentru anul înființării, sistemul trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit prevăzut la [art. 34](#) alin.(1) din Codul fiscal.

97². Încadrarea în activitățile prevăzute la [art. 34](#) alin. (5) lit.b) din Codul fiscal, este cea stabilită prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997 privind aprobarea Clasificării activităților din economia națională - CAEN, cu modificările ulterioare. Verificarea ponderii veniturilor obținute de contribuabili din cultura cerealelor și a plantelor tehnice, pomicultură și viticultură se face la sfârșitul fiecărui an fiscal, iar în situația în care veniturile majoritare se obțin din alte activități decât cele menționate, aceștia vor aplica pentru anul fiscal următor, sistemul trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit prevăzut la [art. 34](#) alin.(1) din Codul fiscal.

97³. În situația în care, în cursul anului pentru care se efectuează plățile anticipate, impozitul pe profit aferent anului precedent se modifică și se corectează în condițiile prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, plățile anticipate care se datorează începând cu trimestrul efectuării modificării se determină în baza impozitului pe profit recalculat.

97⁴. În aplicarea prevederilor [art. 34](#) alin.(17) din Codul fiscal, contribuabilii regii autonome din subordinea consiliilor locale și a consiliilor județene, precum și societățile comerciale în care consiliile locale și/sau județene sunt acționari majoritari, care realizează proiecte cu asistență financiară din partea Uniunii Europene sau a altor organisme internaționale, în baza unor acorduri/contracte de împrumut ratificate, respectiv aprobate prin acte normative, au obligația de a plăti impozitul pe profit la bugetul local respectiv, pe întreaga perioadă în care intervine obligația de a contribui, potrivit legii, cu impozitul pe profit la Fondul de întreținere, înlocuire și dezvoltare.

97⁵. Contribuabilii care aplică regulile prevăzute la [art. 34](#) alin. (11) - (13) din Codul fiscal sunt contribuabilii beneficiari sau cedenți, după caz, din cadrul operațiunilor de fuziune, divizare, desprindere de părți din patrimoniu/transferuri de active, efectuate potrivit legii, și anume:

a) societățile comerciale bancare - persoane juridice române și sucursalele din România ale băncilor - persoane juridice străine, beneficiare ale operațiunilor de reorganizare respective, contribuabili obligați să aplice sistemul de impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, potrivit prevederilor [art. 34](#) alin. (4) din Codul fiscal;

b) contribuabilii beneficiari ai operațiunilor de reorganizare respective, care aplică pe bază de opțiune, potrivit prevederilor [art. 34](#) alin. (2) - (3) din Codul fiscal, sistemul de impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, în anul fiscal în care operațiunea de reorganizare produce efecte;

c) contribuabilii cedenți ai operațiunilor de desprindere de părți din patrimoniu/transferuri de active, care aplică pe bază de opțiune, potrivit prevederilor [art. 34](#) alin. (2) - (3) din Codul fiscal, sistemul de impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, în anul fiscal în care operațiunea de reorganizare produce efecte.

ART. 34 al.7

98. *** Abrogat.

99. *** Abrogat.

99¹. *** Abrogat.

99². În aplicarea prevederilor [art. 34](#) alin. (16) și (17) din Codul fiscal, contribuabilii obligați la plata trimestrială a impozitului pe profit depun declarația privind impozitul pe profit pentru cele două perioade ale anului 2010 numai dacă, până la data de 1 octombrie 2010, au datorat impozit minim cel puțin într-un trimestru. Contribuabilii care, în perioada 1 ianuarie— 30septembrie 2010, ca urmare a efectuării comparației impozitului pe profit cu impozitul minim, au datorat, în cele 3trimestre, impozit pe profit depun declarația privind impozitul pe profit pentru întreg anul 2010.

Pentru aplicarea prevederilor [art. 34](#) alin. (16) și (17) din Codul fiscal, contribuabilii prevăzuți la [art. 34](#) alin. (1) lit. a) și alin. (5) din Codul fiscal calculează în Registrul de evidență fiscală impozitul pe profit pentru perioada 1 ianuarie— 30 septembrie 2010, în vederea

efectuării comparației cu impozitul minim recalculat în mod corespunzător pentru această perioadă. În cazul în care, în urma efectuării comparației impozitului pe profit cu impozitul minim pentru perioada 1 ianuarie—30 septembrie 2010, impozitul minim este mai mare decât impozitul pe profit, acești contribuabili depun declarația privind impozitul pe profit pentru cele două perioade ale anului 2010. În cazul în care, în urma efectuării comparației impozitului pe profit cu impozitul minim pentru perioada 1 ianuarie—30 septembrie 2010, impozitul minim este mai mic decât impozitul pe profit, acești contribuabili depun declarația privind impozitul pe profit pentru întreg anul 2010.

Contribuabilii care depun declarația privind impozitul pe profit pentru cele două perioade ale anului 2010 vor avea în vedere următoarele:

a) pentru perioada 1 ianuarie—30 septembrie 2010, prin excepție de la prevederile [art. 34](#) alin. (1), (5) și (11) și ale [art. 35](#) alin. (1) din Codul fiscal, depunerea declarației privind impozitul pe profit și plata impozitului pe profit datorat din definitivarea impunerii se efectuează până la data de 25 februarie 2011;

b) pentru perioada 1 octombrie—31 decembrie 2010, contribuabilii depun declarația privind impozitul pe profit și plătesc impozitul pe profit datorat potrivit prevederilor [art. 34](#) alin. (1), (5) și (11) și ale [art. 35](#) alin. (1) din Codul fiscal, respectiv:

- până la data de 25 februarie 2011, contribuabilii care definitivează perioada 1 octombrie—31 decembrie 2010 până la această dată, situație în care, pentru trimestrul IV, prin declarația 100 nu se declară impozitul pe profit;

- până la data de 25 aprilie 2011, situație în care sunt aplicabile prevederile [art. 34](#) alin. (10) din Codul fiscal, respectiv, pentru trimestrul IV, prin declarația 100 se declară impozitul pe profit la nivelul impozitului calculat și evidențiat pentru trimestrul III 2010.

99^3. În aplicarea prevederilor [art. 34](#) alin. (16) și (17) din Codul fiscal, pentru determinarea profitului impozabil aferent perioadei 1 ianuarie—30 septembrie 2010, respectiv 1 octombrie—31 decembrie 2010, se vor avea în vedere următoarele:

a) cheltuielile deductibile limitat se stabilesc în funcție de baza de calcul corespunzătoare, aferentă fiecărei perioade, sumele deductibile determinate pentru fiecare perioadă fiind definitive;

b) pentru aplicarea prevederilor titlului VI «Taxa pe valoarea adăugată» referitoare la colectarea taxei aferente depășirii plafonului pentru cheltuielile de protocol, taxa colectată se calculează asupra depășirii plafonului aferent fiecărei perioade, prin însumarea acestora;

c) pentru determinarea limitei fiscale a cheltuielilor prevăzute la [art. 21](#) alin. (3) lit. j) și k) și la art. 21 alin. (4) lit. s) din Codul fiscal, în situația în care limita de 400 euro, 250 euro, respectiv 4.000 euro nu este depășită în perioada 1 ianuarie — 30 septembrie 2010, în perioada 1 octombrie — 31 decembrie 2010 limitele respective se vor determina ca diferență între 400 euro, 250 euro, respectiv 4.000 euro și limitele până la care cheltuielile respective au fost deduse în perioada 1 ianuarie — 30 septembrie 2010;

d) provizioanele fiscale se deduc la calculul profitului impozabil în fiecare perioadă dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la [art. 22](#) din Codul fiscal;

e) limita de deducere a rezervei legale se stabilește în funcție de baza de calcul corespunzătoare, aferentă fiecărei perioade, sumele deductibile determinate pentru fiecare perioadă fiind definitive;

f) gradul de îndatorare potrivit prevederilor [art. 23](#) din Codul fiscal se determină luând în calcul capitalul împrumutat și capitalul propriu aferente fiecărei perioade, astfel:

- pentru perioada 1 ianuarie—30 septembrie 2010, gradul de îndatorare se determină ca raport între capitalul împrumutat și capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul anului și sfârșitul acestei perioade;

- pentru perioada 1 octombrie—31 decembrie 2010, gradul de îndatorare se determină ca raport între capitalul împrumutat și capitalul propriu, ca medie a valorilor existente la începutul și sfârșitul acestei perioade;

g) în aplicarea prevederilor [art. 31](#) din Codul fiscal, veniturile și cheltuielile realizate în anul 2010 de o persoană juridică română prin intermediul unui sediu permanent situat într-un stat străin se vor lua în calcul la determinarea profitului impozabil aferent perioadei 1 octombrie—31 decembrie 2010, prin înscrierea veniturilor și cheltuielilor la rd. 11, respectiv rd. 12 în declarația privind impozitul pe profit aferentă acestei perioade;

h) în aplicarea prevederilor [art. 19](#) din Codul fiscal, pentru perioada 1 octombrie—31 decembrie 2010, profitul investit în această perioadă reprezintă soldul contului de profit și pierdere, respectiv profitul contabil cumulat de la începutul anului, din care se scade suma profitului investit anterior pentru care s-a aplicat facilitatea. Scutirea de impozit pe profit aferentă investițiilor realizate se acordă în limita impozitului pe profit datorat pentru perioada 1 octombrie—31 decembrie 2010.

99⁴. În aplicarea prevederilor [art. 34](#) alin. (18) din Codul fiscal, pierderea fiscală aferentă perioadei 1 ianuarie — 30 septembrie 2010 se recuperează din profiturile impozabile obținute în următorii 7 ani consecutivi, potrivit [art. 26](#) din Codul fiscal, perioada 1 octombrie — 31 decembrie 2010 fiind considerată primul an de recuperare a pierderii fiscale.

Pierderea fiscală aferentă perioadei 1 octombrie — 31 decembrie 2010 se recuperează potrivit [art. 26](#), respectiv [art. 32](#) din Codul fiscal, din profiturile obținute în următorii 7 ani consecutivi, respectiv 5 ani consecutivi în cazul pierderilor realizate prin intermediul unui sediu permanent situat într-un stat străin.

Pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2010 se recuperează potrivit prevederilor [art. 26](#), respectiv [art. 32](#) din Codul fiscal, anul 2010 fiind considerat un singur an fiscal în sensul celor 5 ani, respectiv 7 ani consecutivi.

Norme metodologice:

ART. 35.

99⁵. În aplicarea prevederilor [art. 35](#) alin.(2) din Codul fiscal contribuabilii prevăzuți la [art. 13](#) lit. c) și e) din Codul fiscal efectuează definitivarea și plata impozitului pe profit anual prin formularul 100 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat”, până la data de 25 martie inclusiv a anului următor.

100. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 36

100^1. Nu intră sub incidența prevederilor [art. 36](#) din Codul fiscal, nefiind considerate dividende, următoarele distribuiri:

a) distribuiri de titluri de participare suplimentare, astfel cum acestea sunt definite la [art. 7](#) alin. (1) pct. 12 lit. a) din Codul fiscal, efectuate în legătură cu o operațiune de majorare a capitalului social al unei persoane juridice, care nu modifică, pentru participanții la persoana juridică respectivă, procentul de deținere a titlurilor de participare;

b) distribuiri în legătură cu dobândirea/răscumpărarea de către o societate comercială de acțiuni proprii, potrivit legii, astfel cum aceste distribuiri sunt definite la [art. 7](#) alin. (1) pct. 12 lit. b) din Codul fiscal;

c) distribuiri efectuate cu ocazia reducerii capitalului social constituit efectiv de către participanți, astfel cum aceste distribuiri sunt definite la [art. 7](#) alin. (1) pct. 12 lit. d) din Codul fiscal.

În cazul în care aceste distribuiri sunt efectuate în legătură cu operațiuni în cazul cărora Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, impune efectuarea unor rotunjiri de valoare a titlurilor de participare deținute de participanți, modificarea datorată acestor rotunjiri nu se consideră modificare a procentului de deținere a titlurilor la persoana juridică respectivă.

100^2. În aplicarea prevederilor [art. 36](#) alin. (3) din Codul fiscal, pentru dividendele distribuite și neplătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende aferent se plătește până la data de 25 ianuarie a anului următor. Pentru dividendele distribuite și plătite până la sfârșitul anului în care s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se plătește până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se plătește dividendul.

Intră sub incidența prevederilor [art. 36](#) alin. (4) din Codul fiscal și dividendele distribuite și plătite după data de 1 ianuarie 2007, chiar dacă acestea sunt distribuite din profiturile nerepartizate ale exercițiilor financiare anterioare anului 2007, în măsura în care beneficiarul îndeplinește aceste condiții.

În sensul prevederilor [art. 36](#) alin. (4) din Codul fiscal, condiția privitoare la perioada de deținere a participației minime are în vedere o perioadă de 2 ani consecutivi, împliniți la data plății dividendelor. În situația în care la data plății dividendului pentru care a fost reținut și plătit impozitul pe dividende, în conformitate cu prevederile [art. 36](#) alin. (3) din Codul fiscal, persoana juridică română beneficiară îndeplinește condițiile stabilite prin prevederile [art. 36](#) alin. (4) din Codul fiscal, persoana juridică română care plătește dividendul poate solicita restituirea impozitului, în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

100^3. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 38 al.1

101. În cazul contribuabililor care desfășoară activități în zonele defavorizate, scutirea de la plata impozitului pe profit se acordă pe baza certificatului de investitor în zona defavorizată, eliberat înainte de data de 1 iulie 2003 de către agenția pentru dezvoltare

regională în a cărei rază de competență teritorială se află sediul agentului economic, conform prevederilor legale în vigoare.

102. Investițiile noi sunt reprezentate de mijloacele fixe amortizabile create sau achiziționate de la terțe părți, utilizate efectiv în activitatea proprie, desfășurată în domeniile de interes economic, clasificate expres în anexa la Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, cu modificările ulterioare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 728/2001, care determină angajarea de forță de muncă.

103. Scutirea de la plata impozitului pe profit operează pe toată durata existenței zonei defavorizate.

104. Profitul realizat în zonele defavorizate, rezultat din efectuarea operațiunilor de lichidare a investiției, conform legii, din vânzarea de active corporale și necorporale, din câștigurile realizate din investiții financiare, din desfășurarea de activități în afara zonei defavorizate, precum și cel rezultat din desfășurarea de activități în alte domenii decât cele de interes pentru zonele defavorizate sunt supuse impunerii. Partea din profitul impozabil aferentă fiecărei operațiuni/activități este cea care corespunde ponderii veniturilor obținute din aceste operațiuni/activități în volumul total al veniturilor.

Norme metodologice:

ART. 38 al.4

105. Pentru contribuabilii care desfășoară activități în zonele libere pe bază de licențe eliberate potrivit Legii nr. 84/1992 privind regimul zonelor libere, cu modificările ulterioare, profitul obținut din aceste activități este impozitat cu cota de 5% până la data de 31 decembrie 2004, cu excepția cazului în care aceștia intră sub incidența prevederilor [art. 38](#) alin. (3) din Codul fiscal.

106. În cazul în care contribuabilul își desfășoară activitatea în zona liberă prin unități fără personalitate juridică, acesta este obligat să țină evidență contabilă distinctă pentru veniturile și cheltuielile aferente acestei activități. La determinarea profitului aferent activității se iau în calcul și cheltuielile de conducere și administrare, precum și alte asemenea cheltuieli, proporțional cu veniturile obținute în zona liberă față de veniturile totale realizate de persoana juridică.

107. Pierderea rezultată din operațiunile realizate în zona liberă nu se recuperează din profitul impozabil realizat în afara zonei, aceasta urmând să fie recuperată din profiturile obținute din aceeași zonă.

Norme metodologice:

ART. 38 al.12

108. Aplicarea unei invenții înseamnă fabricarea produsului sau folosirea procedului/metodei. Procedul include și utilizarea unui produs sau efectuarea oricărui alt act generator de profit, cum ar fi:

a) proiectarea obiectului/obiectelor unei invenții:

1. proiect de execuție pentru realizarea unui produs, inclusiv produsul obținut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat, unei instalații sau a altora asemenea;

2. proiect tehnologic pentru aplicarea unui procedeu/tehnologii sau a unei metode;

b) executarea și/sau experimentarea prototipului/unicatatului ori a tehnologiei care face obiectul unei invenții;

c) executarea și/sau exploatarea seriei "zero" a produsului ori a instalației-pilot;

d) exploatarea obiectului unei invenții prin realizarea pe scară largă a acestuia, și anume:

1. fabricarea produsului, cum ar fi: dispozitivul, utilajul, instalația, compoziția, respectiv produsul obținut în mod direct prin aplicarea unui procedeu brevetat;

2. folosirea unui procedeu, respectiv a unei tehnologii sau a unei metode, obiect al unei invenții;

3. folosirea unui mijloc, dispozitiv, aparat, instalație, obiect al unei invenții exclusiv pentru necesitățile interne ale unității care aplică;

e) comercializarea rezultatelor actelor prevăzute la lit. a) - d) de către deținătorul de drepturi care este și producător, dacă aceste acte au fost efectuate în țară.

109. Prima aplicare se ia în considerare în mod distinct pentru titularul de brevet, precum și pentru fiecare dintre licențiații acestuia.

110. Pentru ca titularul brevetului, succesorul său în drepturi sau, după caz, licențiații acestuia să beneficieze de scutire de impozit pe profit trebuie să fie îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) să existe o copie, certificată pentru conformitate, a hotărârii definitive a Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci de acordare a brevetului de invenție; în cazul în care solicitantul scutirii de impozit este altă persoană decât titularul brevetului, este necesar să existe documente, certificate pentru conformitate de către Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci sau autentificate, din care să rezulte una dintre următoarele situații:

1. solicitantul este succesorul în drepturi al titularului brevetului;

2. solicitantul este licențiat al titularului brevetului;

3. solicitantul este licențiat al succesorului în drepturi al titularului brevetului;

b) să existe documente eliberate de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, din care să rezulte că brevetul de invenție a fost în vigoare pe perioada pentru care s-a solicitat scutirea de impozit;

c) să existe evidență contabilă de gestiune din care să rezulte că în perioada pentru care se solicită scutirea de impozit pentru invenția sau grupul de invenții brevetate a fost efectuat cel puțin unul dintre actele prevăzute la pct. 108 și nivelul profitului obținut în această perioadă;

d) profitul astfel obținut să fi fost realizat în limita perioadei de 5 ani de la prima aplicare și cuprinși în perioada de valabilitate a brevetului.

111. Profitul se stabilește cu referire strictă la invenția sau grupul de invenții brevetate, pe baza elementelor de noutate, așa cum acestea rezultă din revendicările brevetului de invenție. În conformitate cu prevederile art. 33 alin. 3 din Legea nr. 64/1991 privind brevetele de invenție, republicată, revendicările se interpretează în legătură cu descrierea și desenele invenției.

112. În cazul în care invenția sau grupul de invenții brevetate se referă numai la o parte a unei instalații ori a unei activități tehnologice, procedeul sau metoda, iar din evidențele contabile rezultă profitul numai pentru întreaga instalație ori activitate tehnologică, se procedează mai întâi la stabilirea ponderii invenției sau a grupului de invenții în instalația ori activitatea tehnologică și, pe această bază, se determină partea de profit obținut prin aplicarea invenției brevetate.

113. Profitul include și câștigurile obținute de titularul brevetului sau de licențiații acestuia din eventualele taxe sau tarife, percepute drept contravaloare a serviciului de utilizare a invenției brevetate având ca obiect și un produs nou, numai în cazul în care brevetul cuprinde și o revendicare de utilizare sau de folosire a noului produs.

Norme metodologice:

ART. 41

1. Veniturile din activități independente, inclusiv veniturile realizate de persoanele fizice în cadrul unor asocieri fără personalitate juridică, din cedarea folosinței bunurilor, precum și veniturile din activități agricole sunt venituri pentru care determinarea impozitului se face pe venitul net anual impozabil, corespunzător fiecărei surse de venit, impozitul fiind final.

2. Veniturile din celelalte categorii de venituri se supun impozitării, pe fiecare loc de realizare, în cadrul acestor categorii de venituri, impozitul fiind final.

Norme metodologice:

ART. 42

3. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind veniturile obținute de persoanele fizice, potrivit legii, cum sunt:

- alocația de stat pentru copii;
- alocația de întreținere pentru fiecare copil încredințat sau dat în plasament familial;
- indemnizația lunară primită de persoanele cu handicap grav și accentuat;
- indemnizația acordată persoanei cu handicap grav în situația în care angajatorul nu poate asigura acesteia un înlocuitor al asistentului personal, potrivit legii;
- alocația socială primită de nevăzătorii cu handicap grav și accentuat;
- indemnizația lunară acordată nevăzătorilor cu handicap grav, potrivit legii;
- contravaloarea serviciilor hoteliere acordate, potrivit legii, membrilor de familie care însoțesc în spital copii cu handicap sau copii bolnavi în vârstă de până la 3 ani;
- ajutorul pentru încălzirea locuinței;
- alocația pentru copiii nou-născuți, primită pentru fiecare dintre primii 4 copii născuți vii;
- indemnizația de maternitate;

- indemnizația pentru creșterea copilului până la împlinirea vârstei de 2 ani și, în cazul copilului cu handicap, până la împlinirea vârstei de 3 ani, precum și stimulentele acordate potrivit legislației privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului;

- indemnizația pentru risc maternal;

- indemnizația pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiunile intercurrente, până la împlinirea vârstei de 18 ani;

- indemnizația lunară pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți din România, acordată potrivit Legii nr. 109/2005 privind instituirea indemnizației pentru activitatea de liber-profesionist a artiștilor interpreți sau executanți din România;

- ajutorul social primit de soții celor care satisfac serviciul militar obligatoriu;

- ajutorul social acordat potrivit legii;

- ajutorul de urgență acordat de Guvern și de primari în situații de necesitate, ca urmare a calamităților naturale, incendiilor, accidentelor, precum și altor situații deosebite stabilite prin lege, în limita fondurilor existente;

- ajutoarele pentru procurarea de dispozitive medicale;

- ajutorul lunar sau alocația de sprijin primită de cadrele militare trecute în rezervă, fără drept de pensie, apte de muncă, care nu se pot încadra din lipsă de locuri de muncă corespunzătoare pregătirii lor;

- indemnizația de șomaj și alte drepturi neimpozabile acordate conform legislației în materie;

- sumele plătite din bugetul asigurărilor pentru șomaj pentru completarea veniturilor persoanelor care se angajează înainte de expirarea perioadei de șomaj;

- prima de încadrare și prima de instalare acordate din bugetul asigurărilor pentru șomaj;

- sprijinul material acordat, potrivit legii, membrilor de familie ai magistratului decedat sau membrilor de familie ai altei persoane din cadrul organelor autorității judecătorești, care a decedat;

- echivalentul salariului primit de membrii familiei funcționarului public, în caz de deces al acestuia;

- indemnizația reparatorie lunară primită de persoanele care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, marilor mutilați și urmașilor celor care au decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989;

- indemnizația reparatorie lunară primită de părinții persoanelor care au decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989;

- indemnizația reparatorie lunară primită de soțul supraviețuitor al persoanei care a decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989 și care are în întreținere unul sau mai mulți copii ai acesteia;

- suma fixă pentru îngrijire primită de invalizii și accidentații de război, marii mutilați și cei încadrați în gradul I de invaliditate;

- indemnizația lunară primită de persoanele persecutate din motive politice și etnice;

- indemnizația lunară primită de magistrații care în perioada anilor 1945 - 1952 au fost înlăturați din justiție din motive politice;

- indemnizația de veteran de război, inclusiv sporul, acordată potrivit legii;

- renta lunară acordată, potrivit legii, veteranilor de război;

- ajutorul anual pentru acoperirea unei părți din costul chiriei, energiei electrice și energiei termice, acordat veteranilor de război și văduvelor de război, precum și altor persoane defavorizate, potrivit legii;

- sprijinul material lunar primit de soțul supraviețuitor, precum și de copiii minori, urmași ai membrilor titulari, corespondenți și de onoare din țară ai Academiei Române, acordat în conformitate cu legea privind acordarea unui sprijin material pentru soțul supraviețuitor și pentru urmașii membrilor Academiei Române;

- ajutoarele acordate emigranților politici potrivit legislației în vigoare;

- ajutorul rambursabil pentru refugiați;

- ajutoarele umanitare, medicale și sociale;

- ajutorul de deces acordat potrivit legislației privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ajutorul pentru procurarea de proteze, orteze și de alte produse ortopedice, acordate în baza legislației de pensii;

- ajutorul lunar pentru soțul supraviețuitor, acordat potrivit legii privind acordarea unui ajutor lunar pentru soțul supraviețuitor;

- renta viageră acordată de la bugetul de stat, bugetele locale și din alte fonduri publice, potrivit legii;

- indemnizația de merit acordată în condițiile Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit, cu modificările și completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 859/2003 privind aprobarea Normelor de aplicare a Legii nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit și a Regulamentului de funcționare a Comisiei naționale pentru acordarea indemnizației de merit, cu modificările și completările ulterioare;

- drepturi reprezentând transportul gratuit urban și interurban, acordate, potrivit legii, pentru adulții cu handicap accentuat și grav, precum și pentru asistenții personali sau însoțitorii acestora;

- alte asemenea venituri acordate potrivit normelor legale în vigoare.

3¹. Nu sunt venituri impozabile indemnizațiile pentru risc maternal și cele pentru îngrijirea copilului bolnav în vârstă de până la 7 ani, iar în cazul copilului cu handicap, pentru afecțiunile intercurente, până la împlinirea vârstei de 18 ani, reprezentând drepturi primite de persoanele fizice conform legii, începând cu data de 1 mai 2005. Veniturile de natura celor de mai sus, aferente perioadei de până la 1 mai 2005, sunt impozabile potrivit legii.

4. În sensul [art. 42](#) lit. a) din Codul fiscal, prin alte persoane se înțelege, printre alții, și:

- casa de ajutor reciproc a pensionarilor, pentru ajutoarele umanitare, medicale și sociale acordate membrilor din contribuțiile acestora;

- organizațiile umanitare, organizațiile sindicale, Crucea Roșie, unitățile de cult recunoscute în România și alte entități care pot acorda ajutoare umanitare sau sociale.

4¹. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind și formele de sprijin acordate din bugetul de stat și din fonduri externe nerambursabile în conformitate cu legislația internă și reglementările europene de exemplu:

- ajutoarele de stat acordate producătorilor agricoli, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr.14/2010 privind măsuri financiare pentru reglementarea ajutoarelor de stat acordate producătorilor agricoli, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 74/2010, cu completările ulterioare, începând cu anul 2010, potrivit actelor normative de aprobare a respectivelor ajutoare de stat.

- sprijinul acordat producătorilor agricoli sub forma schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare potrivit Ordonanței de urgență nr.125/2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 139/2007, cu modificările ulterioare și pentru modificarea art. 2 din Legea nr.36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură și actelor normative date în aplicarea acesteia;

- sprijinul nerambursabil acordat potrivit Programului Național pentru Dezvoltare Rurală prin Axa 1 Îmbunătățirea competitivității sectoarelor agricol și forestier prin Măsurile 112 - Instalarea tinerilor fermieri și 141- Sprijinirea fermelor agricole de semi-subzistență;

– alte forme de sprijin nerambursabil acordate potrivit Programului Național pentru Dezvoltare Rurală 2007-2013, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. C(2008) 3.381 din 16 iulie 2008;

– forme de sprijin nerambursabil acordate potrivit Programului Operațional pentru Pescuit 2007-2013, aprobat prin Decizia Comisiei Europene nr. C(2007) 6.664 din 14 decembrie 2007.

4[^]2. În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind și formele de sprijin acordate în cadrul operațiunilor finanțate prin Programul operațional sectorial «Dezvoltarea resurselor umane 2007-2013», în bani și în natură, primite de către cursanți pentru participarea la cursuri, precum și bursele acordate în cadrul acestui program.

Norme metodologice:

ART. 42 b)

5. Sunt neimpozabile despăgubirile, sumele asigurate și orice alte drepturi acordate asiguraților, beneficiarilor sau terțelor persoane păgubite, din asigurările de orice fel, potrivit legislației privind societățile de asigurare și supravegherea asiguraților.

6. Sumele reprezentând alte drepturi acordate asiguraților pot avea, printre altele, următoarele forme: răscumpărări parțiale în contul persoanei asigurate, plăți eşalonate, rente, venituri rezultate din fructificarea rezervelor constituite din primele plătite de asigurați, precum și orice alte sume de aceeași natură, indiferent de denumirea sau forma sub care sunt plătite, în contul persoanei asigurate.

7. În cazul în care suportatorul primei de asigurare este o persoană fizică independentă, persoană juridică sau orice altă entitate care desfășoară o activitate, atunci contravaloarea primelor de asigurare reprezintă venituri impozabile pentru persoana fizică beneficiară.

Norme metodologice:

ART. 42c)

7[^]1. În această categorie se includ și produsele oferite gratuit producătorilor agricoli individuali care au suferit pagube ca urmare a calamităților naturale potrivit prevederilor din contractul încheiat între părți.

Norme metodologice:

ART. 42g)

7². Veniturile obținute din valorificarea bunurilor mobile prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul Programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice sunt venituri neimpozabile.

Nu sunt cuprinse în bunurile mobile din patrimoniul personal deșeurile valorificate prin centrele de colectare a deșeurilor de metal, hârtie, sticlă și altele asemenea, veniturile realizate fiind supuse impunerii potrivit prevederilor cap. IX „Venituri din alte surse” din Codul Fiscal.

7³. Este considerat bun mobil din patrimoniul personal masa lemnoasă exploatată în regie proprie de persoanele fizice potrivit prevederilor Codului silvic sau prin intermediul formelor de proprietate asociative, din pădurile pe care contribuabilii le au în proprietate, în volum de maximum 20 mc/an. Veniturile realizate de persoanele fizice din valorificarea acestora direct sau prin intermediul formelor de proprietate asociative sunt venituri neimpozabile.

Norme metodologice:

ART. 42i

8. Prin cadru instituționalizat se înțelege orice entitate care are ca obiect de activitate educația școlară, universitară, pregătirea și/sau perfecționarea profesională, recunoscută de autorități ale statului român.

Norme metodologice:

ART. 42 k)

Acest alineat este abrogat prin OG 8/2013.

9. *** Abrogat.

10. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 42 s)

11. Aceste venituri sunt acordate prin legi speciale și cuprind, printre altele:

- contravaloarea protezelor acordate gratuit pentru marii mutilați și persoanele care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, a medicamentelor gratuite, accesului gratuit la sanatorii și baze de tratament aparținând Ministerului Sănătății, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor și altor instituții potrivit legii;

- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloacele de transport în comun și altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidența prevederilor

art. 5 alin. (1) lit. k) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare;

- contravaloarea asistenței medicale și a medicamentelor acordate în mod gratuit și prioritar, atât în tratament ambulatoriu, cât și pe timpul spitalizărilor, a transportului gratuit cu mijloacele de transport în comun și pe calea ferată română, contravaloarea biletului gratuit, pentru tratament într-o stațiune balneoclimaterică și altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidența prevederilor Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare;

- contravaloarea călătoriilor gratuite pe calea ferată, gratuitățile pe mijloacele de transport în comun în mediul urban, a lemnului de foc sau echivalent cărbuni, a asistenței medicale gratuite în toate instituțiile medicale civile de stat sau militare și asigurarea de medicamente gratuite atât în tratamentele ambulatorii, cât și pe timpul spitalizării, a biletelor de tratament gratuite, în limita posibilităților existente, în stațiuni balneoclimaterice, a protezelor, a cârjelor, a ghetelor ortopedice, a cărucioarelor, a aparatelor auditive și implanturilor cardiace, mijloacelor moto și auto speciale pentru cei handicapați locomotor și altele asemenea, potrivit Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

- contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloace de transport în comun pentru adulții cu handicap accentuat și grav și pentru asistenții personali sau pentru însoțitorii acestora, a transportului interurban gratuit cu trenul, asistență medicală gratuită în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 519/2002, cu modificările și completările ulterioare;

- altele asemenea, aprobate prin lege.

12. Persoanele fizice prevăzute la [art. 42](#) lit. s) din Codul fiscal datorează impozit pe venit pentru categoriile de venituri prevăzute la [art. 41](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 42 t)

13. Beneficiază de aceste prevederi și următorii specialiști: profesorii cu diplomă de licență sau de absolvire, instructorii și managerii din domeniu, precum și alte persoane calificate pentru asistență medicală, cercetare și asistență științifică, organizare și conducere tehnică și alte ocupații complementare, potrivit reglementărilor în materie.

Norme metodologice:

ART. 42 u)

14. În această categorie se cuprind:

- premii obținute la concursuri pe obiecte sau discipline de învățământ, pe meserii, cultural-științifice, festivaluri, simpozioane, concursuri tehnico-științifice, premii obținute la campionate și concursuri sportive școlare, naționale și internaționale;
- contravaloarea avantajelor sub formă de masă, cazare și transport;
- alte drepturi materiale primite de participanți cu ocazia acestor manifestări;
- altele asemenea.

Norme metodologice:

ART. 43

15. La determinarea impozitului anual/lunar, la plățile anticipate cu titlu de impozit calculat pentru veniturile prevăzute la [art. 41](#) din Codul fiscal, bazele de calcul al impozitului vor fi stabilite prin rotunjire la mia de lei, prin neglijarea fracțiunilor sub 1.000 lei.

Norme metodologice:

ART. 44

16. Anul fiscal corespunde cu perioada celor 12 luni ale unui an calendaristic în care se realizează venituri.

17. În cazul decesului contribuabilului, perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, cuprinzând numărul de luni din anul calendaristic până la data decesului.

Norme metodologice:

ART. 46

18. Se supun impozitului pe veniturile din activități independente persoanele fizice care realizează aceste venituri în mod individual sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea desfășurării de activități în scopul obținerii de venit, asociere care se realizează potrivit dispozițiilor legale și care nu dă naștere unei persoane juridice.

19. Exercițarea unei activități independente presupune desfășurarea acesteia în mod obișnuit, pe cont propriu și urmărind un scop lucrativ. Printre criteriile care definesc preponderent existența unei activități independente sunt: libera alegere a desfășurării activității, a programului de lucru și a locului de desfășurare a activității; riscul pe care și-l asumă întreprinzătorul; activitatea se desfășoară pentru mai mulți clienți; activitatea se poate desfășura nu numai direct, ci și cu personalul angajat de întreprinzător în condițiile legii.

20. Persoanele fizice nerezidente sunt supuse impozitării în România pentru veniturile obținute din desfășurarea în România, potrivit legii, a unei activități independente, printr-un sediu permanent.

21. Sunt considerate venituri comerciale veniturile realizate din fapte de comerț de către persoane fizice sau asocieri fără personalitate juridică, din prestări de servicii, altele decât cele realizate din profesii libere, precum și cele obținute din practicarea unei meserii.

Principalele activități care constituie fapte de comerț sunt:

- activități de producție;
- activități de cumpărare efectuate în scopul revânzării;
- organizarea de spectacole culturale, sportive, distractive și altele asemenea;
- activități al căror scop este facilitarea încheierii de tranzacții comerciale printr-un intermediar, cum ar fi: contract de comision, de mandat, de reprezentare, de agent de asigurare și alte asemenea contracte încheiate în conformitate cu prevederile Codului comercial, indiferent de perioada pentru care a fost încheiat contractul;
- vânzarea în regim de consignație a bunurilor cumpărate în scopul revânzării sau produse pentru a fi comercializate;
- activități de editare, imprimare, multiplicare, indiferent de tehnica folosită, și altele asemenea;
- transport de bunuri și de persoane;
- alte fapte de comerț definite în Codul comercial.

21¹. *** Abrogat.

22. Pentru persoanele fizice asociate impunerea se face la nivelul fiecărei persoane asociate din cadrul asocierii fără personalitate juridică, potrivit contractului de asociere, inclusiv al societății civile profesionale, asupra venitului net distribuit.

23. Sunt considerate venituri din profesii libere veniturile obținute din prestări de servicii cu caracter profesional, desfășurate în mod individual sau în diverse forme de asociere, în domeniile științific, literar, artistic, educativ și altele, de către: medici, avocați, notari publici, executori judecătorești, experți tehnici și contabili, contabili autorizați, consultanți de plasament în valori mobiliare, auditori financiari, consultanți fiscali, arhitecți, traducători, sportivi, arbitri sportivi, precum și alte persoane fizice cu profesii reglementate desfășurate în mod independent, în condițiile legii.

23¹. Veniturile obținute de avocații stagiați în baza contractelor de colaborare precum și avocații salariați în interiorul profesiei sunt considerate venituri din activități independente.

23². Persoanele fizice care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor din derularea unui număr mai mare de 5 contracte de închiriere la sfârșitul anului fiscal, începând cu anul fiscal următor califică aceste venituri în categoria venituri din activități independente și le supun regulilor de stabilire a venitului net anual pentru această categorie, determinat pe baza contabilității în partidă simplă. Aplicarea acestei reglementări se efectuează potrivit prevederilor ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

23³. Sunt venituri din profesii libere și veniturile din activități desfășurate în mod independent, în condițiile legii, ca profesii reglementate, inclusiv în cazul în care activitatea este desfășurată pe bază de contract, pentru societăți comerciale sau alte entități reglementate potrivit legii să desfășoare activități care generează venituri din profesii libere.

24. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sunt venituri realizate din valorificarea drepturilor industriale, cum ar fi: invenții, mai puțin realizările tehnice, know-how, mărci înregistrate, franciza și altele asemenea, recunoscute și protejate prin înscrieri ale instituțiilor specializate, precum și a drepturilor de autor, inclusiv a drepturilor conexe

dreptului de autor. Veniturile de această natură se supun regulilor de determinare pentru veniturile din activități independente și în situația în care drepturile respective fac obiectul unor contracte de cesiune, închiriere, colaborare, cercetare, licență, franciză și altele asemenea, precum și cele transmise prin succesiune, indiferent de denumirea sub care se acordă, cum ar fi: remunerație directă, remunerație secundară, onorariu, redevență și altele asemenea.

Veniturile rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală prevăzute în mod expres în contractul încheiat între părți reprezintă venituri din drepturi de proprietate intelectuală. De asemenea, sunt incluse în categoria veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală și veniturile din cesiuni pentru care reglementările în materie stabilesc prezumția de cesiune a drepturilor în lipsa unei prevederi contrare în contract.

În situația existenței unei activități dependente ca urmare a unei relații de angajare, remunerația prestărilor rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală care intră în sfera sarcinilor de serviciu reprezintă venituri de natură salarială, conform prevederilor menționate în mod expres în contractul dintre angajat și angajator, și se supun impozitării potrivit prevederilor **cap. III** "Venituri din salarii" al **titlului III** din Codul fiscal.

Veniturile reprezentând drepturi bănești ale autorului unei realizări tehnice nu sunt considerate, din punct de vedere fiscal, venituri din drepturi de proprietate intelectuală.

24¹. Sunt considerate venituri din activități independente veniturile din drepturi de autor și drepturile conexe definite potrivit prevederilor Legii nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare

25. *** Abrogat.

26. Veniturile realizate de sportivii care participă la competiții sportive pe cont propriu și nu au relații contractuale de muncă cu entitatea plătitoare de venit sunt considerate venituri din activități independente.

Norme metodologice:

ART. 48

36. În venitul brut se includ toate veniturile în bani și în natură, cum sunt: venituri din vânzarea de produse și de mărfuri, venituri din prestarea de servicii și executarea de lucrări, venituri din vânzarea sau închirierea bunurilor din patrimoniul afacerii, venituri obținute din valorificarea bunurilor mobile sub forma deșeurilor din patrimoniul afacerii prin centrele de colectare a deșeurilor și orice alte venituri obținute din exercitarea activității inclusiv încasările efectuate în avans care se referă la alte exerciții fiscale, precum și veniturile din dobânzile primite de la bănci pentru disponibilitățile bănești aferente afacerii, din alte activități adiacente și altele asemenea. În venitul brut se includ și veniturile încasate ulterior încetării activității independente, pe baza facturilor emise și neîncasate până la încetarea activității.

Prin activități adiacente se înțelege toate activitățile care au legătură cu obiectul de activitate autorizat.

În venitul brut al afacerii se include și suma reprezentând contravaloarea bunurilor și drepturilor din patrimoniul afacerii care trec pe parcursul exercitării activității și la încetarea

definitivă a acesteia în patrimoniul personal al contribuabilului, operațiune considerată din punct de vedere fiscal o înstrăinare. Evaluarea acestora se face la prețurile practicate pe piață sau stabilite prin expertiză tehnică.

În cazul încetării definitive a activității, din punct de vedere fiscal, sumele obținute din valorificarea bunurilor și drepturilor din patrimoniul afacerii, înscrise în Registrul-inventar, cum ar fi: mijloacele fixe, obiectele de inventar și altele asemenea, precum și stocurile de materii prime, materiale, produse finite și mărfuri se includ în venitul brut.

În cazul schimbării modalității de exercitare a unei activități, precum și al transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, în condițiile continuării activității, se include în venitul brut al afacerii care urmează să se transforme/schimbe și contravaloarea bunurilor și drepturilor care trec în patrimoniul afacerii în care s-a transformat/schimb.

În cazul bunurilor și drepturilor amortizabile care trec în patrimoniul altei afaceri prin schimbarea modalității de exercitare a unei activități și/sau transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, se aplică următoarele reguli:

- cele cu valoare rămasă de amortizat se înscriu în Registrul-inventar la această valoare, care constituie și bază de calcul al amortizării;

- cele complet amortizate se înscriu în Registrul-inventar la valoarea stabilită prin expertiză tehnică sau la prețul practicat pe piață; pentru acestea nu se calculează amortizare și nu se deduce din veniturile noii activități,.

În cazul bunurilor și drepturilor neamortizabile care trec în patrimoniul altei afaceri prin schimbarea modalității de exercitare a unei activități și/sau transformarea formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, acestea se înscriu în Registrul-inventar la valoarea înscrisă în evidența contabilă și nu constituie cheltuială deductibilă din veniturile noii activități.

Nu constituie venit brut următoarele:

- aporturile făcute la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia;
- sumele primite sub formă de credite bancare ori de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

- sumele primite ca despăgubiri;

- sumele ori bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donații.

În cazul începerii unei activități ca urmare a schimbării modalității de exercitare a activității și/sau transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, aporturile aduse în noul patrimoniu nu constituie venit brut.

În cazul schimbării modalității de exercitare a unei activități și/sau transformării formei de exercitare a acesteia într-o altă formă, potrivit legislației în materie, în timpul anului, venitul net/pierderea se determină separat pentru fiecare perioadă în care activitatea independentă a fost desfășurată de contribuabil într-o formă de organizare prevăzută de lege.

Venitul net anual/Pierderea anuală se determină prin însumarea veniturii net/pierderii înregistrat/înregistrate în toate perioadele fiscale din anul fiscal în care a avut loc schimbarea și/sau transformarea formei de exercitare a activității.

Venitul net anual/Pierderea anuală se înscrie în declarația privind venitul realizat.

Pierderea fiscală înregistrată în anul în care a avut loc schimbarea și/sau transformarea formei de exercitare a activității se reportează și se compensează potrivit regulilor de reportare prevăzute la [art. 80](#) din Codul fiscal.

36¹. *** Abrogat.

37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor [art. 48](#) alin. (4) - (7) din Codul fiscal.

Reguli generale aplicabile pentru deducerea cheltuielilor efectuate în scopul realizării veniturilor sunt și următoarele:

- a) să fie efectuate în interesul direct al activității;
- b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;
- c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite, inclusiv în cazul cheltuielilor reprezentând plăți efectuate în avans care se referă la alte exerciții fiscale.

38. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

1. cheltuielile cu achiziționarea de materii prime, materiale consumabile, obiecte de inventar și mărfuri;
2. cheltuielile cu lucrările executate și serviciile prestate de terți;
3. cheltuielile efectuate de contribuabil pentru executarea de lucrări și prestarea de servicii pentru clienți;
4. chiria aferentă spațiului în care se desfășoară activitatea, cea aferentă utilajelor și altor instalații utilizate în desfășurarea activității, în baza unui contract de închiriere;
5. dobânzile aferente creditelor bancare;
6. *** Abrogat;
7. cheltuielile cu comisioanele și cu alte servicii bancare;
8. cheltuielile cu primele de asigurare care privesc imobilizările corporale și necorporale, inclusiv pentru stocurile deținute, precum și primele de asigurare pentru asigurarea de risc profesional potrivit legii;
9. cheltuielile cu primele de asigurare pentru bunurile din patrimoniul personal, când acestea reprezintă garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității independente a contribuabilului;
10. cheltuielile poștale și taxele de telecomunicații;
11. cheltuielile cu energia și apa;
12. cheltuielile cu transportul de bunuri și de persoane;
13. cheltuieli de natură salarială;
14. cheltuielile cu impozitele, taxele, altele decât impozitul pe venit;
15. cheltuielile reprezentând contribuțiile pentru asigurările sociale, pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de șomaj, pentru asigurările sociale de sănătate, pentru accidente de muncă și boli profesionale, precum și alte contribuții obligatorii pentru contribuabil și angajații acestuia;
16. cheltuielile cu amortizarea, în conformitate cu reglementările [titlului II](#) din Codul fiscal, după caz;

17. valoarea rămasă neamortizată a bunurilor și drepturilor amortizabile înstrăinate, determinată prin deducerea din prețului de cumpărare a amortizării incluse pe costuri în cursul exploatarei și limitată la nivelul venitului realizat din înstrăinare;

18. cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria (rata de leasing) în cazul contractelor de leasing operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea și dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operațiunile de leasing și societățile de leasing;

19. cheltuielile cu pregătirea profesională pentru contribuabili și salariații lor, potrivit legii;

20. cheltuielile ocazionate de participarea la congrese și alte întruniri cu caracter profesional;

21. cheltuielile cu funcționarea și întreținerea, aferente bunurilor care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit înțelegerii din contract, pentru partea aferentă utilizării în scopul afacerii;

22. *** Abrogat;

23. cheltuielile de delegare, detașare și deplasare, cu excepția celor reprezentând indemnizația de delegare, detașare în altă localitate, în țară și în străinătate, care este deductibilă limitat;

24. cheltuielile de reclamă și publicitate reprezintă cheltuielile efectuate pentru popularizarea numelui contribuabilului, produsului sau serviciului în baza unui contract scris, precum și costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare când reclama și publicitatea se efectuează prin mijloace proprii. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă și publicitate și bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor și demonstrații la punctele de vânzare, precum și alte bunuri acordate cu scopul stimulării vânzărilor;

25. alte cheltuieli efectuate în scopul realizării veniturilor.

Sunt cheltuieli deductibile și cele efectuate pentru întreținerea și funcționarea spațiilor folosite pentru desfășurarea afacerilor chiar dacă documentele sunt emise pe numele proprietarului, și nu pe numele contribuabilului.

39. Sunt cheltuieli deductibile limitat, de exemplu, următoarele: **(numerotarea este adăugată în acest fișier pentru ușurința citirii)**

1. cheltuielile de sponsorizare, mecenat, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii, sunt deductibile în limitele stabilite la **art. 48** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și în condițiile prevăzute de legislația în materie;

2. cheltuielile de protocol ocazionate de acordarea unor cadouri, tratații și mese partenerilor de afaceri, efectuate în scopul afacerii;

3. cheltuieli reprezentând cotizații plătite asociațiilor profesionale și contribuții profesionale obligatorii plătite organizațiilor profesionale din care fac parte contribuabilii și datorate potrivit legii;

4. cheltuielile reprezentând indemnizația de delegare și detașare în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, sunt deductibile, respectiv în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;

5. cheltuielile sociale în limita unei sume stabilite prin aplicarea unei cote de până la 2% asupra fondului de salarii realizat anual și acordate pentru salariații proprii sau alte persoane, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă, sub forma: ajutoarelor de înmormântare, ajutoarelor pentru pierderi produse în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, ajutoarelor pentru bolile grave sau incurabile, inclusiv proteze, ajutoarelor pentru naștere, tichetelor de creșă acordate de angajator în conformitate cu legislația în vigoare, cadourilor pentru copiii minori ai salariaților, cadourilor oferite salariaților, contravalorii transportului la și de la locul de muncă al salariatului, costului prestațiilor pentru tratament și odihnă, inclusiv transportul, pentru salariații proprii și membrii de familie ai acestora. Cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților cu ocazia Paștelui, zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și cadourile oferite angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie sunt deductibile în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie dintre cele de mai sus, nu depășește 150 lei;

6. dobânzile aferente împrumuturilor de la persoane fizice și juridice, altele decât instituțiile care desfășoară activitatea de creditare cu titlu profesional, utilizate în desfășurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României;

7. cheltuieli reprezentând tichetele de masă acordate de angajator potrivit legii, precum și cheltuieli reprezentând tichetele de vacanță acordate de angajator potrivit legii.

8. cheltuieli reprezentând contribuțiile plătite în numele angajaților, la fonduri de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele reprezentând contribuții la fondurile de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, efectuate către entități autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, în limita echivalentului în lei a 400 de euro, într-un an fiscal, pentru fiecare participant. Deducerea acestor cheltuieli se realizează numai pe baza documentelor privind calificarea fondurilor de pensii facultative respective, emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară, la solicitarea angajatorului, și sunt luate în calcul la determinarea venitului net anual corespunzător anului în care contribuțiile au fost plătite. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul mediu anual comunicat de Banca Națională a României pentru anul în care s-a efectuat plata.

Limita echivalentului în euro a contribuțiilor efectuate la fondul de pensii facultative și a primelor de asigurare voluntară de sănătate, prevăzute la [art. 48](#) alin. (5) lit. g) și h) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, se transformă în lei la cursul mediu anual comunicat de Banca Națională a României.

39¹. (1) În sensul prevederilor [art. 48](#) alin. (7) lit. l¹) din Codul fiscal, regulile de deducere, termenii și expresiile prevăzute, condițiile în care vehiculele rutiere motorizate, supuse limitării fiscale, se consideră a fi utilizate exclusiv în scopul desfășurării activității au semnificațiile prevăzute la pct. 45¹ din normele metodologice date în aplicarea [art. 145¹](#) din Codul fiscal din titlul VI «Taxa pe valoarea adăugată».

(2) Dacă vehiculele respective nu sunt utilizate exclusiv în scopul desfășurării activității, se limitează la 50% dreptul de deducere a cheltuielilor efectuate conform [art. 48](#) alin. (4) și (5) din Codul fiscal legate de aceste vehicule, cu excepția cheltuielilor privind amortizarea

pentru care se aplică regulile privind amortizarea prevăzute în titlul II, după caz. În cadrul cheltuielilor supuse limitării fiscale se cuprind cheltuielile direct atribuibile fiecărui vehicul, inclusiv cele reprezentând: impozitele locale, asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, inspecțiile tehnice periodice, rovinieta etc.

În vederea acordării deductibilității integrale la calculul venitului net anual, justificarea utilizării vehiculelor se efectuează pe baza documentelor justificative și prin întocmirea foii de parcurs care trebuie să cuprindă cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul și locul deplasării, kilometrii parcurși, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

40. Veniturile obținute din valorificarea în regim de consignație sau prin vânzare directă către agenți economici și alte instituții a bunurilor rezultate în urma unei prelucrări sau procurate în scopul revânzării sunt considerate venituri din activități independente. În această situație se vor solicita documentele care atestă proveniența bunurilor respective, precum și autorizația de funcționare. Nu se încadrează în aceste prevederi bunurile din patrimoniul personal.

40¹. *** Abrogat.

41. Toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității se înscriu în Registrul-inventar și constituie patrimoniul afacerii.

Norme metodologice:

ART. 49

42. În sensul [art. 49](#) din Codul fiscal, pentru contribuabilii care realizează venituri comerciale și desfășoară activități cuprinse în nomenclatorul elaborat de Ministerul Finanțelor Publice, venitul net se determină pe bază de norme anuale de venit. Pentru determinarea venitului net anual se aplică criteriile specifice de corecție asupra normei de venit. La stabilirea normelor anuale de venit de către direcțiile generale regionale ale finanțelor publice vor fi consultate consiliile județene/Consiliul General al Municipiului București, după caz.

Prin ordin al ministrului finanțelor publice se vor stabili activitățile din Clasificarea activităților din economia națională - CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, care generează venituri comerciale în sensul [art. 49](#) din Codul fiscal.

În situația în care un contribuabil desfășoară aceeași activitate în două sau mai multe locuri diferite pentru care venitul net se determină pe baza normelor anuale de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin însumarea nivelului normelor de venit, corectate potrivit criteriilor specifice de la fiecare loc de desfășurare a activității.

În cazul în care un contribuabil desfășoară mai multe activități pentru care venitul net se determină pe baza normelor de venit, stabilirea venitului net anual se efectuează prin

însurarea nivelului normelor de venit de la locul desfășurării fiecărei activități, corectate potrivit criteriilor specifice.

42¹. Pentru contribuabilii persoane fizice care desfășoară o activitate independentă ca întreprindere individuală, venitul net se poate determina pe bază de norme anuale de venit, cu respectarea prevederilor [art. 49](#) din Codul fiscal.

42². Norma anuală de venit pentru fiecare activitate de la locul desfășurării acesteia nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulțit cu 12.

42³. În cazul în care activitatea se desfășoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, norma anuală de venit corespunzătoare fiecărui asociat din cadrul asocierii nu poate fi mai mică decât salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, în vigoare la momentul stabilirii acesteia, înmulțit cu 12.

Pentru determinarea venitului net anual al fiecărui membru asociat se aplică criteriile specifice de corecție asupra normei de venit.

43. La stabilirea coeficienților de corecție a normelor de venit se vor avea în vedere următoarele criterii:

- vadul comercial și clientela;
- vârsta contribuabililor;
- timpul afectat desfășurării activității, cu excepția cazurilor prevăzute la pct. 44 și 45;
- starea de handicap sau de invaliditate a contribuabilului;
- activitatea se desfășoară într-un spațiu proprietate a contribuabilului sau închiriat;
- realizarea de lucrări, prestarea de servicii și obținerea de produse cu material propriu sau al clientului;
- folosirea de mașini, dispozitive și scule, acționate manual sau de forță motrice;
- caracterul sezonier al unor activități;
- durata concediului legal de odihnă;
- desfășurarea activității cu salariați;
- contribuția fiecărui asociat în cazul activității desfășurate în cadrul unei asocieri;
- informațiile cuprinse în declarația informativă depusă în scop de TVA potrivit prevederilor [art. 156³](#) din Codul fiscal;
- alte criterii specifice.

Diminuarea normelor de venit ca urmare a îndeplinirii criteriului de vârstă a contribuabilului se operează începând cu anul următor celui în care acesta a împlinit numărul de ani care îi permite reducerea normei. Corectarea normelor de venit pentru contribuabilii care au și calitatea de salariat sau își pierd această calitate se face începând cu luna următoare încheierii/desfacerii contractului individual de muncă.

44. Venitul net din activități independente, determinat pe bază de norme anuale de venit, se reduce proporțional cu:

- perioada de la începutul anului și până la momentul autorizării din anul începerii activității;
- perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, în situația încetării activității, la cererea contribuabilului.

45. Pentru întreruperile temporare de activitate în cursul anului, datorate unor accidente, spitalizării și altor cauze obiective, inclusiv cele de forță majoră, dovedite cu documente justificative, normele de venit se reduc proporțional cu perioada nelucrată, la

cererea contribuabililor. În situația încetării activității în cursul anului, respectiv a întreruperii temporare, persoanele fizice autorizate și asociațiile fără personalitate juridică sunt obligate să depună autorizația de funcționare și să înștiințeze în scris, în termen de 5 zile, organele fiscale în a căror rază teritorială aceștia își desfășoară activitatea. În acest sens se va anexa, în copie, dovada din care să rezulte depunerea autorizației.

46. Pentru contribuabilii impuși pe bază de norme de venit, care își exercită activitatea o parte din an, în situațiile prevăzute la pct. 44 și 45, venitul net aferent perioadei efectiv lucrate se determină prin raportarea normei anuale de venit la 365 de zile, iar rezultatul se înmulțește cu numărul zilelor de activitate.

În acest scop organul fiscal întocmește o notă de constatare care va cuprinde date și informații privind:

- situația care a generat corectarea normei de venit, cum ar fi: începutul/sfârșitul activității, întreruperea temporară, conform pct. 45, și altele asemenea;
- perioada în care nu s-a desfășurat activitate;
- documentele justificative depuse de contribuabil;
- recalcularea normei, conform prezentului punct.

47. Pentru contribuabilul care optează să fie impus pe bază de normă de venit și care anterior a fost impus în sistem real, având investiții în curs de amortizare, valoarea amortizării nu diminuează norma de venit. Veniturile realizate din valorificarea investițiilor respective sau trecerea lor în patrimoniul personal în cursul perioadei de desfășurare a activității sau în caz de încetare a activității majorează norma de venit proporțional cu valoarea amortizată în perioada impunerii în sistem real.

48. În cazul contribuabilului impus pe bază de normă de venit, care pe perioada anterioară a avut impunere în sistem real și a efectuat investiții care au fost amortizate integral, veniturile din valorificarea sau trecerea acestora în patrimoniul personal ca urmare a încetării activității vor majora norma de venit.

49. Contribuabilii care în cursul anului fiscal își completează obiectul de activitate cu o altă activitate care nu este cuprinsă în nomenclator vor fi impuși în sistem real de la data respectivă, venitul net anual urmând să fie determinat prin însumarea fracțiunii din norma de venit aferentă perioadei de impunere pe bază de normă de venit cu venitul net rezultat din evidența contabilă.

Norme metodologice:

ART. 50

50. În următoarele situații venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină ca diferență între venitul brut și comisionul convenit organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori care, conform legii, au atribuții de colectare și de repartizare a veniturilor între titularii de drepturi:

- venituri din drepturi de proprietate intelectuală transmise prin succesiune;
- venituri din exercitarea dreptului de suită;
- venituri reprezentând remunerația compensatorie pentru copia privată.

51. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 50 al.4

53. Venitul brut din drepturi de proprietate intelectuală cuprinde atât sumele încasate în cursul anului, cât și reținerile în contul plăților anticipate efectuate cu titlu de impozit și contribuțiile obligatorii reținute de plătitorii de venituri.

În cazul veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală se includ în venitul brut atât veniturile în bani, cât și echivalentul în lei al veniturilor în natură. Evaluarea veniturilor în natură se face la prețul pieței sau la prețul stabilit prin expertiză tehnică, la locul și la data primirii acestora.

În cazul în care determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală se face pe bază de cote forfetare de cheltuieli, nu există obligativitatea înregistrării în evidența contabilă a cheltuielilor efectuate în scopul realizării venitului.

54. Cheltuielile forfetare includ comisioanele și alte sume care revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de venituri drept plată a serviciilor prestate pentru gestiunea drepturilor de către aceștia din urmă către titularii de drepturi.

55. Sunt considerate opere de artă monumentală următoarele:

- lucrări de decorare, cum ar fi pictura murală a unor spații și clădiri de mari dimensiuni, interior-exterior;
- lucrări de artă aplicată în spații publice, cum ar fi: ceramică, metal, lemn, piatră, marmură și altele asemenea;
- lucrări de sculptură de mari dimensiuni, design monumental, amenajări de spații publice;
- lucrări de restaurare a acestora.

56. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală obținute din străinătate se supun regulilor aplicabile veniturilor din străinătate, indiferent dacă sunt încasate direct de titulari sau prin intermediul entităților responsabile cu gestiunea drepturilor de proprietate intelectuală, potrivit legii.

57. Cota de cheltuieli forfetare nu se acordă în cazul în care persoanele fizice utilizează baza materială a beneficiarului acestor drepturi de proprietate intelectuală.

Norme metodologice:

ART. 51

58. Opțiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:

- a) în cazul contribuabililor prevăzuți la [art. 49](#) alin. (1) din Codul fiscal, care au desfășurat activitate în anul precedent și au fost impuși pe bază de norme de venit, prin completarea corespunzătoare a declarației privind venitul estimat/norma de venit și depunerea acesteia până la data de 31 ianuarie inclusiv;

b) în cazul contribuabililor prevăzuți la [art. 49](#) alin. (1) din Codul fiscal, care încep activitatea în cursul anului fiscal, prin completarea corespunzătoare a declarației privind venitul estimat/ norma de venit și depunerea acesteia în termen de 15 zile de la începerea activității

59. *** Abrogat.

60. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 52

61. Plătitorii veniturilor prevăzute la [art. 52](#) alin. (1) lit.a) - c) din Codul fiscal au obligația de a calcula, de a reține și vira în cursul anului fiscal impozitul reprezentând plată anticipată în contul impozitului anual datorat de contribuabili. Plata anticipată se calculează prin aplicarea cotei de 10% la diferența dintre venitul brut și contribuțiile sociale obligatorii reținute la sursă potrivit titlului IX² din Codul fiscal. Reținerea impozitului reprezentând plată anticipată se efectuează din veniturile plătite în baza contractului civil încheiat în formă scrisă între plătitorul de venit și beneficiarul venitului, contribuabil potrivit Titlului III din Codul fiscal.

62. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, cărora le revine obligația calculării și reținerii impozitului anticipat, sunt, după caz:

- utilizatorii de opere, invenții, know-how și altele asemenea, în situația în care titularii de drepturi își exercită drepturile de proprietate intelectuală în mod personal, iar relația contractuală dintre titularul de drepturi de proprietate intelectuală și utilizatorul respectiv este directă;

- organismele de gestiune colectivă sau alte entități, care, conform dispozițiilor legale, au atribuții de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală, a căror gestiune le este încredințată de către titulari. În această situație se încadrează și producătorii și agenții mandatați de titularii de drepturi, prin intermediul cărora se colectează și se repartizează drepturile respective.

63. În situația în care sumele reprezentând venituri din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală se colectează prin mai multe organisme de gestiune colectivă sau prin alte entități asemănătoare, obligația calculării și reținerii impozitului anticipat revine organismului sau entității care efectuează plata către titularul de drepturi de proprietate intelectuală.

64. În cazul contribuabililor ale căror plăți anticipate sunt calculate în conformitate cu prevederile [art. 52](#) alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal pentru veniturile de această natură și care realizează venituri din activități independente și în alte condiții, pentru acestea din urmă au obligația să le evidențieze în contabilitate separat și să efectueze în cursul anului plăți anticipate trimestriale, în conformitate cu [art. 82](#) din Codul fiscal..

64¹. Contribuabilii care realizează venituri din activități independente pentru care venitul net anual este stabilit în sistem real și pentru care plătitorii de venituri au obligația reținerii la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate în conformitate cu [art. 52](#) din

Codul fiscal determină venitul net anual pe baza contabilității în partidă simplă. Fac excepție de la determinarea venitului net anual pe baza contabilității în partidă simplă, contribuabilii care realizează venituri prevăzute la [art. 52](#) alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal care au optat pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor [art. 52¹](#) din Codul fiscal.

64². Pentru contribuabilii care desfășoară o activitate care generează venituri comerciale pentru care venitul net anual este stabilit pe baza normelor de venit, aceasta fiind prevăzută la [art. 52](#) alin.(1) din Codul fiscal, plătitorii de venituri nu au obligația reținerii la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate potrivit [art. 52](#) din Codul fiscal, cu condiția prezentării de către contribuabilii respectivi a copiei formularului 260 «Decizie de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit».

65. Impozitul anticipat se calculează și se reține în momentul efectuării plății sumelor către beneficiarul venitului.

66. Impozitul reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare celei în care se fac plata venitului și reținerea impozitului.

66¹. Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din activități desfășurate în baza contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil, a contractelor de agent, precum și din activități de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară, au dreptul să opteze pentru impunerea venitului brut cu cota de 16%, impozitul fiind final, potrivit [art. 52¹](#) din Codul fiscal.

66². Pentru veniturile realizate în baza contractelor aflate în derulare la data de 1 octombrie 2011, altele decât cele pentru care, la data respectivă erau aplicabile prevederile [art. 52](#) din Codul fiscal și care sunt calificate drept contracte civile începând cu data de 1 octombrie 2011, obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului reprezentând plăți anticipate, sunt cele în vigoare la data plății veniturilor respective.

Norme metodologice:

ART. 55 al.2

67. Veniturile de natură salarială prevăzute la [art. 55](#) din Codul fiscal, denumite în continuare venituri din salarii, sunt venituri din activități dependente, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

- părțile care intră în relația de muncă, denumite în continuare angajator și angajat, stabilesc de la început: felul activității, timpul de lucru și locul desfășurării activității;
- partea care utilizează forța de muncă pune la dispoziția celeilalte părți mijloacele de muncă, cum ar fi: spații cu înzestrare corespunzătoare, îmbrăcăminte specială, unelte de muncă și altele asemenea;
- persoana care activează contribuie numai cu prestația fizică sau cu capacitatea ei intelectuală, nu și cu capitalul propriu;
- plătitorul de venituri de natură salarială suportă cheltuielile de deplasare în interesul serviciului ale angajatului, cum ar fi indemnizația de delegare-detașare în țară și în străinătate, și alte cheltuieli de această natură, precum și indemnizația de concediu de odihnă și indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă suportate de angajator potrivit legii;

- persoana care activează lucrează sub autoritatea unei alte persoane și este obligată să respecte condițiile impuse de aceasta, conform legii.

68. Veniturile din salarii sau considerate asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, și care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum și pe baza actului de numire:

- salariile de bază;

- sporurile și adaosurile de orice fel;

- indemnizații pentru trecerea temporară în altă muncă, pentru reducerea timpului de muncă, pentru carantină, precum și alte indemnizații de orice fel, altele decât cele menționate la pct. 3, având aceeași natură;

- recompensele și premiile de orice fel;

- sumele reprezentând premiul anual și stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituțiile publice, cele reprezentând stimulentele acordate salariaților agenților economici;

- sumele primite pentru concediul de odihnă, cu excepția sumelor primite de salariat cu titlu de despăgubiri reprezentând contravaloarea cheltuielilor salariatului și familiei sale necesare în vederea revenirii la locul de muncă, precum și eventualele prejudicii suferite de acesta ca urmare a întreruperii concediului de odihnă;

- sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă;

- valoarea nominală a tichetelor de masă, tichetelor de creșă, tichetelor de vacanță, acordate potrivit legii;

- orice alte câștiguri în bani și în natură, primite de la angajatori de către angajați, ca plată a muncii lor;

b) indemnizațiile, precum și orice alte drepturi acordate persoanelor din cadrul organelor autorității publice, alese sau numite în funcție, potrivit legii, precum și altora asimilate cu funcțiile de demnitate publică, stabilite potrivit sistemului de stabilire a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică;

c) drepturile personalului militar în activitate și ale militarilor angajați pe bază de contract, reprezentând solda lunară compusă din solda de grad, solda de funcție, gradații și indemnizații, precum și prime, premii și alte drepturi stabilite potrivit legislației speciale;

c¹) sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza soldelor lunare nete, acordate personalului militar trecut în rezervă sau al cărui contract încetează ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, precum și ajutoarele stabilite în raport cu solda lunară netă, acordate acestuia la trecerea în rezervă sau direct în retragere cu drept de pensie sau celor care nu îndeplinesc condițiile de pensie, precum și ajutoare sau plăți compensatorii primite de polițiști aflați în situații similare, al căror quantum se determină în raport cu salariul ;

d) drepturile administratorilor obținute în baza contractului de administrare încheiat cu companiile/societățile naționale, societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și cu regiile autonome, stabilite

potrivit legii, cum ar fi: indemnizația lunară brută, suma convenită prin participare la profitul net al societății;

e) sumele plătite membrilor fondatori ai unei societăți comerciale constituite prin subscripție publică, potrivit cotei de participare la profitul net, stabilită de adunarea constitutivă, potrivit legislației în vigoare;

f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație, membrii directoratului și ai consiliului de supraveghere, precum și în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, conform legii;

h) indemnizațiile, primele și alte asemenea sume acordate membrilor aleși ai unor entități, cum ar fi: organizații sindicale, organizații patronale, alte organizații neguvernamentale, asociații de proprietari/chiriași și altele asemenea;

i) indemnizațiile acordate ca urmare a participării în comisii, comitete, consilii și altele asemenea, constituite conform legii;

j) veniturile obținute de condamnații care execută pedepse la locul de muncă;

k) sumele plătite sportivilor ca urmare a participării în competiții sportive, precum și sumele plătite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști în domeniu pentru rezultatele obținute la competițiile sportive, de către structurile sportive cu care aceștia au relații contractuale de muncă, indiferent de forma sub care se plătesc, inclusiv prima de joc, cu excepția celor prevăzute la [art. 42](#) lit. t) din Codul fiscal;

l) compensații bănești individuale, acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, din fondul de salarii, potrivit dispozițiilor prevăzute în contractul de muncă;

l¹) sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza salariilor medii nete pe unitate, primite de persoanele ale căror contracte individuale de muncă au fost desfăcute ca urmare a concedierilor colective, conform legii, precum și sumele reprezentând plățile compensatorii calculate pe baza salariului mediu net pe economie, primite de personalul civil din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională la încetarea raporturilor de muncă sau de serviciu, ca urmare a nevoilor de reducere și de restructurare, acordate potrivit legii;

m) indemnizații sau alte drepturi acordate angajaților cu ocazia angajării sau mutării acestora într-o altă localitate, stabilite potrivit contractelor de muncă, statutelor sau altor dispoziții legale, cu excepția celor prevăzute la [art. 55](#) alin. (4) lit. h) și i) din Codul fiscal;

n) indemnizația administratorilor, precum și suma din profitul net, alta decât cea calificată drept dividend, convenite administratorilor societăților comerciale, potrivit actului constitutiv, sau stabilite de adunarea generală a acționarilor;

n¹) indemnizațiile lunare plătite, conform legii, de angajator pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncă;

n²) indemnizații prevăzute în contractul de muncă plătite de angajator pe perioada suspendării contractului de muncă urmare participării la cursuri sau la stagii de formare profesională ce presupune scoaterea integrală din activitate, conform legii.

n³) indemnizații lunare brute și alte avantaje de natură salarială acordate membrilor titulari, corespondenți și membrilor de onoare ai Academiei Române.

n⁴) indemnizații primite la data încetării raporturilor de serviciu

n^5) remunerația plătită avocatului coordonator numit/ales pentru activitatea de coordonare desfășurată în cadrul societății civile profesionale de avocați și societății profesionale cu răspundere limitată, potrivit legii;

n^6) indemnizația primită de angajați pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, precum și orice alte sume de aceeași natură, pentru partea care depășește de 2,5 ori nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din instituțiile publice, pentru drepturile aferente perioadei începând cu data de 1 februarie 2013.

o) alte drepturi sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor.

Norme metodologice:

ART. 55 al.3

69. Avantajele în bani și în natură sunt considerate a fi orice foloase primite de salariat de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz.

70. La stabilirea venitului impozabil se au în vedere și avantajele primite de persoana fizică, cum ar fi:

- a) folosirea vehiculelor de orice tip din patrimoniul afacerii, în scop personal;
- b) acordarea de produse alimentare, îmbrăcăminte, cherestea, lemne de foc, cărbuni, energie electrică, termică și altele;
- c) abonamentele la radio și televiziune, pentru mijloacele de transport, abonamentele și costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice;
- d) permisele de călătorie pe diverse mijloace de transport;
- e) cadourile primite cu diverse ocazii, cu excepția celor menționate la [art. 55](#) alin. (4) lit. a) din Codul fiscal;
- f) contravaloarea folosinței unei locuințe în scop personal și a cheltuielilor conexe de întreținere, cum sunt cele privind consumul de apă, consumul de energie electrică și termică și altele asemenea, cu excepția celor prevăzute în mod expres la [art. 55](#) alin. (4) lit. c) din Codul fiscal;
- g) cazarea și masa acordate în unități proprii de tip hotelier;
- h) contravaloarea primelor de asigurare suportate de persoana juridică sau de o altă entitate, pentru angajații proprii, precum și pentru alți beneficiari, cu excepția primelor de asigurare obligatorii potrivit legislației în materie;
- i) tichetele cadou acordate potrivit legii, indiferent dacă acestea sunt acordate potrivit destinației și cuantumului prevăzute la [art. 55](#) alin. (4) lit. a) din Codul fiscal.

Tratatamentul fiscal al avantajului reprezentând contravaloarea primelor de asigurare este următorul:

- pentru beneficiarii care obțin venituri salariale și asimilate salariilor de la suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse prin cumularea cu veniturile de această natură ale lunii în care sunt plătite primele de asigurare;

- pentru alți beneficiari care nu au o relație generatoare de venituri salariale și asimilate salariilor cu suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse în conformitate cu prevederile **art. 78** din Codul fiscal.

71. Avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri și servicii, precum și sumele acordate pentru distracții sau recreere.

72. Avantajele în bani și echivalentul în lei al avantajelor în natură sunt impozabile, indiferent de forma organizatorică a entității care le acordă.

73. Fac excepție veniturile care sunt expres menționate ca fiind neimpozabile, în limitele și în condițiile prevăzute la **art. 55** alin. (4) din Codul fiscal.

74. Veniturile în natură, precum și avantajele în natură primite cu titlu gratuit sunt evaluate la prețul pieței la locul și data acordării avantajului. Avantajele primite cu plata parțială sunt evaluate ca diferență între prețul pieței la locul și data acordării avantajului și suma reprezentând plata parțială.

75. Evaluarea avantajelor în natură sub forma folosirii numai în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii se face astfel:

a) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a vehiculului se face aplicându-se un procent de 1,7% pentru fiecare lună, la valoarea de intrare a acestuia. În cazul în care vehiculul este închiriat de la o terță persoană, avantajul este evaluat la nivelul chiriei;

b) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a locuinței primite se face la nivelul chiriei practicate pentru suprafețele locative deținute de stat. Avantajele conexe, cum ar fi: apă, gaz, electricitate, cheltuieli de întreținere și reparații și altele asemenea, sunt evaluate la valoarea lor efectivă;

c) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a altor bunuri decât vehiculul și locuința se face la nivelul totalului cheltuielilor aferente fiecărui bun pe unitate de măsură specifică sau la nivelul prețului practicat pentru terți.

76. Evaluarea utilizării în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii cu folosință mixtă se face astfel:

a) pentru vehicule evaluarea se face conform pct. 75 lit. a), iar avantajul se determină proporțional cu numărul de kilometri parcurși în interes personal din totalul kilometrilor;

b) pentru alte bunuri evaluarea se face conform prevederilor pct. 75 și avantajul se determină proporțional cu numărul de metri pătrați folosiți pentru interes personal sau cu numărul de ore de utilizare în scop personal.

77. Nu sunt considerate avantaje:

- contravaloarea abonamentelor pe mijloacele de transport în comun pentru angajații a căror activitate presupune deplasarea frecventă în interiorul localității;

- reducerile de prețuri practicate în scopul vânzării, de care pot beneficia clienții persoane fizice;

- costul abonamentelor telefonice și al convorbirilor telefonice efectuate, precum și utilizarea autoturismului de serviciu pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu;

- diferențele de tarif la cazare în locațiile reprezentând amenajări recreative și sportive din dotarea ministerelor de care beneficiază personalul propriu, conform legii;

- contribuțiile la un fond de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele reprezentând contribuții la fonduri de pensii facultative, calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară, administrate de către entități autorizate stabilite în

state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, suportate de angajator pentru angajații proprii, în limita a 400 euro anual pentru fiecare participant;

- primele de asigurare aferente contractelor de asigurare civilă profesională pentru administratori/directori, încheiate și suportate de societatea comercială pentru care desfășoară activitatea, potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

78. Angajatorul stabilește partea corespunzătoare din convorbirile telefonice reprezentând folosința în scop personal, care reprezintă avantaj imposabil, în condițiile [art. 55](#) alin. (3) din Codul fiscal, și se va impozita prin cumulare cu veniturile salariale ale lunii în care salariatul primește acest avantaj. În acest scop angajatorul stabilește limita convorbirilor telefonice aferente sarcinilor de serviciu pentru fiecare post telefonic, urmând ca ceea ce depășește această limită să fie considerat avantaj în natură, în situația în care salariatului în cauză nu i s-a imputat costul convorbirilor respective.

79. La evaluarea avantajului folosirii în scop personal a vehiculului din patrimoniul angajatorului cu folosință mixtă, pus la dispoziție unui angajat, nu se iau în considerare distanța dus-întors de la domiciliu la locul de muncă, precum și cheltuielile efectuate pentru realizarea sarcinilor de serviciu.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 a)

80. Ajutoarele de înmormântare sunt venituri neimpozabile atât în cazul angajatului, cât și în cazul altor persoane, potrivit clauzelor din contractele de muncă sau prevederilor din legi speciale.

81. Plafonul stabilit pentru cadourile oferite de angajatori copiilor minori ai angajaților cu ocazia Paștelui, Zilei de 1 iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase se aplică pentru fiecare copil minor al fiecărui angajat, precum și pentru cadourile oferite angajatelor cu ocazia Zilei de 8 martie, în ceea ce privește atât darurile constând în bunuri, cât și cele constând în bani, în cazul tuturor angajatorilor de forță de muncă.

81¹. Nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile nici veniturile primite de persoanele fizice în baza unor legi speciale și finanțate din buget, cu respectarea destinațiilor și quantumului prevăzute la paragrafele 1 și 2 ale alin. (4).

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 b)

82. În această categorie se cuprind:

- *** Abrogat;
- alocațiile zilnice de hrană pentru activitatea sportivă de performanță, internă și internațională, diferențiată pe categorii de acțiuni;
- contravaloarea hranei, alimentelor sau numerarul acordat sportivilor pentru asigurarea alimentației de efort necesare în perioada de pregătire;

- drepturile de hrană în timp de pace, primite de personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională;

- alte drepturi de această natură primite potrivit actelor normative specifice, cum ar fi: alocația de hrană zilnică pentru personalul navigant și auxiliar îmbarcat pe nave; alocația zilnică de hrană pentru consumurile colective din unitățile bugetare și din regiile autonome/societățile comerciale cu specific deosebit; alocația de hrană acordată donatorilor onorifici de sânge; alocația de hrană pentru consumurile colective din unitățile sanitare publice și altele asemenea.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 c)

83. Prin locuințe acordate ca urmare a specificității activității se înțelege acele locuințe asigurate angajaților când activitatea se desfășoară în locuri izolate, precum stațiile meteo, stațiile pentru controlul mișcărilor seismice, sau în condițiile în care este solicitată prezența permanentă pentru supravegherea unor instalații, utilaje și altele asemenea.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 e)

84. Nu sunt venituri impozabile:

- contravaloarea echipamentelor tehnice primite de angajat sub formă de aparatură, dispozitive, unelte, alte mijloace asemănătoare, necesare în procesul muncii;

- contravaloarea echipamentului individual de protecție cu care este dotat fiecare participant în procesul muncii pentru a fi protejat împotriva factorilor de risc;

- contravaloarea echipamentului individual de lucru care cuprinde mijloacele primite de un angajat în vederea utilizării lor în timpul procesului muncii pentru a-i proteja îmbrăcămintea și încălțăminte;

- contravaloarea alimentației de protecție primite în mod gratuit de persoanele fizice care lucrează în locuri de muncă cu condiții grele și vătămătoare;

- contravaloarea materialelor igienico-sanitare primite în mod gratuit de persoanele fizice care își desfășoară activitatea în locuri de muncă al căror specific impune o igienă personală deosebită;

- contravaloarea medicamentelor primite de cadrele militare în activitate, sportivi, personalul navigant și alte categorii de personal, potrivit legii;

- contravaloarea echipamentului și a materialelor de resortul echipamentului, cum ar fi: materiale de spălat și de igienă, materiale de gospodărie, materiale pentru atelierele de reparații și întreținere, rechizite și furnituri de birou, primite în mod gratuit de personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, în condițiile legii;

- altele asemenea.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 g)

85. În categoria cheltuielilor de delegare și detașare se cuprind cheltuielile cu transportul, cazarea, precum și indemnizația de delegare și de detașare în țară și în străinătate, stabilite în condițiile prevăzute de lege sau în contractul de muncă aplicabil.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 h)

86. Prin cheltuieli de mutare în interesul serviciului se înțelege cheltuielile cu transportul personal și al membrilor de familie ai angajatului, precum și al bunurilor din gospodărie, cu ocazia mutării salariatului într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în situația în care, potrivit legii, se decontează de angajator.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 i)

87. Sunt considerate venituri neimpozabile indemnizațiile de instalare și mutare primite de beneficiarii de astfel de venituri, acordate în conformitate cu prevederile legilor speciale.

Norme metodologice:

ART. 55 al.4 k1)

87¹. *** Abrogat.

87². Veniturile din activități dependente desfășurate în străinătate și plătite de un angajator nerezident nu sunt impozabile și nu se declară în România potrivit prevederilor Codului fiscal.

87³. Veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la [art. 40](#) alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România sunt impozabile în România dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care nu depășește perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea și veniturile din salarii nu sunt suportate de un sediu permanent al angajatorului care este rezident în România.

87⁴. În situația în care contribuabilii prevăzuți la [art. 40](#) alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal care au desfășurat activitatea dependentă în alt stat pentru o perioadă mai mică decât perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea își prelungesc ulterior perioada de ședere în statul

respectiv peste perioada prevăzută de convenție, dreptul de impunere asupra veniturilor din salarii revine statului străin.

După expirarea perioadei prevăzute în convenție, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România nu mai calculează, nu mai reține și nu mai virează impozitul pe venitul din salarii. Contribuabilii prevăzuți la [art. 40](#) alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal datorează în statul străin impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfășurării activității în acel stat.

87⁵. (1) Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la [art. 40](#) alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului străin dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care depășește perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea. În această situație, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România și care efectuează plata veniturilor din salarii către contribuabilii prevăzuți la [art. 40](#) alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal nu are obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe venitul din salarii, întrucât dreptul de impunere revine statului străin în care persoana fizică își desfășoară activitatea.

(2) În situația în care contribuabilii prevăzuți la [art. 40](#) alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal urmează să desfășoare activitatea dependentă în alt stat într-o perioadă mai mare decât perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea, dar detașarea acestora încetează înainte de perioada prevăzută în convenție, dreptul de impunere a veniturilor din salarii revine statului român.

a) În situația în care persoana fizică își continuă relația contractuală generatoare de venituri din salarii cu angajatorul, veniturile aferente perioadelor anterioare pentru care nu s-a calculat, nu s-a reținut și nu s-a virat impozitul pe salarii se impun separat față de drepturile lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra bazei de calcul determinate separat pentru fiecare lună. Impozitul astfel calculat se reține de către angajator din veniturile din salarii începând cu luna încetării detașării și până la lichidarea impozitului. Impozitul se recuperează într-o perioadă cel mult egală cu perioada în care persoana fizică a fost detașată în străinătate.

Angajatorul, la solicitarea autorității fiscale, prezintă documente care atestă încetarea detașării, respectiv documentul/documente care atestă data sosirii în România a persoanei detașate.

b) În situația în care persoana fizică nu mai are relații contractuale generatoare de venituri din salarii cu angajatorul și acesta din urmă nu poate efectua reținerea diferențelor de impozit, regularizarea impozitului datorat de persoana fizică se realizează de către organul fiscal competent pe baza declarației privind veniturile realizate din străinătate.

87⁶. Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la [art. 40](#) alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România prin sediul său permanent stabilit în statul în care persoana fizică își desfășoară activitatea și salariul este suportat de către acest

sediu permanent, dreptul de impunere revine statului străin indiferent de perioada de desfășurare a activității în străinătate.

87⁷. În cazul contractelor de detașare încheiate pe o perioadă mai mare decât perioada prevăzută de convenția pentru evitarea dublei impuneri încheiată de România cu statul în care este detașat contribuabilul prevăzut la [art. 40](#) alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal, aflate în derulare la 1 februarie 2013, angajatorul nu mai are obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe venitul din salarii începând cu drepturile salariale aferente lunii februarie 2013.

87⁸. Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la [art. 40](#) alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri sau persoanele respective nu sunt vizate de o convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătiți de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului român, indiferent de perioada de desfășurare a activității în străinătate.

Norme metodologice:

ART. 56

88. Deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală se acordă pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcția de bază, în limita veniturii realizat.

Deducerea personală este stabilită în funcție de venitul brut lunar din salarii realizat la funcția de bază de către contribuabil și numărul de persoane aflate în întreținerea acestuia.

89. Obligația stabilirii persoanelor aflate în întreținerea contribuabilului în funcție de care se atribuie deducerea personală este în sarcina plătitorului de venit din salarii, la funcția de bază.

90. Pentru ca o persoană să fie în întreținere, aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

- existența unor raporturi juridice între contribuabil și persoana aflată în întreținere;
- persoana fizică întreținută să aibă venituri impozabile și neimpozabile mai mici sau egale cu 2.500.000 lei lunar.

Persoana aflată în întreținere poate avea sau nu domiciliu comun cu contribuabilul în a cărui întreținere se află.

91. Sunt considerate persoane aflate în întreținere soțul/soția contribuabilului, copiii acestuia, precum și alți membri de familie până la gradul al doilea inclusiv.

92. În sensul [art. 56](#) alin. (3) din Codul fiscal, în categoria "alt membru de familie aflat în întreținere" se cuprind rudele contribuabilului și ale soțului/soției acestuia până la gradul al doilea inclusiv.

93. După gradul de rudenie rudele se grupează astfel:

- rude de gradul întâi, cum ar fi: părinți și copii;
- rude de gradul al doilea, cum ar fi: bunici, nepoți și frați/surori.

94. Sunt considerate persoane aflate în întreținere militarii în termen, militarii cu termen redus, studenții și elevii militari ai instituțiilor de învățământ militar și civile, peste vârsta de 18 ani, dacă veniturile obținute sunt mai mici sau egale cu 2.500.000 lei lunar.

95. Nu sunt considerate persoane aflate în întreținere persoanele majore condamnate, care execută pedepse privative de libertate.

96. Copilul minor este considerat întotdeauna întreținut, cu excepția celor încadrați în muncă, indiferent dacă se află în unități speciale sanitare sau de protecție specială și altele asemenea, precum și în unități de învățământ, inclusiv în situația în care costul de întreținere este suportat de aceste unități. În acest caz eventualele venituri obținute de copilul minor nu se au în vedere la încadrarea în venitul de 2.500.000 lei lunar.

Pentru copilul minor aflat în întreținerea părinților sau a tutorelui, deducerea personală se acordă integral unuia dintre părinți, conform înțelegerii dintre aceștia, respectiv tutorelui.

Pentru copilul minor provenit din căsătorii anterioare, dreptul de a fi preluat în întreținere revine părintelui căruia i-a fost încredințat copilul sau unuia dintre soți care formează noua familie, conform înțelegerii dintre aceștia, indiferent dacă s-a făcut o adopție cu efecte restrânse și chiar dacă părinții firești ai acestuia contribuie la întreținerea lui prin plata unei pensii de întreținere. Plata unei pensii de întreținere nu dă dreptul la preluarea în întreținere a copilului, părintelui obligat la această plată.

Pentru copilul minor primit în plasament sau încredințat unei persoane ori unei familii, dreptul de a fi preluat ca persoană în întreținere pentru acest copil se acordă:

- persoanei care l-a primit în plasament sau căreia i s-a încredințat copilul;
- unuia dintre soții care formează familia căreia i-a fost încredințat sau i-a fost dat în plasament copilul, conform înțelegerii dintre aceștia.

Pentru copiii aflați în întreținerea unei familii, dreptul de a fi luat în întreținere se acordă unuia dintre părinți, conform înțelegerii dintre aceștia. Astfel, în situația în care într-o familie sunt mai mulți copii aflați în întreținere, aceștia vor fi preluați în întreținerea unuia dintre părinți conform înțelegerii dintre părți. În aceste situații contribuabilii vor prezenta plătitorului de venit fie o declarație pe propria răspundere din partea soțului/soției, fie o adeverință emisă de plătitorul de venit din salarii al acestuia/acesteia, după caz, din care să rezulte numărul și identitatea copiilor care sunt preluați în întreținere de fiecare soț/soție.

Nu se acordă dreptul de a prelua în întreținere următoarelor persoane:

- părinților ai căror copii sunt dați în plasament sau încredințați unei familii ori persoane;
- părinților copiilor încredințați unui organism privat autorizat sau unui serviciu public autorizat, în cazul în care părinții respectivi sunt puși sub interdicție sau sunt decăzuți din drepturile părintești.

Copilul minor cu vârsta cuprinsă între 16 și 18 ani, încadrat în muncă în condițiile Codului muncii, devine contribuabil și beneficiază de deducerea personală, situație în care părinții nu mai au dreptul de a-l lua în întreținere, întrucât deducerea personală se acordă o singură dată.

97. Verificarea încadrării veniturilor acestor persoane în sumă de 2.500.000 lei lunar se realizează prin compararea acestui plafon cu veniturile brute realizate de persoana fizică aflată în întreținere.

98. În cursul anului fiscal, în cazul în care angajatul obține venituri la funcția de bază, pentru a stabili dreptul acestuia la deducere pentru persoane aflate în întreținere, se compară venitul lunar realizat de persoana aflată în întreținere cu suma de 2.500.000 lei lunar, astfel:

a) în cazul în care persoana aflată în întreținere realizează venituri lunare de natura pensiilor, indemnizațiilor, alocațiilor și altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana întreținută rezultă din însumarea tuturor drepturilor de această natură realizate într-o lună;

b) în cazul în care venitul este realizat sub formă de câștiguri la jocuri de noroc, premii la diverse competiții, dividende, dobânzi și altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana fizică aflată în întreținere se determină prin împărțirea venitului realizat la numărul de luni rămase până la sfârșitul anului, exclusiv luna de realizare a venitului;

c) în cazul în care persoana întreținută realizează atât venituri lunare, cât și aleatorii, venitul lunar se determină prin însumarea acestor venituri.

99. Dacă venitul unei persoane aflate în întreținere depășește 2.500.000 lei lunar, ea nu este considerată întreținută.

În funcție de venitul lunar al persoanei întreținute, plătitorul veniturilor din salarii va proceda după cum urmează:

a) în situația în care una dintre persoanele aflate în întreținere, pentru care contribuabilul beneficiază de deducere personală, obține în cursul anului un venit lunar mai mare de 2.500.000 lei lunar, plătitorul veniturilor din salarii va reconsidera nivelul deducerii personale corespunzătoare pentru persoanele rămase în întreținere începând cu luna următoare celei în care a fost realizat venitul, indiferent de data la care se face comunicarea către angajator/plătitor;

b) în situația în care contribuabilul solicită acordarea deducerii personale pentru persoana aflată în întreținere ca urmare a situării venitului lunar al acesteia din urmă sub 2.500.000 lei lunar, plătitorul de venituri din salarii va începe acordarea deducerii personale reconsiderate pentru persoana în întreținere o dată cu plata drepturilor lunare ale lunii în care contribuabilul a depus documentele justificative.

100. Pentru stabilirea deducerii personale la care are dreptul, contribuabilul va depune la plătitorul de venituri din salarii o declarație pe propria răspundere, care trebuie să cuprindă următoarele informații:

- datele de identificare a contribuabilului care realizează venituri din salarii (numele și prenumele, domiciliul, codul numeric personal);

- datele de identificare a fiecărei persoane aflate în întreținere (numele și prenumele, codul numeric personal).

În ceea ce privește copiii aflați în întreținere, la această declarație contribuabilul care realizează venituri din salarii va anexa și adeverința de la plătitorul de venituri din salarii a celuilalt soț sau declarația pe propria răspundere a acestuia că nu beneficiază de deducere personală pentru acel copil.

101. Declarația pe propria răspundere a persoanei aflate în întreținere, cu excepția copilului minor, trebuie să cuprindă următoarele informații:

- datele de identificare a persoanei aflate în întreținere, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

- datele de identificare a contribuabilului care beneficiază de deducerea personală corespunzătoare, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

- acordul persoanei întreținute ca întreținătorul să o preia în întreținere;
- nivelul și natura venitului persoanei aflate în întreținere, inclusiv mențiunea privind suprafețele de teren agricol și silvic deținute, precum și declarația afirmativă sau negativă cu privire la desfășurarea de activități de: cultivare a terenurilor cu flori, legume și zarzavat în sere, în solarii amenajate și în sistem irigat; cultivare a arbuștilor și plantelor decorative, ciupercilor; exploatare a pepinierelor viticole și pomicole;
- angajarea persoanei întreținute de a comunica persoanei care contribuie la întreținerea sa orice modificări în situația venitului realizat.

Declarațiile pe propria răspundere depuse în vederea acordării de deduceri personale nu sunt formulare tipizate.

102. Contribuabilul va prezenta plătitorului de venituri din salarii documentele justificative care să ateste persoanele aflate în întreținere, cum sunt: certificatul de căsătorie, certificatele de naștere ale copiilor, adeverința de venit a persoanei întreținute sau declarația pe propria răspundere și altele. Documentele vor fi prezentate în original și în copie, plătitorul de venituri din salarii păstrând copia după ce verifică conformitatea cu originalul.

103. Dacă la un contribuabil intervine o schimbare care are influență asupra nivelului reprezentând deducerea personală acordată și această schimbare duce la diminuarea deducerii personale, contribuabilul este obligat să înștiințeze plătitorul de venituri din salarii în termen de 15 zile calendaristice de la data la care s-a produs evenimentul care a generat modificarea, astfel încât angajatorul/plătitorul să reconsidere nivelul deducerii începând cu luna următoare celei în care s-a produs evenimentul.

104. În situația în care depunerea documentelor justificative privind acordarea deducerii personale se face ulterior apariției evenimentului care modifică, în sensul majorării, nivelul acesteia, angajatorul/plătitorul de venituri din salarii va acorda deducerea personală reconsiderată o dată cu plata drepturilor salariale aferente lunii în care contribuabilul a depus toate documentele justificative.

105. Deducerea personală nu se fracționează în funcție de numărul de ore în cazul veniturilor realizate în baza unui contract de muncă cu timp parțial, la funcția de bază.

Norme metodologice:

ART. 57

106. Venitul brut lunar din salarii reprezintă totalitatea veniturilor realizate într-o lună conform [art. 55](#) alin. (1) - (3) din Codul fiscal de o persoană fizică, pe fiecare loc de realizare, indiferent de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate.

107. Pentru persoanele fizice care desfășoară activități pe teritoriul României sunt considerate venituri din salarii realizate din România sumele primite de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în România, precum și de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, indiferent unde este primită suma.

108. Contribuabilii care realizează venituri din salarii datorează un impozit lunar final, calculat și reținut de către plătitorul de venituri.

Pentru impunerea veniturilor din salarii se utilizează cota de impozit de 16%, luându-se în calcul pentru determinarea bazei de calcul a impozitului la funcția de bază și deducerea personală stabilită potrivit **art. 56** din Codul fiscal, după caz.

109. Drepturile salariale acordate în natură, precum și avantajele acordate angajaților se evaluează conform pct. 74 - 76 și se impozitează în luna în care au fost primite. Documentele referitoare la calculul contravalorii veniturilor și avantajelor în natură primite de angajat se vor anexa la statul de plată.

109¹. Valoarea tichetelor de masă, tichetelor de creșă, tichetelor cadou, tichetelor de vacanță, acordate potrivit legii, luată în calcul la determinarea impozitului pe veniturile din salarii, este valoarea nominală. Veniturile respective se impozitează ca venituri din salarii în luna în care acestea sunt primite.

110. Transformarea în lei a sumelor obținute, potrivit legii, în valută, reprezentând venituri din salarii realizate în România, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României, astfel:

- în situația în care veniturile din salarii sunt plătite în cursul lunii sau în cazul încetării raporturilor de muncă, se utilizează cursul de schimb valutar în vigoare în ziua precedentă celei în care se face plata; sau

- în celelalte cazuri, cursul de schimb valutar în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se face plata acestor drepturi.

111. Pentru calculul impozitului lunar aferent venitului realizat, cota de impozit de 16% se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:

a) pentru veniturile obținute la locul unde se află funcția de bază, ca diferență între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii aferente unei luni, și următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;
- cotizația sindicală plătită în luna respectivă;
- contribuțiile la fondurile de pensii facultative, potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și la fonduri de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară și administrate de către entități autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei a 400 euro. Deducerea contribuțiilor reținute pentru fonduri de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative se realizează numai pe baza documentelor privind calificarea fondurilor de pensii facultative respective, emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară, la solicitarea angajatorului. Pe parcursul anului plătitorul de venituri din salarii cumulează sumele în euro și verifică încadrarea în plafonul deductibil prevăzut de lege. Pentru verificarea încadrării în plafonul anual, cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul leu/euro comunicat de Banca Națională a României, în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se plătesc drepturile salariale.

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, ca diferență între venitul brut și contribuțiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

Această regulă se aplică și în cazul veniturilor sub forma:

- indemnizației lunare a asociatului unic;

- drepturilor de natură salarială acordate de angajator persoanelor fizice ulterior încetării raporturilor de muncă;
- salariilor, diferențelor de salarii, dobânzilor acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicii de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile;
- sumelor reprezentând drepturile prevăzute la pct. 68 lit. c¹) și l¹) din Codul fiscal;
- veniturile prevăzute la pct. 68 litera n⁵).

111¹. În cazul sumelor plătite direct de către angajat care are calitatea de participant la un fond de pensii facultative, pentru determinarea bazei de calcul al impozitului pe veniturile din salarii, contribuțiile la fondurile de pensii facultative potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și la fondurile de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară și efectuate către entități autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, plătite se deduc din veniturile lunii în care s-a efectuat plata contribuției, în limita venitului realizat, pe baza documentelor justificative emise de către fondul de pensii facultative. Deducerea acestor contribuții se realizează numai pe baza documentelor privind calificarea fondurilor de pensii facultative respective, emise de Autoritatea de Supraveghere Financiară, la solicitarea angajatului.

111². În cazul sumelor plătite direct de către angajat, membru de sindicat, pentru determinarea bazei de calcul al impozitului pe veniturile din salarii, cotizația sindicală plătită se deduce, în limitele stabilite potrivit legii, din veniturile lunii în care s-a efectuat plata cotizației, pe baza documentelor justificative emise de către organizația de sindicat.

111³. Veniturile reprezentând salarii, diferențe de salarii, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicii de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, sunt considerate venituri realizate în afara funcției de bază, iar impozitul se calculează, se reține la data efectuării plății și se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plății.

112. În scopul determinării impozitului pe veniturile salariale, prin locul unde se află funcția de bază se înțelege:

a) pentru persoanele fizice angajate la un singur loc de muncă, locul unde are încheiat contractul individual de muncă sau alte documente specifice, potrivit legii;

b) în cazul în care activitatea se desfășoară pentru mai mulți angajatori, locul declarat de persoanele fizice angajate. Angajatul are obligația să declare numai angajatorului ales, funcția pe care o consideră de bază, pentru un singur loc de muncă, prin depunerea declarației pe propria răspundere. Declarația pe propria răspundere nu reprezintă un formular tipizat.

Funcția de bază poate fi declarată de angajat și la locul de muncă la care acesta realizează venituri din salarii în baza unui contract individual de muncă cu timp parțial. La schimbarea locului unde se află funcția de bază, angajatul are obligația depunerii unei declarații pe propria răspundere de renunțare la funcția de bază la angajatorul ales inițial.

113. Suma care reprezintă prima de vacanță sau o parte din aceasta se cumulează cu veniturile de natură salarială ale lunii în care se plătește această primă.

114. Indemnizațiile aferente concediilor de odihnă se defalchează pe lunile la care se referă și se impun cumulat cu veniturile realizate în aceste luni.

115. Contribuțiile obligatorii luate în calcul la determinarea impozitului lunar potrivit pct. 111 pentru persoanele fizice care realizează venituri din salarii sunt cele datorate potrivit reglementărilor în domeniu, cum ar fi:

- contribuția individuală de asigurări sociale;
- contribuția individuală pentru asigurările sociale de sănătate;
- contribuția individuală la bugetul asigurărilor pentru șomaj;
- alte contribuții individuale obligatorii stabilite prin lege.

116. Se admit la deducere contribuțiile la fondurile de pensii facultative, potrivit Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și la fondurile de pensii facultative calificate astfel în conformitate cu legislația privind pensiile facultative de către Autoritatea de Supraveghere Financiară și administrate de către entități autorizate, stabilite în state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European, astfel încât la nivelul anului suma acestora să nu depășească echivalentul în lei a 400 de euro pentru fiecare participant.

117. Nu se admit la deducere pentru calculul lunar al impozitului pe venitul din salarii primele de asigurare voluntară de sănătate.

117¹. Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

În categoria entităților nonprofit se cuprind, de exemplu: asociațiile, fundațiile, organizațiile sindicale, patronatele, partidele politice, asociațiile de proprietari, casele de ajutor reciproc ale salariaților, în măsura în care, potrivit legilor proprii de organizare și funcționare desfășoară activități nonprofit iar sumele primite din impozit să fie folosite în acest scop.

Norme metodologice:

ART. 58

118. Veniturile în natură se consideră plătite la ultima plată a drepturilor salariale pentru luna respectivă. Impozitul aferent veniturilor și avantajelor în natură se reține din salariul primit de angajat în numerar pentru aceeași lună.

119. Impozitul pe veniturile din salarii se calculează și se reține lunar de angajatori/plătitori pe baza statelor de salarii/plată.

120. Calculul și reținerea impozitului lunar se efectuează de către plătitori, la data ultimei plăți a veniturilor din salarii aferente fiecărei luni, conform prevederilor **art. 57** din Codul fiscal, indiferent dacă veniturile din salarii se plătesc o singură dată pe lună sau sub formă de avans și lichidare.

În situația în care în cursul unei luni se efectuează plăți de venituri cum sunt: premii, stimulente de orice fel, sume acordate potrivit legii pentru concediul de odihnă neefectuat și altele asemenea, reprezentând plăți intermediare, impozitul se calculează și se reține la fiecare plată, prin aplicarea cotei asupra plăților intermediare diminuate cu contribuțiile obligatorii, după caz.

La data ultimei plăți a drepturilor salariale aferente unei luni impozitul se calculează potrivit **art. 57** din Codul fiscal, asupra veniturilor totale din luna respectivă, prin cumularea drepturilor salariale respective cu plățile intermediare.

Impozitul de reținut la această dată reprezintă diferența dintre impozitul calculat asupra veniturilor totale și suma impozitelor reținute la plățile intermediare.

121. În cazul în care un angajat care obține venituri din salarii la funcția de bază se mută în cursul unei luni la un alt angajator, calculul impozitului se face pentru fiecare sursă de venit (loc de realizare a venitului).

Deducerea personală se acordă numai de primul angajator, în limita veniturilor realizate în luna respectivă, până la data lichidării.

Dacă reangajarea are loc în aceeași lună cu lichidarea, la stabilirea bazei de calcul pentru determinarea impozitului lunar aferent veniturilor realizate în această lună de la angajatorul următor nu se va lua în calcul deducerea personală.

122. Impozitul calculat și reținut lunar se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (2) al **art. 58** din Codul fiscal.

123. Contribuțiile obligatorii reprezentând cheltuieli deductibile aferente veniturilor din salarii se determină conform reglementărilor legale în materie.

Norme metodologice:

ART. 59

124. Declarațiile privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit se completează de plătitorul de venit și se depun la organul fiscal la care plătitorul de venit este înregistrat în evidență fiscală. Plătitorul de venit este obligat să elibereze contribuabilului, la cererea acestuia, un document care să cuprindă cel puțin informații privind: datele de identificare ale contribuabilului, venitul realizat în cursul anului, deducerile personale acordate, impozitul calculat și reținut.

124¹. *** Abrogat.

125. Declarațiile privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit pentru angajații care au fost detașați la o altă entitate se completează de către angajator sau de către plătitorul de venituri din salarii în cazul în care angajatul detașat este plătit de entitatea la care a fost detașat.

126. În situația în care plata venitului salarial se face de entitatea la care angajații au fost detașați, angajatorul care a detașat comunică plătitorului de venituri din salarii la care aceștia sunt detașați date referitoare la deducerea personală la care este îndreptățit fiecare angajat.

Pe baza acestor date plătitorul de venituri din salarii la care angajații au fost detașați întocmește statele de salarii și calculează impozitul, în scopul completării declarației privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit.

127. Fiecare angajator/plătitor de venituri din salarii este obligat, potrivit prevederilor **art. 57** alin. (3) din Codul fiscal, să determine impozitul anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil prin însumarea impozitului aferent venitului fiecărei luni

din anul fiscal, indiferent de numărul de luni în care contribuabilul a realizat venituri din salarii de la acesta.

127¹. Plătitorii de venituri din salarii au obligația de a completa declarațiile privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit și pentru veniturile din salarii plătite angajaților pentru activitatea desfășurată de aceștia în străinătate, indiferent dacă impozitul aferent acestor venituri a fost sau nu calculat, reținut și virat. La completarea declarației, plătitorii de venituri din salarii identifică persoanele care în cursul anului precedent au desfășurat activitate salariată în străinătate.

128. Pentru contribuabilii prevăzuți la [art. 60](#) Codul fiscal care realizează venituri din salarii și pentru care plătitorul de venituri nu a optat să îndeplinească obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului aferent acestor venituri, obligația determinării impozitului anual pe venitul din salarii, pe sursa respectivă, revine contribuabilului.

129. În situația în care se constată elemente care generează modificarea veniturilor din salarii și/sau a bazei de impunere aferente veniturilor unei persoane fizice, pentru care angajatorul/plătitorul a efectuat calculul impozitului lunar, recalcularea drepturilor respective și stabilirea diferențelor de impozit constatate se efectuează pentru luna la care se referă, iar diferențele de impozit rezultate vor majora/diminua impozitul datorat începând cu luna constatării.

În situația în care la data efectuării operațiunii de stabilire a diferențelor de impozit de către angajator/plătitor există relații contractuale generatoare de venituri din salarii, între acesta și persoana fizică, atunci se procedează astfel:

- impozitul reținut în plus se restituie persoanei fizice prin diminuarea cu sumele respective a impozitului pe veniturile din salarii începând cu luna efectuării acestei operațiuni și până la lichidarea acestuia;

- impozitul nereținut se reține de angajator/plătitor din veniturile din salarii începând cu luna constatării și până la lichidarea acestuia.

În situația în care persoana fizică pentru care angajatorul/plătitorul a efectuat calculul impozitului lunar/anual nu mai are relații contractuale generatoare de venituri din salarii și angajatorul/plătitorul nu poate să efectueze operațiunea de plată/încasare a diferențelor de impozit, atunci acestea vor fi administrate de organul fiscal competent.

Norme metodologice:

ART. 60

130. Contribuabilii care desfășoară activitatea în România și obțin venituri sub formă de salarii din străinătate, care, potrivit acestui titlu, se impun în România, precum și persoanele fizice române angajate ale misiunilor diplomatice și ale posturilor consulare acreditate în România, pentru care angajatorul nu îndeplinește obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului pe salarii, au obligația să depună lunar o declarație la organul fiscal competent.

131. Organul fiscal competent este definit potrivit legislației în materie.

132. Persoanele fizice sau juridice la care își desfășoară activitatea contribuabilii prevăzuți la [art. 60](#) alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și

completările ulterioare, au obligația să depună o declarație informativă privind începerea/încetarea activității acestor contribuabili. Declarația informativă se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială este înregistrată în evidența fiscală persoana fizică ori juridică la care își desfășoară activitatea contribuabilul. Declarația informativă se depune ori de câte ori apar modificări de natura începerii/încetării activității în documentele care atestă raporturile de muncă, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Norme metodologice:

ART. 61

133. În această categorie de venit se cuprind veniturile din închirieri și subînchirieri de bunuri mobile și imobile, precum și veniturile din arendarea bunurilor agricole, din patrimoniul personal.

134. Veniturile obținute din închirieri și subînchirieri de bunuri imobile sunt cele din cedarea folosinței locuinței, caselor de vacanță, garajelor, terenurilor și altora asemenea, a căror folosință este cedată în baza unor contracte de închiriere/subînchiriere, uzufruct și altele asemenea, inclusiv a unor părți din acestea, utilizate în scop de reclamă, afișaj și publicitate.

Norme metodologice:

ART. 62

135. În vederea determinării venitului brut, la sumele reprezentând chiria sau arenda în bani și/sau la echivalentul în lei al veniturilor în natură se adaugă, dacă este cazul, și valoarea cheltuielilor ce sunt, conform dispozițiilor legale sau înțelegerii contractuale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dar sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

135¹. Reprezintă venit brut și valoarea investițiilor la bunurile mobile și imobile ale proprietarului, uzufructuarului sau ale altui deținător legal, care fac obiectul unor contracte de cedare a folosinței bunurilor, inclusiv al contractelor de comodat, și care sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În termen de 30 de zile de la finalizarea investițiilor, partea care a efectuat investiția este obligată să comunice proprietarului, uzufructuarului sau altui deținător legal valoarea investiției. Proprietarul, uzufructuarul sau alt deținător legal are obligația să declare la organul fiscal competent valoarea investiției, în declarația privind venitul realizat.

135². În cazul în care arenda se plătește în natură, pentru determinarea bazei impozabile se vor avea în vedere prețurile medii ale produselor agricole, ultimele care au fost comunicate de către consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, în raza teritorială a căruia se află terenul arendat. Modalitatea concretă de reținere la sursă a impozitului se stabilește prin acordul părților.

136. În conformitate cu legislația în materie, proprietarul are obligația de a efectua cheltuielile referitoare la întreținerea și repararea locuinței închiriate, ca de exemplu:

- întreținerea în bune condiții a elementelor structurii de rezistență a clădirii, elementelor de construcție exterioară a clădirii, cum ar fi: acoperiș, fațadă, curțile și grădinile, precum și spații comune din interiorul clădirii, cum ar fi: casa scării, casa ascensorului și altele asemenea;

- întreținerea în bune condiții a instalațiilor comune proprii clădirii, respectiv ascensor, hidrofor, instalații de alimentare cu apă, de canalizare, instalații de încălzire centrală și de preparare a apei calde, instalații electrice și de gaze;

- repararea și menținerea în stare de siguranță în exploatare și de funcționare a clădirii pe toată durata închirierii locuinței.

137. În cazul efectuării de către chiriaș a unor astfel de cheltuieli care cad în sarcina proprietarului și se încadrează în cota forfetară de cheltuieli, cu diminuarea corespunzătoare a chiriei, impunerea rămâne nemodificată.

137¹. În situația în care chiria reprezintă echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determină pe baza chiriei lunare evaluate la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil pentru ultima zi a fiecărei luni, corespunzător lunilor din perioada de impunere.

138. Venitul net se determină ca diferență între sumele reprezentând chiria în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, prevăzute în contractul încheiat între părți, și cota de cheltuială forfetară de 25% reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului.

139. Pentru recunoașterea deductibilității cheltuielii stabilite forfetar proprietarul nu este obligat să prezinte organului fiscal documente justificative.

Cheltuiala deductibilă aferentă venitului, stabilită în cota forfetară de 25% aplicată la venitul brut, reprezintă uzura bunurilor închiriate și cheltuielile ocazionate de întreținerea și repararea acestora, impozitele și taxele pe proprietate datorate potrivit legii, comisionul reținut de intermediari, primele de asigurare plătite pentru bunul cedat spre folosință, respectiv eventuale nerealizări ale veniturilor din arendare scontate, generate de condiții naturale nefavorabile, cum ar fi: grindina, seceta, inundații, incendii și altele asemenea.

Norme metodologice:

ART. 65

139¹. Nu reprezintă dividend următoarele distribuții efectuate de la persoane juridice, potrivit legii:

- în legătură cu excluderea, retragerea, dobândirea prin succesiune a titlurilor de valoare, venituri care sunt calificate drept câștiguri din transferul titlurilor de valoare;
- care aplică regimul transparenței fiscale, potrivit legii speciale.

140. Sunt considerate venituri din dobânzi următoarele:

- dobânzi obținute din obligațiuni;
- dobânzi obținute pentru depozitele la termen, inclusiv la certificatele de depozit;
- suma primită sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate;
- alte venituri obținute din titluri de creanță.

140¹. În cadrul operațiunilor similare contractelor de vânzare-cumpărare de valută la termen se includ și următoarele instrumente financiare derivate tranzacționate pe piață la buna înțelegere (OTC) și definite ca atare în legislația care reglementează aceste tranzacții:

- swap pe cursul de schimb
- swap pe rata dobânzii
- opțiuni pe cursul de schimb
- opțiuni pe rata dobânzii.

Norme metodologice:

ART. 65 al.2 c)

140². *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 66

140³. Prețul de cumpărare al unui titlu de valoare, altul decât titlul de participare la fonduri deschise de investiții este prețul determinat și evidențiat de intermediar pentru respectivul titlu, deținut de un client, pe fiecare simbol, la care se adaugă costurile aferente, conform normelor aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al președintelui Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, potrivit [art. 67](#) alin. (8) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Prețul de cumpărare pentru determinarea impozitului pe câștigul obținut din transferul titlurilor de valoare se stabilește prin aplicarea metodei prețului mediu ponderat.

Ordinea de vânzare a titlurilor de valoare, raportată la deținerile pe simbol, se înregistrează cronologic, în funcție de data dobândirii, de la cea mai veche deținere la cea mai nouă deținere.

141. Prețul de răscumpărare este prețul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond și este format din valoarea unitară a activului net din ziua anterioară depunerii cererii de răscumpărare, din care se scad comisioanele de răscumpărare.

142. Prețul de cumpărare/subscriere este prețul plătit de investitor, persoană fizică, și este format din valoarea unitară a activului net la care se adaugă comisionul de cumpărare, dacă este cazul.

142¹. În cazul transferurilor titlurilor de valoare exprimate în valută, cursul de schimb valutar utilizat în vederea determinării câștigului și a impozitului aferent este cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ziua determinării câștigului.

142². Prețul de cumpărare în cazul transferului titlurilor de valoare dobândite în condițiile prevăzute la [art. 27](#) și 27¹ din Codul fiscal în cadrul operațiunilor de transfer neimpozabil este stabilit în funcție de valoarea nominală sau prețul de cumpărare, după caz, a/al titlurilor de valoare cedate, înainte de operațiune. În cazul în care titlurile de valoare

inițiale cedate au fost dobândite cu titlu gratuit, valoarea nominală/prețul de cumpărare a/al titlurilor respective este considerat(ă) zero.

142³. În cazul în care părțile sociale au fost dobândite prin moștenire, câștigul din înstrăinarea părților sociale se determină ca diferență între prețul de vânzare și valoarea nominală/prețul de cumpărare care este considerat(ă) zero.

Norme metodologice:

ART. 66 al.5

143. În cazul veniturilor realizate ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine:

- societății de investiții, în cazul în care nu are încheiat un contract de administrare;
- societății de administrare, în cazul în care societatea de investiții are încheiat un contract de administrare cu societatea de administrare.

Norme metodologice:

ART. 66 al.8

143¹. În cazul contractelor forward pe cursul de schimb (contracte de vânzare-cumpărare valută la termen), baza de impozitare o reprezintă diferența favorabilă dintre cursul forward la care se încheie tranzacția și cursul spot/forward prevăzute în contract la care tranzacția se încheie în piață la scadență prin operațiunea de sens contrar multiplicată cu suma contractului și evidențiată în contul clientului la închiderea tranzacției.

În cazul swapului pe cursul de schimb, baza de impozitare o reprezintă diferența de curs favorabilă între cursul de schimb spot și cel forward folosite în tranzacție, multiplicată cu suma noțională a contractului rezultată din aceste operațiuni în momentul închiderii operațiunii și evidențierii în contul clientului.

În cazul swapului pe rata dobânzii, baza de impozitare o reprezintă diferența de dobândă favorabilă dintre rata de dobândă fixă și rata de dobândă variabilă stabilite în contract multiplicată cu suma noțională a contractului, rezultată din aceste operațiuni în momentul închiderii operațiunii și evidențiate în contul clientului.

În cazul opțiunii pe cursul de schimb, baza de impozitare o reprezintă diferența favorabilă de curs între cursul de schimb de cumpărare/vânzare și cursul de schimb la care se efectuează în piață operațiunea de sens contrar - vânzare, respectiv cumpărare multiplicată cu suma contractului, rezultată din aceste operațiuni în momentul exercitării opțiunii și evidențiată în contul clientului.

În cazul opțiunii pe rata dobânzii, baza de impozitare o reprezintă diferența favorabilă dintre dobânda variabilă încasată și dobânda fixă convenită în contract, rezultată în momentul exercitării opțiunii și evidențiată în contul clientului.

143². În cazul dizolvării fără lichidare a unei persoane juridice la transmiterea universală a patrimoniului societății către asociatul unic, proprietățile imobiliare din situațiile financiare vor fi evaluate la valoarea justă, respectiv prețul de piață.

Baza impozabilă în cazul dizolvării fără lichidare a unei persoane juridice se stabilește astfel:

a) determinarea sumei reprezentând diferența între valoarea elementelor de activ și sumele reprezentând datoriile societății;

b) determinarea excedentului sumei stabilite la pct. a) peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare.

Notă: Modificarea din HG 1579/2007 având textul "La punctul 143², alineatul (8) se abrogă" nu a fost operată întrucât nu a putut fi identificată.

Norme metodologice:

ART. 67 al.1

144. Impozitul pe veniturile sub formă de dividende, inclusiv asupra sumelor primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, distribuite începând cu anul fiscal 2006, se calculează și se reține prin aplicarea cotei de 16% asupra sumei acestora.

Norme metodologice:

ART. 67 al.2

144¹. Veniturile sub formă de dobânzi realizate până la data de 30 iunie 2010 inclusiv sunt venituri neimpozabile. Veniturile sub formă de dobânzi realizate începând cu data de 1 iulie 2010 se impun cu o cotă de 16% din suma acestora. Baza de calcul asupra căreia se aplică cota de impozit de 16% este constituită din veniturile calculate începând cu data de 1 iulie 2010 până la data scadenței depozitului și înregistrate în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Baza de calcul asupra căreia se aplică cota de impozit de 16% este constituită din veniturile calculate începând cu data de 1 iulie 2010 și pentru dobânzile aferente depozitelor la vedere, depozitelor clienților constituite în baza legislației privind economisirea și creditarea în sistem colectiv pentru domeniul locativ, conturilor curente, instrumentelor de economisire, precum și contractelor civile.

Norme metodologice:

ART. 67 al.3

144². Plata anticipată aferentă fiecărui trimestru se determină ca diferență între impozitul pe câștigul net cumulată de la începutul anului până la sfârșitul trimestrului pentru

care se face calculul și impozitul pe câștigul net cumulat de la începutul anului până la sfârșitul trimestrului anterior.

Impozitul pe câștigul net cumulat de la începutul anului, luat în calcul la stabilirea plății anticipate, se determină aplicându-se cota de impozit de 16% asupra diferenței pozitive dintre totalul câștigurilor și pierderilor înregistrate până la sfârșitul trimestrului.

144².1. Pentru câștigurile din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, realizate începând cu 1 ianuarie 2013, nu se aplică prevederile punctului 144².

144⁵. Pierderea netă aferentă perioadei 1 ianuarie 2010— 30 iunie 2010 asimilată pierderii nete anuale reprezintă suma pierderilor înregistrate în cazul transferului titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, indiferent de perioada de deținere a titlurilor respective.

Norme metodologice:

ART. 67 al.3 b)

144³. Pentru tranzacțiile cu valori mobiliare în cazul societăților închise și părți sociale, încheiate anterior datei de 1 ianuarie 2007, pentru care părțile contractante au convenit ca plata să se facă eșalonat, cotele de impozit sunt cele în vigoare la data încheierii contractului iar termenul de virare a impozitului pentru plătitorii de astfel de venituri este până la data 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut. După data de 1 ianuarie 2007 pentru aceste tranzacții termenul de virare a impozitului datorat calculat la momentul încheierii tranzacției pe baza contractului este până la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părților sociale sau a valorilor mobiliare la registrul comerțului ori în registrul acționarilor, după caz.

În cazul operațiunilor de excludere/retragere/dobândire prin succesiune a părților sociale, baza impozabilă se stabilește astfel:

a) se determină suma reprezentând diferența între valoarea elementelor de activ și sumele reprezentând datoriile societății;

b) se determină excedentul sumei stabilite la lit. a) peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare. În cazul succesiunilor suma reprezentând aportul la capitalul social este zero.

Calculul, reținerea și virarea impozitului se efectuează de persoana juridică la care persoana fizică asociată a deținut părțile sociale. Termenul de virare a impozitului este până la data la care se depun documentele pentru înregistrarea operațiunilor respective la registrul comerțului ori în registrul acționarilor, după caz, indiferent dacă plata titlurilor respective se face sau nu eșalonat.

Norme metodologice:

ART. 67 al.3 d)

144⁴. În cazul dizolvării fără lichidare a unei persoane juridice obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine reprezentantului legal al persoanei juridice.

Impozitul calculat și reținut la sursă se virează până la data depunerii situației financiare finale la oficiul registrului comerțului, întocmită de reprezentantul legal al persoanei juridice.

Notă: Modificarea din HG 1579/2007 având textul "La punctul 144⁴, litera d) a alineatului (3) se abrogă" nu a fost operată întrucât nu a putut fi identificată.

Norme metodologice:

ART. 71

149¹. Veniturile din activități agricole realizate individual sau într-o formă de asociere fără personalitate juridică, stabilite pe baza normelor de venit, se supun impunerii potrivit prevederilor cap. VII titlul III din Codul fiscal, indiferent de forma de organizare a activității. Veniturile din activități agricole supuse impunerii pe bază de norme de venit în conformitate cu prevederile **art. 73** din Codul fiscal cuprind veniturile rezultate din cultivarea terenurilor, creșterea și exploatarea animalelor deținute cu orice titlu, inclusiv cele luate în arendă.

149². Veniturile din activități agricole menționate la **art. 71** alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal, pentru care sunt stabilite norme de venit conform **art. 73** din Codul fiscal, sunt impozabile indiferent dacă se face sau nu dovada valorificării produselor.

149³. Terminologia folosită pentru definirea grupelor de produse vegetale și animale prevăzute la **art. 73** din Codul fiscal pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit este cea stabilită potrivit legislației în materie.

A) Produsele vegetale cuprinse în grupele pentru care venitul se stabilește pe baza normelor de venit sunt prevăzute în Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România, aprobat prin ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

În cadrul grupei de produse vegetale - leguminoase pentru boabe se cuprind:

- a) mazăre pentru boabe;
- b) fasole pentru boabe;
- c) bob;
- d) linte;
- e) năut;
- f) lupin.

B) Grupele de produse animale pentru care venitul se stabilește pe baza normelor de venit sunt definite după cum urmează:

1. vaci și bivolițe:

- Vaci - femele din specia taurine care au fătat cel puțin o dată;
- Bivolițe - femele din specia bubaline care au fătat cel puțin o dată;

2. ovine și caprine:

- Oi - femele din specia ovine care au fătat cel puțin o dată;
- Capre - femele din specia caprine care au fătat cel puțin o dată;

3. porci pentru îngrășat - porci peste 35 de kg, inclusiv scroafele de reproducție;

4. albine - familii de albine;

5. păsări de curte - totalitatea păsărilor din speciile găini, rațe, gâște, curci, bibilici, prepelițe.

149⁴. În vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil veniturilor din activități agricole, la încadrarea în limitele stabilite pentru fiecare grupă de produse vegetale și fiecare grupă de animale vor fi avute în vedere suprafețele/capetele de animal însumate în cadrul grupei respective.

Exemplu I (calcul pentru sectorul vegetal): exploatație de 100 ha cereale (grâu și porumb); primele 2 ha din grupa cereale nu se impozitează, pentru următoarele 98 ha se aplică norma de venit de 449 lei/ha, astfel:

Venit anual impozabil = 98 ha x 449 lei/ha = 44.002 lei

Impozit = 44.002 lei x 16% = 7.040,32 lei

Exemplu II (calcul pentru sectorul animal): exploatație de vaci și bivolițe de 102 capete. Pentru primele două capete nu se impozitează. Pentru restul de 100 de capete se aplică norma de venit de 453 lei/cap de animal, astfel:

Venit anual impozabil = 100 capete x 453 lei/cap = 45.300 lei

Impozit = 45.300 lei x 16% = 7.248 lei

Exemplu III (calcul pentru sectorul animal): exploatație de ovine și caprine (care au fătat cel puțin o dată) 200 capete.

Pentru primele 10 capete animale (oi și capre) nu se impozitează. Pentru restul de 190 capete se aplică norma de venit de 65 lei/cap de animal, astfel:

Venit anual impozabil = 190 capete x 65 lei/cap = 12.350 lei

Impozit = 12.350 lei x 16% = 1.976 lei

149⁵. Sunt considerate în stare naturală produsele agricole vegetale obținute după recoltare, precum și produsele de origine animală: lapte, lână, ouă, piei crude, carne în viu și carcasă, miere și alte produse apicole definite potrivit legislației în materie, precum și altele asemenea.

Preparatele din lapte și din carne sunt asimilate produselor de origine animală obținute în stare naturală.

Norma de venit stabilită în condițiile prevăzute la [art. 73](#) din Codul fiscal include și venitul realizat din înstrăinarea produselor vegetale, a animalelor și a produselor de origine animală, în stare naturală.

Modificarea structurii suprafețelor destinate producției agricole vegetale/numărului de capete de animale/familii de albine, intervenite după data de 25 mai, nu conduce la ajustarea normelor de venit, respectiv a venitului anual impozabil.

În cazul suprafețelor destinate produselor vegetale hamei, pomi și vie, suprafețele declarate cuprind numai grupele de produse vegetale intrate pe rod începând cu primul an de intrare pe rod. Suprafețele din grupa pomii pe rod cuprind numai pomii plantați în livezi.

Norma de venit corespunzătoare veniturilor realizate din creșterea și exploatarea animalelor, precum și din valorificarea produselor de origine animală în stare naturală, în conformitate cu prevederile [art. 73](#) din Codul fiscal, include și venitul realizat din:

a) exemplarele feminine din speciile respective care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la pct. 149³ lit. B);

b) exemplarele masculine din speciile respective reprezentând animale provenite din propriile fătări și cele achiziționate numai în scop de reproducție pentru animalele deținute

de contribuabili și supuse impunerii potrivit prevederilor [art. 73](#) din Codul fiscal (de exemplu: viței, tauri, bivoli, miei, berbeci, porci).

Veniturile din activități agricole generate de exemplarele prevăzute la lit. a) și b) incluse în norma de venit nu se impozitează distinct față de veniturile realizate din creșterea și exploatarea animalelor din grupele prevăzute la pct. 149³ lit. B). Contribuabilii au obligații declarative numai pentru animalele cuprinse în grupele care îndeplinesc condițiile prevăzute la pct. 149³ lit. B).

Veniturile din activități agricole realizate din creșterea și exploatarea exemplarelor masculine din speciile taurine, bubaline, ovine, caprine, indiferent de vârstă, se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II <<Venituri din activități independente>>, venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, numai în cazul în care acestea au fost achiziționate în scopul creșterii și valorificării lor sub orice formă.

149⁶. Veniturile din activități agricole pentru care nu au fost stabilite norme de venit se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II <<Venituri din activități independente>>, venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor lor din contabilitatea în partidă simplă.

149⁷. Veniturile din activități agricole impuse anterior datei de 1 februarie 2013 în sistem real trec prin efectul legii la impunerea pe bază de norme de venit, în situația în care sunt stabilite norme de venit pentru grupele de produse vegetale și animale conform prevederilor [art. 73](#) din Codul fiscal. În vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil veniturilor din activități agricole, la încadrarea în limitele stabilite pentru fiecare grupă de produse vor fi avute în vedere prevederile [art. 72](#) din Codul fiscal.

149⁸. În situația contribuabililor care obțin venituri din activități agricole impuse pe bază de normă de venit și care trec la impunerea în sistem real începând cu 1 februarie 2013 prin efectul legii, nu există obligația depunerii declarației privind venitul estimat/norma de venit pentru veniturile anului 2013. Totalul plăților anticipate în contul impozitului datorat pentru anul 2013 va fi stabilit de organul fiscal competent la nivelul sumei plăților anticipate stabilite în anul 2012.

Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activități independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real. La stabilirea venitului net anual vor fi luate în calcul veniturile și cheltuielile efectuate după data de 1 februarie 2013.

149⁹. Contribuabilii care obțin doar venituri din activități agricole pentru care au fost stabilite norme de venit nu au obligații contabile.

În cazul cheltuielilor efectuate în comun care sunt aferente veniturilor pentru care există regimuri fiscale diferite, respectiv determinare pe bază de normă de venit și venit net anual determinat pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cotele de cheltuieli vor fi alocate proporțional cu suprafețele de teren/numărul de capete de animale/numărul de familii de albine deținute.

Norme metodologice:

ART. 72

149¹⁰. Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate de persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică din valorificarea în stare naturală a următoarelor:

- produse culese din flora sălbatică, altele decât cele supuse impunerii în conformitate cu prevederile art. 71 alin. (2) din Codul fiscal;

- produse capturate din fauna sălbatică, altele decât cele care generează venituri din activități independente.

149¹¹. Nu au obligații de declarare și nu datorează impozit potrivit prevederilor cap. VII al titlului III din Codul fiscal:

a) persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică ce dețin cu orice titlu suprafețe de teren destinate producției agricole, pentru cele necultivate, pentru cele cultivate cu plante furajere graminee și leguminoase pentru producția de masă verde, precum și pentru pășuni și fânețe naturale, destinate furajării animalelor deținute de contribuabilii respectivi, pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit și a celor prevăzute la art. 72 alin. (2) din Codul fiscal;

b) contribuabilii arendatori, care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor supuse impunerii potrivit prevederilor cap. IV al titlului III din Codul fiscal;

c) contribuabilii care obțin venituri din activități agricole și își desfășoară activitatea în mod individual, în limitele stabilite potrivit tabelului prevăzut la art. 72 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul în care veniturile sunt obținute din exploatarea bunurilor deținute în comun sau în devălmășie și sunt atribuite conform pct. 149¹². Suprafețele de teren/animalele respective sunt considerate din punct de vedere fiscal ca fiind incluse în patrimoniul personal și generează venituri neimpozabile conform art. 42 lit. g) din Codul fiscal;

d) contribuabilii care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 71 alin. (1) din Codul fiscal și pentru care veniturile din activități agricole sunt impuse pe bază de normă de venit, după data de 25 mai a anului fiscal în care s-a produs evenimentul pentru veniturile realizate după 25 mai și până la sfârșitul anului fiscal respectiv.

În cazul contribuabililor care obțin venituri din activități agricole și își desfășoară activitatea sub forma unei asocieri fără personalitate juridică, plafonul neimpozabil se acordă la nivel de asocierie.

Norme metodologice:

ART. 73

149¹². Veniturile din activități agricole determinate pe bază de norme de venit, realizate din exploatarea bunurilor (suprafețe destinate producției vegetale/cap de animal/familie de albine), deținute în comun sau în devălmășie de proprietari, uzufructuari sau de alți deținători legali, înscriși într-un document oficial, se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care aceștia le dețin în acea proprietate sau contribuabilului care realizează venituri din activități agricole, în situația în care acestea nu se cunosc. În cazul persoanelor fizice pentru care nu a fost finalizată procedura succesorală, veniturile corespunzătoare

suprafețelor destinate producției vegetale/cap de animal/familie de albine se atribuie contribuabilului care realizează venituri din activități agricole.

149^13. În cazul contribuabilului care realizează în mod individual venituri din desfășurarea a două sau mai multe activități agricole pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit, organul fiscal competent stabilește venitul anual prin însumarea veniturilor corespunzătoare fiecărei activități.

Norme metodologice:

ART. 74

149^14. Perioada de declarare a suprafețelor cultivate/cap de animal/familie de albine este până la data de 25 mai inclusiv a anului fiscal pentru anul în curs și cuprinde informații privind suprafețele cultivate/capetele de animal/familiiile de albine deținute la data declarării.

În cazul contribuabililor care realizează venituri din activități agricole atât individual, cât și într-o formă de asociere, în declarația depusă până la data de 25 mai inclusiv contribuabilii vor completa numai informații referitoare la activitatea desfășurată în mod individual.

Contribuabilii/asocierile fără personalitate juridică care au depus declarația prevăzută la [art. 74](#) alin. (2) din Codul fiscal pot depune o nouă declarație pentru anul în curs, până la data de 25 mai a anului respectiv, în situația modificării structurii suprafețelor destinate producției agricole vegetale/numărului de capete de animale/familii de albine.

În cazul contribuabililor/asocierilor fără personalitate juridică care depun cu întârziere declarația pentru anul în curs, după data de 25 mai, informațiile cuprinse în declarație vizează suprafețele cultivate/capetele de animale/familiiile de albine deținute la data de 25 mai.

149^15. Pe baza declarațiilor depuse de contribuabili/asocieri fără personalitate juridică, organul fiscal competent stabilește impozitul anual datorat. Impozitul determinat de organul fiscal competent reprezintă impozit final și nu se recalculează.

149^16. Nu au obligații declarative contribuabilii care obțin venituri din activități agricole și își desfășoară activitatea sub forma unei asocieri fără personalitate juridică, obligațiile declarative fiind îndeplinite de asociatul care răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice.

Norme metodologice:

ART. 75

150. În această categorie se cuprind venituri în bani și/sau în natură, ca de exemplu:

- venituri sub formă de premii de orice fel, acordate oamenilor de cultură, știință și artă la gale, simpozioane, festivaluri, concursuri naționale sau internaționale, concursuri pe meserii sau profesii;

- venituri sub formă de premii în bani și/sau în natură acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști prevăzuți în legislația în materie, pentru rezultatele obținute la competiții sportive interne și internaționale, altele decât:

a) veniturile prevăzute la [art. 42](#) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

b) veniturile plătite de entitatea cu care aceștia au relații generatoare de venituri din salarii potrivit [cap. III](#) al titlului III din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

- venituri sub formă de premii obținute urmare practicilor comerciale privind promovarea produselor/serviciilor prin publicitate, potrivit legii.

- venituri impozabile obținute din jocuri de noroc, inclusiv cele de tip jack-pot, potrivit legii.

Prin câștiguri de tip jack-pot se înțelege câștigurile acordate aleatoriu, prin intermediul mașinilor mecanice sau electronice cu câștiguri, din sumele rezultate ca urmare a adăugării separate a unui anumit procent din sumele derulate ca urmare a exploatării acestor mijloace de joc, în scopul acordării unor câștiguri suplimentare persoanelor participante la joc în momentul respectiv.

Adiționarea sumelor din care se acordă câștigurile de tip jack-pot se realizează în cadrul unui sistem electronic prin care sunt interconectate cel puțin două mașini mecanice sau electronice cu câștiguri, evidențierea acumulării putând fi realizată prin dispozitive auxiliare sau în cadrul sistemului uneia sau mai multor mijloace de joc interconectate în sistem.

Organizatorii activității de exploatare a mașinilor mecanice sau electronice cu câștiguri au obligația de a evidenția distinct câștigurile de tip jack-pot acordate.

150¹. În scopul delimitării veniturilor din premii de veniturile din jocuri de noroc, sunt considerate câștiguri de natura jocurilor de noroc cele acordate participanților la joc de către orice persoană juridică autorizată să exploateze astfel de jocuri de noroc, conform legislației în materie.

Norme metodologice:

ART. 77

151. Plătitorii de venituri din jocuri de noroc sunt obligați să organizeze evidența astfel încât să poată determina câștigul realizat de fiecare persoană fizică și să rețină impozitul datorat aferent acestuia.

În situația în care în cursul aceleiași zile aceeași persoană fizică efectuează mai multe operațiuni care generează câștiguri la jocuri de tip cazino, de la același organizator, atunci organizatorul are obligația să recalculeze impozitul stabilit anterior astfel:

- se însumează câștigurile realizate;

- se diminuează nivelul astfel stabilit cu suma reprezentând venitul neimpozabil de 600 lei/zi;

- la baza impozabilă astfel determinată se aplică cotele de impozit prevăzute la [art. 77](#) alin. (2), determinându-se astfel impozitul datorat;

- din impozitul datorat se deduce impozitul calculat și reținut anterior rezultând impozitul datorat recalculat la sfârșitul zilei."

151^1. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 77^1

151^2. Definirea unor termeni:

a) prin contribuabil, în sensul **art. 77^1** din Codul fiscal, se înțelege persoana fizică căreia îi revine obligația de plată a impozitului.

În cazul transferului dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia prin acte juridice între vii, contribuabil este cel din patrimoniul căreia se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele acestuia: vânzătorul, credentierul, transmitătorul în cazul contractului de întreținere, al actului de dare în plată, al contractului de tranzacție etc., cu excepția transferului prin donație.

În contractele de schimb imobiliar calitatea de contribuabil o au toți copermutanții, coschimbașii, cu excepția schimbului unui bun imobil, proprietate imobiliară, cu un bun mobil, situație în care calitatea de contribuabil o are numai proprietarul bunului imobil.

În cazul transferului dreptului de proprietate prin donație, calitatea de contribuabil revine donatarului.

Contribuabil este și persoana fizică din patrimoniul căreia se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrăminte ale acestuia cu titlu de aport la capitalul social.

În cazul transferului dreptului de proprietate pentru cauză de moarte, prin succesiune legală sau testamentară, calitatea de contribuabil revine moștenitorilor legali sau testamentari, precum și legatarilor cu titlu particular;

b) prin construcții de orice fel se înțelege:

— construcții cu destinația de locuință;

— construcții cu destinația de spații comerciale;

— construcții industriale, hale de producție, sedii administrative, platforme industriale, garaje, parcări;

— orice construcție sau amenajare subterană ori supraterană cu caracter permanent, pentru a cărei edificare este necesară autorizația de construcție în condițiile Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) prin terenul aferent construcțiilor se înțelege terenuri-curți, construcții și anexele acestora, conform titlului de proprietate, identificat printr-un identificator unic — numărul cadastral — sau care constituie un singur corp funciar;

d) prin terenuri de orice fel, fără construcții, se înțelege terenurile situate în intravilan sau extravilan, indiferent de categoria de folosință, cum ar fi: curți, grădini, arabil, pășune, fâneață, forestier, vii, livezi și altele asemenea pe care nu sunt amplasate construcții și nu pot fi încadrate în categoria terenurilor aferente construcțiilor în înțelesul lit. c);

e) prin transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia se înțelege înstrăinarea, prin acte juridice între vii, a dreptului de proprietate sau a

dezmembrămintelor acestuia, indiferent de tipul sau natura actului prin care se realizează acest transfer: vânzare-cumpărare, donație, rentă viageră, întreținere, schimb, dare în plată, tranzacție, aport la capitalul social, inclusiv în cazul când transferul se realizează în baza unei hotărâri judecătorești și altele asemenea;

e¹) nu constituie transfer impozabil constatatarea prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă a dobândirii dreptului de proprietate ca efect al uzucapiunii.

f) data de la care începe să curgă termenul este data dobândirii, iar calculul termenului se face în condițiile dreptului comun.

Termenul în raport cu care se calculează data dobândirii este:

— pentru construcțiile noi și terenul aferent acestora, termenul curge de la data încheierii procesului-verbal de recepție finală, în condițiile prevăzute de lege;

— pentru construcțiile neterminate și terenul aferent acestora, termenul se calculează de la data dobândirii dreptului de proprietate sau dezmembrămintelor sale asupra terenului;

g) data dobândirii se consideră:

— pentru imobilele dobândite prin reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate în baza legilor fondului funciar: Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și a celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, data dobândirii este considerată data validării, prin hotărârea comisiei județene de aplicare a legilor de mai sus, a propunerilor făcute de comisiile locale de aplicare a acestor legi. Numărul și data hotărârii sunt înscrise în adeverințele eliberate de comisiile locale fiecărui solicitant îndreptățit la restituire ori constituire;

— pentru imobilele atribuite, restituite, retrocedate etc. în baza legilor: Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, cu modificările ulterioare, Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 247/2005, cu modificările și completările ulterioare, data dobândirii este considerată data emiterii actului administrativ, respectiv ordinului prefectului, dispoziția de restituire sau orice alt act administrativ în materie;

— în cazul în care foștii proprietari sau moștenitorii acestora au dobândit dreptul de proprietate prin hotărâre judecătorească, data dobândirii este considerată data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești;

— pentru imobilele dobândite cu titlu de uzucapiune, constatată prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, data dobândirii este considerată data la care a început să curgă termenul de uzucapiune;

— în cazul înstrăinării unor imobile rezultate din dezmembrarea, respectiv dezlipirea unui imobil, data dobândirii acestor imobile este data dobândirii imobilului inițial care a fost supus dezlipirii, respectiv dezmembrării;

— în cazul înstrăinării terenurilor alipite și ulterior dezmembrate, respectiv dezlipite, data dobândirii este considerată data la care a fost dobândit imobilul cu suprafața cea mai mare din operația de alipire;

— în cazul înstrăinării unor imobile rezultate din alipirea unora dobândite la date diferite, impozitul se va calcula în funcție de data dobândirii parcelei cu suprafața cea mai mare;

— în cazul în care parcelele alipite au suprafețele egale, data dobândirii este considerată data la care a fost dobândită ultima parcelă;

— în cazul schimbului, data dobândirii imobilelor care fac obiectul schimbului va fi data la care fiecare copermutant, respectiv coschimbaș, a dobândit proprietatea.

Norme metodologice:

ART. 77¹ al.2

151³. Nu se datorează impozit la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor și construcțiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale: Legea nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 112/1995, cu modificările ulterioare, Legea nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și orice alte acte normative cu caracter reparatoriu. Este exceptată de la plata impozitului transmiterea dreptului de proprietate prin donație între rude ori afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum și între soți. Dovada calității de soț, rudă sau afin se face cu acte de stare civilă. Înstrăinarea ulterioară a proprietăților imobiliare dobândite în condițiile prevăzute la paragrafele 1 și 2 va fi supusă impozitării, cu excepția transmiterii dreptului de proprietate prin donație între rude ori afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum și între soți.

Face excepție de la impunere transmiterea dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia pentru proprietățile imobiliare din patrimoniul afacerii definite conform pct. 41*) din normele metodologice date în aplicarea [art. 48](#) din Codul fiscal, acestea fiind incluse în categoriile de venituri pentru care venitul net anual se determină pe baza contabilității în partidă simplă. În cazul partajului judiciar sau voluntar nu se datorează impozit.

Norme metodologice:

ART. 77¹ al.3

151⁴. În cazul procedurii succesorale se aplică următoarele reguli:

a) finalizarea procedurii succesorale are loc la data întocmirii încheierii de finalizare a succesiunii;

b) impozitul datorat va fi achitat de către contribuabil la data întocmirii încheierii finale de către notarul public;

c) în situația în care succesiunea legală sau testamentară este dezbătută și finalizată prin întocmirea încheierii de finalizare a succesiunii în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii, nu se datorează impozit. Nu se datorează impozit nici în situația în care,

după finalizarea succesiunii, se solicită certificat de moștenitor suplimentar și se întocmește încheierea finală suplimentară înainte de expirarea termenului de 2 ani;

d) în cazul finalizării succesiunii prin întocmirea încheierii finale după expirarea termenului de 2 ani, moștenitorii datorează impozitul de 1% prevăzut în [art. 77¹](#) alin. (3) din Codul fiscal;

e) în cazul în care succesiunea a fost finalizată prin întocmirea încheierii de finalizare înainte de expirarea termenului de 2 ani și se solicită certificat de moștenitor suplimentar după expirarea termenului de 2 ani, calculat de la data decesului autorului succesiunii, moștenitorii datorează impozit în condițiile [art. 77¹](#) alin. (3) din Codul fiscal numai pentru proprietățile imobiliare ce se vor declara și menționa în încheierea finală suplimentară;

f) în cazul succesiunilor vacante și a partajului succesoral nu se datorează impozit;

g) impozitul se calculează și se încasează la valoarea proprietăților imobiliare cuprinse în masa succesorală.

Masa succesorală, din punct de vedere fiscal și în condițiile [art. 77¹](#) alin. (1) și (3) din Codul fiscal, cuprinde numai activul net imobiliar. În scop fiscal, prin activul net imobiliar se înțelege valoarea proprietăților imobiliare după deducerea pasivului succesoral corespunzător acestora. În pasivul succesiunii se includ obligațiile certe și lichide dovedite prin acte autentice și/sau executorii, precum și cheltuielile de înmormântare până la concurența sumei de 1.000 lei, care nu trebuie dovedite cu înscrisuri. În cazul în care în activul succesoral se cuprind și bunuri mobile, drepturi de creanță, acțiuni, certificate de acționar etc., se va stabili proporția valorii proprietăților imobiliare din totalul activului succesoral, iar pasivul succesoral se va deduce din valoarea bunurilor mobile, respectiv imobile, proporțional cu cota ce revine fiecăreia din categoriile de bunuri mobile sau imobile. După deducerea pasivului succesoral corespunzător bunurilor imobile, din valoarea acestora se determină activul net imobiliar reprezentând baza impozabilă;

h) în cazul în care procedura succesorală se finalizează prin hotărâre judecătorească, se aplică dispozițiile pct. 151⁷ paragraful 6 din prezentele norme metodologice

Norme metodologice:

ART. 77¹ al.4

151⁵. La transmiterea dreptului de proprietate, impozitul prevăzut la [art. 77¹](#) alin. (1) și (3) din Codul fiscal se calculează la valoarea declarată de părți. În cazul în care valoarea declarată de părți este mai mică decât valoarea orientativă stabilită prin expertizele întocmite de camerele notarilor publici, impozitul se va calcula la această din urmă valoare.

În cazul proprietăților imobiliare transferate cu titlu de aport la capitalul social, valoarea la care se va stabili impozitul este aceea din actul prin care s-a realizat aducerea bunului imobil ca aport în natură la capitalul social, astfel:

— în cazul în care legislația în materie impune întocmirea unei expertize de evaluare, impozitul se va stabili la valoarea din act, dar nu mai puțin de valoarea rezultată din expertiza de evaluare;

— în cazul în care legislația în materie nu impune întocmirea unei expertize de evaluare, impozitul se va stabili la valoarea din act, dar nu mai puțin de valoarea stabilită în condițiile [art. 77¹](#) alin. (4) din Codul fiscal.

La constituirea sau transmiterea dezmembrămintelor dreptului de proprietate, impozitul se determină la valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 20% din valoarea orientativă stabilită prin expertiza întocmită de camera notarilor publici. Aceeași valoare se va stabili și la stingerea pe cale convențională sau prin consimțământul titularului a acestor dezmembrăminte.

La transmiterea nudei proprietăți, impozitul se determină la valoarea declarată de părți, dar nu mai puțin de 80% din valoarea orientativă stabilită prin expertizele camerei notarilor publici.

Pentru construcțiile neterminate, la înstrăinarea acestora, valoarea se va stabili pe baza unui raport de expertiză, care va cuprinde valoarea construcției neterminate la care se adaugă valoarea terenului aferent declarată de părți, dar nu mai puțin decât valoarea stabilită pentru teren prin expertizele camerei notarilor publici. Raportul de expertiză va fi întocmit pe cheltuiala contribuabilului de un expert autorizat în condițiile legii.

La schimb imobiliar, impozitul se calculează la valoarea fiecăreia din proprietățile imobiliare transmise.

În cazul schimbului unui bun imobil, proprietate imobiliară, cu un bun mobil, impozitul se calculează la valoarea bunului imobil, calitatea de contribuabil fiind a persoanei fizice care transmite proprietatea imobiliară.

Norme metodologice:

ART. 77¹ al.5

151⁶. Expertizele privind valoarea de circulație a proprietăților imobiliare vor fi comunicate direcțiilor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, pentru a fi utilizate începând cu data de întâi a lunii următoare primirii acestora.

Norme metodologice:

ART. 77¹ al.6

151⁷. Impozitul se va calcula și se va încasa de către notarul public, pe chitanță sau bon fiscal, anterior autentificării actului sau semnării încheierii de finalizare a procedurii succesore Impozitul poate fi plătit de către contribuabil fie în numerar, la sediul biroului notarului public, fie prin virament bancar, într-un cont al biroului notarial. În cazul plății impozitului prin virament bancar, dovada achitării se face cu ordinul de plată.

Documentul de plată a impozitului de către contribuabil se va menționa în încheierea de autentificare, respectiv în încheierea de finalizare a procedurii succesore și în certificatul de moștenitor.

Modelul chitanțelor ce vor fi utilizate de către notarii publici la încasarea impozitului se va stabili și se va tipări de Uniunea Națională a Notarilor Publici din România.

În îndeplinirea obligației ce le revine, registratorii de carte funciară vor verifica dacă în cuprinsul actului notarial sunt menționate documentele de plată a impozitului, prevăzute la paragrafele 1—3.

Instanțele judecătorești care pronunță hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în cauze referitoare la transferul dreptului de proprietate sau al dezmembrămintelor acestuia vor comunica organului fiscal din raza de competență teritorială a instanței de fond hotărârea și documentația aferentă în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii. În situația în care instanțele judecătorești nu transmit în termenul legal documentația prevăzută de lege, organul fiscal poate stabili impozitul datorat, la solicitarea contribuabilului, pe baza documentației prezentate de acesta. În situația în care la primirea documentației transmise de instanțele judecătorești constată diferențe care conduc la modificarea bazei de impunere, organul fiscal emite o decizie de impunere, conform procedurii legale.

Baza de calcul al impozitului datorat este cea stabilită potrivit hotărârii judecătorești sau documentației aferente hotărârii, în situația în care acestea includ valoarea imobilului stabilită de un expert autorizat în condițiile legii, respectiv expertiza privind stabilirea valorii de circulație a imobilului.

În cazul în care în hotărârea judecătorească nu este precizată valoarea imobilului stabilită de un expert autorizat în condițiile legii sau în documentația aferentă hotărârii nu este cuprinsă expertiza privind stabilirea valorii de circulație a imobilului, baza de calcul al impozitului se va stabili în condițiile pct. 151⁶ din prezentele norme metodologice.

În cazul transferurilor prin alte modalități decât procedura notarială sau judecătorească, contribuabilul are sarcina declarării venitului la organul fiscal competent, în termen de 10 de zile, inclusiv, de la data transferului, în vederea stabilirii impozitului, în condițiile legii.

În cazul în care se solicită intabularea dreptului de proprietate sau a dezmembrămintelor acestuia, în temeiul hotărârii judecătorești, registratorii de carte funciară vor verifica existența deciziei de impunere emise de organul fiscal competent și dovada achitării impozitului.

În cazul transferurilor prin executare silită, după expirarea termenului de 10 zile inclusiv, în care contribuabilul avea sarcina declarării venitului la organul fiscal competent, pentru transferurile prin alte modalități decât procedura notarială sau judecătorească, organul de executare silită sau cumpărătorul, după caz, trebuie să solicite organului fiscal competent stabilirea impozitului și emiterea deciziei de impunere, conform procedurilor legale, prin depunerea documentației aferente transferului.

151⁸. *** Abrogat

151⁹. *** Abrogat

151¹⁰. *** Abrogat

151¹¹. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 78

152. În aplicarea **art. 78** alin. (2) din Codul fiscal, în această categorie se includ, de exemplu, următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

- remunerațiile pentru munca prestată în interesul unităților aparținând Direcției Generale a Penitenciarelor, precum și în atelierele locurilor de deținere, acordate, potrivit legii, condamnaților care execută pedepse privative de libertate;

- veniturile primite de studenți sub forma indemnizațiilor pentru participarea la ședințele senatului universitar;

- veniturile obținute din valorificarea deșeurilor prin centrele de colectare a deșeurilor de metal, hârtie, sticlă și altele asemenea, cu următoarele excepții:

- a) partea din venituri finanțată din fonduri publice în cazul bunurilor mobile care fac obiectul programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice care sunt venituri neimpozabile;

- b) veniturile realizate din valorificarea bunurilor mobile sub forma deșeurilor din patrimoniul afacerii de către contribuabilii care au ca obiect de activitate colectarea și valorificarea de deșeuri; în acest caz nu sunt aplicabile prevederile **art. 53** alin. (2) și **art. 79** din Codul fiscal, veniturile respective fiind considerate venituri din activități independente și supuse impunerii potrivit regulilor proprii acestei categorii, respectiv cap. II «Venituri din activități independente».

- sumele plătite de către organizatori persoanelor care însoțesc elevii la concursuri și alte manifestări școlare;

- indemnizațiile acordate membrilor birourilor electorale, statisticienilor, informaticienilor și personalului tehnic auxiliar pentru executarea atribuțiilor privind desfășurarea alegerilor prezidențiale, parlamentare și locale;

- veniturile obținute de persoanele care fac figurație la realizarea de filme, spectacole, emisiuni televizate și altele asemenea;

- tichetele cadou acordate persoanelor fizice în afara unei relații generatoare de venituri din salarii;

- veniturile distribuite persoanelor fizice asociate în forme de proprietate asociative - persoane juridice, prevăzute la art. 26 din Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, altele decât cele prevăzute la pct. 73;

- venituri sub forma anumitor bunuri, servicii și alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foști salariați, și membrii de familie ai acestora, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

- venituri realizate de persoana fizică ca urmare a contractului de administrare/prestări de servicii silvice încheiat potrivit Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare;

- sume rămase disponibile după acoperirea cheltuielilor din fondul de conservare și regenerare a pădurilor și a căror restituire a fost solicitată de proprietarii de păduri persoane fizice, în conformitate cu prevederile Legii nr.46/2008 - Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare;

- veniturile obținute de cedent ca urmare a cesiunii de creanță, respectiv de cesionar ca urmare a realizării venitului din creanța respectivă, inclusiv în cazul drepturilor de creanțe salariale obținute în baza unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, din patrimoniul personal, altele decât cele care se încadrează în categoriile prevăzute la **art. 41** lit. a) - h) și **art. 42** din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 80

153. Venitul net anual se determină de către contribuabil, pe fiecare sursă, din următoarele categorii:

- a) venituri din activități independente;
- b) venituri din cedarea folosinței bunurilor;
- c) venituri din activități agricole impuse în sistem real, venituri din silvicultură și piscicultură.

153¹. Venitul net anual impozabil/Câștigul net anual impozabil se determină de organul fiscal competent.

154. Venitul impozabil ce se realizează într-o fracțiune de an sau în perioade diferite, ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an, se consideră venit anual impozabil.

155. Impozitul pe venitul anual impozabil se calculează pentru veniturile din România și/sau din străinătate.

156. Pentru determinarea venitului net anual impozabil se procedează astfel:

a) se determină venitul net anual/pierderea fiscală anuală pentru activitatea desfășurată în cadrul fiecărei surse din categoriile de venit menționate la pct. 153, potrivit regulilor proprii. Pentru persoanele fizice asociate venitul net/pierderea anuală luat/luată în calcul la determinarea venitului net anual impozabil este venitul net/pierderea distribuit/distribuită;

b) venitul net anual impozabil se determină pe fiecare sursă de venit prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale din aceeași sursă admise la report pentru anul fiscal de impunere.

Dacă pierderile fiscale reportate aferente unei surse sunt mai mari decât venitul net anual al sursei respective, rezultatul reprezintă pierdere de reportat.

157. Rezultatul negativ dintre venitul brut și cheltuielile aferente deductibile, înregistrate pentru fiecare sursă de venit din categoriile de venituri, reprezintă pierdere fiscală pentru acea sursă de venit.

Norme metodologice:

ART. 80 al.3

158. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 80 al.4

159. Dacă în urma compensării admise pentru anul fiscal rămâne o pierdere necompensată, aceasta reprezintă pierdere fiscală reportată pe anii următori până la al cincilea an inclusiv.

160. Regulile de compensare și reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportarea pierderilor se va face an după an, pe sursa respectivă, începând cu pierderea cea mai veche;

b) dreptul la reportul pierderii este personal și supus identității contribuabilului; nu poate fi transmis moștenitorilor sau oricărei alte persoane, în scopul reducerii sarcinii fiscale ce revine acesteia, și reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului decedat.

Contribuabilii care determină venitul net pe bază de norme de venit, iar prin efectul legii trec în anul următor la sistemul real de impunere au obligația depunerii unei declarații referitoare la veniturile și cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, până la data de 15 mai a anului de impunere.

Norme metodologice:

ART. 81

161. Contribuabilii care încep o activitate independentă, precum și cei care realizează venituri din activități agricole impuse în sistem real, silvicultură și piscicultură, pentru care sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activități independente, au obligația declarării veniturilor și cheltuielilor estimate a se realiza în anul de impunere, pe fiecare sursă și categorie de venit. Declararea veniturilor și a cheltuielilor estimate se face prin depunerea declarației privind venitul estimat/norma de venit, pe fiecare sursă și categorie de venit, la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Obligația depunerii declarațiilor privind venitul estimat/norma de venit revine atât contribuabililor care determină venitul net în sistem real și desfășoară activitatea în mod individual sau într-o formă de asociere care nu dă naștere unei persoane juridice, cât și contribuabililor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit, cu excepția veniturilor din activități agricole impuse pe bază de norme de venit.

Nu depun declarații privind venitul estimat/norma de venit contribuabilii care desfășoară activități independente pentru care plățile anticipate se realizează prin reținere la sursă de către plătitorul de venit.

În cazul în care contribuabilul obține venituri într-o formă de asociere, fiecare asociat va declara veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii fără personalitate juridică, cu excepția asociațiilor care realizează venituri din activități agricole pentru care venitul se stabilește pe baza normelor de venit.

162. Asocierile fără personalitate juridică ce încep o activitate independentă au obligația să depună o declarație privind venitul estimat/ norma de venit la organul fiscal în a cărui rază teritorială își are sediul asociația, în termen de 15 zile de la încheierea contractului de asociere, odată cu înregistrarea acestuia la organul fiscal.

163. Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal au obligația depunerii la organul fiscal competent a declarației privind venitul estimat/ norma de venit pe fiecare sursă de realizare a venitului, o dată cu înregistrarea contractului de cedare a folosinței bunurilor, în termen de 15 zile de la încheierea acestuia.

Nu depun declarație privind venitul estimat/ norma de venit contribuabilii care realizează venituri din arendă.

164. Contribuabilii care realizează venituri din activități independente impuse pe bază de norme de venit și care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunerea în sistem real vor depune declarația privind venitul estimat/norma de venit până la data de 31 ianuarie, completată corespunzător. Contribuabilii care încep o activitate impusă pe bază de norme de venit și optează pentru determinarea venitului net în sistem real vor depune declarația privind venitul estimat/norma de venit în termen de 15 zile de la producerea evenimentului, completată corespunzător.

165. Organul fiscal competent este definit potrivit legislației în materie.

166. În sensul [art. 81](#) alin. (3) din Codul fiscal, prin motive obiective care conduc la depunerea unei noi declarații privind venitul estimat/ norma de venit în vederea recalculării nivelului plăților anticipate se înțelege: întreruperi temporare de activitate în cursul anului din cauza unor motive medicale, justificate cu documente, situații de forță majoră, alte cauze care generează modificarea veniturilor.

Norme metodologice:

ART. 82

167. Plățile anticipate se stabilesc de către organul fiscal competent definit potrivit legislației în materie.

Plata sumelor astfel stabilite se efectuează la organul fiscal care a făcut stabilirea lor.

Pentru stabilirea plăților anticipate se va utiliza cota de impunere prevăzută la [art. 43](#) alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

168. Sumele reprezentând plăți anticipate se achită în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, respectiv 25 martie, 25 iunie, 25 septembrie și 25 decembrie. În cazul contribuabililor care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor sub forma arendei și au optat pentru determinarea venitului net în sistem real, plata impozitului se efectuează potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat.

169. În cazul contribuabililor impuși pe bază de norme de venit, stabilirea plăților anticipate se face pe baza normelor de venit aprobate pentru anul de impunere, corespunzător activității desfășurate.

170. Solicitarea emiterii unei noi decizii de plată anticipată, potrivit [art. 81](#) alin. (3) din Codul fiscal, se face prin depunerea de către contribuabil a unei declarații privind venitul estimat/norma de venit.

171. În cazul contribuabililor care obțin venituri de aceeași natură, pentru care plățile anticipate se stabilesc atât de organul fiscal, cât și prin reținere la sursă, la stabilirea plăților anticipate de către organul fiscal se exclud din venitul net veniturile pentru care plățile anticipate se realizează prin reținere la sursă, proporțional cu ponderea acestora în totalul veniturilor brute.

171¹. Contribuabilii care reziliază contractele de închiriere în cursul anului au obligația să înștiințeze în scris în termen de 5 zile organul fiscal competent. În acest sens se

vor anexa, în copie, documentele din care să rezulte rezilierea contractelor de închiriere, cum ar fi declarația pe propria răspundere.

Norme metodologice:

ART. 83

172. *** Abrogat

173. *** Abrogat

174. *** Abrogat

175. Declarațiile privind venitul realizat sunt documentele prin care contribuabilii declară veniturile și cheltuielile deductibile efectuate în scopul realizării veniturilor, pe fiecare categorie de venit și pe fiecare sursă, în vederea stabilirii de către organul fiscal a plăților anticipate.

176. Declarațiile privind venitul realizat se depun de contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole pentru care venitul net se determină în sistem real, venituri din silvicultură și piscicultură.

Fac excepție de la depunerea declarației privind venitul realizat contribuabilii prevăzuți la [art. 63](#) alin. (2) din Codul fiscal și cei care obțin venituri prevăzute la [art. 52](#) alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal și care au optat pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor [art. 52¹](#) din Codul fiscal, pentru care impozitul reținut este final.

Declarațiile privind venitul realizat se depun, în intervalul 1 ianuarie - 25 mai inclusiv al anului următor celui de realizare a venitului, la organul fiscal competent, definit potrivit legislației în materie.

Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuit/distribuită din asociere.

177. Contribuabilii care realizează venituri din străinătate impozabile în România au obligația să declare în România veniturile respective până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

178. Contribuabilii care încetează să mai aibă domiciliul fiscal în România vor depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială își au domiciliul fiscal o declarație privind venitul realizat. Declarațiile vor cuprinde veniturile și cheltuielile aferente anului fiscal curent, pentru perioada în care contribuabilii au avut domiciliul în România.

179. *** Abrogat.

180. *** Abrogat

181. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 84

*** Abrogat.

181^1. Sfera de cuprindere a entităților nonprofit este cea prevăzută la punctul 117^1 dat în aplicarea [art. 57](#) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

181^2. Organul fiscal competent stabilește venitul net anual impozabil/câștigul net anual impozabil și impozitul anual datorat pe baza declarației privind venitul realizat și emite decizia de impunere la termenul și în forma stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

181^3. Decizia de impunere anuală se emite de organul fiscal competent, definit potrivit legislației în materie.

Norme metodologice:

ART. 85

182. Venitul net obținut din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală deținute în comun se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care titularii acestora le dețin în acea proprietate, determinate conform regulilor în vigoare specifice fiecărui domeniu.

În cazul în care cotele-părți nu se cunosc, repartizarea veniturilor se face în mod egal.

183. Venitul net din cedarea folosinței bunurilor deținute în comun pe cote-părți se repartizează între coproprietari proporțional cu cotele deținute de aceștia în coproprietate. Venitul net din cedarea folosinței bunurilor deținute în comun în devălmășie se repartizează în mod egal între proprietarii comuni. Repartizarea venitului net conform prevederilor de mai sus se face în condițiile în care în contractul de cedare a folosinței se menționează că partea contractantă care cedează folosința este reprezentată de coproprietari. În condițiile în care coproprietarii decid asupra unei alte împărțiri, se va anexa la contract un act autentificat din care să rezulte voința părților.

Norme metodologice:

ART. 86

184. Sunt supuse obligației de încheiere și înregistrare a unui contract de asociere atât asociațiile fără personalitate juridică, ale căror constituire și funcționare sunt reglementate prin acte normative speciale, respectiv asociații familiale, cabinete medicale grupate, cabinete medicale asociate, societate civilă medicală, cabinete asociate de avocați, societate civilă profesională de avocați, notari publici asociați, asociații în participațiune constituite potrivit legii, cât și orice asociere fără personalitate juridică constituită în baza Codului civil.

185. Asociatul desemnat conform prevederilor [art. 86](#) alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare are și următoarele obligații:

- să asigure organizarea și conducerea evidențelor contabile;
- să determine venitul net/pierderea obținut/obținută în cadrul asociației, precum și distribuirea venitului net/pierderii pe asociați;

- să depună o declarație privind veniturile și cheltuielile estimate, la termenele stabilite, la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală;

- să înregistreze contractul de asociere, precum și orice modificare a acestuia la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociației se înțelege locul principal de desfășurare a activității asociației;

- să reprezinte asociația în verificările efectuate de organele fiscale, precum și în ceea ce privește depunerea de obiecțiuni, contestații, plângeri asupra actelor de control încheiate de organele fiscale;

- să răspundă la toate solicitările organelor fiscale, atât cele privind asociația, cât și cele privind asociații, legate de activitatea desfășurată de asociație;

- să completeze Registrul pentru evidența aportului și rezultatului distribuit;

- alte obligații ce decurg din aplicarea **titlului III** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

185[^]1. În cazul asocierilor care realizează venituri din activități agricole impuse pe bază de norme de venit, asociatul desemnat are următoarele obligații:

a) să înregistreze contractul de asociere, precum și orice modificare a acestuia la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Prin sediul asociației se înțelege locul principal de desfășurare a activității asociației;

b) să reprezinte asociația în verificările efectuate de organele fiscale, precum și în ceea ce privește depunerea de obiecțiuni, contestații, plângeri asupra actelor de control încheiate de organele fiscale;

c) să răspundă la toate solicitările organelor fiscale, atât cele privind asociația, cât și cele privind asociații, legate de activitatea desfășurată de asociație;

d) să completeze Registrul pentru evidența aportului și rezultatului distribuit;

e) să determine venitul impozabil obținut în cadrul asociației, precum și distribuirea acestuia pe asociați;

f) alte obligații ce decurg din aplicarea titlului III din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 86 al.3

186. Asociația, prin asociatul desemnat, depune, până la data de 15 martie a anului următor, la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală o declarație anuală care cuprinde venitul net/pierderea realizat/realizată pe asociație, precum și distribuția venitului net/pierderii pe fiecare asociat.

O copie de pe declarație se transmite de către asociatul desemnat fiecărui asociat. Pe baza acestei copii asociații vor cuprinde venitul net/pierderea ce le revine din activitatea asociației în declarația privind venitul realizat.

Norme metodologice:

ART. 86 al.5

187. Venitul net se consideră distribuit și dacă acesta rămâne la asociație sau este pus la dispoziție asociaților.

188. În cazul modificării cotelor de participare în cursul anului, pentru distribuirea venitului net anual se va proceda astfel:

a) se determină un venit net/o pierdere intermediar/intermediară la sfârșitul lunii în care s-au modificat cotele pe baza venitului brut și a cheltuielilor, astfel cum acestea sunt înregistrate în evidențele contabile;

b) venitul net/pierderea intermediar/intermediară se alocă fiecărui asociat, în funcție de cotele de participare, până la data modificării acestora;

c) la sfârșitul anului, din venitul net/pierderea anual/anuală se deduce venitul net/pierderea intermediar/intermediară, iar diferența se alocă asociaților, în funcție de cotele de participare ulterioare modificării acestora;

d) venitul net/pierderea anual/anuală distribuit/distribuită fiecărui asociat se determină prin însumarea veniturilor nete/pierderilor intermediare determinate potrivit lit. b) și c).

188¹. În cazul societății civile cu personalitate juridică, constituită potrivit legii speciale și care este supusă regimului transparenței fiscale, potrivit legii, se aplică regulile de determinare a venitului net din activități independente.

În cazul filialei constituite potrivit legii speciale prin asocierea unei societăți profesionale cu răspundere limitată cu una sau mai multe persoane fizice, filiala fiind supusă regimului transparenței fiscale, potrivit legii, determinarea venitului obținut în cadrul entității se efectuează în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

Pentru membrii asociați în cadrul filialei se aplică următoarele reguli:

1. persoanele fizice asociate au obligația să asimileze acest venit distribuit în funcție de cota de participare venitului net anual din activități independente;

2. societatea profesională cu răspundere limitată asociată în cadrul filialei va include venitul distribuit în funcție de cota de participare în venitul brut al activității independente, pentru anul fiscal respectiv.

Persoanele fizice care obțin venituri dintr-o activitate desfășurată într-o formă de organizare cu personalitate juridică (SPRL) constituită potrivit legii speciale și care este supusă regimului transparenței fiscale, potrivit legii, au obligația să asimileze acest venit distribuit venitului net anual din activități independente.

Norme metodologice:

ART. 86 al.8

189. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 87

190. Pentru veniturile realizate de un nerezident din activități independente atribuibile unui sediu permanent definit potrivit [art. 8](#) din Codul fiscal, impozitul se determină prin aplicarea cotei de impozitare asupra venitului net anual impozabil aferent acestuia.

191. Pentru calculul impozitului pe veniturile din activități independente, altele decât cele prevăzute la [art. 52](#) din Codul fiscal, sumele reprezentând plăți anticipate în contul impozitului anual pe venit se stabilesc de către organul fiscal pe a cărui rază teritorială se realizează în întregime sau cu preponderență venitul.

192. „După încheierea anului fiscal organul fiscal menționat la pct. 191 va elibera documentul care atestă venitul realizat și impozitul plătit.”.

Norme metodologice:

ART. 88

193. Veniturile obținute de persoanele fizice nerezidente din România din activități dependente se impozitează separat pe fiecare sursă/loc de realizare, impozitul lunar calculat fiind impozit final. După încheierea anului fiscal, organul fiscal va elibera documentul care atestă venitul realizat și impozitul plătit pentru anul fiscal respectiv, la cererea contribuabilului. Profesorii și cercetătorii nerezidenți care desfășoară o activitate în România ce depășește perioada de scutire stabilită prin convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state se impun pentru veniturile realizate în intervalul de timp ce depășește perioada de scutire, potrivit titlului III din Codul fiscal.

193¹. Veniturile din activități dependente obținute ca urmare a desfășurării activității în România de persoane fizice rezidente ale unor state cu care România nu are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri și plătite de angajatori rezidenți sau nerezidenți se impozitează în România din prima zi de desfășurare a activității. De asemenea, se impun din prima zi de desfășurare a activității dependente în România și veniturile obținute de persoanele fizice care nu fac dovada rezidenței într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri

194. a) În aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un stat străin, veniturile din activități dependente realizate de persoane fizice nerezidente care își desfășoară activitatea în România se impun dacă persoana fizică este prezentă în România una sau mai multe perioade de timp ce depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză sau în perioada și condițiile menționate în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul străin și numai dacă respectiva persoană fizică face dovada rezidenței în statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri.

b) În aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un stat străin, veniturile din activități dependente realizate de persoane fizice nerezidente care își desfășoară activitatea în România și sunt prezente în România o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză sau în perioada și condițiile menționate în convenția de evitare a dublei

impuneri încheiată de România cu statul străin se impun în România dacă este îndeplinită cel puțin una dintre următoarele condiții:

- salariul este plătit de un angajator care este rezident sau în numele acestuia;
- salariul este suportat de un sediu permanent pe care angajatorul nerezident îl are în România (veniturile salariale reprezintă cheltuiala deductibilă a unui sediu permanent în România);

c) Veniturile din salarii se impozitează începând cu prima zi de la data sosirii persoanei fizice, dovedită cu viza de intrare în România de pe pașaport.

La determinarea impozitului se va avea în vedere principiul celor 183 de zile care sfârșesc în anul calendaristic în cauză. Modul de calcul al celor 183 de zile se va face aplicându-se metoda zilelor de prezență. Contribuabilul are posibilitatea să furnizeze dovezi referitoare la prezența sa, pe baza datelor din documentele de transport, pașaport și alte documente prin care se atestă intrarea în România. În calculul celor 183 de zile se includ: ziua de sosire, ziua de plecare și toate celelalte zile petrecute pe teritoriul României. Orice fracțiune de zi în care contribuabilul este prezent în România contează drept zi de prezență pentru calculul celor 183 de zile.

195. Contribuabilii prevăzuți la pct. 194 sunt obligați ca în termen de 15 zile de la data începerii activității să se adreseze organului fiscal în a cărui rază teritorială se realizează venitul, în vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil acestor venituri, în conformitate cu prevederile convențiilor de evitare a dublei impuneri, încheiate de Guvernul României cu alte state.

Astfel, contribuabilul va depune la organul fiscal, după caz, următoarele:

- cerere;
- copie de pe documentul care reglementează raportul de muncă și traducerea acestuia în limba română, certificată de traducători autorizați;
- certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea fiscală competentă a statului al cărui rezident este sau un alt document prin care se atestă rezidența fiscală, document vizat de organul fiscal al statului său de rezidență, tradus și legalizat de organul autorizat din România;
- documentele care atestă dreptul de muncă și de ședere, după caz, pe teritoriul României.

Dacă persoanele fizice nerezidente nu prezintă în termenul stabilit documentele prevăzute la alineatul precedent, acestea datorează impozit pe veniturile din salarii din prima zi de desfășurare a activității. În situația în care persoanele respective depun ulterior documentele solicitate, organul fiscal va efectua regularizarea impozitului plătit.

196. Contribuabilii plătiți din străinătate de un angajator nerezident care își prelungesc perioada de ședere în România, precum și cei care, prin prezențe repetate în România, depășesc 183 de zile sau perioada menționată în convențiile de evitare a dublei impuneri sunt obligați să înștiințeze în scris organul fiscal competent despre depășirea acestui termen, caz în care datorează impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfășurării activității în România.

197. În situația în care persoanele fizice care au desfășurat activitatea în România într-o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză ori în perioada și condițiile menționate în convențiile de evitare a dublei impuneri și au fost plătite din străinătate își prelungesc perioada de ședere în România

peste 183 de zile sau peste perioada menționată în convenție, impozitul pe veniturile din salarii pentru activitatea desfășurată în România este datorat începând cu prima zi de sosire în România. În acest caz, contribuabilul depune la organul fiscal competent declarații lunare de impunere, care vor cuprinde veniturile lunare realizate în perioada anterioară prelungirii șederii în România, în termen de 15 zile de la ultima zi a perioadei de 183 de zile expirate sau a perioadei menționate în convenție. În situația în care beneficiarul venitului realizează salariul într-o sumă globală pe un interval de timp, după ce a expirat perioada de 183 de zile sau perioada menționată în convenție, sumele înscrise în declarații se pot stabili la nivelul unei medii lunare, respectiv suma globală a salariului declarat împărțită la numărul de luni din acea perioadă..

197. În situația în care persoanele fizice au desfășurat activitatea în România într-o perioadă mai mică de 183 de zile, în orice perioadă de 12 luni consecutive care se încheie în anul calendaristic în cauză, și au fost plătite din străinătate, își prelungesc perioada de ședere în România peste 183 de zile, impozitul pe veniturile din salarii pentru activitatea desfășurată în România este datorat începând cu prima zi de sosire în România. În acest caz contribuabilul depune la organul fiscal competent declarații lunare de impunere, care vor cuprinde veniturile lunare realizate în perioada anterioară prelungirii șederii în România, în termen de 15 zile de la ultima zi a perioadei de 183 de zile expirate.

În situația în care beneficiarul venitului realizează salariul într-o sumă globală pe un interval de timp, după ce a expirat perioada de 183 de zile, sumele înscrise în declarații se pot stabili la nivelul unei medii lunare, respectiv suma globală a salariului declarat împărțită la numărul de luni din acea perioadă.

198. Persoanele fizice care realizează venituri din România și care au rezidență într-un stat contractant cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri se impun în România conform **titlului III** din Codul fiscal pentru veniturile, altele decât cele supuse impunerii potrivit **titlului V** din Codul fiscal, atunci când nu prezintă certificatul de rezidență fiscală sau un alt document prin care se atestă rezidența fiscală.

În aceleași condiții și pentru aceleași categorii de venituri se impun și persoanele fizice care realizează venituri din România și sunt rezidente ale unor state cu care România nu are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri.

199. În situația în care există convenții de evitare a dublei impuneri, persoana fizică cu dublă rezidență - română și a unui stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri -, cu domiciliul în România, se va impune în România, coroborat cu prevederile convențiilor de evitare a dublei impuneri.

Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri persoana fizică respectivă va prezenta autorităților fiscale române certificatul de rezidență fiscală sau un alt document prin care se atestă rezidența fiscală, precum și traducerea acestuia în limba română, certificată de traducători autorizați.

Pentru a stabili al cărui rezident este persoana fizică respectivă, contribuabilul va face dovada "centrului intereselor vitale", respectiv va prezenta organului fiscal documentele necesare prin care se atestă că veniturile obținute în celălalt stat sunt superioare celor realizate în România și autoritatea fiscală a statului respectiv își rezervă dreptul de a-l considera rezident fiscal din punct de vedere al impunerii veniturilor mondiale, caz în care impunerea acestui contribuabil în România se va face numai pentru veniturile din România.

Prin documente necesare se înțelege: copiile declarațiilor de impunere din celălalt stat, declarația pe propria răspundere privind situația copiilor școlarizați, situația de avere, după caz, a familiei și altele asemenea. În situația în care veniturile din celălalt stat nu sunt la nivelul care să conducă la acordarea rezidenței fiscale în acest stat și autoritatea fiscală română apreciază că sunt întrunite condițiile pentru impunerea veniturilor în România, acestui contribuabil i se vor impune în România veniturile mondiale și, prin schimb de informații, autoritățile competente române și din celălalt stat se vor informa asupra acestui caz.

200. Contribuabilii persoane fizice române care locuiesc în străinătate și care își mențin domiciliul în România se impun în România pentru veniturile impozabile conform prevederilor titlului III din Codul fiscal, realizate atât în România, cât și în străinătate, iar obligațiile fiscale se exercită direct sau, în situația în care nu își îndeplinesc obligațiile în mod direct, prin desemnarea unui împuternicit sau reprezentant fiscal."

201. Cetățenii străini refugiați și care sunt prezenți în România, potrivit autorizărilor specifice acordate, se impozitează pentru veniturile realizate pe teritoriul României.

Norme metodologice:

ART. 89

201¹. Persoanele fizice nerezidente care realizează venituri din România și cărora le revin potrivit prezentului titlu obligații privind declararea acestora depun declarațiile privind venitul realizat la organul fiscal competent, definit potrivit legislației în materie.

Norme metodologice:

ART. 90

202. Contribuabilii care obțin venituri din străinătate potrivit [art. 90](#) alin. (1) din Codul fiscal au obligația declarării acestora.

Pentru veniturile din pensii și sume asimilate acestora, obținute din străinătate, pentru care România are drept de impunere, contribuabilii au obligația să completeze și să depună declarația privind venitul realizat.

Impozitul datorat în România se determină prin aplicarea cotei de impunere asupra venitului brut anual diminuat cu suma lunară neimpozabilă, stabilită potrivit prevederilor [art. 69](#) din Codul fiscal, calculată la nivelul anului. Suma lunară neimpozabilă se acordă pentru fiecare sursă de venit din pensii.

Norme metodologice:

ART. 91

203. Persoanele fizice rezidente române cu domiciliul în România și persoanele fizice prevăzute la [art. 40](#) alin. (2) din Codul fiscal sunt supuse impozitării în România pentru

veniturile din orice sursă, atât din România, cât și din străinătate. În situația în care, pentru veniturile din străinătate de natura celor prevăzute la [art. 41](#) lit. a), c) și f) din Codul fiscal, statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și-a exercitat dreptul de impunere, aceste persoane au dreptul să deducă, pentru fiecare sursă de venit, din impozitul pe venit datorat în România impozitul pe venit plătit în străinătate, în condițiile prevăzute de Codul fiscal. Veniturile din străinătate realizate de contribuabilii prevăzuți la [art. 40](#) alin. (1) lit. a) și de cei prevăzuți la [art. 40](#) alin. (2) din Codul fiscal, precum și impozitul aferent, a cărui plată în străinătate este atestată cu document justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, exprimate în unitățile monetare proprii fiecărui stat, se vor transforma în lei la cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Națională a României din anul de realizare a venitului respectiv.

204. Impozitul plătit în străinătate, care se deduce din impozitul pe venit datorat în România, este limitat la partea de impozit pe venit datorat în România.

Prin venit mondial se înțelege suma veniturilor impozabile din România și din străinătate din categoriile de venituri realizate de persoanele fizice prevăzute la [art. 40](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal și de cele care îndeplinesc condiția menționată la [art. 40](#) alin. (2) din Codul fiscal.

Pentru veniturile menționate la [art. 41](#) lit. a), c) și f) din Codul fiscal, care au fost globalizate în străinătate, creditul fiscal extern pentru fiecare venit este limitat la impozitul pe venit calculat prin aplicarea cotei medii de impozit din străinătate, aplicată asupra fiecărei surse de venit obținut în străinătate, dar nu mai mult decât cota de impozit prevăzută la titlul III din Codul fiscal, aferentă venitului respectiv.

Cota medie de impozit se calculează astfel:

$$\text{Cota medie de impozit} = \frac{\text{impozit plătit în străinătate}}{\text{venit global obținut în străinătate}} .$$

Venitul global obținut în străinătate reprezintă toate categoriile de venituri care, conform legii din statul respectiv, se globalizează în străinătate.

205. Pentru veniturile realizate în statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care nu au fost globalizate în vederea impozitării, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit plătit în străinătate, dar nu mai mult decât cel datorat pentru un venit similar în România, potrivit Codului fiscal.

206. Dacă suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mare decât impozitul plătit în statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, suma recunoscută care se deduce este la nivelul impozitului plătit în străinătate. În situația în care suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mică decât impozitul plătit în statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, suma recunoscută reprezentând creditul fiscal extern acordat este la nivelul sumei calculate conform pct. 204.

207. Calcularea creditului fiscal extern se face de către organul fiscal competent, separat pe fiecare sursă de venit. În situația în care contribuabilul în cauză obține venituri din străinătate din mai multe state cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei

impuneri, creditul extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii prevăzute mai sus, pentru fiecare sursă de venit și pe fiecare țară.

208. În cazul veniturilor prevăzute la [art. 41](#) lit. b), d), e), g) și h) din Codul fiscal, creditul fiscal extern se acordă pentru fiecare venit similar din România. Creditul fiscal extern pentru veniturile din statul cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, a căror impunere în România este finală, se va acorda astfel:

a) în situația în care în străinătate cota de impozit este mai mare decât cea prevăzută în titlul III din Codul fiscal pentru un venit similar, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit calculat, aplicându-se cota prevăzută în acest titlu;

b) în situația în care cota de impozit este mai mică în străinătate decât cota de impozit pentru un venit similar din România, creditul fiscal extern este calculat la nivelul impozitului plătit în străinătate, iar impozitul anual rămas de achitat în România se calculează ca diferență între impozitul pe venit calculat aplicându-se cota de impozit prevăzută la titlul III din Codul fiscal și impozitul pe venit plătit în străinătate pentru venitul realizat în străinătate.

Pentru veniturile prevăzute la [art. 41](#) lit. b), d), e), g) și h) din Codul fiscal, creditul fiscal se acordă potrivit prevederilor pct.205.

209. (1) În vederea regularizării de către organul fiscal a impozitului pe salarii datorat în România pentru activitatea desfășurată în străinătate, contribuabilii prevăzuți la [art. 40](#) alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal care sunt plătiți pentru activitatea salarială desfășurată în străinătate de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România au obligația de a declara în România veniturile respective potrivit declarației privind veniturile realizate din străinătate la termenul prevăzut de lege, cu excepția contribuabililor care realizează venituri de această natură în condițiile prevăzute la pct. 87³, pct. 87⁵ alin. (2) lit. a) și pct. 87⁸ pentru care impozitul este final.

(2) În situațiile prevăzute la pct. 87⁴ și 87⁷, organul fiscal regularizează impozitul pe venitul din salarii datorat de contribuabil în baza declarației privind veniturile realizate din străinătate și restituie, după caz, în totalitate sau în parte impozitul reținut de către angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România la cererea persoanei fizice. În acest caz, declarația privind veniturile realizate din străinătate reprezintă și cerere de restituire.

(3) Declarația privind veniturile realizate din străinătate se depune la registratura organului fiscal competent sau prin poștă, însoțită de următoarele documente justificative:

a) documentul menționat la [art. 59](#) alin. (2) din Codul fiscal întocmit de angajatorul rezident în România ori de către un sediu permanent în România care efectuează plăți de natură salarială din care să rezulte venitul bază de calcul al impozitului și impozitul reținut în România pentru salariul plătit în străinătate;

b) contractul de detașare;

c) documente justificative privind încetarea raportului de muncă, după caz;

d) certificatul de atestare a impozitului plătit în străinătate de contribuabil, eliberat de autoritatea competentă a statului străin, sau orice alt document justificativ privind venitul realizat și impozitul plătit în celălalt stat, eliberat de autoritatea competentă din țara în care s-a obținut venitul, precum și orice alte documente care pot sta la baza determinării sumei impozitului plătit în străinătate, pentru situația în care dreptul de impunere a venitului este al statului străin.

209¹ . Când o persoană fizică rezidentă în România obține venituri care în conformitate cu prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu statul străin sunt supuse impozitului pe venit în statul străin, pentru evitarea dublei impuneri se va aplica metoda prevăzută în convenție, respectiv metoda creditului sau metoda scutirii, după caz.

209². Persoanele fizice prevăzute la [art. 40](#) alin. (1) lit. a) și cele prevăzute la [art. 40](#) alin. (2) din Codul fiscal care realizează un venit și care, potrivit prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu un alt stat pot fi impuse în celălalt stat, iar respectiva convenție prevede ca metodă de evitare a dublei impuneri «metoda scutirii», respectivul venit va fi scutit de impozit în România. Acest venit se declară în România, dar este scutit de impozit dacă se anexează documentul justificativ eliberat de autoritatea competentă a statului străin, care atestă impozitul plătit în străinătate.

210. La sfârșitul anului fiscal vizat, contribuabilul anexează la declarația privind venitul realizat documentele justificative privind venitul realizat și impozitul plătit, eliberate de autoritatea competentă din țara în care s-a obținut venitul și cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri. Aceste documente sunt utilizate pentru aplicarea metodelor de evitare a dublei impuneri prevăzute în convențiile de evitare a dublei impuneri.

211. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 94.

212. *** Abrogat.

213. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 112¹

1. Pentru încadrarea în condiția prevăzută la [art. 112¹](#) lit. a) din Codul fiscal, persoana juridică română nu trebuie să înregistreze venituri din activitățile prevăzute la [art. 112²](#) alin. (6) din Codul fiscal.

Încadrarea în categoria veniturilor din consultanță și management se efectuează prin analiza contractelor încheiate și a altor documente care justifică natura veniturilor.

2. *** Abrogat.

3. *** Abrogat.

4. Pentru încadrarea în condiția privind nivelul veniturilor realizate în anul precedent, se vor lua în calcul aceleași venituri care constituie baza impozabilă prevăzută la [art. 112⁷](#) din Codul fiscal, iar cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea aceluiași exercițiu financiar.

Norme metodologice:

ART. 112²

5. Persoanele juridice române pentru care perioada de inactivitate temporară/nedesfășurare a activității încetează în cursul anului aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, pentru anul respectiv, începând cu trimestrul în care încetează perioada de inactivitate temporară/nedesfășurare a activității.

Persoanele juridice române nou-înființate în perioada 1 ianuarie - 31 ianuarie 2013 inclusiv, care nu au optat până la data de 31 ianuarie 2013 să aplice sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, nu sunt obligate potrivit prevederilor legale în vigoare începând cu data de 1 februarie 2013 să aplice acest sistem de impunere pentru anul 2013. Aceste persoane juridice urmează să verifice condițiile prevăzute de [art. 112¹](#) din Codul fiscal, la data de 31 decembrie 2013, în vederea încadrării în categoria contribuabililor plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, pentru anul fiscal 2014.

6. Persoanele juridice române care nu sunt obligate să aplice sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor sunt următoarele:

a) persoanele juridice care se organizează și funcționează potrivit legilor speciale de organizare și funcționare din domeniul bancar (societățile comerciale bancare, casele de schimb valutar, societățile de credit ipotecar, cooperativele de credit etc.);

b) persoanele juridice care se organizează și funcționează potrivit legilor speciale de organizare și funcționare din domeniul asigurărilor (de exemplu, societățile de asigurare-reasigurare), al pieței de capital (de exemplu, bursele de valori sau de mărfuri, societățile de servicii de investiții financiare, societățile de registru, societățile de depozitare), cu excepția persoanelor juridice care desfășoară activități de intermediere în aceste domenii (brokerii și agenții de asigurare);

c) persoanele juridice care desfășoară activități în domeniile jocurilor de noroc, consultanței și managementului.

7. Microîntreprinderile care în cursul unui trimestru încep să desfășoare activități de natura celor prevăzute la [art. 112²](#) alin.(6) din Codul fiscal datorează impozit pe profit luând în calcul veniturile și cheltuielile înregistrate începând cu trimestrul respectiv.

8. Persoanele juridice române care, la data de 31 decembrie 2012, au realizat venituri încadrate, prin echivalare în lei, între 65.000 euro și 100.000 euro și care îndeplineau concomitent și celelalte condiții prevăzute de reglementările legale în vigoare până la data de 1 februarie 2013 și care au solicitat ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, până la data de 31 ianuarie 2013 inclusiv, nu sunt obligate să aplice, începând cu 1 februarie 2013, acest sistem de impunere. Aceste persoane juridice urmează să verifice condițiile prevăzute de [art. 112¹](#) din Codul fiscal, la data de 31 decembrie 2013, în vederea încadrării în categoria contribuabililor plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, pentru anul fiscal 2014.

Norme metodologice:

ART. 112⁴

9. În cazul înființării unei microîntreprinderi într-un an fiscal, perioada impozabilă începe:

- a) de la data înregistrării acesteia la registrul comerțului, dacă are această obligație;
- b) de la data înregistrării acesteia în registrul ținut de instanțele judecătorești competente, dacă are această obligație;
- c) de la data încheierii sau, după caz, a punerii în aplicare a contractelor de asociere, în cazul asocierilor care nu dau naștere unei noi persoane juridice.

10. Perioada impozabilă a unei microîntreprinderi se încheie, în cazul divizărilor sau al fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenței persoanei juridice prin dizolvare fără lichidare, la una dintre următoarele date:

- a) la data înregistrării în registrul comerțului/registrul ținut de instanțele judecătorești competente a noii societăți sau a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau a mai multor societăți noi;
- b) la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operațiunea sau de la altă dată stabilită prin acordul părților, în cazul în care se stipulează că operațiunea va avea efect la o altă dată, potrivit legii;
- c) la data stabilită potrivit legii, în alte cazuri decât cele menționate la lit. a) și b).

Perioada impozabilă a microîntreprinderii se încheie, în cazul dizolvării urmate de lichidare, la data depunerii situațiilor financiare la registrul unde a fost înregistrată, potrivit legii, înființarea persoanei juridice respective.

Norme metodologice:

ART. 112⁶

11. În situația în care, în cursul anului fiscal, o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 65.000 euro, contribuabilul va comunica, în termen de 30 de zile de la data de la care nu mai este îndeplinită condiția respectivă, organului fiscal ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor prin depunerea unei declarații de mențiuni, cu respectarea termenului legal, potrivit Codului de procedură fiscală.

12. Veniturile luate în calcul la stabilirea limitei de 65.000 euro sunt aceleași cu cele care constituie baza impozabilă prevăzută la [art. 112⁷](#) din Codul fiscal.

Pentru anul 2013, veniturile luate în calcul la stabilirea limitei de 65.000 euro sunt cele de natura celor prevăzute la [art. 112⁷](#) din Codul fiscal, înregistrate:

- începând cu 1 ianuarie 2013, de către persoanele juridice care aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor de la această dată inclusiv;
- începând cu 1 februarie 2013, de către persoanele juridice care aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor de la această dată inclusiv.

13. Cursul de schimb pentru determinarea echivalentului în euro este cel de la închiderea exercițiului financiar precedent.

Norme metodologice:

ART. 112⁷

14. Baza impozabilă asupra căreia se aplică cota de 3% este reprezentată de totalul veniturilor trimestriale care sunt înregistrate în creditul conturilor din clasa a 7-a «Conturi de venituri», cu excepția celor înregistrate în:

- Veniturile aferente costurilor stocurilor de produse;
- Veniturile aferente costurilor serviciilor în curs de execuție;
- Veniturile din producția de imobilizări corporale și necorporale;
- Veniturile din subvenții de exploatare;
- Veniturile din provizioane și ajustări pentru depreciere sau pierdere de valoare ;
- Veniturile rezultate din restituirea sau anularea unor dobânzi și/sau penalități de întârziere, care au fost cheltuieli nedeductibile la calculul profitului impozabil;
- Veniturile realizate din despăgubiri, de la societățile de asigurare/reasigurare, pentru pagubele produse bunurilor denatura stocurilor sau a activelor corporale proprii.

15. Microîntreprinderile care își încetează existența în urma unei operațiuni de reorganizare sau de lichidare, potrivit legii, și care pe parcursul perioadei de funcționare au fost și plătitoare de impozit pe profit, la calculul impozitului pe veniturile microîntreprinderilor, nu includ în baza impozabilă: rezervele constituite din profitul net, rezervele constituite din diferențe decurs favorabil aferente capitalului social în devize sau disponibilului în devize, precum și sumele aferente unor reduceri ale cotei de impozit pe profit, repartizate ca surse proprii de finanțare, potrivit legii, care au fost constituite în perioada în care au fost plătitoare de impozit pe profit.

Microîntreprinderile care își încetează existența în urma unei operațiuni de reorganizare sau de lichidare, potrivit legii, și care pe parcursul perioadei de funcționare au fost și plătitoare de impozit pe profit includ în baza impozabilă și rezervele reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, care au fost deduse la calculul profitului impozabil și nu au fost impozitate în perioada în care au fost plătitoare de impozit pe profit.

16. În cazul în care se achiziționează case de marcat, din baza impozabilă se scade valoarea caselor de marcat, în conformitate cu documentul justificativ, în luna punerii în funcțiune. Punerea în funcțiune se face potrivit prevederilor legale.

Norme metodologice:

ART. 115 c)

1. Veniturile de natura dobânzilor, redevențelor sau comisioanelor realizate de către nerezidenți și care sunt cheltuieli atribuibile sediului permanent din România al unui nerezident sunt venituri impozabile în România potrivit **titlului V** din Codul fiscal.

(1¹) Nu reprezintă redevențe sumele plătite în schimbul obținerii drepturilor exclusive de distribuție a unui produs sau serviciu, deoarece acestea nu sunt efectuate în schimbul folosinței sau dreptului de folosință a unui element de proprietate inclus în definiție. Intermediarul distribuitor rezident nu plătește dreptul de a folosi marca sau numele sub care sunt vândute bunurile, el obține doar dreptul exclusiv de a vinde bunurile pe care le cumpără de la producător.

Norme metodologice:

ART. 115 d)

2. (1) Termenul redevență cuprinde orice sumă care trebuie plătită în bani sau în natură pentru folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la [art. 7](#) alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, indiferent dacă suma trebuie plătită conform unui contract sau ca urmare a copierii ilegale sau a încălcării drepturilor legale ale unei alte persoane.

(2) În cazul unei tranzacții care implică transferul de software, încadrarea ca redevență a sumei care trebuie plătită depinde de natura drepturilor transferate.

(3) *** Abrogat.

(4) În analiza caracterului unei tranzacții care implică transferul de software nu se ține cont de dreptul de a copia un program exclusiv în scopul de a permite exploatarea efectivă a programului de către utilizator. În consecință, o sumă care trebuie plătită nu este o redevență dacă singurul drept transferat este un drept limitat de a copia un program, în scopul de a permite utilizatorului să-l exploateze. Același rezultat se aplică și pentru "drepturi de rețea sau site", în care primitorul obține dreptul de a face multiple copii ale unui program, exclusiv în scopul de a permite exploatarea programului pe mai multe computere sau în rețeaua primitorului.

(5) În cazul achiziției tuturor drepturilor dintr-un copyright pentru software, suma care trebuie plătită nu este pentru folosirea sau dreptul de a folosi acel software, în consecință nefiind o redevență.

(5¹) Nu reprezintă redevențe sumele plătite de intermediarii distribuitori ai unui software în baza unui contract prin care se acordă frecvent dreptul de distribuție a unor exemplare ale software-ului, fără a da dreptul de reproducere. Distribuția poate fi făcută pe suporturi tangibile sau pe cale electronică, fără ca distribuitorul să aibă dreptul de a reproduce software-ul. De asemenea, nu reprezintă redevență suma plătită pentru un software ce urmează a fi supus unui proces de personalizare în vederea instalării sale. În aceste tranzacții, intermediarii distribuitori plătesc numai pentru achiziționarea exemplarelor de software și nu pentru a exploata un drept de autor pentru software.

(6) Suma care trebuie plătită pentru folosirea sau dreptul de a folosi ideile sau principiile cu privire la un software, cum ar fi schemele logice, algoritmi sau limbajele de programare, este o redevență.

(7) În înțelesul acestei norme, software este orice program sau serie de programe care conține instrucțiuni pentru un computer, atât pentru operarea computerului (software de operare) cât și pentru îndeplinirea altor sarcini (software de aplicație).

(8) a) În cazul unei tranzacții care permite unei persoane să descarce electronic imagini, sunete sau texte, suma care trebuie plătită nu este redevență dacă folosirea acestor materiale se limitează la drepturile necesare pentru a permite descărcarea, stocarea și exploatarea computerului, rețelei sau a altui echipament de stocare, operare sau afișare a utilizatorului. În caz contrar, suma care trebuie plătită pentru transferul dreptului de a reproduce și a face public un produs digital este o redevență.

b) tranzacțiile ce permit clientului să descarce electronic produse digitale pot duce la folosirea dreptului de autor de către client, deoarece un drept de a efectua una sau mai multe copii ale conținutului digital este acordat prin contract. Atunci când compensația este esențial plătită pentru altceva decât pentru folosirea, sau pentru dreptul de a folosi drepturile de autor, cum ar fi pentru dobândirea altor tipuri de drepturi contractuale, date sau servicii,

și folosirea dreptului de autor este limitată la drepturile necesare pentru a putea descărca, stoca și opera pe computerul, rețeaua sau alte medii de stocare, rulare sau proiectare ale clientului, această folosire a dreptului de autor nu trebuie să influențeze analiza caracterului plății atunci când se urmărește aplicarea definiției "redevenței".

c) se consideră redevență situația tranzacțiilor în care plata este făcută în scopul acordării dreptului de folosință a dreptului de autor asupra unui produs digital ce este descărcat electronic. Aceasta ar fi situația, unei edituri care plătește pentru a obține dreptul de a reproduce o fotografie protejată de drept de autor pe care o va descărca electronic în scopul includerii ei pe coperta unei cărți pe care o editează. În această tranzacție, motivația esențială a plății este achiziționarea dreptului de a folosi dreptul de autor asupra produsului digital, adică a dreptului de a reproduce și distribui fotografia, și nu simpla achiziție a conținutului digital.

(9) În cazul unui contract care implică folosirea sau dreptul de a folosi orice proprietate sau drept prevăzut la [art. 7](#) alin. (1) pct. 28 din Codul fiscal, precum și transferul unei alte proprietăți sau altui serviciu, suma care trebuie plătită conform contractului trebuie să fie împărțită, conform diverselor porțiuni de contract, pe baza condițiilor contractului sau pe baza unei împărțiri rezonabile, fiecărei porțiuni aplicându-i-se tratamentul fiscal corespunzător. Dacă totuși o anumită parte din ceea ce urmează a se asigura prin contract constituie de departe scopul principal al contractului, cealaltă porțiune fiind auxiliară, tratamentul aplicat porțiunii principale de contract se aplică întregii sume care trebuie plătită conform contractului.

(10) Este considerată redevență și suma plătită în cadrul contractului de know-how, în baza căruia vânzătorul acceptă să împărtășească cunoștințele și experiența sa cumpărătorului, astfel încât cumpărătorul să le poată folosi în interesul său și să nu le dezvăluie publicului. În același timp vânzătorul nu joacă nici un rol în aplicarea cunoștințelor puse la dispoziție cumpărătorului și nu garantează rezultatele aplicării acestora.

(11) În cazul contractului de prestări de servicii în care una dintre părți se angajează să utilizeze cunoștințele sale pentru executarea unei lucrări pentru cealaltă parte, suma plătită nu constituie redevență.

(12) Sumele plătite operatorilor de sateliți de către societățile de radio, televiziune sau de către societățile de telecomunicații ori de către alți clienți, în baza unor contracte de închiriere de transponder care permit utilizarea capacității de a transmite în mai multe zone geografice, nu reprezintă redevență dacă nu este transferată nicio tehnologie legată de satelit și dacă clientul nu se află în posesia satelitului când realizează transmisiile, ci are numai acces la capacitatea de transmisie a acestuia. În situația în care proprietarul satelitului închiriaza satelitul unei alte părți, suma plătită de operatorul de satelit proprietarului este considerată ca reprezentând închirierea unui echipament industrial, comercial sau științific. Un tratament similar se aplică sumelor plătite pentru închirierea sau achiziționarea capacității unor cabluri pentru transmiterea energiei sau pentru comunicații ori a unor conducte pentru transportul gazului sau petrolului.

(13) Sumele plătite de un operator de rețea de telecomunicații către un alt operator, în baza unor acorduri clasice de roaming, nu reprezintă redevențe dacă nu este utilizată sau transferată o tehnologie secretă. Sumele plătite în cadrul acestui tip de contract nu pot fi interpretate ca fiind sume plătite pentru utilizarea unui echipament comercial, industrial sau științific, dacă nu este utilizat efectiv un echipament. Aceste sume reprezintă o taxă pentru

utilizarea serviciilor de telecomunicații furnizate de operatorul de rețea din străinătate. În mod similar sumele plătite pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza frecvențele radio nu reprezintă redevențe.

(14) Sumele plătite pentru difuzarea unor filme la cinematograful sau prin televiziune reprezintă redevență.

Norme metodologice:

ART. 115 e)

3. Veniturile obținute din România din prestări de servicii de management sau de consultanță în orice domeniu, care nu sunt efectuate în România, sau veniturile care sunt cheltuieli atribuibile unui sediu permanent din România al unui nerezident sunt impozabile potrivit **titlului V** atunci când nu sunt încheiate convenții de evitare a dublei impunerii între România și statul de rezidență al beneficiarului de venit sau când beneficiarul de venit nu prezintă documentul care atestă rezidența sa fiscală.

Norme metodologice:

3¹. Din punctul de vedere al titlului V din Codul fiscal sunt considerate venituri obținute din România pentru servicii prestate în afara României numai veniturile din prestarea următoarelor servicii: servicii de management, servicii de consultanță în orice domeniu, servicii de marketing, servicii de asistență tehnică, servicii de cercetare și proiectare în orice domeniu, servicii de reclamă și publicitate indiferent de forma în care sunt realizate și servicii prestate de avocați, ingineri, arhitecți, notari, contabili, auditori.

Norme metodologice:

ART. 115 o)

4. Prin concursuri organizate în România se înțelege concursuri organizate în orice domeniu în România.

Norme metodologice:

ART. 115 p)

5. Venituri obținute la jocuri de noroc înseamnă câștiguri în bani și/sau în natură acordate participanților de către orice persoană juridică română, autorizată să organizeze și să exploateze jocuri de noroc.

Norme metodologice:

ART. 115 al.2 b)

6. Venituri din proprietăți imobiliare înseamnă venituri din vânzarea, precum și din cedarea dreptului de folosință asupra proprietății imobiliare sau a unei cote-părți din această proprietate (închiriere, concesiune sau arendare).

7. Prin cedarea dreptului de folosință a unei proprietăți imobiliare se înțelege și arendarea sau concesiunea proprietății imobiliare sau a unei cote-părți din această proprietate.

Norme metodologice:

ART. 116 al.1

8. (1) Pentru veniturile obținute de nerezidenți din România, plătitorii de venituri au obligația calculării și reținerii impozitelor datorate prin stopaj la sursă și virării lor la bugetul de stat în termenul stabilit la [art. 116](#) alin. (5) din Codul fiscal.

(2) În cazurile prevăzute la [art. 115](#) alin. (1) lit. c), e) și g) din Codul fiscal, plătitorul impozitului prevăzut la titlul V din Codul fiscal este nerezidentul care are sediul permanent în România în evidența căruia sunt înregistrate respectivele cheltuieli deductibile.

Norme metodologice:

ART. 116 al. 3 a)

8¹. *** Abrogat.

8². Începând cu data de 1 februarie 2013, pentru veniturile prevăzute la [art. 115](#) alin. (1) lit. a) - g), k) și l) din Codul fiscal plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, se aplică o cotă de impozit de 50%, indiferent dacă rezidența persoanei beneficiare a acestor venituri este într-un stat cu care România are încheiată convenție pentru evitarea dublei impuneri sau nu.

8³. Începând cu data de 1 februarie 2013, pentru veniturile realizate sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, se aplică o cotă de impozit de 50%, indiferent de data constituirii raportului juridic.

Cota de 50% se aplică și altor venituri de natura dobânzilor, plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, cum ar fi dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum și dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naționale a României, dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de societățile române, reglementate de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Baza de calcul asupra căreia se aplică cota de impozit de 50% este constituită din veniturile calculate începând cu data de 1 februarie 2013 până la data scadenței depozitului și înregistrate în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Aceleași prevederi se aplică și în cazul depozitelor la vedere, certificatelor de depozit și altor instrumente de economisire.

8⁴. În sensul [art. 116](#) alin. (2) lit. c¹) din Codul fiscal, instrumentele juridice încheiate de România în baza cărora se realizează schimbul de informații reprezintă acordurile/convențiile bilaterale/multilaterale în baza cărora România poate realiza un schimb de informații care este relevant pentru aplicarea acestor prevederi legale.

Lista acordurilor/convențiilor se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice și se actualizează periodic.

9. La impunerea și declararea veniturilor ce reprezintă remunerații primite de persoanele fizice nerezidente pentru activitatea desfășurată în calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române sunt aplicabile dispozițiile titlului III din Codul fiscal.

9¹. Veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România se impun cu o cotă de 16% din suma acestora atunci când veniturile de această natură sunt plătite într-un stat cu care România are încheiat un instrument juridic în baza căruia se face schimbul de informații și beneficiarul sumelor nu face dovada rezidenței fiscale.

Cota de 16% se aplică și altor venituri de natura dobânzilor, cum ar fi dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum și dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naționale a României, dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de societățile române, reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

9². Abrogat.

9³. Abrogat.

9⁴. *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 116 al.5

9⁵. a) Conversia în lei a impozitului în valută aferent veniturilor obținute din România de nerezidenți se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua în care s-a plătit venitul către nerezident și impozitul în lei rezultat se varsă la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul.

b) Pentru impozitul în valută aferent dobânzilor capitalizate realizate din România de nerezidenți, conversia se face, de asemenea, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua în care s-a capitalizat dobânda, respectiv la cursul valutar din momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului

dobânzii capitalizate sau din momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, ori în momentul în care dobânda se transformă în împrumut. Impozitul în lei astfel calculat se varsă la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a înregistrat venitul/răscumpărat instrumentul de economisire.

c) Prin plată a unui venit se înțelege îndeplinirea obligației de a pune fonduri la dispoziția creditorului în maniera stabilită prin contract sau prin alte înțelegeri convenite între părți care conduc la stingerea obligațiilor contractuale.

9⁶.

a) Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri în cazul câștigurilor din transferul valorilor mobiliare în cazul societăților închise și din transferul părților sociale, certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) prezentat de nerezident se depune la reprezentantul lui fiscal/împuternicitul desemnat în România pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale și declarative. O copie a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), legalizată și tradusă de organul autorizat din România, se va depune și la societatea ale cărei valori mobiliare/părți sociale sunt transferate.

Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri în cazul persoanelor fizice nerezidente care obțin câștiguri din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare în cazul societăților închise, certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) se depune la reprezentantul fiscal/împuternicitul desemnat în România pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale și declarative. O copie a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), legalizată și tradusă de organul autorizat din România, se va anexa la declarația de venit.

Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri în cazul câștigurilor din transferul titlurilor de participare obținute de o persoană juridică nerezidentă, atunci când acest câștig este generat de transferul titlurilor de participare, certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) prezentat de nerezident se depune la reprezentantul lui fiscal/împuternicitul desemnat în România pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale și declarative. O copie a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), legalizată și tradusă de organul autorizat din România, se va depune și la societatea ale cărei titluri de participare sunt transferate.

b) În cazul în care dobânditorul valorilor mobiliare ale unei societăți închise sau al părților sociale este o persoană juridică nerezidentă/persoană fizică nerezidentă, iar beneficiarul câștigurilor din transferul acestor valori mobiliare, respectiv al părților sociale este o persoană fizică rezidentă, obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe câștigul determinat din transferul acestor valori mobiliare sau părți sociale revine dobânditorului, respectiv persoanei juridice nerezidente/persoanei fizice nerezidente, direct sau prin reprezentat fiscal/împuternicit, desemnat conform legii pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale și declarative.

c) În cazul tranzacțiilor cu titluri de valoare, respectiv titluri de participare efectuate între nerezidenți, sunt aplicabile prevederile menționate în titlurile II și III din Codul fiscal în ceea ce privește obligațiile de calcul, reținere și virare a impozitului în condițiile neprezentării certificatului de rezidență fiscală sau atunci când România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri cu statul de rezidență al beneficiarului câștigurilor din transferul

titlurilor de valoare, respectiv al titlurilor de participare ori în cazul în care, prin convenție, România are dreptul de impunere asupra câștigului.

d) În cazul în care transferul oricăror titluri de valoare deținute de o persoană fizică nerezidentă se realizează printr-un intermediar, obligația de calcul și virare a impozitului pe câștigul din transferul unor astfel de titluri, precum și celelalte obligații declarative revin beneficiarului nerezident al câștigului sau reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat de beneficiar pentru cazurile prevăzute astfel în titlul III din Codul fiscal. În acest caz, intermediarul va îndeplini obligațiile ce îi revin potrivit [art. 66](#) alin. (6) din Codul fiscal, iar beneficiarul nerezident al câștigului sau împuternicitul desemnat va depune declarația privind venitul realizat, va îndeplini obligațiile fiscale și va anexa la această declarație o copie legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română.

În situațiile prevăzute în mod expres în titlul III din Codul fiscal, când intermediarul are obligația de a calcula, de a reține și de a vira impozitul pe câștigul din transferul oricăror titluri de valoare, acesta are obligația de a păstra certificatul de rezidență fiscală al beneficiarului venitului, precum și de a îndeplini celelalte obligații declarative.

În situația în care beneficiarul câștigului din transferul oricăror titluri de valoare este o persoană fizică nerezidentă, iar transferul acestor titluri nu se face printr-un intermediar, obligația de calcul, reținere și virare a impozitului, precum și celelalte obligații declarative și de păstrare a certificatului de rezidență fiscală al beneficiarului câștigului revin, după caz, reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat de beneficiar.

e) Deținerile persoanelor juridice străine la fondurile închise de investiții se impun potrivit prevederilor privind asocierile de la [titlul II](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 117 j)

9⁹. Abrogat.

9¹⁰. Abrogat.

9¹¹. Abrogat.

9¹². *** Abrogat.

9¹³. Premiile prevăzute la [art. 117](#) lit. d) și e) din Codul fiscal sunt premii de natura celor plătite de la bugetul de stat sau de la bugetele consiliilor locale prin intermediul instituțiilor publice centrale și locale.

9¹⁴. *** Abrogat.

10. În aplicarea prevederilor [art. 117](#) lit. h), condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt für Finanzen - C-284/94, C-291/94 și C-292/94, și anume:

Dacă la data plății perioada minimă de deținere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

În situația în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deținere a fost îndeplinită după data plății,

persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate cere restituirea impozitelor plătite în plus.

Intră sub incidența prevederilor [art. 117](#) lit. h) și dividendele distribuite și plătite după data de 1 ianuarie 2007, chiar dacă acestea sunt distribuite din profiturile nerepartizate ale exercițiilor financiare anterioare anului 2007, în măsura în care beneficiarul dividendelor îndeplinește condițiile prevăzute de lege.

În sensul prevederilor [art. 117](#) lit. h), condiția privitoare la perioada de deținere a participației minime are în vedere o perioadă de 2 ani consecutivi, împliniți la data plății dividendelor.

11. *** Abrogat.

11¹. În aplicarea prevederilor [art. 117](#) lit. j), condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-284/94, C-291/94 și C-292/94, și anume:

Dacă la data plății perioada minimă de deținere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

În situația în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deținere a fost îndeplinită după data plății, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate cere restituirea impozitelor plătite în plus.

Norme metodologice:

ART. 117 e)

11. Începând cu 1 ianuarie 2007, scutirea veniturilor din economii sub forma plăților de dobândă în cazul persoanelor fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene se aplică pentru depozitele constituite atât înainte de 1 ianuarie 2007, cât și după 1 ianuarie 2007, sub condiția atestării rezidenței.

Norme metodologice:

ART. 117 f)

11¹. În aplicarea prevederilor [art. 117](#) lit. j), condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt fur Finanzen - C-284/94, C-291/94 și C-292/94, și anume:

Dacă la data plății perioada minimă de deținere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

În situația în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deținere a fost îndeplinită după data plății, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate cere restituirea impozitelor plătite în plus.

Norme metodologice:

ART. 118 al.1

12. (1) Dispozițiile alin. 2 ale articolelor "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" din convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu alte state, care reglementează impunerea în țara de sursă a acestor venituri, se aplică cu prioritate. În cazul când legislația internă prevede în mod expres o cotă de impozitare mai favorabilă sunt aplicabile prevederile legislației interne.

(2) Dispozițiile alin. 2 ale articolelor "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" din convențiile de evitare a dublei impuneri derogă de la prevederile paragrafului 1 al acestor articole din convențiile respective.

(3) Aplicarea alin. 2 al articolelor "Dividende", "Dobânzi", "Comisioane", "Redevențe" din convențiile de evitare a dublei impuneri care prevăd impunerea în statul de sursă nu conduce la o dublă impunere pentru același venit, întrucât statul de rezidență acordă credit fiscal pentru impozitul plătit în România, în conformitate cu prevederile convenției de evitare a dublei impuneri.

(4) În cazul când în România s-au făcut rețineri de impozit ce depășesc prevederile din convențiile de evitare a dublei impuneri, suma impozitului reținut în plus poate fi restituită la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

(5) Pentru restituirea impozitului reținut în plus din veniturile plătite de un rezident român persoanelor nerezidente, acestea depun o cerere de restituire la plătitorul de venit rezident român. Restituirea impozitului către persoana nerezidentă se va face prin intermediul rezidentului român plătitor al venitului. Procedura de restituire se va realiza conform prevederilor Codului de procedură fiscală.

(6) Abrogat.

(7) Abrogat

(7¹) Abrogat.

(8) Dispozițiile titlurilor II și III din Codul fiscal reprezintă legislația internă și se aplică atunci când România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este beneficiarul venitului realizat din România și acesta prezintă certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1).

În acest sens, se vor avea în vedere veniturile menționate la [art. 115](#) alin. (2) din Codul fiscal, veniturile obținute de artiști și sportivi, precum și alte venituri pentru care România are potrivit convențiilor de evitare a dublei impuneri drept de impozitare."

(9) Prevederile [titlului V](#) din Codul fiscal se aplică atunci când beneficiarul venitului obținut din România este rezident al unui stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri sau când beneficiarul venitului obținut din România, rezident al unui stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri, nu prezintă certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1) ori atunci când impozitul datorat de nerezident este suportat de către plătitorul de venit.

(10) Prevederile Acordului încheiat între Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi se aplică de la data aderării la Uniunea Europeană.

(10¹) În cazul României, întreprinderile pentru care sunt aplicabile prevederile [art. 15](#) pct. (1), respectiv pct. (2) ale Acordului încheiat între Comunitatea Europeană și

Confederația Elvețiană de stabilire a unor măsuri echivalente cu cele prevăzute de Directiva 2003/48/CE a Consiliului din 3 iunie 2003 privind impozitarea veniturilor din economii sub forma plăților de dobânzi sunt cele menționate la pct.21³ din normele de aplicare a [art. 20¹](#) din Codul fiscal, respectiv cele menționate la [art. 124²⁶](#), lit.x) din Codul fiscal.

11) În situația în care pentru același venit sunt cote diferite de impunere în legislația internă, legislația comunitară sau în convențiile de evitare a dublei impuneri, se aplică cota de impozit mai favorabilă, dacă beneficiarul venitului face dovada rezidenței într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și, după caz, îndeplinește condiția de beneficiar al legislației Uniunii Europene.

Norme metodologice:

ART. 118 al.2

13. (1) Pentru a beneficia de prevederile convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul său de rezidență, precum și de cele ale legislației Uniunii Europene, nerezidentul beneficiar al veniturilor din România trebuie să prezinte certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea fiscală din statul respectiv sau un alt document eliberat de către o altă autoritate decât cea fiscală, care are atribuții în domeniul certificării rezidenței conform legislației interne a aceluia stat.

(2) Nerezidenții care sunt beneficiarii veniturilor din România vor depune la plătitorul de venit originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală ori a documentului menționat la alin. (1), însoțite de o traducere autorizată în limba română. În situația în care autoritatea competentă străină emite certificatul de rezidență fiscală în format electronic sau online, acesta reprezintă originalul certificatului de rezidență fiscală avut în vedere pentru aplicarea convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul de rezidență al beneficiarului veniturilor obținute din România, respectiv pentru aplicarea legislației Uniunii Europene, după caz.

(3) În ipoteza în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România transmite un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1) unui plătitor de venituri rezident român care are filiale, sucursale sau puncte de lucru în diferite localități din România și care fac plăți, la rândul lor, către beneficiarul de venituri nerezident, primitorul originalului certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), va transmite la fiecare subunitate o copie legalizată a certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română. Pe copia legalizată primitorul originalului certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), va semna cu mențiunea că deține originalul acestuia.

(4) Prevederile alin. (3) sunt valabile și în situația în care nerezidentul beneficiar al veniturilor din România are înființată o filială în România care are relații contractuale cu diverși clienți din localități diferite din România și care primește un singur original al certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1). Filiala aparținând persoanei nerezidente va face copii legalizate pe care le va distribui clienților români.

(4¹)

Nerezidenții, beneficiari ai veniturilor obținute din România care au deschise conturi de custodie la agenții custode, definiți potrivit legii române, vor depune la acești agenți custode originalul certificatului de rezidență fiscală ori a documentului menționat la alin. (1). Agentul custode va transmite, la cererea nerezidentului, copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală ori a documentului menționat la alin. (1), însoțită de o traducere autorizată în limba română, fiecărei persoane care a făcut plăți către beneficiarul de venituri nerezident. Pe copia legalizată, agentul custode, primitor al originalului certificatului de rezidență fiscală sau al documentului prevăzut la alin. (1), va semna cu mențiunea că deține originalul acestuia.

(5) Un nerezident poate fi considerat rezident al unui stat și ca urmare a informațiilor primite pe baza schimbului de informații inițiat/procedurii amiabile declanșate de o țară parteneră de convenție de evitare a dublei impuneri.

(6) În certificatul de rezidență fiscală sau în documentul prevăzut la alin. (1), prezentat de nerezidenții care au obținut venituri din România, trebuie să se ateste că aceștia au fost rezidenți în statele cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri, în anul/perioada obținerii veniturilor sau în anul/perioada pentru care a fost emis certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1).

(7) Plătitorul de venit este răspunzător pentru primirea în termenul stabilit a originalului sau a copiei certificatului de rezidență fiscală ori a documentului prevăzut la alin. (1) și pentru aplicarea prevederilor din convențiile de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu diverse state.

(8) Forma și conținutul certificatului de rezidență fiscală sau ale documentului prevăzut la alin. (1) pentru nerezidenți sunt cele emise de autoritatea din statul de rezidență al beneficiarului venitului. Certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la alin.(1) trebuie să cuprindă, în principal, elemente de identificare a nerezidentului, precum și a autorității care a emis certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la alin. (1), de exemplu: numele, denumirea, adresa, codul de identificare fiscală, mențiunea că este rezident fiscal în statul emitent, precum și data emiterii certificatului sau a documentului.

Norme metodologice:

ART. 118 al.3

13¹. (1) În cazul când în România s-au făcut rețineri de impozit ce depășesc prevederile din convențiile de evitare a dublei impuneri sau din legislația Uniunii Europene, după caz, suma impozitului reținut în plus poate fi restituită la cererea beneficiarului de venit, respectiv a persoanei nerezidente.

(2) Pentru restituirea impozitului reținut în plus din veniturile plătite nerezidentului, acesta depune, în termenul legal de prescripție o cerere de restituire a impozitului plătit în plus la plătitorul de venit.

(3) Restituirea impozitului reținut în plus față de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri sau a legislației Uniunii Europene, după caz, coroborate cu legislația internă, se efectuează de către plătitorul de venit, independent de situația obligațiilor sale fiscale.

(4) Plătitorul de venit va calcula și va restitui nerezidentului suma reprezentând impozit reținut în plus, astfel:

a) în situația în care cota de impunere stabilită în convențiile de evitare a dublei impuneri sau de legislația Uniunii Europene este mai mică decât cea prevăzută de Codul fiscal, suma restituită nerezidentului este egală cu diferența de impozit plătit în plus;

b) în situația în care potrivit convențiilor de evitare a dublei impuneri sau legislației Uniunii Europene nu se datorează impozit, suma restituită nerezidentului este egală cu impozitul plătit în România;

(5) În vederea recuperării de la buget a sumelor efectiv restituite, plătitorul de venit va depune la organul fiscal competent în administrarea sa declarația/declarațiile fiscală/fiscale rectificativă/rectificative cu diminuarea obligațiilor fiscale, în care va înscrie suma efectiv restituită persoanei nerezidente cu titlu de impozit reținut în plus.

(6) Ulterior depunerii declarației fiscale rectificative, plătitorul de venit va depune la același organ fiscal o cerere de restituire a impozitului plătit în plus, soluționarea cererii realizându-se potrivit legislației în materie.

(7) În situația în care restituirea impozitului reținut în plus față de sarcina fiscală rezultată din aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri, sau a legislației Uniunii Europene, după caz, coroborate cu legislația internă, nu se poate efectua de către plătitorul de venit, contribuabilul nerezident își va recupera de la bugetul statului, acest impozit plătit în plus, personal sau prin împuternicit. Procedura de restituire a impozitului plătit în plus se va stabili prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

14. Ministrul finanțelor publice aprobă prin ordin macheta certificatului de rezidență fiscală atât pentru rezidenți, cât și pentru persoanele fizice nerezidente care au îndeplinit condițiile de rezidență prevăzute la [art. 7](#) alin. (1) pct. 23 lit. b) sau c) din Codul fiscal, care sunt supuși impozitului pe veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, având în România obligație fiscală integrală.

14¹. Ministrul finanțelor publice aprobă prin ordin macheta Certificatului privind atestarea activității desfășurate în România de către sediul permanent al unei persoane juridice străine. Organul fiscal teritorial în raza căruia este înregistrat sediul permanent ca plătitor de impozite și taxe poate elibera, la cererea acestora, certificatul prin care se atestă că sediul permanent a desfășurat activitate în România.

15. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 119

15¹. Declarația depusă de plătitorii de venituri care au obligația să rețină la sursă impozitul pentru veniturile obținute de nerezidenți din România, are următorul cuprins :

Anul _____

A. DATE DE IDENTIFICARE ALE PLĂTITORULUI DE VENIT

Denumire/Nume, prenume		Cod de identificare fiscală/CNP			
Adresa:		Județ	Sector	Localitatea	
Strada		Nr.	Bloc	Scara	Etaj
Cod poștal		Telefon	Fax	E-mail	

B. DATE DE IDENTIFICARE A BENEFICIARULUI DE VENIT NEREZIDENT

Nr.crt.	Denumirea statului de rezidență al beneficiarului de venit	Denumire/Nume Prenume	Cod de identificare fiscală atribuit de autoritatea din România

C. DATE INFORMATIVE PRIVIND IMPOZITUL REȚINUT LA SURSĂ/VENITURI SCUTITE PE BENEFICIARI DE VENIT NEREZIDENȚI

Nr.crt.	Denumire/Nume și prenume beneficiar de venit nerezident	Natura venitului	Venitul beneficiarului de venit nerezident (suma brută)	Impozit reținut și plătit la bugetul statului / scutire de impozit	Actul normativ care reglementează impunerea / scutirea

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Nume, prenume _____
Funcția _____

Semnătura și ștampila

Loc rezervat organului fiscal

Număr de înregistrare _____
Data

Declarația se completează în două exemplare:

- Originalul se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul fiscal al plătitorului de venit.

- Copia se păstrează de către plătitorul de venit.

Extras din HG 84/2013: **ART. III.** Formularul prevăzut la pct. 15[^]1 din normele metodologice de aplicare a titlului V din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, utilizat de plătitorii de venituri pentru declararea veniturilor obținute începând cu 1 ianuarie 2012 din România de nerezidenți, se completează la ultima coloană de la capitolul B "Datele de identificare a beneficiarului de venit nerezident" fie cu codul de identificare fiscală al nerezidentului, atribuit de autoritatea din România, atunci când nerezidentul are atribuit un astfel de cod, fie cu datele de identificare ale beneficiarului de venit nerezident, atunci când nu a fost atribuit un astfel de cod.

15[^]2. Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă a impozitelor, pot solicita organului fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul lor fiscal, atribuirea codului de

identificare fiscală pentru contribuabilii nerezidenți, definiți potrivit Codului fiscal, care realizează venituri supuse regulilor de impunere la sursă.

Norme metodologice:

ART. 120 al.1

16. Cererea de eliberare a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezidenți se depune la organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.

Norme metodologice:

ART. 120 al.3

17. (1) Certificatul de atestare a impozitului plătit de nerezidenți se eliberează de către organul fiscal teritorial în raza căruia plătitorul de venit este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, pe baza cererii depuse de beneficiarul venitului sau de plătitorul de venit în numele acestuia.

(2) Forma cererii și a certificatului de atestare a impozitului plătit de nerezident, precum și instrucțiunile de completare și eliberare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Norme metodologice:

ART. 122

18. (1) Persoanele juridice străine, prin reprezentanțe înființate în România, nu sunt abilitate să facă fapte de comerț, aceste reprezentanțe neavând calitatea de persoană juridică.

(2) Persoanele juridice străine care doresc să-și înființeze o reprezentanță în România trebuie să obțină autorizația prevăzută de lege.

(3) Autorizația obținută poate fi anulată în condițiile care sunt stabilite prin același act normativ.

Norme metodologice:

ART. 123

19. În cazul persoanelor juridice străine care înființează o reprezentanță în România în cursul unei luni din anul de impunere, impozitul pentru anul de impunere se calculează începând cu data de 1 a lunii în care reprezentanța a fost înființată până la sfârșitul anului respectiv. Pentru reprezentanțele care se desființează în cursul anului de impunere impozitul

anual se recalculează pentru perioada de activitate de la începutul anului până la data de 1 a lunii următoare celei în care a avut loc desființarea reprezentanței.

Norme metodologice:

ART. 124

20. Abrogat.

20¹. Impozitul datorat la data de 25 iunie de reprezentanțele care sunt înființate în primul semestru al anului este proporțional cu numărul de luni de activitate desfășurată de reprezentanță în cursul semestrului I. Pentru semestrul II, impozitul reprezentând echivalentul în lei al sumei de 2.000 de euro se va plăti până la data de 25 decembrie inclusiv.

Norme metodologice:

ART. 124 al.2

21. (1) Forma declarației fiscale care va fi depusă anual la autoritatea fiscală competentă și instrucțiunile de completare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Declarația anuală de impunere, precum și declarația fiscală în cazul înființării sau desființării reprezentanței în cursul anului pot fi depuse în numele persoanei juridice străine și de reprezentantul reprezentanței la organul fiscal teritorial în raza căruia reprezentanța își desfășoară activitatea.

Norme metodologice:

ART. 124 al.3

22. (1) Forma declarației fiscale care va fi depusă la autoritatea fiscală competentă în caz de înființare sau de desființare a reprezentanței și instrucțiunile de completare vor fi aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) În termen de 30 de zile de la data depunerii declarației fiscale de înființare sau de desființare a reprezentanței, organul fiscal teritorial stabilește sau recalculează impozitul stabilit pentru perioada în care reprezentanța va desfășura sau își va înceta activitatea, după caz.

Norme metodologice:

ART. 124 al.4

23. (1) Reprezentanțele vor conduce contabilitatea în partidă simplă, conform prevederilor legislației din România.

(2) Cheltuielile efectuate pentru exercitarea activității reprezentanțelor vor fi justificate cu documente financiar-contabile întocmite în condițiile legii.

(3) Impozitul pe venitul reprezentanțelor pentru anul 2003 va fi definitivat potrivit actelor normative care au reglementat sistemul de impunere a acestor entități până la 31 decembrie 2003.

Norme metodologice:

ART. 124²⁶

24. Abrogat.

25. Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 124²⁸

26. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 124²⁸

27. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 125¹ lit.c)

1. (1) Locul unde o persoană impozabilă își are stabilit sediul activității economice este locul unde sunt adoptate deciziile esențiale privind managementul persoanei impozabile și unde sunt exercitate funcțiile administrației sale centrale. Pentru a stabili locul unde o persoană impozabilă își are stabilit sediul activității sale economice este necesar să se aibă în vedere o serie de factori, cum ar fi, în cazul persoanelor juridice, sediul înregistrat al acestora, locul unde se desfășoară administrația centrală, locul unde se întrunesc directorii și locul, de regulă același, unde se stabilește politica generală a companiei. De asemenea, mai pot fi avuți în vedere și alți factori, cum ar fi locul unde domiciliază principalii directori, locul unde se întrunesc adunările generale, locul unde sunt stocate documentele administrative și contabile, precum și locul unde tranzacțiile financiare și în special cele bancare sunt realizate în principal. Faptul că locul de la care sunt realizate efectiv activitățile de persoana impozabilă nu este situat într-un stat membru nu exclude posibilitatea ca persoana impozabilă să aibă stabilit sediul activității sale economice în statul membru respectiv. Prezența unei cutii poștale sau a unor reprezentanțe comerciale nu poate fi considerată ca sediu al activității

economice a unei persoane impozabile, dacă nu sunt îndeplinite condițiile menționate în tezele anterioare.

(2) În cazul persoanelor fizice care sunt persoane impozabile pentru care nu poate fi identificat un sediu al activității economice în sensul alin. (1), domiciliul stabil al acestor persoane va fi considerat sediul activității economice, în scopul determinării statului în care acestea sunt stabilite, în sensul [art. 125¹](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(3) În scopul aplicării prevederilor [art. 125¹](#) alin. (2) lit. c) și [art. 150](#) din Codul fiscal:

a) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara României nu participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, respectiv resursele tehnice și/sau umane din România nu sunt utilizate pentru realizarea acestor operațiuni, se consideră că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru respectivele operațiuni;

b) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara României participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii înainte sau în timpul realizării acestor operațiuni sau conform unor înțelegeri este prevăzut că sediul fix poate să intervină ulterior derulării operațiunilor pentru operațiuni post-vânzare ori pentru respectarea unor clauze contractuale de garanție și această potențială participare nu constituie o operațiune separată din perspectiva TVA, măsura în care sunt utilizate resursele umane și/sau materiale în legătură cu aceste operațiuni nu este relevantă, deoarece se va considera că în orice situație acest sediu fix participă la realizarea operațiunilor respective;

c) atunci când resursele tehnice și/sau umane ale sediului fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara României sunt utilizate numai pentru scopuri administrative-suport, cum sunt serviciile de contabilitate, de emitere a facturilor și colectarea titlurilor de creanță, utilizarea acestor resurse nu va fi considerată ca participare la realizarea de livrări de bunuri sau prestări de servicii, fiind tratate doar ca servicii-suport necesare îndeplinirii obligațiilor legate de aceste operațiuni. În această situație, se va considera că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru aceste operațiuni;

d) atunci când factura este emisă indicând codul de înregistrare în scopuri de TVA al sediului fix din România, acesta va fi considerat că a participat la livrarea de bunuri sau la prestarea de servicii, cu excepția situației în care persoana impozabilă poate face dovada contrariului.

(4) Atunci când gazul sau energia electrică sunt livrate de o persoană impozabilă sau către o persoană impozabilă care deține în România o licență care îi permite să desfășoare activitatea economică în sectorul gazului sau al energiei electrice, incluzând și cumpărări și revânzări ale gazului natural sau ale energiei electrice, existența licenței în sine nu este suficientă pentru a considera că respectiva persoană impozabilă are un sediu fix în România. Pentru ca sediul fix să existe în România este necesar ca persoana impozabilă să îndeplinească condițiile [art. 125¹](#) alin. (2) lit. b).

Norme metodologice:

ART. 125²

1. (1) Bunurile de origine din teritoriile excluse prevăzute la [art. 125^{^2}](#) alin. (2) și (3) din Codul fiscal trebuie importate din perspectiva taxei, dacă sunt transportate în teritoriul Comunității.

(2) Insula Man, Principatul Monaco și zonele aflate sub suveranitatea Marii Britanii și a Irlandei de Nord de la Akrotiri și Dhekelia sunt considerate teritorii ale statelor membre, iar operațiunile cu originea sau destinația în:

a) Insula Man sunt considerate cu originea sau destinația în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;

b) Principatul Monaco sunt considerate cu originea sau destinația în Republica Franceză;

c) zonele aflate sub suveranitatea Marii Britanii și a Irlandei de Nord de la Akrotiri și Dhekelia sunt considerate cu originea sau cu destinația în Republica Cipru.

1^{^1}. (1) Bunurile de origine din teritoriile excluse prevăzute la [art. 125^{^2}](#) alin. (2) și (3) din Codul fiscal trebuie importate din perspectiva taxei, dacă sunt transportate în teritoriul Comunității.

(2) Insula Man, Principatul Monaco și zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de la Akrotiri și Dhekelia sunt considerate teritorii ale statelor membre, iar operațiunile cu originea sau destinația în:

a) Insula Man sunt considerate cu originea sau destinația în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;

b) Principatul Monaco sunt considerate cu originea sau destinația în Republica Franceză;

c) zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de la Akrotiri și Dhekelia sunt considerate cu originea sau cu destinația în Republica Cipru."

Norme metodologice:

ART. 126

2. (1) În sensul [art. 126](#) alin. (1) din Codul fiscal, operațiunea nu este impozabilă în România dacă cel puțin una dintre condițiile prevăzute la lit. a) - d) nu este îndeplinită.

(2) În sensul [art. 126](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii trebuie să se efectueze cu plată. Condiția referitoare la "plată" implică existența unei legături directe între operațiune și contrapartida obținută. O operațiune este impozabilă în condițiile în care această operațiune aduce un avantaj clientului, iar contrapartida obținută, este aferentă avantajului primit, după cum urmează:

a) condiția referitoare la existența unui avantaj pentru un client este îndeplinită în cazul în care furnizorul de bunuri sau prestatorul de servicii se angajează să furnizeze bunuri și/sau servicii determinabile persoanei ce efectuează plata sau, în absența plății, când operațiunea a fost realizată pentru a permite stabilirea unui astfel de angajament. Această condiție este compatibilă cu faptul că serviciile au fost colective, nu au fost măsurabile cu exactitate sau au făcut parte dintr-o obligație legală;

b) condiția existenței unei legături între operațiune și contrapartida obținută este îndeplinită chiar dacă prețul nu reflectă valoarea normală a operațiunii, respectiv ia forma

unor cotizații, bunuri sau servicii, reduceri de preț, sau nu este plătit direct de beneficiar, ci de un terț.

(3) În sensul [art. 126](#) alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, achiziția intracomunitară de mijloace noi de transport efectuată de orice persoană impozabilă ori neimpozabilă sau de orice persoană juridică neimpozabilă este întotdeauna considerată o operațiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziții intracomunitare prevăzut la [art. 126](#) alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, dacă locul respectivei achiziții intracomunitare este în România, conform [art. 132¹](#) din Codul fiscal.

(4) În sensul [art. 126](#) alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, achiziția intracomunitară de produse accizabile efectuată de o persoană impozabilă sau de o persoană juridică neimpozabilă este întotdeauna considerată o operațiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziții intracomunitare prevăzut la [art. 126](#) alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, dacă locul respectivei achiziții intracomunitare este în România, conform [art. 132¹](#) din Codul fiscal.

(5) Echivalentul în lei al plafonului pentru achiziții intracomunitare de 10.000 euro, prevăzut la [art. 126](#) alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, aplicabil în cursul unui an calendaristic, se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor este egală sau mai mare decât 5 și prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5, prin urmare plafonul este de 34.000 lei.

(6) În aplicarea [art. 126](#) alin. (5), pentru calculul plafonului de achiziții intracomunitare se iau în considerare următoarele elemente:

a) valoarea tuturor achizițiilor intracomunitare, cu excepția achizițiilor intracomunitare prevăzute la alin. (7);

b) valoarea tranzacției ce conduce la depășirea plafonului pentru achiziții intracomunitare;

c) valoarea oricărui import efectuat de persoana juridică neimpozabilă în alt stat membru, pentru bunurile transportate în România după import.

(7) La calculul plafonului pentru achiziții intracomunitare nu se vor lua în considerare:

a) valoarea achizițiilor intracomunitare de produse accizabile;

b) valoarea achizițiilor intracomunitare de mijloace noi de transport;

c) valoarea achizițiilor de bunuri a căror livrare a fost o livrare de bunuri cu instalare sau montaj, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile [art. 132](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea achizițiilor de bunuri a căror livrare a fost o vânzare la distanță, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile [art. 132](#) alin. (2) și (3) din Codul fiscal;

e) valoarea achizițiilor de bunuri second-hand, de opere de artă, de obiecte de colecție și antichități, așa cum sunt definite la [art. 152²](#) din Codul fiscal, în cazul în care aceste bunuri au fost taxate conform unui regim special similar celui prevăzut la [art. 152²](#) din Codul fiscal în statul membru din care au fost livrate;

f) valoarea achizițiilor de gaze naturale și energie electrică a căror livrare a fost efectuată în conformitate cu prevederile [art. 132](#) alin. (1) lit. e) și f) din Codul fiscal.

(8) În cazul în care plafonul pentru achiziții intracomunitare este depășit, persoana prevăzută la [art. 126](#) alin. (4) lit. a) din Codul fiscal va solicita înregistrarea în scopuri de TVA

conform [art. 153^{^1}](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Înregistrarea va rămâne valabilă pentru perioada până la sfârșitul anului calendaristic în care a fost depășit plafonul de achiziții și cel puțin pentru anul calendaristic următor.

(9) Persoana prevăzută la [art. 126](#) alin. (4) lit. a) din Codul fiscal poate solicita anularea înregistrării oricând după încheierea anului calendaristic următor celui în care s-a înregistrat, conform [art. 153^{^1}](#) alin. (5) din Codul fiscal. Prin excepție, persoana respectivă rămâne înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153^{^1}](#) din Codul fiscal pentru toate achizițiile intracomunitare efectuate cel puțin pentru încă un an calendaristic, dacă plafonul pentru achiziții intracomunitare este depășit și în anul calendaristic care a urmat celui în care persoana a fost înregistrată.

(10) Dacă după expirarea anului calendaristic următor celui în care persoana a fost înregistrată persoana respectivă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut conform [art. 153^{^1}](#) din Codul fiscal, se consideră că persoana a optat conform [art. 126](#) alin. (6) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care este obligată să rămână înregistrată în urma depășirii plafonului pentru achiziții intracomunitare în anul următor anului în care s-a înregistrat, situație în care se aplică prevederile alin. (9).

(11) În sensul [art. 126](#) alin. (6) din Codul fiscal, persoanele impozabile care efectuează numai operațiuni pentru care taxa nu este deductibilă și persoanele juridice neimpozabile, care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, care nu depășesc plafonul pentru achiziții intracomunitare, pot opta pentru regimul general prevăzut la [art. 126](#) alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. Aceste persoane sunt obligate la plata taxei în România pentru toate achizițiile intracomunitare de la data la care își exercită opțiunea și vor solicita un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform [art. 153^{^1}](#) alin. (2) din Codul fiscal. Aceste persoane pot solicita anularea înregistrării oricând după încheierea a 2 ani calendaristici ce urmează celui în care s-au înregistrat, conform [art. 153^{^1}](#) alin. (6) din Codul fiscal.

(12) În cazul în care după încheierea a 2 ani calendaristici consecutivi de la înregistrare persoanele prevăzute la alin. (11) efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut conform [art. 153^{^1}](#) din Codul fiscal, se consideră că aceste persoane și-au reexercitat opțiunea în condițiile [art. 126](#) alin. (6) și [art. 153^{^1}](#) alin. (7) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care aceste persoane sunt obligate să rămână înregistrate în urma depășirii plafonului pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic anterior, situație în care se aplică prevederile alin. (9).

(13) În scopul aplicării prevederilor [art. 126](#) alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, relația de transport al bunurilor din primul stat membru în România trebuie să existe între furnizor și cumpărătorul revânzător, oricare dintre aceștia putând fi responsabil pentru transportul bunurilor, în conformitate cu condițiile Incoterms sau în conformitate cu prevederile contractuale. Dacă transportul este realizat de beneficiarul livrării, nu sunt aplicabile măsurile de simplificare pentru operațiuni triunghiulare. Obligațiile ce revin beneficiarului livrării ulterioare, dacă România este al treilea stat membru:

a) să plătească taxa aferentă livrării efectuate de cumpărătorul revânzător care nu este stabilit în România în conformitate cu prevederile [art. 150](#) alin. (4) și [art. 157](#) alin. (1) sau (2), după caz;

b) să înscrie achiziția efectuată în rubricile alocate achizițiilor intracomunitare de bunuri din decontul de taxă prevăzut la [art. 156^{^2}](#) sau [156^{^3}](#) din Codul fiscal, precum și în declarația recapitulativă prevăzută la [art. 156^{^4}](#) din Codul fiscal.

(14) În cazul operațiunilor triunghiulare efectuate în condițiile [art. 126](#) alin. (8) lit. b), dacă România este al doilea stat membru al cumpărătorului revânzător și acesta a transmis furnizorului din primul stat membru codul său de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform [art. 153](#) din Codul fiscal, cumpărătorul revânzător trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să emită factura prevăzută la [art. 155](#) din Codul fiscal, în care să fie înscris codul său de înregistrare în scopuri de TVA în România și codul de înregistrare în scopuri de TVA din al treilea stat membru al beneficiarului livrării;

b) să nu înscrie achiziția intracomunitară de bunuri care ar avea loc în România ca urmare a transmiterii codului de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform [art. 153](#) din Codul fiscal în declarația recapitulativă privind achizițiile intracomunitare, prevăzută la [art. 156⁴](#) din Codul fiscal, aceasta fiind neimpozabilă. În decontul de taxă aceste achiziții se înscriu la rubrica rezervată achizițiilor neimpozabile;

c) să înscrie livrarea efectuată către beneficiarul livrării din al treilea stat membru în rubrica rezervată livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă a decontului de taxă și în declarația recapitulativă prevăzută la [art. 156⁴](#) din Codul fiscal următoarele date:

1. codul de înregistrare în scopuri de TVA, din al treilea stat membru, al beneficiarului livrării;
2. codul T în rubrica corespunzătoare;
3. valoarea livrării efectuate.

Norme metodologice:

ART. 127 al.2

3. (1) În sensul [art. 127](#) alin. (2) din Codul fiscal, exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în concordanță cu principiul de bază al sistemului de TVA potrivit căruia taxa trebuie să fie neutră, se referă la orice tip de tranzacții, indiferent de forma lor juridică, astfel cum se menționează în constatările Curții Europene de Justiție în cazurile C-186/89 Van Tiem, C-306/94 Regie dauphinoise, C-77/01 Empresa de Desenvolvimento Mineiro SA (EDM).

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), persoanele fizice nu se consideră că realizează o activitate economică în sfera de aplicare a taxei atunci când obțin venituri din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care au fost folosite de către acestea pentru scopuri personale. În categoria bunurilor utilizate în scopuri personale se includ construcțiile și, după caz, terenul aferent acestora, proprietate personală a persoanelor fizice care au fost utilizate în scop de locuință, inclusiv casele de vacanță, orice alte bunuri utilizate în scop personal de persoana fizică, precum și bunurile de orice natură moștenite legal sau dobândite ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate.

(3) Persoana fizică, care nu a devenit deja persoană impozabilă pentru alte activități, se consideră că realizează o activitate economică din exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, dacă acționează ca atare, de o manieră independentă, și activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, în sensul [art. 127](#) alin. (2) din Codul fiscal.

(4) În cazul construirii de bunuri imobile de către persoanele fizice, în vederea vânzării, activitatea economică este considerată începută în momentul în care persoana fizică respectivă intenționează să efectueze o astfel de activitate, iar intenția persoanei respective trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare inițierii activității economice. Activitatea economică este considerată continuă din momentul începerii sale, incluzând și livrarea bunului sau părților din bunul imobil construit, chiar dacă este un singur bun imobil.

(5) În cazul achiziției de terenuri și/sau de construcții de către persoana fizică în scopul vânzării, livrarea acestor bunuri reprezintă o activitate cu caracter de continuitate dacă persoana fizică realizează mai mult de o singură tranzacție în cursul unui an calendaristic. Totuși, dacă persoana fizică derulează deja construcția unui bun imobil în vederea vânzării, conform alin. (4), activitatea economică fiind deja considerată începută și continuă, orice alte tranzacții efectuate ulterior nu vor mai avea caracter ocazional. Deși prima livrare este considerată ocazională, dacă intervine o a doua livrare în cursul aceluiași an, prima livrare nu va fi impozitată dar va fi luată în considerare la calculul plafonului prevăzut la [art. 152](#) din Codul fiscal. Livrările de construcții și terenuri, scutite de taxă conform [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, sunt avute în vedere atât la stabilirea caracterului de continuitate al activității economice, cât și la calculul plafonului de scutire prevăzut la [art. 152](#) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O persoană fizică, care nu a mai realizat tranzacții cu bunuri imobile în anii precedenți, a livrat în cursul anului 2010 două terenuri care nu sunt construibile. Deși persoana fizică a devenit persoană impozabilă pentru aceste livrări, totuși livrările respective fiind scutite de taxă conform [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizică nu are obligația înregistrării în scopuri de taxă conform [art. 153](#) din Codul fiscal. Dacă aceeași persoană fizică livrează în cursul anului 2010 o construcție nouă în sensul [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, va avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă dacă livrarea respectivă cumulată cu livrările anterioare depășește plafonul de scutire prevăzut la [art. 152](#) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 2: O persoană fizică (familie) vinde în cursul anului 2010 un teren construibil sau o construcție nouă în sensul [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Deși în principiu operațiunea nu ar fi scutită de taxă conform [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, indiferent de valoarea livrării, dacă persoana fizică nu realizează și alte operațiuni pentru care ar deveni persoană impozabilă în cursul anului 2010, această operațiune este considerată ocazională și persoana fizică nu ar avea obligația înregistrării în scopuri de taxă. Dacă în același an, aceeași persoană fizică livrează un teren construibil sau o construcție nouă în sensul [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, respectiva persoană va deveni persoană impozabilă și va avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă înainte de efectuarea celei de-a doua livrări, dacă prima livrare a depășit plafonul de scutire prevăzut la [art. 152](#) din Codul fiscal. Dacă a doua livrare ar fi scutită conform [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, fiind o construcție care nu este nouă sau un teren care nu este construibil, persoana fizică ar avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă conform [art. 153](#) înainte de realizarea celei de-a doua livrări dacă prima livrare depășește plafonul de scutire prevăzut la [art. 152](#) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 3: O persoană fizică realizează în cursul anului 2010 două livrări care ar fi scutite conform [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Dacă nu mai realizează nicio operațiune în anul 2010, iar în anul 2011 va livra o construcție nouă sau un teren construibil în sensul [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, va avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă în anul 2011 numai dacă va depăși plafonul de scutire prevăzut la [art. 152](#) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: O persoană fizică a început în cursul anului 2009 construcția unui bun imobil cu intenția de a vinde această construcție. În cursul anului 2009 nu a încasat avansuri și în principiu nu are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de taxă. Dacă în anul 2010, înainte să înceapă să încaseze avansuri sau înainte să facă livrări ale unor părți ale bunului imobil sau livrarea respectivului imobil în integralitatea sa, livrează un teren construibil sau o construcție nouă în sensul [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizică ar avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă atunci când depășește plafonul de scutire prevăzut la [art. 152](#) din Codul fiscal. Această livrare nu este considerată ocazională, activitatea economică fiind considerată continuă din momentul începerii construcției, respectiv din anul 2009.

În cazul exemplurilor prezentate au fost avute în vedere numai persoanele fizice care nu sunt considerate persoane impozabile pentru alte activități economice desfășurate și faptul că orice livrare de locuințe personale, de case de vacanță sau de alte bunuri prevăzute la alin. (2) nu este luată în considerare pentru stabilirea caracterului de continuitate al activității nefiind considerată operațiune în sfera de aplicare a taxei.

(6) În cazul în care bunurile imobile sunt deținute în coproprietate de o familie, dacă există obligația înregistrării în scopuri de taxă pentru vânzarea acestor bunuri imobile, unul dintre soți va fi desemnat să îndeplinească această obligație.

(7) Transferul în patrimoniul afacerii al bunurilor sau serviciilor achiziționate sau dobândite de persoanele fizice și care au fost folosite în scopuri personale, în vederea utilizării pentru desfășurarea de activități economice, nu este o operațiune asimilată unei livrări de bunuri/prestări de servicii, efectuate cu plată, iar persoana fizică nu poate deduce taxa aferentă bunurilor/serviciilor respective prin aplicarea procedurii de ajustare prevăzută la [art. 148](#) și [149](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 128 alin. 1

6. (1) În sensul [art. 128](#) alin. (1) din Codul fiscal, preluarea de bunuri produse de către o persoană impozabilă pentru a fi folosite în cursul desfășurării activității sale economice sau pentru continuarea acesteia nu se consideră ca fiind o livrare de bunuri, cu excepția situației prevăzute la [art. 128](#) alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Aceleași prevederi se aplică și prestărilor de servicii.

(2) Valorificarea produselor scoase din rezerva de mobilizare constituie livrare de bunuri în sensul [art. 128](#) alin. (1) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 128 alin. 2

(3) În sensul [art. 128](#) alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă care acționează în calitate de comisionar, primind facturi pe numele său de la comitentul vânzător sau, după caz, de la furnizor și emițând facturi pe numele său către comitentul cumpărător ori, după caz, către client, se consideră că acționează în nume propriu, dar în contul comitentului. Comisionarul este considerat din punctul de vedere al taxei cumpărător și revânzător al bunurilor, indiferent dacă acționează în contul vânzătorului sau al cumpărătorului, respectiv se consideră că furnizorul ori, după caz, comitentul vânzător face o livrare de bunuri către comisionar și, la rândul său, comisionarul face o altă livrare de bunuri către comitentul cumpărător sau, după caz, către client. Dacă, potrivit contractului, comisionarul acționează în numele și în contul comitentului ca mandatar, dar primește și/sau emite facturi pe numele său, acest fapt îl transformă în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică sub denumirea de structură de comisionar în cazurile prevăzute la pct. 19 alin. (4).

(5) Bunurile constatate lipsă din gestiune nu sunt considerate livrări de bunuri, fiind aplicabile prevederile [art. 148](#) și [149](#) din Codul fiscal și ale pct. 53 și 54.

Norme metodologice:

ART. 128 alin. 3

(6) În sensul [art. 128](#) alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor în urma executării silit se consideră livrare de bunuri numai dacă debitorul executat silit este o persoană impozabilă.

Norme metodologice:

ART. 128 alin. 7

(7) Transferul de active prevăzut la [art. 128](#) alin. (7) din Codul fiscal este un transfer universal de bunuri și/sau servicii, acestea nemaifiind tratate individual, ci ca un tot unitar la persoana impozabilă cedentă, indiferent dacă este un transfer total sau parțial de active. Se consideră transfer parțial de active, în sensul [art. 128](#) alin. (7) din Codul fiscal, transferul tuturor activelor sau al unei părți din activele investite într-o anumită ramură a activității economice, dacă acestea constituie din punct de vedere tehnic o structură independentă, capabilă să efectueze activități economice separate, indiferent dacă este realizat ca urmare a vânzării sau ca urmare a unor operațiuni precum divizarea, fuziunea ori ca aport în natură la capitalul unei societăți. De asemenea, se consideră că transferul parțial are loc și în cazul în care bunurile imobile în care sunt situate activele transferate de cedent nu sunt înstrăinate, ci realocate altor ramuri ale activității aflate în uzul cedentului. Simplul transfer al unor active nu garantează posibilitatea continuării unei activități economice în orice situație. Pentru ca o operațiune să poată fi considerată transfer de active, în sensul [art. 128](#) alin. (7) din Codul

fiscal, primitorul activelor trebuie să intenționeze să desfășoare activitatea economică sau partea din activitatea economică care i-a fost transferată, și nu să lichideze imediat activitatea respectivă și, după caz, să vândă eventualele stocuri. Primitorul activelor are obligația să transmită cedentului o declarație pe propria răspundere din care să rezulte îndeplinirea acestei condiții. Pentru calificarea unei activități ca transfer de active nu este relevant dacă primitorul activelor este autorizat pentru desfășurarea activității care i-a fost transferată sau dacă are în obiectul de activitate respectiva activitate. În acest sens a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cazul C-497/01 - Zita Modes.

(8) Persoana impozabilă care este beneficiarul transferului prevăzut la alin. (7) este considerată ca fiind succesorul cedentului, indiferent dacă este înregistrată în scopuri de taxă sau nu. Beneficiarul va prelua toate drepturile și obligațiile cedentului, inclusiv pe cele privind livrările către sine prevăzute la [art. 128](#) alin. (4) din Codul fiscal, ajustările deducerii prevăzute la [art. 148](#) și [149](#) din Codul fiscal. Dacă beneficiarul transferului este o persoană impozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal și nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, va trebui să plătească la bugetul de stat suma rezultată ca urmare a ajustărilor conform [art. 128](#) alin. (4), [art. 148](#), [149](#) sau [161](#) din Codul fiscal, după caz, și să depună în acest sens declarația prevăzută la [art. 156³](#) alin. (8) din Codul fiscal. Momentul de referință pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, nu este data transferului, ci data obținerii bunului de către cedent, conform [art. 149](#) sau [161](#) din Codul fiscal, după caz. Cedentul va trebui să transmită cesionarului o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obținute după data aderării. Aplicarea regimului de taxare pentru transferul de active de către persoanele impozabile nu va fi sancționată de organele de inspecție fiscală, în sensul anulării dreptului de deducere a taxei la beneficiar, dacă operațiunile în cauză sunt taxabile prin efectul legii sau prin opțiune, cu excepția situației în care se constată că tranzacția a fost taxată în scopuri fiscale.

Norme metodologice:

ART. 128 alin. 8

(9) În sensul [art. 128](#) alin. (8) lit. e) din Codul fiscal:

a) se cuprind în categoria bunurilor acordate în mod gratuit în scopul stimulării vânzărilor bunurile care sunt produse de persoana impozabilă în vederea vânzării sau sunt comercializate în mod obișnuit de către persoana impozabilă, acordate în mod gratuit clientului, numai în măsura în care sunt bunuri de același fel ca și cele care sunt, au fost ori vor fi livrate clientului. Atunci când bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor nu sunt produse de persoana impozabilă și/sau nu sunt bunuri comercializate în mod obișnuit de persoana impozabilă și/sau nu sunt de același fel ca și cele care sunt ori au fost livrate clientului, acordarea gratuită a acestora nu va fi considerată livrare de bunuri dacă:

1. se poate face dovada obiectivă a faptului că acestea pot fi utilizate de către client în legătură cu bunurile/serviciile pe care le-a achiziționat de la respectiva persoană impozabilă; sau

2. bunurile/serviciile sunt furnizate către consumatorul final și valoarea bunurilor acordate gratuit este mai mică decât valoarea bunurilor/serviciilor furnizate acestuia;

b) bunurile acordate în scop de reclamă cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile oferite în mod gratuit ca mostre în cadrul campaniilor promoționale, pentru încercarea produselor, pentru demonstrații la punctele de vânzare;

c) bunurile acordate în mod gratuit pentru scopuri legate de desfășurarea activității economice a persoanei impozabile cuprind bunurile oferite cu titlu gratuit, altele decât cele prevăzute la lit. a) sau b), pentru care persoana impozabilă poate face dovada că sunt strâns legate de desfășurarea activității sale economice. În această categorie se cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile pe care persoana impozabilă le acordă gratuit angajaților săi și care sunt legate de desfășurarea în condiții optime a activității economice, cum sunt, de exemplu: masa caldă pentru mineri, echipamentul de protecție și uniforme de lucru, pentru contravaloarea care nu este suportată de angajați, materiale igienico-sanitare în vederea prevenirii îmbolnăvirilor. Nu se încadrează în această categorie orice gratuități acordate propriilor angajați sau altor persoane, dacă nu există nicio legătură cu desfășurarea în condiții optime a activității economice, cum sunt: cotele gratuite de energie electrică acordate persoanelor pensionate din sectorul energiei electrice, abonamentele de transport acordate gratuit pentru diverse categorii de persoane și altele de aceeași natură.

(10) În sensul [art. 128](#) alin. (8) lit. f) din Codul fiscal:

a) bunurile de mică valoare acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea fiecărui cadou oferit este mai mică sau egală cu plafonul de 100 lei, exclusiv TVA. Cadoul cuprinde unul sau mai multe bunuri oferite gratuit. În situația în care persoana impozabilă a oferit și cadouri care depășesc individual plafonul de 100 lei, exclusiv TVA, însumează valoarea depășirilor de plafon aferente unei perioade fiscale, care constituie livrare de bunuri cu plată, și colectează taxa, dacă taxa aferentă bunurilor respective este deductibilă total sau parțial. Se consideră că livrarea de bunuri are loc în ultima zi lucrătoare a perioadei fiscale în care au fost acordate bunurile gratuit și a fost depășit plafonul. Baza impozabilă, respectiv valoarea depășirilor de plafon, și taxa colectată aferentă se înscriu în autofactura prevăzută la [art. 155](#) alin. (7) din Codul fiscal care se include în decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă a acordat bunurile gratuit în cadrul acțiunilor de protocol și a depășit plafonul. Pentru bunurile/serviciile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol în cursul anului 2012 se aplică prevederile legale în vigoare în anul 2012, inclusiv în ceea ce privește modul de determinare a depășirii plafonului și a perioadei fiscale în care se colectează TVA aferente acestei depășiri;

b) bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare sau mecenat nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală în cursul unui an calendaristic se încadrează în limita a 3 la mie din cifra de afaceri constituită din operațiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, precum și din operațiuni pentru care locul livrării/prestării este considerat a fi în străinătate potrivit prevederilor [art. 132](#) și [133](#) din Codul fiscal. Încadrarea în plafon se determină pe baza datelor raportate prin deconturile de taxă depuse pentru un an calendaristic. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste plafoane sponsorizările și acțiunile de mecenat, acordate în numerar, și nici bunurile pentru care taxa nu a fost dedusă. Depășirea plafoanelor constituie livrare de bunuri cu plată, respectiv se colectează taxa. Taxa colectată aferentă depășirii se include în decontul întocmit pentru ultima perioadă fiscală a anului respectiv. Pentru bunurile/serviciile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de

sponsorizare și mecenat în cursul anului 2012 se aplică prevederile legale în vigoare în anul 2012, inclusiv în ceea ce privește modul de determinare a depășirii plafonului și a perioadei fiscale în care se colectează TVA aferente acestei depășiri.

Norme metodologice:

ART. 128 alin. 10

(11) În sensul [art. 128](#) alin. (10) din Codul fiscal, transferul este o operațiune asimilată unei livrări intracomunitare cu plată de bunuri, fiind obligatoriu să fie respectate toate condițiile și regulile aferente livrărilor intracomunitare, inclusiv cele referitoare la scutirea de taxă. Caracteristic acestei operațiuni este faptul că în momentul expedierii bunurilor dintr-un stat membru în alt stat membru acestea nu fac obiectul unei livrări în sensul [art. 128](#) alin. (1) din Codul fiscal și, pe cale de consecință, aceeași persoană impozabilă care declară transferul în statul membru unde începe transportul bunurilor va declara și achiziția intracomunitară asimilată în statul membru în care aceasta are loc. Exemple de transferuri: transportul în alt stat membru de bunuri importate în România, efectuat de persoana care a realizat importul, în lipsa unei tranzacții în momentul expedierii, transportul/expedierea de bunuri mobile corporale din România în alt stat membru în vederea constituirii unui stoc care urmează a fi vândut în respectivul stat membru, transportul de bunuri în alt stat membru în vederea încorporării într-un bun mobil sau imobil în respectivul stat membru în situația în care persoana respectivă prestează servicii în respectivul stat membru, transportul/expedierea unui bun mobil corporal din România în alt stat în vederea reparării și care, ulterior, nu se mai întoarce în România, situație în care nontransferul inițial devine transfer.

(12) Nontransferul cuprinde și expedierea sau transportul de produse accizabile din România în alt stat membru de către persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, în vederea efectuării unei vânzări la distanță către persoane neimpozabile din acel stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile.

(13) Furnizarea de programe informatice software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, însoțită de licență obișnuită care interzice copierea și distribuirea acestora și care permite doar instalarea lor, constituie livrare de bunuri conform [art. 128](#) din Codul fiscal. Programele informatice software standard reprezintă orice software produs ca un bun de folosință generală care conține date preînregistrate, este comercializat ca atare și, după instalare și eventual o perioadă scurtă de training, poate fi utilizat în mod independent de către clienți în formatul standard pentru aceleași aplicații și funcții.

(14) Procesarea fotografiilor digitale constituie:

a) livrare de bunuri, în sensul [art. 128](#) din Codul fiscal, în măsura în care se limitează la reproducerea fotografiilor pe suporturi, dreptul de a dispune de acestea fiind transferat de la procesator la clientul care a comandat copiile după original;

b) prestare de servicii, în sensul [art. 129](#) din Codul fiscal, atunci când procesarea este însoțită de prestări de servicii complementare care pot avea, ținând seama de importanța pe care o au pentru client, de timpul necesar pentru executarea lor, de tratamentul necesar pentru documentele originale și de partea din costul total pe care o reprezintă aceste prestări

de servicii, un caracter predominant în raport cu operațiunea de livrare de bunuri, astfel încât acestea să constituie un scop în sine pentru client.

Norme metodologice:

ART. 129 alin. 1

7. (1) În sensul [art. 129](#) alin. (1) din Codul fiscal, atunci când nu există un contract de comision sau intermediere între părți și nu se refacturează cheltuielile conform pct. 19 alin. (4), dar pentru aceeași prestare de servicii intervin mai multe persoane impozabile care acționează în nume propriu, prin tranzacții succesive, se consideră că fiecare persoană a primit și a prestat în nume propriu serviciul respectiv. Fiecare tranzacție se consideră o prestare separată și se impozitează distinct, chiar dacă serviciul respectiv este prestat direct către beneficiarul final.

Norme metodologice:

ART. 129 alin. 2

(2) Normele metodologice prevăzute la pct. 6 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător și pentru prestările de servicii prevăzute la [art. 129](#) alin. (2) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 129 alin. 3

(3) Transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing este considerată prestare de servicii conform [art. 129](#) alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. La sfârșitul perioadei de leasing, dacă locatorul/ finanțatorul transferă locatarului/ utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului, la solicitarea acestuia, operațiunea reprezintă o livrare de bunuri pentru valoarea la care se face transferul. Se consideră a fi sfârșitul perioadei de leasing și data la care locatorul/ finanțatorul transferă locatarului/ utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului înainte de sfârșitul perioadei de leasing, situație în care valoarea de transfer va cuprinde și suma ratelor care nu au mai ajuns la scadență, inclusiv toate cheltuielile accesorii facturate odată cu rata de leasing. Dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunului către locatar/utilizator se realizează înainte de derularea a 12 luni consecutive de la data începerii contractului de leasing, se consideră că nu a mai avut loc o operațiune de leasing, ci o livrare de bunuri la data la care bunul a fost pus la dispoziția locatarului/ utilizatorului. Dacă în cursul derulării unui contract de leasing financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatorului/ finanțatorului sau o cesiune a contractului de leasing financiar prin care se schimbă locatorul/finanțatorul, operațiunea nu constituie livrare de bunuri, considerându-se că persoana care preia contractul de leasing continuă persoana

cedentului. Operațiunea este considerată în continuare prestare de servicii, persoana care preia contractul de leasing având aceleași obligații ca și cedentul în ceea ce privește taxa.

(4) Este considerată prestare de servicii, conform [art. 129](#) alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, intermedierea efectuată de o persoană care acționează în numele și în contul altei persoane atunci când intervine într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. În sensul prezentelor norme, intermediarul care acționează în numele și în contul altei persoane este persoana care acționează în calitate de mandatar potrivit Codului civil. În cazul în care mandatarul intermediază livrări de bunuri sau prestări de servicii, furnizorul/prestatorul efectuează livrarea de bunuri/prestarea de servicii către beneficiar, pentru care emite factura direct pe numele beneficiarului, iar mandatarul efectuează o prestare de servicii, pentru care întocmește factura de comision care reprezintă contravaloarea serviciului de intermediere prestat către mandant, respectiv către beneficiar sau, după caz, către furnizor/prestator.

(5) Emiterea de către mandatar a unei facturi în numele său către cumpărător, pentru livrarea de bunuri intermediată, este suficientă pentru a-l transforma în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum este prevăzut la pct. 6 alin. (3). De asemenea, mandatarul devine din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată un cumpărător revânzător, dacă primește de la vânzător o factură întocmită pe numele său. Aceleași prevederi se aplică și în cazul în care mandatarul intermediază o prestare de servicii.

Norme metodologice:

ART. 129 alin. 4

(6) În sensul [art. 129](#) alin. (4) din Codul fiscal, nu sunt asimilate unei prestări de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor, altele decât bunurile de capital, care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile pentru a fi puse la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, precum și prestarea de servicii în mod gratuit, pentru scopuri legate de desfășurarea activității sale economice. Sunt asimilate unei prestări de servicii efectuate cu plată utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile în folosul propriu sau serviciile prestate în mod gratuit de către persoana impozabilă pentru uzul propriu, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial, cu excepția bunurilor a căror achiziție face obiectul limitării la 50% a dreptului de deducere potrivit prevederilor [art. 145[^]1](#) din Codul fiscal. De exemplu, o societate comercială care produce frigidere pe care le pune la dispoziția grădiniței de copii organizate în cadrul societății comerciale se consideră că utilizează în folosul propriu bunurile respective, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice.

Norme metodologice:

ART. 129 alin. 5

(7) În sensul [art. 129](#) alin. (5) lit. a) din Codul fiscal, nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile sau prestarea de servicii în mod gratuit în cadrul acțiunilor de protocol în măsura în care acțiunile de protocol sunt realizate în scopuri legate de activitatea economică a persoanei impozabile, nefiind aplicabil plafonul prevăzut la pct. 6 alin. (10) lit. a). Prevederile pct. 6 alin. (10) lit. b) se aplică în mod corespunzător pentru utilizarea bunurilor care fac parte din activele folosite în cadrul activității economice a persoanei impozabile sau pentru prestarea de servicii în mod gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare sau mecenat.

(8) Prevederile pct. 6 alin. (9) se aplică corespunzător și pentru operațiunile prevăzute la [art. 129](#) alin. (5) lit. b) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 129 alin. 7

(9) Prevederile pct. 6 alin. (7) și (8) se aplică corespunzător și pentru prevederile [art. 129](#) alin. (7) din Codul fiscal.

(10) Transferul cu plată al unui sportiv de la un club sportiv la un alt club sportiv este considerat o prestare de servicii cu plată în sensul [art. 129](#) din Codul fiscal. Sumele plătite drept compensație pentru încetarea contractului sau drept penalități pentru neîndeplinirea unor obligații prevăzute de părțile contractante nu sunt considerate prestări de servicii efectuate cu plată.

(11) În sensul [art. 129](#) din Codul fiscal, sunt considerate prestări de servicii următoarele:

a) furnizarea de programe informatice software standard prin internet sau prin orice altă rețea electronică și care este în principal automatizată, necesitând intervenție umană minimă, fiind un serviciu furnizat pe cale electronică, conform [art. 125[^]1](#) alin. (1) pct. 26 din Codul fiscal;

b) furnizarea de licențe în cadrul unui contract de licență privind programele informatice software, care permite clientului instalarea programului software pe diverse stații de lucru, împreună cu furnizarea de programe software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, conform [art. 129](#) alin. (3) lit. b) din Codul fiscal;

c) furnizarea de programe informatice software personalizate, chiar și în cazul în care programul software este furnizat pe dischetă sau pe un alt purtător de date. Programul software personalizat reprezintă orice program software creat sau adaptat nevoilor specifice ale clienților, conform cerințelor exprimate de aceștia.

Norme metodologice:

ART. 127 alin. 3.

7[^]1. În sensul [art. 127](#) alin. (3) din Codul fiscal, se consideră că nu acționează de o manieră independentă persoana care desfășoară o activitate dependentă potrivit [art. 7](#) din Codul fiscal.

(8) Nu sunt considerate activități economice:

a) acordarea de bunuri și/sau servicii în mod gratuit de organizațiile fără scop patrimonial;

b) livrarea de către organismele de cult religios a următoarelor obiecte: vase liturgice, icoane metalice sau litografiate, cruci, crucifixe, cruciulițe și medalioane cu imagini religioase specifice cultului, obiecte de colportaj religios, calendare religioase, produse necesare exercitării activității de cult religios, precum tămâia, lumânările, cu excepția celor decorative și a celor pentru nunți și botezuri.

Norme metodologice:

ART. 127 alin. 4.

(9) În sensul art. 127 alin. (4) din Codul fiscal, distorsiuni concurențiale rezultă atunci când aceeași activitate este desfășurată de mai multe persoane, dintre care unele beneficiază de un tratament fiscal preferențial, astfel încât contravaloarea bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate de acestea nu este grevată de taxă, față de alte persoane care sunt obligate să greveze cu taxa contravaloarea livrărilor de bunuri și/sau a prestațiilor de servicii efectuate.

(10) În situația în care instituția publică desfășoară activități pentru care este tratată ca persoană impozabilă, instituția publică este considerată persoană impozabilă în legătură cu acele activități sau, după caz, cu partea din structura organizatorică prin care sunt realizate acele activități. Prin excepție, în scopul stabilirii locului prestării serviciilor conform [art. 133](#) din Codul fiscal, o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

Norme metodologice:

ART. 130

8. (1) Operațiunile prevăzute la [art. 130](#) din Codul fiscal, includ orice livrări de bunuri/prestări de servicii a căror plată se realizează printr-o altă livrare/prestare, precum:

a) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a serviciului de prelucrare/obținere a produselor agricole;

b) plata prin produse agricole, care constituie livrare de bunuri, a arendeii, care constituie o prestare de servicii.

(2) Fiecare operațiune din cadrul schimbului este tratată separat aplicându-se prevederile prezentului titlu în funcție de calitatea persoanei care realizează operațiunea, cotele și regulile aplicabile fiecărei operațiuni în parte.

Norme metodologice:

ART. 127 alin. 7

(11) În sensul art. 127 alin. (7) din Codul fiscal, persoana fizică devine persoană impozabilă în cazul unei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi. De asemenea, orice altă persoană juridică neimpozabilă se consideră persoană impozabilă pentru livrarea intracomunitară de mijloace de transport noi. Aceste persoane nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal pentru aceste livrări intracomunitare de mijloace de transport noi în conformitate cu prevederile art. 153 alin. (3) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 127 alin. 8.

4. (1) În sensul art. 127 alin. (8) din Codul fiscal, grupul de persoane impozabile stabilite în România, independente din punct de vedere juridic și aflate în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic și organizatoric, poate opta să fie tratat drept grup fiscal, cu următoarele condiții:

- a) o persoană impozabilă nu poate face parte decât dintr-un singur grup fiscal; și
- b) opțiunea trebuie să se refere la o perioadă de cel puțin 2 ani; și
- c) toate persoanele impozabile din grup trebuie să aplice aceeași perioadă fiscală.

(2) Opțiunea prevăzută la alin. (1) lit. b) se referă la grup, nu la fiecare membru al grupului.

(3) Grupul fiscal se poate constitui din minimum două persoane impozabile.

(4) Grupul fiscal se poate constitui de către persoane impozabile care sunt administrate de către același organ fiscal competent.

(5) Se consideră, conform alin. (1), în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic și organizatoric persoanele impozabile al căror capital este deținut direct sau indirect în proporție de mai mult de 50% de către aceeași acționari. Îndeplinirea acestei condiții se dovedește prin certificatul constatator eliberat de către Registrul Comerțului și/sau, după caz, alte documente justificative.

(6) În vederea implementării grupului fiscal se depune la organul fiscal competent o cerere semnată de către reprezentanții legali ai tuturor membrilor grupului, care să cuprindă următoarele:

- a) numele, adresa, obiectul de activitate și codul de înregistrare în scopuri de TVA al fiecărui membru;
- b) dovada că membrii sunt în strânsă legătură conform alin. (5);
- c) numele membrului numit reprezentant.

(7) Organul fiscal competent va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului fiscal și va comunica acea decizie reprezentantului grupului, în termen de 60 de zile de la data primirii documentației complete, respectiv a cererii completate potrivit alin. (6), însoțită de documentele justificative.

(8) Implementarea grupului fiscal va intra în vigoare:

a) în prima zi din luna următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin. (7), în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) în prima zi a perioadei fiscale următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin. (7), în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(9) Reprezentantul grupului va notifica organului fiscal competent oricare dintre următoarele evenimente:

a) încetarea opțiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup fiscal unic, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) - (5), care conduc la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup fiscal sau a unei persoane ca membru al grupului fiscal, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situație;

c) numirea unui alt reprezentant al grupului fiscal cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

d) părăsirea grupului fiscal de către unul dintre membri, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

e) intrarea unui nou membru în grupul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(10) În situațiile prevăzute la alin. (9) lit. a) și b), organul fiscal competent va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal sau, după caz, al unei persoane ca membru al grupului fiscal, astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. a), de la data de 1 a lunii următoare celei în care a încetat opțiunea;

b) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat această situație.

(11) În situațiile prevăzute la alin. (9) lit. c) - e) organul fiscal competent va lua o decizie oficială în termen de 30 de zile de la data primirii notificării și va comunica această decizie reprezentantului. Această decizie va intra în vigoare din prima zi a lunii următoare celei în care a fost transmisă reprezentantului. Până la intrarea în vigoare a deciziei, persoanele impozabile care au solicitat părăsirea sau intrarea în grup a unui membru sunt tratate ca grup fiscal unic format din membri care au depus inițial opțiunea de a fi tratați ca grup fiscal unic și au fost acceptați în acest sens de către organul fiscal competent. În situația în care se solicită numirea unui alt reprezentant al grupului, organul fiscal competent anulează calitatea reprezentantului grupului fiscal și în aceeași decizie va aproba numirea unui alt reprezentant propus de membrii grupului.

(12) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. b), organele fiscale competente, în urma verificărilor efectuate sau la cererea persoanei impozabile:

a) anulează, din oficiu sau, după caz, la cerere, tratamentul unei persoane ca membru al unui grup fiscal în cazul în care acea persoană nu mai întrunește criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru în conformitate cu prevederile alin. (1). Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) anulează, din oficiu sau, după caz, la cerere, tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal în cazul în care acele persoane impozabile nu mai întrunesc criteriile de eligibilitate pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

(13) De la data implementării grupului fiscal unic conform alin. (8):

a) fiecare membru al grupului fiscal, altul decât reprezentantul:

1. va raporta în decontul de taxă menționat la [art. 156²](#) din Codul fiscal orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziție intracomunitară de bunuri sau orice altă operațiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

2. va trimite decontul său de taxă reprezentantului;

3. nu va plăti nicio taxă datorată și nu va solicita nicio rambursare conform decontului său de taxă.

b) reprezentantul:

1. va prelua, în primul decont consolidat, soldurile taxei de plată de la sfârșitul perioadei fiscale anterioare, neachitate până la data depunerii acestui decont, precum și soldurile sumei negative a taxei pentru care nu s-a solicitat rambursarea din deconturile de TVA ale membrilor grupului aferente perioadei fiscale anterioare;

2. va raporta în propriul decont de taxă, menționat în [art. 156²](#) din Codul fiscal, orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziție intracomunitară de bunuri ori de servicii, precum și orice altă operațiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

3. va raporta într-un decont consolidat rezultatele din toate deconturile de TVA primite de la alți membri ai grupului fiscal, precum și rezultatele din propriul decont de taxă pentru perioada fiscală respectivă;

4. va depune la organul fiscal de care aparține toate deconturile de taxă ale membrilor, precum și formularul de decont de taxă consolidat;

5. va plăti sau, după caz, va cere rambursarea taxei care rezultă din decontul de taxă consolidat.

(14) Fiecare membru al grupului fiscal trebuie:

a) să depună declarația recapitulativă prevăzută la [art. 156⁴](#) din Codul fiscal, la organul fiscal de care aparține;

b) să se supună controlului organului fiscal de care aparține;

c) să răspundă separat și în solidar pentru orice taxă datorată de el sau de orice membru al grupului fiscal pentru perioada cât aparține respectivului grup fiscal.

(15) Livrările de bunuri și prestările de servicii realizate de fiecare membru al grupului sunt supuse regimului normal de impozitare prevăzut de titlul VI din Codul fiscal, indiferent dacă sunt realizate către terți sau către ceilalți membri ai grupului fiscal, fiecare membru al grupului fiind considerat o persoană impozabilă separată.

Norme metodologice:

ART. 127 alin. 10.

5. Obligațiile și drepturile din punct de vedere al taxei pentru operațiunile derulate de asocierile prevăzute la art. 127 alin. (10) din Codul fiscal sunt prevăzute la pct. 79¹.

Norme metodologice:

ART. 130¹

9. (1) **ART. 130¹** alin. (1) din Codul fiscal, este definiția "în oglindă" a definiției livrării intracomunitare de bunuri prevăzută la **art. 128** alin. (9) din Codul fiscal, respectiv dacă în statul membru din care începe expedierea sau transportul bunurilor are loc o livrare intracomunitară de bunuri, într-un alt stat membru are loc o achiziție intracomunitară de bunuri în funcție de locul acestei operațiuni stabilit conform prevederilor de la **art. 132¹** din Codul fiscal.

(2) Prevederea de la **art. 130¹** alin. (2) lit. a) din Codul fiscal este prevederea "în oglindă" a celei de la **art. 128** alin. (10) din Codul fiscal, cu privire la transferul bunurilor din România într-un alt stat membru. Atunci când un bun intră în România în aceste condiții, persoana impozabilă trebuie să analizeze dacă din punct de vedere al legislației române operațiunea ar fi constituit un transfer de bunuri dacă operațiunea s-ar fi realizat din România în alt stat membru. În acest caz, transferul bunurilor din alt stat membru în România dă naștere unei operațiuni asimilate unei achiziții intracomunitare cu plată. Tratarea acestor transferuri ca și achiziții intracomunitare nu depinde de tratamentul aplicat pentru același transfer în statul membru de origine.

(3) Prevederile **art. 130¹** alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică bunurilor achiziționate de forțele armate române în alt stat membru, în situația în care aceste bunuri, după ce au fost folosite de forțele armate, sunt expediate în România.

(4) În sensul **art. 130¹** alin. (3) din Codul fiscal este considerată a fi efectuată cu plată achiziția intracomunitară de bunuri a căror livrare în țară ar fi fost asimilată unei livrări de bunuri cu plată.

(5) Conform **art. 130¹** alin. (4) din Codul fiscal, dacă o persoană juridică neimpozabilă din România importă bunuri în alt stat membru, pe care apoi le transportă/expediază în România, operațiunea respectivă este asimilată unei achiziții intracomunitare cu plată în România, chiar dacă taxa aferentă importului a fost plătită în statul membru de import. În temeiul dovezii achitării taxei aferente achiziției intracomunitare în România, persoana juridică neimpozabilă poate solicita statului membru de import restituirea taxei achitate pentru import. În cazul invers, când o persoană juridică neimpozabilă stabilită în alt stat membru, importă bunuri în România, pe care apoi le transportă/expediază în alt stat membru, poate solicita în România restituirea taxei achitate pentru importul respectiv, dacă face dovada că achiziția intracomunitară a bunurilor a fost supusă taxei în celălalt stat membru.

(6) Nu este asimilată unei achiziții intracomunitare efectuate cu plată, utilizarea în România de către o persoană impozabilă în vederea efectuării unei vânzări la distanță către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, de

produse accizabile transportate sau expediate din alt stat membru de persoana impozabilă sau de altă persoană, în numele acesteia

Norme metodologice:

ART. 132

10.

(1) În sensul [art. 132](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, bunurile sunt considerate a fi transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț care acționează în numele și în contul unuia dintre aceștia, dacă transportul este în sarcina furnizorului sau a cumpărătorului.

Terța persoană care realizează transportul în numele și în contul furnizorului sau al cumpărătorului este transportatorul sau orice altă persoană care intervine în numele și în contul furnizorului ori al cumpărătorului în realizarea serviciului de transport.

(2) Prevederile [art. 132](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal nu se aplică în situația în care cumpărătorul a optat pentru calitatea de importator al bunurilor conform prevederilor pct. 59 alin. (1) lit. b).

(3) Conform [art. 132](#) alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, locul livrării este locul unde bunurile sunt puse la dispoziția cumpărătorului, în cazul în care bunurile nu sunt transportate sau expediate. În categoria bunurilor care nu sunt transportate sau expediate se cuprind bunurile imobile, precum și orice alte bunuri mobile corporale care, deși sunt livrate, între vânzător și cumpărător nu există relație de transport.

Exemplu: o persoană impozabilă A stabilită în România livrează bunuri unei alte persoane impozabile B stabilite în alt stat membru sau în România. Bunurile sunt transportate direct la C, o altă persoană, care cumpără bunurile de la B.

În primul caz persoana obligată să realizeze transportul este A sau B. Pe relația A—B se consideră o livrare cu transport, iar pe relația B—C se consideră o livrare fără transport.

În al doilea caz, dacă persoana obligată să realizeze transportul este C, pe relația A—B se consideră o livrare fără transport, locul livrării fiind locul unde bunurile sunt puse la dispoziția lui B, iar în relația B—C se consideră o livrare cu transport, locul livrării fiind locul unde începe transportul, respectiv în statul membru al furnizorului A, unde se află bunurile atunci când începe transportul.

11.

(1) În sensul [art. 132](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, echivalentul în lei al plafonului de 35.000 de euro pentru vânzările la distanță se stabilește pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare, când cifra sutelor este egală cu sau mai mare decât 5, și prin reducere, când cifra sutelor este mai mică decât 5, prin urmare plafonul este de 118.000 lei.

(2) În cazul în care vânzările la distanță efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România depășesc plafonul prevăzut la alin. (1), se consideră că toate vânzările la distanță efectuate de furnizor din acel stat membru în România au loc în România pe perioada rămasă din anul calendaristic în care s-a depășit plafonul și pentru anul calendaristic următor.

Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru, potrivit [art. 150](#) alin. (1) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform [art. 153](#) din Codul fiscal, la depășirea plafonului calculat conform alin. (4) și (5). Înregistrarea rămâne valabilă până la data de 31 decembrie a anului calendaristic următor celui în care furnizorul a depășit plafonul pentru vânzări la distanță în România, cu excepția situației prevăzute la alin. (3).

(3) În cazul în care plafonul prevăzut la alin. (1) este depășit și în anul calendaristic următor, se aplică prevederile alin. (2) referitoare la locul acestor vânzări.

4) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanță efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri care au fost livrate dintr-un teritoriu terț și care sunt considerate că au fost livrate în România din statul membru de import, în conformitate cu prevederile [art. 132](#) alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzării la distanță ce conduce la depășirea plafonului.

(5) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanță de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea oricărei livrări de bunuri cu instalare sau montare, efectuată în România de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia, conform [art. 132](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de furnizor în statul membru de plecare în cadrul tranzacției supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, prevăzute la [art. 152²](#) din Codul fiscal;

e) valoarea oricărei livrări de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire, conform [art. 132](#) alin. (1) lit. e) și f) din Codul fiscal.

(6) Furnizorul unei vânzări la distanță în România poate opta în statul membru în care este stabilit să schimbe locul livrării în România pentru toate vânzările sale la distanță din acel stat membru în România.

Opțiunea se comunică și organelor fiscale competente din România printr-o scrisoare recomandată în care furnizorul va specifica data de la care intenționează să aplice opțiunea.

Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru, potrivit [art. 150](#) alin. (1) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform [art. 153](#) din Codul fiscal, înainte de prima livrare care va fi realizată ulterior exprimării opțiunii. Înregistrarea ca urmare a opțiunii rămâne valabilă până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul și-a exercitat opțiunea, cu excepția situației prevăzute la alin. (7).

(7) Dacă plafonul prevăzut la alin. (1) este depășit în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (6), se aplică prevederile alin. (2)–(5) în privința locului pentru vânzările la distanță în România.

(8) Vânzarea la distanță are loc într-un stat membru, altul decât România, conform [art. 132](#) alin. (5) din Codul fiscal, dacă valoarea totală a vânzărilor la distanță efectuate de furnizorul din România depășește plafonul vânzărilor la distanță stabilit de statul membru de

destinație, care poate să difere de cel stabilit la alin. (1), valabil pentru România, sau în cazul în care furnizorul și-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (6).

Plafonul pentru vânzări la distanță se calculează pe fiecare an calendaristic.

În sensul [art. 132](#) alin. (5) din Codul fiscal, persoanele din alt stat membru care nu comunică furnizorului din România un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA sunt persoanele care beneficiază în statul lor membru de derogarea prevăzută la art. 3 alin. (2) din Directiva 112, al cărei echivalent în Codul fiscal este [art. 126](#) alin. (4).

(9) În cazul în care furnizorul depășește plafonul pentru vânzări la distanță stabilit de statul membru de destinație, se consideră că toate vânzările la distanță efectuate de furnizorul din România în statul membru de destinație au loc în acel stat membru pentru perioada rămasă din anul calendaristic în care s-a depășit plafonul și pentru anul calendaristic următor. Dacă se depășește plafonul și în anul următor, se aplică aceleași reguli referitoare la locul acestor vânzări.

Furnizorii trebuie să comunice printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România, în termen de 30 de zile de la data înregistrării în alt stat membru, pentru vânzări la distanță ca urmare a depășirii plafonului pentru vânzări la distanță din alt stat membru, locul acestor livrări nemaifiind în România, ci în statul membru în care s-a depășit plafonul.

(10) La calculul plafonului pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanță efectuate de un furnizor din România către un anumit stat membru, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri expediate dintr-un teritoriu terț și importate în România, care se consideră că au fost expediate din România, în condițiile [art. 132](#) alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzării care conduce la depășirea plafonului în celălalt stat membru.

(11) La calculul plafonului pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanță de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea livrărilor de bunuri cu instalare, efectuate în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de un furnizor din România în cadrul unei tranzacții supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, conform [art. 152](#)² din Codul fiscal;

e) valoarea oricărei livrări de gaz printr-un sistem de gaze naturale situat pe teritoriul Comunității sau prin orice rețea conectată la un astfel de sistem, de energie electrică, de energie termică sau agent frigorific, prin intermediul rețelelor de încălzire ori de răcire.

(12) Furnizorul poate opta să schimbe locul livrării într-un alt stat membru pentru toate vânzările sale la distanță efectuate din România către acel stat membru. Opțiunea se comunică printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România și se exercită de la data trimiterii scrisorii recomandate, rămânând valabilă până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul și-a exercitat opțiunea, cu excepția situației prevăzute la alin. (13).

(13) Dacă plafonul pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru este depășit și în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin.

(12), se aplică prevederile alin. (9)—(11) pentru locul vânzărilor la distanță în celălalt stat membru.

Norme metodologice:

ART. 132¹

12. (1) Conform [art. 132¹](#) alin. (1) din Codul fiscal, locul unei achiziții intracomunitare de bunuri este întotdeauna în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor. În cazul în care, conform [art. 132](#) alin. (2) din Codul fiscal, cumpărătorul furnizează un cod de înregistrare în scopuri de TVA dintr-un alt stat membru, decât cel în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor, se aplică rețeaua de siguranță, respectiv achiziția intracomunitară se consideră că are loc și în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA și în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În sensul [art. 132¹](#) alin. (3) din Codul fiscal, dacă cumpărătorul face dovada că a supus la plata taxei achiziția intracomunitară și în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor și în statul membru care a furnizat un cod de înregistrare în scopuri de TVA, acesta poate solicita restituirea taxei achitate în statul membru care a furnizat codul de înregistrare în scopuri de TVA. Restituirea taxei aferente achiziției intracomunitare se realizează astfel:

a) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, prin înregistrarea cu semnul minus în decontul de taxă prevăzut la [art. 156²](#) din Codul fiscal a achiziției intracomunitare și a taxei aferente;

b) în cazul persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153¹](#) din Codul fiscal, restituirea taxei se realizează conform normelor procedurale în vigoare.

Exemplu: o persoană impozabilă din România înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) sau [art. 153¹](#) din Codul fiscal, achiziționează în Ungaria (locul unde se încheie transportul bunurilor) bunuri livrate din Franța. Persoana respectivă nu este înregistrată în Ungaria în scopuri de TVA, dar comunică furnizorului din Franța codul său de înregistrare în scopuri de TVA din România, pentru a beneficia de scutirea de taxă aferentă livrării intracomunitare realizată de furnizorul din Franța. După înregistrarea în scopuri de TVA în Ungaria și plata TVA aferentă achiziției intracomunitare conform [art. 132¹](#) alin. (1) din Codul fiscal, persoana respectivă poate solicita restituirea taxei plătite în România aferente achiziției intracomunitare, care a avut loc și în România conform [art. 132¹](#) alin. (2) din Codul fiscal.

(3) În conformitate cu prevederile [art. 132¹](#) alin. (4) din Codul fiscal, în cazul în care până la data la care intervine exigibilitatea taxei pentru achiziția intracomunitară efectuată în statul membru care a atribuit codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform [art. 132¹](#) alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă face dovada că achiziția intracomunitară a fost supusă la plata TVA în statul membru unde se încheie expedierea sau transportul bunurilor, nu se mai aplică prevederile [art. 132¹](#) alin. (2) din Codul fiscal.

(4) Obligațiile părților implicate în operațiuni triunghiulare prevăzute la [art. 132¹](#) alin. (5) din Codul fiscal sunt cele stabilite la pct. 2 alin. (13) - (14)."

Norme metodologice:

ART. 133

13. (1) Pentru stabilirea locului prestării serviciilor potrivit prevederilor [art. 133](#) alin. (2) și (3) din Codul fiscal, se are în vedere noțiunea de persoană impozabilă, astfel cum este aceasta definită din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Identificarea altor elemente, cum ar fi faptul că persoana impozabilă realizează operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau că aceasta aplică regimul special de scutire pentru întreprinderi mici, nu influențează modul în care regulile care guvernează locul prestării se aplică atunci când persoana impozabilă prestează sau primește servicii. Regulile prevăzute la [art. 133](#) alin. (2) sau (3) din Codul fiscal se aplică numai în situația în care serviciile nu se pot încadra în niciuna dintre excepțiile prevăzute la [art. 133](#) alin. (4), (5), (7) și (8) din Codul fiscal. Dacă serviciile pot fi încadrate în una dintre excepțiile prevăzute la [art. 133](#) alin. (4), (5), (7) și (8), întotdeauna excepția prevalează, nemaifiind aplicabile regulile generale stabilite la [art. 133](#) alin. (2) și (3).

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană juridică neimpozabilă se determină conform [art. 133](#) alin. (3) - (5) din Codul fiscal, cu excepția situației în care respectiva persoană este deja înregistrată în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare conform [art. 153¹](#) din Codul fiscal sau, pentru alte operațiuni, conform [art. 153](#) din Codul fiscal ori conform echivalentului acestor articole din legislația altui stat membru. În această situație, locul prestării serviciilor către persoana juridică neimpozabilă se determină, ca regulă generală, conform [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Pentru a se califica drept sediu fix al unei persoane impozabile, gradul de permanență și structura acestuia în ceea ce privește resursele tehnice și umane trebuie să fie suficiente pentru a efectua regulat prestări de servicii impozabile, în cazul sediului fix de la care sunt prestate servicii conform [art. 133](#) alin. (3) din Codul fiscal, sau pentru a fi capabil să primească și să utilizeze serviciile respective, în cazul sediului fix către care sunt furnizate servicii, conform [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal.

(4) În situația în care un prestator stabilit în România furnizează servicii care intră sub incidența [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal către:

a) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României, dar este stabilită în România prin sediu/sedii fix/fixe, se va considera că locul prestării serviciilor este locul în care beneficiarul și-a stabilit sediul activității sale economice sau, după caz, un sediu fix situat în alt stat, dacă beneficiarul poate prezenta dovezi suficiente prestatorului pentru a demonstra că aceste servicii au fost prestate către sediul activității sale economice sau către un sediu fix stabilit în alt stat, și nu către sediul/sediile fix/fixe din România;

b) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în România, dar este stabilită în afara României prin sediu/sedii fix/fixe, se va considera că locul prestării serviciilor este sediul fix către care serviciile sunt prestate, dacă beneficiarul poate prezenta dovezi suficiente prestatorului pentru a demonstra că aceste servicii nu au fost prestate către sediul

activității economice din România, ci către sediul/sediile fix/fixe din afara României. Dovezile pe care beneficiarul poate să le prezinte pentru a demonstra că serviciile sunt în fapt prestate către sediul activității sale economice sau către un sediu fix pot consta în: contractul și/sau formularul de comandă care identifică sediul care primește serviciile, faptul că sediul respectiv este entitatea care plătește pentru serviciile respective sau costul serviciilor este în fapt suportat de respectiva entitate, natura serviciilor permite identificarea, în mod particular, a sediului/sediilor către care serviciul este prestat, orice alte informații relevante pentru stabilirea locului prestării.

(5) În cazul serviciilor care intră sub incidența [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă nestabilă în România către o persoană impozabilă care are sediul activității economice în România, se consideră că locul prestării nu este în România, dacă beneficiarul poate face dovada că serviciul este prestat către un sediu fix situat în afara României. Dovezile pe care beneficiarul poate să le prezinte pentru a demonstra că serviciile sunt în fapt prestate către un sediu fix sunt cele prevăzute la alin. (4).

(6) Un contract global reprezintă un acord de afaceri care poate acoperi toate serviciile prestate către o persoană impozabilă. Pentru serviciile prestate în baza unui astfel de contract global, care urmează să fie utilizate în mai multe locuri, locul de prestare este considerat în principiu locul în care beneficiarul și-a stabilit sediul activității sale economice. În situația în care serviciile care fac obiectul unui astfel de contract sunt destinate a fi utilizate de către un sediu fix și acest sediu fix suportă costurile respectivelor servicii, locul prestării acestora este locul în care se află respectivul sediu fix.

(7) Serviciile pentru care se aplică prevederile [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de prestatori stabiliți în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți pe teritoriul Comunității, se numesc prestări de servicii intracomunitare și se declară în declarația recapitulativă, conform prevederilor [art. 156⁴](#) din Codul fiscal, dacă nu beneficiază de o scutire de taxă. Persoanele impozabile care prestează astfel de servicii și care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA trebuie să îndeplinească obligațiile specifice de înregistrare în scopuri de TVA prevăzute la [art. 153](#) și [153¹](#) din Codul fiscal.

(8) Serviciile prevăzute la [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliți în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți în afara Comunității sau, după caz, prestate de prestatori stabiliți în afara Comunității către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți pe teritoriul României, urmează aceleași reguli ca și serviciile intracomunitare în ceea ce privește determinarea locului prestării și celelalte obligații impuse de prezentul titlu, dar nu implică obligații referitoare la declararea în declarația recapitulativă, conform prevederilor [art. 156⁴](#) din Codul fiscal, indiferent dacă sunt taxabile sau dacă beneficiază de scutire de taxă, și nici obligații referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevăzute la [art. 153](#) și [153¹](#) din Codul fiscal.

(9) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile stabilite în România, atunci când beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru și serviciul este prestat către sediul activității economice sau un sediu fix aflat în alt stat membru decât România, prestatorul trebuie să facă dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în Comunitate. Se consideră că această condiție este îndeplinită atunci când beneficiarul comunică prestatorului o adresă a sediului activității economice sau, după caz, a unui sediu fix din

Comunitate, precum și un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, inclusiv în cazul persoanelor juridice neimpozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA. Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Comunitate are statutul de persoană impozabilă:

a) atunci când respectivul client i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA și dacă prestatorul obține confirmarea validității codului de înregistrare respectiv, precum și a numelui/denumirii și adresei aferente acestuia în conformitate cu art. 31 din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată;

b) atunci când beneficiarul nu a primit încă un cod individual de înregistrare în scopuri de TVA, însă îl informează pe prestator că a depus o cerere în acest sens, și dacă prestatorul obține orice altă dovadă care demonstrează că clientul este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă care trebuie să fie înregistrată în scopuri de TVA, precum și dacă efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactității informațiilor furnizate de client, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității ori a plății. Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un client stabilit în Comunitate are statutul de persoană neimpozabilă atunci când demonstrează că acel client nu i-a comunicat codul său individual de înregistrare în scopuri de TVA, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de [art. 133](#) din Codul fiscal, în funcție de natura serviciului. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

(10) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană impozabilă stabilit în alt stat membru, care a comunicat prestatorului un cod valabil de TVA, pentru a stabili dacă serviciile prestate sunt utilizate în scop personal sau pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile, prestatorul va ține cont de natura serviciilor prestate. Numai atunci când datorită naturii serviciilor prestate se prezumă că acestea ar putea fi utilizate în scopuri personale prestatorul va solicita o declarație din partea clientului său în ceea ce privește scopul în care serviciile vor fi utilizate. Dacă din această declarație reiese că beneficiarul nu va utiliza respectivele servicii în scop personal sau pentru uzul personal al angajaților, se consideră că prestatorul a acționat cu bună-credință în ceea ce privește determinarea locului prestării serviciilor și este scutit de orice viitoare obligație de plată a taxei. Atunci când serviciul urmează a fi utilizat de beneficiar parțial pentru scopuri personale sau pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile și parțial în scopul activității economice, prestarea respectivului serviciu va fi tratată ca fiind realizată în relația cu o persoană impozabilă. Atunci când serviciul urmează a fi utilizat de beneficiar integral în scopuri personale ori pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile, prestarea respectivului serviciu va fi tratată ca fiind realizată în relația cu o persoană neimpozabilă. În ceea ce privește utilizarea fiecărui serviciu pentru stabilirea locului prestării, vor fi luate în considerare numai circumstanțele existente în momentul prestării serviciului. Orice modificare subsecventă a uzului serviciului respectiv de către beneficiar în sensul acestui alineat nu va avea consecințe în ceea ce privește stabilirea locului prestării, cu excepția situației în care se poate face dovada unei practici abuzive.

(11) Serviciile pentru care se aplică prevederile [art. 133](#) alin. (5) lit. e) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană neimpozabilă care nu este stabilit pe teritoriul Comunității, nu au locul în România. De

asemenea, nu au locul în România aceleași servicii care sunt prestate către persoane impozabile stabilite în afara Comunității, fiind aplicabile prevederile [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal. În ambele situații este suficient ca prestatorul să facă dovada că beneficiarul, indiferent de statutul său, este stabilit în afara Comunității. Această condiție se consideră îndeplinită atunci când clientul comunică prestatorului adresa sediului activității economice sau a sediului fix ori, în absența acestora, a domiciliului stabil sau a reședinței obișnuite, din afara Comunității. Prestatorul trebuie să verifice autenticitatea acestora prin procedurile curente de verificare existente.

(12) Pentru alte servicii decât cele prevăzute la alin. (11), prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității și care intră sub incidența [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal, locul prestării nu este considerat a fi în România, dacă prestatorul poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în afara Comunității. Dacă nu dispune de informații contrare, prestatorul poate considera că un beneficiar stabilit în afara Comunității are statutul de persoană impozabilă:

a) dacă obține din partea beneficiarului un certificat eliberat de autoritățile fiscale competente din țara beneficiarului, prin care se confirmă că respectivul beneficiar desfășoară activități economice astfel încât să i se permită acestuia să obțină o rambursare a TVA în temeiul Directivei 86/560/CEE a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității;

b) atunci când beneficiarul nu deține certificatul respectiv, dacă prestatorul dispune de codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului sau de un cod similar atribuit beneficiarului de țara de stabilire și utilizat pentru a identifica societățile ori de orice altă dovadă care să ateste faptul că clientul este o persoană impozabilă și dacă prestatorul efectuează o verificare la un nivel rezonabil a exactității informațiilor furnizate de beneficiar, pe baza procedurilor de securitate comerciale normale, cum ar fi cele legate de verificarea identității sau a plății.

Dacă prestatorul nu poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă, se va considera că prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de [art. 133](#) din Codul fiscal, în funcție de natura serviciului. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

(13) Serviciile pentru care se aplică prevederile [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal, de care beneficiază persoane impozabile stabilite în România și care sunt prestate de un prestator persoană impozabilă care nu este stabilit în România, au locul prestării în România, fiind aplicabile cotele de TVA prevăzute la [art. 140](#) din Codul fiscal sau, după caz, scutiile de TVA prevăzute la [art. 141](#), [143](#), [144](#) sau [144¹](#) din Codul fiscal. Atunci când prestatorul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România realizează o achiziție intracomunitară de servicii care se declară în declarația recapitulativă prevăzută la [art. 156⁴](#) din Codul fiscal, dacă serviciul nu este scutit de taxă. În situația în care beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România nu este înregistrat în scopuri de taxă, trebuie să îndeplinească obligațiile specifice de înregistrare pentru achiziții intracomunitare de servicii prevăzute la [art. 153](#) sau [153¹](#) din Codul fiscal.

(14) În aplicarea prevederilor [art. 133](#) alin. (2), alin. (5) lit. d) și alin. (7) lit. a) din Codul fiscal, lucrările efectuate asupra bunurilor mobile corporale cuprind toate operațiunile umane și mecanice efectuate asupra unui bun mobil corporal, altele decât cele de natură intelectuală sau științifică, respectiv servicii ce constau, printre altele, în procesarea, prelucrarea, repararea bunurilor mobile corporale. Evaluarea bunurilor mobile corporale reprezintă examinarea unor bunuri mobile corporale în scopul stabilirii valorii acestora. Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrări ori evaluări, sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate și nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. În situația în care pe teritoriul României se efectuează lucrări și evaluări ale bunurilor mobile corporale de origine comunitară, persoana care primește bunurile în vederea realizării lucrărilor trebuie să înscrie bunurile în registrul bunurilor primite prevăzut la pct. 79. Beneficiarul persoană impozabilă stabilit în România, care trimite bunuri mobile corporale pentru a fi efectuate lucrări sau evaluări într-un alt stat membru, va ține evidența bunurilor cu ajutorul registrului nontransferurilor prevăzut la pct. 79. Pentru determinarea locului prestării acestor servicii se vor aplica, în funcție de statutul beneficiarului, prevederile [art. 133](#) alin. (2), alin. (5) lit. d) sau alin. (7) lit. a) din Codul fiscal.

(15) Tipărirea cărților sau a altor tipărituri poate fi considerată fie o livrare de bunuri, fie o prestare de servicii, în funcție de modul de derulare a operațiunilor, astfel:

a) în situația în care clientul care deține drepturile de editare a unei cărți sau a altei tipărituri se limitează la a transmite conținutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă ori pe alt suport, iar tipografia se obligă să tipărească sau, după caz, să și editeze cartea ori altă tipăritură, utilizând hârtia și/sau alte materiale proprii necesare realizării cărții ori altei tipărituri, se consideră că tipografia realizează o livrare de bunuri către clientul său, în sensul [art. 128](#) din Codul fiscal, locul livrării bunurilor stabilindu-se conform prevederilor [art. 132](#) din Codul fiscal;

b) în situația în care clientul care deține drepturile de editare a unei cărți sau a altei tipărituri transmite tipografiei conținutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă ori pe alt suport, precum și hârtia necesară realizării acestora și/sau, după caz, alte materiale care servesc la realizarea cărții/tipăriturii, se consideră că tipografia realizează o prestare de servicii către clientul său, în sensul [art. 129](#) din Codul fiscal. Locul prestării serviciilor, în acest caz, se stabilește conform prevederilor [art. 133](#) alin. (2) sau, după caz, [art. 133](#) alin. (5) lit. d) ori alin. (7) lit. a) din Codul fiscal, în funcție de statutul beneficiarului.

(16) Transferul certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră efectuat cu plată de către o persoană impozabilă reprezintă o prestare de servicii, pentru care locul prestării se stabilește conform prevederilor [art. 133](#) alin. (2) sau, după caz, [art. 133](#) alin. (5) lit. e) din Codul fiscal. Dacă locul prestării pentru un astfel de serviciu este în România, niciuna dintre scutirile prevăzute la [art. 141](#) din Codul fiscal nu poate fi aplicată.

(17) În sensul [art. 133](#) alin. (5) lit. f) din Codul fiscal, conceptul «activități» include și evenimentele la care se face referire în [art. 133](#) alin. (7) lit. b) din Codul fiscal.

14. (1) Serviciile prevăzute la [art. 133](#) alin. (4) din Codul fiscal fac excepție de la regulile generale prevăzute la [art. 133](#) alin. (2) și (3) din Codul fiscal în ceea ce privește stabilirea locului prestării. Aceste servicii nu se declară în declarația recapitulativă menționată la [art. 156⁴](#) din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, și nici nu se aplică prevederile

referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestărilor și achizițiilor intracomunitare de servicii.

(2) Serviciile efectuate în legătură directă cu un bun imobil includ acele servicii care au o legătură suficient de directă cu respectivele bunuri imobile și au locul prestării la locul unde este situat bunul imobil conform prevederilor [art. 133](#) alin. (4) lit. a) din Codul fiscal. Serviciile efectuate în legătură cu bunurile imobile cuprind, printre altele, operațiuni precum:

a) elaborarea de planuri pentru o construcție sau o parte a unei construcții care sunt alocate unei anumite parcele de teren, indiferent dacă construcția este ridicată ori nu;

b) furnizarea de servicii de supraveghere/securitate pe șantier;

c) construirea unei clădiri sau edificarea unei construcții, precum și lucrările de construcții și demolare efectuate asupra unei construcții ori asupra unor părți ale unei construcții;

d) lucrări asupra pământului, inclusiv servicii agricole, cum ar fi aratul, semănatul, irigatul și fertilizarea;

e) supravegherea și evaluarea riscurilor și integrității bunurilor imobile;

f) servicii de evaluare a bunurilor imobile, inclusiv în cazul în care astfel de servicii sunt necesare în scopul încheierii unei asigurări, pentru a determina valoarea unei proprietăți ca garanție pentru un împrumut sau pentru evaluarea riscului și daunelor-interese în contextul unor litigii;

g) arendarea, concesiunea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile, altele decât cele reglementate la alin. (3), inclusiv depozitarea de bunuri pentru care este atribuită o anumită parte din bunul imobil pentru uzul exclusiv al clientului;

h) servicii de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță ori locuri amenajate pentru a fi utilizate ca locuri de camping, inclusiv dreptul de a sta într-o anumită locație pe o durată limitată de timp ca rezultat al conversiei dreptului de utilizare comună a locației respective;

i) atribuirea și transmiterea de drepturi, altele decât cele prevăzute la lit. g) și h), de a utiliza un bun imobil în întregime sau părți ale unui bun imobil, inclusiv autorizarea de a utiliza o parte a unui bun imobil, cum ar fi acordarea dreptului de pescuit, de vânătoare ori de acces la sălile de așteptare din aeroporturi sau utilizarea unei infrastructuri pentru care se plătesc taxele de trecere, cum ar fi un pod ori tunel;

j) lucrări de transformare, finisare, instalare, reparații, întreținere, renovare a unei construcții sau a unei părți de construcții, inclusiv lucrări cum ar fi curățarea, placarea, tapetarea și parchetarea;

k) instalarea sau asamblarea de mașini ori echipamente care, după instalare sau asamblare, sunt ori devin parte din bunul imobil, respectiv cele care nu pot fi detașate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseși;

l) întreținerea, reparația, inspecția și supravegherea de mașini, utilaje sau echipamente, în cazul în care acestea se califică drept bunuri imobile;

m) managementul proprietății, altul decât managementul portofoliului de investiții în proprietăți imobiliare prevăzut la alin. (3), care constă în exploatarea proprietăților imobiliare de tip comercial, industrial sau rezidențial de către ori în numele proprietarului respectivelor proprietăți imobiliare;

n) intermedierea în vânzarea, leasingul sau închirierea de bunuri imobile, precum și intermedierea în anumite drepturi asupra bunurilor imobile;

o) serviciile de natură juridică referitoare la transmiterea sau transferul unui titlu de proprietate asupra unui bun imobil, la anumite drepturi asupra bunurilor imobile, cum ar fi serviciile notariale, ori întocmirea unui contract de vânzare-cumpărare pentru un astfel de bun, indiferent dacă tranzacția în sine care ar conduce la modificarea naturii juridice a proprietății se realizează sau nu;

p) acordarea de credite atunci când o anumită construcție sau o parte dintr-o construcție ori un anumit teren ce urmează a fi achiziționate, construite, renovate sau reparate se ipotechează;

q) servicii de asigurare și de reasigurare care acoperă riscul de pierdere și de deteriorare a bunurilor imobile;

r) punerea la dispoziție de spații de parcare;

s) închirierea de seifuri care sunt bunuri imobile prin natura lor.

(3) Nu se consideră servicii legate de bunul imobil în sensul [art. 133](#) alin. (4) lit. a) din Codul fiscal operațiuni precum:

a) elaborarea de planuri/schițe pentru o construcție sau o parte a unei construcții care nu sunt alocate unei anumite parcele de teren;

b) depozitarea mărfurilor într-un bun imobil fără ca o anumite parte a bunului imobil să fie atribuită pentru uzul exclusiv al clientului;

c) închirierea unui bun imobil sau a unei părți a unui bun imobil pentru a fi utilizat/utilizată în mod concret în scopuri publicitare;

d) intermedierea în ceea ce privește serviciile de cazare la un hotel sau cazare în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță ori locuri amenajate pentru a fi utilizate ca locuri de camping, în cazul în care este realizată de către un intermediar care acționează în numele și în contul altei persoane;

e) asigurarea unei locații în stand la un târg sau la o expoziție și la alte evenimente similare și alte servicii specifice prin care se permite expozantului să își expună obiectele, cum ar fi designul standului, transportul și depozitarea obiectelor, furnizarea de utilaje, instalarea de cablu, servicii de asigurare și furnizarea de materiale publicitare;

f) instalarea sau asamblarea, întreținerea și repararea, verificarea ori supravegherea de mașini sau echipamente care nu sunt ori nu devin parte din bunul imobil;

g) gestionarea unui portofoliu de investiții în proprietăți imobiliare;

h) servicii de natură juridică, altele decât cele reglementate de alin. (2), în legătură cu contracte, inclusiv recomandări date cu privire la termenii unui contract de transfer de bunuri imobile, sau în legătură cu punerea în aplicare a unui astfel de contract ori pentru dovedirea existenței unui astfel de contract, în cazul în care astfel de servicii nu sunt specifice unui transfer de titlu de proprietate pentru un bun imobil.

(4) Pentru a determina dacă prestarea unui serviciu juridic complex, format din diferite elemente, intră sau nu sub incidența prevederilor [art. 133](#) alin. (4) lit. a) din Codul fiscal trebuie stabilit scopul final al acestui serviciu, de la caz la caz.

14¹. (1) Conform [art. 133](#) alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, locul prestării pentru serviciile ce constau în transportul de călători este locul în care se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse.

(2) Transporturile naționale de călători sunt transporturi care au locul prestării în România, având punctul de plecare și punctul de sosire pe teritoriul României.

(3) Transporturile internaționale de călători sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara țării, fie ambele puncte sunt situate în afara țării. Locul prestării serviciilor de transport internațional de călători este considerat a fi în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul țării, denumită *traseu național*.

(4) Pentru transportul internațional de călători, partea din parcursul efectuat în România este parcursul efectuat între locul de plecare și locul de sosire a transportului de călători, determinată după cum urmează:

a) pentru transportul care are punctul de plecare în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare a pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

b) pentru transportul care are punctul de plecare în afara României și punctul de sosire în România, locul de plecare este punctul de trecere a frontierei din străinătate spre România, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor care au fost îmbarcați în afara României;

c) pentru transportul care tranzitează România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi locul de trecere a frontierei dinspre străinătate în România, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

d) în cazurile prevăzute la lit. a) - c), pentru pasagerii care s-au îmbarcat și debarcat în interiorul țării, călătorind cu un mijloc de transport în trafic internațional, partea de transport dintre locul de îmbarcare și locul de debarcare pentru acești pasageri se consideră a fi transport național.

(5) Facturile sau alte documente specifice pentru transportul internațional de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, prestat către persoane neimpozabile, precum și pentru transportul internațional de călători se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului național și a celui internațional. Orice scutire de taxă pentru servicii de transport, prevăzută de **art. 143** sau 144 din Codul fiscal, se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul țării, în timp ce distanța parcursă în afara țării se consideră că nu are locul prestării în România și nu se datorează taxa. Persoana care efectuează servicii de transport internațional de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile și/sau servicii de transport internațional de călători beneficiază de dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor de bunuri și/sau servicii și pentru partea din transport care nu are locul prestării în România, în baza **art. 145** alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

14². În sensul **art. 133** alin. (4) lit. d) și f) din Codul fiscal, atât serviciile de restaurant, cât și cele de catering sunt caracterizate printr-un complex de activități în care predomină serviciile, iar furnizarea de hrană și/sau de băuturi este doar o componentă. Serviciile de restaurant constau în furnizarea, la locația prestatorului, de hrană preparată sau nepreparată și/sau băuturi pentru consum uman, însoțite de suficiente servicii aferente care să permită consumul imediat, în timp ce serviciile de catering constau în aceleași activități, desfășurate însă în afara locației prestatorului.

14³. (1) În scopul aplicării prevederilor **art. 133** alin. (2), (3), alin. (4) lit. e) și alin. (5) lit. g) din Codul fiscal, sunt considerate mijloace de transport vehiculele, motorizate sau nu, și alte echipamente și dispozitive destinate transportului de persoane ori obiecte dintr-un loc

în altul, care pot fi trase, tractate sau împinse de vehicule și care sunt în mod normal proiectate să fie utilizate pentru transport și pot realiza efectiv acest lucru.

(2) Potrivit prevederilor alin. (1), sunt incluse în categoria mijloacelor de transport în special următoarele vehicule:

- a) vehiculele terestre, precum automobile, motocicletele, biciclete, triciclete și rulote;
- b) remorcile și semiremorcile;
- c) vagoanele feroviare;
- d) navele;
- e) aeronavele;
- f) vehiculele proiectate special pentru transportul persoanelor bolnave sau rănite;
- g) tractoarele agricole și alte vehicule agricole;
- h) vehiculele pentru invalizi acționate manual sau electronic.

(3) Nu sunt considerate mijloace de transport în sensul alin. (1) vehiculele care sunt imobilizate în permanență și containerele.

(4) În sensul [art. 133](#) alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, durata posesiei sau utilizării continue a mijlocului de transport se stabilește pe baza prevederilor contractului încheiat între părțile implicate. Totuși, organele fiscale competente pot stabili prin orice element de fapt sau de drept durata reală a posesiei și utilizării continue a mijlocului de transport.

(5) În situația în care două sau mai multe contracte de închiriere a aceluiași mijloc de transport încheiate cu același client se succed cu o întrerupere de două zile ori mai puțin, termenul primului contract va fi luat în considerare pentru a se stabili dacă al doilea contract va fi considerat sau nu pe termen scurt, în sensul [art. 133](#) alin. (4) lit. e) din Codul fiscal.

(6) Atunci când se încheie cu un client contracte în aceleași condiții pentru aceleași mijloace de transport, durata fiecăruia dintre contractele precedente se ia în considerare la stabilirea duratei contractelor următoare, în sensul aplicării prevederilor [art. 133](#) alin. (4) lit. e) din Codul fiscal. Cu toate acestea, durata unui contract pe termen scurt, derulat anterior unui contract care se califică drept contract pe termen lung ca urmare a contractelor anterioare, nu va fi reevaluată retroactiv, cu excepția situației în care se poate face dovada abuzului de lege.

(7) În situația în care un contract pe termen scurt, în sensul [art. 133](#) alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, face obiectul unei prelungiri care are ca efect depășirea termenului de 30, respectiv 90 de zile, este necesară o reevaluare a respectivului contract, cu excepția cazului în care prelungirea contractului se datorează unor circumstanțe independente de voința părților, datorate unor cauze de forță majoră.

(8) Atunci când un contract pe termen scurt este urmat de un alt contract pe termen scurt încheiat între aceleași părți, dar pentru mijloace de transport diferite, fiecare contract va fi analizat separat, în vederea încadrării sau neîncadrării în prevederile [art. 133](#) alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, dacă nu se dovedește o încălcare a legii.

(9) În sensul [art. 133](#) alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, un mijloc de transport este considerat ca fiind pus efectiv la dispoziția clientului la locul în care se află mijlocul de transport atunci când clientul preia efectiv controlul fizic asupra acestuia. Controlul juridic, respectiv semnarea contractului, intrarea în posesia cheilor, nu este suficient pentru a determina locul efectiv al punerii la dispoziția clientului a mijlocului de transport.

(10) Acordarea de către o persoană imposibilă care deține vagoane de tren a dreptului de utilizare a acestora reprezintă, din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, o

prestare de servicii asimilată închirierii de mijloace de transport, locul prestării fiind stabilit în funcție de perioada de utilizare. Același regim se aplică și pentru acordarea de către întreprinderile feroviare a dreptului de utilizare a vagoanelor în trafic internațional, pentru care se încasează taxa stabilită prin Regulamentul pentru folosirea reciprocă a vagoanelor de marfă în trafic internațional, aprobat de Uniunea Internațională a Căilor Ferate.

14⁴. (1) Locul prestării este locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant și catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate, astfel cum este prevăzut la [art. 133](#) alin. (4) lit. f) din Codul fiscal. Caracteristicile serviciilor de restaurant și catering sunt cele prevăzute la pct. 14².

(2) Pentru a identifica partea transportului de călători efectuată în interiorul Comunității, mijlocul de transport este decisiv, și nu călătoria individuală a fiecărui pasager. Se consideră că se efectuează o singură parte de transport de călători în interiorul Comunității, chiar și atunci când există opriri în interiorul Comunității, în situația în care călătoria este efectuată cu un singur mijloc de transport.

(3) O călătorie efectuată cu aeronave, căreia i s-a atribuit un singur număr de zbor și care implică escale în interiorul Comunității, se consideră ca reprezentând o singură parte de transport de călători efectuată în Comunitate. Pentru călătoriile cu trenul, în vederea identificării părții unice a transportului de călători în interiorul Comunității, itinerarul este decisiv.

(4) Pentru aplicarea [art. 133](#) alin. (4) lit. f) din Codul fiscal, locurile în care pasagerii, în mod individual, se îmbarcă sau debarcă în/din mijlocul de transport nu au relevanță în stabilirea părții unei operațiuni de transport efectuate în interiorul Comunității.

(5) Partea din serviciile de catering și restaurant oferite în timpul unei părți a unei operațiuni de transport care nu este considerată a fi efectuată în Comunitate, dar totuși este efectuată pe teritoriul unui stat membru, intră sub incidența [art. 133](#) alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, respectiv are poziția la locul prestării efective.

15. Locul serviciilor prestate către persoane neimpozabile se determină în conformitate cu prevederile [art. 133](#) alin. (3) din Codul fiscal, dacă nu se aplică excepțiile prevăzute la [art. 133](#) alin. (4) și (5) din Codul fiscal.

15¹. (1) În aplicarea [art. 133](#) alin. (7) lit. a) din Codul fiscal:

a) serviciile constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și servicii similare acestora, se consideră a fi efectiv utilizate și exploatate în România dacă sunt prestate pe teritoriul României;

b) serviciile constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale și evaluări ale bunurilor mobile corporale se consideră a fi efectiv utilizate și exploatate în România dacă sunt efectuate pe teritoriul României;

c) serviciile de transport de bunuri efectuate în România sunt serviciile al căror punct de plecare și punct de sosire se află pe teritoriul României, acestea fiind considerate efectiv utilizate și exploatate pe teritoriul României.

(2) Dacă locul prestării serviciilor conform [art. 133](#) alin. (7) lit. a) din Codul fiscal este situat pe teritoriul României, operațiunile sunt impozabile în România, fiind aplicabile cotele de taxă prevăzute la [art. 140](#) din Codul fiscal sau, după caz, scutirile de taxă prevăzute la [art. 141](#), [143](#), [144](#), [144¹](#) și [152](#) din Codul fiscal.

(3) Prevederile [art. 133](#) alin. (7) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică în situația în care beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara Comunității, dar comunică prestatorului un cod valabil de TVA din alt stat membru și adresa unui sediu fix din Comunitate către care sunt prestate serviciile. Se consideră că prestatorul a acționat de bună-credință în ceea ce privește determinarea faptului că beneficiarul este o persoană impozabilă atunci când a obținut confirmarea validității codului de TVA atribuit beneficiarului de autoritățile fiscale din alt stat membru, prin intermediul procedurilor de securitate existente la nivel comunitar.

(4) În sensul [art. 133](#) alin. (7) lit. b) din Codul fiscal:

a) acordarea accesului la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau la alte evenimente similare include prestarea serviciilor ale căror caracteristici esențiale constau în garantarea dreptului de acces la un eveniment în schimbul unui bilet ori al unei plăți, inclusiv sub forma unui abonament sau a unei cotizații periodice;

b) conceptul de acces la un eveniment cuprinde următoarele servicii, fără a se limita la acestea:

1. dreptul de acces la spectacole, reprezentații teatrale, reprezentații de circ, parcuri de distracții, concerte, târguri, expoziții și alte evenimente similare;

2. dreptul de acces la evenimente sportive, precum meciuri sau competiții;

3. dreptul de acces la evenimente educaționale și științifice, precum conferințe și seminare;

c) conceptul de acces la un eveniment nu cuprinde utilizarea unor facilități, în schimbul plății unei cotizații, precum cele oferite de o sală de gimnastică sau altele asemănătoare;

d) serviciile auxiliare prevăzute la [art. 133](#) alin. (7) lit. b) din Codul fiscal includ serviciile legate în mod direct de accesul la evenimente culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau la alte evenimente similare furnizate separat unei persoane care participă la un eveniment, în schimbul plății unei sume de bani. Astfel de servicii auxiliare includ în special utilizarea vestiarelor sau a instalațiilor sanitare, dar nu includ serviciile de intermediere legate de vânzarea biletelor.

(5) În sensul [art. 133](#) alin. (7) lit. b) din Codul fiscal, conceptul de eveniment nu cuprinde serviciile de instruire, indiferent de durata procesului de instruire, care nu sunt organizate sub forma unor seminare.

15². În cazul persoanelor impozabile scoase din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit [art. 153](#) alin. (9) lit. g) din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la [art. 152](#) din Codul fiscal, care au emis facturi sau au încasat avansuri, pentru contravaloarea parțială a livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile, înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, pentru care faptul generator de taxă intervine după scoaterea din evidență, se va proceda la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri/prestării de servicii. În acest sens furnizorul/prestatorul neînregistrat în scopuri de TVA emite factura de regularizare pe care înscrie cu semnul minus baza de impozitare și taxa colectată pentru partea facturată/încasată înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA și concomitent înscrie contravaloarea integrală a livrării de bunuri/prestării de servicii aplicând regimul de scutire prevăzut la [art. 152](#) din Codul fiscal, pe aceeași factură sau pe o factură separată, conform prevederilor [art. 159](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal.

Facturile de regularizare se transmit beneficiarului care are obligația să efectueze ajustările taxei deduse în conformitate cu prevederile [art. 148](#) și [149](#) din Codul fiscal. Factura de regularizare nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA a furnizorului/prestatorului. Furnizorul/Prestatorul poate solicita restituirea taxei colectate astfel regularizate pe baza documentului prevăzut la [art. 156³](#) alin. (9) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 134²

16. (1) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, se consideră că livrarea bunurilor de la consignatar la consignant are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignant clienților săi. În sensul titlului VI din Codul fiscal, *contractul de consignație* reprezintă un contract prin care consignantul se angajează să livreze bunuri consignatarului, pentru ca acesta din urmă să găsească un cumpărător pentru aceste bunuri. Consignatarul acționează în nume propriu, dar în contul consignantului, când livrează bunurile către cumpărători.

(2) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, se consideră că transferul proprietății bunurilor a avut loc la data acceptării lor de către beneficiar. Bunurile transmise în vederea verificării conformității sunt bunurile oferite de furnizor clienților, aceștia având dreptul fie să le achiziționeze, fie să le returneze furnizorului. Contractul aferent bunurilor livrate în vederea testării este un contract provizoriu prin care vânzarea efectivă a acestora este condiționată de obținerea de rezultate satisfăcătoare în urma testării de către clientul potențial, testare ce are scopul de a stabili că bunurile au caracteristicile solicitate de clientul respectiv.

(3) Pentru stocurile la dispoziția clientului, se consideră că transferul proprietății bunurilor are loc la data la care clientul intră în posesia acestora. Stocurile la dispoziția clientului reprezintă o operațiune potrivit căreia furnizorul transferă regulat bunuri într-un depozit propriu sau într-un depozit al clientului, iar transferul proprietății bunurilor intervine, potrivit contractului, la data la care clientul scoate bunurile din depozit, în principal pentru a le utiliza în procesul de producție, dar și pentru alte activități economice.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) nu se aplică în situația în care bunurile provin din import și beneficiarul înregistrat conform [art. 153](#) din Codul fiscal a optat pentru calitatea de persoană obligată la plata taxei pentru import, conform prevederilor pct. 59 alin. (1) lit. e) pct. 1, fiind aplicabile prevederile [art. 136](#) din Codul fiscal referitoare la exigibilitatea taxei pentru un import.

16¹.

(1) Prevederile [art. 134²](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal se aplică în situația în care facturile totale ori parțiale pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii au fost emise înaintea faptului generator de taxă și includ și situația în care sunt emise facturi pentru avansuri înainte de încasarea acestora.

(2) În aplicarea [art. 134²](#) alin. (9) din Codul fiscal, în cazul în care intervin evenimentele prevăzute la [art. 138](#) din Codul fiscal, ulterior datei de 1 iulie 2010, cota aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota operațiunii de bază care a generat aceste evenimente. Pentru operațiunile a căror bază impozabilă este determinată în valută, cursul de schimb valutar utilizat pentru ajustarea bazei de impozitare este același ca al operațiunii de bază care a generat aceste evenimente, respectiv cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru operațiunea de bază. Totuși, în cazul în care nu se poate determina operațiunea de bază care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul și, corespunzător, și cursul de schimb valutar de la această dată, în cazul operațiunilor pentru care baza de impozitare este determinată în valută.

(3) În cazul în care intervin evenimentele prevăzute la [art. 138](#) din Codul fiscal, ulterior datei de 1 iulie 2010, pentru achiziții intracomunitare de bunuri, cota aplicabilă pentru ajustarea bazei de impozitare este cota în vigoare la data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru achiziția intracomunitară potrivit [art. 135](#) din Codul fiscal. În situația în care nu se poate determina achiziția intracomunitară care a generat aceste evenimente, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul.

(4) În cazul în care evenimentele prevăzute la [art. 138](#) din Codul fiscal intervin ulterior scoaterii persoanei impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit [art. 153](#) alin. (9) lit. g) din Codul fiscal, se va proceda la ajustarea bazei impozabile aplicându-se regimul de impozitare al operațiunii de bază care a generat aceste evenimente. În acest sens furnizorul/prestatorul neînregistrat în scopuri de TVA emite factura conform prevederilor pct. 20 alin. (1) pe care înscrie cu semnul minus reducerea bazei de impozitare și a taxei colectate ca urmare a evenimentelor prevăzute la [art. 138](#) din Codul fiscal. Facturile respective se transmit beneficiarului care are obligația să efectueze ajustările taxei deduse în conformitate cu prevederile [art. 148](#) și [149](#) din Codul fiscal. Factura de regularizare nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA a furnizorului/prestatorului. Furnizorul/Prestatorul poate solicita restituirea taxei colectate astfel regularizate pe baza documentului prevăzut la [art. 156³](#) alin. (9) din Codul fiscal.

Exemplu: Societatea A din România a primit o factură pentru un avans la o achiziție intracomunitară de bunuri în sumă de 1.000 euro, emisă la data de 12 mai 2010. Taxa aferentă achiziției intracomunitare s-a determinat pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 12 mai 2010, respectiv 4,18 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 19%, astfel: $1.000 \text{ euro} \times 4,18 \text{ lei/euro} \times 19\% = 794,2 \text{ lei}$.

În luna iulie, societatea primește factura emisă la data de 16 iulie 2010 pentru diferența până la valoarea integrală a bunurilor care sunt achiziționate intracomunitar, în sumă de 5.000 euro, valoarea integrală a bunurilor fiind de 6.000 euro. Taxa aferentă achiziției intracomunitare s-a determinat pe baza cursului de schimb în vigoare la data de 16 iulie 2010, respectiv 4,26 lei/euro, aplicându-se cota de TVA de 24%, astfel: $5.000 \text{ euro} \times 4,26 \text{ lei/euro} \times 24\% = 5.112 \text{ lei}$.

La data de 5 august 2010, furnizorul extern emite un credit-note prin care acordă o reducere de preț de 10% aferentă livrării intracomunitare care a generat achiziția intracomunitară de bunuri la societatea A din România. Societatea A are obligația să ajusteze baza de impozitare a achiziției intracomunitare cu sumele calculate astfel:

1.000 euro x 10% x 4,18 lei/euro x 19% = 79,42 lei

5.000 euro x 10% x 4,26 lei/euro x 24% = 511,2 lei.

16[^]2. (1) Sistemul TVA la încasare prevăzut la [art. 134[^]2](#) alin. (3) - (8) din Codul fiscal se aplică numai de către persoanele impozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal și care au sediul activității economice în România conform [art. 125[^]1](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal.

(2) Persoanele impozabile stabilite în România care fac parte dintr-un grup fiscal unic conform prevederilor [art. 127](#) alin. (8) din Codul fiscal, persoanele impozabile nestabilite în România care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, direct sau prin reprezentant fiscal, precum și persoanele impozabile care au sediul activității economice în afara României, dar sunt stabilite în România prin sediu fix conform [art. 125[^]1](#) alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, nu aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la [art. 134[^]2](#) alin. (3) - (8) din Codul fiscal.

(3) Persoanele impozabile obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la [art. 134[^]2](#) alin. (3) - (8) din Codul fiscal pentru toate operațiunile realizate, cu excepția operațiunilor care nu au locul livrării/prestării în România conform prevederilor [art. 132](#) și [133](#) din Codul fiscal, precum și a operațiunilor prevăzute la [art. 134[^]2](#) alin. (6) lit. a) - e) din Codul fiscal, pentru care se aplică regulile generale privind exigibilitatea TVA prevăzute la [art. 134[^]2](#) alin. (1) și (2) din Codul fiscal. Potrivit prevederilor [art. 155](#) alin. (19) lit. p) din Codul fiscal, pe facturile emise de persoanele care aplică sistemul TVA la încasare este obligatorie mențiunea «TVA la încasare», cu excepția operațiunilor pentru care persoanele respective au obligația să aplice regulile generale de exigibilitate prevăzute la prima teză.

(4) La determinarea cifrei de afaceri care servește drept referință pentru calculul plafonului de 2.250.000 lei prevăzut la [art. 134[^]2](#) alin. (3) lit. a) și alin. (4) din Codul fiscal se au în vedere baza de impozitare înscrisă pe rândurile din decontul de taxă prevăzut la [art. 156[^]2](#) din Codul fiscal corespunzătoare operațiunilor taxabile și/sau scutite cu drept de deducere, operațiunilor rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, conform prevederilor [art. 132](#) și [133](#) din Codul fiscal, precum și rândurile de regularizări aferente. În cazul persoanei impozabile care a aplicat regimul de scutire prevăzut la [art. 152](#) din Codul fiscal și care se înregistrează în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, nu sunt luate în calculul cifrei de afaceri livrările de bunuri/prestări de servicii realizate în perioada în care persoana impozabilă nu a avut un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal.

(5) Persoana impozabilă a cărei cifră de afaceri în perioada 1 octombrie 2011 - 30 septembrie 2012 inclusiv, determinată în funcție de elementele prevăzute la [art. 134[^]2](#) alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu depășește plafonul de 2.250.000 lei, conform prevederilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 15/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aplică sistemul TVA la încasare începând cu data de 1 ianuarie 2013, dacă la această dată este înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal și nu face parte dintr-un grup fiscal unic. În cazul acestor persoane nu se aplică pentru anul 2013 prevederile referitoare la plafonul cifrei de afaceri din anul precedent prevăzut la [art. 134[^]2](#) alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, respectiv nu se vor lua în considerare operațiunile realizate după data de 1 octombrie 2012 pentru determinarea plafonului. Aceste persoane trebuie să depună la organele fiscale competente o notificare până la data de 25 octombrie

2012 inclusiv din care să rezulte că nu au depășit cifra de afaceri de 2.250.000 lei, conform prevederilor art. II din Ordonanța Guvernului nr. 15/2012. Nu au obligația să depună această notificare persoanele impozabile care la data la care intervine obligația depunerii notificării nu mai sunt înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal sau fac parte dintr-un grup fiscal unic. Persoana impozabilă care are obligația depunerii notificării și nu o depune în termenul prevăzut la prima teză va fi înregistrată din oficiu de organele fiscale competente în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare. În situația în care persoana impozabilă a cărei cifră de afaceri în perioada 1 octombrie 2011 - 30 septembrie 2012 inclusiv nu depășește plafonul de 2.250.000 lei, dar nu mai este înregistrată în scopuri de TVA la data de 31 decembrie 2012, ca urmare a anulării înregistrării în scopuri de TVA potrivit legii, sau face parte dintr-un grup fiscal unic, aceasta nu va mai fi înregistrată de organele fiscale competente în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare ori va fi radiată din acest registru, dacă a fost deja înregistrată.

(6) Aplică sistemul TVA la încasare începând cu prima zi a celei de-a doua perioade fiscale din anul 2013 persoana impozabilă care se înregistrează în scopuri de TVA conform [art. 153](#) alin. (1) din Codul fiscal, în perioada 30 septembrie - 31 decembrie 2012, a cărei cifră de afaceri nu depășește plafonul de 2.250.000 lei, determinată conform [art. 134²](#) alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, de la momentul înregistrării în scopuri de TVA până la finele anului 2012 și care nu face parte dintr-un grup fiscal unic. În acest sens persoana impozabilă trebuie să depună la organele fiscale competente o notificare, până la data de 25 ianuarie 2013 inclusiv, din care să rezulte că nu a depășit cifra de afaceri de 2.250.000 lei, conform prevederilor [art. 156³](#) alin. (11) din Codul fiscal. Persoana impozabilă care nu depune notificarea în termenul prevăzut la teza anterioară va fi înregistrată din oficiu de organele fiscale competente în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare, conform prevederilor [art. 156³](#) alin. (11) din Codul fiscal. În perioada cuprinsă între data la care persoana impozabilă avea obligația aplicării sistemului TVA la încasare și data înregistrării din oficiu de către organele fiscale competente în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, se aplică prevederile [art. 156³](#) alin. (11) din Codul fiscal. Aceste prevederi se aplică corespunzător în anii următori în cazul persoanelor care nu au aplicat sistemul TVA la încasare în anul precedent și care îndeplinesc condițiile pentru aplicarea sistemului.

(7) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA este anulată din oficiu de organele fiscale competente conform [art. 153](#) alin. (9) lit. a) - f) din Codul fiscal și ulterior sunt înregistrate conform [art. 153](#) alin. (9¹) din Codul fiscal, se aplică următoarele reguli:

a) în situația în care organele fiscale competente au anulat din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform [art. 153](#) alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal și au radiat persoana impozabilă din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare, iar înregistrarea în scopuri de TVA conform [art. 153](#) alin. (9¹) din Codul fiscal are loc în același an, organele fiscale competente înregistrează din oficiu persoana impozabilă în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare dacă la data înregistrării în scopuri de TVA conform [art. 153](#) alin. (9¹) din Codul fiscal, cifra de afaceri realizată în anul respectiv, determinată potrivit prevederilor [art. 134²](#) alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu depășește plafonul de 2.250.000 lei. Nu sunt luate în calculul acestui plafon livrările/prestările efectuate în perioada din anul respectiv în care persoana impozabilă nu a avut un cod valabil de TVA;

b) în situația în care înregistrarea în scopuri de TVA, conform [art. 153](#) alin. (9¹) din Codul fiscal, are loc în alt an decât cel în care organele fiscale competente au anulat din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform [art. 153](#) alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, organele fiscale competente înregistrează din oficiu persoana impozabilă în Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare, dacă la data înregistrării cifra de afaceri din anul precedent, determinată potrivit prevederilor [art. 134²](#) alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu depășește plafonul de 2.250.000 lei. Nu sunt luate în calculul acestui plafon livrările/prestările efectuate în perioada în care persoana respectivă nu a avut un cod valabil de TVA;

c) prin excepție de la prevederile lit. a) și b), în situația în care organele fiscale competente au anulat din oficiu înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform [art. 153](#) alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, iar înregistrarea în scopuri de TVA conform [art. 153](#) alin. (9¹) din Codul fiscal are loc în cursul anului 2012:

1. dacă înregistrarea în scopuri de TVA are loc înainte de data de 1 octombrie 2012, exclusiv, se aplică corespunzător prevederile alin. (5). Nu sunt luate în calculul plafonului realizat în perioada 1 octombrie 2011 - 30 septembrie 2012 livrările/prestările efectuate în perioada în care persoana respectivă nu a avut un cod valabil de TVA;

2. dacă înregistrarea în scopuri de TVA are loc după data de 1 octombrie 2012, inclusiv, se aplică corespunzător prevederile alin. (6). Nu sunt luate în calculul plafonului realizat în cursul anului 2012 livrările/prestările efectuate în perioada în care persoana respectivă nu a avut un cod valabil de TVA.

(8) Începând cu data de 1 ianuarie 2013, persoanele impozabile care se înregistrează în scopuri de TVA conform [art. 153](#) alin. (1) din Codul fiscal au obligația, conform prevederilor [art. 134²](#) alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, să aplice sistemul TVA la încasare începând cu data înregistrării în scopuri de TVA, cu excepția persoanelor impozabile exceptate de la aplicarea sistemului prevăzute la alin. (2). Organele fiscale competente înregistrează din oficiu aceste persoane în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, conform prevederilor [art. 156³](#) alin. (13) din Codul fiscal.

(9) Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare și care depășește în cursul anului calendaristic curent plafonul de 2.250.000 lei aplică sistemul TVA la încasare până la sfârșitul perioadei fiscale următoare celei în care plafonul a fost depășit. În cazul acestor persoane impozabile se aplică corespunzător prevederile [art. 156³](#) alin. (12) din Codul fiscal.

(10) Exemple:

1. O persoană impozabilă aplică sistemul TVA la încasare începând cu data de 1 ianuarie 2013 și are perioada fiscală trimestrul, dar în trimestrul al II-lea al anului 2013 depășește plafonul de 2.250.000 lei. În consecință, persoana impozabilă are obligația să depună o notificare până la data de 25 iulie 2013 pentru ieșirea din sistem și nu va mai aplica sistemul TVA la încasare din prima zi a celei de-a doua perioade fiscale următoare celei în care a depășit plafonul, respectiv din data de 1 octombrie 2013. Dacă în anul 2014 această persoană impozabilă nu va depăși plafonul de 2.250.000 lei, din anul 2015 va intra sub incidența prevederilor [art. 134²](#) alin. (3) lit. a) din Codul fiscal și va depune o notificare conform prevederilor [art. 156³](#) alin. (11) din Codul fiscal până la data de 25 ianuarie 2015 în vederea aplicării sistemului TVA la încasare începând cu data de 1 aprilie 2015, dacă va avea perioada fiscală trimestrul, sau începând cu data de 1 februarie 2015, dacă va avea perioada fiscală luna.

2. O persoană impozabilă care se înregistrează în scopuri de TVA la data de 1 martie 2013 aplică sistemul TVA la încasare începând cu data înregistrării în scopuri de TVA, fiind înregistrată din oficiu de organele fiscale în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare. În situația în care respectiva persoană impozabilă are perioada fiscală luna calendaristică și depășește în luna iunie 2013 plafonul de 2.250.000 lei, aplică sistemul TVA la încasare până la sfârșitul lunii iulie 2013. Această persoană impozabilă are obligația să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 inclusiv a lunii iulie 2013, o notificare pentru ieșirea din sistem, conform [art. 156³](#) alin. (12) din Codul fiscal, din care să rezulte că cifra de afaceri realizată este de peste 2.250.000 lei.

(11) În sensul [art. 134²](#) alin. (3) din Codul fiscal, prin încasarea contravalorii livrării de bunuri sau a prestării de servicii se înțelege orice modalitate prin care furnizorul/prestatorul obține contrapartida pentru aceste operațiuni de la beneficiarul său ori de la un terț, precum plata în bani, plata în natură, compensarea, cesiunea de creanțe, utilizarea unor instrumente de plată.

(12) În situația în care are loc o cesiune de creanțe:

a) dacă furnizorul/prestatorul cesionează creanțele aferente unor facturi emise pentru livrări de bunuri/prestări de servicii, se consideră că la data cesiunii creanțelor, indiferent de prețul cesiunii creanțelor, este încasată întreaga contravaloare a facturilor neîncasate până la momentul cesiunii. În cazul în care cedentul este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare pentru respectivele operațiuni, exigibilitatea taxei intervine la data cesiunii creanțelor, dacă cesiunea are loc înainte de expirarea termenului de 90 de zile calendaristice de la data prevăzută la [art. 134²](#) alin. (5) din Codul fiscal. Indiferent de faptul că furnizorii/prestatorii au cesionat creanțele, în cazul beneficiarilor care aplică sistemul TVA la încasare, precum și al celor care achiziționează bunuri/servicii de la persoane care au aplicat sistemul TVA la încasare pentru respectivele operațiuni, dreptul de deducere a taxei este amânat până la data la care taxa aferentă bunurilor/serviciilor achiziționate a fost plătită;

b) dacă persoana care achiziționează bunuri/servicii cesionează furnizorului/prestatorului, drept plată a acestor achiziții, orice creanțe, inclusiv cesiunea dreptului de rambursare a TVA prevăzută la art. 30 din Codul de procedură fiscală, data cesiunii este data la care se consideră că beneficiarul a efectuat plata, respectiv că furnizorul a încasat contravaloarea livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii la nivelul creanței cesionate. În cazul în care cesionarul este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare pentru respectivele operațiuni, exigibilitatea taxei aferente livrărilor/prestărilor efectuate în beneficiul cedentului creanței intervine la data cesiunii creanței și corespunzător valorii creanței cesionate, dacă cesiunea are loc înainte de expirarea termenului de 90 de zile calendaristice de la data prevăzută la [art. 134²](#) alin. (5) din Codul fiscal. La expirarea termenului de 90 de zile, în situația în care contravaloarea livrării/prestării este mai mare decât valoarea creanței cesionate și nu a mai avut loc nicio altă încasare, intervine exigibilitatea pentru diferența neachitată. În cazul în care beneficiarul livrării/prestării este cedentul creanței și este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare sau achiziționează bunuri/servicii de la o persoană care a aplicat sistemul TVA la încasare pentru respectivele operațiuni, dreptul de deducere a taxei intervine la data cesiunii creanței corespunzător valorii creanței cesionate, iar dreptul de deducere a taxei aferente eventualei

diferențe între contravaloarea achizițiilor de bunuri/servicii și contravaloarea creanței cesionate este amânat până la data la care taxa aferentă diferenței respective este plătită.

Exemplu pentru situația prevăzută la lit. a): Societatea A, având perioada fiscală luna calendaristică, care aplică sistemul TVA la încasare, a emis o factură pentru livrarea unui bun în sumă de 124.000 lei (inclusiv TVA) la data de 10 februarie 2013 către societatea B. TVA în sumă de 24.000 lei a fost înregistrată în creditul contului 4428 «TVA neexigibilă», nefiind încasată de la beneficiar în perioada fiscală respectivă. La data de 15 martie 2013, societatea A cesează către societatea N creanța aferentă acestei facturi, care nu este încasată de la beneficiarul B. Prețul cesiunii este de 80.000 lei și este încasat în data de 20 aprilie 2013. În ceea ce privește factura pentru livrarea de bunuri din data de 10 februarie 2013, se consideră că aceasta este încasată și exigibilitatea TVA intervine la data de 15 martie 2013, societatea A având obligația să colecteze TVA în sumă de 24.000 lei, respectiv va evidenția suma TVA de 24.000 lei în debitul contului 4428 «TVA neexigibilă» și concomitent în creditul contului 4427 «TVA colectată».

Exemplu pentru situația prevăzută la lit. b): Societatea B, care aplică sistemul TVA la încasare, a livrat la data de 11 februarie 2013 către societatea A bunuri (cărți supuse cotei de TVA de 9%) a căror valoare, inclusiv TVA, este de 109.000 lei. În data de 10 mai 2013, societatea A a cesionat societății B dreptul său de rambursare conform art. 30 din Codul de procedură fiscală, în sumă de 100.000 lei. La data cesiunii, respectiv 10 mai 2013, se consideră că societatea A a plătit/societatea B a încasat suma de 100.000 lei din factura de 109.000 lei. La această dată:

- societatea A va putea să deducă taxa aferentă achiziției astfel: $100.000 \times 9/109 = 8.257$ lei. Diferența de 743 rămasă în contul 4428 «TVA neexigibilă» va putea fi dedusă la momentul plății;

- societatea B va colecta TVA aferentă livrării corespunzător creanței care i-a fost cesionată, respectiv 8.257 lei. Pentru diferența de 743 lei rămasă în contul 4428 «TVA neexigibilă», exigibilitatea va interveni în cea de-a 90-a zi, conform [art. 134²](#) alin. (5) din Codul fiscal, dacă presupunem că A nu a mai făcut nicio plată până la data respectivă.

(13) În cazul compensării datoriilor aferente unor facturi pentru livrări de bunuri/prestări de servicii se consideră că furnizorul/prestatorul a încasat, respectiv beneficiarul a plătit contravaloarea bunurilor/serviciilor, la data la care se sting total sau parțial datoriile, respectiv:

- a) în cazul compensărilor între persoane juridice, la data compensării realizate conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/1999 privind unele măsuri pentru prevenirea incapacității de plată, aprobată cu modificări prin Legea nr. 211/2001, și ale Hotărârii Guvernului nr. 685/1999 pentru aprobarea Normelor metodologice privind monitorizarea datoriilor nerambursate la scadență ale contribuabililor, persoane juridice, în vederea diminuării blocajului financiar și a pierderilor din economie, și a Regulamentului de compensare a datoriilor nerambursate la scadență ale contribuabililor, persoane juridice, cu modificările și completările ulterioare;

- b) în cazul compensărilor în care cel puțin una dintre părți nu este persoană juridică, la data semnării unui proces-verbal de compensare care să cuprindă cel puțin următoarele informații: denumirea părților, codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală, numărul facturii, data emiterii facturii, valoarea facturii, inclusiv taxa

pe valoarea adăugată, valoarea compensată, semnătura părților și data semnării procesului-verbal de compensare.

(14) În situația în care compensările prevăzute la alin. (13) se realizează după expirarea termenului de 90 de zile calendaristice de la data emiterii facturii:

a) dacă furnizorul/prestatorul este o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare, exigibilitatea taxei intervine, potrivit prevederilor [art. 134²](#) alin. (5) din Codul fiscal, în cea de-a 90-a zi calendaristică de la data emiterii facturii;

b) dacă furnizorul/prestatorul este o persoană impozabilă care nu aplică sistemul TVA la încasare, exigibilitatea taxei intervine potrivit regulilor generale de exigibilitate prevăzute la [art. 134²](#) alin. (1) și (2) din Codul fiscal;

c) în cazul beneficiarului care aplică sistemul TVA la încasare sau al celui care face achiziții de la un furnizor/prestator care aplică sistemul TVA la încasare, dreptul de deducere a taxei este amânat până la data la care taxa aferentă bunurilor/serviciilor achiziționate se consideră că a fost plătită prin compensare, indiferent de perioada de 90 de zile de la data emiterii facturii, conform prevederilor [art. 145](#) alin. (1¹) din Codul fiscal.

(15) În cazul încasărilor prin bancă de tipul transfer-credit, data încasării contravalorii totale/parțiale a livrării de bunuri/prestării de servicii de către persoana care aplică sistemul TVA la încasare este data înscrisă în extrasul de cont sau în alt document asimilat acestuia.

(16) În cazul în care încasarea se efectuează prin instrumente de plată de tip transfer-debit, respectiv cec, cambie și bilet la ordin, data încasării contravalorii totale/parțiale a livrării de bunuri/prestării de servicii de către persoana care aplică sistemul TVA la încasare este:

a) data înscrisă în extrasul de cont sau în alt document asimilat acestuia, în situația în care furnizorul/prestatorul care aplică sistemul TVA la încasare nu girează instrumentul de plată, ci îl încasează/scontează. În cazul scontării instrumentului de plată, se consideră că persoana respectivă a încasat contravaloarea integrală a instrumentului de plată;

b) data girului, în situația în care furnizorul/prestatorul care aplică sistemul TVA la încasare girează instrumentul de plată altei persoane. În acest scop se păstrează o copie de pe instrumentul de plată care a fost girat, în care se află mențiunea cu privire la persoana către care a fost girat instrumentul de plată.

(17) Data încasării în situația în care plata s-a efectuat prin carduri de debit sau de credit de către cumpărător este data înscrisă în extrasul de cont ori în alt document asimilat acestuia.

(18) În cazul plății în natură, data încasării este data la care intervine faptul generator de taxă pentru livrarea/prestarea obținută drept contrapartidă pentru livrarea/prestarea efectuată.

(19) Livrările de bunuri/Prestările de servicii a căror contravaloare este încasată parțial sau total cu numerar de către persoana eligibilă pentru aplicarea sistemului TVA la încasare de la alte categorii de beneficiari decât cele prevăzute la [art. 134²](#) alin. (6) lit. d) din Codul fiscal nu sunt excluse de la aplicarea sistemului TVA la încasare. Nu sunt considerate încasări/plăți în numerar sumele în numerar depuse de beneficiar direct în contul bancar al furnizorului/prestatorului. În cazul încasării în numerar a contravalorii facturii, în sensul [art. 134²](#) alin. (6) lit. d) din Codul fiscal, furnizorul/prestatorul care este obligat la aplicarea sistemului TVA la încasare exclude de la aplicarea sistemului TVA la încasare acele sume dintr-o factură care sunt încasate în numerar până în ziua emiterii facturii, inclusiv, de la beneficiari

persoane juridice, persoane fizice înregistrate în scopuri de TVA, persoane fizice autorizate, liber profesioniști și asocieri fără personalitate juridică. Pentru sumele încasate în numerar după data emiterii facturii, furnizorul/prestatorul aplică sistemul TVA la încasare și înscrie pe factură mențiunea prevăzută la [art. 155](#) alin. (19) lit. p) din Codul fiscal, cu excepția situației în care livrarea/prestarea se încadrează în altă categorie exceptată prevăzută la [art. 134²](#) alin. (6) din Codul fiscal.

(20) În sensul [art. 134²](#) alin. (6) lit. e) din Codul fiscal, se exclud de la aplicarea sistemului TVA la încasare livrările de bunuri/prestările de servicii dacă, la momentul emiterii facturii sau, după caz, la data termenului-limită prevăzut de lege pentru emiterea facturii în situația în care factura nu a fost emisă în termenul prevăzut de lege, beneficiarul este o persoană afiliată furnizorului/prestatorului potrivit [art. 7](#) alin. (1) pct. 21 din Codul fiscal.

(21) În scopul aplicării prevederilor [art. 134²](#) alin. (7) din Codul fiscal:

a) pentru facturile parțiale emise de către persoana impozabilă înainte de intrarea în sistemul TVA la încasare, care nu au fost încasate integral înainte de intrarea în sistem, orice sumă încasată/plătită după intrarea furnizorului/prestatorului în sistemul TVA la încasare se atribuie mai întâi părții din factură neîncasate/neplătite până la intrarea în sistem, atât la furnizor, cât și la beneficiar;

b) pentru facturile parțiale emise de către persoana impozabilă înainte de ieșirea din sistemul TVA la încasare, care nu au fost încasate integral înainte de ieșirea din sistem, orice sumă încasată/plătită după ieșirea furnizorului/prestatorului din sistemul TVA la încasare se atribuie mai întâi părții din factură neîncasate/neplătite până la ieșirea din sistem, atât la furnizor, cât și la beneficiar.

(22) În scopul aplicării prevederilor [art. 134²](#) alin. (8) din Codul fiscal, persoana impozabilă care încasează parțial o factură cuprinzând contravaloarea unor livrări de bunuri/prestări de servicii care conțin mai multe cote de TVA și/sau mai multe regimuri de impozitare are dreptul să aleagă bunurile/serviciile care consideră că au fost încasate parțial pentru a determina suma taxei încasate în funcție de cote, respectiv regimul aplicabil.

(23) Persoana impozabilă care este scoasă din evidența persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA la cerere sau din oficiu de către organele fiscale, potrivit legii, este radiată din oficiu de organele fiscale competente și din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare. Persoana impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare și care intră într-un grup fiscal unic este radiată din oficiu de organele fiscale competente din Registrul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare de la data la care intră în vigoare implementarea grupului fiscal unic conform prevederilor pct. 4 alin. (8).

(24) Pentru a veni în sprijinul contribuabililor, Ministerul Finanțelor Publice elaborează Ghidul privind aplicarea sistemului TVA la încasare, care reunește într-un singur document toate prevederile legale din Codul fiscal, din prezentele norme, precum și din normele procedurale, necesare în cazul operațiunilor care intră sub incidența sistemului TVA la încasare, oferind totodată exemple practice și explicații în legătură cu prevederile legale. Ghidul privind aplicarea sistemului TVA la încasare se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Norme metodologice:

ART. 134³

16³.

(1) Pentru încasarea de avansuri în legătură cu o livrare intracomunitară de bunuri nu intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor [art. 134³](#) alin. (2) din Codul fiscal. Dacă persoana impozabilă optează pentru emiterea facturii anterior faptului generator de taxă pentru livrarea intracomunitară de bunuri efectuată în condițiile [art. 143](#) alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul încasării de avansuri, exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii, conform [art. 134³](#) alin. (1) din Codul fiscal.

(2) Exigibilitatea determină perioada fiscală în care livrarea intracomunitară scutită se înregistrează în decontul de taxă pe valoarea adăugată prevăzut la [art. 156²](#) din Codul fiscal și în declarația recapitulativă prevăzută la [art. 156⁴](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 135

17.

(1) Faptul generator în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri și faptul generator în cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri intervin în același moment, respectiv în momentul livrării de bunuri.

(2) Dacă furnizorul optează pentru emiterea facturii anterior faptului generator de taxă pentru livrarea intracomunitară de bunuri efectuată în condițiile [art. 143](#) alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul încasării de avansuri, exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare la beneficiar intervine la data emiterii facturii, conform [art. 135](#) alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Dacă beneficiarul nu a primit o factură de la furnizor până în a 15-a zi a lunii următoare celei în care a avut loc faptul generator, are obligația să emită autofactura prevăzută la [art. 155¹](#) alin. (1) din Codul fiscal. Pentru determinarea taxei se utilizează cursul de schimb prevăzut la [art. 139¹](#) din Codul fiscal, respectiv cel din data emiterii autofacturii. În situația în care, ulterior emiterii autofacturii, beneficiarul primește factura de la furnizor, care este emisă la o dată anterioară datei autofacturii, acesta are obligația de a ajusta baza de impozitare în funcție de cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor.

Exemplul 1. Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în luna următoare celei în care se efectuează livrarea.

Alt stat	România
Livrare intracomunitară scutită de TVA	Achiziție intracomunitară supusă TVA și taxabilă
Data livrării: 25.01.2013	
Data facturii: 12.02.2013	
Faptul generator: 25.01.2013	Faptul generator: 25.01.2013
Exigibilitatea: 12.02.2013	Exigibilitatea: 12.02.2013

Livrarea este inclusă în declarația recapitulativă și în decontul de TVA aferente lunii februarie 2013.	Achiziția intracomunitară se evidențiază în declarația recapitulativă și în decontul de TVA aferente lunii februarie 2013.
---	--

Exemplul 2. Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în aceeași lună în care se efectuează livrarea intracomunitară.

Alt stat	România
Livrare intracomunitară scutită de TVA	Achiziție intracomunitară supusă TVA și taxabilă
Data livrării: 25.01.2013	
Data facturii: 29.01.2013	
Faptul generator: 25.01.2013	Faptul generator: 25.01.2013
Exigibilitatea: 29.01.2013	Exigibilitatea: 29.01.2013
Livrarea este inclusă în declarația recapitulativă aferentă lunii ianuarie și se evidențiază în decontul de TVA din luna ianuarie 2013.	Achiziția intracomunitară este inclusă în declarația recapitulativă aferentă lunii ianuarie și se evidențiază în decontul de TVA din luna ianuarie 2013.

17¹. (1) În sensul [art. 136](#) alin. (1) din Codul fiscal, în cazul bunurilor plasate în regim de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import și în regim de transformare sub control vamal, regimuri care din punct de vedere al TVA constituie importuri de bunuri care nu beneficiază de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată conform [art. 144](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, exigibilitatea TVA intervine atunci când intervine obligația de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective.

(2) În cazul în care bunurile plasate în regimurile prevăzute la alin. (1) sunt scutite de taxe vamale, taxe agricole sau alte taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune, exigibilitatea TVA pentru importul bunurilor respective intervine atunci când ar fi intervenit obligația de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective, dacă acestea ar fi fost datorate.

Norme metodologice:

ART. 137

18. (1) Potrivit [art. 137](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subvențiile primite de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat, legate direct de prețul bunurilor livrate și/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de impozitare. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru aceste subvenții intervine la data încasării lor de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul comunitar sau de la bugetul

asigurărilor sociale de stat. Se consideră că subvenția este legată direct de preț dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) subvenția este concret determinabilă în prețul bunurilor și/sau al serviciilor, respectiv este stabilită pe unitatea de măsură a bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate, în sume absolute sau procentual;

b) cumpărătorii trebuie să beneficieze de subvenția acordată furnizorului/prestatorului, în sensul că prețul bunurilor/serviciilor achiziționate de aceștia trebuie să fie mai mic decât prețul la care aceleași produse/servicii s-ar vinde/presta în absența subvenției.

(2) Nu se cuprind în baza de impozitare a taxei subvențiile sau alocațiile primite de la bugetul de stat, de la bugetele locale, de la bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat, care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1), respectiv subvențiile care sunt acordate pentru atingerea unor parametri de calitate, subvențiile acordate pentru acoperirea unor cheltuieli sau alte situații similare.

(3) Baza de impozitare pentru uniforme de serviciu, echipamentul de lucru și/sau de protecție acordat angajaților este constituită din contravaloarea care este suportată de angajați. Dacă echipamentul de lucru și/sau de protecție este acordat gratuit angajaților, operațiunea nu constituie livrare de bunuri în sensul [art. 128](#) alin. (1) din Codul fiscal. Pentru partea din contravaloarea uniformelor de serviciu, echipamentelor de lucru și/sau de protecție acordat angajaților, care este suportată de angajator, acesta își păstrează dreptul de deducere în condițiile [art. 145](#) din Codul fiscal.

(4) În sensul [art. 137](#) alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru active corporale fixe care constituie livrare de bunuri conform [art. 128](#) alin. (4) și (5) din Codul fiscal este constituită din valoarea de înregistrare în contabilitate diminuată cu amortizarea contabilă. Dacă activele corporale fixe sunt complet amortizate, baza de impozitare este zero.

(5) *** Abrogat.

(6) *** Abrogat.

(7) Orice cheltuieli cu impozitele și taxele datorate de o persoană impozabilă în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, dacă nu sunt incluse în prețul bunurilor livrate ori al serviciilor prestate, ci sunt recuperate de la clienți prin refacturare, se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor [art. 137](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal. De exemplu, ecotaxa datorată potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, chiar dacă nu este cuprinsă în prețul bunurilor livrate, ci este facturată separat, se cuprinde în baza impozabilă.

(8) În sensul [art. 137](#) alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, orice cheltuieli accesorii efectuate de persoana care realizează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, chiar dacă fac obiectul unui contract separat. Cheltuielile accesorii nu reprezintă o tranzacție separată, ci sunt parte componentă a livrării/prestării de care sunt legate, urmând aceleași reguli referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutirile ca și livrarea/prestarea de care sunt legate. Furnizorul/Prestatorul nu poate aplica structura de comisionar prevăzută la pct. 19 alin. (4) pentru a refactura cheltuieli accesorii și nici pentru a refactura cheltuieli cu impozite și taxe conform prevederilor alin. (7).

(9) Cheltuielile cu transportul bunurilor livrate intracomunitar sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a livrării intracomunitare numai dacă, potrivit prevederilor contractuale, acestea cad în sarcina vânzătorului.

(10) În sensul [art. 137](#) alin. (1¹) din Codul fiscal, atunci când poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoarea de piață a bunurilor livrate/serviciilor prestate se determină prin metodele prevăzute la [art. 11](#) alin. (2) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 137 al.3

19. (1) În sensul [art. 137](#) alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț nu se cuprind în baza de impozitare a taxei dacă sunt acordate de furnizor/prestator direct în beneficiul clientului la momentul livrării/prestării și nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau unei livrări. De exemplu, un furnizor livrează bunuri și, potrivit înțelegerii dintre părți, furnizorul va acoperi orice cheltuieli cu eventuale remedieri sau reparații ale bunurilor livrate în condițiile în care aceste operațiuni sunt realizate de către client. Furnizorul nu va putea considera că sumele necesare acoperirii acestor cheltuieli sunt considerate reduceri de preț, acestea fiind în fapt remunerarea unui serviciu prestat de către client în contul său.

(2) În cazul reducerilor de preț acordate consumatorului final pe bază de cupoane valorice de către producătorii/distribuitorii de bunuri în cadrul unor campanii promoționale, se consideră că aceste reduceri sunt acordate și în beneficiul comercianților care au acceptat aceste cupoane valorice de la consumatorii finali, chiar dacă în circuitul acestor bunuri de la producători/distribuitori la comercianți s-au interpus unul sau mai mulți intermediari cumpărători-revânzători. Cupoanele valorice trebuie să conțină minimum următoarele elemente:

- a) numele producătorului/distribuitorului care acordă reducerea de preț în scopuri promoționale;
- b) produsul pentru care se face promoția;
- c) valoarea reducerii acordate, în sumă globală, care conține și taxa pe valoarea adăugată aferentă reducerii, fără a fi menționată distinct în cupon;
- d) termenul de valabilitate a cuponului;
- e) mențiunea potrivit căreia cupoanele pot fi utilizate numai în magazinele agreeate în desfășurarea promoției în cauză;
- f) instrucțiunile privind utilizarea acestor cupoane;
- g) denumirea societății specializate în administrarea cupoanelor valorice, dacă este cazul.

(3) În sensul [art. 137](#) alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, sumele achitate de o persoană impozabilă în numele și în contul altei persoane impozabile reprezintă sumele achitate de o persoană impozabilă pentru facturi emise de diverși furnizori/prestatori pe numele altei persoane și care apoi sunt recuperate de cel care le achită de la beneficiar. Persoana care

achită sume în numele și în contul altei persoane nu primește facturi pe numele său și nici nu emite facturi pe numele său. Pentru recuperarea sumelor achitate în numele și în contul altei persoane se poate emite, în mod opțional, o factură de decontare de către persoana impozabilă care a achitat respectivele facturi. În situația în care părțile convin să își deconteze sumele achitate pe baza facturii de decontare, taxa nu va fi menționată distinct, fiind inclusă în totalul sumei de recuperat. Factura de decontare se transmite beneficiarului însoțită de factura achitată în numele său. Persoana care a achitat facturile în numele altei persoane nu exercită dreptul de deducere pentru sumele achitate, nu colectează taxa pe baza facturii de decontare și nu înregistrează aceste sume în conturile de cheltuieli, respectiv de venituri. Beneficiarul ale cărui facturi au fost achitate de altă persoană își va deduce în condițiile legii taxa pe baza facturii care a fost emisă pe numele său de furnizori/prestatori, factura de decontare fiind doar un document care se anexează la factura achitată.

Exemplul nr. 1: Persoana A emite o factură de servicii de transport către persoana B, dar factura lui A este plătită de C în numele lui B. Pentru recuperarea de la B a sumelor plătite, C are posibilitatea să emită o factură de decontare, dar care nu este obligatorie. B își va exercita dreptul de deducere a TVA în condițiile stabilite de lege pe baza facturii emise de A, în timp ce o eventuală factură de decontare de la C va fi doar atașată acestei facturi.

(4) În cazul în care se refacturează cheltuieli efectuate pentru altă persoană, respectiv atunci când o persoană impozabilă primește o factură sau alt document pe numele său pentru livrări de bunuri/prestări de servicii/importuri efectuate în beneficiul altei persoane și refacturează contravaloarea respectivelor livrări/prestări/importuri, se aplică structura de comisionar conform prevederilor pct. 6 alin. (3) și (4) sau, după caz, ale pct. 7 alin. (2). Totuși, structura de comisionar nu se aplică în situația în care se aplică prevederile pct. 18 alin. (8). Persoana care refacturează cheltuieli nu este obligată să aibă înscrisă în obiectul de activitate realizarea livrărilor/prestărilor pe care le refacturează. Spre deosebire de situația prezentată la alin. (3), în cazul structurii de comisionar persoana impozabilă are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor de bunuri/servicii care vor fi refacturate, în condițiile legii, și are obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile taxabile.

Exemplul nr. 2: Un furnizor A din România realizează o livrare intracomunitară de bunuri către beneficiarul B din Ungaria. Condiția de livrare este ex-works, prin urmare transportul este în sarcina cumpărătorului, a lui B. Totuși, B îl mandatează pe A să angajeze o firmă de transport, urmând să îi achite costul transportului. Transportatorul C facturează lui A serviciul de transport din România în Ungaria, iar A, aplicând structura de comisionar, va refactura serviciul lui B. Se consideră că A a primit și a prestat el însuși serviciul de transport. Acest serviciu de transport va fi facturat de către C către A cu TVA, locul prestării fiind în România, conform [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal. A va refactura transportul către B fără TVA, serviciul fiind neimpozabil în România conform [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 3: O societate care derulează operațiuni imobiliare are încheiate contracte de închiriere pentru diverse spații dintr-un bun imobil. Pentru utilitățile necesare, printre care electricitatea, apa, telefonul, sunt încheiate contracte pe numele societății imobiliare, dar acestea sunt furnizate în beneficiul direct al chiriașilor. În cazul în care prin contractul de închiriere se stipulează distinct că plata utilităților nu este inclusă în prețul chiriei, societatea imobiliară poate aplica structura de comisionar pentru refacturarea acestor cheltuieli către chiriași.

Exemplul nr. 4: Societatea A din Franța își trimite angajații în România pentru negocierea unor contracte cu parteneri din România. Conform înțelegerii dintre părți, facturile pentru cazare, transport local și alte cheltuieli efectuate pentru angajații trimiși din Franța vor fi emise către partenerii din România, aceștia urmând să își recupereze sumele achitate prin refacturare către societatea A din Franța. Pentru fiecare cheltuială refacturată se va avea în vedere în primul rând locul prestării serviciului și, dacă locul este în România, refacturarea se va face aplicându-se același regim ca și cel aplicat de prestatorul acestor servicii. Astfel, serviciile de cazare au locul în România, acolo unde este situat bunul imobil [art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal], și vor fi refacturate prin aplicarea cotei reduse de TVA de 9%, serviciile de transport local de călători au locul în România, acolo unde sunt efectiv prestate [art. 133 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal], și vor fi refacturate prin aplicarea cotei standard de TVA de 24%. În situația în care factura de transport ar fi fost emisă în luna iunie 2010 cu cota de 19%, dacă refacturarea ar avea loc în luna iulie 2010, cota de TVA aplicabilă de către persoana impozabilă din România este de 24%. Se consideră că la aplicarea structurii de comisionar faptul generator pentru operațiunile refacturate intervine la data emiterii facturii de către persoana care refacturează cheltuieli efectuate pentru alte persoane, indiferent de natura operațiunilor refacturate.

Exemplul nr. 5: Societatea A încheie un contract de proiectare a unui bun imobil cu societatea B. În contract se stipulează că B va suporta cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc. ale salariaților lui A care realizează acest proiect. Pe factura emisă A menționează separat costul proiectării și costul așa-numitelor cheltuieli suportate de B. În această situație nu este vorba despre o refacturare de cheltuieli în sensul prevederilor pct. 19 alin. (4). Toate cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc., facturate de A lui B, sunt cheltuieli accesorii serviciilor de proiectare și trebuie să urmeze aceleași reguli referitoare la locul prestării, cotele sau regimul aplicabil ca și serviciul de proiectare de care sunt legate, conform prevederilor pct. 18 alin. (8).

(5) În sensul art. 137 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, sumele încasate în numele și în contul altei persoane, care nu se cuprind în baza de impozitare, cuprind operațiuni precum:

a) cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți încasate în contul unei instituții publice, dacă pentru acestea instituția publică nu este persoană impozabilă în sensul art. 127 din Codul fiscal. În această categorie se cuprind, printre altele, și taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate prevăzută la art. 270 din Codul fiscal, taxa hotelieră prevăzută la art. 278 din Codul fiscal, contribuția la Fondul cinematografic prevăzută la art. 13 lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 328/2006, cu modificările și completările ulterioare, taxa asupra activităților dăunătoare sănătății, prevăzută la art. 363 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

b) sume încasate în contul altei persoane, dacă factura este emisă de această altă persoană către un terț. Pentru decontarea sumelor încasate de la terț cu persoana care a emis factura, conform înțelegerii dintre părți, pot fi întocmite facturi de decontare conform alin. (3).

(6) În cazul sumelor încasate de persoana impozabilă în contul altei persoane, dacă persoana impozabilă acționează în nume propriu, respectiv emite facturi sau alte documente către clienți și primește facturi sau alte documente pe numele său de la persoana în numele

căreia încasează sumele, se aplică structura de comisionar prevăzută la pct. 6 alin. (3) și (4) sau, după caz, la pct. 7 alin. (2), chiar dacă nu există un contract de comision între părți.

Exemplul nr. 6: O companie B încasează contravaloarea taxei radio TV de la clienți, pe care o virează apoi companiilor de radio și televiziune. Această taxă este menționată pe factura emisă de compania B, alături de propriile sale livrări/prestări efectuate. Întrucât taxa radio TV reprezintă o operațiune scutită de TVA conform [art. 141](#) alin. (1) lit. o) din Codul fiscal, fiind efectuată de posturile publice de radio și televiziune, compania B va păstra același regim la facturarea acestei taxe către clienți. Conform structurii de comisionar, posturile de radio și televiziune vor factura către compania B serviciile pentru care aceasta a încasat sumele în contul lor.

(7) În sensul [art. 137](#) alin. (3) lit. d) din Codul fiscal, ambalajele care circulă între furnizorii de marfă și clienți prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei, chiar dacă beneficiarii nu dețin cantitățile de ambalaje necesare efectuării schimbului și achită o garanție bănească în schimbul ambalajelor primite. Pentru vânzările efectuate prin unități care au obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garanției bănești încasate pentru ambalaje se evidențiază distinct pe bonurile fiscale, fără taxă. Restituirea garanțiilor bănești nu se reflectă în documente fiscale.

(8) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garanții bănești au obligația să comunice periodic furnizorului de ambalaje, dar nu mai târziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantitățile de ambalaje scoase din evidență ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeași natură. În termen de 5 zile lucrătoare de la data comunicării, furnizorii de ambalaje sunt obligați să factureze cu taxă cantitățile de ambalaje respective. Dacă garanțiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidenței vechimii garanțiilor primite și nerestituite se va colecta taxa pentru ambalajele pentru care s-au încasat garanții mai vechi de un an calendaristic."

Norme metodologice:

ART. 138

20. (1) În situațiile prevăzute la [art. 138](#) din Codul fiscal, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii își ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea livrării/prestării, chiar dacă livrarea/prestarea nu a fost efectuată, dar evenimentele prevăzute la [art. 138](#) din Codul fiscal intervin ulterior facturării și înregistrării taxei în evidențele persoanei impozabile. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului. Prevederile acestui alineat se aplică și pentru livrări intracomunitare.

(1[^]1) În cazul în care persoanele obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare se află în situațiile prevăzute la alin. (1), se aplică prevederile [art. 134[^]2](#) alin. (10) și (11) din Codul fiscal. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce, ori, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului, indiferent dacă taxa aferentă este sau nu exigibilă.

(2) Beneficiarii au obligația să ajusteze dreptul de deducere exercitat inițial, potrivit prevederilor [art. 148](#) alin. (1) lit. b) și [art. 149](#) alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, numai pentru operațiunile prevăzute la [art. 138](#) lit. a) - c) și e) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat se aplică și pentru achizițiile intracomunitare.

(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul achizițiilor realizate de/de la persoanele obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare, se aplică corespunzător prevederile [art. 134²](#) alin. (10) din Codul fiscal în situațiile prevăzute la [art. 138](#) lit. a) - c) și e) din Codul fiscal. În situația prevăzută la [art. 134²](#) alin. (11) din Codul fiscal, beneficiarii ajustează mai întâi taxa neexigibilă și doar în situația în care nu mai există diferențe de taxă neexigibilă pentru achizițiile efectuate de la furnizorul/prestatorul respectiv ajustează taxa deductibilă.

Exemplu: Societatea A, care aplică sistemul TVA la încasare, emite către beneficiarul B o factură pentru o livrare de bunuri la data de 10 ianuarie 2013, în valoare de 5.000 lei plus TVA 1.200 lei, total factură 6.200 lei. TVA în sumă de 1.200 lei se înregistrează în creditul contului 4428 «TVA neexigibilă». La data de 20 februarie 2013 încasează suma de 2.000 lei de la beneficiarul său. TVA aferentă acestei încasări se determină astfel: $2.000 \times 24/124 = 387$ lei și se evidențiază în debitul contului 4428 «TVA neexigibilă» și concomitent în creditul contului 4427 «TVA colectată». În data de 25 martie 2013, societatea A acordă o reducere de preț beneficiarului B de 10% din contravaloarea bunurilor livrate.

Societatea A emite o factură în care înscrie cu semnul minus baza de impozitare, respectiv $5.000 \times 10/100 = 500$ lei, și TVA aferentă, respectiv $1.200 \times 10/100 = 120$ lei. Conform prevederilor [art. 134²](#) alin. (10) din Codul fiscal, în luna martie 2013, societatea A va diminua TVA neexigibilă în cuantum de 813 lei cu suma de 120 lei.

Beneficiarul B, la primirea facturii pentru reducerea de preț de la societatea A, va diminua TVA neexigibilă în cuantum de 813 lei cu suma de 120 lei.

Dacă presupunem că la data de 20 februarie 2013 societatea A ar fi încasat de la societatea B suma de 5.000 lei, TVA aferentă acestei încasări se determină astfel: $5.000 \times 24/124 = 968$ lei și se evidențiază în debitul contului 4428 «TVA neexigibilă» și concomitent în creditul contului 4427 «TVA colectată». În data de 25 martie 2013, societatea A acordă o reducere de preț beneficiarului B de 25% din contravaloarea bunurilor livrate. Societatea A emite o factură în care înscrie cu semnul minus baza de impozitare, respectiv $5.000 \times 25/100 = 1.250$ lei, și TVA aferentă, respectiv $1.200 \times 25/100 = 300$ lei. Conform prevederilor [art. 134²](#) alin. (10) din Codul fiscal, în luna martie 2013, societatea A va anula TVA neexigibilă în cuantum de 232 lei și va diminua taxa colectată cu suma de 68 lei. În această situație, societatea B va anula TVA neexigibilă de 232 lei și va diminua TVA dedusă cu suma de 68 lei.

(3) Ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, prevăzută la [art. 138](#) lit. d) din Codul fiscal, este permisă numai în situația în care data declarării falimentului beneficiarilor a intervenit după data de 1 ianuarie 2004, inclusiv pentru facturile emise înainte de această dată, dacă contravaloarea bunurilor livrate/serviciilor prestate ori taxa pe valoarea adăugată aferentă consemnată în aceste facturi nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului, inclusiv în cazul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare în situația în care falimentul beneficiarului intervine după cea de-a 90-a zi de la data emiterii facturii sau, după caz, de la data termenului-limită pentru emiterea acesteia. În cazul persoanelor care aplică sistemul TVA la încasare și falimentul beneficiarului intervine înainte

de cea de-a 90-a zi de la data emiterii facturii sau, după caz, de la data termenului-limită pentru emiterea acesteia, se aplică prevederile [art. 134²](#) alin. (10) lit. d) din Codul fiscal, respectiv se operează anularea taxei neexigibile aferente livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii realizate.

(4) Reducerile de preț acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri pe bază de cupoane valorice în cadrul unor campanii promoționale se reflectă în facturi astfel:

a) facturile de reducere se întocmesc direct de către producătorii/distribuitorii de bunuri pe numele comercianților care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă inițial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preț au fost emise de producători/distribuitori către diverși intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica "Cumpărător" se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali;

b) în cazul în care producătorii/distribuitorii de bunuri încheie contracte cu societăți specializate în administrarea cupoanelor valorice, producătorii/distribuitorii emit o singură factură cu semnul minus pentru valoarea reducerilor de preț acordate în cursul unei luni și a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conțină informații din care să rezulte valoarea reducerilor de preț acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Cumpărător" se vor înscrie datele de identificare ale societății specializate în administrarea cupoanelor valorice. Societățile specializate în administrarea cupoanelor valorice vor emite către fiecare comerciant o singură factură cu semnul minus pentru toate bunurile în cauză, în care vor înscrie valoarea reducerilor de preț acordate de producători/distribuitori în cursul unei luni și a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conțină informații din care să rezulte valoarea reducerilor de preț acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica "Furnizor" se vor înscrie datele de identificare ale societății specializate în administrarea cupoanelor valorice."

Norme metodologice:

ART. 138¹

21. În sensul [art. 138¹](#) din Codul fiscal, baza de impozitare a achiziției intracomunitare cuprinde elementele prevăzute la [art. 137](#) alin. (2) din Codul fiscal și nu cuprinde elementele prevăzute la [art. 137](#) alin. (3) din Codul fiscal și/sau, după caz, se ajustează în conformitate cu prevederile [art. 138](#) din Codul fiscal. Cheltuielile de transport sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a bunurilor achiziționate intracomunitar numai dacă acestea cad în sarcina vânzătorului conform contractului dintre părți."

21¹. (1) În sensul [art. 137](#) alin. (3) din Codul fiscal, baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la [art. 137](#) alin. (3) lit. a) - d) din Codul fiscal, dacă acestea sunt cunoscute în momentul în care intervine exigibilitatea taxei pentru un import conform [art. 136](#) din Codul fiscal.

(2) Baza de impozitare pentru importul de bunuri nu se ajustează în cazul modificării ulterioare a elementelor care au stat la baza determinării valorii în vamă a bunurilor, ca

urmare a unor evenimente prevăzute la [art. 137](#) alin. (3) lit. a) - d) din Codul fiscal, cu excepția situațiilor în care aceste modificări sunt cuprinse într-un document pentru regularizarea situației emis de organele vamale.

(3) În cazul bunurilor care au fost achiziționate din afara Comunității și înainte de a fi importate pe teritoriul comunitar sunt supuse unor lucrări sau evaluări asupra bunurilor mobile corporale în afara Comunității, pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) sau [153^1](#) din Codul fiscal, pentru serviciile prestate în afara Comunității se aplică prevederile [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu va fi inclusă în baza de impozitare a importului de bunuri. Ambalajele sau alte bunuri utilizate în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate și nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a taxei pentru aceste servicii va cuprinde și eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prevăzute la alin. (3) prestate în afara Comunității este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) sau [153^1](#) din Codul fiscal, baza de impozitare a importului va cuprinde și valoarea serviciilor prestate în afara Comunității, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform [art. 139](#) alin. (2) din Codul fiscal."

Norme metodologice:

ART. 139^1

22. (1) În sensul [art. 139^1](#) alin. (2) din Codul fiscal, prin *ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României* se înțelege cursul de schimb comunicat de respectiva bancă în ziua anterioară și care este valabil pentru operațiunile care se vor desfășura în ziua următoare.

(2) În sensul [art. 139^1](#) alin. (2) din Codul fiscal, în cazul emiterii de facturi înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ori de încasarea unui avans, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data emiterii acestor facturi va rămâne neschimbat la data definitivării operațiunii, respectiv la data regularizării operațiunii, inclusiv în cazul operațiunilor pentru care se aplică sistemul TVA la încasare. În cazul încasării de avansuri pentru care factura este emisă ulterior încasării avansului, cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data încasării avansurilor va rămâne neschimbat la data definitivării operațiunii, respectiv atunci când se fac regularizările avansurilor încasate.

Exemplul nr. 1: În luna august 2010, o persoană impozabilă A înregistrată în scopuri de TVA potrivit [art. 153](#) din Codul fiscal încasează 1.000 euro drept avans pentru livrarea în interiorul țării a unui automobil de la o altă societate B; A va emite o factură către B la cursul de 4,2 lei/euro, valabil la data încasării avansului.

Baza de impozitare a TVA: 1.000 euro x 4,2 lei/euro = 4.200 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului: $4.200 \text{ lei} \times 24\% = 1.008 \text{ lei}$.

După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costă 5.000 euro. Cursul din data livrării bunului este de 4,3 lei/euro. La data livrării se vor storna avansul și taxa pe valoarea adăugată aferentă acestuia, respectiv 4.200 lei și 1.008 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a TVA pentru livrare se determină astfel:

$[(1.000 \text{ euro} \times 4,2 \text{ lei/euro}) + (4.000 \text{ euro} \times 4,3 \text{ lei/euro})] = 21.400 \text{ lei}$.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării se determină astfel:

$21.400 \text{ lei} \times 24\% = 5.136 \text{ lei}$.

Exemplul nr. 2: Compania A încasează în luna iunie 2010 un avans de 2.000 euro pentru livrarea în interiorul țării a unui utilaj către clientul său B. Livrarea utilajului are loc în cursul lunii iulie la prețul de 6.000 euro.

A va emite o factură pentru avansul de 2.000 euro către B la cursul de 4,1 lei/euro, valabil la data încasării avansului în luna iunie.

Baza de impozitare a TVA pentru avans: $2.000 \text{ euro} \times 4,1 \text{ lei/euro} = 8.200 \text{ lei}$.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului: $8.200 \text{ lei} \times 19\% = 1.558 \text{ lei}$.

În luna iulie, la livrarea utilajului se regularizează avansul facturat, inclusiv cota de taxă pe valoarea adăugată ca urmare a modificării cotei standard la 1 iulie 2010. Cursul din data livrării bunului este de 4,3 lei/euro. Regularizările efectuate, inclusiv regularizarea cotei de TVA:

Stornarea avansului, inclusiv a taxei pe valoarea adăugată aferente acestuia, respectiv 8.200 lei și 1.558 lei, cu semnul minus.

Baza de impozitare a livrării: $[(2.000 \text{ euro} \times 4,1 \text{ lei/euro}) + (4.000 \text{ euro} \times 4,3 \text{ lei/euro})] = 8.200 \text{ lei} + 17.200 \text{ lei} = 25.400 \text{ lei}$.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă livrării: $25.400 \text{ lei} \times 24\% = 6.096 \text{ lei}$.

Exemplul nr. 3: Compania A livrează bunuri în valoare de 7.000 euro către compania B, la data de 20 februarie 2013. Compania A aplică sistemul TVA la încasare, iar factura este emisă la data de 10 martie 2013. Cursul de schimb valutar valabil în data de 20 februarie 2013 este de 4,5 lei/euro. Societatea A încasează contravaloarea integrală a facturii în data de 15 mai 2013, la cursul de 4,4 lei/euro. Societatea A va înregistra ca taxă neexigibilă aferentă livrării suma de 7.560 lei, calculată astfel:

- baza impozabilă: $7.000 \text{ euro} \times 4,5 \text{ lei/euro} = 31.500 \text{ lei}$;

- TVA neexigibilă aferentă livrării: $31.500 \text{ lei} \times 24\% = 7.560 \text{ lei}$.

Exigibilitatea TVA aferente livrării intervine la data încasării, respectiv 15 mai 2013, dată la care societatea A trebuie să colecteze TVA în sumă de 7.560 lei.

(3) Pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii în interiorul țării, contractate în valută cu decontare în lei la cursul de schimb din data plății, diferențele de curs dintre cursul de schimb menționat în factura întocmită conform alin. (1) și cursul de schimb utilizat la data încasării nu sunt considerate diferențe de preț și nu se emite o factură în acest sens.

(4) În cazul achizițiilor intracomunitare de bunuri, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilității taxei, astfel cum este stabilit la [art. 135](#) din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi recepționate bunurile.

(5) În cazul livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă conform [art. 143](#) alin. (2) din Codul fiscal, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a

taxei este cursul din data exigibilității taxei, astfel cum este stabilită la [art. 134³](#) din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi livrate bunurile.

(6) Pentru operațiunile în interiorul țării, dacă baza impozabilă este stabilită în valută, transformarea în lei se va efectua la cursul din data la care intervine exigibilitatea taxei, conform prevederilor [art. 134 - 134²](#) alin. (1) și (2) din Codul fiscal. Prin excepție, în cazul operațiunilor supuse sistemului TVA la încasare prevăzut la [art. 134²](#) alin. (3) - (8), transformarea în lei se efectuează la cursul din data la care ar fi intervenit exigibilitatea taxei pentru operațiunea în cauză dacă nu ar fi fost supusă sistemului TVA la încasare, respectiv conform prevederilor [art. 134 - 134²](#) alin. (1) și (2) din Codul fiscal.

(7) Prevederile primei teze a alin. (6) se aplică și pentru serviciile prestate către persoane stabilite în Comunitate ori în afara Comunității, precum și pentru serviciile achiziționate de la prestatori stabiliți în Comunitate sau în afara Comunității, precum și în cazul livrărilor de bunuri care nu au locul în România conform [art. 132](#), efectuate de persoane impozabile stabilite în România, sau al achizițiilor de bunuri care au locul în România și pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform [art. 150](#) alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 140

23. (1) Taxa se determină prin aplicarea cotei standard sau a cotelor reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

(2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv $24 \times 100/124$ în cazul cotei standard și $9 \times 100/109$ sau $5 \times 100/105$ în cazul cotelor reduse, atunci când prețul de vânzare include și taxa. De regulă, prețul include taxa în cazul livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii direct către populație, pentru care nu este necesară emiterea unei facturi potrivit [art. 155](#) alin. (9) din Codul fiscal, precum și în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale prețul include și taxa.

(3) Cota redusă de 9% prevăzută la [art. 140](#) alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică pentru livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, inclusiv pentru cele înregistrate pe suport electromagnetic sau pe alte tipuri de suporturi. Cărțile și manualele școlare sunt tipăriturile care au cod ISBN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Ziarele și revistele sunt orice tipărituri care au cod ISSN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Nu se aplică cota redusă a taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de cărți, ziare și reviste care sunt destinate în principal sau exclusiv publicității. Prin *în principal* se înțelege că mai mult de jumătate din conținutul cărții, ziarului sau revistei este destinat publicității. De asemenea, nu se aplică cota redusă a taxei pentru livrarea de cărți, ziare și reviste, în cazul în care acestea sunt furnizate pe cale electronică, operațiunile fiind considerate prestări de servicii, conform art. 7 alin. (2) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 282/2011 al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată.

(4) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la [art. 140](#) alin. (2) lit. c) din Codul fiscal se aplică pentru protezele medicale și accesoriile acestora, exclusiv protezele dentare care sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, în condițiile prevăzute la [art. 141](#) alin. (1) lit. b) din Codul

fiscal. Proteza medicală este un dispozitiv medical destinat utilizării personale exclusive care amplifică, restabilește sau înlocuiește zone din țesuturile moi ori dure, precum și funcții ale organismului uman; acest dispozitiv poate fi intern, extern sau atât intern, cât și extern. Accesoriul unei proteze este un articol care este prevăzut în mod special de către producător pentru a fi utilizat împreună cu proteza medicală.

(5) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la [art. 140](#) alin. (2) lit. d) din Codul fiscal se aplică pentru produsele ortopedice. Sunt produse ortopedice protezele utilizate pentru amplificarea, restabilirea sau înlocuirea țesuturilor moi ori dure, precum și a unor funcții ale sistemului osteoarticular, ortezele utilizate pentru modificarea caracteristicilor structurale și funcționale ale sistemului neuromuscular și scheletic, precum și încălțăminte ortopedică realizată la recomandarea medicului de specialitate, mijloacele și dispozitivele de mers ortopedice, precum fotolii rulante și/sau alte vehicule similare pentru invalizi, părți și/sau accesorii de fotolii rulante ori de vehicule similare pentru invalizi.

(6) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la [art. 140](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal se aplică pentru cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping. În situația în care costul micului dejun este inclus în prețul de cazare, cota redusă se aplică asupra prețului de cazare, fără a se defalca separat micul dejun. Orice persoană care acționează în condițiile prevăzute la pct. 7 alin. (1) sau care intermediază astfel de operațiuni în nume propriu, dar în contul altei persoane, potrivit [art. 129](#) alin. (2) din Codul fiscal, aplică cota de 9% a taxei, cu excepția situațiilor în care este obligatorie aplicarea regimului special de taxă pentru agenții de turism, prevăzut la [art. 152¹](#) din Codul fiscal.

(7) Cota redusă de taxă de 5% prevăzută la [art. 140](#) alin. (2¹) din Codul fiscal se aplică numai pentru livrarea, astfel cum este definită la [art. 128](#) alin. (1) din Codul fiscal, a locuințelor ca parte a politicii sociale, respectiv pentru transferul dreptului de a dispune ca și un proprietar de bunurile prevăzute la [art. 140](#) alin. (2¹) lit. a) - d) din Codul fiscal. Pentru livrările prevăzute la [art. 140](#) alin. (2¹) lit. a), b) și d) din Codul fiscal, cota redusă de TVA de 5% se aplică inclusiv pentru terenul pe care este construită locuința.

(8) În aplicarea [art. 140](#) alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal, prin *locuință* se înțelege construcția alcătuită din una sau mai multe camere de locuit, cu dependințele, dotările și utilitățile necesare, care, la data livrării, satisface cerințele de locuit ale unei persoane ori familii.

(9) În sensul [art. 140](#) alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal, suprafața utilă a locuinței de 120 mp nu include anexele gospodărești. Suprafața terenului pe care este construită locuința, precum și suprafața utilă a locuinței, prevăzute la [art. 140](#) alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal, trebuie să fie înscrise în documentația cadastrală anexată la actul de vânzare-cumpărare încheiat în condițiile legii. Valoarea-limită de 380.000 lei prevăzută la [art. 140](#) alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal cuprinde valoarea locuinței, inclusiv valoarea cotelor indivize din părțile comune ale imobilului și a anexelor gospodărești și, după caz, a terenului pe care este construită locuința, dar exclude unele drepturi de servitute legate de locuința respectivă. În calculul suprafeței maxime de 250 mp, prevăzute la [art. 140](#) alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal, se cuprind și suprafețele anexelor gospodărești, precum și cotele indivize din orice alte suprafețe dobândite împreună cu locuința, chiar dacă se află la numere cadastrale diferite.

(10) În vederea îndeplinirii condiției prevăzute la [art. 140](#) alin. (2¹) lit. c) pct. 1 și 2 din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziția vânzătorului, înainte sau în momentul

livrării bunului imobil, o declarație pe propria răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile stabilite la [art. 140](#) alin. (2¹) lit. c) pct. 1 și 2 din Codul fiscal, care va fi păstrată de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%.

(11) Persoanele impozabile care livrează locuințe vor aplica cota de 5% inclusiv pentru avansurile aferente acestor livrări, dacă din contractele încheiate rezultă că la momentul livrării vor fi îndeplinite toate condițiile impuse de [art. 140](#) alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal și sunt în posesia declarației prevăzute la alin. (10). În situația în care avansurile au fost facturate prin aplicarea cotei de 19% ori, după caz, de 24%, datorită neprezentării de către cumpărător a declarației prevăzute la alin. (10) sau din alte motive obiective, la livrarea bunului imobil se pot efectua regularizările prevăzute la [art. 140](#) alin. (4) din Codul fiscal în vederea aplicării cotei de 5%, dacă toate condițiile impuse de [art. 140](#) alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal, astfel cum sunt detaliate și de prezentele norme metodologice, sunt îndeplinite la data livrării.

(12) Pentru clădirile prevăzute la [art. 140](#) alin. (2¹) lit. a), b) și d) din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziția vânzătorului o declarație pe propria răspundere, autentificată de un notar, din care să rezulte că va utiliza aceste clădiri conform destinației prevăzute de lege, care va fi păstrată de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%. Declarația trebuie prezentată înainte sau în momentul livrării locuinței.

23¹. (1) În cazul achizițiilor intracomunitare de bunuri nu se fac regularizări în situația modificării cotelor de TVA, în sensul aplicării cotei de TVA de la data faptului generator de taxă, cota aplicabilă fiind cea în vigoare la data la care intervine exigibilitatea taxei.

(2) Pentru livrările de bunuri și prestările de servicii, inclusiv în cazul în care beneficiarul are obligația plății taxei potrivit [art. 160](#) sau [art. 150](#) alin. (2), (3), (5) și (6) din Codul fiscal, în situația modificărilor de cote se aplică regularizările prevăzute la [art. 140](#) alin. (4) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O societate de construcții întocmește situația de lucrări în cursul lunii iunie, pentru lucrările efectuate în lunile mai și iunie. Contractul prevede că situația de lucrări trebuie acceptată de beneficiar. Beneficiarul acceptă situația de lucrări în luna iulie 2010. Faptul generator de taxă, respectiv data la care se consideră serviciul prestat, intervine la data acceptării situației de lucrări de către beneficiar, potrivit prevederilor [art. 134¹](#) alin. (7) din Codul fiscal. În consecință, cota aplicabilă pentru întreaga contravaloare a serviciilor acceptate de beneficiar este de 24%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. În situația în care anterior emiterii situației de lucrări au fost emise facturi de avans cu cota de 19%, după data de 1 iulie 2010 avansurile respective se regularizează prin aplicarea cotei de 24%.

Exemplul nr. 2: O societate de furnizare a energiei electrice are încheiate contracte cu persoane fizice și cu persoane juridice:

A. Pentru categoria de consumatori casnici, în contractul de furnizare se prevede că societatea facturează energia electrică furnizată la valoarea indexului comunicat de client lunar în intervalul 1 - 10 al fiecărei luni. După comunicarea indexului pentru energia electrică consumată, societatea de furnizare emite factura în luna următoare celei în care a fost comunicat indexul de către client. Faptul generator intervine la data la care societatea de distribuție emite factura potrivit [art. 134¹](#) alin. (8) din Codul fiscal. Presupunând că indexul

a fost comunicat de client la data de 10 iunie 2010, iar factura este emisă în cursul lunii iulie 2010, cota de TVA aplicabilă este de 24%.

De asemenea, contractul de furnizare a energiei electrice prevede că în situația în care clientul nu transmite indexul, societatea de furnizare va emite factura pentru o valoare estimată a consumului de energie electrică, determinat potrivit consumurilor anterioare efectuate de client. Presupunând că facturarea s-a realizat în lunile mai, iunie și iulie 2010, pe baza consumului estimat, se consideră că faptul generator de taxă a intervenit la data emiterii fiecărei facturi pentru valoarea consumului estimat, cu cota de TVA în vigoare în perioadele respective, 19% în mai și iunie 2010 și 24% în iulie 2010. În luna august 2010, societatea de furnizare va trimite un reprezentant pentru citirea indexului în vederea regularizării la consumul efectiv din perioadele de facturare anterioare. Presupunând că există diferențe în plus sau în minus față de consumul estimat facturat, în luna august 2010 intervine o situație de ajustare a bazei de impozitare potrivit [art. 138](#) din Codul fiscal, pentru care societatea de furnizare va emite o factură. În situația în care societatea de furnizare nu poate determina cărei livrări îi corespund diferențele respective, se va aplica cota de TVA în vigoare la data la care a intervenit evenimentul prevăzut la [art. 138](#) din Codul fiscal, conform [art. 134²](#) alin. (3) din Codul fiscal, respectiv 24%.

B. Pentru categoria de consumatori mari, potrivit contractului de furnizare de energie electrică, societatea de furnizare facturează lunar în avans o valoare a energiei electrice ce urmează a fi livrată în luna în curs, având la bază criteriile de determinare a cantității necesare de energie electrică la punctele de consum ale clientului. La finalul perioadei de facturare lunare, societatea de furnizare regularizează valoarea facturată inițial în vederea reflectării energiei electrice efectiv furnizate în luna respectivă. În această situație, factura emisă inițial pentru valoarea energiei electrice ce urmează să fie furnizată se va considera o factură de avans și nu dă naștere unui fapt generator de taxă. În acest sens, faptul generator va interveni la emiterea facturii pentru cantitatea de energie electrică efectiv furnizată în luna respectivă. Presupunând că la data de 1 iunie 2010 se emite factura de avans pentru luna iunie 2010, se va aplica cota de TVA de 19%, iar regularizarea facturii de avans se realizează la data de 1 iulie 2010, factura de avans va fi reluată cu semnul minus și se va factura cantitatea de energie electrică furnizată la cota de TVA de 24%, cota în vigoare la data faptului generator de taxă. Presupunând că regularizarea facturii de avans se realizează la 30 iunie 2010, la facturarea cantității de energie electrică furnizată se va aplica cota de TVA de 19%.

Exemplul nr. 3: O societate de leasing are încheiate cu utilizatori contracte de leasing financiar pentru autovehicule, în care se precizează un scadențar pentru efectuarea plății ratelor de leasing. Pentru rata de leasing având data scadență pentru efectuarea plății în luna iunie 2010 se va aplica cota de TVA de 19%. Pentru rata de leasing având data scadență pentru efectuarea plății în luna iulie 2010 se va aplica cota de TVA de 24%. Dacă societatea de leasing emite factura pentru o rată de leasing în avans față de data scadență pentru efectuarea plății prevăzută în contract, aceasta se va considera o factură de avans. Prin urmare, se va efectua regularizarea facturii de avans, potrivit prevederilor [art. 140](#) alin. (4) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: O societate de consultanță fiscală prestează servicii de consultanță pentru care emite rapoarte de lucru. Prin contract nu se prevede că este necesară acceptarea raportului de lucru de către client. Faptul generator de taxă este, prin urmare, data emiterii raportului de lucru. Dacă societatea de consultanță fiscală a prestat servicii de consultanță în

lunile mai și iunie 2010 pentru care a emis rapoartele de lucru în luna iunie 2010, factura va fi emisă aplicându-se cota de TVA de 19%, termenul de emiterie a facturii fiind până la data de 15 iulie 2010, potrivit [art. 155](#) alin. (15) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 5: O societate furnizează reviste online pe bază de abonament, prin care clientul primește acces la consultarea revistei pentru perioada de timp la care se referă abonamentul. Societatea facturează în luna iunie 2010 abonamente prin care se acordă acces la revista online pentru o perioadă de 6 luni, aplicând cota de TVA de 19%. Faptul generator de taxă intervine la data emiterii facturii prin care se acordă dreptul de acces online la reviste.

Exemplul nr. 6: O societate înregistrată în scopuri de TVA recepționează bunuri livrate din Ungaria în România în cursul lunii iunie 2010. Până la data de 15 iulie 2010 societatea nu primește factura aferentă bunurilor recepționate în luna iunie 2010 și, în consecință, va emite autofactura prevăzută la [art. 155¹](#) alin. (1) din Codul fiscal la data de 15 iulie 2010, aplicând cota de TVA de 24%. Achiziția intracomunitară de bunuri se declară în decontul de TVA și în declarația recapitulativă aferente lunii iulie 2010. În luna august 2010, societatea primește factura emisă de furnizor având data de 10 iunie 2010. Întrucât factura are data anterioară față de 15 iulie 2010, exigibilitatea TVA intervine la data la care este emisă factura. Prin urmare, în luna august 2010, societatea va înscrie pe rândurile de regularizări din decontul de TVA diferențele de curs valutar rezultate între cursul în vigoare la data emiterii autofacturii și cursul de schimb în vigoare la data emiterii facturii de către furnizor, pentru a raporta achiziția intracomunitară de bunuri la cursul de schimb valutar valabil la data exigibilității de taxă. De asemenea, societatea va regulariza cota de TVA aferentă acestei achiziții intracomunitare de bunuri în sensul aplicării cotei de TVA de 19%, cota de TVA aplicabilă la data exigibilității achiziției intracomunitare de bunuri. În ceea ce privește declarația recapitulativă prevăzută la [art. 156⁴](#) din Codul fiscal, societatea va rectifica atât declarația recapitulativă aferentă lunii iulie 2010, în sensul excluderii achiziției intracomunitare de bunuri, cât și declarația recapitulativă aferentă lunii iunie 2010, în sensul includerii achiziției intracomunitare de bunuri.

Norme metodologice:

ART. 141

24. (1) Scutirea prevăzută la [art. 141](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se aplică pentru:

a) serviciile de spitalizare și alte servicii al căror scop principal îl constituie îngrijirea medicală, respectiv protejarea, inclusiv menținerea sau refacerea sănătății, desfășurate de unitățile autorizate prevăzute la [art. 141](#) alin. (1) lit.a) din Codul fiscal. Se cuprind în sfera de aplicare a acestei scutiri inclusiv servicii precum: efectuarea examinărilor medicale ale persoanelor fizice pentru angajatori sau companiile de asigurare, prelevarea de sânge sau alte probe în vederea testării prezenței unor virusi, infecții sau alte boli, în numele angajatorilor sau asiguratorilor, certificarea stării de sănătate, de exemplu cu privire la posibilitatea de a călători;

b) operațiunile care sunt strâns legate de spitalizare, îngrijirile medicale, incluzând livrarea de medicamente, bandaje, proteze și accesorii ale acestora, produse ortopedice și alte bunuri similare către pacienți în perioada tratamentului, precum și furnizarea de hrană

și cazare pacienților în timpul spitalizării și îngrijirii medicale, desfășurate de unitățile autorizate prevăzute la [art. 141](#) alin.(1) lit.a) din Codul fiscal. Totuși, scutirea nu se aplică meselor pe care spitalul le asigură contra cost vizitatorilor într-o cantină sau în alt mod și nici pentru bunurile vândute la cantina spitalului;

(2) Scutirea prevăzută la [art. 141](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal nu se aplică pentru:

a) serviciile care nu au ca scop principal îngrijirea medicală, respectiv protejarea, menținerea sau refacerea sănătății, cum sunt:

1. serviciile care au ca unic scop întinerirea sau înfrumusețarea;

2. serviciile care au ca scop furnizarea unor informații necesare pentru luarea unei decizii cu consecințe juridice, cum sunt: eliberarea de certificate cu privire la starea de sănătate a unei persoane, destinate utilizării în scopul acordării dreptului la o pensie, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind stabilirea răspunderii în cazurile de vătămare corporală, precum și examinările medicale efectuate în acest scop, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind respectarea normelor de medicina muncii, în vederea soluționării unor litigii, precum și efectuarea de examinări medicale în acest scop, pregătirea unor rapoarte medicale bazate pe fișe medicale, fără efectuarea de examinări medicale;

b) furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale și accesorii ale acestora, produse ortopedice și alte bunuri similare, care nu este efectuată în cadrul tratamentului medical sau al spitalizării, cum ar fi cele efectuate de farmacii, chiar și în situația în care acestea sunt situate în incinta unui spital sau a unei clinici și/sau sunt conduse de către acestea;

c) serviciile medicale veterinare, astfel cum a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza CEJ C-122/87 Comisia Comunităților Europene împotriva Republicii Italia.

(3) În conformitate cu prevederile [art. 141](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată serviciile de îngrijire medicală furnizate de unități autorizate conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 109/2000 privind stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice și asistența medicală balneară și de recuperare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 343/2002, cu modificările ulterioare, precum și serviciile de cazare și masă furnizate pe perioada acordării îngrijirilor medicale. Scutirea se aplică atât pentru serviciile prestate pacienților ale căror bilete sunt decontate de Casa Națională de Pensii Publice, cât și pentru cele prestate pacienților care beneficiază de tratament pe bază de trimitere de la medic. Serviciile de cazare și masă beneficiază de scutirea de TVA în măsura în care sunt furnizate de aceeași persoană care furnizează serviciul de tratament, fiind considerate accesorii serviciului principal scutit, respectiv serviciului de tratament - cauza CEJ C-349/96 - Card Protection Plan Ltd (CPP) împotriva Commissioners of Customs & Excise. În acest sens, persoana care furnizează pachetul de servicii, poate furniza serviciile de tratament, cazare și masă cu mijloace proprii sau achiziționate de la terți. Nu beneficiază de scutirea de TVA serviciile de cazare și/sau masă furnizate de alte persoane către persoana impozabilă care furnizează pachetul de servicii compus din servicii de tratament, masă și/sau cazare.

25¹.

(1) Scutirea prevăzută la [art. 141](#) alin. (1) lit. f) din Codul fiscal pentru formarea profesională a adulților se aplică de persoanele autorizate în acest scop conform Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu

modificările și completările ulterioare, de persoanele autorizate pentru formarea profesională a personalului aeronautic civil navigant prevăzut de Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, cu modificările ulterioare, precum și de Agenția Națională a Funcționarilor Publici pentru activitatea de perfecționare profesională. Sunt de asemenea scutite serviciile de formare profesională prestate de furnizorii de formare profesională în baza contractelor de parteneriat încheiate cu Agenția Națională a Funcționarilor Publici în baza art. 23 din Hotărârea Guvernului nr. 1066/2008 pentru aprobarea normelor privind formarea profesională a funcționarilor publici.

(2) Scutirea prevăzută la [art. 141](#) alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu se aplică pentru studiile sau cercetarea efectuate cu plată de școli, universități sau orice altă instituție de învățământ pentru alte persoane. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-287/00.

(3) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se aplică și pentru livrările de bunuri și prestările de servicii strâns legate de serviciile educaționale, precum vânzarea de manuale școlare, organizarea de conferințe legate de activitatea de învățământ, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate pentru activitățile de învățământ sau pentru formarea profesională a adulților, prestarea de servicii de examinare în vederea obținerii accesului la serviciile educaționale sau de formare profesională a adulților.

(4) Scutirea prevăzută la [art. 141](#) alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu este aplicabilă pentru achizițiile de bunuri sau servicii efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate pentru activitățile de învățământ sau pentru formare profesională a adulților, destinate activității scutite de taxă prevăzute la [art. 141](#) alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 d)

25. Scutirea prevăzută la [art. 141](#) alin. (1) lit. d) din Codul fiscal privind activitatea de transport al bolnavilor și răniților cu vehicule special amenajate în acest sens se aplică pentru transporturile efectuate de stațiile de salvare sau de alte unități sau vehicule autorizate de Ministerul Sănătății pentru desfășurarea acestei activități.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 i)

26. În sensul [art. 141](#) alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, entitățile recunoscute ca având caracter social sunt entități precum: căminele de bătrâni și de pensionari, centrele de integrare prin terapie ocupațională, centrele de plasament autorizate să desfășoare activități de asistență socială.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 j)

27. Scutirea prevăzută la [art. 141](#) alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, se aplică centrelor-pilot pentru tineri cu handicap, caselor de copii, centrelor de recuperare și reabilitare pentru minori cu handicap și altor organisme care au ca obiect de activitate asigurarea supravegherii, întreținerii sau educării tinerilor.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 k)

28. În sensul [art. 141](#) alin. (1) lit. k) din Codul fiscal:

a) Cuantumul cotizațiilor este stabilit de organul de conducere abilitat, conform statutului propriu al organizațiilor fără scop patrimonial;

b) activitățile desfășurate în favoarea membrilor în contul cotizațiilor încasate în baza art. 6 din Decretul-lege nr. 139/1990 privind camerele de comerț și industrie din România, cu modificările și completările ulterioare, de către Camera de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București și camerele de comerț și industrie teritoriale, sunt scutite de taxă.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 l)

29. Scutirea prevăzută la [art. 141](#) alin. (1) lit. l) din Codul fiscal se aplică pentru prestările de servicii ce au strânsă legătură cu practicarea sportului sau a educației fizice, efectuate în beneficiul persoanelor care practică sportul sau educația fizică, în situația în care aceste servicii sunt prestate de către organizații fără scop patrimonial, cum sunt organizațiile și ligile sportive, cluburile sportive, bazele sportive de antrenament, hotelurile și cantinele pentru uzul exclusiv al sportivilor. Nu se aplică scutirea de taxă pentru încasările din publicitate, încasările din cedarea drepturilor de transmitere la radio și la televiziune a manifestărilor sportive și încasările din acordarea dreptului de a intra la orice manifestări sportive.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 m)

30. Prestările de servicii culturale prevăzute de [art. 141](#) alin. (1) lit. m) din Codul fiscal efectuate de instituțiile publice sau de organizații culturale nonprofit cuprind activități precum: reprezentațiile de teatru, operă, operetă, organizarea de expoziții, festivaluri și alte activități culturale recunoscute de Ministerul Culturii și Cultelor. Livrările de bunuri strâns

legate de aceste servicii cuprind livrări precum: vânzarea de broșuri, pliante și alte materiale care popularizează o activitate culturală.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 n)

31. Potrivit [art. 141](#) alin. (1) lit. n) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată activități cum sunt: reprezentații teatrale, coregrafice sau cinematografice, expoziții, concerte, conferințe, simpozioane, altele decât cele prevăzute la pct. 30, cu condiția ca veniturile obținute din aceste activități să servească numai la acoperirea cheltuielilor persoanelor care le-au organizat.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 o)

32. Prin posturi publice naționale de radio și televiziune se înțeleg Societatea Română de Radiodifuziune și Societatea Română de Televiziune, prevăzute de Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 p)

33. Serviciile publice poștale sunt serviciile poștale din sfera serviciului universal, astfel cum sunt reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile poștale, cu modificările și completările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 141 al.1 q)

34. (1) Scutirea de la [art. 141](#) alin. (1) lit. q) din Codul fiscal se aplică în situația în care membrii unui grup independent de persoane sunt de acord să împartă cheltuieli comune și direct necesare pentru exercitarea activității de către membri. În acest caz alocarea de cheltuieli se consideră a fi o prestare de servicii în beneficiul membrilor de către grupul independent de persoane. Această prestare de servicii este scutită de taxă în cazul în care condițiile stabilite la alin. (2) - (9) sunt îndeplinite cumulativ.

(2) Membrii grupului independent trebuie:

a) să fie persoane neimpozabile sau persoane impozabile, neînregistrate în scopuri de taxă conform [art. 153](#) din Codul fiscal, care realizează operațiuni fără drept de deducere a

taxei. În cazul membrului desemnat să asigure conducerea administrativă, această condiție se consideră îndeplinită chiar dacă pe lângă activitățile fără drept de deducere a taxei acesta desfășoară și activitățile de administrare a grupului;

b) să efectueze activități de aceeași natură sau să aparțină aceluiași grup financiar, economic, profesional sau social.

(3) Activitățile grupului independent trebuie să aibă un caracter nonprofit. Unul dintre membri va fi desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent.

(4) În cazul grupurilor independente toate achizițiile efectuate de la terți sau de la alți membri ai grupului în interesul direct al grupului vor fi efectuate de membrul desemnat pentru conducerea administrativă a grupului, care acționează în numele și pe contul grupului.

(5) Grupul independent va presta numai servicii de aceeași natură tuturor membrilor grupului, în interesul direct și comun al acestora. Grupul independent nu poate efectua livrări de bunuri, cu excepția cazului în care aceste livrări de bunuri sunt auxiliare prestărilor de servicii menționate la acest punct. Serviciile prestate de grupul independent în beneficiul tuturor membrilor săi vor fi decontate fiecărui membru și reprezintă contravaloarea cheltuielilor comune aferente perioadei pentru care se efectuează decontarea. Ca urmare a acestor decontări, grupul independent nu poate obține niciun profit.

(6) Decontarea menționată la alin. (5) se efectuează în baza unui decont justificativ întocmit de membrul desemnat să asigure conducerea administrativă, ce stabilește:

a) cota-parte exactă de cheltuieli comune pentru fiecare membru al grupului;

b) o evaluare exactă a cotei-părți a fiecărui membru din cheltuielile comune, în baza criteriilor obiective agreeate între membrii grupului.

(7) Grupul independent poate primi sume în avans de la membrii săi, cu condiția ca valoarea totală a acestor avansuri să nu depășească suma totală a cheltuielilor comune angajate pe perioada acoperită de fiecare decont justificativ.

(8) În situația în care membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului decontează costurile de administrare a grupului independent către ceilalți membri, acestea nu sunt scutite de taxă în condițiile [art. 141](#) alin. (1) lit. q) din Codul fiscal. Chiar dacă membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului se înregistrează în scopuri de taxă pe valoarea adăugată pentru activitatea de administrare, acesta poate face parte din grup.

(9) Se interzice grupului independent să efectueze operațiuni către terți. De asemenea, se interzice prestarea de servicii de către grupul independent doar unuia dintre membrii sau numai pentru o parte a membrilor grupului.

(10) În vederea implementării grupului independent se depune la organul fiscal competent în administrarea membrului desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent de persoane o cerere semnată de către toți membrii grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate și codul de înregistrare ale fiecărui membru;

b) elementele care să demonstreze că membrii îndeplinesc condițiile alin. (2);

c) numele membrului desemnat să asigure conducerea administrativă.

(11) Organul fiscal competent în administrarea membrului desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent de persoane va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului independent și va comunica acea decizie fiecărui membru al grupului, precum și fiecărui organ fiscal în jurisdicția căruia se află

membrii grupului independent, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii prevăzute la alin. (10).

(12) Implementarea grupului independent va intra în vigoare în prima zi din cea de-a doua lună următoare datei deciziei menționate la alin. (11).

(13) Membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului va notifica organului fiscal competent în administrarea membrului desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent de persoane oricare dintre următoarele evenimente:

a) încetarea opțiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup independent, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (2), care conduce la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup independent, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situație;

c) numirea unui alt membru desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(14) În situațiile prevăzute la alin. (13) lit. a) și b), organul fiscal competent în administrarea membrului desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent de persoane va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (13) lit. a), de la data de 1 a lunii următoare celei în care a încetat opțiunea;

b) în cazul prevăzut la alin. (13) lit. b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat această situație.

(15) Organul fiscal competent în administrarea membrului desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent de persoane va putea, în urma verificărilor efectuate de organele fiscale competente:

a) să anuleze tratamentul unei persoane ca membru al unui grup independent în cazul în care acea persoană nu mai întrunește criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente;

b) să anuleze tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent în cazul în care grupul nu îndeplinește și/sau nu respectă condițiile prevăzute la alin. (1) - (9) pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente.

Norme metodologice:

ART. 141 al.2

35. (1) În sensul [art. 141](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, pentru a se califica drept operațiuni scutite de taxă, serviciile externalizate trebuie să fie servicii distincte care să îndeplinească caracteristicile specifice și esențiale ale serviciului principal scutit de taxă. Scutirile se aplică numai în funcție de natura serviciilor, și nu de statutul persoanei care le prestează sau căreia îi sunt prestate. În acest sens au fost date și deciziile Curții Europene de Justiție: C-2/95 SDC; C-235/00 CSC; C-169/04 Abbey National. Serviciile externalizate

aferente operațiunilor prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, precum serviciile de marketing, cercetare, serviciile juridice, serviciile de contabilitate și/sau de audit, nu se cuprind în sfera operațiunilor scutite de taxă.

(2) Este considerată negociere în operațiuni financiar-bancare asigurarea tuturor demersurilor necesare pentru ca cele două părți direct implicate, respectiv clientul și prestatorul de servicii financiar-bancare, să intre în relație contractuală. Simpla culegere, prelucrare a datelor și furnizare a rezultatelor nu reprezintă negociere în operațiuni financiar-bancare, așa cum rezultă și din decizia Curții Europene de Justiție în Cazul C-235/00 CSC.

(3) Printre altele, se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform [art. 141](#) alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal și împrumuturile acordate de asociați/acționari societăților comerciale în vederea asigurării resurselor financiare ale societății comerciale, împrumuturile garantate cu bunuri imobile, inclusiv împrumuturile ipotecare, împrumuturile garantate cu bunuri mobile corporale, inclusiv împrumuturile acordate de amanet.

(4) Componentele de finanțare din cadrul vânzărilor de bunuri cu plata în rate sau din cadrul operațiunilor de leasing nu se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform [art. 141](#) alin. (2) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal, aceste componente reprezentând o parte a remunerației pentru respectivele bunuri sau servicii.

(5) Se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform [art. 141](#) alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal servicii precum depozitarea, transferul și retragerea banilor către sau din conturile bancare, inclusiv prin mijloace electronice, transferul de fonduri dintr-un cont specific în alte mijloace bănești, precum carduri telefonice și alte mijloace prin care se poate face plata pentru bunuri și servicii.

(6) În sfera operațiunilor scutite conform [art. 141](#) alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal se cuprind și servicii auxiliare, precum verificarea plăților, eliberarea extraselor de cont duplicat, punerea la dispoziția clienților băncii, la cererea acestora, a copiilor mesajelor SWIFT legate de plățile acestora.

(7) Excepția prevăzută la [art. 141](#) alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal referitoare la neaplicarea scutirii de TVA pentru recuperarea de creanțe, se aplică în funcție de natura operațiunii, indiferent de terminologia utilizată, respectiv recuperare de creanțe sau factoring.

(8) În situația în care, conform contractului, scopul operațiunii la care se face referire la alin. (7) nu îl constituie recuperarea de creanțe, ci acordarea unui credit, societatea care preia creanțele aferente unui credit acordat asumându-și poziția creditorului, operațiunea este scutită de taxa pe valoarea adăugată, nefăcând obiectul excepției prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal.

(9) Operațiunile cu creanțe se clasifică, în funcție de contractul încheiat între părți, în:
a) operațiuni prin care persoana care deține creanțele angajează o persoană în vederea recuperării acestora, care nu presupun cesiunea creanțelor;

b) operațiuni care presupun cesiunea creanțelor.

(9¹) În situația prevăzută la alin.(9) lit. b), se disting operațiuni prin care:

a) cesionarul cumpără creanțele, fără ca operațiunea să aibă drept scop recuperarea creanței;

b) cesionarul cumpără creanțele, asumându-și sau nu riscul neîncasării acestora, percepând un comision de recuperare a creanțelor de la cedent;

c) cesionarul cumpără creanțele, asumându-și riscul neîncasării acestora, la un preț inferior valorii nominale a creanțelor, fără să perceapă un comision de recuperare a creanțelor de la cedent.

(9²) Se consideră că cesionarul realizează o prestare de servicii de recuperare de creanțe în beneficiul cedentului, taxabilă conform prevederilor [art. 141](#) alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal în situația prevăzută la alin.(9¹) lit.b), întrucât percepe de la cedent un comision pentru această operațiune. De asemenea, persoana care este angajată în scopul recuperării creanțelor în situația prevăzută la alin.(9) lit. a), realizează o prestare de servicii de recuperare de creanțe în beneficiul persoanei care deține creanțele, taxabilă conform prevederilor [art. 141](#) alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal.

(9³) În situația prevăzută la alin.(9¹) lit. b), se consideră că cesiunea creanței de către cedent nu reprezintă o operațiune în sfera de aplicare a TVA.

(9⁴) În situația prevăzută la alin.(9¹) lit.a):

a) dacă prețul de vânzare al creanței este mai mare decât valoarea nominală a creanței, cedentul realizează o operațiune scutită de TVA conform prevederilor [art. 141](#) alin. (2) lit. a) pct.3 din Codul fiscal, iar cesionarul nu realizează o operațiune în sfera de aplicare a TVA;

b) dacă prețul de vânzare al creanței este mai mic sau egal cu valoarea nominală a creanței, nici cedentul, nici cesionarul nu realizează operațiuni în sfera de aplicare a TVA.

(9⁵) În cazul cesiunii de creanță prevăzute la alin.(9¹) lit. c):

a) se consideră că cesiunea creanței de către cedent reprezintă o operațiune scutită de TVA în sensul [art. 141](#) alin. (2) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal;

b) cesionarul se consideră că nu efectuează o prestare de servicii de recuperare de creanțe în beneficiul cedentului, respectiv nu realizează o operațiune în sfera de aplicare a TVA, întrucât nu percepe un comision pentru această operațiune.

(9⁶) În sensul alin. (9) – (9⁵) au fost pronunțate și deciziile în cauzele Curții Europene de Justiție nr. C-305/01 Finanzamt Groß-Gerau împotriva MKG-Kraftfahrzeuge-Factoring GmbH și C-93/10 Finanzamt Essen-NordOst împotriva GFKL Financial Services AG.

(10)) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată pentru serviciile constând în recuperare de creanțe prevăzute la alin. (9²) este constituită din contravaloarea serviciului, reprezentând toate componentele comisionului perceput de cesionar, inclusiv componenta de finanțare

(11) Se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform [art. 141](#) alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal operațiuni precum schimbarea bancnotelor sau monedelor într-o altă valută sau în aceeași valută și distribuirea de numerar.

(12) În sfera operațiunilor scutite conform [art. 141](#) alin. (2) lit. a) pct. 4 din Codul fiscal nu se cuprind operațiuni precum: furnizarea de informații financiare cu caracter general, analize privind evoluția cursului valutar sau a ratei dobânzii, vânzarea ori închirierea dispozitivelor pentru numărarea sau sortarea banilor, serviciile externalizate privind transportul de numerar.

(13) Se cuprind în sfera operațiunilor scutite conform [art. 141](#) alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal, printre altele, și transferul și/sau orice alte operațiuni cu părți sociale și acțiuni necotate la bursă.

(14) În sfera operațiunilor scutite conform [art. 141](#) alin. (2) lit. a) pct. 5 din Codul fiscal nu se cuprind operațiuni precum: depozitarea activelor fondurilor speciale de investiții, așa

cum rezultă și din Decizia Curții Europene de Justiție nr. C-169/04 Abbey National, administrarea și depozitarea titlurilor de valoare.

(15) În sensul [art. 141](#) alin. (2) lit. a) pct. 6 din Codul fiscal, fondurile speciale de investiții sunt următoarele:

a) organismele de plasament colectiv definite conform legislației în vigoare care reglementează aceste organisme;

b) fondurile de pensii administrate privat și fondurile de pensii facultative;

c) fondurile comune de garantare a creanțelor.

Norme metodologice:

ART. 141 al.2 b)

35¹. (1) În sfera operațiunilor scutite conform [art. 141](#) alin. (2) lit. b) din Codul fiscal nu se cuprind operațiuni precum serviciile de marketing și serviciile administrative, cum ar fi acceptarea cererilor de asigurare, gestionarea modificării contractelor și a primelor de asigurare, încheierea, administrarea și rezilierea polițelor, organizarea și managementul sistemului informatic, furnizarea de informații și întocmirea rapoartelor pentru părțile asigurate, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operațiunile scutite de taxă prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-472/03 Arthur Andersen.

(2) O caracteristică esențială a unui serviciu de asigurare o reprezintă existența unei relații contractuale între prestator și beneficiarul serviciilor. Scutirea de taxă pentru serviciile de asigurare și/sau de reasigurare se aplică de către societatea care suportă riscul și care încheie contractul cu clienții, inclusiv în cazul externalizării tranzacțiilor în domeniul asigurărilor/reasigurărilor. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-240/99 Skandia.

(3) Nu sunt scutite de taxă conform [art. 141](#) alin. (2) lit. b) din Codul fiscal serviciile de evaluare a riscurilor și/sau a daunelor, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operațiunile scutite de taxă prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-8/01 Taksatorringen.

Norme metodologice:

ART. 141 al.2 e)

36. În sensul [art. 141](#) alin. (2) lit. e) pct. 3 din Codul fiscal, mașinile și utilajele fixate definitiv în bunuri imobile sunt cele care nu pot fi detașate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseși.

Norme metodologice:

ART. 141 al.2 f)

37. (1) În aplicarea [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, atunci când construcția și terenul pe care este edificată formează un singur corp funciar, identificat printr-un singur număr cadastral:

a) terenul pe care s-a edificat construcția urmează regimul construcției, dacă valoarea acestuia este mai mică decât valoarea construcției așa cum rezultă din raportul de expertiză;

b) construcția va urma regimul terenului pe care este edificată, dacă valoarea acesteia este mai mică decât valoarea terenului așa cum rezultă din raportul de expertiză;

c) dacă terenul și construcția au valori egale, așa cum rezultă din raportul de expertiză, regimul corpului funciar va fi stabilit în funcție de bunul imobil cu suprafața cea mai mare. Se va avea în vedere suprafața construită desfășurată a construcției.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația în care se livrează un teren pe care se află o construcție a cărei demolare a început înainte de livrare și a fost asumată de vânzător. Asemenea operațiuni de livrare și de demolare formează o operațiune unică în ceea ce privește TVA, având în ansamblu ca obiect livrarea unui teren, iar nu livrarea construcției existente și a terenului pe care se află aceasta, indiferent de stadiul lucrărilor de demolare a construcției în momentul livrării efective a terenului. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cauza C-461/08 Don Bosco Onroerend Goed BV împotriva Staatssecretaris van Financiën.

(3) Se consideră a fi data primei ocupări, în cazul unei construcții sau al unei părți din construcție care nu a suferit transformări de natura celor prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal, data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a construcției sau a unei părți din construcție. Prin proces-verbal de recepție definitivă se înțelege procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislației în vigoare. În cazul unei construcții realizate în regie proprie, data primei ocupări este data documentului pe baza căruia construcția sau partea din construcție este înregistrată în evidențele contabile drept activ corporal fix.

(4) Data primei utilizări a unei construcții se referă la construcții care au suferit transformări de natura celor prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. f) pct. 4 din Codul fiscal. Prin data primei utilizări se înțelege data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a lucrărilor de transformare a construcției în cauză sau a unei părți a construcției. Prin proces-verbal de recepție definitivă se înțelege procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor, încheiat conform legislației în vigoare. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții sau a unei părți din construcție, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea construcției sau a unei părți din construcție cu valoarea transformării respective.

(5) Dacă livrarea unei construcții intervine înainte de data primei ocupări, astfel cum este definită prima ocupare la alin. (3), se consideră că are loc livrarea unei construcții noi.

(6) În aplicarea [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, calificarea unui teren drept teren construibil sau teren cu altă destinație, la momentul vânzării sale de către proprietar, rezultă din certificatul de urbanism. În situația în care livrarea unui teren pe care se află o construcție are loc ulterior livrării construcției sau independent de livrarea construcției, livrarea fiind realizată de persoana care deține titlul de proprietate asupra construcției sau de altă

persoană care deține numai titlul de proprietate asupra terenului, se consideră că are loc livrarea unui teren constructibil în sensul [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal.

Lit. g)

37¹. În cazul livrării de bunuri a căror achiziție a făcut obiectul limitărilor speciale ale dreptului de deducere conform [art. 145¹](#) din Codul fiscal, scutirea prevăzută la [art. 141](#) alin. (2) lit.g) din Codul fiscal se aplică numai în situația în care achiziția bunurilor a făcut obiectul limitării totale a dreptului de deducere conform [art. 145¹](#) din Codul fiscal. Scutirea nu se aplică pentru livrarea bunurilor a căror achiziție a făcut obiectul restricționării la 50% a dreptului de deducere, conform prevederilor [art. 145¹](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 141 al.3

38. (1) În sensul [art. 141](#) alin. (3) din Codul fiscal și fără să contravină prevederilor [art. 161](#) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă stabilită în România poate opta pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile scutite de taxă prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) În aplicarea alin. (1), un bun imobil reprezintă o construcție care are înțelesul prevăzut la [art. 141](#) alin. (2) lit. f) pct. 2 din Codul fiscal și orice teren.

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice și se va exercita de la data înscrisă în notificare. O copie de pe notificare va fi transmisă clientului. Depunerea cu întârziere a notificării nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare și nici dreptul de deducere exercitat de beneficiar în condițiile [art. 145 - 147¹](#) din Codul fiscal. Dreptul de deducere la beneficiar ia naștere și poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, și nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător. În situația în care opțiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenționează a fi utilizată pentru operațiuni taxabile se va comunica în notificarea transmisă organului fiscal.

(4) Persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, va solicita înregistrarea, dacă optează pentru taxare, și va depune și notificarea prevăzută în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice. Opțiunea de înregistrare în scopuri de taxă nu ține loc de opțiune de taxare a operațiunilor prevăzute la alin. (1).

(5) Persoana impozabilă care a optat pentru regimul de taxare în condițiile alin. (1) poate aplica regimul de scutire de taxă prevăzut la [art. 141](#) alin. (2) lit. e) din Codul fiscal de la data înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (7).

(6) Persoanele impozabile care au depus notificări pentru taxarea operațiunilor de închiriere, concesiune sau arendă de bunuri imobile, înainte de data aderării, nu mai au obligația să aplice acest regim de taxare pe o perioadă de 5 ani de la data înscrisă în notificare, dacă depun notificarea pentru renunțarea la regimul de taxare prevăzută la alin. (7), și nu este necesară modificarea notificării în sensul menționării suprafeței bunului

imobil, în loc de procent din bunul imobil, conform mențiunilor din anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice.

(7) Persoana impozabilă va notifica organele fiscale competente cu privire la anularea opțiunii, prin formularul prezentat în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice. Aplicarea scutirii de taxă este permisă de la data înscrisă în notificare.

(8) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente imobilului sau părții din imobil care face obiectul opțiunii, persoana impozabilă va efectua o ajustare în favoarea sa în condițiile prevăzute la [art. 149](#) din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(9) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de [art. 141](#) alin. (2) lit. e) din Codul fiscal și care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului imobil sau părții din bunul imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform [art. 149](#) din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (8) și (9), pentru operațiunile prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. e) din Codul fiscal cu bunuri imobile sau părți ale acestora, construite, achiziționate, transformate sau modernizate, înainte de data aderării se aplică prevederile tranzitorii ale [art. 161](#) din Codul fiscal referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(11) În cazul notificărilor prevăzute la alin. (3) și (7) depuse după data de 1 ianuarie 2010 inclusiv, pentru operațiunile prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, care au fost efectuate în anii precedenți sau au început în anii precedenți și sunt încă în derulare după data de 1 ianuarie 2010, se aplică prevederile legale în vigoare la momentul depunerii notificării.

(12) Organele de inspecție fiscală vor permite, în timpul desfășurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operațiunilor prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecția fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. e) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operațiuni. Aceleași prevederi se aplică corespunzător și pentru notificarea prevăzută la alin. (7).

39. (1) În sensul [art. 141](#) alin. (3) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă stabilită în România poate opta pentru taxarea operațiunilor scutite prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) Opțiunea de taxare prevăzută la alin. (1) nu se va aplica la transferul titlului de proprietate asupra bunurilor imobile de către persoanele care au aplicat regimul de scutire prevăzut la [art. 141](#) alin. (2) lit. e) din Codul fiscal pentru leasingul cu bunuri imobile.

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se notifică organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 3 la prezentele norme metodologice și se exercită pentru bunurile imobile menționate în notificare. Opțiunea se poate exercita și numai pentru o parte a acestor bunuri. Depunerea cu întârziere a notificării nu va conduce la anularea opțiunii de taxare exercitate de vânzător și nici la anularea dreptului de deducere exercitat de beneficiar în condițiile [art. 145 - 147¹](#) din Codul fiscal. Notificarea trebuie transmisă în copie și cumpărătorului. Dreptul de deducere la beneficiar ia naștere și poate fi exercitat la

data la care intervine exigibilitatea taxei, și nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător.

(4) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se referă numai la o parte a bunurilor imobile, această parte care va fi vândută în regim de taxare, identificată cu exactitate, va fi înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (3). Dacă, după depunerea notificării, persoana impozabilă dorește să renunțe la opțiunea de taxare, în cazul în care livrarea bunului nu a avut loc, va transmite o înștiințare scrisă în acest sens organelor fiscale competente.

(5) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului ce face obiectul opțiunii, această persoană impozabilă va efectua o ajustare în favoarea sa în conformitate cu prevederile [art. 149](#) din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(6) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal și care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform [art. 149](#) din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (5) și (6), pentru operațiunile prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cu bunuri imobile, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, se aplică prevederile tranzitorii ale [art. 161](#) din Codul fiscal, referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(8) În cazul notificării depuse după data de 1 ianuarie 2010 inclusiv, pentru operațiunile prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, care au fost efectuate în anii precedenți, se aplică prevederile legale în vigoare la momentul depunerii notificării.

(9) Organele de inspecție fiscală vor permite, în timpul desfășurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operațiunilor prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecția fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operațiuni.

40. (1) Cu excepția situațiilor prevăzute la [art. 141](#) alin. (3) din Codul fiscal, persoanele impozabile nu pot aplica taxarea pentru operațiunile scutite prevăzute de [art. 141](#) din Codul fiscal. Dacă o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri și sau prestări de servicii scutite conform [art. 141](#) din Codul fiscal, este obligată să storneze facturile emise în conformitate cu prevederile [art. 159](#) din Codul fiscal. Beneficiarii unor astfel de operațiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operațiune scutită. Aceștia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxă și emiterea unei noi facturi fără taxă.

(2) În cazul operațiunilor scutite de taxă pentru care prin opțiune se aplică regimul de taxare conform prevederilor [art. 141](#) alin. (3) din Codul fiscal, nu se aplică prevederile alin. (1), fiind aplicabile prevederile pct. 38 și 39. Prin excepție, prevederile alin. (1) se aplică atunci când persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. e) și f) din Codul fiscal nu a depus notificările prevăzute la pct. 38 și 39, dar a taxat operațiunile și nu depune notificarea în timpul inspecției fiscale.

Norme metodologice:

ART. 142 e¹)

40¹. Scutirea prevăzută la [art. 142](#) alin. (1) lit. e¹) din Codul fiscal se acordă de către direcțiile județene și a municipiului București pentru accize și operațiuni vamale, birourile vamale de frontieră și de interior și punctele vamale, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor și condițiilor precizate în Protocolul din 8 aprilie 1965 privind privilegiile și imunitățile Comunităților Europene sau în acordurile de sediu, în măsura în care nu conduc la denaturarea concurenței.

Norme metodologice:

ART. 142 f)

41. Scutirea prevăzută la [art. 142](#) alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se acordă de către direcțiile județene și a municipiului București pentru accize și operațiuni vamale, birourile vamale de frontieră și de interior și punctele vamale, pe baza avizului Ministerului Afacerilor Externe privind respectarea limitelor și condițiilor precizate în convențiile de înființare a acestor organizații sau în acordurile de sediu.

Norme metodologice:

ART. 142 h)

42. În sensul [art. 142](#) alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, bunurile reimportate beneficiază de scutirea de TVA în măsura în care sunt scutite de taxe vamale potrivit legislației vamale care se referă la mărfurile reintroduse pe teritoriul Comunității, respectiv art. 185—187 din Regulamentul (CE) nr. 2.913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului Vamal Comunitar.

Norme metodologice:

ART. 142 i)

43. (1) În sensul [art. 142](#) alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, scutirea parțială de la plata taxei, respectiv pentru valoarea bunurilor în momentul exportului, se acordă pentru:

- a) reimportul bunurilor care au fost reparate în afara Comunității;
- b) reimportul bunurilor care au fost prelucrate sau evaluate în afara Comunității, inclusiv asamblate sau montate;
- c) reimportul de părți de bunuri sau piese de schimb care au fost exportate în afara Comunității pentru a fi încorporate în aceste bunuri;
- d) reimportul bunurilor rezultate din transformarea bunurilor exportate în afara Comunității în vederea acestei transformări.

(2) Scutirea parțială menționată la alin. (1) se acordă în următoarele condiții:

a) bunurile trebuie să fi fost exportate din România sau din alt stat membru, în afara Comunității, după plasarea acestora în regim de perfecționare pasivă;

b) exportul și reimportul bunurilor trebuie efectuate de aceeași persoană.

(3) Pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) sau [153^1](#) din Codul fiscal, pentru serviciile prestate în afara Comunității se aplică prevederile [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu va fi inclusă în baza de impozitare a reimportului menționat la alin. (1). Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările menționate la alin. (1), sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate și nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a TVA pentru aceste servicii va cuprinde și eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prestate în afara Comunității este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) sau [153^1](#) din Codul fiscal, baza de impozitare a reimportului menționat la alin. (1) este constituită din valoarea serviciilor prestate în afara Comunității, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform [art. 139](#) alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Scutirea totală se acordă pentru reimportul de bunuri care deja au fost supuse în afara Comunității uneia sau mai multor operațiuni, în condițiile în care aceleași operațiuni efectuate în România nu ar fi fost taxate.

Norme metodologice:

ART. 142 I)

44. Scutirea menționată la [art. 142](#) alin. (1) lit. I) din Codul fiscal se acordă în cazurile în care importul este urmat de livrarea bunurilor scutite în temeiul [art. 143](#) alin. (2) din Codul fiscal, numai dacă, la data importului, importatorul a pus la dispoziția organelor vamale cel puțin informațiile următoare:

a) codul său de înregistrare în scopuri de TVA atribuit conform [art. 153](#) din Codul fiscal;

b) codul de înregistrare în scopuri de TVA al clientului căruia îi sunt livrate produsele în conformitate cu [art. 143](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, atribuit în alt stat membru, sau codul său de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul produselor, atunci când acestea sunt transferate în conformitate cu [art. 143](#) alin. (2) lit. d) din Codul fiscal;

c) dovada faptului că produsele importate urmează să fie transportate sau expediate din statul membru în care se face importul spre un alt stat membru în aceeași stare în care se aflau în momentul importului.

Norme metodologice

ART. 144.

44¹. (1) Scutirile de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la [art. 144](#) din Codul fiscal nu se aplică în cazul regimurilor vamale suspensive care nu se regăsesc la alin. (1) lit. a) al aceluiași articol, cum sunt cele de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, transformare sub control vamal, perfecționare activă în sistemul de rambursare.

(2) În sensul [art. 144](#) alin. (1) lit. a) pct. 7 din Codul fiscal, prin ape teritoriale se înțelege marea teritorială a României, astfel cum este definită la art. 2 alin. (1) din Legea nr. 17/1990 privind regimul juridic al apelor maritime interioare, al mării teritoriale, al zonei contigue și al zonei economice exclusive ale României, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 145

45. (1) În sensul [art. 145](#) alin. (4) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pentru achizițiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform [art. 153](#) din Codul fiscal, din momentul în care această persoană intenționează să desfășoare o activitate economică, cu condiția să nu se depășească perioada prevăzută la [art. 147¹](#) alin. (2) din Codul fiscal. Intenția persoanei trebuie evaluată în baza elementelor obiective, cum ar fi faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii acestei activități economice. Deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut la [art. 156²](#) din Codul fiscal, depus după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal. În cazul persoanelor impozabile nestabilite pe teritoriul României se aplică prevederile [art. 147²](#) din Codul fiscal în perioada în care nu au fost înregistrate în scopuri de taxă conform [art. 153](#) din Codul fiscal, în situația în care persoanele respective au solicitat rambursarea taxei în baza [art. 147²](#) din Codul fiscal și în perioada respectivă îndeplineau condițiile pentru a beneficia de rambursare conform prevederilor [art. 147²](#) din Codul fiscal. Persoanele impozabile nestabilite în România, dar înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, aplică prevederile [art. 147¹](#) din Codul fiscal inclusiv pentru achizițiile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA, în situația în care pentru respectivele achiziții nu au solicitat rambursarea taxei conform [art. 147²](#) din Codul fiscal.

(2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) trebuie îndeplinite condițiile și formalitățile prevăzute la [art. 145](#) - [147¹](#) din Codul fiscal. Dreptul de deducere pentru achizițiile de bunuri efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal poate fi exercitat de persoana impozabilă chiar dacă factura nu conține mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit beneficiarului conform [art. 153](#) din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile [art. 155](#) alin. (19) din Codul fiscal, factura nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA pentru operațiunile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform [art. 153](#) din Codul fiscal.

(3) În cazul micilor întreprinderi care au aplicat regimul special de scutire în conformitate cu prevederile [art. 152](#) din Codul fiscal și care se înregistrează în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, taxa pentru achiziții efectuate înainte de înregistrare se deduce potrivit prevederilor pct. 61 alin. (10) - (12) și pct. 62 alin. (5) - (7).

(4) În aplicarea prevederilor [art. 145](#) alin. (4¹) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silite pentru care se aplică procedura prevăzută la pct. 73 alin. (4) - (9) se acordă dreptul de deducere a taxei, în limitele și în condițiile prevăzute la [art. 145 - 147¹](#) din Codul fiscal, pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă de la un contribuabil a cărui înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată conform [art. 153](#) alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, dacă livrarea bunurilor ar fi fost taxabilă, prin efectul legii ori prin opțiune, conform [art. 11](#) alin. (1²) și (1⁴) din Codul fiscal.

(5) Dreptul de deducere poate fi exercitat de persoana impozabilă în situațiile prevăzute la alin. (4), chiar dacă factura pentru achizițiile de bunuri efectuate nu conține mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit furnizorului conform [art. 153](#) din Codul fiscal.

(6) În cazul imobilizărilor în curs de execuție care nu se mai finalizează, în baza unei decizii de abandonare a executării lucrărilor de investiții, fiind scoase din evidență pe seama conturilor de cheltuieli, persoana impozabilă își poate păstra dreptul de deducere exercitat în baza [art. 145](#) alin. (2) din Codul fiscal, indiferent dacă sunt sau nu valorificate prin livrarea imobilizărilor ca atare ori după casare, dacă din circumstanțe care nu depind de voința sa persoana impozabilă nu utilizează niciodată aceste bunuri/servicii pentru activitatea sa economică, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-37/95 Statul Belgian împotriva Ghent Coal Terminal NV. Dreptul de deducere poate fi păstrat și în alte situații în care achizițiile de bunuri/servicii pentru care dreptul de deducere a fost exercitat conform [art. 145](#) alin. (2) din Codul fiscal nu sunt utilizate pentru activitatea economică a persoanei impozabile, din motive obiective, care nu depind de voința sa, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-110/94 Intercommunale voor zeewaterontzilting (INZO) împotriva Statului Belgian. În cazul achiziției unei suprafețe de teren împreună cu construcții edificate pe aceasta, persoana impozabilă are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei achiziții, inclusiv taxa aferentă construcțiilor care urmează a fi demolate, dacă face dovada intenției, confirmată cu elemente obiective, că suprafața de teren pe care erau edificate construcțiile continuă să fie utilizată în scopul operațiunilor sale taxabile, cum ar fi, de exemplu, edificarea altor construcții destinate unor operațiuni taxabile, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-257/11 Gran Via Moinești.

(7) Justificarea intenției persoanei impozabile de a realiza operațiuni cu drept de deducere în cazul livrării de bunuri imobile care nu mai îndeplinesc condițiile de a fi considerate noi în sensul [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal și al închirierii de bunuri imobile, anterior momentului livrării/inchirierii acestora, se realizează prin depunerea notificărilor prevăzute în anexa nr. 1 sau, după caz, în anexa nr. 2 la prezentele norme, în vederea exercitării opțiunii de taxare a operațiunilor respective în conformitate cu [art. 141](#) alin. (3) din Codul fiscal, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-268/83 D.A. Rompelman și E.A. Rompelman - Van Deelen împotriva Minister van Financien. Organele de inspecție fiscală vor permite în timpul desfășurării controlului depunerea acestor notificări.

(8) Prevederile [art. 145](#) alin. (1¹) din Codul fiscal se aplică numai în cazul operațiunilor taxabile, pentru care furnizorul/prestatorul este obligat să aplice sistemul TVA la încasare și să înscrie în factură această mențiune conform prevederilor [art. 155](#) alin. (19) lit. p) din Codul fiscal, dar nu se aplică în cazul operațiunilor pentru care furnizorul/prestatorul nu trebuie să aplice sistemul TVA la încasare potrivit prevederilor [art. 134²](#) alin. (6) din Codul fiscal care sunt supuse la furnizor/prestator regulilor generale de exigibilitate conform prevederilor [art. 134²](#) alin. (1) și (2) și prevederilor [art. 145](#) alin. (1) din Codul fiscal la beneficiar. În situația în care furnizorul/prestatorul este înscris în Registrul persoanelor impozabile care aplică sistemul TVA la încasare la data emiterii unei facturi, dar omite să înscrie mențiunea «TVA la încasare», deși operațiunea respectivă nu este exclusă de la aplicarea sistemului TVA la încasare conform prevederilor [art. 134²](#) alin. (6) din Codul fiscal, beneficiarul are obligația să exercite dreptul de deducere în conformitate cu prevederile [art. 145](#) alin. (1¹) din Codul fiscal.

(9) Prevederile [art. 145](#) alin. (1¹) din Codul fiscal se aplică inclusiv de către beneficiarii persoane impozabile care au sediul activității economice în afara României, dar care sunt înregistrate în România în scopuri de TVA, conform [art. 153](#) din Codul fiscal, indiferent dacă sunt sau nu stabilite în România conform [art. 125¹](#) alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(10) Prevederile [art. 145](#) alin. (1¹) și (1²) din Codul fiscal referitoare la amânarea dreptului de deducere până în momentul în care taxa aferentă bunurilor/serviciilor este plătită furnizorului/prestatorului se aplică numai pentru taxa care ar fi deductibilă potrivit prevederilor [art. 145](#) alin. (2) - (4¹), [art. 145¹](#), [147](#) și [147¹](#) din Codul fiscal. Persoanele impozabile care se află în situațiile prevăzute la [art. 145](#) alin. (1¹) și (1²) din Codul fiscal și achiziționează bunuri/servicii pentru care taxa nu este deductibilă conform [art. 145](#) alin. (2) - (5), [art. 145¹](#) și [147](#) din Codul fiscal nu vor reflecta ca taxă neexigibilă taxa nedeductibilă, indiferent dacă taxa aferentă este sau nu achitată.

(11) Pentru determinarea taxei deductibile în conformitate cu prevederile [art. 145](#) alin. (1¹) și (1²) din Codul fiscal aferente plății contravalorii integrale sau parțiale a livrării de bunuri ori a prestării de servicii se aplică procedeul de calcul prevăzut la [art. 134²](#) alin. (8) din Codul fiscal.

Exemplu: Societatea A, care aplică sistemul TVA la încasare, având perioada fiscală luna calendaristică, emite o factură pentru o livrare de bunuri în valoare de 3.000 lei plus TVA 720 lei în data de 14 mai 2013 către societatea B. Dacă taxa nu se achită în aceeași perioadă fiscală se înregistrează în contul 4428 «TVA neexigibilă». În data de 5 iulie 2013, societatea B plătește parțial prin extras bancar suma de 1.300 lei. Taxa deductibilă aferentă acestei plăți se calculează astfel: $1.300 \times 24/124 = 252$ lei și se evidențiază în debitul contului 4426 «TVA deductibilă», concomitent cu evidențierea în creditul contului 4428 «TVA neexigibilă».

(12) În sensul [art. 145](#) alin. (1¹) și (1²) din Codul fiscal, se consideră că taxa a fost plătită furnizorului/prestatorului în situația în care se stinge obligația de plată către furnizor/prestator, chiar dacă plata este făcută către un terț.

(13) În scopul aplicării prevederilor [art. 145](#) alin. (1¹) și (1²) din Codul fiscal:

a) în cazul în care plata se efectuează prin instrumente de plată de tip transfer-debit, respectiv cec, cambie și bilet la ordin, data plății contravalorii totale/parțiale a achizițiilor de

bunuri/prestării de servicii efectuate de la/de persoana care aplică sistemul TVA la încasare, este:

1. data înscrisă în extrasul de cont sau alt document asimilat acestuia în situația în care cumpărătorul este emitentul instrumentului de plată, indiferent dacă încasarea este efectuată de furnizor/prestator ori de altă persoană;

2. data girului către furnizor/prestator, în situația în care cumpărătorul nu este emitentul instrumentului de plată, în acest scop fiind obligatorie păstrarea unei copii a instrumentului de plată în care este menționată și persoana către care a fost girat instrumentul de plată;

b) în situația în care plata s-a efectuat prin carduri de debit sau de credit de către cumpărător, data plății este data înscrisă în extrasul de cont ori alt document asimilat acestuia. Indisponibilizarea sumelor, evidențiată în extrasul de cont, nu este considerată plată;

c) în cazul plăților prin bancă de tipul transfer-credit, data plății contravalorii totale/parțiale a achizițiilor de bunuri/servicii de la/de persoana care aplică sistemul TVA la încasare este data înscrisă în extrasul de cont sau alt document asimilat acestuia;

d) în cazul cesiunii de creanțe și a compensării, se aplică corespunzător prevederile pct. 16² alin. (12), respectiv pct. 16² alin. (13) - (14), pentru a determina data plății;

e) în cazul plății în natură, data plății este data la care intervine faptul generator de taxă pentru livrare/prestarea care reprezintă contrapartidă pentru achiziția de bunuri/servicii efectuată.

(14) În cazul persoanelor impozabile care au efectuat achiziții pe perioada în care au aplicat sistemul TVA la încasare sau al celor care au efectuat achiziții de la persoane impozabile care aplicau sistemul TVA la încasare, pentru care deducerea taxei se exercită potrivit prevederilor [art. 145](#) alin. (1¹) și (1²) din Codul fiscal, care sunt scoase din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit [art. 153](#) alin. (9) lit. g) din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la [art. 152](#) din Codul fiscal, taxa neachitată aferentă achizițiilor respective efectuate înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA se deduce potrivit prevederilor [art. 145 - 147](#) din Codul fiscal, la data plății, în situația în care bunurile achiziționate nu se aflau în stoc la data anulării înregistrării în scopuri de TVA. Deducerea se realizează prin înscrierea sumelor deduse în declarația depusă potrivit prevederilor [art. 156³](#) alin. (9) lit. c) din Codul fiscal și restituirea sumelor respective de la bugetul de stat.

(15) În cazul persoanelor impozabile care au efectuat achiziții pe perioada în care au aplicat sistemul TVA la încasare sau al celor care au efectuat achiziții de la persoane impozabile care aplicau sistemul TVA la încasare, pentru care deducerea taxei se exercită potrivit prevederilor [art. 145](#) alin. (1¹) și (1²) din Codul fiscal, care sunt scoase din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit [art. 153](#) alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, taxa neachitată aferentă achizițiilor respective efectuate înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA se deduce potrivit prevederilor [art. 145 - 147](#) din Codul fiscal în primul decont de TVA sau, după caz, într-un decont ulterior, dacă plata a fost efectuată în perioada în care nu a avut un cod valid de TVA.

Norme metodologice:

ART. 145¹

45¹. (1) În aplicarea [art. 145¹](#) alin. (1) din Codul fiscal, prin cheltuieli legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile se înțelege orice cheltuieli direct atribuibile unui vehicul, cum sunt cheltuielile de reparații, de întreținere, cheltuielile cu lubrifianți, cu piese de schimb, cheltuielile cu combustibilul utilizat pentru funcționarea vehiculului. Nu reprezintă cheltuieli legate de vehiculele aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile orice cheltuieli care nu pot fi direct atribuibile pentru un anumit vehicul. În sensul prezentelor norme, prin vehicul se înțelege orice vehicul având o masă totală maximă autorizată care nu depășește 3.500 kg și nu are mai mult de 9 scaune, inclusiv scaunul șoferului.

(2) În cazul vehiculelor care sunt utilizate exclusiv în scopul activității economice, în sensul [art. 145¹](#) alin. (1) din Codul fiscal, taxa aferentă cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului și cheltuielilor legate de aceste vehicule este deductibilă conform regulilor generale prevăzute la [art. 145](#) și la [art. 146 - 147¹](#) din Codul fiscal, nefiind aplicabilă limitarea la 50% a deducerii taxei. Utilizarea în scopul activității economice a unui vehicul cuprinde, fără a se limita la acestea: deplasări în țară sau în străinătate la clienți/furnizori, pentru prospectarea pieței, deplasări la locații unde se află puncte de lucru, la bancă, la vamă, la oficiile poștale, la autoritățile fiscale, utilizarea vehiculului de către personalul de conducere în exercitarea atribuțiilor de serviciu, deplasări pentru intervenție, service, reparații, utilizarea vehiculelor de test-drive de către dealerii auto. Este obligația persoanei impozabile să demonstreze că sunt îndeplinite toate condițiile legale pentru acordarea deducerii, astfel cum rezultă și din Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-268/83 D.A. Rompelman și E.A. Rompelman - Van Deelen împotriva Minister van Financien. În vederea exercitării dreptului de deducere a taxei orice persoană impozabilă trebuie să dețină documentele prevăzute de lege pentru deducerea taxei și să întocmească foaia de parcurs care trebuie să conțină cel puțin următoarele informații: categoria de vehicul utilizat, scopul și locul deplasării, kilometrii parcurși, norma proprie de consum carburant pe kilometru parcurs.

(3) În cazul vehiculelor utilizate pentru transportul angajaților la și de la locul de muncă se consideră că vehiculul este utilizat în scopul activității economice atunci când există dificultăți evidente în folosirea altor mijloace de transport adecvate, cum ar fi lipsa mijloacelor de transport în comun, decalajul orarului mijloacelor de transport în comun față de programul de lucru al persoanei impozabile. Reprezintă vehicule utilizate de angajator pentru transportul angajaților la și de la locul de muncă vehiculele utilizate pentru transportul angajaților de la reședința acestora/locul convenit de comun acord la locul de muncă, precum și de la locul de muncă la reședința angajaților/locul convenit de comun acord. Prin angajați se înțelege salariații, administratorii societăților comerciale, directorii care își desfășoară activitatea în baza contractului de mandat, potrivit legii și persoanele fizice rezidente și/sau nerezidente detașate, potrivit legii, în situația în care persoana impozabilă suportă drepturile legale cuvenite acestora.

(4) Utilizarea unui vehicul în folosul propriu de către angajații unei persoane impozabile ori pentru a fi pus la dispoziție în vederea utilizării în mod gratuit altor persoane, pentru alte scopuri decât desfășurarea activității sale economice, este denumită în continuare uz personal. Transportul la și de la locul de muncă al angajaților în alte condiții

decât cele menționate la alin.(3), este considerat uz personal al vehiculului. Se consideră că un vehicul nu este utilizat exclusiv în scopul activității economice, în sensul [art. 145¹](#) alin. (1) din Codul fiscal, în situația în care, pe lângă utilizarea în scopul activității economice, vehiculul este utilizat ocazional sau de o manieră continuă și pentru uz personal. Dacă vehiculul este utilizat atât pentru activitatea economică, cât și pentru uz personal, se limitează la 50% dreptul de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului și a taxei aferente cheltuielilor legate de acesta. Persoana impozabilă care aplică deducerea limitată de 50% nu trebuie să facă dovada utilizării vehiculului în scopul activității economice sau pentru uz personal cu ajutorul foii de parcurs prevăzute la alin. (2). Prin limitarea la 50% a dreptului de deducere a taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului de vehicule rutiere motorizate și a taxei aferente cheltuielilor legate de aceste vehicule, se înțelege limitarea deducerii taxei care ar fi deductibilă în condițiile prevăzute la [art. 145](#) și la [art. 146 - 147¹](#) din Codul fiscal.

(5) În cazul vehiculelor prevăzute la [art. 145¹](#) alin. (3) lit. b) - f) din Codul fiscal, taxa aferentă cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului și taxa aferentă cheltuielilor legate de aceste vehicule este deductibilă conform regulilor generale prevăzute la [art. 145](#) și la [art. 146 - 147¹](#) din Codul fiscal, nefiind aplicabilă limitarea la 50% a deducerii taxei, utilizarea acestora și pentru uz personal fiind considerată neglijabilă cu excepția situației în care se poate face dovada unei practici abuzive. În situația prevăzută la [art. 145¹](#) alin. (3) lit. a) din Codul fiscal este obligatoriu ca persoana impozabilă să utilizeze exclusiv vehiculul pentru servicii de urgență, servicii de pază și protecție și servicii de curierat, în vederea deducerii taxei aferente cumpărării, achiziției intracomunitare, importului, închirierii sau leasingului și a taxei aferente cheltuielilor legate de aceste vehicule conform regulilor generale prevăzute la [art. 145](#) și la [art. 146 - 147¹](#) din Codul fiscal. Totuși, în cazul vehiculelor prevăzute la [art. 145¹](#) alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, nu se aplică limitarea dreptului de deducere a taxei dacă acestea sunt utilizate și pentru alte activități economice ale persoanei impozabile, inclusiv pentru activitățile prevăzute la [art. 145¹](#) alin. (3) lit. b) - f) din Codul fiscal.

(6) În scopul aplicării [art. 145¹](#) alin. (3) lit. a), b) și d) din Codul fiscal, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru:

(i) servicii de urgență reprezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deservește personalul specializat în vederea unor intervenții de urgență, cum sunt cele asupra rețelelor de gaz, energie electrică, apă, canalizare;

(ii) servicii de pază și protecție reprezintă vehiculele utilizate în vederea asigurării siguranței obiectivelor, bunurilor și valorilor împotriva oricăror acțiuni ilicite care lezează dreptul de proprietate, existența materială a acestora, precum și protejării persoanelor împotriva oricăror acte ostile care le pot periclita viața, integritatea fizică sau sănătatea, potrivit prevederilor Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, cu modificările și completările ulterioare;

(iii) servicii de curierat reprezintă vehiculele care servesc la primirea, transportul și distribuirea scrisorilor, coletelor și pachetelor;

b) vehiculele utilizate de agenții de vânzări reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activității unei persoane impozabile de către angajații acesteia care se ocupă în principal cu prospectarea pieței, desfășurarea activității de merchandising, negocierea condițiilor de vânzare, derularea vânzării bunurilor/serviciilor, asigurarea de servicii postvânzare și monitorizarea clienților. Exercițarea dreptului de deducere în conformitate cu prevederile [art. 145¹](#) alin. (3) lit. b) din Codul fiscal se limitează la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de vânzări;

c) vehiculele utilizate de agenții de achiziții reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activității unei persoane impozabile de către angajații acesteia care se ocupă în principal cu negocierea și încheierea de contracte pentru cumpărarea de bunuri și servicii, întreținerea bazei de date a furnizorilor potențiali sau existenți, întocmirea documentelor administrative pentru cumpărări, analizarea cererilor de cumpărare și propunerea ofertei celei mai bune, urmărirea performanțelor furnizorilor pentru a atinge obiectivele de calitate, costuri, termene. Exercițarea dreptului de deducere în conformitate cu prevederile [art. 145¹](#) alin. (3) lit. b) din Codul fiscal se limitează la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de achiziții;

d) vehiculele utilizate pentru prestarea de servicii cu plată reprezintă vehiculele care contribuie în mod esențial la prestarea directă a serviciilor cu plată și fără de care serviciile nu pot fi efectuate.

(7) Utilizarea vehiculului pentru activitățile exceptate prevăzute la [art. 145¹](#) alin. (3) din Codul fiscal rezultă, în funcție de fiecare situație în parte, din informații cum sunt: obiectul de activitate al persoanei impozabile, dovada că persoana impozabilă are personal angajat cu calificare în domeniile prevăzute de excepții, foile de parcurs care trebuie să conțină cel puțin elementele prevăzute la alin. (2) sau orice alte dovezi care pot fi furnizate.

(8) Încadrarea vehiculelor în categoriile prevăzute de [art. 145¹](#) din Codul fiscal se realizează de fiecare persoană impozabilă luând în considerare criteriile prevăzute de Codul fiscal și de prezentele norme metodologice. Dacă situația de fapt constatată de organul fiscal este diferită de situația prezentată de persoana impozabilă în ce privește exercitarea dreptului de deducere a taxei pentru vehicule conform [art. 145¹](#) din Codul fiscal, organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale și să adopte soluția admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză, în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(9) În situația în care persoanele care achiziționează vehicule sunt persoane care aplică sistemul TVA la încasare sau sunt persoane care achiziționează vehicule de la persoane care aplică sistemul TVA la încasare, se aplică corespunzător prevederile [art. 145](#) alin. (1¹) și (1²) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 146

46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la [art. 146](#) alin. (1) din Codul fiscal care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la [art. 155](#) alin. (19) din Codul fiscal și cu dovada plății în cazul achizițiilor prevăzute la [art. 145](#) alin. (1²) din Codul fiscal efectuate de către persoanele impozabile obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare, respectiv de către persoanele impozabile care achiziționează bunuri/servicii prevăzute la [art. 145](#) alin. (1¹) din Codul fiscal de la persoane impozabile care au aplicat sistemul TVA la încasare. Facturile emise în condițiile prevăzute la [art. 155](#) alin. (11), (12) și (20) din Codul fiscal constituie documente justificative în vederea deducerii taxei numai în situația în care au înscris și codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al facturii, beneficiarul va solicita emitentului un duplicat al facturii, pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială. În cazul facturilor emise pe suport hârtie, duplicatul poate fi o factură nouă emisă de furnizor/prestator, care să cuprindă aceleași date ca și factura inițială, și pe care să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială sau o fotocopie a facturii inițiale, pe care să se aplice ștampila furnizorului/prestatorului și să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al declarației vamale pentru import ori al documentului pentru regularizarea situației, persoana impozabilă va solicita un duplicat certificat de organele vamale.

(2) În cazul utilizării Sistemului român de procesare automată a declarației vamale de import, justificarea deducerii taxei se face cu exemplarul pe suport hârtie al declarației vamale care certifică înscrisurile din documentul electronic de import/documentul electronic de import cu elemente de securitate și siguranță pentru care s-a acordat liber de vamă, autentificat prin aplicarea semnăturii și a ștampilei lucrătorului vamal.

(3) Pentru achizițiile de bunuri și servicii pe bază de bonuri fiscale emise în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale care îndeplinesc condițiile unei facturi simplificate în conformitate cu prevederile [art. 155](#) alin. (11), (12) și (20) din Codul fiscal dacă furnizorul/prestatorul a menționat pe bonul fiscal cu ajutorul aparatului de marcat electronic fiscal codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului. Prevederile acestui alineat se completează cu cele ale pct. 45.

(4) Facturile emise pe numele salariaților unei persoane impozabile aflați în deplasare în interesul serviciului, pentru transport sau cazarea în hoteluri ori alte unități similare, permit deducerea taxei pe valoarea adăugată de către persoana impozabilă dacă sunt însoțite de decontul de deplasare. Aceleași prevederi se aplică și în cazul personalului pus la dispoziție de o altă persoană impozabilă sau pentru administratorii unei societăți comerciale.

(5) Pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii pentru care persoana impozabilă, care este înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, este obligată la plata taxei prin mecanismul taxării inverse conform [art. 151](#), [art. 150](#) alin. (2) - (6) și [art. 157](#) alin. (4) din Codul fiscal, nu poate fi anulat dreptul de deducere a taxei în situația în care obligațiile prevăzute la [art. 157](#) alin. (2) sau, după caz, la [art. 157](#) alin. (5) din Codul fiscal nu au fost îndeplinite, dar achizițiile sunt destinate operațiunilor cu drept de deducere conform [art. 145](#) - [147](#) din Codul fiscal și persoana respectivă deține un document care corespunde

cerințelor prevăzute la [art. 146](#) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cauzele conexe C-95/07 și C-96/07.

(6) În situația în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că nu s-au îndeplinit obligațiile prevăzute la [art. 157](#) alin. (2) sau, după caz, la [art. 157](#) alin. (5) din Codul fiscal, vor proceda astfel:

a) dacă achizițiile de bunuri și servicii prevăzute la alin. (5) sunt destinate exclusiv realizării de operațiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor [art. 157](#) alin. (2) sau, după caz, ale [art. 157](#) alin. (5) din Codul fiscal în perioada fiscală în care s-a finalizat inspecția fiscală;

b) dacă achizițiile de bunuri și servicii prevăzute la alin. (5) sunt destinate realizării de operațiuni care sunt supuse pro rata, vor calcula diferența dintre taxa colectată și taxa dedusă potrivit pro rata aplicabilă la data efectuării operațiunii. În cazul în care inspecția fiscală are loc în cursul anului fiscal în care operațiunea a avut loc, pentru determinarea diferenței prevăzute se va avea în vedere pro rata provizorie aplicată. Dacă inspecția fiscală are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operațiunea, pentru determinarea diferenței prevăzute se va avea în vedere pro rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operațiunea. Diferențele astfel stabilite vor fi achitate sau, după caz, compensate, în conformitate cu normele procedurale în vigoare;

c) dacă achizițiile de bunuri și servicii prevăzute la alin. (5) sunt destinate realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, vor stabili taxa datorată bugetului de stat, care va fi achitată sau, după caz, compensată, în conformitate cu normele procedurale în vigoare.

(7) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile [art. 150](#) alin. (2) - (4) și (6) și [art. 151](#) din Codul fiscal, trebuie să dețină o factură care cuprinde cel puțin informațiile prevăzute la [art. 155](#) din Codul fiscal ori o autofaktură emisă în conformitate cu prevederile [art. 155¹](#) alin. (1) sau (2) din Codul fiscal.

(8) În sensul [art. 146](#) alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal, prin *actul constatator emis de organele vamale* se înțelege documentul pentru regularizarea situației, emis inclusiv ca urmare a unui control vamal.

Norme metodologice:

ART. 147

47. (1) În aplicarea [art. 147](#) alin. (3) și alin. (4) din Codul fiscal, dacă bunurile sau serviciile achiziționate pot fi alocate parțial activității care nu dă drept de deducere și parțial activității care dă drept de deducere, nu se aplică prevederile [art. 147](#) alin. (5) din Codul fiscal, respectiv deducerea taxei pe bază de pro rata.

Exemplu: o societate care cumpără o clădire, cunoaște din momentul achiziționării acesteia partea din clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de scutire și partea de clădire care va fi alocată pentru închiriere în regim de taxare, va deduce taxa corespunzătoare părții din clădire care urmează a fi utilizată pentru închiriere în regim de taxare și nu va deduce taxa aferentă părții din clădire, care va fi utilizată pentru închiriere în regim de scutire.

(2) În sensul [art. 147](#) alin. (7) lit. c) din Codul fiscal, operațiunile imobiliare reprezintă operațiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesionare și alte operațiuni similare efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(3) O operațiune este accesorie activității principale dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a. realizarea acestei operațiuni necesită resurse tehnice limitate privind echipamentele și utilizarea de personal;

b. operațiunea nu este direct legată de activitatea principală a persoanei impozabile; și

c. suma achizițiilor efectuate în scopul operațiunii și suma taxei deductibile aferente operațiunii, sunt ne semnificative.

(4) Persoanele impozabile cu regim mixt pot opta să nu aplice prevederile [art. 147](#) în ce privește posibilitatea exercitării dreptului de deducere, situație în care taxa aferentă achizițiilor de bunuri destinate operațiunilor cu sau fără drept de deducere nu va fi dedusă.

(5) În cazul în care ulterior depunerii decontului de taxă se constată erori în calculul pro rata definitivă pentru perioade anterioare:

a) dacă pro rata corect determinată este mai mică decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are obligația să procedeze la regularizarea diferențelor în cadrul perioadei prevăzute la [art. 147¹](#) alin. (2) din Codul fiscal;

b) dacă pro rata corect determinată este mai mare decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are dreptul să procedeze la regularizarea diferențelor în cadrul perioadei prevăzute la [art. 147¹](#) alin. (2) din Codul fiscal.

Regularizarea se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care sunt constatate aceste erori.

Norme metodologice:

ART. 147¹

48. (1) Prevederile [art. 147¹](#) alin. (2) și (3) din Codul fiscal se aplică de persoanele impozabile și ulterior unui control fiscal, chiar dacă taxa înscrisă în facturile pentru achiziții era exigibilă în perioada supusă inspecției fiscale.

(2) În aplicarea [art. 147¹](#) alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă va notifica organele fiscale competente printr-o scrisoare recomandată, însoțită de copii de pe facturi sau alte documente justificative ale dreptului de deducere, faptul că va exercita dreptul de deducere după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept a luat naștere.

Norme metodologice:

ART. 147²

49. (1) În baza [art. 147²](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoană impozabilă nestabilă în România, dar stabilă în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate

în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform [art. 153](#) din Codul fiscal;

c)

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul [art. 143](#) alin. (1) lit. c)–m), [art. 144](#) alin. (1) lit. c) și [art. 144¹](#) din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu [art. 150](#) alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(2) Nu se rambursează:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul [art. 143](#), [art. 144](#) și [art. 144¹](#) din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată facturată agenților de turism, inclusiv a tur-operatorilor, care aplică regimul special de taxă, conform echivalentului din alt stat membru al [art. 152¹](#) din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile [art. 147¹](#) din Codul fiscal.

(3) Se rambursează oricărei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adăugată achitată pentru achiziții de bunuri/servicii, inclusiv pentru importuri, efectuate în România, în măsura în care bunurile și serviciile respective sunt utilizate pentru următoarele operațiuni:

a) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

b) operațiuni efectuate către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu [art. 150](#) alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat în temeiul prevederilor [art. 145](#), [145¹](#) și [146](#) din Codul fiscal.

c) prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul [art. 143](#) alin. (1) lit. c) - m), [art. 144](#) alin. (1) lit. c) și [art. 144¹](#) din Codul fiscal.

(5) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în România, o persoană impozabilă nestabilă în România trebuie să efectueze operațiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilită. În cazul în care o persoană impozabilă nestabilă în România efectuează, în statul membru în care este stabilită, atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere în respectivul stat membru, România va rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă conform alin. (3) care corespunde operațiunilor cu drept de deducere. Dreptul de rambursare a taxei se

determină conform alin. (4), respectiv în aceleași condiții ca și cele aplicabile pentru operațiuni care sunt realizate în România.

(6) Pentru a obține o rambursare a TVA în România, persoana impozabilă care nu este stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică și o înaintează statului membru în care este stabilită, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de către statul membru respectiv.

(7) Cererea de rambursare conține următoarele informații:

- a) numele și adresa completă ale solicitantului;
- b) o adresă de contact pe cale electronică;
- c) descrierea activității economice a solicitantului pentru care sunt achiziționate bunurile și serviciile;
- d) perioada de rambursare acoperită de cerere;
- e) o declarație din partea solicitantului că nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepția operațiunilor prevăzute la alin. (1) lit. c) pct. 1 și 2;
- f) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al solicitantului;
- g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN și BIC.

(8) În afară de informațiile menționate la alin. (7), cererea de rambursare mai conține, pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informații:

- a) numele și adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;
- b) cu excepția importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului sau prestatorului;
- c) cu excepția importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2, respectiv codul RO;
- d) data și numărul facturii sau documentului de import;
- e) baza impozabilă și cuantumul TVA, exprimate în lei;
- f) cuantumul TVA deductibil, calculat în conformitate cu alin. (3), (4) și (5), exprimat în lei;
- g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (5) și exprimată ca procent;
- h) natura bunurilor și a serviciilor achiziționate, descrisă conform codurilor de la alin.

(9).

(9) În cererea de rambursare natura bunurilor și a serviciilor achiziționate se descrie conform următoarelor coduri:

1. combustibil;
2. închiriere de mijloace de transport;
3. cheltuieli legate de mijloace de transport (altele decât bunurile și serviciile prevăzute la codurile 1 și 2);
4. taxe rutiere de acces și taxa de utilizare a drumurilor;
5. cheltuieli de deplasare, de exemplu, cu taxiul sau cu mijloacele de transport public;
6. cazare;
7. servicii de catering și restaurant;
8. acces la târguri și expoziții;
9. cheltuieli pentru produse de lux, activități de divertisment și spectacole;

10. altele. În cazul în care se utilizează codul 10, se specifică natura bunurilor livrate și a serviciilor prestate.

(10) Solicitantul trebuie să furnizeze pe cale electronică informații suplimentare codificate cu privire la codurile 1 și 3 prevăzute la alin. (9), aceste informații fiind necesare pentru a determina existența unor restricții asupra dreptului de deducere.

(11) În cazul în care baza de impozitare de pe o factură sau de pe un document de import este de cel puțin echivalentul în lei a 1000 euro ori în cazul facturilor pentru combustibil de cel puțin 250 euro, în vederea obținerii rambursării taxei pe valoarea adăugată, solicitantul trebuie să trimită pe cale electronică copii de pe respectivele facturi sau, după caz, documente de import, împreună cu cererea de rambursare. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010. Pentru facturile sau documentele de import a căror valoare nu depășește sumele prevăzute în teza anterioară, nu este obligatorie transmiterea lor în vederea obținerii rambursării, cu excepția situației prevăzute la alin. (22).

(12) Solicitantul trebuie să furnizeze o descriere a activităților sale economice prin utilizarea sistemului armonizat de coduri detaliat la nivelul 4, stabilit în conformitate cu art. 34 alin. (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1.798/2003 al Consiliului din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 218/92, cu modificările ulterioare.

(13) Solicitantul trebuie să furnizeze informațiile din cererea de rambursare și eventualele informații suplimentare solicitate de organul fiscal competent din România în limba română.

(14) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată, ca urmare a calculului pro rata definitivă, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o altă cerere de rambursare depusă pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declarație separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de statul membru în care este stabilit solicitantul.

(15) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare, achitate până la data solicitării rambursării. Facturile care nu au fost achitate până la data solicitării rambursării se cuprind în cererile de rambursare aferente perioadelor în care acestea sunt achitate;

b) importuri de bunuri efectuate în perioada de rambursare.

(16) Pe lângă operațiunile menționate la alin. (15), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente și care privesc operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(17) Cererea de rambursare este trimisă statului membru în care este stabilit solicitantul, cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Prin excepție, pentru cererile care se referă la rambursări aferente anului 2009, termenul-limită de transmitere este 31 martie 2011. Se consideră că

cererea a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informațiile/documentele cerute conform alin. (7) - (10) și (12). Statul membru în care este stabilit solicitantul îi trimite acestuia, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii și transmite pe cale electronică organului fiscal competent din România cererea de rambursare completată conform alin. (7) - (9) și informațiile/documentele prevăzute la alin. (10) - (12).

(18) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic și de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic.

(19) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, quantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 400 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(20) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, quantumul TVA nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 50 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(21) După primirea cererii transmise pe cale electronică de autoritatea competentă din alt stat membru, organul fiscal competent din România îi comunică de îndată solicitantului, pe cale electronică, data la care a primit cererea. Decizia de aprobare sau respingere a cererii de rambursare se comunică solicitantului în termen de 4 luni de la data primirii cererii, dacă nu se solicită informații suplimentare conform alin. (22).

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, inclusiv copii de pe documentele prevăzute la alin. (11), de la solicitant sau de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, după caz, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original ori în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.

(23) Informațiile solicitate în temeiul alin. (22) trebuie furnizate în termen de o lună de la data la care solicitarea de informații suplimentare este primită de cel căruia îi este adresată.

(24) În cazul în care organul fiscal competent din România cere informații suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa de aprobare sau respingere a cererii de rambursare în termen de două luni de la data primirii informațiilor cerute sau, în cazul în care nu a primit răspuns la cererea sa de informații, în termen de două luni de la data

expirării termenului prevăzut la alin. (23). Cu toate acestea, perioada pentru luarea deciziei cu privire la cererea de rambursare, în totalitatea ei sau la o parte a acesteia, trebuie să fie întotdeauna de maximum 6 luni de la data primirii cererii de către statul membru de rambursare. În cazul în care organul fiscal competent din România cere alte informații suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa privind cererea de rambursare, în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, în termen de 8 luni de la data primirii cererii.

(25) În cazul în care cererea de rambursare se aprobă, rambursarea sumei aprobate este efectuată cel târziu în termen de 10 zile lucrătoare de la data expirării termenului prevăzut la alin. (21) sau, în cazul în care au fost solicitate informații suplimentare sau alte informații ulterioare, a termenelor menționate la alin. (24).

(26) Rambursarea se efectuează în lei într-un cont bancar din România sau, la cererea solicitantului, în oricare alt stat membru. În acest al doilea caz, eventualele comisioane bancare de transfer sunt reținute din suma care urmează a fi plătită solicitantului.

(27) În cazul în care cererea de rambursare este respinsă, integral sau parțial, organul fiscal competent din România comunică solicitantului motivele respingerii, împreună cu decizia. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare în România.

(28) Absența unei decizii privind o cerere de rambursare în termenul prevăzut la alin. (25), nu este considerată ca fiind echivalentă aprobării sau respingerii cererii, dar poate fi contestată conform normelor procedurale în vigoare.

(29) În cazul în care o rambursare a fost obținută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organul fiscal competent din România va solicita persoanei impozabile care a beneficiat de rambursare restituirea sumelor rambursate în mod eronat și a majorărilor aferente. În caz de nerestituire a sumelor, organul fiscal competent din România va suspenda orice rambursare ulterioară, către persoana impozabilă în cauză până la concurența sumei neplătite sau, dacă nu există o rambursare ulterioară, va proceda la recuperarea sumelor rambursate eronat și a majorărilor aferente potrivit prevederilor referitoare la asistența reciprocă în materie de colectare.

(30) Orice rectificare făcută în urma unei cereri de rambursare anterioare, în conformitate cu alin. (14) sau, în cazul în care o declarație separată este depusă, sub forma unei recuperări sau plăți separate, reprezintă o majorare sau o reducere a sumei de rambursat.

(31) În cazul nerespectării termenului de rambursare prevăzut la alin. (25) se plătește o dobândă solicitantului pentru suma ce va fi rambursată după expirarea acestui termen. Dobânda se calculează începând din ziua următoare ultimei zile prevăzute pentru plată în temeiul alin. (25) până în ziua în care suma este efectiv plătită. Ratele dobânzilor sunt egale cu rata dobânzii aplicabile rambursărilor de TVA către persoanele impozabile stabilite în România.

(32) În cazul în care solicitantul nu transmite organului fiscal competent din România, în termenul prevăzut, informațiile suplimentare sau alte informații solicitate, prevederile alin. (31) nu se aplică. De asemenea, prevederile alin. (31) nu se aplică până în momentul primirii de către statul membru de rambursare a documentelor care trebuie trimise pe cale electronică în temeiul alin. (11).

(33) Prevederile alin. (1) - (32) se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009. Cererile de rambursare depuse înainte de 1 ianuarie 2010 se soluționează potrivit prevederilor legale în vigoare la data depunerii lor.

(34) Prevederile alin. (1)—(33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 44 din 20 februarie 2008, și ale Directivei 2010/66/UE a Consiliului din 14 octombrie 2010 de modificare a Directivei Consiliului 2008/9/CE de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoare adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 275 din 20 octombrie 2010.

49¹. (1) Conform [art. 147²](#) alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în alt stat membru, denumit în continuare stat membru de rambursare, în condițiile și conform procedurilor stabilite de legislația statului respectiv, care transpune prevederile Directivei 2008/9/CE și ale Directivei 2010/66/UE.

(2) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat conform legislației din statul membru de rambursare.

(3) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în statul membru de rambursare, o persoană impozabilă stabilită în România trebuie să efectueze operațiuni care dau dreptul de deducere în România. În cazul în care o persoană impozabilă efectuează în România atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere, statul membru de rambursare poate rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă care corespunde operațiunilor cu drept de deducere.

(4) Pentru a obține o rambursare a TVA în statul membru de rambursare, persoana impozabilă stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică statului membru respectiv pe care o înainteașă organului fiscal competent din România, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de acesta. Organul fiscal competent din România va transmite electronic autorității competente din statul membru de rambursare cererea de rambursare completată corespunzător.

(5) Cererea de rambursare trebuie să cuprindă:

- a) numele și adresa completă ale solicitantului;
- b) o adresă de contact pe cale electronică;
- c) descrierea activității economice a solicitantului pentru care sunt achiziționate bunurile și serviciile;
- d) perioada de rambursare acoperită de cerere;
- e) o declarație din partea solicitantului că nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul statului membru de rambursare pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepția serviciilor de transport și serviciilor auxiliare transportului, scutite în temeiul art. 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 sau 160 din Directiva 2006/112/CE și a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 194 - 197 și 199 din Directiva 2006/112/CE, astfel cum au fost transpuse în legislația statutului membru de rambursare;
- f) codul de înregistrare în scopuri de TVA al solicitantului;
- g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN și BIC.

(6) În afară de informațiile menționate la alin. (5), cererea de rambursare mai conține, pentru fiecare stat membru de rambursare și pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informații:

- a) numele și adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;
- b) cu excepția importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al furnizorului sau prestatorului, astfel cum au fost alocate de statul membru de rambursare;
- c) cu excepția importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 - alfa 2, cu excepția Greciei care utilizează prefixul "EL";
- d) data și numărul facturii sau documentului de import;
- e) baza impozabilă și cuantumul TVA exprimate în moneda statului membru de rambursare;
- f) cuantumul TVA deductibil, exprimat în moneda statului membru de rambursare;
- g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (3) și exprimată ca procent;
- h) natura bunurilor și a serviciilor achiziționate.

(7) În cererea de rambursare natura bunurilor și a serviciilor achiziționate se descrie conform codurilor prevăzute la pct. 49 alin. (9).

(8) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată conform [art. 147](#) alin. (8) din Codul fiscal, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o cerere de rambursare pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declarație separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de România.

(9) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

- a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiția ca TVA să fi devenit exigibilă înaintea sau la momentul facturării, sau pentru care TVA a devenit exigibilă pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiția ca achizițiile să fi fost facturate înainte ca TVA să devină exigibilă;
- b) importul de bunuri efectuat pe parcursul perioadei de rambursare.

(10) Pe lângă operațiunile menționate la alin. (9), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente și care privesc operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(11) Cererea de rambursare este transmisă electronic organului fiscal competent din România prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de acesta, cel târziu până la data de **30 septembrie** a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Prin excepție, pentru cererile care se referă la rambursări aferente anului 2009, termenul-limită de transmitere este **31 martie 2011**. Organul fiscal competent din România va trimite solicitantului, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii.

(12) Perioada de rambursare este de maximum un an calendaristic și de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic.

(13) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic de 400 euro sau echivalentul acestei sume în moneda națională a statului de rambursare.

(14) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic de 50 euro sau echivalentul acestei sume în moneda națională a statului de rambursare.

(15) Organul fiscal competent din România nu înaintează cererea statului membru de rambursare în cazul în care, pe parcursul perioadei de rambursare, solicitantul se încadrează în oricare dintre situațiile următoare:

- a) nu este persoană impozabilă în sensul TVA;
- b) efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii care sunt scutite de TVA fără drept de deducere în temeiul [art. 141](#) din Codul fiscal;
- c) beneficiază de scutirea pentru întreprinderi mici prevăzută la [art. 152](#) din Codul fiscal.

(16) Organul fiscal competent din România îi comunică solicitantului, pe cale electronică, decizia pe care a luat-o în temeiul alin. (15).

(17) Contestațiile împotriva deciziilor de respingere a unor cereri de rambursare pot fi depuse de solicitant în conformitate cu legislația statului membru de rambursare. În cazul în care absența unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE nu este considerată conform legislației statului membru de rambursare ca fiind echivalentă unei aprobări sau unui refuz, solicitantul poate recurge la orice proceduri administrative sau judiciare prevăzute de legislația statului membru de rambursare. În cazul în care nu sunt prevăzute astfel de proceduri, absența unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE este considerată ca fiind echivalentă respingerii cererii.

(18) Prevederile alin. (1) - (17) se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009.

Norme metodologice:

ART. 147² b)

50. (1) În baza [art. 147²](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilă în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri și achiziții de bunuri mobile corporale și de servicii, efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește următoarele condiții:

- a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul [art. 143](#) alin. (1) lit. c)–m), [art. 144](#) alin. (1) lit. c) și [art. 144¹](#) din Codul fiscal;
2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu [art. 150](#) alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(2) Nu se va acorda rambursarea pentru:

- a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;
- b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul [art. 143](#), [art. 144](#) și [art. 144¹](#) din Codul fiscal;
- c) taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri/servicii pentru a căror livrare/prestare nu se acordă în România deducerea taxei în condițiile [art. 145](#), [145¹](#) și [146](#) din Codul fiscal;
- d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile [art. 147¹](#) din Codul fiscal.

(3) Rambursarea prevăzută la alin. (1) se acordă pentru:

- a) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;
- b) operațiuni efectuate către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu [art. 150](#) alin. (2) - (6) din Codul fiscal.

(4) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic și de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic.

(5) Pentru a îndeplini condițiile pentru rambursare, orice persoană impozabilă prevăzută la alin. (3) trebuie să desemneze un reprezentant în România în scopul rambursării.

(6) Reprezentantul prevăzut la alin. (5) acționează în numele și în contul persoanei impozabile pe care o reprezintă și va fi ținut răspunzător individual și în solidar alături de persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) pentru obligațiile și drepturile persoanei impozabile cu privire la cererea de rambursare.

(7) Reprezentantul trebuie să îndeplinească următoarele obligații, în numele și în contul solicitantului:

a) să depună la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, anexând toate facturile și/sau documentele de import în original, care să evidențieze taxa a cărei rambursare se solicită;

b) să prezinte documente din care să rezulte că solicitantul este angajat într-o activitate economică ce i-ar conferi acestuia calitatea de persoană impozabilă în condițiile [art. 127](#) din Codul fiscal, dacă ar fi stabilită în România. Prin excepție, în cazul în care organele fiscale competente dețin deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data prezentării respectivelor dovezi;

c) să prezinte o declarație scrisă a solicitantului ca în perioada la care se referă cererea de rambursare persoana respectivă nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepția, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (2).

(8) Pentru a se asigura că o cerere de rambursare este justificată și pentru a preveni fraudele, organele fiscale competente îi vor impune împuternicitului ce solicită o rambursare conform [art. 147²](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal orice alte obligații în plus față de cele prevăzute la alin. (7).

(9) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) va fi aferentă facturilor pentru achiziționarea de bunuri sau servicii sau documentelor pentru importuri efectuate în perioada prevăzută la alin. (1), dar poate fi aferentă și facturilor sau documentelor de import necuprinse încă în cererile anterioare, în măsura în care aceste facturi sau documente de import sunt aferente operațiunilor încheiate în anul calendaristic la care se referă cererea.

(10) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) trebuie depusă la autoritatea fiscală competentă în termen de maximum 9 luni de la sfârșitul anului calendaristic în care taxa devine exigibilă.

(11) Dacă o cerere se referă la o perioadă:

a) mai scurtă decât un an calendaristic, dar nu mai mică de 3 luni, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 400 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010;

b) de un an calendaristic sau perioada rămasă dintr-un an calendaristic, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 50 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(12) Decizia privind cererea de rambursare va fi emisă în termen de 6 luni de la data la care cererea, însoțită de documentele necesare pentru analizarea cererii, se primește de organele fiscale competente. În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

(13) Rambursările se efectuează în lei într-un cont deschis în România și indicat de reprezentant. Orice comisioane bancare se vor suporta de către solicitant.

(14) Organele fiscale competente vor marca documentația anexată la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere. Organele fiscale competente vor returna această documentație reprezentantului în termen de o lună de la data deciziei prevăzute la alin. (12).

(15) Atunci când s-a obținut o rambursare în mod fraudulos sau printr-o eroare oarecare, organele fiscale competente vor proceda direct la recuperarea sumelor plătite în mod eronat și a oricăror accesorii aferente de la împuternicit.

(16) În cazul cererilor frauduloase, organele fiscale competente vor respinge persoanei impozabile respective orice altă rambursare pe o perioadă de maximum 10 ani de la data depunerii cererii frauduloase.

(17) La cererea unei persoane impozabile stabilite în România, care dorește să solicite rambursarea taxei într-un stat terț, organele fiscale competente vor emite un certificat din

care să rezulte că persoana respectivă este persoana impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform [art. 153](#) din Codul fiscal.

(18) Persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA și nu este stabilită în Comunitate poate solicita rambursarea taxei achitate dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă, fapt dovedit prin existența unor acorduri/declarații de reciprocitate semnate de reprezentanții autorităților competente din România și din țara solicitantului. În vederea semnării unor astfel de acorduri/declarații, autoritățile competente ale țărilor interesate trebuie să se adreseze Ministerului Finanțelor Publice. Țările cu care România a semnat acorduri/declarații de reciprocitate în ceea ce privește rambursarea taxei pe valoarea adăugată vor fi publicate pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice.

(19) Prevederile alin. (1) - (18) transpun Directiva 86/560/CEE, a treisprezecea directivă a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri - Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 326 din 21 noiembrie 1986.

Norme metodologice:

ART. 147² c)

51. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana prevăzută la [art. 147²](#) alin. (1) lit. c) din Codul fiscal va îndeplini următoarele obligații:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice;

b) va anexa factura și - după caz - documentele de import în original, sau orice alt document care să evidențieze taxa achitată de această persoană pentru achiziția a cărei rambursare se solicită;

c) va prezenta dovezi asupra faptului că mijlocul de transport:

1. a făcut obiectul unei livrări intracomunitare scutite de taxă în condițiile [art. 143](#) alin. (2) din Codul fiscal;

2. era un mijloc de transport nou în condițiile [art. 125¹](#) alin. (3) din Codul fiscal, la momentul livrării care rezultă din documentele prevăzute la lit. b).

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la data depunerii cererii și a tuturor documentelor menționate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1) și orice comisioane bancare vor cădea în sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca factura, documentul de import sau orice alt document anexat la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere și vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

Norme metodologice:

ART. 147² d)

52. (1) Pentru a avea dreptul la rambursare, persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, prevăzută la [art. 147²](#) alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, va îndeplini următoarele obligații:

a) va depune la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice;

b) va anexa toate facturile și - după caz - documentele de import în original, sau orice alt document care să evidențieze taxa datorată sau achitată de această persoană pentru achizițiile efectuate pentru care se solicită rambursarea;

c) va prezenta documente din care să rezulte că taxa prevăzută la lit. b) este aferentă operațiunilor ce dau drept de deducere a taxei în condițiile [art. 145](#) alin. (2) lit. d) din Codul fiscal.

(2) Rambursarea se efectuează în termenul prevăzut de normele procedurale în vigoare, care începe să curgă de la data depunerii cererii și a tuturor documentelor menționate la alin. (1) lit. b) la organele fiscale competente. Rambursarea se va efectua în lei într-un cont din România indicat de persoana prevăzută la alin. (1) și orice comisioane bancare vor cădea în sarcina solicitantului.

(3) Organele fiscale competente vor marca documentația anexată, la cererea de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere și vor returna aceste documente solicitantului.

(4) În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

Norme metodologice:

ART. 148

53. (1) Potrivit prevederilor [art. 148](#) din Codul fiscal, se ajustează taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor și activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform [art. 149](#) din Codul fiscal. Ajustarea taxei deductibile se efectuează numai în situația în care nu are loc o livrare/prestare către sine efectuată de persoana impozabilă, prevăzută la [art. 128](#) alin. (4) sau [art. 129](#) alin. (4) din Codul fiscal.

(2) În baza prevederilor [art. 148](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilă poate să ajusteze taxa nededusă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor și activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital

conform [art. 149](#) din Codul fiscal, activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, în situația în care persoana impozabilă câștigă dreptul de deducere a taxei. Ajustarea în acest caz reprezintă exercitarea dreptului de deducere și se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea sau, după caz, într-un decont de taxă ulterior. Persoana impozabilă realizează aceste ajustări ca urmare a unor situații cum ar fi:

a) modificări legislative;

b) modificări ale obiectului de activitate;

c) alocarea de bunuri/servicii pentru operațiuni care nu dau drept de deducere și ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere. Se includ în această categorie și vehiculele pentru care a fost limitat dreptul de deducere conform [art. 145¹](#) din Codul fiscal, în situația în care fac obiectul unei livrări taxabile sau are loc o modificare de destinație, respectiv sunt utilizate exclusiv pentru activități exceptate de la limitarea dreptului de deducere prevăzute la [art. 145¹](#) din Codul fiscal. Aceste ajustări nu pot fi aplicate pentru vehiculele al căror drept de deducere a fost limitat 100% care sunt ulterior livrate, întrucât este obligatorie aplicarea scutirii de TVA prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. g) din Codul fiscal.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (2), taxa nededusă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor și activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform [art. 149](#) din Codul fiscal, activelor corporale fixe în curs de execuție, achiziționate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achizițiile intracomunitare de bunuri, importurile și achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor [art. 150](#) alin. (2) - (6), [art. 152³](#) alin. (10) sau [art. 160](#) din Codul fiscal, precum și cele achiziționate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la [art. 134²](#) alin. (6) lit. a) - e) din Codul fiscal, se ajustează la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea, pentru taxa deductibilă, respectiv pentru taxa care a fost plătită furnizorului/prestatorului, iar în cazul activelor corporale fixe se aplică și prevederile alin. (14). În situația în care la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea nu a fost achitată integral taxa aferentă achiziției, pe măsură ce se plătește diferența de taxă, persoana impozabilă își exercită dreptul de deducere a taxei respective cu excepția situației în care la data plății bunurile/serviciile nu sunt utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere a taxei. În cazul activelor corporale fixe amortizabile, pe măsură ce se plătește diferența de taxă, persoana impozabilă deduce partea din taxa plătită corespunzătoare valorii rămase neamortizate la momentul la care intervine evenimentul care a generat ajustarea. Dacă apar și alte evenimente care generează ajustarea TVA până la data plății TVA, în favoarea statului sau în favoarea persoanei impozabile, în cazul activelor corporale fixe amortizabile, suma taxei de dedus se determină în funcție de valoarea rămasă neamortizată la data fiecărui eveniment care generează ajustarea taxei. Taxa aferentă achizițiilor intracomunitare de bunuri, importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor [art. 150](#) alin. (2) - (6), [art. 152³](#) alin. (10) sau [art. 160](#) din Codul fiscal, efectuate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, precum și taxa aferentă achizițiilor de bunuri/servicii prevăzute la [art. 134²](#) alin. (6) lit. a) - e) din Codul fiscal efectuate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare se ajustează potrivit regulilor generale prevăzute la alin. (2).

(4) În cazul în care persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire, prevăzut la [art. 152](#) din Codul fiscal, se înregistrează potrivit legii în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, precum și în cazul în care persoana înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform [art. 152](#) alin. (7) din Codul fiscal, se aplică ajustările de taxă prevăzute la pct. 61 și 62. Persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, precum și cele care au achiziționat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA și trec la regimul special de scutire prevăzut la [art. 152](#) din Codul fiscal aplică în mod corespunzător prevederile alin. (7).

(5) Conform [art. 148](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, se ajustează taxa deductibilă, în situații precum:

a) cazurile prevăzute la [art. 138](#) lit. a) - c) și e) din Codul fiscal;

b) când pro rata definitivă, calculată la sfârșitul anului, diferă de pro rata provizorie utilizată în cursul anului;

c) cazul în care persoana impozabilă în mod eronat a dedus o sumă de taxă mai mare decât avea dreptul sau mai mică.

(6) În baza [art. 148](#) alin. (1) lit. a) și c) din Codul fiscal, persoana impozabilă trebuie să ajusteze, la data modificării intervenite, taxa deductibilă aferentă bunurilor de natura stocurilor, serviciilor neutilizate, activelor corporale fixe în curs de execuție, activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform [art. 149](#) din Codul fiscal, în situația în care persoana impozabilă pierde dreptul de deducere a taxei. Ajustarea reprezintă în această situație anularea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată deduse inițial și se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea. Persoana impozabilă realizează aceste ajustări ca urmare a unor situații cum ar fi:

a) modificări legislative;

b) modificări ale obiectului de activitate;

c) alocarea de bunuri/servicii pentru operațiuni care dau drept de deducere și ulterior alocarea acestora pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere. Se includ în această categorie și vehiculele pentru care nu a fost limitat dreptul de deducere conform [art. 145¹](#), în situația în care are loc o modificare de destinație, respectiv sunt utilizate pentru activități care impun limitarea dreptului de deducere la 50%, conform [art. 145¹](#) din Codul fiscal;

d) bunuri lipsă în gestiune din alte cauze decât cele prevăzute la [art. 148](#) alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv bunurile furate. În cazul bunurilor lipsă din gestiune care sunt imputate, se efectuează ajustarea taxei, sumele imputate nefiind considerate contravaloarea unor operațiuni în sfera de aplicare a TVA.

(6¹) În cazul contractelor de leasing financiar având ca obiect bunuri mobile corporale, altele decât bunurile de capital, care se reziliază, iar bunurile nu sunt restituite de utilizator în termenul prevăzut în contract, respectivele bunuri nu sunt considerate a fi lipsă în gestiunea locatorului/finanțatorului, acesta neavând obligația să efectueze ajustări ale taxei deduse dacă face dovada că a inițiat și a efectuat demersuri pentru recuperarea bunului, indiferent dacă la finalizarea acestor demersuri bunul este sau nu recuperat de către societatea de leasing.

(7) În situațiile prevăzute la alin. (6), taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor și activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform [art. 149](#) din Codul fiscal, activelor corporale fixe în curs de execuție, achiziționate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achizițiile intracomunitare de bunuri, importurile și achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor [art. 150](#) alin. (2) - (6), [art. 152³](#) alin. (10) sau [art. 160](#) din Codul fiscal, precum și cele achiziționate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la [art. 134²](#) alin. (6) din Codul fiscal, se ajustează la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea, pentru taxa deductibilă, respectiv pentru taxa care a fost plătită furnizorului/prestatorului, iar în cazul activelor corporale fixe se aplică și prevederile alin. (14). În situația în care la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea nu a fost achitată integral taxa aferentă achiziției, pe măsură ce se plătește diferența de taxă, persoana impozabilă nu își exercită dreptul de deducere a taxei respective cu excepția situației în care la data plății bunurile/serviciile sunt utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere a taxei. În cazul activelor corporale fixe amortizabile, pe măsură ce se plătește diferența de taxă, persoana impozabilă nu deduce partea din taxa plătită corespunzătoare valorii rămase neamortizate la momentul la care intervine evenimentul care a generat ajustarea. Dacă apar și alte evenimente care generează ajustarea TVA până la data plății TVA, în favoarea statului sau în favoarea persoanei impozabile, în cazul activelor corporale fixe amortizabile, suma taxei de dedus se determină în funcție de valoarea rămasă neamortizată la data fiecărui eveniment care generează ajustarea taxei. Taxa aferentă achizițiilor intracomunitare de bunuri, importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor [art. 150](#) alin. (2) - (6), [art. 152³](#) alin. (10) sau [art. 160](#) din Codul fiscal, efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare, precum și taxa aferentă achizițiilor de bunuri/servicii prevăzute la [art. 134²](#) alin. (6) din Codul fiscal efectuate de beneficiar de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare se ajustează potrivit regulilor generale prevăzute la alin. (6).

Exemplu:

Societatea A, care aplică sistemul TVA la încasare (sau a cumpărat bunuri de la o persoană care a aplicat TVA la încasare) a achiziționat în ianuarie 2013 un activ corporal fix amortizabil în valoare de 10.000 lei plus TVA 2.400 lei. La data achiziției societatea A plătește furnizorului suma de 6.200 lei, din care TVA 1.200 lei, care se deduce. Bunul este alocat unei activități cu drept de deducere integral.

- În luna martie 2014 apare primul eveniment care generează ajustarea taxei, respectiv bunul este alocat unei activități fără drept de deducere a TVA. Societatea A trebuie să efectueze ajustarea taxei deduse astfel:

- valoarea neamortizată a bunului este de 7.000 lei (reprezintă 70% din valoarea bunului);

- TVA dedusă 1.200 lei;

- ajustarea calculată în funcție de valoarea rămasă neamortizată: $1.200 \times 70\% = 840$ lei, în favoarea statului.

- În luna iunie 2014 societatea A mai plătește furnizorului suma de 2.583 lei, din care 500 lei reprezintă TVA. Taxa de dedus se determină proporțional cu valoarea rămasă

neamortizată la momentul la care a intervenit evenimentul care a generat ajustare, astfel: $500 \times 70\% = 350$ lei - taxă care nu se deduce. Diferența de 150 lei ($500 - 350$) se deduce.

- În luna septembrie 2014 apare al doilea eveniment care generează ajustarea taxei, respectiv bunul este alocat unei activități cu drept de deducere:

- valoarea rămasă neamortizată este de 6.000 lei (reprezentând 60% din valoarea bunului);

- TVA achitată: $1.200 \text{ lei} + 500 \text{ lei} = 1.700 \text{ lei}$;

- ajustarea calculată în funcție de valoarea rămasă neamortizată:

$1.700 \times 60\% = 1.020$ lei în favoarea persoanei impozabile.

- În luna decembrie 2014 societatea A plătește furnizorului suma de 3.617 lei, din care TVA reprezintă 700 lei. Taxa de dedus se determină în funcție de valoarea rămasă neamortizată la data fiecărui eveniment care generează ajustarea taxei, astfel: $700 \times 70\% - 700 \times 60\% = 490 - 420 = 70$ lei nu se deduc, iar diferența de 630 lei ($700 - 70$) se deduce.

(8) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente, conform [art. 153](#) alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, se consideră că activele corporale fixe, care nu sunt amortizate integral, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform [art. 149](#) din Codul fiscal, sunt alocate pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA unei activități fără drept de deducere, fiind obligatorie ajustarea taxei conform [art. 148](#) alin. (1) lit. c) din Codul fiscal pentru valoarea rămasă neamortizată. Ajustarea se efectuează în funcție de cota de taxă în vigoare la data achiziției activului corporal fix. Ajustarea va fi reflectată în ultimul decont de taxă depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. În cazul în care nu a evidențiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute, persoana impozabilă va declara și va plăti sumele rezultate din ajustarea taxei, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. După înregistrarea în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, persoanele impozabile pot ajusta, în conformitate cu prevederile alin. (2) lit. b), taxa aferentă activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital potrivit [art. 149](#) din Codul fiscal, pentru valoarea rămasă neamortizată, inclusiv în situația în care acestea au fost livrate în regim de taxare în perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, în cadrul procedurii de executare silită. Ajustarea va fi reflectată în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior. Prevederile alin. (3) și (7) se aplică corespunzător.

(9) *** Abrogat.

(10) În sensul [art. 148](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal:

a) prin *bunuri distruse* și prin *bunuri pierdute* se înțelege bunurile dispărute în urma unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră;

b) prin *calamități naturale* se înțelege fenomene cum ar fi inundațiile, alunecările de teren, cutremurele;

c) prin *cauze de forță majoră* se înțelege:

1. incendiu, dovedit prin documente de asigurare și/sau alte rapoarte oficiale;

2. război, război civil, acte de terorism;

3. orice alte evenimente pentru care se poate invoca forța majoră.

(11) Potrivit prevederilor [art. 148](#) alin. (2) lit. b) din Codul fiscal nu se fac ajustări ale taxei deductibile:

a) în cazul bunurilor de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, respectiv cele care îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții:

1. degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente. Sunt incluse în această categorie și produsele accizabile pentru care autoritatea competentă a emis decizie de aprobare a distrugerii;

2. se face dovada că bunurile au fost distruse;

b) în situația casării activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital prevăzute la [art. 149](#) din Codul fiscal.

(12) În conformitate cu prevederile [art. 148](#) alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, persoana impozabilă nu are obligația ajustării taxei în cazul perisabilităților, în limitele stabilite prin lege, al pierderilor tehnologice sau, după caz, al altor consumuri proprii, în limitele stabilite potrivit legii ori, în lipsa acestora, în limitele stabilite de persoana impozabilă în norma proprie de consum. În cazul depășirii limitelor de perisabilitate sau a limitelor privind normele tehnologice ori consumurile proprii, astfel cum sunt prevăzute la prima teză, se ajustează taxa aferentă depășirii acestora. Prin excepție, în cazul societăților de distribuție a energiei electrice, nu se face ajustarea taxei pentru cantitățile de energie electrică consumate la nivelul normei proprii de consum tehnologic sau, în lipsa acesteia, la nivelul normei aprobate de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei pentru fiecare societate de distribuție a energiei electrice, care include și consumul propriu comercial.

(13) Pentru operațiunile prevăzute la [art. 128](#) alin. (8) din Codul fiscal nu se efectuează ajustarea taxei deductibile.

(14) În cazul activelor corporale fixe, care nu sunt amortizate integral, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform [art. 149](#) din Codul fiscal, ajustarea taxei conform [art. 148](#) din Codul fiscal se face pentru valoarea rămasă neamortizată. Ajustarea se efectuează în funcție de cota de taxă în vigoare la data achiziției activului corporal fix. În sensul prezentelor norme, *prin valoare rămasă neamortizată* se înțelege valoarea de înregistrare în contabilitate diminuată cu amortizarea contabilă.

Norme metodologice:

ART. 149

54.

(1) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor care fac obiectul închirierii, leasingului, concesiunii sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane se efectuează de către persoana care închiriază, dacă în leasing ori pune la dispoziția altei persoane bunurile respective, cu excepția situației prevăzute la alin. (2). Data la care bunul se consideră achiziționat din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată de locatar/utilizator este data la care se face transferul dreptului de proprietate de către locatar/finanțator. Pentru taxa aferentă achiziției bunurilor de capital care au fost cumpărate de locatar/utilizator printr-un contract de leasing, perioada de ajustare începe la data de 1 ianuarie a anului în care a avut loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, dar ajustarea se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunurilor de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de

proprietate. În sensul [art. 149](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, prin *durată normală de funcționare* se înțelege durata normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală, în cazul activelor corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile conform prevederilor legale în vigoare. Activele corporale fixe de natura mijloacelor fixe amortizabile care fac obiectul leasingului sunt considerate bunuri de capital la locator/finanțator dacă limita minimă a duratei normale de utilizare este egală sau mai mare de 5 ani.

(2) Taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă transformării sau modernizării unui bun imobil ori a unei părți a acestuia se ajustează de către persoana la dispoziția căreia este pus bunul imobil sau o parte a acestuia în situația în care lucrările de transformare ori modernizare sunt efectuate de către această persoană, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părții de bun imobil. În situația în care valoarea fiecărei transformări sau modernizări nu depășește 20% din valoarea totală după transformarea ori modernizarea bunului imobil sau a părții de bun imobil, nu se efectuează ajustări privind taxa pe valoarea adăugată conform [art. 149](#) sau [art. 148](#) din Codul fiscal. În sensul prezentelor norme metodologice sunt luate în considerare operațiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil. În scopul calculării acestei depășiri se vor avea în vedere valorile reevaluate ale bunurilor respective, așa cum sunt înregistrate în contabilitate, sau, în cazul în care bunurile aparțin unor persoane care nu sunt obligate să conducă evidență contabilă, se va avea în vedere valoarea bunului imobil înainte și după transformare/modernizare stabilită prin raport de expertiză. Se consideră că bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare ori modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la [art. 149](#) alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, la data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a lucrărilor de transformare a construcției în cauză. Prin *proces-verbal de recepție definitivă* se înțelege procesul-verbal de recepție la terminarea lucrărilor. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea activului corporal fix cu valoarea transformării respective.

(3) Conform prevederilor [art. 149](#) alin. (4) lit. d) din Codul fiscal se ajustează deducerea inițială a taxei în situația în care bunul de capital își încetează existența ca urmare a unei lipse din gestiune în alte cazuri decât cele prevăzute la [art. 149](#) alin. (4) lit. d) din Codul fiscal pentru care nu se efectuează ajustarea taxei deductibile. În cazul bunurilor lipsă din gestiune care sunt imputate, se efectuează ajustarea taxei, sumele imputate nefiind considerate contravaloarea unor operațiuni în sfera de aplicare a TVA.

(3¹) În cazul contractelor de leasing financiar având ca obiect bunuri de capital, care se reziliază, iar bunurile nu sunt restituite de utilizator în termenul prevăzut în contract, respectivele bunuri nu sunt considerate a fi lipsă în gestiunea locatorului/finanțatorului, acesta neavând obligația să efectueze ajustări ale taxei deduse dacă face dovada că a inițiat și a efectuat demersuri pentru recuperarea bunului, indiferent dacă la finalizarea acestor demersuri bunul este sau nu recuperat de către societatea de leasing.

(4) În sensul [art. 149](#) alin. (4) lit. d) pct. 2 din Codul fiscal:

a) prin *bunuri distruse* și prin *bunuri pierdute* se înțelege bunurile dispărute în urma unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră;

b) prin *calamități naturale* se înțelege fenomene cum ar fi inundațiile, alunecările de teren, cutremurele;

c) prin *cauze de forță majoră* se înțelege:

1. incendiu, dovedit prin documente de asigurare și/sau alte rapoarte oficiale;
2. război, război civil, acte de terorism;
3. orice alte evenimente pentru care se poate invoca forța majoră.

(5) În situația în care în cursul perioadei de ajustare expiră contractul de închiriere, leasing, concesiune sau orice alt tip de contract prin care bunul imobil ori o parte a acestuia a fost pus/pusă la dispoziția altei persoane și bunul de capital este restituit proprietarului sau persoanei care a pus bunul la dispoziție, se consideră că bunul de capital constând în modernizările/transformările efectuate conform alin. (2) își încetează existența în cadrul activității economice a persoanei impozabile care a utilizat bunul respectiv, conform [art. 149](#) alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. Ajustarea deducerii aferente operațiunilor de transformare sau modernizare se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care bunul este restituit proprietarului, în conformitate cu prevederile [art. 149](#) alin. (5) lit. c) din Codul fiscal. Dacă lucrările de modernizare/transformare sunt transferate cu titlu oneros proprietarului sau persoanei care a pus bunul la dispoziție, se aplică prevederile [art. 149](#) alin. (4) lit. d) pct. 1, respectiv nu se mai efectuează ajustarea taxei.

(6) În cazul persoanelor impozabile a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de organele fiscale competente conform [art. 153](#) alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, se consideră că bunurile de capital nu sunt alocate unei activități economice pe perioada în care nu au avut un cod valabil de TVA, fiind obligatorie ajustarea taxei conform [art. 149](#) alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal. Ajustarea va fi reflectată în ultimul decont de taxă depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. După înregistrarea în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, persoanele impozabile pot ajusta taxa aferentă bunurilor de capital proporțional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, în conformitate cu prevederile [art. 149](#) alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. În situația bunurilor de capital livrate în cadrul procedurii de executare silită, în regim de taxare, în perioada în care persoanele impozabile nu au avut un cod valabil de TVA, persoanele impozabile pot ajusta taxa aferentă acestora proporțional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, determinată în funcție de anul în care a avut loc livrarea bunurilor respective. Ajustarea va fi reflectată în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(7) Începând cu anul 2008, conform [art. 149](#) alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, dacă bunul de capital este utilizat total sau parțial în alte scopuri decât activitățile economice ori pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare și proporțional cu partea din bunul de capital utilizată în aceste scopuri. În cazul în care dreptul de deducere aferent bunului de capital achiziționat se exercită pe bază de pro rata, se aplică prevederile alin. (9).

(8) Dispoziții tranzitorii pentru bunurile de capital pentru care în anul 2007 nu s-a exercitat dreptul de deducere pe bază de pro rata, ci s-a aplicat ajustarea pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinației de utilizare, datorită faptului că nu erau utilizate integral pentru

operațiuni care dau drept de deducere: la finele anului 2008, taxa aferentă părții din bunul de capital utilizate pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, respectiv diferența rămasă de 4/5 sau 19/20, va fi ajustată o singură dată și înscrisă în decontul lunii decembrie 2008 la rândul corespunzător din decontul de taxă. Dispoziția tranzitorie nu se aplică în cazul în care în cursul anului 2008 trebuie efectuată ajustarea o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, conform [art. 149](#) alin. (5) lit. c) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1, pentru situația prevăzută la [art. 149](#) alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă cumpără o clădire pentru activitatea sa economică la data de 23 iulie 2007. La 1 august 2009, această persoană decide să utilizeze clădirea integral în scop de locuință sau pentru operațiuni scutite fără drept de deducere. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 și până în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare (2009 - 2026) și persoana respectivă trebuie să restituie 18 douăzecimi din TVA dedusă inițial. Dacă ulterior clădirea va fi din nou utilizată pentru operațiuni cu drept de deducere, se va realiza ajustarea pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, în favoarea persoanei impozabile, conform [art. 149](#) alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Numărul ajustărilor poate fi nelimitat, acesta depinzând de modificarea destinației bunului respectiv în perioada de ajustare, respectiv pentru operațiuni care dau sau nu drept de deducere.

Exemplul nr. 2, pentru situația prevăzută la [art. 149](#) alin. (4) lit. a) pct. 2 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform [art. 153](#) din Codul fiscal achiziționează un imobil în anul 2007 în vederea desfășurării de operațiuni cu drept de deducere și deduce integral taxa pe valoarea adăugată la data achiziționării. În anul 2009 închiriază în întregime imobilul în regim de scutire de taxa pe valoarea adăugată. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 și până în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare (2009 - 2026) și persoana respectivă trebuie să restituie 18 douăzecimi din TVA dedusă inițial.

Exemplul nr. 3, pentru situația prevăzută la [art. 149](#) alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform [art. 153](#) din Codul fiscal deține un hotel care a fost cumpărat în anul 2007 și s-a dedus TVA de 6 milioane lei pentru cumpărarea acestui imobil. În anul 2010, la parterul hotelului se amenajează un cazinou care ocupă 30% din suprafața clădirii. Activitatea de jocuri de noroc fiind scutită de TVA fără drept de deducere, persoana respectivă trebuie să ajusteze taxa dedusă inițial, proporțional cu suprafața ocupată de cazinou. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 și până la finele anului 2026. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, la schimbarea destinației unei părți din clădire, astfel:

- pentru 2007, 2008, 2009, persoana impozabilă nu ajustează taxa dedusă inițial, aferentă acestor ani, care reprezintă $300.000 \text{ lei} \times 3 \text{ ani} = 900.000 \text{ lei}$;

- pentru perioada rămasă, 2010 - 2026 = 17 ani, taxa se ajustează astfel:

- $5.100.000 \text{ lei} \times 30\% = 1.530.000 \text{ lei}$ - taxa nedeductibilă, care se înscrie în decontul de taxă pe valoarea adăugată din perioada fiscală în care apare modificarea de destinație. În

situația în care partea alocată cazinoului de 30% din clădire se mărește sau se micșorează, se fac ajustări suplimentare în plus ori în minus conform aceleiași proceduri.

Exemplul nr. 4, pentru situația prevăzută la [art. 149](#) alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, dispoziții tranzitorii:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă, conform [art. 153](#) din Codul fiscal, închiriază în cursul anului 2007 o clădire care a fost cumpărată în cursul aceluiași an și s-a dedus TVA de 9 milioane lei aferentă bunului cumpărat. În cursul anului 2007, o parte din bunul imobil este închiriată în regim de scutire conform [art. 141](#) alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, respectiv 50% din suprafața bunului imobil. Persoana impozabilă a efectuat următoarea ajustare în anul 2007:

$9.000.000 : 20 = 450.000$; $450.000 \times 50\% = 225.000$ lei, taxă de ajustat aferentă anului 2007, care s-a înscris în decontul din decembrie 2007 la rubrica corespunzătoare cu semnul minus.

În anul 2008, persoana impozabilă trebuie să efectueze următoarea ajustare: $225.000 \times 19 = 4.275.000$ lei, care se va înscrie în decontul lunii decembrie cu semnul minus. Dacă, începând cu data de 1 ianuarie 2008 și până în anul 2026 inclusiv, se va modifica suprafața închiriată în regim de scutire în plus sau în minus, de fiecare dată se vor efectua ajustări ale taxei pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare în decontul lunii în care a apărut fiecare modificare.

Dacă taxa aferentă aceluiași bun imobil s-ar fi dedus pe bază de pro rata în anul 2007, nu se mai aplică ajustările din exemplul nr. 4, ci se aplică ajustarea prevăzută la alin. (9).

(9) Pentru cazul prevăzut la [art. 149](#) alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la [art. 149](#) alin. (2) din Codul fiscal, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă/nededusă inițial, în funcție de pro rata definitivă la finele fiecărui an, conform procedurii descrise la [art. 147](#) alin. (13) din Codul fiscal. Această ajustare se aplică pentru bunurile la achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea cărora se aplică prevederile [art. 147](#) alin. (5) din Codul fiscal, precum și pentru bunurile de capital la achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea cărora s-a dedus integral taxa ori nu s-a exercitat dreptul de deducere a taxei și care în cursul perioadei de ajustare sunt alocate unor activități în cazul cărora nu se poate determina proporția în care sunt utilizate pentru operațiuni cu drept de deducere și fără drept de deducere. Dacă taxa aferentă achiziției, fabricării, construcției, transformării sau modernizării bunului de capital s-a dedus integral se consideră că taxa a fost dedusă pe bază de pro rata de 100%, respectiv dacă nu s-a exercitat dreptul de deducere se consideră că pro rata a fost de 0%. Față de ajustarea prevăzută la [art. 149](#) alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, care se face de câte ori apare un eveniment care conduce la ajustare, în cazurile prevăzute la prezentul alineat ajustarea se va realiza anual, pe durata întregii perioade de ajustare, atât timp cât bunul de capital este alocat unei activități în cazul căreia nu se poate determina proporția în care este utilizat pentru operațiuni cu drept de deducere și fără drept de deducere. Dacă în cursul perioadei de ajustare a unui bun de capital, pentru care se aplică metoda de ajustare prevăzută de prezentul alineat, apare unul dintre următoarele evenimente: bunul de capital este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, este alocat unui sector de activitate care nu dă drept de deducere, face obiectul unei

operațiuni pentru care taxa este deductibilă integral sau își încetează existența, taxa se ajustează conform prevederilor alin. (8), (11) sau (12).

Exemplu: O persoană impozabilă cu regim mixt cumpără un utilaj la data de 1 noiembrie 2008, în valoare de 200.000 lei, plus 19% TVA, adică 38.000 lei. Pro rata provizorie pentru anul 2008 este 40%, iar taxa dedusă este de 15.200 lei (38.000 lei x 40%). Pro rata definitivă calculată la sfârșitul anului 2008 este de 30%.

La sfârșitul anului 2008 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv $38.000 \text{ lei} \times 30\% = 11.400 \text{ lei}$ taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (15.200 lei), iar diferența de 3.800 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă nedeductibilă. Această ajustare a deducerii se referă la întreaga sumă dedusă inițial provizoriu și prin urmare acoperă și ajustarea aferentă primei cincimi pentru bunurile de capital.

Ajustările pentru anii 2009, 2010, 2011 și 2012 se realizează astfel:

TVA deductibilă se împarte la 5: $38.000 \text{ lei} : 5 = 7.600 \text{ lei}$.

TVA efectiv dedusă în baza pro rata definitivă pentru prima perioadă se împarte la rândul său la 5: $11.400 \text{ lei} : 5 = 2.280 \text{ lei}$.

Rezultatul înmulțirii taxei pe valoarea adăugată deductibile de 7.600 lei cu pro rata definitivă pentru fiecare dintre perioadele următoare se va compara apoi cu 2.280 lei.

Diferența rezultată va constitui ajustarea deducerii în favoarea fie a statului, fie a persoanei impozabile.

Ajustarea pentru anul 2009:

- pro rata definitivă pentru anul 2009 este de 50%;
- deducere autorizată: $7.600 \text{ lei} \times 50\% = 3.800 \text{ lei}$;
- deja dedusă: 2.280 lei;
- deducerea suplimentară permisă: $3.800 \text{ lei} - 2.280 \text{ lei} = 1.520 \text{ lei}$.

Ajustarea pentru anul 2010:

- pro rata definitivă pentru anul 2010 este de 20%;
- deducere autorizată: $7.600 \text{ lei} \times 20\% = 1.520 \text{ lei}$;
- deja dedusă: 2.280 lei;
- ajustare în favoarea statului: $2.280 \text{ lei} - 1.520 \text{ lei} = 760 \text{ lei}$ - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei prevăzut la alin. (16).

Ajustarea pentru anul 2011:

- pro rata definitivă pentru anul 2011 este de 25%;
- deducere autorizată: $7.600 \text{ lei} \times 25\% = 1.900 \text{ lei}$;
- deja dedusă: 2.280 lei;
- ajustare în favoarea statului: $2.280 \text{ lei} - 1.900 \text{ lei} = 380 \text{ lei}$ - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei prevăzut la alin. (16).

Ajustarea pentru anul 2012:

- pro rata definitivă pentru anul 2012 este de 70%;
- deducere autorizată: $7.600 \text{ lei} \times 70\% = 5.320 \text{ lei}$;
- deja dedusă: 2.280 lei;
- deducere suplimentară permisă: $5.320 \text{ lei} - 2.280 \text{ lei} = 3.040 \text{ lei}$.

Orice modificare a pro rata în anii următori, respectiv după scurgerea ultimului an de ajustare (2012), nu va mai influența deducerile efectuate pentru acest utilaj. Dar pentru livrări către sine nu există limită de timp.

Dacă presupunem că utilajul ar fi vândut în cursul anului 2011 la valoarea de 150.000 lei plus 36.000 lei, reprezentând TVA calculată aplicând cota de 24%, persoana impozabilă ar avea dreptul să efectueze o ajustare în favoarea sa astfel:

- taxa nededusă: 26.600 lei (38.000 lei - 11.400 lei);
- taxa colectată: 36.000 lei;
- ajustare permisă: $26.600 \text{ lei} \times 2/5 = 10.640 \text{ lei}$ (deoarece este mai mică decât taxa colectată).

Dacă presupunem că același utilaj ar fi alocat în cursul anului 2010 unui sector de activitate care nu dă drept de deducere sau își încetează existența ori este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, persoana impozabilă ar avea obligația să efectueze următoarele ajustări:

- perioada rămasă din perioada de ajustare: 3 ani;
- taxa dedusă inițial: 11.400 lei;
- ajustare în favoarea bugetului de stat: $2.280 \text{ lei} \times 3/5 = 1.368 \text{ lei}$.

(10) Ajustarea prevăzută la [art. 149](#) alin. (4) și (5) din Codul fiscal nu se efectuează în situația în care sunt aplicabile prevederile [art. 128](#) alin. (4) lit. a) și b) din Codul fiscal referitoare la livrarea către sine, precum și în situația în care nu are loc o livrare de bunuri în conformitate cu prevederile [art. 128](#) alin. (8) din Codul fiscal, cu excepția casării activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile [art. 149](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. În situația în care casarea activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile [art. 149](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal este realizată în conformitate cu prevederile unui act normativ care impune casarea respectivelor active, nu se efectuează ajustarea prevăzută la [art. 149](#) alin. (4) și (5) din Codul fiscal. Demolarea unor construcții, achiziționate împreună cu suprafața de teren pe care au fost edificate, nu determină obligația de ajustare a deducerii inițiale a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziționării construcțiilor care au fost demolate, dacă persoana impozabilă face dovada intenției, confirmată cu elemente obiective, că suprafața de teren pe care erau edificate construcțiile continuă să fie utilizată în scopul operațiunilor sale taxabile, cum ar fi, de exemplu, edificarea altor construcții destinate unor operațiuni taxabile, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-257/11 Gran Via Moinești.

(11) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la [art. 149](#) alin. (4) lit. c) din Codul fiscal se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării, fiind de până la o cincime ori, după caz, o douăzecime pe an din valoarea taxei nededuse până la momentul ajustării, și se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care apare livrarea sau orice altă operațiune pentru care taxa aferentă bunului de capital este deductibilă. Prevederile prezentului alineat se completează cu cele ale pct. 38 și 39.

(12) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la [art. 149](#) alin. (4) lit. d) din Codul fiscal se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării, și este de până la o cincime sau, după caz, o douăzecime pe an din valoarea taxei deduse inițial, fiind operată în decontul de TVA aferent perioadei fiscale în care bunurile de capital își încetează existența, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (10). Casarea unui bun de capital înainte de expirarea duratei normale de funcționare a acestuia nu este considerată livrare către sine, dar se aplică prevederile referitoare la

ajustare, dacă bunul își încetează existența în cadrul perioadei de ajustare, cu excepțiile prevăzute la alin. (10).

Exemplu: O persoană impozabilă cumpără un mijloc fix a cărui durată normală de funcționare este de 7 ani, la data de 30 noiembrie 2007, în valoare de 10.000 lei + TVA (19% = 1.900 lei), și deduce 1.900 lei.

La data de 2 decembrie 2009, mijlocul fix este casat. În acest caz există o ajustare în favoarea statului, în valoare de 3 cincimi din 1.900 lei, respectiv 1.140 lei.

(13) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, conform [art. 149](#) alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, se efectuează în cazul în care furnizorul ajustează baza de impozitare conform [art. 138](#) lit. a) - c) din Codul fiscal. Ajustarea se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare în perioada fiscală în care apar situațiile prevăzute la [art. 138](#) lit. a) - c) din Codul fiscal, pe baza facturii emise de furnizor. Ajustările ulterioare prevăzute la [art. 149](#) alin. (4) lit. a) - d) din Codul fiscal se vor efectua ținându-se cont de taxa dedusă după efectuarea ajustării prevăzute de prezentul alineat.

(14) În vederea ajustării taxei deductibile aferente bunurilor de capital, persoanele impozabile sunt obligate să țină un registru al bunurilor de capital, în care să evidențieze pentru fiecare bun de capital, astfel cum este definit la [art. 149](#) alin. (1) din Codul fiscal, următoarele informații:

- a) data achiziției, fabricării, finalizării construirii sau transformării/modernizării;
- b) valoarea (baza de impozitare) bunului de capital;
- c) taxa deductibilă aferentă bunului de capital;
- d) taxa dedusă;
- e) ajustările efectuate conform [art. 149](#) alin. (4) din Codul fiscal.

(15) Prevederile [art. 149](#) din Codul fiscal și ale prezentului punct se aplică și de către persoanele impozabile care efectuează operațiuni imobiliare constând în operațiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesiune și alte operațiuni similare, efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(16) În sensul [art. 149](#) alin. (7) din Codul fiscal, nu se efectuează ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital în situația în care suma care ar rezulta ca urmare a fiecărei ajustări aferente unui bun de capital este mai mică de 1.000 lei.

(17) În cazul bunurilor de capital pentru care persoana impozabilă a aplicat prevederile [art. 145](#) alin. (1¹) și (1²) din Codul fiscal, perioada de ajustare începe la data prevăzută la [art. 149](#) alin. (3) din Codul fiscal.

(18) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, achiziționate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achizițiile intracomunitare de bunuri, importurile și achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor [art. 150](#) alin. (2) - (6), [art. 152³](#) alin. (10) sau [art. 160](#) din Codul fiscal, precum și a bunurilor de capital achiziționate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la [art. 134²](#) alin. (6) din Codul fiscal, se ajustează la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea conform [art. 149](#) alin. (4) lit. a), c) și d) din Codul fiscal, astfel:

a) în situația în care ajustarea este în favoarea statului, se ajustează taxa efectiv dedusă aferentă sumei plătite, corespunzătoare perioadei rămase din perioada de ajustare;

b) în situația în care ajustarea este în favoarea persoanei impozabile se ajustează taxa nededusă dar plătită furnizorului/prestatorului, corespunzătoare perioadei rămase din perioada de ajustare.

(19) În situația prevăzută la alin. (18), dacă la data la care intervine un eveniment care generează ajustarea nu a fost achitată integral taxa aferentă achiziției, pe măsură ce se plătește diferența de taxă, se determină taxa care ar fi deductibilă sau nedeductibilă corespunzător utilizării bunului de capital pentru operațiuni cu ori fără drept de deducere în cadrul perioadei de ajustare și se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care taxa a fost plătită. Taxa aferentă achizițiilor intracomunitare de bunuri, importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor [art. 150](#) alin. (2) - (6), [art. 152³](#) alin. (10) sau [art. 160](#) din Codul fiscal, efectuate de o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare, precum și taxa aferentă achizițiilor de bunuri/servicii prevăzute la [art. 134²](#) alin. (6) din Codul fiscal efectuate de beneficiar de la o persoană impozabilă care aplică sistemul TVA la încasare se ajustează potrivit regulilor generale prevăzute la alin. (1) - (16).

Exemplu: O persoană impozabilă B cumpără un bun de capital (o clădire) de la persoana impozabilă A. Ambele persoane aplică sistemul TVA la încasare. Valoarea bunului de capital este de 100.000 lei și TVA aferentă este de 24.000 lei. Prin contractul dintre părți se stabilesc următoarele: bunul de capital va fi pus la dispoziția persoanei impozabile B la data de 20.07.2013, urmând ca plata să se facă în 4 tranșe egale de 25.000 lei + TVA aferentă, care devin scadente la plată corespunzător, prima tranșă la data punerii bunului la dispoziția persoanei impozabile B (20.07.2013), a doua tranșă la 31.12.2013, a treia tranșă la 30.06.2014 și ultima tranșă la 31.12.2014. Plățile se efectuează cu respectarea prevederilor contractuale.

Perioada de ajustare începe de la 1 ianuarie a anului în care bunul de capital este pus la dispoziția persoanei impozabile B, respectiv 1 ianuarie 2013.

Situația 1:

În perioada 20.07.2013 - 31.07.2014 bunul de capital este utilizat în scopul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile B, respectiv operațiunilor de închiriere în regim de taxare cu TVA prin opțiune conform [art. 141](#) alin. (3) din Codul fiscal.

Începând cu 1.08.2014 bunul de capital este alocat în integralitate pentru realizarea de operațiuni de închiriere în regim de scutire de TVA fără drept de deducere în sensul [art. 141](#) alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

- Perioada de ajustare (20 de ani): 1.01.2013 - 31.12.2032

- TVA aferentă achiziției bunului de capital: 24.000 lei.

- TVA dedusă conform plăților efectuate până la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea: 18.000 lei, corespunzător celor 3 tranșe de plată efectuate.

- Ajustarea taxei deduse la data evenimentului care generează ajustarea: $18.000 \times \frac{19}{20} = 17.100$ lei, în favoarea statului. Diferența de 900 de lei reprezintă taxa dedusă pentru anul 2013, în care bunul a fost utilizat pentru operațiuni taxabile.

La 31.12.2014 se plătește și ultima tranșă, TVA aferentă fiind de 6.000 lei.

Se determină la momentul efectuării plății cuantumul TVA deductibile în funcție de modul de utilizare a bunului de capital în perioada de ajustare, astfel: $6.000 \text{ lei} \times \frac{19}{20} \text{ ani} = 5.700 \text{ lei}$ care nu se poate deduce, întrucât corespunde celor 19 ani rămași din perioada de ajustare, iar bunul de capital este deja alocat operațiunilor scutite fără drept de deducere.

Suma de 5.700 lei se scade din contul 4428 «TVA neexigibilă» fiind înregistrată în conturile de cheltuieli.

Suma de 300 lei aferentă anului 2013 se va deduce în decontul lunii decembrie 2014 și se înscrie în decont la rândurile corespunzătoare de taxă dedusă.

La data de 3.03.2016 bunul de capital începe să fie utilizat în integralitate pentru operațiuni taxabile.

- TVA de ajustat: $24.000 \times 17/20 = 20.400$ lei, în favoarea persoanei impozabile.

Situația 2:

În perioada 20.07.2013 - 31.07.2014 bunul de capital este utilizat în scopul operațiunilor taxabile ale persoanei impozabile B, respectiv pentru operațiuni de închiriere în regim de taxare cu TVA în sensul [art. 141](#) alin. (3) din Codul fiscal. Începând cu 1.08.2014 bunul de capital este alocat parțial (20%) pentru realizarea de operațiuni de închiriere în regim de scutire de TVA fără drept de deducere în sensul [art. 141](#) alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

- Perioada de ajustare (20 ani): 1.01.2013 - 31.12.2032

- TVA dedusă conform plăților efectuate până la data la care intervine evenimentul care generează ajustarea: 18.000 lei, corespunzător celor 3 tranșe de plată efectuate.

- Ajustarea taxei deduse la data evenimentului care generează ajustarea: $18.000 \times 19/20 \times 20\% = 3.420$ lei în favoarea statului.

La 31.12.2014 se plătește și ultima tranșă, TVA aferentă fiind de 6.000 lei.

Se determină la momentul efectuării plății cuantumul TVA deductibile în funcție de modul de utilizare a bunului de capital în perioada de ajustare, astfel: $6.000 \text{ lei} \times 19/20 \times 20\% = 1.140$ lei, care nu se pot deduce, întrucât corespund celor 19 ani rămași din perioada de ajustare, iar bunul de capital este deja alocat operațiunilor scutite fără drept de deducere în proporție de 20%.

În decontul lunii decembrie 2014 se înscrie la rândurile corespunzătoare de taxă dedusă suma de 4.860 lei ($6.000 - 1.140$).

La data de 3.03.2016 bunul de capital începe să fie utilizat în integralitate pentru operațiuni taxabile.

- TVA dedusă: $24.000 - 3.420 - 1.140 = 19.440$ lei

- TVA nededusă: 1.140 lei

- TVA dedusă inițial și ajustată în favoarea statului: 3.420 lei

- TVA de ajustat - 17 ani - în favoarea persoanei impozabile B: $24.000 \times 17/20 \times 20\% = 4.080$ lei.

(20) Pentru cazul prevăzut la [art. 149](#) alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, achiziționate de persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât achizițiile intracomunitare de bunuri, importurile și achizițiile de bunuri/servicii pentru care se aplică taxare inversă potrivit prevederilor [art. 150](#) alin. (2) - (6), [art. 152^{^3}](#) alin. (10) sau [art. 160](#) din Codul fiscal, precum și a bunurilor de capital achiziționate de beneficiari de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare, altele decât cele prevăzute la [art. 134^{^2}](#) alin. (6) din Codul fiscal, se ajustează conform alin. (9), ținând cont de plățile efectuate astfel:

a) în anul achiziției se ajustează taxa aferentă sumelor efectiv plătite conform pro rata definitivă din acest an;

b) de câte ori se mai efectuează o plată în anii următori din perioada de ajustare se deduce taxa aferentă plăților efectuate în funcție de pro rata definitivă din anul achiziției, în decontul perioadei fiscale în care s-a efectuat plata;

c) la finele fiecărui an se ajustează o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă corespunzătoare plăților efectuate, în funcție de pro rata definitivă;

d) în situația în care se efectuează ajustarea prevăzută la lit. c) și ulterior se mai efectuează plăți, la fiecare plată se recalculează taxa ajustată conform lit. c), în funcție de plățile efectuate, diferența rezultată înscriindu-se în decontul aferent perioadei fiscale în care s-a efectuat fiecare plată.

Exemplu:

O persoană impozabilă cu regim mixt care aplică sistemul TVA la încasare cumpără un utilaj la data de 1 martie 2013, în valoare de 200.000 lei, plus 24% TVA, adică 48.000 lei. Conform contractului plata utilajului se efectuează astfel: 50% din valoare la data achiziției, respectiv 124.000 lei (din care TVA 24.000 lei), iar diferența în două rate de câte 62.000 lei (din care TVA 12.000 lei), plătibile în luna ianuarie a următorilor 2 ani. Pro rata provizorie pentru anul 2013 este 30%.

La data achiziției persoana impozabilă deduce taxa aferentă sumei achitate corespunzător pro rata provizorie astfel:

$24.000 \text{ lei} \times 30\% = 7.200 \text{ lei}$, taxă care se deduce în decontul aferent lunii martie 2013.

Pro rata definitivă calculată la sfârșitul anului 2013 este de 40%.

La sfârșitul anului 2013 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv $24.000 \text{ lei} \times 40\% = 9.600 \text{ lei}$ taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (7.200 lei), iar diferența de 2.400 lei se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă deductibilă.

Anul 2014

Pro rata provizorie utilizată în anul 2014 este de 50%.

În luna ianuarie din anul 2014 se efectuează plata sumei de 62.000 lei (din care TVA 12.000 lei).

La data plății se calculează taxa de dedus, ținând cont de pro rata definitivă din anul 2013, anul achiziției utilajului:

$12.000 \text{ lei} \times 40\% = 4.800 \text{ lei}$, taxă care se deduce în decontul aferent lunii ianuarie 2014.

Pro rata definitivă pentru anul 2014 calculată la sfârșitul anului este de 60%.

La sfârșitul anului 2014 se fac următoarele calcule:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăților efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

$24.000 \text{ lei} + 12.000 \text{ lei} = 36.000 \text{ lei} : 5 = 7.200 \text{ lei}$.

Deducerea autorizată, respectiv taxa care poate fi dedusă pentru anul 2014 se calculează astfel:

$7.200 \text{ lei} \times 60\% = 4.320 \text{ lei}$.

Taxa deja dedusă corespunzătoare unui an, respectiv anului 2014, se calculează astfel:

9.600 lei (dedusă în anul 2013) + 4.800 lei (dedusă în anul 2014) = $14.400 \text{ lei} : 5 = 2.880 \text{ lei}$.

Se compară deducerea autorizată cu taxa deja dedusă pentru anul 2014, iar diferența de 1.440 lei ($4.320 \text{ lei} - 2.880 \text{ lei}$) reprezintă taxa de dedus suplimentar care se înscrie în decontul lunii decembrie.

Anul 2015

Pro rata provizorie utilizată în anul 2015 este de 60%.

În luna ianuarie 2015 se efectuează plata sumei de 62.000 lei (din care TVA 12.000 lei).

La data plății se calculează taxa de dedus, ținând cont de pro rata definitivă din anul 2013, anul achiziției utilajului:

$12.000 \text{ lei} \times 40\% = 4.800 \text{ lei}$, taxă care se deduce în decontul aferent lunii ianuarie 2015.

Ca urmare a efectuării acestei plăți se recalculează taxa deductibilă aferentă anului 2014 astfel:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăților efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

$24.000 \text{ lei} + 12.000 \text{ lei} + 12.000 \text{ lei} = 48.000 \text{ lei} : 5 = 9.600 \text{ lei}$.

Deducerea autorizată, respectiv taxa care poate fi dedusă pentru anul 2014 ca urmare a acestei plăți se calculează astfel:

$9.600 \text{ lei} \times 60\% = 5.760 \text{ lei}$.

Taxa deja dedusă corespunzătoare unui an este:

$9.600 \text{ lei (dedusă în anul 2013)} + 4.800 \text{ lei (dedusă în anul 2014)} + 4.800 \text{ lei (dedusă în anul 2015)} = 19.200 \text{ lei} : 5 = 3840 \text{ lei}$.

Se compară deducerea autorizată cu taxa dedusă efectiv (5.760 lei - 3.840 lei), iar diferența de 1.920 lei este taxa care se poate deduce pentru anul 2014.

Întrucât în decembrie 2014 s-a dedus suma de 1.440 lei, se va deduce suplimentar în ianuarie 2015 (luna în care s-a achitat ultima rată) suma de 480 lei (1.920 lei - 1.440 lei).

În luna decembrie 2015 se efectuează ajustarea corespunzătoare acestui an în funcție de pro rata definitivă, care este de 30%, astfel:

Taxa deductibilă corespunzătoare plăților efectuate se împarte la 5 (perioada de ajustare):

$24.000 \text{ lei} + 12.000 \text{ lei} + 12.000 \text{ lei} = 48.000 \text{ lei} : 5 = 9.600 \text{ lei}$.

Deducerea autorizată conform pro rata definitivă pentru acest an este de 2.880 lei (9.600 lei x 30%).

Se determină taxa deja dedusă pentru acest an:

$9.600 \text{ lei} + 4.800 \text{ lei} + 4.800 \text{ lei} = 19.200 \text{ lei} : 5 = 3.840 \text{ lei}$.

Întrucât s-a dedus mai mult, în decontul lunii decembrie ar trebui să se efectueze o ajustare în favoarea statului, dar în cazul prezentat fiind o sumă mai mică de 1.000 lei, respectiv de 960 lei (3.840 lei - 2.880 lei), ajustarea nu se efectuează.

Anul 2016

- pro rata definitivă pentru anul 2016 este de 35%;

- deducere autorizată: $9.600 \text{ lei} \times 35\% = 3.360 \text{ lei}$;

- deja dedusă: 3.840 lei;

- ajustare în favoarea statului: $3.840 - 3.360 \text{ lei} = 480 \text{ lei}$ - nu se efectuează, fiind sub nivelul minim de 1.000 lei prevăzut la alin. (16).

În ultimul an al perioadei de ajustare, respectiv anul 2017, ajustarea se va efectua similar celei de la sfârșitul anului 2016.

(21) Persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, precum și cele care au achiziționat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA la încasare și trec la regimul special de scutire prevăzut la [art. 152](#) din Codul fiscal aplică în mod corespunzător prevederile alin. (17) și alin. (18) lit. a).

Norme metodologice

ART. 150

55. (1) O persoană impozabilă care are sediul activității economice în România și livrează bunuri sau prestează servicii de la un sediu fix situat în afara României către beneficiari persoane impozabile stabilite în România, iar locul acestor operațiuni este considerat a fi în România, conform [art. 132](#) sau [133](#) din Codul fiscal, nu poate fi considerată ca nefiind stabilită în România, chiar dacă sediul activității economice nu participă la livrarea bunurilor și/sau la prestarea serviciilor, fiind persoana obligată la plata taxei conform [art. 150](#) alin. (1) din Codul fiscal.

(2) În sensul [art. 150](#) alin. (5) din Codul fiscal, persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată este persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la [art. 144](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care bunurile ies din regimurile ori situațiile respective printr-un import, caz în care se aplică prevederile [art. 151^{^1}](#) din Codul fiscal și pct. 59.

(3) Prevederile [art. 150](#) alin. (6) din Codul fiscal nu se aplică în cazul vânzărilor la distanță realizate dintr-un stat membru în România de o persoană nestabilită în România, pentru care locul livrării este în România conform [art. 132](#) alin. (2) și (3) din Codul fiscal, persoana nestabilită în România fiind obligată să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal.

(4) În cazul serviciilor taxabile achiziționate intracomunitar, taxa este datorată conform [art. 150](#) alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în situația în care beneficiarul persoană impozabilă stabilit în România nu și-a îndeplinit obligația de a se înregistra în scopuri de TVA conform [art. 153](#) sau [153^{^1}](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 150 al.2

56. Desemnarea reprezentantului fiscal se realizează conform prevederilor pct. 66^{^1}.

57. Desemnarea reprezentantului fiscal se realizează conform prevederilor pct. 66^{^1}.

Norme metodologice:

ART. 150 al.3

58. Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 151^{^1}

59. (1) În aplicarea [art. 151^{^1}](#) din Codul fiscal, importatorul care are obligația plății taxei pentru un import de bunuri taxabil este:

a) cumpărătorul către care se expediază bunurile la data la care taxa devine exigibilă la import sau, în absența acestui cumpărător, proprietarul bunurilor la această dată. Prin excepție, furnizorul bunului sau un furnizor anterior poate opta pentru calitatea de importator. Orice livrări anterioare importului nu sunt impozabile în România, cu excepția livrărilor de bunuri pentru care se aplică regulile prevăzute la [art. 132](#) alin. (1) lit. e) și f) din Codul fiscal.

b) furnizorul bunurilor, pentru livrările de bunuri care sunt instalate sau asamblate în interiorul României de către furnizor ori în numele acestuia și dacă livrarea acestor bunuri are loc în România în condițiile [art. 132](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, sau cumpărătorul către care se expediază bunurile, dacă acesta a optat pentru calitatea de importator;

c) proprietarul bunurilor, pentru bunurile importate în vederea efectuării de operațiuni de închiriere sau leasing în România;

d) persoana care reimportă în România bunurile exportate în afara Comunității, pentru aplicarea scutirilor prevăzute la [art. 142](#) alin. (1) lit. h) și i) din Codul fiscal;

e) proprietarul bunurilor sau persoana impozabilă înregistrată conform [art. 153](#) din Codul fiscal, care importă bunuri în România:

1. în regim de consignație sau stocuri la dispoziția clientului, pentru verificarea conformității ori pentru testare. Beneficiarul înregistrat conform [art. 153](#) din Codul fiscal poate fi importatorul bunurilor care are obligația plății taxei pentru respectivul import, cu condiția ca bunurile respective să fie cumpărate de acesta sau dacă nu le achiziționează să le reexporte în afara Comunității;

2. în vederea reparării, transformării, modificării sau prelucrării acestor bunuri, cu condiția ca bunurile rezultate ca urmare a acestor operațiuni să fie reexportate în afara Comunității sau să fie achiziționate de către persoana impozabilă înregistrată conform [art. 153](#) din Codul fiscal care a efectuat importul.

(2) Orice persoană care nu este obligată la plata taxei pentru un import conform alin. (1), dar pe numele căreia au fost declarate bunurile în momentul în care taxa devine exigibilă conform [art. 136](#) din Codul fiscal, nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente importului respectiv decât în situația în care va aplica structura de comisionar, respectiv va refactura valoarea bunurilor importate și taxa pe valoarea adăugată aferentă către persoana care ar fi avut calitatea de importator conform alin. (1).

(3) Persoanele impozabile care au obligația plății taxei în calitate de importatori conform alin. (1) au dreptul să deducă taxa în limitele și în condițiile stabilite la [art. 145 - 147²](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 151²

60. Obligațiile beneficiarului prevăzute la [art. 151²](#) alin. (1) din Codul fiscal nu afectează exercitarea dreptului de deducere în condițiile prevăzute la [art. 145](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 152

61. (1) În sensul [art. 152](#) alin. (2) din Codul fiscal, o operațiune este accesorie activității principale dacă se îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la pct. 47 alin. (3).

(2) La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la [art. 152](#) alin. (1) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate și alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la [art. 152](#) alin. (2) din Codul fiscal. Prevederile [art. 134²](#) alin. (3) - (8) din Codul fiscal nu se aplică în cazul persoanelor impozabile care aplică regimul special de scutire.

(3) Persoanele impozabile care, dacă ar fi înregistrate normal în scopuri de taxă conform [art. 153](#) din Codul fiscal, ar aplica un regim special de taxă conform prevederilor [art. 152¹](#) și [152²](#) din Codul fiscal vor lua în calculul determinării cifrei de afaceri prevăzute la [art. 152](#) alin. (1) din Codul fiscal numai baza impozabilă pentru respectivele operațiuni determinată în conformitate cu prevederile [art. 152¹](#) și [152²](#) din Codul fiscal.

(4) Activele corporale fixe prevăzute la [art. 152](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sunt cele definite la [art. 125¹](#) alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal, iar activele necorporale sunt cele definite de legislația contabilă și care din punctul de vedere al taxei sunt considerate servicii.

(5) În sensul [art. 152](#) alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă care optează pentru aplicarea regimului normal de taxă trebuie să solicite înregistrarea conform [art. 153](#) din Codul fiscal și să aplice regimul normal de taxă începând cu data înregistrării.

(6) Persoana impozabilă care solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal în vederea aplicării regimului special de scutire are obligația să ajusteze taxa deductibilă aferentă:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul de scutire;

b) activelor corporale fixe, inclusiv bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum și activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul de scutire. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul trecerii la regimul de scutire. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile [art. 149](#) din Codul fiscal;

c) achizițiilor de bunuri și servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform [art. 134²](#) alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data anulării calității de persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(7) Ajustarea taxei deductibile pentru bunurile mobile corporale, altele decât bunurile de capital prevăzute la [art. 149](#) alin. (1) din Codul fiscal, prevăzută la alin. (6), se realizează potrivit prevederilor [art. 128](#) alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Ajustarea pentru activele corporale fixe în curs de execuție, pentru serviciile neutilizate, precum și pentru situațiile prevăzute la alin. (6) lit. c) se efectuează potrivit [art. 148](#) din Codul fiscal, prin anularea taxei deductibile. Ajustările de taxă realizate conform [art. 128](#) alin. (4) lit. c) și [art. 148](#) din Codul fiscal se efectuează în funcție de cota de taxă în vigoare la data achiziției bunurilor mobile

corporale. Persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, precum și cele care au achiziționat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA și trec la regimul special de scutire prevăzut la [art. 152](#) din Codul fiscal aplică în mod corespunzător prevederile pct. 53 alin. (7) și ale pct. 54 alin. (17) și alin. (18) lit. a).

(8) Valoarea rezultată ca urmare a efectuării ajustărilor de taxă conform alin. (6) se evidențiază în ultimul decont de taxă sau, după caz, în declarația prevăzută la [art. 156³](#) alin. (9) din Codul fiscal. În situația în care organele de inspecție fiscală constată că persoana impozabilă nu a evidențiat corect sau nu a efectuat ajustările de taxă prevăzute la alin. (6), acestea vor stabili valoarea corectă a ajustărilor de taxă și, după caz, vor solicita plata ori vor dispune restituirea taxei rezultate ca urmare a ajustării.

(9) În cazul activelor corporale fixe achiziționate printr-un contract de leasing, dacă transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor are loc după scoaterea locatarului/utilizatorului din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, acesta are obligația, până cel târziu pe data de 25 a lunii următoare celei în care a intervenit transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, să ajusteze:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, inclusiv taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate, potrivit prevederilor [art. 149](#) din Codul fiscal și pct. 54;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, constatate pe bază de inventariere, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform [art. 149](#) din Codul fiscal, corespunzător valorii rămase neamortizate la momentul schimbării regimului.

Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se stabilește procedura de declarare și plată a sumelor rezultate din ajustarea taxei.

(10) În sensul [art. 152](#) alin. (9) din Codul fiscal, persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă prin opțiune conform prevederilor [art. 152](#) alin. (3), coroborate cu prevederile [art. 153](#) alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, și persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă în cazul depășirii plafonului de scutire în termenul stabilit la [art. 152](#) alin. (6) din Codul fiscal au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate, constatate pe bază de inventariere, în momentul trecerii la regimul normal de taxare;

b) activelor corporale fixe, inclusiv bunurilor de capital pentru care perioada de ajustare a deducerii nu a expirat, precum și activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, aflate în proprietatea sa în momentul trecerii la regimul normal de taxă. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la momentul trecerii la regimul normal de taxă. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile [art. 149](#) din Codul fiscal;

c) achizițiilor de bunuri și servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform [art. 134²](#) alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data trecerii la regimul normal de taxă și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după această dată.

(11) Ajustările efectuate conform alin. (10) se înscriu în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de taxă conform [art. 153](#) din Codul fiscal a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(12) Pentru ajustarea taxei prevăzute la alin. (10), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile și formalitățile prevăzute la [art. 145 - 149](#) din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile [art. 155](#) alin. (19) din Codul fiscal, factura pentru achiziții de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform [art. 153](#) din Codul fiscal.

62. (1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform [art. 152](#) din Codul fiscal, au obligația să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum și evidența bunurilor și a serviciilor taxabile achiziționate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea în scopuri de TVA conform legii, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform [art. 153](#) din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de TVA dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organul fiscal competent va înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Înregistrarea în scopuri de TVA se consideră valabilă începând cu data comunicării de către organul fiscal competent a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA;

b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, organele de control vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform [art. 153](#) din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și data la care a fost înregistrată.

(3) În cazul în care persoana impozabilă a solicitat în mod eronat scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care persoana impozabilă, ulterior scoaterii din evidență, nu s-a înregistrat în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecție fiscală, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze pe perioada cuprinsă între data anulării codului de înregistrare în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal și data identificării acestei erori. Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Înregistrarea în scopuri de TVA se consideră valabilă începând cu data comunicării de către organul fiscal competent a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA;

b) în cazul în care, ulterior scoaterii din evidență, persoana impozabilă s-a înregistrat în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal până la data identificării acestei erori de către organele de inspecție fiscală, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze pe perioada cuprinsă între data la care persoanei respective i s-a anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal și data la care a fost înregistrată.

(4) După determinarea taxei de plată conform alin. (2) și (3), organele fiscale competente vor stabili obligațiile fiscale accesorii aferente conform prevederilor legale în vigoare.

(5) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecției fiscale, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la [art. 145 - 149](#) din Codul fiscal:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, cu condiția ca, în cazul bunurilor de capital, perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la [art. 149](#) alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat. În cazul activelor corporale fixe, altele decât bunurile de capital, se ajustează taxa aferentă valorii rămase neamortizate la data respectivă. În cazul bunurilor de capital se aplică prevederile [art. 149](#) din Codul fiscal;

c) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată, inclusiv taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform [art. 134²](#) alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată;

d) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii care urmează a fi obținute, respectiv pentru care exigibilitatea de taxă a intervenit conform [art. 134²](#) alin. (2) lit. a) și b) din Codul fiscal înainte de data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și al căror fapt generator de taxă, respectiv livrarea/prestarea, are loc după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de taxă.

(6) Persoanele impozabile care au solicitat în mod eronat scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire pentru întreprinderile mici, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul inspecției fiscale, au dreptul să anuleze ajustările de taxă corespunzătoare scoaterii din evidență și să își exercite dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoanei respective i s-a

anulat codul de înregistrare în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal și data la care a fost înregistrată, în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la [art. 145 - 149](#) din Codul fiscal.

(7) Pentru ajustarea taxei prevăzute la alin. (5) și (6), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile și formalitățile prevăzute la [art. 145 - 149](#) din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile [art. 155](#) alin. (19) din Codul fiscal, factura pentru achiziții de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform [art. 153](#) din Codul fiscal.

(8) Persoanele impozabile care au aplicat regimul special de scutire pentru întreprinderi mici prevăzut la [art. 152](#) din Codul fiscal și care au fost înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#) alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal, dacă ulterior înregistrării realizează numai operațiuni fără drept de deducere, vor solicita scoaterea din evidență conform [art. 153](#) alin. (11) din Codul fiscal. Dacă, ulterior scoaterii din evidență, aceste persoane impozabile vor realiza operațiuni care dau drept de deducere a taxei, vor aplica prevederile [art. 152](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 152 al.6

62. (1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform [art. 152](#) din Codul fiscal, au obligația să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum și evidența bunurilor și a serviciilor taxabile achiziționate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform prevederilor [art. 152](#) alin. (6) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform [art. 153](#) din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se va stabili data de la care persoanele respective vor fi înregistrate în scopuri de taxă;

b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, organele de control vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform [art. 153](#) din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în

scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și data la care a fost înregistrată.

(3) După determinarea taxei de plată conform alin. (2), organele fiscale competente vor stabili obligațiile fiscale accesorii aferente conform prevederilor legale în vigoare.

(4) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul controlului organelor fiscale competente, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la [art. 145 - 149](#) din Codul fiscal:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, cu condiția, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la [art. 149](#) alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat;

c) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată.

(5) Pentru ajustarea taxei prevăzută la alin. (4), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile și formalitățile prevăzute la [art. 145 - 149](#) din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile [art. 155](#) alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achiziții de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform [art. 153](#) din Codul fiscal.

(6) Persoanele impozabile care au aplicat regimul special pentru mici întreprinderi prevăzut la [art. 152](#) din Codul fiscal și care au fost înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#) alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal, dacă ulterior înregistrării realizează numai operațiuni fără drept de deducere, vor solicita scoaterea din evidență conform [art. 153](#) alin. (11) din Codul fiscal. Dacă, ulterior scoaterii din evidență, aceste persoane impozabile vor realiza operațiuni care dau drept de deducere a taxei, vor aplica prevederile [art. 152](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 152¹

63. (1) În sensul [art. 152¹](#) din Codul fiscal, călătorul poate fi o persoană impozabilă, o persoană juridică neimpozabilă și orice altă persoană neimpozabilă.

(2) Regimul special nu se aplică pentru serviciile prestate de agenția de turism exclusiv cu mijloace proprii.

(3) În sensul [art. 152¹](#) alin. (4) din Codul fiscal, următorii termeni se definesc astfel:

a) suma totală ce va fi plătită de călător reprezintă tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care va fi obținută de agenția de turism din partea călătorului sau de la un terț pentru serviciul unic, inclusiv subvențiile direct legate de acest serviciu,

impozitele, taxele, cheltuielile accesorii cum ar fi comisioanele și cheltuielile de asigurare, dar fără a cuprinde sumele prevăzute la [art. 137](#) alin. (3) din Codul fiscal. Dacă elementele folosite pentru stabilirea sumei ce va fi plătită de călător sunt exprimate în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României sau cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, din data întocmirii facturii pentru vânzarea serviciilor, inclusiv pentru facturile parțiale sau de avans;

b) costurile agenției de turism pentru livrările de bunuri și prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului reprezintă prețul, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, facturat de furnizorii operațiunilor specifice, precum servicii de transport, hoteliere, catering și alte cheltuieli precum cele cu asigurarea mijloacelor de transport utilizate, taxe pentru viză, diurnă și cazarea pentru șofer, taxele de drum, taxele de parcare, combustibilul, cu excepția cheltuielilor generale ale agenției de turism care sunt incluse în costul serviciului unic. Dacă elementele folosite pentru stabilirea costurilor sunt exprimate în valută, cursul de schimb se determină potrivit [art. 139¹](#) din Codul fiscal.

(4) Pentru a stabili valoarea taxei colectate pentru serviciile unice efectuate într-o perioadă fiscală, agențiile de turism vor ține jurnale de vânzări sau, după caz, borderouri de încasări, în care se înregistrează numai totalul de pe documentul de vânzare care include taxa. Aceste jurnale, respectiv borderouri se vor ține separat de operațiunile pentru care se aplică regimul normal de taxare. De asemenea, agențiile de turism vor ține jurnale de cumpărări separate în care se vor evidenția achizițiile de bunuri și/sau servicii cuprinse în costurile serviciului unic. Baza de impozitare și valoarea taxei colectate pentru serviciile unice prestate într-o perioadă fiscală vor fi stabilite în baza calculelor efectuate pentru toate operațiunile supuse regimului special de taxare în perioada fiscală respectivă și evidențiate corespunzător în decontul de taxă. La determinarea bazei impozabile nu vor fi luate în considerare sumele încasate în avans pentru care nu pot fi determinate cheltuielile aferente și, de asemenea, nu pot fi scăzute cheltuielile aferente unor livrări de bunuri sau prestări de servicii care nu au fost vândute către client.

(5) În sensul [art. 152¹](#) alin. (7) coroborat cu [art. 129](#) alin. (2) din Codul fiscal, atunci când agenția de turism aplică regimul normal de taxare, va refactura fiecare componentă a serviciului unic la cota taxei corespunzătoare fiecărei componente în parte. În plus, baza de impozitare a fiecărei componente facturate în regim normal de taxă va cuprinde și marja de profit a agenției de turism.

(6) Agențiile de turism acționează în calitate de intermediari, conform [art. 152¹](#) alin. (11) din Codul fiscal, pentru serviciile prevăzute la [art. 152¹](#) alin. (5) din Codul fiscal, precum și în situația în care acționează în numele și în contul altei persoane, potrivit [art. 129](#) alin. (3) lit. e) din Codul fiscal și pct. 7 alin. (4). De exemplu, agenția de turism acționează în calitate de intermediar atunci când intermediază operațiuni de asigurare medicală în folosul călătorilor și acestea nu sunt vândute împreună cu alte servicii turistice.

(7) Începând cu data de 1 ianuarie 2010, agențiile de turism vor aplica regimul special prevăzut la [art. 152¹](#) din Codul fiscal și în cazul când serviciul unic cuprinde și o singură prestare de servicii, cu excepțiile prevăzute la alin. (2) și cu excepția situației în care optează pentru regimul normal de taxă în limitele [art. 152¹](#) alin. (7) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-163/91 Van Ginkel. Totuși pentru transportul de călători agenția de turism poate aplica regimul normal de taxă, cu excepția situației în care transportul este vândut împreună cu alte servicii turistice.

Norme metodologice:

ART. 152²

64.

(1) În sensul [art. 152²](#) alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, bunurile second-hand includ orice obiecte vechi care mai pot fi utilizate «ca atare» sau în urma unor reparații, dar nu cuprind bunurile prevăzute la alin. (2).

(2) Nu sunt considerate bunuri second-hand în sensul [art. 152²](#) alin. (1) lit. d) din Codul fiscal:

a) aurul, argintul și platina prezentate sub formă de bare, plachete, lingouri, pulbere, foite, folie, tuburi, sârmă sau în orice alt mod, ce pot fi folosite ca materie primă pentru producerea altor bunuri, fie pure, fie în aliaj cu alte metale;

b) aurul de investiții conform definiției prevăzute la [art. 152³](#) alin. (1) din Codul fiscal;

c) monedele din argint sau platină care nu constituie obiecte de colecție în sensul [art. 152²](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) reziduuri de obiecte vechi formate din metale prețioase recuperate în scopul topirii și refolosirii ca materii prime;

e) pietrele prețioase și semiprețioase și perlele, indiferent dacă sunt sau nu tăiate, sparte în lungul fibrei, gradate sau șlefuite însă nu pe fir, montate sau fixate, ce pot fi utilizate pentru producerea de bijuterii clasice și fantezie, obiecte de aurărie și argintărie și similare;

f) bunurile vechi reparate sau restaurate astfel încât nu se pot deosebi de bunuri noi similare;

g) bunurile vechi care au suferit înainte de revânzare o astfel de transformare încât la revânzare nu mai este posibilă nici o identificare cu bunul în starea inițială de la data achiziției;

h) bunurile care se consumă la prima utilizare;

i) bunurile ce nu mai pot fi refolosite în niciun fel;

j) obiectele vechi care sunt executate din metale prețioase sau și cu pietre prețioase sau semiprețioase, cum ar fi bijuteriile (clasice și fantezie, obiectele de aurărie și argintărie și toate celelalte obiecte vechi, inclusiv uneltele, integral sau parțial formate din aur, argint, platină, pietre prețioase și/sau perle, indiferent de gradul de puritate a metalelor și pietrelor prețioase).

(3) Opțiunea prevăzută la [art. 152²](#) alin. (3) din Codul fiscal:

a) se exercită pentru toate categoriile de bunuri prevăzute la respectivul alineat;

b) se notifică organului fiscal competent și rămâne în vigoare până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor exercitării opțiunii.

(4) În scopul aplicării [art. 152²](#) alin. (13) și (14) din Codul fiscal:

a) baza de impozitare pentru livrările de bunuri cărora li se aplică aceeași cotă de taxă este diferența dintre totalul marjei de profit realizate de persoana impozabilă revânzătoare și valoarea taxei aferente marjei respective;

b) totalul marjei profitului pentru o perioadă fiscală, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, va fi egal cu diferența dintre:

1. suma totală, egală cu prețurile de vânzare totale stabilite conform [art. 152²](#) alin. (1) lit. g) pct. 1 din Codul fiscal, a livrărilor de bunuri supuse regimului special efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în acea perioadă; și

2. suma totală, egală cu prețurile de cumpărare totale stabilite conform [art. 152²](#) alin. (1) lit. g) pct. 2 din Codul fiscal, a achizițiilor de bunuri prevăzute la [art. 152²](#) alin. (2) și (3) din Codul fiscal, efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în acea perioadă;

c) totalul marjei profitului pentru ultima perioadă fiscală a anului calendaristic va fi egal cu diferența dintre:

1. suma totală, egală cu prețurile de vânzare totale stabilite conform [art. 152²](#) alin. (1) lit. g) pct. 1 din Codul fiscal, a livrărilor de bunuri supuse regimului special efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în anul respectiv; și

2. suma totală, egală cu prețurile de cumpărare totale stabilite conform [art. 152²](#) alin. (1) lit. g) pct. 2 din Codul fiscal, a achizițiilor de bunuri prevăzute la [art. 152²](#) alin. (2) și (3) din Codul fiscal, efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în regim special în anul respectiv, plus valoarea totală a bunurilor aflate în stoc la începutul anului calendaristic, minus valoarea totală a bunurilor aflate în stoc la sfârșitul anului calendaristic, plus valoarea marjelor de profit, pozitive sau negative, deja declarate pentru perioadele fiscale anterioare ale anului respectiv.

(5) În cazul în care totalul marjei profitului pentru o perioadă fiscală, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, este negativă, marja se reportează pe perioada fiscală următoare prin înregistrarea acestei marje negative ca atare în jurnalul special prevăzut la alin. (7).

(6) În cazul în care totalul marjei profitului pentru ultima perioadă fiscală a anului calendaristic este negativă, marja nu poate fi reportată pentru anul calendaristic următor.

(7) În scopul aplicării [art. 152²](#) alin. (13) și (14) din Codul fiscal, persoana impozabilă revânzătoare va îndeplini următoarele obligații:

a) va ține un jurnal special de cumpărări în care se înscriu toate bunurile supuse regimului special;

b) va ține un jurnal special de vânzări în care se înscriu toate bunurile livrate în regim special;

c) va ține un registru care permite să se stabilească, la finele fiecărei perioade fiscale, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, totalul bazei de impozitare pentru livrările efectuate în respectiva perioadă fiscală și, după caz, taxa colectată;

d) va ține evidența separată pentru stocurile de bunuri supuse regimului special;

e) va emite o factură prin autofacturare către fiecare furnizor de la care achiziționează bunuri supuse regimului special și care nu este obligat să emită o factură. Factura emisă prin autofacturare trebuie să cuprindă următoarele informații:

1. numărul de ordine și data emiterii facturii;

2. data achiziției și numărul cu care a fost înregistrată în jurnalul special de cumpărări prevăzut la lit. a) sau data primirii bunurilor;

3. numele și adresa părților;

4. codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile revânzătoare;

5. descrierea și cantitatea de bunuri cumpărate sau primite;

6. prețul de cumpărare, care se înscrie în factură la momentul cumpărării pentru bunurile în regim de consignație.

(8) O întreprindere mică care livrează bunuri unei persoane impozabile revânzătoare, conform [art. 152²](#) alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, va menționa în factura emisă că livrarea în cauză se referă la bunurile prevăzute la [art. 152²](#) alin. (1) lit. a) - d) din Codul fiscal și că aceste bunuri au fost utilizate de întreprinderea mică ca active corporale fixe, așa cum sunt acestea definite la [art. 125¹](#) alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal.

(9) În scopul aplicării [art. 152²](#) alin. (15) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție sau antichități, efectuate de un organizator de vânzări prin licitație publică, acționând în nume propriu în cadrul unui contract de comision la vânzare în contul persoanei prevăzute la [art. 152²](#) alin. (2) lit. a) - d) din Codul fiscal, este constituită din suma totală facturată conform alin. (11) cumpărătorului de către organizatorul vânzării prin licitație publică, din care se scad următoarele:

1. suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitație publică comitentului său, stabilită conform alin. (10); și

2. suma taxei colectate de organizatorul vânzării prin licitație publică pentru livrarea sa.

(10) Suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitație publică comitentului său va fi egală cu diferența dintre:

a) prețul bunurilor la licitația publică; și

b) valoarea comisionului, inclusiv taxa aferentă, obținut sau care va fi obținut de organizatorul vânzării prin licitație publică de la comitentul său, în cadrul contractului de comision la vânzare.

(11) Organizatorul vânzării prin licitație publică trebuie să emită cumpărătorului o factură sau, după caz, bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care nu trebuie să menționeze separat valoarea taxei, dar care trebuie să menționeze următoarele informații:

a) prețul bunurilor vândute la licitație;

b) impozitele, taxele și alte sume de plată;

c) cheltuielile accesorii cum ar fi comisionul, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, percepute de organizator de la cumpărătorul de bunuri.

(12) Organizatorul vânzării prin licitație publică căruia i-au fost transmise bunuri în cadrul unui contract de comision la vânzare trebuie să emită un document către comitentul său, care trebuie să indice valoarea tranzacției, adică prețul bunurilor la licitație, fără a cuprinde valoarea comisionului obținut sau ce va fi obținut de la comitent și pe baza căreia comitentul, atunci când este persoană impozabilă, trebuie să emită factura organizatorului vânzării prin licitație publică, conform [art. 155](#) alin. (15) din Codul fiscal, sau care va servi drept factură pentru orice alte persoane decât cele impozabile înregistrate conform [art. 153](#) din Codul fiscal.

(13) Organizatorii de vânzări prin licitație publică care livrează bunuri în condițiile prevăzute la alin. (9) trebuie să evidențieze în conturile de terți (Debitori/Creditori diverși) sumele obținute sau ce vor fi obținute de la cumpărătorul de bunuri și suma plătită sau de plată vânzătorului de bunuri. Aceste sume trebuie justificate corespunzător cu documente.

(14) Livrarea de bunuri către o persoană impozabilă care este organizator de vânzări prin licitație publică va fi considerată ca fiind efectuată când vânzarea respectivelor bunuri prin licitație publică este efectuată. Prin excepție, în situația în care o licitație publică are loc pe parcursul mai multor zile, livrarea tuturor bunurilor vândute pe parcursul acelei licitații publice se consideră a fi efectuată în ultima zi a licitației în cauză.

Norme metodologice:

ART. 152³

65. (1) În scopul implementării [art. 152³](#) alin. (1) din Codul fiscal, greutatele acceptate pe piețele de lingouri cuprind cel puțin următoarele unități și greutăți:

Unitate	Greutăți tranzacționate
Kg	12,5 / 1
Gram	500 / 250 / 100 / 50 / 20 / 10 / 5 / 2,5 / 2
Uncie (1 oz = 31,1035 g)	100 / 10 / 5 / 1 / 1/2 / 1/4
Tael (1 tael = 1,193 oz) (unitate de măsură chinezească)	10 / 5 / 1
Tola (10 tolas = 3,75 oz) (unitate de măsură indiană)	10

(2) În sensul [art. 152³](#) alin. (1) lit. b) pct. 2 din Codul fiscal, prin monede reconfeccionate după anul 1800 se înțelege monedele care sunt bătute după anul 1800.

(3) Notificarea prevăzută la [art. 152³](#) alin. (7) din Codul fiscal, trebuie să fie efectuată anterior operațiunilor cărora le este aferentă și trebuie să cuprindă următoarele informații:

a) prevederile legale în baza cărora este efectuată, precum și dacă persoana impozabilă exercită opțiunea în calitate de furnizor sau de intermediar;

b) numele și codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile în beneficiul căreia s-au efectuat sau se vor efectua livrările, precum și baza de impozitare a acestora.

(4) În aplicarea prevederilor [art. 152³](#) alin. (10) din Codul fiscal cumpărătorul, persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, este persoana obligată la plata taxei pentru:

a) livrările în interiorul țării de aliaje sau semifabricate din aur cu titlul mai mare sau egal cu 325 la mie;

b) livrările de aur de investiții efectuate în interiorul țării de persoane impozabile care și-au exercitat opțiunea de taxare pentru respectivele livrări.

(5) Regulile de aplicare a taxării inverse prevăzute la [art. 160](#) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător și în situațiile prevăzute la [art. 152³](#) alin. (10) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 153

66.

66. (1) În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile [art. 153](#) alin. (1), (2), (4) sau (5) din Codul fiscal ori optează pentru înregistrare conform [art. 153](#) alin. (4) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:

a) data comunicării certificatului de înregistrare în scopuri de TVA sau a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA, în cazurile prevăzute la [art. 153](#) alin. (2), (4) și (5) din Codul fiscal;

b) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă optează pentru aplicarea regimului normal de taxă, în cazurile prevăzute la [art. 153](#) alin. (1) lit. d) din Codul fiscal;

c) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea, în cazurile prevăzute la [art. 153](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) data comunicării deciziei de aprobare a înregistrării în scopuri de TVA sau a deciziei privind înregistrarea, din oficiu, în scopuri de TVA, în cazurile prevăzute la [art. 153](#) alin. (1) lit. a) și c) și alin. (8) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea [art. 153](#) alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenționează să efectueze o astfel de activitate. Intenția persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii unei activități economice.

(3) Instituțiilor publice care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau care sunt înregistrate din oficiu, conform [art. 153](#) alin. (8) din Codul fiscal, li se va atribui un cod de înregistrare în scopuri de TVA numai pentru partea din structura/activitatea pentru care au calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile [art. 127](#) din Codul fiscal, în timp ce pentru activitățile pentru care nu au calitatea de persoană impozabilă, respectiv pentru partea din structură prin care desfășoară numai activități în calitate de autoritate publică, li se va atribui un cod de înregistrare fiscală distinct. Instituțiilor publice care desfășoară numai activități pentru care au calitatea de persoană impozabilă, respectiv operațiuni taxabile, scutite fără drept de deducere potrivit prevederilor [art. 141](#) din Codul fiscal sau scutite cu drept de deducere conform [art. 143](#), [144](#), [144¹](#) din Codul fiscal, și care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau sunt înregistrate din oficiu, conform [art. 153](#) alin. (8) din Codul fiscal, li se va atribui un singur cod de înregistrare în scopuri de TVA. După atribuirea codului de înregistrare în scopuri de TVA, acesta va fi valabil pentru orice alte operațiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, pe care le va realiza ulterior. Orice instituție publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal va fi considerată persoană impozabilă conform [art. 133](#) alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce privește stabilirea locului prestării serviciilor conform [art. 133](#) din Codul fiscal.

(4) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și care are pe teritoriul României sucursale și alte sedii secundare, fără personalitate juridică, va fi identificată printr-un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform [art. 153](#) din Codul fiscal.

(5) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României și este stabilită în România printr-unul sau mai multe sedii fixe fără personalitate juridică,

conform [art. 125[^]1](#) alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, va fi identificată printr-un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform [art. 153](#) din Codul fiscal. În acest scop persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României va desemna unul dintre sediile fixe aflate pe teritoriul României să depună decontul de taxă și să fie responsabil pentru toate obligațiile în scopuri de TVA, conform acestui titlu, ale tuturor sediilor fixe stabilite în România ale acestei persoane impozabile. Sediul fix este întotdeauna o structură fără personalitate juridică și poate fi, de exemplu, o sucursală, un birou de vânzări, un depozit, care trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la [art. 125[^]1](#) alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(6) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României și nu este stabilită prin sediu/sedii fix/fixe în România este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România pentru operațiunile prevăzute la [art. 153](#) alin. (4) din Codul fiscal, cu excepția celor pentru care înregistrarea este opțională, și la [art. 153](#) alin. (5) din Codul fiscal. În cazul operațiunilor prevăzute la [art. 153](#) alin. (4) din Codul fiscal, altele decât cele pentru care înregistrarea este opțională, organul fiscal competent nu va înregistra în scopuri de TVA persoana impozabilă nestabilită în România dacă aceasta urmează să realizeze în România numai operațiuni pentru care, potrivit prevederilor [art. 150](#) alin. (2) - (6) din Codul fiscal, beneficiarul este persoana obligată la plata TVA. Organul fiscal competent va înregistra în scopuri de TVA persoana impozabilă nestabilită în România care urmează să realizeze operațiuni pentru care înregistrarea este opțională conform [art. 153](#) alin. (4) din Codul fiscal, respectiv: servicii de transport și servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul [art. 143](#) alin. (1) lit. c) - m), [art. 144](#) alin. (1) lit. c) și [art. 144[^]1](#) din Codul fiscal, importuri de bunuri, operațiuni prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, dacă optează pentru taxarea acestora, conform [art. 141](#) alin. (3), și/sau operațiuni prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opțiune, conform [art. 141](#) alin. (3) din Codul fiscal. În vederea înregistrării în scopuri de TVA:

a) persoana impozabilă nestabilită în România obligată să se înregistreze în scopuri de TVA conform [art. 153](#) alin. (4) din Codul fiscal trebuie să furnizeze o declarație pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menționeze că va realiza în România operațiuni taxabile pentru care este persoana obligată la plata taxei conform [art. 150](#) alin. (1) din Codul fiscal și/sau că urmează să desfășoare operațiuni scutite cu drept de deducere, cu excepția serviciilor de transport și a serviciilor auxiliare acestora, scutite în temeiul [art. 143](#) alin. (1) lit. c) - m), [art. 144](#) alin. (1) lit. c) și [art. 144[^]1](#) din Codul fiscal, pentru care înregistrarea este opțională. Pe lângă declarația pe propria răspundere, vor fi prezentate contractele sau comenzile din care rezultă aceste informații;

b) persoana impozabilă nestabilită în România care optează pentru înregistrarea în scopuri de TVA în condițiile stabilite la [art. 153](#) alin. (4) din Codul fiscal:

1. trebuie să depună în vederea înregistrării notificările prevăzute în anexele nr. 1 și 2 la prezentele norme metodologice pentru operațiuni prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. e) și f) din Codul fiscal, dacă optează pentru taxarea acestora conform [art. 141](#) alin. (3) din Codul fiscal;

2. trebuie să furnizeze o declarație pe propria răspundere organului fiscal competent, în care să menționeze că va realiza în România importuri, operațiuni prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii, și/sau pentru alte operațiuni pentru care înregistrarea este opțională, respectiv: servicii de transport și

servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul [art. 143](#) alin. (1) lit. c) - m), [art. 144](#) alin. (1) lit. c) și [art. 144¹](#) din Codul fiscal, precum și contractele sau comenzile din care rezultă aceste informații;

c) persoana impozabilă nestabilă în România care solicită înregistrarea conform [art. 153](#) alin. (4) sau (5) din Codul fiscal trebuie să prezinte contractele/comenzile în baza cărora urmează să efectueze livrări și/sau achiziții intracomunitare care au loc în România.

(7) Persoana impozabilă nestabilă în România se va înregistra la autoritatea fiscală competentă după cum urmează:

a) fie direct, fie prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana este stabilită în spațiul comunitar. În cazul înregistrării directe, această persoană va declara adresa din România la care pot fi examinate toate evidențele și documentele ce trebuie păstrate în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal;

b) prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana nu este stabilită în spațiul comunitar.

(8) În situația în care, ulterior înregistrării directe în scopuri de taxă conform alin. (7) lit. a), persoana impozabilă nestabilă în România va fi stabilită în România printr-un sediu fix, inclusiv o sucursală, organele fiscale competente nu vor atribui un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat inițial.

(9) În cazul persoanelor impozabile care au sediul activității economice în afara României și care se înregistrează în scopuri de taxă conform [art. 153](#) alin. (2) din Codul fiscal prin sedii fixe, altele decât sucursalele, și ulterior vor înființa sucursale în România, organele fiscale competente nu vor atribui un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat inițial.

(10) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA și care, ulterior înregistrării respective, desfășoară exclusiv operațiuni ce nu dau dreptul la deducere va solicita anularea înregistrării în termen de 15 zile de la încheierea lunii în care se desfășoară exclusiv operațiuni fără drept de deducere. Dovada faptului că persoana nu mai realizează operațiuni cu drept de deducere trebuie să rezulte din obiectul de activitate și, după caz, din declarația pe propria răspundere dată de împuternicitul legal al persoanei impozabile în cazul operațiunilor scutite pentru care persoana impozabilă poate opta pentru taxare conform [art. 141](#) alin. (3) din Codul fiscal.

(11) Anularea înregistrării în scopuri de TVA se va efectua în prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă a solicitat anularea înregistrării conform [art. 153](#) alin. (11) din Codul fiscal. Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA conform alin. (10) are obligația, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la [art. 156²](#) din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.

(12) Orice persoană impozabilă stabilită în România și înregistrată în scopuri de TVA care își încetează activitatea economică trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în termen de 15 zile de la data documentelor ce evidențiază acest fapt. Persoana impozabilă nestabilă în România, care s-a înregistrat conform [art. 153](#) alin. (4) sau (5) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operațiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) alin. (4) sau (5) din Codul fiscal. Persoana impozabilă nestabilă în România, care s-a înregistrat prin opțiune conform [art. 153](#) alin. (4) din Codul fiscal, trebuie

să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operațiuni de natura celor pentru care a solicitat înregistrarea și nici alte operațiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) alin. (4) sau (5) din Codul fiscal. În cazul persoanelor impozabile stabilite în România, anularea înregistrării în scopuri de TVA va fi valabilă de la data încetării activității economice. În cazul persoanelor impozabile nestabilite în România, anularea înregistrării în scopuri de TVA va fi valabilă din prima zi a lunii următoare celei în care s-a depus declarația de încetare a activității. Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA are obligația, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la [art. 156²](#) din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.

(13) În situația în care [art. 153](#) din Codul fiscal prevede că persoana impozabilă trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA anticipat, respectiv înainte de realizarea unei operațiuni, dar această obligație este îndeplinită ulterior, organele fiscale vor înregistra persoana respectivă atunci când aceasta solicită înregistrarea, dacă între timp nu a fost înregistrată din oficiu. Pentru neînregistrarea anticipată prevăzută de lege, organele fiscale vor stabili consecințele acesteia în conformitate cu prevederile normelor metodologice de aplicare a titlului VI din Codul fiscal, precum și ale Codului de procedură fiscală.

(14) Organele fiscale competente vor înregistra din oficiu persoanele impozabile obligate să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile [art. 153](#) alin. (1), (2), (4) sau (5) din Codul fiscal, și care nu solicită înregistrarea, indiferent dacă sunt persoane care au sediul activității economice în România, un sediu fix în România sau sunt nestabilite în România.

(15) Pentru situația prevăzută la [art. 153](#) alin. (9) lit. f) din Codul fiscal, anularea înregistrării în scopuri de TVA se realizează la solicitarea persoanei impozabile sau din oficiu de către organele fiscale competente, după caz. Anularea înregistrării în scopuri de TVA este valabilă de la data comunicării deciziei de anulare de către organele fiscale competente.

66¹.

(1) Desemnarea reprezentantului fiscal se face pe bază de cerere depusă de persoana impozabilă nestabilă în România la organul fiscal competent la care reprezentantul propus este înregistrat în scopuri de TVA. Cererea trebuie însoțită de:

a) declarația de începere a activității, care va cuprinde: data, volumul și natura activității pe care o va desfășura în România.

Ulterior începerii activității, volumul și natura activității pot fi modificate potrivit prevederilor contractuale, aceste modificări urmând a fi comunicate și organului fiscal competent la care reprezentantul fiscal este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, conform [art. 153](#) din Codul fiscal;

b) copie de pe actul de constituire în străinătate al persoanei impozabile nestabilite în România;

c) acceptul scris al persoanei propuse ca reprezentant fiscal, prin care aceasta se angajează să îndeplinească obligațiile ce îi revin conform legii și în care aceasta trebuie să precizeze natura operațiunilor și valoarea estimată a acestora.

(2) Nu se admite decât un singur reprezentant fiscal pentru ansamblul operațiunilor desfășurate în România de persoana impozabilă nestabilă în România. Nu se admite coexistența mai multor reprezentanți fiscali cu angajamente limitate.

Pot fi desemnate ca reprezentanți fiscali orice persoane impozabile stabilite în România conform [art. 125¹](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal.

(3) Organul fiscal competent verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) și (2) și, în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii, comunică decizia luată atât persoanei impozabile nestabilite în România, cât și persoanei propuse ca reprezentant fiscal de aceasta.

În cazul acceptării cererii, concomitent cu transmiterea deciziei de aprobare se indică și codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal ca mandatar al persoanei impozabile, care trebuie să fie diferit de codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit pentru activitatea proprie a acestuia.

În cazul respingerii cererii, decizia se comunică ambelor părți, cu motivarea refuzului.

(4) Reprezentantul fiscal, după ce a fost acceptat de organul fiscal competent, este angajat, din punctul de vedere al drepturilor și obligațiilor privind taxa pe valoarea adăugată, pentru toate operațiunile efectuate în România de persoana impozabilă nestabilă în România atât timp cât durează mandatul său.

În situația în care mandatul reprezentantului fiscal încetează înainte de sfârșitul perioadei în care, potrivit legii, persoana impozabilă nestabilă în România ar avea obligația plății taxei pe valoarea adăugată în România, aceasta este obligată fie să prelungească mandatul reprezentantului fiscal, fie să mandateze alt reprezentant fiscal pe perioada rămasă sau să se înregistreze conform [art. 153](#) alin. (4) sau [art. 153](#) alin. (5) din Codul fiscal, dacă este o persoană impozabilă stabilă în Comunitate.

Operațiunile efectuate de reprezentantul fiscal în numele persoanei impozabile nestabilite în România nu se evidențiază în contabilitatea proprie a persoanei desemnate ca reprezentant fiscal.

Prevederile [art. 152](#) din Codul fiscal cu privire la întreprinderile mici nu sunt aplicabile persoanelor impozabile nestabilite în România.

(5) Reprezentantul fiscal poate să renunțe la angajamentul asumat printr-o cerere adresată organului fiscal competent. În cerere trebuie să precizeze ultimul decont de taxă pe valoarea adăugată pe care îl va depune în această calitate și să propună o dată ulterioară depunerii cererii când va lua sfârșit mandatul său.

De asemenea, este obligat să precizeze dacă renunțarea la mandat se datorează încetării activității în România a persoanei impozabile nestabilite în România sau se datorează înregistrării directe în România, fără reprezentant fiscal, a persoanei impozabile stabilite în Comunitate pe care o reprezintă.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nestabilă în România își continuă activitatea economică în România, cererea poate fi acceptată numai dacă persoana impozabilă nestabilă în România a întocmit toate formalitățile necesare desemnării unui alt reprezentant fiscal, iar acest nou reprezentant fiscal a fost acceptat ca atare de către organul fiscal competent sau, după caz, în situația în care persoana impozabilă, dacă este stabilă în Comunitate, optează să se înregistreze în România fără să desemneze un reprezentant fiscal.

(7) Persoana impozabilă nestabilă în România poate mandata reprezentantul fiscal să emită factura destinată beneficiarului său.

Persoana impozabilă nestabilă în România sau, după caz, reprezentantul fiscal emite factura pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate de persoana

impozabilă nestabilită în România, aplicând regimul de taxă corespunzător operațiunilor respective, pe care o transmite beneficiarului.

Prezentele norme metodologice nu instituie obligații privind moneda în care se fac decontările sau privind modalitatea în care se realizează decontările, respectiv prin reprezentantul fiscal sau direct între persoana impozabilă nestabilită în România și clienții/furnizorii acesteia.

(8) Factura emisă de persoana impozabilă nestabilită în România trebuie să conțină informațiile prevăzute la [art. 155](#) alin. (19) din Codul fiscal, inclusiv denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal ale reprezentantului fiscal.

(9) Reprezentantul fiscal depune decontul de taxă prevăzut la [art. 156²](#) din Codul fiscal pentru operațiunile desfășurate în România de persoana impozabilă nestabilită în România pe care o reprezintă, în care include și facturile emise de persoana impozabilă nestabilită în România sub codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal conform [art. 153](#) din Codul fiscal.

În situația în care reprezentantul fiscal este mandatat de mai multe persoane impozabile stabilite în străinătate, trebuie să depună câte un decont de taxă pentru fiecare persoană impozabilă nestabilită în România pe care o reprezintă.

Nu îi este permis reprezentantului fiscal să evidențieze în decontul de taxă depus pentru activitatea proprie, pentru care este înregistrat în scopuri de TVA, operațiunile desfășurate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, pentru care depune un decont de taxă separat.

(10) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei aferente achizițiilor efectuate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, reprezentantul fiscal trebuie să dețină documentele prevăzute de lege.

(11) Orice persoană stabilită printr-un sediu fix în România, conform prevederilor [art. 1251](#) alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, nu mai poate să își desemneze un reprezentant fiscal în România.

Această persoană se înregistrează în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal la organul fiscal competent.

(12) Dacă ulterior desemnării unui reprezentant fiscal persoana impozabilă nestabilită în România va avea unul sau mai multe sedii fixe pe teritoriul României în conformitate cu prevederile [art. 125¹](#) alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal este preluat de persoana impozabilă care devine înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, ca persoană stabilită în România. Suma negativă de taxă sau taxa de plată din ultimul decont de taxă depus de reprezentantul fiscal este preluată de persoana impozabilă care a devenit stabilită în România.

Din punctul de vedere al taxei, operațiunile realizate prin reprezentant fiscal sunt operațiuni aparținând persoanei impozabile care inițial nu a fost stabilită în România, iar ulterior a devenit stabilită în România prin sediu fix.

(13) Dacă o persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru, este înregistrată în scopuri de TVA în România printr-un reprezentant fiscal și renunță la reprezentantul fiscal în vederea înregistrării directe în scopuri de TVA în România, codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal este preluat de persoana impozabilă care devine înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul

fiscal. Suma negativă de taxă sau taxa de plată din ultimul decont de taxă depus de reprezentantul fiscal este preluată de persoana impozabilă care se înregistrează direct în România. Aceste prevederi se aplică în mod corespunzător și în situația în care o persoană impozabilă nestabilită în România, dar stabilită în alt stat membru, este înregistrată direct în scopuri de TVA în România conform [art. 153](#) din Codul fiscal și ulterior optează pentru înregistrarea printr-un reprezentant fiscal.

Norme metodologice:

ART. 153¹

67. 67. (1) Au obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform [art. 153¹](#) din Codul fiscal numai persoanele impozabile care au sediul activității economice în România.

(2) Persoanele impozabile prevăzute la [art. 126](#) alin. (4) din Codul fiscal sunt obligate să solicite înregistrarea în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare de bunuri conform [art. 153¹](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dacă depășesc plafonul pentru achiziții intracomunitare de 10.000 euro stabilit conform pct. 2 alin. (5) -(7). În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile [art. 153¹](#) alin. (1) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(3) În situația în care obligația înregistrării în scopuri de TVA conform [art. 153¹](#) alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal revine unei persoane impozabile care realizează achiziții intracomunitare de bunuri care nu sunt impozabile în România conform [art. 126](#) alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, respectiva persoană poate aplica regulile referitoare la plafonul pentru achiziții intracomunitare și după înregistrare, până la depășirea respectivului plafon. În acest scop nu va comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorilor săi din alte state membre.

(4) Înregistrarea în scopuri de TVA conform [art. 153¹](#) alin. (1) lit. b) și c) din Codul fiscal se solicită numai de persoanele care nu sunt deja înregistrate conform [art. 153](#) din Codul fiscal sau pentru achizițiile intracomunitare de bunuri conform [art. 153¹](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal și numai în cazul serviciilor intracomunitare pentru care se aplică prevederile [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal sau echivalentul acestui articol din legislația altui stat membru, altele decât cele scutite de taxă. Înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării. Nu se va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform [art. 153¹](#) din Codul fiscal dacă serviciile se încadrează în oricare din prevederile [art. 133](#) alin. (3) -(7) din Codul fiscal. De asemenea nu se va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform [art. 153¹](#) din Codul fiscal în cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal, dar care nu sunt servicii intracomunitare, respectiv sunt prestate de o persoană impozabilă din România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității sau sunt prestate de o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității în beneficiul unei persoane impozabile stabilite în România.

(5) În cazul în care o persoană solicită înregistrarea în scopuri de TVA în condițiile [art. 153^{^1}](#) alin. (2) din Codul fiscal, respectiv prin opțiunea de a aplica regimul general prevăzut la [art. 126](#) alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(6) În cazul în care o persoană solicită anularea înregistrării în condițiile [art. 153^{^1}](#) alin. (5), (6) sau (8) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera anulată din prima zi a anului calendaristic în care se face cererea de anulare.

(7) Persoanele înregistrate conform [art. 153^{^1}](#) din Codul fiscal nu pot comunica acest cod pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate către alte persoane, acesta fiind comunicat altor persoane numai pentru achiziții intracomunitare de bunuri, pentru prestări de servicii intracomunitare și pentru achiziții de servicii intracomunitare.

(8) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată conform [art. 153](#) din Codul fiscal și care efectuează achiziții intracomunitare de bunuri accizabile nu are obligația să se înregistreze conform [art. 153^{^1}](#) din Codul fiscal pentru plata taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare.

(9) Orice persoană care efectuează achiziții intracomunitare de mijloace noi de transport, care nu este înregistrată conform [art. 153](#) din Codul fiscal, nu are obligația să se înregistreze conform [art. 153^{^1}](#) din Codul fiscal pentru plata taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare.

(10) Prevederile prezentelor norme metodologice se completează cu prevederile pct. 2.

(11) Instituțiile publice care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, pentru întreaga activitate sau numai pentru o parte din structură, nu vor solicita înregistrarea conform [art. 153^{^1}](#) din Codul fiscal. Pentru toate achizițiile intracomunitare de bunuri, pentru prestările de servicii intracomunitare și pentru achizițiile de servicii intracomunitare vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform [art. 153](#), indiferent dacă achizițiile sunt destinate utilizării pentru activitatea desfășurată în calitate de autoritate publică, pentru care instituția publică nu are calitatea de persoană impozabilă, sau pentru activități pentru care instituția publică are calitatea de persoană impozabilă. Orice instituție publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform [art. 153^{^1}](#) din Codul fiscal va fi considerată persoană impozabilă conform [art. 133](#) alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce privește stabilirea locului prestării serviciilor conform [art. 133](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 154

68. (1) În sensul [art. 154](#) alin. (4) din Codul fiscal, persoana impozabilă nestabilă în România care este obligată la plata TVA în România conform [art. 150](#) alin. (1) din Codul fiscal poate fi scutită de obligația înregistrării în scopuri de TVA în următoarele situații:

- a) când efectuează în România servicii prestate ocazional, dacă aceste operațiuni nu sunt precedate de achiziții intracomunitare de bunuri efectuate în România;
- b) când efectuează în România livrări ocazionale de bunuri, cu excepția:

1. vânzărilor la distanță;
 2. livrărilor de bunuri precedate de achiziții intracomunitare de bunuri în România;
- (2) În sensul alin. (1) lit. a) și b), livrările de bunuri și prestările de servicii sunt considerate ocazionale dacă sunt realizate o singură dată în cursul unui an.
- (3) Persoanele nestabilite în România sunt obligate să facă plata taxei datorate în România în condițiile prevăzute la [art. 157](#) alin. (6) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 155 al.8

69. (1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii scutită fără drept de deducere a taxei, conform [art. 141](#) alin. (1) și (2) din Codul fiscal, nu are obligația întocmirii unei facturi, dar operațiunile vor fi consemnate în documente potrivit legislației contabile.

(2) Autofactura pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii către sine trebuie emisă numai dacă operațiunile în cauză sunt taxabile și numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

- a) numărul facturii, care va fi un număr secvențial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;
- b) data emiterii;
- c) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA ale persoanei impozabile, la rubrica «Furnizor»;
- d) la rubrica «Cumpărător», numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA ale persoanei impozabile sau, după caz, ale beneficiarului;
- e) denumirea și descrierea bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate;
- f) valoarea bunurilor sau serviciilor, exclusiv taxa;
- g) cota de taxă aplicabilă;
- h) valoarea taxei colectate.

(3) Informațiile din factura emisă prin autofacturare se înscriu în jurnalele pentru vânzări și sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la [art. 156²](#) din Codul fiscal, ca taxă colectată.

(4) În cazul depășirii plafoanelor stabilite la pct. 6 alin. (10) pentru operațiunile prevăzute la [art. 128](#) alin. (8) lit. f) din Codul fiscal, persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal au obligația să întocmească autofactura conform prevederilor alin. (2) numai în scopuri de TVA. Autofactura va cuprinde la rubrica «Cumpărător» informațiile de la alin. (2) lit. c), iar în cazul bunurilor acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol, sponsorizare, mecenat, în loc de denumirea și descrierea bunurilor livrate se poate menționa, după caz: depășire plafon protocol, sponsorizare sau mecenat.

(5) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform [art. 153](#) din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor [art. 155](#) alin. (8) din Codul fiscal, pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

a) numărul facturii va fi un număr secvențial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) la rubrica «Furnizor», numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care și-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se vor înscrie denumirea/numele persoanei care efectuează transferul, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform [art. 153](#) din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal;

d) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autoritățile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica «Cumpărător»;

e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile, precum și adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile;

f) denumirea și cantitatea bunurilor transferate, precum și particularitățile prevăzute la [art. 125¹](#) alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile;

h) valoarea bunurilor transferate.

(6) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform [art. 153](#) din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor [art. 155](#) alin. (8) din Codul fiscal, pentru fiecare achiziție intracomunitară de bunuri efectuată în România în condițiile stabilite la [art. 130¹](#) alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, respectiv care urmează unui transfer pe care l-a efectuat din alt stat membru. În situația în care a fost emis un document pentru transferul realizat în alt stat membru și care cuprinde cel puțin elementele prevăzute la alin. (5), acest document se consideră autofaktură pentru operațiunea asimilată achiziției intracomunitare de bunuri efectuate în România în sensul [art. 155](#) alin. (8) din Codul fiscal, pe baza căruia se va înregistra achiziția intracomunitară de bunuri în România. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

a) numărul facturii va fi un număr secvențial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) la rubrica «Cumpărător», numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România ale persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care și-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se vor înscrie denumirea/numele persoanei care efectuează achiziția intracomunitară de bunuri, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform [art. 153](#) din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal;

d) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autoritățile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica «Furnizor»;

e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile din alt stat membru, precum și adresa exactă din România în care au fost achiziționate bunurile;

f) denumirea și cantitatea bunurilor achiziționate, precum și particularitățile prevăzute la [art. 125^1](#) alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile din alt stat membru;

h) valoarea bunurilor transferate.

(7) Informațiile din facturile emise prin autofacturare conform alin. (5) se înscriu în jurnalele pentru vânzări, iar cele emise conform alin. (6) se înscriu în jurnalul pentru cumpărări și sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la [art. 156^2](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 155 al. 9

70. În sensul [art. 155](#) alin. (9) lit. c) din Codul fiscal, pentru livrările de bunuri și prestările de servicii, altele decât cele prevăzute la [art. 155](#) alin. (9) lit. a) și b) din Codul fiscal, furnizate către beneficiari, persoane neimpozabile, altele decât persoanele juridice neimpozabile, care prin natura lor nu permit furnizorului/prestatorului identificarea beneficiarului, furnizorii/prestatorii pot întocmi facturi simplificate în condițiile stabilite la [art. 155](#) alin. (11) lit. a) din Codul fiscal, care trebuie să conțină cel puțin informațiile prevăzute la [art. 155](#) alin. (20) din Codul fiscal. În situația în care nu optează pentru emiterea de facturi simplificate, aceștia au obligația întocmirii unui document centralizator pentru fiecare perioadă fiscală care să cuprindă cel puțin următoarele informații:

a) un număr de ordine;

b) data la care a intervenit exigibilitatea taxei pentru livrarea de bunuri și/sau prestarea de servicii;

c) denumirea bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate;

d) cantitatea bunurilor livrate;

e) baza de impozitare a livrărilor de bunurilor/prestărilor de servicii ori, după caz, avansurile încasate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț, în cazul în care acestea nu sunt incluse în prețul unitar;

f) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;

g) valoarea totală a bazei de impozitare și a taxei colectate.

Norme metodologice:

ART. 155 al.12

71.

(1) Emiterea facturii nu este interzisă, fiind opțiunea persoanei impozabile de a factura operațiunile efectuate. În situația în care factura este emisă, aceasta trebuie să conțină cel puțin informațiile prevăzute la [art. 155](#) alin. (19) sau (20) din Codul fiscal, după caz.

(2) În vederea emiterii de facturi conform prevederilor [art. 155](#) alin. (12) din Codul fiscal, Direcția de legislație în domeniul TVA din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, la solicitarea persoanelor impozabile interesate sau din oficiu, va consulta Comitetul TVA. Persoanele impozabile interesate care solicită consultarea Comitetului TVA pentru emiterea de facturi conform prevederilor [art. 155](#) alin. (12) din Codul fiscal trebuie să prezinte Direcției de legislație în domeniul TVA motivația solicitării emiterii de facturi conform [art. 155](#) alin. (12) din Codul fiscal. Din motivația prezentată trebuie să rezulte motivele obiective pentru care nu este posibilă emiterea facturilor care conțin toate elementele prevăzute la [art. 155](#) alin. (19) din Codul fiscal. Direcția de legislație în domeniul TVA va analiza dacă există motive obiective pentru care se solicită emiterea de facturi conform [art. 155](#) alin. (12) din Codul fiscal. Dacă nu sunt îndeplinite condițiile minimale prevăzute de lege și/sau se constată că nu există motive obiective pentru solicitare, aceste informații se comunică solicitantului. Solicitățile avizate favorabil de Direcția de legislație în domeniul TVA se transmit în vederea consultării Comitetului TVA, conform prevederilor Directivei 112. Ulterior consultării Comitetului TVA, ministrul finanțelor publice va emite un ordin prin care va aproba, după caz, fie emiterea de facturi conform [art. 155](#) alin. (12) lit. a) din Codul fiscal, fie emiterea de facturi conform [art. 155](#) alin. (12) lit. b) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 155 al. 16

72.

(1) Persoana impozabilă nu are obligația de a emite facturi conform [art. 155](#) din Codul fiscal pentru avansurile încasate în legătură cu o livrare intracomunitară de bunuri efectuată în condițiile [art. 143](#) alin. (2) din Codul fiscal.

(2) Regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansuri sau în cazul emiterii de facturi parțiale pentru livrări de bunuri ori prestări de servicii se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri și/sau prestării de servicii. Stornarea se poate face separat ori pe aceeași factură pe care se evidențiază contravaloarea integrală a livrării de bunuri și/sau prestării de servicii. Pe factura emisă se va face o referire la facturile de avans sau la facturile parțiale emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi pentru aceeași operațiune, în conformitate cu prevederile [art. 155](#) alin. (19) lit. r) din Codul fiscal. În cazul operațiunilor pentru care baza impozabilă este stabilită în valută, la regularizare se vor avea în vedere prevederile [art. 139¹](#) din Codul fiscal și ale pct. 22. Nu se impune regularizarea de către beneficiarul care are obligația plății taxei, conform [art. 150](#) alin. (2) - (6), [art. 151](#) sau [art. 151¹](#) din Codul fiscal, în cazul facturilor de avans sau al facturilor parțiale emise de furnizorii de bunuri ori de prestatorii de servicii.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul schimbării cotei de TVA, pentru a se aplica cota în vigoare la data faptului generator de taxă potrivit [art. 140](#) alin. (4) din Codul fiscal, se impune efectuarea următoarelor regularizări:

a) regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansurile parțiale sau integrale încasate, precum și a facturilor emise înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parțială ori integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate;

b) regularizarea de către beneficiarul care are obligația plății taxei, potrivit [art. 150](#) alin. (2), (3), (5) și (6) din Codul fiscal, a facturilor de avans parțial sau integral ori a facturilor emise de furnizorii de bunuri sau de prestatorii de servicii înainte de livrare/prestare pentru contravaloarea parțială ori integrală a bunurilor livrate/serviciilor prestate.

(4) În cazul reducerilor de preț acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri potrivit prevederilor pct. 19 alin. (2), pe bază de cupoane valorice, facturile de reducere se întocmesc direct pe numele comercianților care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă inițial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preț au fost emise de producători/distribuitori către diverși intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica «Cumpărător» se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali.

(5) În cazul facturii centralizatoare întocmite conform [art. 155](#) alin. (16) din Codul fiscal nu este obligatorie menționarea datei livrării/prestării sau a datei încasării avansului, aceasta rezultând din documentele prevăzute la [art. 155](#) alin. (16) lit. b) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 155 al. 18

73.

(1) Potrivit prevederilor [art. 155](#) alin. (17) din Codul fiscal, factura se poate întocmi de către cumpărătorul unui bun sau serviciu în următoarele condiții:

a) părțile să încheie un acord prealabil prin care să se prevadă această procedură de facturare. Acord prealabil înseamnă un acord încheiat înainte de începerea emiterii de facturi de către client în numele și în contul furnizorului/prestatorului;

b) să existe o procedură de acceptare a fiecărei facturi. Procedura de acceptare poate fi explicită sau implicită și poate fi convenită și descrisă prin acordul prealabil ori poate fi reprezentată de primirea și prelucrarea facturii;

c) factura să fie emisă în numele și în contul furnizorului/prestatorului de către cumpărător și trimisă furnizorului/prestatorului;

d) factura să cuprindă elementele prevăzute la [art. 155](#) alin. (19) sau (20) din Codul fiscal;

e) factura să fie înregistrată în jurnalul de vânzări de către furnizor/prestator, dacă este înregistrat în România conform [art. 153](#) din Codul fiscal.

(2) Termenii și condițiile acordului prealabil și ale procedurilor de acceptare pentru fiecare factură se stabilesc de către furnizor/prestator și client. La cererea organului de control, părțile trebuie să fie în măsură să demonstreze existența acordului prealabil.

(3) În sensul [art. 155](#) alin. (18) din Codul fiscal, emiteria facturii poate fi externalizată, respectiv factura se poate întocmi de un terț în următoarele condiții:

a) furnizorul/prestatorul să notifice prin scrisoare recomandată organului fiscal competent faptul că emiteria de facturi va fi realizată de un terț, cu cel puțin o lună

calendaristică înainte de a iniția această procedură, și să anexeze la scrisoare numele, adresa și, după caz, codul de înregistrare în scopuri de TVA ale terțului;

b) factura să fie emisă de către terț în numele și în contul furnizorului/prestatorului;

c) factura să cuprindă toate informațiile prevăzute la [art. 155](#) alin. (19) sau, după caz, la [art. 155](#) alin. (20) din Codul fiscal;

d) facturile să fie puse la dispoziția organelor fiscale competente fără nicio întârziere, ori de câte ori se solicită acest lucru.

(4) În sensul [art. 155](#) alin. (18) din Codul fiscal, în cazul bunurilor supuse executării silită care sunt livrate prin organele de executare silită, factura se va întocmi de către organele de executare silită pe numele și în contul debitorului executat silit. În factură se face o mențiune cu privire la faptul că facturarea este realizată de organul de executare silită. Originalul facturii se transmite cumpărătorului, respectiv adjudecatarului, iar exemplarul al doilea se transmite debitorului executat silit. Prin organe de executare silită se înțelege persoanele abilitate prin lege să efectueze procedura de executare silită. Organele de executare silită vor emite facturi cu TVA numai în cazul operațiunilor taxabile, cu excepția celor pentru care sunt aplicabile prevederile [art. 160](#) din Codul fiscal. În situația în care debitorul executat silit aplică sistemul TVA la încasare prevăzut la [art. 134²](#) alin. (3) - (8) din Codul fiscal, organul de executare silită înscrie pe factură mențiunea prevăzută la [art. 155](#) alin. (19) lit. p) din Codul fiscal pentru livrările de bunuri care sunt supuse sistemului TVA la încasare. În cazul în care la data livrării debitorul executat silit nu este înregistrat în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA în condițiile prevăzute la [art. 153](#) alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, organul de executare silită are obligația să emită factura cu TVA dacă livrarea bunurilor ar fi fost taxabilă în situația în care respectivul debitor executat silit ar fi fost înregistrat în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal. În cazul operațiunilor scutite conform [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, debitorul executat silit poate să opteze pentru taxare conform [art. 141](#) alin. (3) din Codul fiscal, prin depunerea notificării prevăzute la pct. 39.

(5) Dacă organul de executare silită încasează contravaloarea bunurilor, inclusiv taxa de la cumpărător sau de la adjudecatar, are obligația să vireze la bugetul de stat taxa încasată de la cumpărător ori adjudecatar în termen de 5 zile lucrătoare de la data la care adjudecarea a devenit executorie. Pe baza documentului de plată a taxei pe valoarea adăugată transmis de organele de executare silită, debitorul executat silit evidențiază suma achitată, cu semnul minus, în decontul de taxă pe valoarea adăugată la rândul de regularizări taxa colectată din decontul de taxă prevăzut la [art. 156²](#) din Codul fiscal. Prin excepție, în cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA în condițiile prevăzute la [art. 153](#) alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, acesta va înregistra documentul de plată în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal.

(6) Dacă, potrivit legii, cumpărătorul sau adjudecatarul are obligația să plătească la unitățile Trezoreriei Statului taxa aferentă bunurilor cumpărate, organului de executare silită nu îi mai revin obligații referitoare la plata taxei. Organul de executare silită sau, după caz, cumpărătorul/adjudecatarul transmite o copie de pe documentul prin care s-a efectuat plata taxei debitorului executat silit. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru situațiile

prevăzute la [art. 160](#) din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă.

(7) Organele de executare silită înregistrează taxa din facturile pentru operațiuni de executare silită emise în alte conturi contabile decât cele specifice taxei pe valoarea adăugată. Dacă organul de executare silită este persoană înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, nu va evidenția în decontul de taxă operațiunile respective.

(8) În situația în care valorificarea bunurilor supuse executării silită a fost realizată prin organele de executare silită, debitorul executat silit trebuie să înregistreze în evidența proprie operațiunea de livrare de bunuri pe baza facturii de executare silită transmise de organele de executare silită, inclusiv taxa colectată aferentă. Debitorul executat silit care aplică sistemul TVA la încasare aplică în mod corespunzător prevederile [art. 134²](#) alin. (3) - (8) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru situațiile prevăzute la [art. 160](#) din Codul fiscal, fiind aplicabile regulile specifice referitoare la taxarea inversă. În cazul în care debitorul executat silit nu este înregistrat la data livrării în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal ca urmare a anulării codului său de înregistrare în scopuri de TVA în condițiile prevăzute la [art. 153](#) alin. (9) lit. a) - e) din Codul fiscal, acesta va înregistra în evidența proprie factura și taxa colectată aferentă în primul decont depus în calitate de persoană înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal.

(9) Factura de executare silită emisă de organul de executare silită va conține, pe lângă informațiile prevăzute la [art. 155](#) alin. (19) din Codul fiscal, numele și datele de identificare ale organului de executare silită prin care se realizează livrarea bunurilor.

Norme metodologice:

ART. 155 al. 20

74.

(1) În situația în care denumirea bunurilor livrate/serviciilor prestate nu poate fi înscrisă pe o singură pagină, elementele prevăzute la [art. 155](#) alin. (19), cu excepția informațiilor prevăzute la [art. 155](#) alin. (19) lit. h) - j) și l) - p) din Codul fiscal, se înscriu numai pe prima pagină a facturii. În această situație este obligatorie înscrierea pe prima pagină a facturii a numărului de pagini pe care le conține factura și a numărului total de poziții cuprinse în factura respectivă. Pe facturile emise și achitate pe bază de bonuri fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999, republicată, cu modificările ulterioare, nu este necesară menționarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, fiind suficientă mențiunea «conform bon fiscal nr./data».

(2) Potrivit prevederilor [art. 155](#) alin. (19) lit. b) și c) din Codul fiscal:

a) dacă factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau înainte de data încasării unui avans, pe factură se va menționa numai data emiterii facturii;

b) în cazul în care factura este emisă în data în care a avut loc livrarea/prestarea sau încasarea unui avans, pe factură se va menționa numai data emiterii facturii, care este aceeași cu data livrării/prestării ori încasării unui avans;

c) în cazul în care factura este emisă ulterior datei livrării/prestării sau a încasării unui avans, pe factură se vor menționa atât data emiterii facturii, cât și data livrării/prestării ori a încasării unui avans.

(3) Prevederile [art. 155](#) alin. (19) lit. d) din Codul fiscal referitoare la adresa furnizorului/prestatorului vor cuprinde cel puțin următoarele informații: localitatea, strada și numărul. În cazul furnizorilor/prestatorilor cu sediul activității economice în România, care au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise se va înscrie adresa sediului activității economice a persoanei juridice și, opțional, se poate înscrie și adresa sediului secundar prin care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile. În cazul furnizorilor/prestatorilor cu sediul activității economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise se vor înscrie adresa sediului activității economice, precum și adresa sediului fix din România pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii la care sediul fix participă conform prevederilor pct. 1 alin. (3).

(4) Prevederile [art. 155](#) alin. (19) lit. f) din Codul fiscal referitoare la adresa beneficiarului vor cuprinde cel puțin următoarele informații: localitatea, strada și numărul. În cazul beneficiarilor cu sediul activității economice în România, care au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliți în România se va înscrie adresa persoanei juridice și, opțional, se poate înscrie și adresa sediului secundar către care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile. În cazul beneficiarilor cu sediul activității economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliți în România se va înscrie adresa sediului fix din România, dacă acesta este sediul către care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile.

(5) Prevederile [art. 155](#) alin. (19) lit. r) din Codul fiscal cu privire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit facturi de avans ori facturi parțiale pentru aceeași operațiune, se aplică atunci când se efectuează regularizările prevăzute la pct. 72 alin. (2) și (3).

Norme metodologice:

ART. 155 al. 22

75. Baza de impozitare poate fi înscrisă în valută, dar, dacă operațiunea nu este scutită de taxă, suma taxei trebuie înscrisă și în lei. Pentru înregistrarea în jurnalele de vânzări, baza impozabilă va fi convertită în lei, utilizând cursul de schimb prevăzut la [art. 139¹](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 155 al. 25

76.

(1) Pentru ca o factură să fie considerată factură electronică, aceasta trebuie să fie emisă și primită în format electronic, tipul formatului electronic al facturii fiind opțiunea persoanelor impozabile. Formatul electronic al unei facturi poate fi, de exemplu, de tip «xml», «pdf».

(2) În sensul [art. 155](#) alin. (3) din Codul fiscal, facturile create pe suport hârtie care sunt scanate, trimise și primite în format electronic sunt considerate facturi electronice. Facturile create în format electronic, de exemplu, prin intermediul unui program informatic de contabilitate sau a unui program de prelucrare a textelor, trimise și primite pe suport hârtie nu sunt considerate facturi electronice.

(3) Acceptarea de client a facturii electronice poate include orice acord scris, formal sau informal, precum și un accept tacit, cum ar fi faptul că a procedat la procesarea ori plata facturii electronice. Acceptul clientului de a utiliza factura electronică reprezintă confirmarea acestuia că deține mijloacele tehnice necesare primirii facturii electronice, precum și că are capacitatea de a asigura autenticitatea originii, integritatea conținutului și lizibilitatea facturii.

(4) Asigurarea autenticității originii facturii în sensul [art. 155](#) alin. (24) din Codul fiscal este obligația atât a furnizorului/prestatorului, cât și a beneficiarului, persoană impozabilă. Fiecare în mod independent trebuie să asigure autenticitatea originii. Furnizorul/Prestatorul trebuie să poată garanta că factura a fost emisă de el sau a fost emisă în numele și în contul său, de exemplu, prin înregistrarea facturii în evidențele sale contabile. Beneficiarul trebuie să poată garanta că factura este primită de la furnizor/prestator sau de la o altă persoană care a emis factura în numele și în contul furnizorului/prestatorului, în acest sens putând opta între verificarea corectitudinii informațiilor cu privire la identitatea furnizorului/prestatorului menționat pe factură și asigurarea identității acestuia sau a persoanei care a emis factura în numele și în contul furnizorului/prestatorului. Verificarea corectitudinii informațiilor cu privire la identitatea furnizorului/prestatorului menționat pe factură presupune asigurarea din partea beneficiarului că furnizorul/prestatorul menționat pe factură este cel care a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă factura. În scopul îndeplinirii acestei obligații, beneficiarul poate aplica orice control de gestiune care să permită stabilirea unei piste fiabile de audit între factură și livrare/prestare. Asigurarea identității presupune garantarea de către beneficiar a identității furnizorului/prestatorului sau a persoanei care a emis factura în numele și în contul acestuia, de exemplu, prin intermediul unei semnături electronice avansate ori prin schimb electronic de date, și asigurarea că furnizorul/prestatorul menționat pe factură este cel care a livrat bunurile sau a prestat serviciile la care se referă factura.

(5) Integritatea conținutului unei facturi în sensul [art. 155](#) alin. (24) din Codul fiscal trebuie asigurată atât de furnizor/prestator, cât și de beneficiar, dacă acesta este persoană impozabilă. Fiecare în mod independent poate să aleagă metoda prin care să își îndeplinească această obligație sau ambii pot conveni să asigure integritatea conținutului, de exemplu, prin intermediul unei tehnologii precum EDI sau prin semnătură electronică avansată. Persoana impozabilă poate să aleagă să aplice, de exemplu, controale de gestiune care să creeze o pistă fiabilă de audit între factură și livrare/prestare sau tehnologii specifice pentru asigurarea integrității conținutului facturii. Integritatea conținutului unei facturi nu are legătură cu formatul facturii electronice, factura putând fi convertită de către beneficiar în alt format decât cel în care a fost emisă, în vederea adaptării la propriul sistem informatic sau la schimbările tehnologice ce pot interveni de-a lungul timpului. În situația în care beneficiarul

optează pentru asigurarea integrității conținutului prin folosirea unei semnături electronice avansate, la convertirea unei facturi dintr-un format în altul, trebuie să se asigure trasabilitatea modificării. În sensul prezentelor norme, prin *formă* se înțelege tipul facturii, care poate fi pe suport hârtie sau electronic, iar *formatul* reprezintă modul de prezentare a facturii electronice.

(6) Lizibilitatea unei facturi înseamnă că factura trebuie să fie într-un format care permite citirea de către om. Lizibilitatea trebuie asigurată din momentul emiterii/primirii până la sfârșitul perioadei de stocare, atât de furnizor/prestator, cât și de beneficiar. Factura trebuie prezentată astfel încât conținutul să fie ușor de citit, pe hârtie sau pe ecran, fără a necesita o atenție ori o interpretare excesivă. Pentru facturile electronice, această condiție se consideră îndeplinită dacă factura poate fi prezentată la cerere într-o perioadă rezonabilă de timp, inclusiv după un proces de conversie, într-un format care permite citirea de către om pe ecran sau prin tipărire. Persoana impozabilă trebuie să asigure posibilitatea verificării corespondenței dintre informațiile din fișierul electronic original și documentul lizibil prezentat. Lizibilitatea unei facturi electronice din momentul emiterii până la sfârșitul perioadei de stocare poate fi asigurată prin orice mijloace, însă utilizarea semnăturii electronice avansate sau EDI nu este suficientă în acest scop.

(7) În sensul [art. 155](#) alin. (24) din Codul fiscal, *controlul de gestiune* înseamnă procesul prin care persoana impozabilă garantează în mod rezonabil identitatea furnizorului/prestatorului facturii, integritatea conținutului facturii și lizibilitatea facturii din momentul emiterii/primirii până la sfârșitul perioadei de stocare. Controlul de gestiune trebuie să corespundă volumului/tipului de activitate a persoanei impozabile, să ia în considerare numărul și valoarea tranzacțiilor, precum și numărul și tipul de furnizori/clienti și, după caz, orice alți factori relevanți. Un exemplu de control de gestiune este reprezentat de corelarea documentelor justificative.

(8) Pista fiabilă de audit, în sensul [art. 155](#) alin. (24) din Codul fiscal, trebuie să ofere o legătură verificabilă între factură și livrarea de bunuri sau prestarea de servicii. Persoana impozabilă poate alege metoda prin care demonstrează legătura dintre o factură și o livrare/prestare.

(9) Cele două tehnologii prevăzute la [art. 155](#) alin. (25) din Codul fiscal sunt doar exemple de tehnologii pentru asigurarea autenticității originii și integrității conținutului facturii electronice și nu constituie cerințe obligatorii, cu excepția situației prevăzute la [art. 155](#) alin. (26) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 155 al. 32

77. Persoana impozabilă stabilită în România printr-un sediu fix are obligația de a stoca în România, conform prevederilor [art. 155](#) alin. (32) din Codul fiscal, numai facturile emise/primite în legătură cu operațiunile la care sediul fix din România participă.

Norme metodologice:

ART. 155 al. 35

78.

(1) Persoanele impozabile pot stoca facturile emise/primate pe suport hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originală în care au fost trimise ori puse la dispoziție, cu condiția să asigure autenticitatea originii, integritatea conținutului și lizibilitatea acestora, conform **art. 155** alin. (24) din Codul fiscal, de la momentul emiterii/primirii până la sfârșitul perioadei de stocare. Facturile emise/primate pe suport hârtie pot fi convertite în formă electronică în vederea stocării. Facturile emise/primate în formă electronică pot fi convertite pe suport hârtie în vederea stocării. Indiferent de forma în care este emisă/primită factura, și factura stocată în forma pentru care a optat persoana impozabilă se consideră exemplar original, în sensul pct. 46 alin. (1). Persoanele impozabile care optează pentru stocarea electronică a facturilor au obligația să stocheze prin mijloace electronice și datele ce garantează autenticitatea originii și integritatea conținutului facturilor.

(2) La solicitarea organelor de inspecție fiscală trebuie asigurată traducerea în limba română a facturilor primite/emise.

Norme metodologice:

ART. 156

79. (1) În sensul **art. 156** alin. (4) din Codul fiscal, fiecare persoană impozabilă va ține următoarele evidențe și documente:

- a) evidențe contabile ale activității sale economice;
- b) al doilea exemplar al facturilor sau altor documente emise de aceasta și legate de activitatea sa economică, conform prevederilor pct. 76;
- c) facturile sau alte documente primite și legate de activitatea sa economică;
- d) documentele vamale și, după caz, cele privind accizele legate de importul, exportul, livrarea intracomunitară și achiziția intracomunitară de bunuri realizate de respectiva persoană;
- e) facturile și alte documente emise sau primite de respectiva persoană pentru majorarea sau reducerea contravalorii livrărilor de bunuri, prestărilor de servicii, achizițiilor intracomunitare sau importurilor;
- f) un registru al nontransferurilor de bunuri transportate de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul acesteia în afara României, dar în interiorul Comunității pentru operațiunile prevăzute la **art. 128** alin. (12) lit. f) - h) din Codul fiscal, precum și pentru alte situații în care se aplică măsuri de simplificare aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice. Registrul nontransferurilor va cuprinde: denumirea și adresa primitorului, un număr de ordine, data transportului bunurilor, descrierea bunurilor transportate, cantitatea bunurilor transportate, valoarea bunurilor transportate, data transportului bunurilor care se întorc după prelucrare sau expertiză, descrierea bunurilor returnate, cantitatea bunurilor returnate, descrierea bunurilor care nu sunt returnate, cantitatea acestora și o mențiune referitoare la documentele emise în legătură cu aceste operațiuni, după caz, precum și data emiterii acestor documente. Nu trebuie completat acest registru pentru următoarele bunuri:

1. mijloacele de transport înmatriculate în România;
2. paleți, containere și alte ambalaje care circulă fără facturare;
3. bunurile necesare desfășurării activității de presă, radiodifuziune și televiziune;
4. bunurile necesare exercitării unei profesii sau meserii dacă:
 - prețul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depășește nivelul de 1.250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru și cu condiția ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 7 zile în afara României; sau

- prețul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depășește nivelul de 250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru și cu condiția ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 24 de luni în afara României;

5. computerele portabile și alt material profesional similar care este transportat în afara României în cadrul unei deplasări de afaceri de către personalul unei entități economice sau de către o persoană fizică autorizată;

g) un registru pentru bunurile mobile corporale primite care au fost transportate din alt stat membru al Comunității în România sau care au fost importate în România ori achiziționate din România de o persoană impozabilă nestabilă în România și care sunt date unei persoane impozabile în România în scopul expertizării sau pentru lucrări efectuate asupra acestor bunuri în România, cu excepția situațiilor în care prin ordin al ministrului finanțelor publice nu se impune o asemenea obligație. Registrul bunurilor primite nu trebuie ținut în cazul bunurilor care sunt plasate în regimul vamal de perfecționare activă. Acest registru va cuprinde:

1. denumirea și adresa expeditorului;
2. un număr de ordine;
3. data primirii bunurilor;
4. descrierea bunurilor primite;
5. cantitatea bunurilor primite;
6. data transportului bunurilor transmise clientului după expertizare sau prelucrare;
7. cantitatea și descrierea bunurilor care sunt returnate clientului după expertizare sau prelucrare;
8. cantitatea și descrierea bunurilor care nu sunt returnate clientului;
9. o mențiune referitoare la documentele emise în legătură cu serviciile prestate, precum și data emiterii acestor documente.

(2) Jurnalele pentru vânzări și pentru cumpărări, registrele, evidențele și alte documente similare ale activității economice a fiecărei persoane impozabile se vor întocmi astfel încât să permită stabilirea următoarelor elemente:

a) valoarea totală, fără taxă, a tuturor livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii efectuate de această persoană în fiecare perioadă fiscală, evidențiată distinct pentru:

1. livrările intracomunitare de bunuri scutite;
2. livrări/prestări scutite de taxă sau pentru care locul livrării/prestării este în afara României;
3. livrările de bunuri și/sau prestările de servicii taxabile și cărora li se aplică cote diferite de taxă;
4. prestările de servicii efectuate conform [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal către beneficiari persoane impozabile stabilite în Comunitate, denumite prestări de servicii intracomunitare, pentru care locul este în afara României.

b) valoarea totală, fără taxă, a tuturor achizițiilor pentru fiecare perioadă fiscală, evidențiată distinct pentru:

1. achiziții intracomunitare de bunuri;
2. achiziții de bunuri/servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condițiile [art. 150](#) alin. (3) - (6) din Codul fiscal;
3. achiziții de bunuri, inclusiv provenite din import, și de servicii, taxabile, cărora li se aplică cote diferite de taxă;
4. achiziții de servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condițiile [art. 150](#) alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de către persoane impozabile stabilite în Comunitate, denumite achiziții intracomunitare de servicii.

c) taxa colectată de respectiva persoană pentru fiecare perioadă fiscală;

d) taxa totală deductibilă și taxa dedusă pentru fiecare perioadă fiscală;

e) calculul taxei deduse provizoriu pentru fiecare perioadă fiscală, al taxei deduse efectiv pentru fiecare an calendaristic și al ajustărilor efectuate, atunci când dreptul de deducere se exercită pe bază de pro rata, evidențiind distinct:

1. taxa dedusă conform [art. 147](#) alin. (3) din Codul fiscal;
2. taxa nededusă conform [art. 147](#) alin. (4) din Codul fiscal;
3. taxa dedusă pe bază de pro rata conform [art. 147](#) alin. (5) din Codul fiscal.

(3) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplică sistemul TVA la încasare au obligația să menționeze în jurnalele pentru vânzări facturile emise pentru livrări de bunuri/prestări de servicii pentru care este obligatorie aplicarea sistemului TVA la încasare, chiar dacă exigibilitatea taxei nu intervine în perioada fiscală în care a fost emisă factura. În plus față de cele prevăzute la alin. (2), în jurnalele pentru vânzări se înscriu și următoarele informații în cazul acestor operațiuni:

a) numărul și data documentului de încasare sau, după caz, data la care a expirat termenul-limită de 90 de zile prevăzut la [art. 134²](#) alin. (5) din Codul fiscal;

b) valoarea integrală a contravalorii livrării de bunuri/prestării de servicii, inclusiv TVA;

c) baza impozabilă și taxa pe valoarea adăugată aferentă;

d) valoarea încasată, inclusiv TVA, precum și baza impozabilă și TVA exigibilă corespunzătoare sumei încasate sau, după caz, la expirarea termenului-limită de 90 de zile prevăzut la [art. 134²](#) alin. (5) din Codul fiscal se evidențiază dacă există diferențe de sume neîncasate, care devin exigibile, precum și baza impozabilă și TVA exigibilă corespunzătoare sumei respective;

e) diferența reprezentând baza impozabilă și TVA neexigibilă.

(4) În cazul jurnalelor pentru vânzări prevăzute la alin. (3), facturile care au TVA neexigibilă integral sau parțial vor fi preluate în fiecare jurnal pentru vânzări până când toată taxa aferentă devine exigibilă ori ca urmare a încasării sau, după caz, la expirarea termenului-limită de 90 de zile prevăzut la [art. 134²](#) alin. (5) din Codul fiscal, cu menționarea informațiilor prevăzute la alin. (3) lit. a) - e). În cazul informației de la alin. (3) lit. d) se va menționa numai suma încasată în perioada fiscală pentru care se întocmește jurnalul pentru vânzări sau, după caz, baza impozabilă și TVA care devine exigibilă ca urmare a expirării termenului-limită de 90 de zile prevăzut la [art. 134²](#) alin. (5) din Codul fiscal.

(5) Persoanele impozabile care fac achiziții de bunuri/servicii de la persoane care aplică sistemul TVA la încasare înregistrează în jurnalul pentru cumpărări facturile primite pentru livrări de bunuri/prestări de servicii pentru care este obligatorie aplicarea sistemului TVA la

încasare, chiar dacă exigibilitatea, respectiv deductibilitatea taxei, nu intervine în perioada fiscală în care a fost emisă factura. Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA care aplică sistemul TVA la încasare înregistrează în jurnalul pentru cumpărări facturile primite pentru livrări de bunuri/prestări de servicii chiar dacă taxa nu este deductibilă în perioada fiscală în care a fost emisă factura. În plus față de cele prevăzute la alin. (2), în jurnalele pentru cumpărări se menționează și următoarele informații:

a) numărul și data documentului de plată;

b) valoarea integrală a contravalorii achiziției de bunuri/prestării de servicii, inclusiv TVA;

c) baza impozabilă și taxa pe valoarea adăugată aferentă;

d) valoarea plătită, inclusiv TVA și corespunzător baza impozabilă și TVA exigibilă;

e) diferența reprezentând baza impozabilă și TVA neexigibilă.

(6) În cazul jurnalelor pentru cumpărări prevăzute la alin. (5), facturile care au TVA neexigibilă integral sau parțial vor fi preluate în fiecare jurnal pentru cumpărări până când toată taxa aferentă devine exigibilă ca urmare a plății, cu menționarea informațiilor prevăzute la alin. (5) lit. a) - e), cu excepția situațiilor în care s-a împlinit termenul de prescripție și facturile respective nu se mai achită, fiind scoase din evidențele persoanei impozabile. În cazul informației de la alin. (5) lit. d) se va menționa numai suma plătită în perioada fiscală pentru care se întocmește jurnalul pentru cumpărări.

(7) Documentele prevăzute la alin. (2) - (6) nu sunt formulare tipizate stabilite de Ministerul Finanțelor Publice. Fiecare persoană impozabilă poate să își stabilească modelul documentelor pe baza cărora determină taxa colectată și taxa deductibilă conform specificului propriu de activitate, dar acestea trebuie să conțină informațiile minimale stabilite la alin. (2) - (6) și să asigure întocmirea decontului de taxă prevăzut la [art. 156²](#) din Codul fiscal.

79¹.

(1) În cazul asocierilor în participațiune sau al altor asocieri tratate drept asocieri în participațiune conform [art. 127](#) alin. (10) din Codul fiscal, denumite în continuare asocieri, drepturile și obligațiile legale privind taxa pe valoarea adăugată prevăzute de titlul VI al Codului fiscal revin asociatului desemnat în acest scop potrivit contractului încheiat între părți, care contabilizează veniturile și cheltuielile, denumit în continuare asociatul administrator. Prin drepturi și obligații legale se înțelege, printre altele, dreptul de a exercita deducerea taxei pentru achiziții conform prevederilor [art. 145](#) - [147¹](#) din Codul fiscal, obligația de a emite facturi către beneficiar și de a colecta taxa în cazul operațiunilor taxabile, dreptul/obligația de ajustare a taxei conform [art. 148](#), [149](#) sau [161](#) din Codul fiscal.

(2) Bunurile/serviciile care sunt puse la dispoziția asocierii de către membrii săi fără plată, ca aport la asociere în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu constituie prestare de servicii/livrare de bunuri cu plată în sensul [art. 129](#), respectiv [128](#) din Codul fiscal. Asociații care au pus la dispoziția asocierii bunurile și serviciile menționate în teza anterioară, ca aport la asociere, își păstrează dreptul de deducere și nu vor efectua ajustări pe perioada funcționării asocierii, cu condiția ca asociatul administrator să ajusteze taxa aferentă în conformitate cu prevederile alin. (5). În cazul bunurilor de capital se va face o mențiune referitoare la perioada în care bunurile au fost puse la dispoziția asocierii, perioadă în care membrii asociații nu fac ajustări.

(3) Bunurile/serviciile care sunt puse la dispoziția asocierii de către membrii săi, altele decât cele prevăzute la alin. (2), reprezintă livrare de bunuri sau prestare de servicii cu plată în sensul [art. 128](#), respectiv [art. 129](#) din Codul fiscal.

(4) Asociatul administrator efectuează achizițiile asocierii pe numele său și emite facturi în nume propriu către terți pentru livrările de bunuri și prestările de servicii realizate de asociere, urmând ca veniturile și cheltuielile să fie atribuite fiecărui asociat corespunzător cotei de participare în asociere.

(5) Asociatul administrator are dreptul/obligația de ajustare a taxei pentru bunuri/servicii conform [art. 148](#), [149](#) sau [161](#) din Codul fiscal, pe perioada de existență a asocierii, astfel:

a) pentru bunurile/serviciile achiziționate de asociatul administrator, după constituirea asocierii, care sunt destinate utilizării în scopul pentru care a fost constituită asocierea;

b) pentru bunurile/serviciile achiziționate de asociatul administrator înainte de constituirea asocierii și care ulterior sunt alocate pentru realizarea scopului pentru care a fost constituită asocierea;

c) pentru bunurile/serviciile pe care membrii asociați le aduc ca aport la asociere, conform prevederilor alin. (2).

(6) În situațiile prevăzute la alin. (5) lit. a) și b), asociatul administrator va aplica regulile privind ajustarea taxei din perspectiva persoanei care deține aceste bunuri/servicii. În situația prevăzută la alin. (5) lit. c), momentul de referință pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, este data obținerii bunului de către asociatul care le-a pus la dispoziția asocierii.

Membrii asocierii trebuie să transmită asociatului administrator o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obținute după data aderării, iar în cazul altor bunuri decât cele de capital sau în cazul serviciilor, o copie de pe facturile de achiziție. Asociatul administrator va păstra copia de pe registrul bunurilor de capital pe perioada prevăzută la [art. 149](#) alin. (6) din Codul fiscal și va menționa ajustările pe care le-a efectuat în perioada de existență a asocierii.

În cazul altor bunuri decât cele de capital sau în cazul serviciilor, asociatul administrator va păstra copii de pe facturile de achiziție transmise de membrii asociați, pe perioada prevăzută la [art. 147¹](#) alin. (2) din Codul fiscal. Atunci când asocierea își încetează existența sau unul ori mai mulți asociați se retrag din asociere, asociatul administrator are dreptul/obligația să ajusteze taxa aferentă bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (5) lit. c) restituite membrului asocierii căruia i-au aparținut.

În cazul bunurilor de capital, ajustarea se va realiza pentru perioada rămasă din perioada de ajustare. Se consideră, din perspectiva asociatului administrator, că bunurile/serviciile restituite membrului asociat căruia îi aparțin sunt alocate unei activități cu drept de deducere, pentru a permite continuarea ajustării de către acesta din urmă în funcție de activitățile pe care le va realiza după încetarea existenței asocierii.

(7) Alocarea cheltuielilor și veniturilor asocierii de către asociatul administrator către membrii asociați nu constituie operațiune impozabilă în sensul [art. 126](#) alin. (1) din Codul fiscal, dacă alocarea se face proporțional cu cota de participare a fiecărui membru al asocierii, astfel cum este stabilită în contractul de asociere.

(8) În cazul în care scopul asocierii este acela de a atinge obiective comune, dar membrii asociați acționează în nume propriu față de terți, fiecare persoană va fi tratată drept

o persoană impozabilă separată în conformitate cu prevederile [art. 127](#) alin. (9) din Codul fiscal și tranzacțiile respective se impozitează distinct în conformitate cu regulile stabilite la titlul VI din Codul fiscal. În această situație nu se aplică prevederile alin. (1) - (7).

Norme metodologice:

ART. 156¹

80. (1) În sensul [art. 156¹](#) alin. (2) din Codul fiscal, în orice situație, echivalentul în lei al plafonului de 100.000 euro se determină pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru data de 31 decembrie a anului precedent, inclusiv pentru persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal în cursul anului. La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la [art. 156¹](#) alin. (2) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate și alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la [art. 156¹](#) alin. (2) din Codul fiscal.

(2) În sensul [art. 156¹](#) alin. (7) din Codul fiscal, organele fiscale competente pot aproba, la solicitarea justificată a persoanei impozabile, o altă perioadă fiscală, respectiv:

a) semestrul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operațiuni impozabile numai pe maximum 3 luni calendaristice dintr-un semestru;

b) anul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operațiuni impozabile numai pe maximum 6 luni calendaristice dintr-o perioadă de un an calendaristic.

(3) Solicitarea prevăzută la alin. (2) se va transmite autorităților fiscale competente până la data de 25 februarie a anului în care se exercită opțiunea și va fi valabilă pe durata păstrării condițiilor prevăzute la alin. (2).

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și pentru unitățile cu personalitate juridică din subordinea acesteia, perioada fiscală este anul calendaristic.

Norme metodologice

ART. 156³.

80¹. (1) În aplicarea prevederilor [art. 156³](#) alin. (3) din Codul fiscal, în cazul persoanelor care realizează achiziții intracomunitare de mijloace de transport, organele fiscale competente trebuie să analizeze dacă din documentația care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că acesta se încadrează sau nu în categoria mijloacelor de transport noi, în sensul [art. 125¹](#) alin. (3) din Codul fiscal, și dacă se datorează ori nu taxa aferentă respectivei achiziții intracomunitare în România, astfel:

a) în cazul în care achiziția intracomunitară este realizată de orice persoană care nu este înregistrată și care nu avea obligația să se înregistreze în scopuri de TVA, conform [art. 153](#) din Codul fiscal, indiferent dacă este sau nu înregistrată, conform [art. 153¹](#) din Codul fiscal, și în urma analizei rezultă că mijlocul de transport este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziționat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special și achitarea taxei, în condițiile prevăzute la [art. 156³](#) alin. (2) și [art. 157](#) alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa:

(i) în situația în care respectiva persoană realizează în România o achiziție intracomunitară, dar aceasta nu este impozabilă în România conform [art. 126](#) din Codul fiscal sau este scutită de taxă conform [art. 142](#) din Codul fiscal;

(ii) în situația transferului unui mijloc de transport nou din alt stat membru în România de către o persoană neimpozabilă cu ocazia unei schimbări de reședință, dacă la momentul livrării nu a putut fi aplicată scutirea prevăzută la echivalentul din legislația altui stat membru al [art. 143](#) alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, având în vedere că respectivul transfer nu determină o achiziție intracomunitară de bunuri în România;

b) în cazul în care, în urma analizei, rezultă că mijlocul de transport nu este nou, iar achiziția intracomunitară a fost efectuată de o persoană care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform [art. 153](#) sau [153¹](#) din Codul fiscal și care nu are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA conform [art. 153](#) sau [153¹](#) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte că nu se datorează taxa în România;

c) în cazul în care achiziția intracomunitară este realizată de o persoană impozabilă care nu este înregistrată și care nu trebuie să se înregistreze în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, dar care este sau ar trebui să fie înregistrată conform [art. 153¹](#) din Codul fiscal, și în urma analizei rezultă că mijlocul de transport nu este nou, organele fiscale competente vor elibera, la solicitarea acestei persoane, un certificat din care să rezulte:

1. fie că s-a efectuat plata taxei de către persoana care a achiziționat intracomunitar mijlocul de transport respectiv, după depunerea decontului special și achitarea taxei, în condițiile prevăzute la [art. 156³](#) alin. (2) și [art. 157](#) alin. (1) din Codul fiscal, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal;

2. fie că nu se datorează taxa în România, dacă din documentele care atestă dobândirea mijlocului de transport rezultă că achiziția intracomunitară nu este taxabilă în România în conformitate cu prevederile titlului VI din Codul fiscal. De exemplu, mijloacele de transport care nu sunt noi și sunt achiziționate intracomunitar de la persoane fizice, mici întreprinderi, de la persoane impozabile care au aplicat regimul special pentru bunuri second-hand potrivit unor prevederi din alte state membre similare [art. 152²](#) din Codul fiscal nu sunt achiziții intracomunitare impozabile în România, potrivit [art. 126](#) alin. (3) lit. a) și alin. (8) lit. c) din Codul fiscal.

(2) Persoanele impozabile care se află în situațiile prevăzute la [art. 11](#) alin. (1¹) și (1³) din Codul fiscal, care efectuează livrări de bunuri prin organele de executare silită, depun declarația prevăzută la [art. 156³](#) alin. (10) din Codul fiscal, dar plata taxei se efectuează de organul de executare silită sau, după caz, de cumpărător, conform prevederilor pct. 73.

(3) Notificările prevăzute la [art. 156³](#) alin. (4) și (5) din Codul fiscal se depun numai pentru anii în care persoanele impozabile desfășoară operațiuni de natura celor pentru care există obligația notificării. Nu se depun notificări în situația în care persoanele impozabile nu au desfășurat astfel de operațiuni în anul de referință, respectiv în anul pentru care ar fi trebuit depusă notificarea.

(4) În scopul aplicării prevederilor [art. 156³](#) alin. (4) și (5) din Codul fiscal, în situația în care statutul persoanei impozabile din punct de vedere al înregistrării în scopuri de TVA s-a modificat în anul de referință, respectiv fie a fost înregistrată în scopuri de TVA, fie i s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA, în cursul anului de referință, este relevant statutul persoanei impozabile la data de 31 decembrie a anului de referință.

(5) În scopul aplicării prevederilor [art. 156³](#) alin. (4) și (5) din Codul fiscal, operațiunile care fac obiectul notificărilor sunt livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul țării și, după caz, achizițiile efectuate din țară.

Norme metodologice

ART. 156⁴

80². (1) În sensul [art. 156⁴](#) alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, în cazul prestărilor de servicii prevăzute la [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, prestatorul va raporta în declarația recapitulativă numai serviciile care nu beneficiază de scutire de taxă în statul membru în care acestea sunt impozabile. În acest scop, se va considera că operațiunea este scutită de taxă în statul membru în care este impozabilă dacă respectiva operațiune ar fi scutită de taxă în România. În situația în care în România nu este aplicabilă o scutire de taxă, prestatorul este exonerat de obligația de a declara în declarația recapitulativă respectivul serviciu, dacă primește o confirmare oficială din partea autorității fiscale din statul membru în care operațiunea este impozabilă din care să rezulte că în statul membru respectiv se aplică o scutire de taxă.

(2) În sensul [art. 156⁴](#) alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, beneficiarii persoane impozabile din România au obligația de a declara în declarația recapitulativă achizițiile de servicii prevăzute la [art. 133](#) alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, atunci când au obligația plății taxei pentru respectivele servicii conform [art. 150](#) alin. (2) din Codul fiscal, respectiv atunci când nu se aplică nicio scutire de taxă pentru serviciul respectiv.

Norme metodologice:

ART. 157

81.

(1) În scopul aplicării prevederilor [art. 157](#) alin. (4) din Codul fiscal, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor

impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#) care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2017, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor care fac dovada că sunt înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal. Nu se aplică aceste prevederi în cazul persoanelor care sunt înregistrate în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare conform [art. 153¹](#) din Codul fiscal, care fac plata taxei în conformitate cu prevederile [art. 157](#) alin. (3) din Codul fiscal.

(3) În cursul perioadei fiscale, importatorii înregistrați în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri în jurnalele pentru cumpărări pe baza declarației vamale de import sau, după caz, a documentului pentru regularizarea situației emis de autoritatea vamală. Contabil, taxa aferentă importului se înregistrează concomitent atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. În decontul de taxă pe valoarea adăugată, taxa se evidențiază atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile prevăzute la [art. 145 - 147¹](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice

ART. 158²

81¹. (1) În sensul [art. 158²](#) alin. (4) din Codul fiscal, în cazul persoanelor impozabile care au sediul activității economice în România, prin asociați și administratori se înțelege numai asociații și administratorii societăților comerciale reglementate de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În cazul societăților pe acțiuni, inclusiv a celor în comandită pe acțiuni, care au sediul activității economice în România, în vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari, se va prezenta cazierul judiciar al administratorilor, nu și al asociaților.

(3) Instituțiile publice, astfel cum sunt prevăzute de Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte persoane impozabile stabilite sau nestabilite în România, care nu sunt constituite în baza Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu au obligația prezentării cazierului judiciar în vederea înscrierii în Registrul operatorilor intracomunitari.

(4) Prevederile alin. (1) - (3) se aplică corespunzător și în situațiile prevăzute la [art. 158²](#) alin. (8) lit. b) și alin. (10) lit. d) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 159

81².

(1) În sensul prevederilor [art. 159](#) alin. (1) din Codul fiscal, documentul care ține loc de factură este documentul emis pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în

conformitate cu obligațiile impuse de un acord ori tratat la care România este parte, care conține cel puțin informațiile prevăzute la [art. 155](#) alin. (19) din Codul fiscal.

(2) În situația în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare și ulterior intră în posesia documentelor justificative care îi dau dreptul la aplicarea unei scutiri de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la [art. 143,144](#) sau [144^1](#) din Codul fiscal, aceasta poate corecta facturile emise, potrivit [art. 159](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, aplicând regimul de scutire corespunzător operațiunilor realizate.

(3) Organele de inspecție fiscală vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achizițiilor nu conțin toate informațiile prevăzute la [art. 155](#) alin. (19) din Codul fiscal sau/și acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfășurării inspecției fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate de furnizor/prestator în conformitate cu [art. 159](#) din Codul fiscal. Furnizorul/Prestatorul are dreptul să aplice prevederile [art. 159](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal pentru a corecta anumite informații din factură care sunt obligatorii potrivit [art. 155](#) alin. (19) din Codul fiscal, care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natură să modifice baza de impozitare și/sau taxa aferentă operațiunilor ori nu modifică regimul fiscal al operațiunii facturate inițial, chiar dacă a fost supus unei inspecții fiscale. Această factură va fi atașată facturii inițiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecția, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.

(4) Furnizorii/Prestatorii care emit facturi de corecție după inspecția fiscală, în conformitate cu prevederile [art. 159](#) alin. (3) din Codul fiscal, vor înscrie aceste facturi în jurnalul pentru vânzări într-o rubrică separată, iar acestea vor fi preluate de asemenea într-o rubrică separată din decontul de taxă, fără a avea obligația să colecteze taxa pe valoarea adăugată înscrisă în respectivele facturi. Pentru a evita situațiile de abuz și pentru a permite identificarea situațiilor în care se emit facturi după inspecția fiscală, în cuprinsul acestor facturi furnizorii/prestatorii vor menționa că sunt emise după inspecția fiscală. Beneficiarii vor avea dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în aceste facturi în limitele și în condițiile stabilite la [art. 145 - 147^1](#) din Codul fiscal, taxa fiind înscrisă în rubricile din decontul de taxă aferente achizițiilor de bunuri și servicii. Emiterea facturilor de corecție nu poate depăși perioada prevăzută la [art. 147^1](#) alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Prevederile alin. (4) și ale [art. 159](#) alin. (3) din Codul fiscal se aplică și pentru situațiile în care facturile de corecție se referă la perioade fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2010.

(6) Prevederile alin. (4) și (5) se aplică inclusiv în cazul micilor întreprinderi care nu s-au înregistrat în scopuri de TVA potrivit [art. 153](#) din Codul fiscal la depășirea plafonului prevăzut de [art. 152](#) din Codul fiscal și organele de inspecție fiscală au stabilit diferențe de taxă colectată de plată conform pct. 62 alin. (2).

(7) Prevederile [art. 159](#) din Codul fiscal se aplică numai de către persoanele înregistrate în scopuri de TVA în România. În cazul persoanelor care nu sunt înregistrate și nu au obligația înregistrării în scopuri de TVA în România, se aplică prevederile [art. 155](#) alin. (2) din Codul fiscal.

(8) În cazul autofacturilor emise conform [art. 155](#) alin. (7) și (8) și [art. 156^1](#) alin. (2) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă emitentă constată că a înscris informații în mod eronat în respectivele autofacturi, fie va emite o nouă autofactură care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din autofactura inițială, numărul și data autofacturii corectate,

valorile cu semnul minus, iar, pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie va emite o nouă autofaktură conținând informațiile și valorile corecte și concomitent va emite o autofaktură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data autofacturii corectate. În situația în care autofactura a fost emisă în mod eronat sau prin norme se prevede că în anumite situații se poate anula livrarea/prestarea către sine, persoana impozabilă emite o autofaktură cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data autofacturii anulate.

Norme metodologice:

ART. 160

82. (1) În sensul [art. 160](#) alin. (5) din Codul fiscal, prin livrări de bunuri/prestări de servicii în interiorul țării se înțelege operațiunile realizate numai între persoane care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#), care au locul livrării sau locul prestării în România conform [art. 132](#), respectiv [art. 133](#) din Codul fiscal, și sunt operațiuni taxabile conform titlului VI din Codul fiscal.

(2) În sensul [art. 160](#) alin. (2) lit. d) din Codul fiscal, prin alte unități care pot fi utilizate de operatori în conformitate cu Directiva 2003/87/CE se înțelege unitățile prevăzute la art. 3 lit. (m) și (n) din Directiva 2003/87/CE, cu modificările ulterioare.

(3) În cazul livrărilor de bunuri prevăzute la [art. 160](#) alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv pentru avansurile încasate, furnizorii emit facturi fără taxă și înscriu în aceste facturi o mențiune referitoare la faptul că au aplicat taxarea inversă. Taxa se calculează de către beneficiar și se înscrie în facturi și în jurnalul pentru cumpărări, fiind preluată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Din punct de vedere contabil, beneficiarul va înregistra în cursul perioadei fiscale 4426 = 4427 cu suma taxei aferente.

(4) Înregistrarea taxei de către cumpărător atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă este denumită autolichidarea taxei pe valoarea adăugată. Colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei deductibile este asimilată cu plata taxei către furnizor/prestator. Prevederile acestui alineat sunt valabile pentru orice alte situații în care se aplică taxarea inversă.

(5) Persoanele impozabile cu regim mixt care sunt beneficiari ai unor achiziții supuse taxării inverse, conform [art. 160](#) din Codul fiscal, vor deduce taxa în decontul de taxă în limitele și în condițiile stabilite la [art. 145](#), [145¹](#), [146](#), [147](#) și [147¹](#) din Codul fiscal.

(6) Furnizorii/Prestatorii care sunt persoane impozabile cu regim mixt vor lua în calculul pro rata, ca operațiuni taxabile, valoarea livrărilor/prestărilor pentru care au aplicat taxarea inversă.

(7) În cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege, organele de inspecție fiscală vor dispune măsuri pentru obligarea furnizorilor/prestatorilor și a beneficiarilor la corectarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform prevederilor prezentelor norme metodologice. În cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere că beneficiarul avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere. În cazul în care în cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție

fiscală stabilesc că beneficiarul nu a colectat TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere, obligând beneficiarul la plata acestei sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, furnizorii pot emite facturi de corecție cu semnul minus conform [art. 159](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal în vederea regularizării taxei și restituirii acesteia către beneficiari. Facturile de corecție cu semnul minus emise de către furnizor nu se evidențiază în decontul de taxă al beneficiarului.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (7), dacă la data constatării de către organele de inspecție fiscală a neaplicării taxării inverse furnizorii/prestatorii și/sau beneficiarii se află în situația de insolvență potrivit Legii nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, de insolvabilitate în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, precum și în situații în care măsurile prevăzute la alin.(7) nu pot fi aplicate concomitent și la furnizor/prestator și la beneficiar deoarece cel puțin unul dintre aceștia se află în situații cum ar fi starea de inactivitate conform art. 78¹ din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, suspendare din registrul comerțului, radiere din Registrul comerțului, anulare a codului de înregistrare în scopuri de TVA potrivit legii, regimul normal de taxare rămâne valabil aplicat dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) potrivit constatărilor organelor de inspecție fiscală nu s-au produs consecințe fiscal-bugetare negative la furnizori/prestatori și/sau la beneficiari ca urmare a aplicării regimului normal de taxare;

b) aplicarea taxării inverse la furnizori/prestatori și/sau la beneficiari poate genera consecințe fiscal-bugetare negative.

(9) Pentru soluționarea situațiilor tranzitorii care pot apărea ca urmare a eliminării sau a includerii unor operațiuni din/în categoria celor pentru care se aplică taxarea inversă în cadrul [art. 160](#) din Codul fiscal, se aplică prevederile [art. 134](#) alin. (6) din Codul fiscal, respectiv se va aplica regimul în vigoare la data exigibilității de taxă. În acest sens se va proceda conform următorului exemplu:

Exemplu. O persoană impozabilă aflată în stare de insolvență a emis facturi parțiale și/sau de avansuri în cursul anului 2009. Faptul generator de taxă are loc după data de 1 ianuarie 2010. La regularizarea facturilor parțiale și/sau de avansuri emise în anul 2009 se va menține regimul aplicat la data exigibilității de taxă, respectiv taxarea inversă, furnizorul/prestatorul fiind obligat la plata taxei conform [art. 150](#) alin. (1) din Codul fiscal numai pentru diferența dintre valoarea livrării/prestării și sumele facturate în anul 2009.

Norme metodologice:

ART. 161

83. (1) Pentru aplicarea [art. 161](#) alin. (2) și (4) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă pentru bunurile imobile achiziționate, construite, transformate sau modernizate în ultimii 5 ani, proporțional cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizată pentru realizarea operațiunilor scutite și proporțional cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxare. Aplicarea prevederilor [art. 161](#) alin. (4) se

limitează la modernizările și transformările care au fost începute înainte de aderare și finalizate după data aderării. Orice modernizare sau transformare începută după data aderării va fi considerată bun de capital obținut după aderare numai în condițiile prevăzute la [art. 149](#) din Codul fiscal.

Ajustarea este operată într-o perioadă de 5 ani în cadrul căreia bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt transformate sau modernizate, ajustarea taxei deduse aferente acestor lucrări este operată, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizării fiecărei lucrări de transformare sau modernizare. Pentru ajustare, suma taxei pentru fiecare an reprezintă o cincime din taxa dedusă aferentă achiziției, construirii sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustării lunare se împarte fiecare cincime la 12. Suma care nu poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de taxare, iar rezultatul se înmulțește cu ajustarea lunară. Frațiunile de lună se consideră lună întreagă. Taxa nedeductibilă obținută prin ajustare se înregistrează din punct de vedere contabil pe cheltuieli, precum și în jurnalul pentru cumpărări și se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de scutire.

Exemplu de ajustare a dreptului de deducere

O persoană impozabilă dobândește la data de 15 aprilie 2005, prin achiziție sau investiții, un bun imobil având o valoare de 30.000.000 lei. Taxa dedusă aferentă acestui imobil a fost de 5.700.000 lei. În anul 2006 au fost începute lucrări de modernizare, finalizate în data de 20 aprilie 2007, care au mărit valoarea bunului imobil cu 1.000.000 lei (mai puțin de 20% din valoarea bunului imobil), pentru care taxa dedusă aferentă este de 190.000 lei.

De la data de 15 aprilie 2005 până la 31 decembrie 2007, persoana impozabilă închiriaza imobilul 100% în regim de taxare.

Pe data de 1 ianuarie 2008, persoana impozabilă renunță la opțiunea de a taxa operațiunea de închiriere, aplicând scutirea prevăzută la [art. 141](#) alin. (2) lit. e) din Codul fiscal.

Ajustarea dreptului de deducere se efectuează astfel:

A. Ajustarea pentru taxa dedusă aferentă dobândirii bunului imobil

- Taxa dedusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei

- Taxa dedusă pentru perioada 15 aprilie 2005 - 31 decembrie 2007, respectiv 33 de luni, nu se ajustează.

- Ajustarea taxei deduse pentru perioada 1 ianuarie 2008 - 1 aprilie 2010:

- 5.700.000 lei: 5 ani = 1.140.000 lei

- 1.140.000 lei: 12 luni = 95.000 lei

- $5 * 12 = 60$ luni - 33 luni = 27 luni x 95.000 lei = 2.565.000 lei - taxa care se ajustează.

B. Ajustarea taxei deduse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 și finalizate în anul 2007

- Taxa dedusă aferentă modernizării: 190.000 lei

- Taxa dedusă pentru perioada 20 aprilie 2007 - 31 decembrie 2007, respectiv 9 luni, nu se ajustează.

- Ajustarea taxei deduse pentru perioada 1 ianuarie 2008 - 1 aprilie 2011:

- 190.000 lei: 5 ani = 38.000 lei

- 38.000 lei: 12 luni = 3.166,7 lei

- 60 luni - 9 luni = 51 luni x 3.166,7 lei = 161.501,7 lei - taxa care se ajustează.

Suma de 2.565.000 lei + 161.501,7 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A și B, reprezintă diferența de taxă care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul minus, și corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă. Aceeași procedură de ajustare se aplică și în cazul transformărilor sau modernizărilor începute și finalizate înainte de data aderării, indiferent de valoarea acestora.

(2) Pentru aplicarea [art. 161](#) alin. (5) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă conform [art. 149](#) din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării și finalizate după data aderării sau începute și finalizate după data aderării, care depășesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform [art. 149](#) din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (1) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, față de 5 ani, și metoda de ajustare, care se face pe ani calendaristici întregi, și nu lunar. Pentru taxa dedusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării și modernizărilor sau transformărilor începute înainte de data aderării și finalizate după data aderării, care nu depășesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (1).

Același exemplu ca la alin. (1), în situația în care persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare, începute în 2006, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei și întrucât valoarea modernizării depășește 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform [art. 149](#) din Codul fiscal, cu privire la perioada și metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (1) lit. A.

(3) Pentru aplicarea [art. 161](#) alin. (3) și (6) din Codul fiscal, persoanele impozabile pot deduce din taxa nededusă, aferentă bunurilor imobile achiziționate, construite, transformate sau modernizate în ultimii 5 ani, o sumă proporțională cu partea din fiecare bun imobil care va fi utilizată pentru aceste operațiuni și cu numărul de luni în care bunul va fi utilizat în regim de taxare. Aplicarea prevederilor [art. 161](#) alin. (6) se limitează la modernizările și transformările care au fost începute înainte de aderare și finalizate după data aderării. Orice modernizare sau transformare începută după data aderării va fi considerată bun de capital obținut după aderare numai în condițiile prevăzute la [art. 149](#) din Codul fiscal. Ajustarea se realizează într-o perioadă de 5 ani în cadrul căreia bunurile imobile au fost dobândite, începând cu data de la care fiecare bun imobil a fost dobândit. Pentru bunurile imobile care sunt modernizate sau transformate, ajustarea taxei nededuse aferente acestor lucrări este operată, de asemenea, într-o perioadă de 5 ani de la data finalizării fiecărei lucrări de modernizare sau transformare. Pentru ajustare se va ține cont de suma taxei nededuse pentru fiecare an, care reprezintă o cincime din taxa aferentă achiziției, construirii, transformării sau modernizării bunurilor imobile. Pentru determinarea ajustării lunare se împarte fiecare cincime la 12. Stabilirea sumei care poate fi dedusă se calculează astfel: din perioada de 5 ani se scade numărul de luni în care bunul imobil a fost utilizat în regim de

scutire, iar rezultatul va fi înmulțit cu ajustarea lunară. Frațiunile de lună se consideră lună întregă. Taxa de dedus rezultată în urma ajustării se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum și în jurnalul pentru cumpărări și se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă începe aplicarea regimului de taxare.

Exemplu de ajustare a dreptului de deducere:

Aceiași exemplu ca la alin. (1), dar, inversând datele situației, considerăm că persoana a închiriat în regim de scutire bunul imobil în totalitate și nu a dedus TVA aferentă achiziției și nici modernizării efectuate și optează pentru regimul de taxare a tuturor operațiunilor de închiriere de la data de 1 ianuarie 2008. Aceeași procedură de ajustare se aplică și în cazul transformărilor sau modernizărilor începute și finalizate înainte de data aderării, indiferent de valoarea acestora.

A. Ajustarea taxei nededuse aferente dobândirii bunului imobil

- Taxa nededusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei

- Ajustarea pentru restul perioadei de 5 ani: 27 luni (60 luni - 33 luni):

- 5.700.000 lei: 5 ani = 1.140.000 lei

- 1.140.000 lei: 12 luni = 95.000 lei

- $5 * 12 = 60$ luni - 33 luni = 27 luni x 95.000 lei = 2.565.000 lei - taxa care se ajustează.

B. Ajustarea taxei nededuse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 și finalizate în anul 2007

- Taxa nededusă: 190.000 lei

- Taxa nededusă pentru perioada 20 aprilie 2007 - 31 decembrie 2007, respectiv 9 luni, nu se ajustează.

- Ajustarea taxei pentru perioada 1 ianuarie 2008 - 1 aprilie 2011:

- 190.000 lei : 5 ani = 38.000 lei

- 38.000 lei : 12 luni = 3.166,7 lei

- 60 luni - 9 luni = 51 luni x 3.166,7 lei = 161.501,7 lei - taxa care se ajustează.

Suma de 2.565.000 lei + 161.501,7 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A și B, se înregistrează din punct de vedere contabil prin diminuarea cheltuielilor, precum și în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul plus, și se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă.

(4) Pentru aplicarea [art. 161](#) alin. (7) din Codul fiscal, persoanele impozabile vor ajusta taxa nededusă conform [art. 149](#) din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării și finalizate după data aderării sau începute și finalizate după data aderării, care depășesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform [art. 149](#) din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (3) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, față de 5 ani, și prin metoda de ajustare, care se face pe ani calendaristici întregi, și nu lunar. Pentru taxa nededusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării și modernizărilor sau transformărilor începute înainte de data aderării și finalizate după data aderării, care nu depășesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (3).

Același exemplu ca la alin. (1), dar inversând datele situației, considerăm că persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare, începute în anul 2006 și finalizate în anul 2007, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei, a închiriat în regim de scutire bunul imobil în totalitate și nu a dedus TVA aferentă modernizării efectuate și optează pentru regimul de taxare a tuturor operațiunilor de închiriere de la data de 1 ianuarie 2008.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei și întrucât valoarea modernizării depășește 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform [art. 149](#) din Codul fiscal, cu privire la perioada și metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (3) lit. A.

(5) Pentru aplicarea [art. 161](#) alin. (8) și (10) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă conform [art. 149](#) din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani.

Același exemplu ca la alin. (1), în situația în care persoana impozabilă vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008 și nu a optat pentru taxarea acestei vânzări.

A. Ajustarea taxei deduse aferente dobândirii bunului imobil: 2/5

- Taxa dedusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei

- Anul 2005 (anul achiziției și al primei utilizări), precum și anii 2006 și 2007 sunt luați în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia se pierde dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

$5.700.000 \text{ lei} \times 2/5 = 2.280.000 \text{ lei}$

B. Ajustarea taxei deduse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 și finalizate în anul 2007: 4/5

- Taxa dedusă: 190.000 lei

- Anul 2007 (anul în care se termină lucrările de modernizare) este luat în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia se pierde dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

$190.000 \text{ lei} \times 4/5 = 152.000 \text{ lei}$

Suma de 2.280.000 lei + 152.000 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A și B, reprezintă diferența de taxă care va fi înregistrată pe cheltuieli, în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul minus, și corespunzător va fi preluată în decontul privind taxa pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă.

(6) Pentru aplicarea [art. 161](#) alin. (11) din Codul fiscal, persoanele impozabile au obligația să ajusteze taxa dedusă conform [art. 149](#) din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării și finalizate după data aderării sau începute și finalizate după data aderării, care depășesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform [art. 149](#) din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (5) prin perioada de ajustare, care este de 20 de ani, față de 5 ani. Pentru taxa dedusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării și modernizărilor sau transformărilor începute înainte de data aderării și finalizate după data aderării, care nu depășesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia,

exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (5).

Același exemplu ca la alin. (1), în situația în care persoana impozabilă vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008 și nu a optat pentru taxarea acestei vânzări. Persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare, începute în anul 2006 și finalizate în anul 2007, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei și întrucât valoarea modernizării depășește 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform [art. 149](#) din Codul fiscal, cu privire la perioada și metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (5) lit. A.

(7) Pentru aplicarea [art. 161](#) alin. (9) și (12) din Codul fiscal, persoanele impozabile ajustează taxa nededusă conform [art. 149](#) din Codul fiscal, dar perioada de ajustare este limitată la 5 ani. Valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv.

Același exemplu ca la alin. (1), dar, inversând datele situației, considerăm că persoana nu a dedus TVA aferentă achiziției și nici modernizării efectuate și vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008, optând pentru taxarea acestei vânzări. Valoarea de vânzare a bunului imobil este de 30.000.000 lei, taxa colectată aferentă fiind de 5.700.000 lei.

A. Ajustarea taxei nededuse aferente dobândirii bunului imobil: 2/5

- Taxa nededusă aferentă bunului imobil: 5.700.000 lei

- Anul 2005 (anul achiziției și al primei utilizări), precum și anii 2006 și 2007 sunt luați în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia ia naștere dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

$5.700.000 \text{ lei} \times 2/5 = 2.280.000 \text{ lei}$

B. Ajustarea taxei nededuse aferente lucrării de modernizare începute în anul 2006 și finalizate în anul 2007: 4/5

- Taxa nededusă: 190.000 lei

- Anul 2007 (anul în care se termină lucrările de modernizare) este luat în considerare. Anul 2008, pe parcursul căruia ia naștere dreptul de deducere, nu se ia în considerare.

Suma taxei ce trebuie ajustată:

$190.000 \text{ lei} \times 4/5 = 152.000 \text{ lei}$

Suma de 2.280.000 lei + 152.000 lei, rezultată din ajustările efectuate la lit. A și B, reprezintă diferența de taxă care va fi înregistrată prin diminuarea cheltuielilor, precum și în jurnalul pentru cumpărări din luna ianuarie 2008, cu semnul plus, și se preia corespunzător în decontul de taxă pe valoarea adăugată pentru perioada fiscală respectivă, taxa de dedus rezultată în urma ajustării fiind mai mică decât taxa colectată.

(8) Pentru aplicarea [art. 161](#) alin. (13) din Codul fiscal, persoanele impozabile ajustează taxa nededusă conform [art. 149](#) din Codul fiscal, pentru modernizările sau transformările începute înainte de data aderării și finalizate după data aderării sau începute și finalizate după data aderării, care depășesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare. Ajustarea efectuată conform [art. 149](#) din Codul fiscal diferă de ajustarea prevăzută la alin. (7) prin perioada de

ajustare, care este de 20 de ani, față de 5 ani. Pentru taxa nededusă aferentă bunului imobil, modernizărilor sau transformărilor efectuate înainte de data aderării și modernizărilor sau transformărilor efectuate după data aderării, care nu depășesc 20% din valoarea bunului imobil sau a unei părți a acestuia, exclusiv valoarea terenului, după transformare sau modernizare, ajustarea se efectuează potrivit prevederilor alin. (7). Valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv.

Același exemplu ca la alin. (1), dar, inversând datele situației, considerăm că persoana nu a dedus TVA aferentă achiziției și nici modernizării efectuate și vinde clădirea la data de 1 ianuarie 2008, optând pentru taxarea acelei vânzări.

Persoana impozabilă a făcut lucrări de modernizare începute în anul 2006 și finalizate în anul 2007, în valoare de 20.000.000 lei, în loc de 1.000.000 lei.

Întrucât valoarea bunului imobil după transformare este de 50.000.000 lei și întrucât valoarea modernizării depășește 20% din valoarea bunului imobil, ajustarea dreptului de deducere aferentă modernizării trebuie să fie făcută conform [art. 149](#) din Codul fiscal, cu privire la perioada și metoda de ajustare.

Pentru taxa aferentă bunului imobil, ajustarea se efectuează potrivit exemplului de la alin. (7) lit. A.

84. În sensul [art. 161](#) alin. (16) din Codul fiscal, prin aplicarea reglementărilor în vigoare la data intrării în vigoare a contractului de leasing, se înțelege că bunurile respective vor fi importate din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată la data finalizării contractelor și se datorează taxa pe valoarea adăugată la valoarea reziduală a bunurilor. Taxa pe valoarea adăugată datorată pentru aceste importuri, nu se plătește efectiv la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform [art. 153](#) din Codul fiscal, ci se evidențiază în decontul de taxă, conform prevederilor [art. 157](#) alin. (5) din Codul fiscal.

85. În sensul [art. 161](#) alin. (18) din Codul fiscal, nu este permisă suplimentarea certificatelor de scutire după data de 1 ianuarie 2007. Totuși, în situația în care în cadrul aceleiași sume înscrise în certificatul de scutire se modifică contractorii și/sau subcontractorii, aceste corecții pot fi efectuate de către organele fiscale competente la solicitarea beneficiarilor fondurilor nerambursabile, în certificatul deja eliberat.

Norme metodologice:

ART. 161¹

86. (1) În sensul [art. 161¹](#) alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, suma taxei datorate la import este nesemnificativă dacă este mai mică de 1.000 de lei.

(2) În aplicarea [art. 161¹](#) alin. (3) lit. b) din Codul fiscal nu există niciun fapt generator de taxă pe valoarea adăugată și organele vamale nu vor percepe plata taxei dacă importatorul face dovada că importul este direct destinat reexpedierii sau transportului bunurilor către statul membru din care au fost exportate și către persoana care le-a exportat și, după caz, dovada încheierii unui contract de transport și/sau asigurare.

87*** ABROGAT.

ANEXA Nr. 1
la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE

privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. e) din
Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform [art. 153](#) din Codul fiscal

.....
3. Adresa

4. Data de la care se optează pentru taxare

5. Bunurile imobile pentru care se aplică opțiunea (adresa completă dacă opțiunea se referă la bunul imobil integral sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, se va înscrie suprafața din bunul imobil. În cazul operațiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menționa dacă opțiunea se referă la bunul imobil integral sau, dacă se referă la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafață trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului)

Confirm că datele declarate sunt corecte și complete.

Numele și prenumele, funcția

Semnătura și ștampila

.....

ANEXA 2

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE

privind anularea opțiunii de taxare a operațiunilor prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. e)
din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului
2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform [art. 153](#) din Codul fiscal

.....
3. Adresa

4. Data de la care se anulează opțiunea de taxare

5. Bunurile imobile pentru care se anulează opțiunea de taxare (adresa completă, dacă opțiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau dacă s-a referit la o parte din bunul imobil se va înscrie suprafața din bunul imobil. În cazul operațiunilor de leasing cu bunuri imobile se va menționa dacă opțiunea s-a referit la bunul imobil integral, sau dacă s-a referit la o parte din bunul imobil, pe lângă suprafață trebuie să se identifice cu exactitate partea din bunul imobil care face obiectul contractului)

.....

.....

.....

.....
Confirm că datele declarate sunt complete și corecte.

Numele și prenumele, funcția

Semnătura și ștampila

ANEXA 3

la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI din Codul fiscal

NOTIFICARE

privind opțiunea de taxare a operațiunilor prevăzute la [art. 141](#) alin. (2) lit. f) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului

2. Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform [art. 153](#) din Codul fiscal

.....
3. Adresa

4. Bunurile imobile (construcții, terenuri) pentru care se aplică opțiunea de taxare (adresa completă a bunului imobil, adresa completă și suprafața terenului, în cazul în care opțiunea de taxare privește numai o parte a bunului imobil se va identifica cu exactitate această parte a bunului imobil)

.....
.....
.....
.....

Confirm că datele declarate sunt corecte și complete.

Numele și prenumele, funcția

Semnătura și ștampila

Norme metodologice:

ART. 176 al.1

5[^]1.4. (1) În cazul produselor energetice și al electricității, utilizare în scop comercial reprezintă utilizarea de către un operator economic - consumator final, care, în mod independent, realizează, în orice loc, furnizarea de bunuri și servicii, oricare ar fi scopul sau rezultatele unor astfel de activități economice.

(2) Activitățile economice cuprind toate activitățile producătorilor, comercianților și persoanelor care furnizează servicii, inclusiv activitățile agricole și de minerit și activitățile profesiilor libere sau asimilate.

(3) Autoritățile guvernamentale și locale și alte instituții publice nu vor fi considerate ca efectuând activități economice, în cazul activităților sau tranzacțiilor în care se angajează în calitate de autorități publice.

(4) În înțelesul prezentelor norme, nu se consideră a fi operator economic o parte a unei societăți sau a unui organism juridic care din punct de vedere organizațional constituie o organizație independentă, capabilă să funcționeze prin mijloacele sale proprii.

(5) Utilizarea energiei electrice pentru iluminatul public se consideră utilizare în scop comercial.

(6) Când are loc o utilizare combinată între utilizarea în scop comercial și utilizarea în scop necomercial, accizarea se va aplica proporțional cu fiecare tip de utilizare corespunzător.

(7) Pentru semestrul I al anului 2007, structura accizei la țigarete este 16,28 euro/1000 țigarete + 29% aplicat la prețul maxim de vânzare cu amănuntul declarat.

5². *** Abrogat

Norme metodologice:

ART. 177 al. 5

6.

(1) Prețurile de vânzare cu amănuntul pentru țigarete se stabilesc de antrepozitarul autorizat pentru producție, de antrepozitarul autorizat pentru depozitare pentru țigarele achiziționate, cu excepția celor pentru care prețurile se declară de producătorul intern, de destinatarul înregistrat sau de importatorul autorizat de astfel de produse și se notifică autorității fiscale centrale - direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor.

(2) Înregistrarea de către autoritatea fiscală centrală a prețurilor de vânzare cu amănuntul se face pe baza declarației scrise a antrepozitarului autorizat, a destinatarului înregistrat sau a importatorului autorizat, modelul-tip al acesteia fiind prevăzut în **anexa nr. 4**.

(3) Declarația se va întocmi în 3 exemplare, care se vor înregistra la autoritatea fiscală centrală — direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor. După înregistrare, un exemplar rămâne la autoritatea fiscală centrală, exemplarul al doilea rămâne la persoana care a întocmit declarația, iar exemplarul al treilea se va transmite autorității vamale teritoriale competente cu aprobarea notelor de comandă pentru timbre.

(4) Declarația, care va cuprinde în mod expres data de la care se vor practica prețurile de vânzare cu amănuntul, va fi depusă la autoritatea fiscală centrală cu minimum două zile înainte de data practicării acestor prețuri.

(5) Cu minimum 24 de ore înainte de data efectivă a intrării în vigoare, lista cuprinzând prețurile de vânzare cu amănuntul, cu numărul de înregistrare atribuit de autoritatea fiscală centrală, va fi publicată, prin grija antrepozitarului autorizat, a destinatarului înregistrat sau

a importatorului autorizat, în două cotidiene de mare tiraj. Câte un exemplar din cele două cotidiene va fi depus la autoritatea fiscală centrală în ziua publicării.

(6) Ori de câte ori se intenționează modificări ale prețurilor de vânzare cu amănuntul, antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat are obligația să redeclare prețurile pentru toate sortimentele de țigarete, indiferent dacă modificarea intervine la unul sau la mai multe sortimente.

Redeclararea se face pe baza aceluiași model de declarație prevăzut la alin. (2) și cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (4) și (5).

(7) După primirea declarațiilor privind prețurile de vânzare cu amănuntul și după publicarea acestora în două cotidiene de mare tiraj, autoritatea fiscală centrală va publica aceste liste pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice.

(8) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat de astfel de produse, care renunță la comercializarea pe piața internă a unui anumit sortiment de țigarete, are obligația de a comunica acest fapt autorității fiscale centrale și de a înscrie în continuare prețurile aferente acestor sortimente în declarația prețurilor de vânzare cu amănuntul, pe perioada de până la epuizare, dar nu mai puțin de 3 luni.

(9) În situația destinatarului înregistrat care achiziționează doar ocazional țigarete dintr-un alt stat membru, acesta va urma procedura prevăzută la alin. (1)–(6).

(10) În situațiile în care nu se pot identifica prețurile de vânzare cu amănuntul pentru țigaretile provenite din confiscări, calculul accizelor se face pe baza accizei totale prevăzute în [anexa nr. 6](#) la titlul VII din Codul fiscal.

(11) Prețul de vânzare al țigaretelor practicat de orice persoană nu poate depăși prețul de vânzare cu amănuntul declarat în vigoare la momentul vânzării.

Norme metodologice:

ART. 208

30¹. (1) În scopul determinării categoriei valorice în care se încadrează produsele accizabile prevăzute la nr. crt. 7, 9 și 10 din anexa nr. 2 la titlul VII din Codul fiscal, provenite din producția internă sau din achiziții intracomunitare și al căror preț de vânzare este exprimat în altă monedă decât euro, conversia în euro se realizează pe baza cursului de schimb valutar stabilit în prima zi lucrătoare a lunii octombrie din anul precedent, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(2) În scopul determinării categoriei valorice în care se încadrează produsele accizabile prevăzute la nr. crt. 7, 9 și 10 din anexa nr. 2 la titlul VII din Codul fiscal, provenite din operațiuni de import și al căror preț de vânzare este exprimat în altă monedă decât euro, cursul de schimb valutar se stabilește conform prevederilor comunitare care reglementează calculul valorii în vamă.

(3) Valorile unitare exprimate în euro, înscrise în coloana 1 din anexa nr. 2 la titlul VII "Accize și alte taxe speciale" din Codul fiscal aferente nr. crt. 7 și 9, se stabilesc la nivel de euro, fără subdiviziuni, prin reducere atunci când fracțiunile în eurocenți sunt mai mici de 50 de eurocenți și prin majorare atunci când fracțiunile în eurocenți sunt mai mari sau egale cu 50 de eurocenți.

(4) Valorile unitare exprimate în euro, înscrise în coloana 1 din anexa nr. 2 la titlul VII "Accize și alte taxe speciale" din Codul fiscal aferente nr. crt. 10, se stabilesc la nivel de două zecimale, prin reducere atunci când a treia zecimală este mai mică decât 5 și prin majorare atunci când a treia zecimală este mai mare sau egală cu 5.

30^1.1. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 209

30^2.

(1) Operatorii economici pot achiziționa din alte state membre ale Uniunii Europene produse supuse accizelor de natura celor prevăzute la [art. 207](#) din Codul fiscal cu condiția deținerii unei autorizații pentru achiziții intracomunitare de astfel de produse emise de autoritatea fiscală competentă. Nu se supun acestor cerințe operatorii economici care achiziționează astfel de produse pentru uzul propriu ori produse de natura celor prevăzute la art. 207 lit. d) și e) din Codul fiscal.

(2) Pentru obținerea autorizației prevăzute la alin. (1) operatorul economic trebuie să depună o cerere care să conțină informațiile și să fie însoțită de documentele prevăzute în [anexa nr. 29](#).

(3) Autoritatea vamală teritorială poate să solicite operatorului economic solicitant al autorizației orice informație și documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

- a) identitatea operatorului economic;
- b) amplasarea locurilor unde se recepționează produsele accizabile;
- c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepționate în fiecare locație;
- d) capacitatea operatorului economic de a asigura garanția financiară.

(4) Nu va fi autorizată pentru achiziții intracomunitare persoana care a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă în România sau într-un alt stat pentru o infracțiune dintre cele reglementate de legislația fiscală.

(5) Autorizația de operator economic pentru achiziții intracomunitare are valabilitate 3 ani, cu începere de la data de 1 a lunii următoare celei în care operatorul economic face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de autoritatea vamală teritorială. Orice astfel de operator are obligația de a depune o garanție corespunzătoare unei cote de 3% din suma totală a accizelor aferente produselor achiziționate în anul anterior. În cazul unui nou operator, garanția va reprezenta 3% din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a se achiziționa pe parcursul unui an. Garanția poate fi sub formă de depozit în numerar și/sau de garanții personale, modul de constituire fiind cel prevăzut la pct. 108.

(6) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale menționate în autorizație, operatorul economic are obligația de a solicita autorității vamale teritoriale emitente a autorizației modificarea acesteia, după cum urmează:

a) pentru fiecare nouă locație în care urmează a se realiza recepția de produse supuse accizelor, cu cel puțin 15 zile înainte de recepția produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale operatorului economic, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării;

c) dacă modificările intervenite se referă la tipul produselor supuse accizelor, cu cel puțin 60 de zile înainte de recepția produselor.

(7) Operatorul economic nu poate realiza recepția de produse supuse accizelor într-o locație dacă nu face dovada înregistrării acesteia la autoritatea vamală teritorială.

(8) Produsele supuse accizelor primite de către operatorul economic sunt însoțite de documentul comercial care atestă achiziția intracomunitară.

(9) Autorizația poate fi revocată de autoritatea emitentă a acesteia în situația în care operatorul economic săvârșește o infracțiune la reglementările fiscale.

(10) Decizia de revocare se comunică operatorului economic și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștința operatorului economic.

(11) În cazuri excepționale când interesele legitime ale operatorului economic impun aceasta, autoritatea vamală emitentă a autorizației poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(12) Operatorul economic nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(13) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de operator economic pentru achiziții intracomunitare nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(14) În cazul în care operatorul economic dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt autorității vamale emitente cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(15) Operatorii economici, alții decât antrepozitarii autorizați și destinatarii înregistrați, care achiziționează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la [art. 207](#) lit. d) și e) din Codul fiscal, au obligația de a respecta procedura prevăzută la pct. 101.

Norme metodologice:

ART. 210

31. (1) Operatorii economici care exportă sau care livrează într-un alt stat membru sortimente de cafea obținute din operațiuni proprii de prelucrare a cafelei achiziționate direct de către aceștia din alte state membre sau din import pot solicita la cerere restituirea accizelor. Intră sub incidența acestor prevederi și sortimentele de cafea rezultate exclusiv din operațiuni de ambalare.

(2) De asemenea, beneficiază la cerere de regimul de restituire și operatorii economici, pentru cantitățile de cafea achiziționate direct de către aceștia dintr-un stat membru sau din import, care ulterior sunt exportate ori sunt livrate în alt stat membru, fără a suporta vreo modificare.

(3) Cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală la care solicitantul este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, în intervalul de până la 3 luni de la data efectuării livrării către un alt stat membru sau a operațiunii de export către o țară terță.

(4) Cererea prevăzută la alin. (3) va conține obligatoriu informații privind cantitatea produselor expediate, statul membru de destinație sau țara terță, valoarea totală a facturii și fundamentarea sumelor reprezentând accizele de restituit.

(5) Odată cu cererea de restituire, solicitantul trebuie să depună următoarele documente justificative:

a) în cazul exportului:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia declarației vamale care reprezintă dovada faptului că produsele au fost exportate;

b) în cazul livrării către un stat membru:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia facturii către cumpărătorul din statul membru de destinație.

(6) În situația în care intervine reducerea nivelului accizei, pentru cererile de restituire care sunt prezentate în intervalul de 3 luni de la reducere, restituirea este acordată la nivelul accizei în vigoare la momentul depunerii cererii, dacă nu se face dovada că pentru produsele expediate s-au plătit accizele la nivelul aplicabil anterior reducerii.

(7) Operatorii economici pot beneficia la cerere de restituirea accizelor și în cazul cantităților de produse prevăzute la alin. (1) și (2) achiziționate direct din alte state membre sau din import și returnate furnizorilor fără a suporta vreo modificare.

(8) Pentru cazul prevăzut la alin. (7) cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală la care solicitantul este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, în intervalul de până la 30 de zile de la data achiziționării produselor.

(9) Cererea prevăzută la alin. (8) va conține obligatoriu informații privind cantitatea de produse accizate achiziționate, statul membru de achiziție sau țara terță, valoarea totală a facturii de achiziție, motivația returului de produse accizate și fundamentarea sumelor reprezentând accizele de restituit.

(10) Odată cu cererea de restituire prevăzută la alin. (8), solicitantul trebuie să depună următoarele documente justificative:

a) în cazul returnării la export:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia declarației vamale care reprezintă dovada că produsele au fost returnate la export;

b) în cazul returnării produselor accizate către furnizorul dintr-un stat membru:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia documentului comercial care atestă că produsele au fost returnate furnizorului dintr-un alt stat membru.

(10¹) Accizele plătite pentru sortimentele de cafea retrase de pe piață în vederea distrugerii, dacă starea sau vechimea acestora le face impropriei consumului ori nu mai îndeplinesc condițiile de comercializare, pot fi restituite la cererea operatorului economic care a plătit accizele aferente produselor respective.

(10²) În cazul retragerii de pe piață a produselor, operatorul economic aflat în situația de la alin. (10¹) va înștiința în scris autoritatea vamală teritorială cu cel puțin două zile înainte de efectuarea acesteia, printr-o notificare în care se vor menționa cauzele, cantitățile de produse accizabile care fac obiectul retragerii, data la care produsele au fost achiziționate dintr-un alt stat membru sau importate, valoarea accizelor plătite, data și locul/locurile de unde urmează să fie retrase produsele respective, locul în care produsele urmează a fi distruse.

(10³) Distrugerea sortimentelor de cafea se realizează sub supravegherea autorității vamale teritoriale, cu respectarea condițiilor de mediu.

(10⁴) Distrugerea sortimentelor de cafea se consemnează într-un proces-verbal întocmit de reprezentantul operatorului economic și certificat de reprezentantul autorității vamale teritoriale.

(10⁵) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, operatorul economic va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copia facturii de achiziție;

b) documentul care atestă că accizele au fost plătite de operatorul economic care solicită restituirea accizelor;

c) procesul-verbal de distrugere.

(11) În toate situațiile, autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de către solicitant autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.

(12) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (11) autorității fiscale teritoriale.

(13) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile [art. 117](#) din Codul de procedură fiscală.

14) Pentru produsele prevăzute la [alin. 207](#) lit. d) și e) din Codul fiscal care sunt retrase de pe piață, dacă starea sau vechimea acestora le face impropriei consumului ori nu mai îndeplinesc condițiile de comercializare, se aplică procedura prevăzută la pct. 98 subpct. 98.2.

(15) Pentru produsele prevăzute la [alin. 207](#) lit. d) și e) din Codul fiscal care ulterior sunt exportate, se aplică procedura prevăzută la pct. 98 subpct. 98.3.

(16) Pentru produsele prevăzute la [alin. 207](#) lit. d) și e) din Codul fiscal care ulterior sunt livrate într-un alt stat membru, se aplică procedura prevăzută la pct. 100.

Norme metodologice:

ART. 211

31^a. Persoanele fizice care achiziționează din teritoriul comunitar arme de natura celor prevăzute la [art. 207](#) lit. h) din Codul fiscal efectuează plata accizelor la unitățile Trezoreriei Statului din cadrul unităților fiscale în raza cărora își au domiciliul, iar în cazul importului, la organul vamal sau la unitatea Trezoreriei Statului în raza căreia funcționează primul birou vamal de intrare în țară.

Norme metodologice:

ART. 215

32. Impozitul la țigetele din producția internă se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care impozitul devine exigibil.

Norme metodologice

ART. 218

32¹. Pentru asigurarea aplicării corecte a cursului de schimb valutar pentru calculul accizelor și a impozitului la țigetele din producția internă, acesta va fi comunicat pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice în termen de 15 zile de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, curs care se va utiliza pe toată durata anului următor.

Norme metodologice:

ART. 219

33. (1) Evidențierea în contabilitate a accizelor și a impozitului la țigetele din producția internă se efectuează conform reglementărilor contabile aplicabile de către operatorii economici.

1¹) Nu intră sub incidența obligației prevăzute la [art. 219](#) alin. (2) din Codul fiscal operatorii economici care importă sau care achiziționează din alte state membre produse supuse accizelor, pentru care exigibilitatea accizelor a intervenit la momentul întocmirii formalităților vamale de import și, respectiv, la momentul recepției produselor, iar accizele au fost plătite conform termenelor legale.

(2) Sumele datorate drept accize și impozit la țigetele din producția internă, se virează de către plătitori în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat deschise la

unitățile trezoreriei statului din cadrul unităților fiscale în a căror evidență aceștia sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe, cu excepția accizelor datorate pentru importuri de produse accizabile care se achită în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat deschise la unitățile trezoreriei statului în raza cărora funcționează birourile vamale prin care se derulează operațiunile de import. Codurile IBAN aferente conturilor de venituri ale bugetului de stat în care se achită aceste obligații sunt publicate pe pagina de web a Ministerului Finanțelor Publice, la adresa: www.mfinante.ro/Portal/ANAF/Asistentacontribuabililor.

34. Pentru produsele scoase din rezerva de stat sau din rezerva de mobilizare, plata accizelor se face de către unitățile deținătoare ale acestor stocuri la livrarea produselor către beneficiari.

35. (1) Produsele accizabile deținute de agenții economici care înregistrează obligații fiscale restante pot fi valorificate în cadrul procedurii de executare silită de organele competente, potrivit legii, astfel:

a) produsele accizabile destinate utilizării ca materii prime se valorifică în regim suspensiv numai către un antrepozit fiscal de producție. În cazul valorificării produselor accizabile, în cadrul procedurii de executare silită, prin vânzare directă sau licitație, livrarea se face pe bază de factură fiscală specifică și de document administrativ de însoțire. Documentul administrativ de însoțire se obține de la antrepozitul fiscal beneficiar;

b) produsele accizabile marcate se valorifică la prețuri cu accize către agenții economici comercianți. În cazul valorificării produselor accizabile marcate, în cadrul procedurii de executare silită, prin vânzare directă sau licitație, livrarea se face pe bază de factură fiscală specifică, în care acciza va fi evidențiată distinct.

(2) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare potrivit alin. (1) trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de lege, după caz.

Norme metodologice:

ART. 220

36. (1) În cadrul sistemului de compensare intră și compensările admise de actele normative, efectuate între agenții economici.

(2) *** Abrogat.

36¹. *** Abrogat

Norme metodologice

ART. 206²

71. (1) Accizele armonizate sunt aferente produselor supuse obligatoriu accizelor la nivel comunitar, regimul general al accizelor reglementat prin Directiva 2008/118/CE aplicabilă teritoriului Comunității, fiind transpus în legislația națională la titlul VII din Legea

nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal.

(2) Sumele datorate reprezentând accize se calculează în lei, pe baza cursului de schimb stabilit în conformitate cu prevederile [art. 218](#) din Codul fiscal, după cum urmează:

a) pentru bere:

$$A = C \times K \times R \times Q,$$

unde:

A = cuantumul accizei

C = numărul de grade Plato

K = acciza unitară, în funcție de capacitatea de producție anuală, prevăzută la nr. crt.

1 din [anexa nr. 1](#) la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

Gradul Plato reprezintă greutatea de zahăr exprimată în grame, conținută în 100 g de soluție măsurată la origine, la temperatura de 20 grade/4 grade C.

Concentrația zaharometrică exprimată în grade Plato, în funcție de care se calculează și se virează la bugetul de stat accizele, este cea înscrisă în specificația tehnică elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment, care trebuie să fie aceeași cu cea înscrisă pe etichetele de comercializare a sortimentelor de bere. Abaterea admisă este de 0,5 grade Plato;

b) pentru vinuri spumoase, băuturi fermentate spumoase și produse intermediare:

$$A = K \times R \times Q,$$

unde:

A = cuantumul accizei

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 2.2, 3.2 și 4 din [anexa nr. 1](#) la titlul VII din Codul

fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

c) pentru alcool etilic:

$$A = \frac{C \times K \times R \times Q}{100}$$

unde:

A = cuantumul accizei

C = concentrația alcoolică exprimată în procente de volum

K = acciza specifică, în funcție de capacitatea de producție anuală, prevăzută la nr. crt.

5 din [anexa nr. 1](#) la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

d) pentru țigarete:

Total acciza = A1 + A2,

în care:

A1 = acciza specifică

A2 = acciza ad valorem

$A1 = K1 \times R \times Q1$

$A2 = K2 \times PA \times Q2$

unde:

K1 = acciza specifică prevăzută în [anexa nr. 6](#) la titlul VII din Codul fiscal

K2 = acciza ad valorem prevăzută în [anexa nr. 6](#) la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

PA = prețul de vânzare cu amănuntul

Q1 = cantitatea exprimată în unități de 1.000 buc. țigarete

Q2 = numărul de pachete de țigarete aferente lui Q1

e) pentru țigări, și țigări de foi:

$A = Q \times K \times R$,

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea exprimată în unități de 1.000 buc. țigări

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 7 din [anexa nr. 1](#) la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

f) pentru tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigarete și pentru alte tutunuri de fumat:

$A = Q \times K \times R$,

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea în kg

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 8 și 9 din [anexa nr. 1](#) la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

g) pentru produse energetice:

$A = Q \times K \times R$,

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea exprimată în tone, 1000 litri sau gigajouli

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 10 - 17 din [anexa nr. 1](#) la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Pentru gazul natural, determinarea conținutului de energie furnizată se face în conformitate cu Regulamentul de măsurare a cantităților de gaze naturale tranzacționate

angro, aprobat prin decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în domeniul Energiei.

h) pentru electricitate:

$$A = Q \times K \times R,$$

unde:

A = quantumul accizei

Q = cantitatea de energie electrică activă exprimată în MWh

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 18 din [anexa nr. 1](#) la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

(3) Pentru băuturile alcoolice - altele decât bere; vinuri; băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri și produse intermediare -, precum și pentru produsele din grupa tutunului prelucrat, se calculează contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate prevăzută la art. 363 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pentru băuturile alcoolice, țigăretele, țigările și țigările de foi, se calculează cota de 1% datorată Agenției Naționale pentru Sport, prevăzută în Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, cotă care se aplică asupra valorii accizelor determinate potrivit prevederilor alin. (2), diminuată cu valoarea contribuției pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate prevăzute la alin. (3).

(5) Valoarea accizelor datorate bugetului de stat reprezintă diferența dintre valoarea accizelor determinată potrivit prevederilor alin. (2) din care se deduc: contribuția prevăzută la alin. (3), cota de 1% prevăzută la alin. (4) și, după caz, contravaloarea marcajelor utilizate pentru marcarea produselor supuse acestui regim, conform procedurii prevăzute la pct. 117.3.

(6) În înțelesul prezentelor norme metodologice, *accize percepute* reprezintă accizele stabilite și înregistrate în evidențele contabile ale plătitorului de accize ce urmează a fi virate la bugetul de stat în termenele prevăzute în titlul VII din Codul fiscal.

Norme metodologice

ART. 206³

72. (1) Prin noțiunea activitate de producție se înțelege orice operațiune prin care produsele accizabile sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă, inclusiv operațiunile de îmbuteliere și ambalare a produselor accizabile în vederea eliberării pentru consum a acestora.

(2) În activitatea de producție este inclusă și operațiunea de extracție a produselor energetice, așa cum sunt definite la [art. 206¹⁶](#) alin. (1) din Codul fiscal.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1), operațiunile de aditivare a produselor energetice și de amestec a acestora cu produse realizate din biomasă în regim suspensiv de accize pot fi realizate în antrepozitele fiscale de depozitare.

(4) În înțelesul prezentelor norme metodologice, autoritatea competentă poate fi:

a) Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, instituită prin ordin al ministrului finanțelor publice, denumită în continuare *Comisie*;

b) direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei și direcția cu atribuții în elaborarea legislației privind regimul accizelor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, denumite în continuare *autoritate fiscală centrală*;

c) direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale a Vămirilor, denumite în continuare *autoritate vamală centrală*;

d) direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, denumite în continuare *autoritate fiscală teritorială*;

e) direcțiile regionale pentru accize și operațiuni vamale, direcțiile județene pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București, iar în cazul operatorilor economici mari contribuabili, Direcția de autorizări și tarif vamal din cadrul Autorității Naționale a Vămirilor și direcțiile regionale pentru accize și operațiuni vamale, denumite în continuare *autoritate vamală teritorială*;

f) Comisiile constituite la nivelul structurilor teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală, denumite în continuare *Comisii teritoriale*.

(5) Pentru produsele supuse accizelor armonizate, poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar care stau la baza definirii acestor produse sunt cele prevăzute în Regulamentul CEE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tarifal Vamal Comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992.

(6) Pentru produsele energetice, poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar care stau la baza definirii acestor produse sunt cele prevăzute în Regulamentul CEE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987, amendat prin Regulamentul CE nr. 2.031/2001 în vigoare de la 1 ianuarie 2002.

(7) Actualizarea codurilor nomenclurii combinate pentru produsele energetice se va face printr-o decizie de actualizare în conformitate cu prevederile art. 2 paragraful 5 și art. 27 din Directiva 2003/96/CE, decizie adoptată de Comitetul privind accizele, stabilit prin art. 43 alin. (1) al Directivei 2008/118/CE.

Norme metodologice

ART. 206⁷

73. (1) Nu se consideră eliberare pentru consum deplasarea produselor energetice din antrepozitul fiscal în vederea alimentării navelor sau aeronavelor care au ca destinație un teritoriu din afara teritoriului comunitar, fiind asimilată unei operațiuni de export. De asemenea, operațiunea de alimentare cu produse energetice a navelor sau aeronavelor care au ca destinație un teritoriu din afara teritoriului comunitar este asimilată unei operațiuni de export

(2) – (7) *** Abrogate.

(8) În cazul unui produs energetic pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă și care, prin schimbarea destinației inițiale, este oferit spre vânzare sau utilizat drept

combustibil ori carburant, acciza devine exigibilă la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare, obligația plății accizei revenind vânzătorului, sau la data la care este utilizat drept combustibil sau carburant, obligația plății accizei revenind utilizatorului.

(9) În cazul pierderilor de produse intervenite pe parcursul transportului intracomunitar al produselor accizabile în regim suspensiv de accize, la sosirea produselor în România, pe baza documentelor justificative prezentate de primitor, autoritatea vamală teritorială va stabili natura pierderilor și regimul de admitere al acestora.

(10) Pentru pierderile neadmise ca neimpozabile se datorează accizele aferente acestora în România, calculate pe baza cotelor de accize în vigoare la momentul constatării de primitor al produselor accizabile, obligația de plată a accizelor la bugetul statului revenind în sarcina expeditorului. În cazul produselor energetice pentru care nu este prevăzut un nivel de accize, se datorează o acciză la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent

(11) În toate situațiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă, acciza devine exigibilă la data la care autoritatea vamală teritorială a stabilit regimul pierderilor și se plătește în termen de 5 zile de la această dată.

(10¹) Prevederile alin. (9) și (10) se aplică în mod corespunzător și în cazul pierderilor de produse intervenite pe parcursul transportului național al produselor accizabile în regim suspensiv de accize.

Norme metodologice

ART. 206⁸

74. (1) Acciza se consideră a fi suspendată atunci când produsele supuse accizelor sunt livrate între România și alte state membre via țări AELS - Asociația Europeană a Liberului Schimb -, sau între România și o țară AELS sub o procedură intracomunitară de tranzit sau via una sau mai multe țări terțe nemembre AELS, în baza unui carnet TIR sau ATA.

(2) Acciza se consideră suspendată atunci când produsele supuse accizelor provin din sau sunt destinate unor țări terțe ori unor teritorii terțe din cele menționate la [art.](#)

[206⁴](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice

ART. 206⁹

75. Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească în solidar aceeași datorie privind accizele, fiecare dintre aceste persoane poate fi urmărită pentru întreaga datorie.

Norme metodologice

ART. 206¹⁰

76. (1) Pentru a beneficia de acciza redusă în România, operatorul economic care eliberează pentru consum berea provenită de la un mic producător de bere independent înregistrat în alt stat membru trebuie să prezinte un document certificat de autoritatea competentă din acel stat membru din care să rezulte statutul de mic producător de bere al partenerului extern. Documentul trebuie să cuprindă cel puțin denumirea și codul de acciză al antrepozitarului autorizat ca mic producător de bere.

(2) Declarația prevăzută la art. 206¹⁰ alin. (4) din Codul fiscal trebuie să cuprindă informații privind nivelul producției din anul precedent, precum și nivelul de producție estimat a fi realizat în anul în curs. Antrepozitarul autorizat beneficiază de nivelul redus de acciză în condițiile în care nivelul estimat nu depășește 200.000 hl/an și dacă sunt îndeplinite condițiile de la art. 206¹⁰ alin. (3) și (3¹) din Codul fiscal.

(3) Antrepozitarul autorizat ca mic producător de bere care realizează în cursul unui an calendaristic o producție mai mare de 200.000 hl notifică acest eveniment autorității fiscale competente, în termen de 5 zile de la data depășirii acestui nivel. În acest caz, antrepozitarul are obligația de a calcula și de a vărsa la bugetul de stat accizele în quantumul corespunzător noului nivel de producție, inclusiv diferența dintre acciza standard și nivelul redus pentru produsele deja eliberate pentru consum în anul respectiv.

(4) Antrepozitarul autorizat ca producător de bere care realizează o producție sub 200.000 hl/an beneficiază de nivelul redus de acciză numai dacă îndeplinește condițiile prevăzute la art. 206¹⁰ alin. (3) și (3¹) din Codul fiscal.

(5) Antrepozitarul autorizat prevăzut la alin. (4) solicită restituirea diferenței dintre acciza standard și nivelul redus începând cu data de 1 ianuarie a anului imediat următor celui în care s-a înregistrat o producție mai mică de 200.000 hl de bere.

(6) Cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală competentă și este însoțită de documente justificative din care să rezulte dreptul solicitantului de a beneficia de restituirea de accize.

(7) Autoritatea fiscală competentă verifică realitatea și exactitatea informațiilor și a documentelor depuse de către solicitant.

(8) În cazul admiterii cererii de restituire, autoritatea fiscală competentă procedează la restituirea accizelor în condițiile [art. 117](#) din Codul de procedură fiscală.

Norme metodologice

ART. 206¹⁴

77. (1) Gospodăria individuală care deține în proprietate livezi de pomi fructiferi și suprafețe viticole poate să producă pentru consum propriu din propria recoltă țuică și rachiuri din fructe, rachiuri din vin sau rachiuri din subproduse de vinificație, denumite în continuare țuică și rachiuri, numai dacă deține în proprietate instalații corespunzătoare condițiilor tehnice minimale stabilite de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și avizate de Ministerul Sănătății. Instalațiile trebuie să fie de tip alambic.

(2) Gospodăria individuală este gospodăria care aparține unei persoane fizice producătoare, a cărei producție de țuică și rachiuri este consumată de către aceasta și membrii familiei sale.

(3) Toate gospodăriile individuale care dețin în proprietate instalații de producție de țuică și rachiuri au obligația de a se înregistra la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își au domiciliul.

(4) Instalațiile de producție deținute de către gospodăriile individuale înregistrate potrivit alin. (3) vor purta obligatoriu sigiliile aplicate de către autoritatea vamală teritorială, pe toată perioada de nefuncționare.

(5) Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu țuică și rachiuri au obligația de a depune în acest sens, până la data de 15 ianuarie a anului următor celui în care se produc, o declarație la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își au domiciliul. Declarația se întocmește potrivit modelului prevăzut în [anexa nr. 31](#).

(6) Autoritatea vamală teritorială va ține o evidență a gospodăriilor individuale menționate la alin. (3) și (5), în care vor fi înscrise datele de identificare ale acestora, precum și informații privind instalațiile de producție deținute, operațiunile de desigilare/resigilare și cantitățile de produse declarate.

(7) Atunci când gospodăria individuală intenționează să producă țuică și rachiuri din recolta proprie, aceasta va solicita în scris autorității vamale teritoriale în raza căreia își are domiciliul desigilarea instalației, menționând totodată cantitatea și tipul de materie primă ce urmează a se prelucra, perioada în care instalația va funcționa, precum și cantitatea de produs estimată a se obține. În acest caz producătorul trebuie să dețină și mijloacele legale necesare pentru măsurarea cantității și a concentrației alcoolice a produselor obținute.

(8) În prima zi lucrătoare după expirarea perioadei de funcționare a instalației de producție de țuică și rachiuri, autoritatea vamală teritorială care a desigilat instalația va proceda la resigilarea acesteia - dacă producătorul nu a solicitat modificarea perioadei de funcționare a instalației declarată inițial -, precum și la calculul accizei datorate. În acest caz acciza devine exigibilă la momentul resigilării instalațiilor de producție, iar termenul de plată este până la 25 a lunii imediat următoare celei în care acciza a devenit exigibilă.

(9) Pentru țuica și rachiurile de fructe destinate consumului propriu al unei gospodării individuale, în limita unei cantități echivalente de cel mult 50 de litri de produs/an cu concentrația alcoolică de 100% în volum, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, respectiv 500 euro/hl alcool pur.

(10) Producția de țuică și rachiuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie, gospodărie care nu deține în proprietate instalații de producție, poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producția de țuică și rachiuri.

(11) În cazul prevăzut la alin. (10), antrepozitele fiscale sunt obligate să țină o evidență distinctă care să cuprindă următoarele informații: numele gospodăriei individuale, cantitatea de materii prime dată pentru prelucrare, cantitatea de produs finit rezultată, cantitatea de produs finit preluată, din care pentru consum propriu, data preluării, numele și semnătura persoanei care a preluat.

(12) Pentru țuica și rachiurile destinate consumului propriu al gospodăriei individuale realizate în sistem de prestări de servicii într-un antrepozit fiscal de producție, acciza datorată bugetului de stat devine exigibilă la momentul preluării produselor din

antrepozitul fiscal de producție. Beneficiarul prestației plătește acciza aferentă cantităților de țuică și rachiuri preluate. Pentru cantitatea de 50 de litri de produs destinată consumului propriu al unei gospodării individuale, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, respectiv 500 euro/hl alcool pur. Pentru cantitatea de produs preluată de gospodăria individuală care depășește această limită, inclusiv pentru consumul propriu al acesteia, nivelul accizei datorate este nivelul standard al accizei pentru alcoolul etilic, respectiv 1.000 euro/hl alcool pur.

(13) Cantitățile de țuică și rachiuri din fructe preluate de gospodăriile individuale vor fi însoțite de avizul de însoțire a mărfii emis de antrepozitul fiscal care a efectuat prestarea de servicii, în care va fi înscrisă mențiunea "cu accize plătite".

(14) Gospodăria individuală care intenționează să vândă din cantitățile de țuică și rachiuri preluate de la antrepozitul fiscal de producție unde au fost realizate în sistem de prestări de servicii, trebuie să respecte prevederile legale în vigoare privind comercializarea acestor produse.

(15) Gospodăria individuală care produce ea însăși țuică și rachiuri în vederea vânzării are obligația de a se autoriza în calitate de antrepozitar, fiind tratată ca o mică distilerie, atunci când producția anuală este mai mică de 10 hl alcool pur.

(16) Prin mică distilerie, în înțelesul prezentelor norme metodologice, se înțelege mică distilerie care aparține unei persoane fizice sau juridice care realizează o producție de alcool etilic și/sau distilate, inclusiv țuică și rachiuri, de până la 10 hl alcool pur pe an - exclusiv cantitățile realizate în sistem de prestări de servicii pentru gospodăriile individuale - și este autorizată ca antrepozit fiscal de producție în condițiile prevăzute la pct. 85.

77¹. (1) Antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați sau importatorii autorizați pentru produse din grupa tutunului prelucrat sunt obligați să prezinte lunar, odată cu situația utilizării marcajelor, situația produselor eliberate pentru consum de astfel de produse în luna de raportare, potrivit modelului prevăzut în [anexa nr. 31¹](#) sau în [anexa nr. 31²](#), după caz.

(2) Situația prevăzută la alin. (1) se întocmește în 3 exemplare, cu următoarele destinații: primul exemplar rămâne la operatorul economic, exemplarul al doilea se transmite autorității vamale teritoriale competente cu aprobarea notelor de comandă pentru timbre, iar exemplarul al treilea se transmite autorității fiscale centrale — direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor.

(3) Nu sunt tratate ca tutun prelucrat produsele care nu conțin tutun și care sunt încadrate în categoria „produse din plante medicinale sau aromatice pentru uz intern”, în categoria „medicamente” sau în categoria „dispozitive medicale, potrivit Legii nr. 491/2003, privind plantele medicinale și aromatice, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, Ordinului ministrului sănătății nr. 253/2010 privind înregistrarea dispozitivelor medicale.

ART. 206¹⁶

78. (1) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin circulație comercială în vrac se înțelege transportul produsului în stare vărsată fie prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport - camion-cisternă, vagon-cisternă, nave petroliere etc. -, fie prin tancuri ISO. De asemenea, circulația comercială în vrac include și transportul produselor în stare vărsată efectuat prin alte containere mai mari de 210 litri în volum.

(2) Orice produs, altul decât cele de la alin. (3) al [art. 206¹⁶](#) din Codul fiscal, este supus unei accize, atunci când:

a) produsul este realizat în scopul de a fi utilizat drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsul este pus în vânzare drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

c) produsul este utilizat drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(3) Orice operator economic aflat în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) este obligat ca înainte de producție, de vânzare sau de utilizarea produselor să adreseze o solicitare Comisiei, pentru încadrarea produselor respective din punctul de vedere al accizelor. Solicitarea este însoțită obligatoriu de buletinul de analiză al produsului respectiv, emis de un laborator agreat, de încadrarea tarifară a produsului efectuată de autoritatea vamală centrală, precum și de avizul unui institut ori al unei societăți comerciale prevăzute la [art. 206²²](#) alin. (3²) din Codul fiscal, referitor la asimilarea produsului respectiv cu un produs echivalent pentru care sunt stabilite accize.

(3¹) Pe lângă documentele prevăzute la alin. (3), operatorul economic, altul decât antrepozitarul autorizat, va depune la autoritatea fiscală centrală — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei și următoarele documente:

a) copia certificatului de înregistrare la oficiul registrului comerțului;

b) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte obiectul de activitate al operatorului economic;

c) confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea operatorului economic de plătitor de accize;

d) autorizația de mediu sau avizul de mediu, după caz.

(3²) Prevederile alin. (3) și (3¹) se aplică și în cazul operatorilor economici pentru produsele prevăzute la [art. 206¹⁶](#) alin. (5) și (6) din Codul fiscal.

(4) Pentru produsele aflate în una dintre situațiile prevăzute la alin. (4), (5) și (6) ale [art. 206¹⁶](#) din Codul fiscal, pentru care operatorul economic nu îndeplinește obligațiile prevăzute la alin. (3), în cazul combustibilului pentru motor și al aditivilor se datorează o acciză egală cu acciza prevăzută pentru benzina fără plumb, iar în cazul combustibilului pentru încălzire acciza datorată este cea prevăzută pentru motorină.

(5) *** Abrogat.

(6) Uleiurile lubrifiante destinate amestecului cu carburanți pentru motoare în doi timpi nu se accizează.

Norme metodologice

ART. 206¹⁷

79. (1) Înregistrarea operatorilor economici autorizați în domeniul gazelor naturale se face la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Această obligație revine operatorilor economici licențiați de autoritatea competentă în domeniu să distribuie sau să furnizeze gaz natural direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prezentate în [anexa nr. 32](#).

(2) În cazul gazului natural provenit de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru și destinat a fi eliberat în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, în calitate sa de reprezentant al furnizorului extern.

(3) Societatea la care se face referire la alin. (2) are obligația de a fi înregistrată ca plătitor de accize.

Norme metodologice

ART. 206¹⁸

80. (1) Operatorii economici autorizați pentru extracția cărbunelui și lignitului, operatorii economici producători de cocs, precum și operatorii economici care efectuează achiziții intracomunitare sau importă astfel de produse se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în [anexa nr. 32](#).

(2) Obligația înregistrării în calitate de operatori economici cu produse accizabile revine în cazul produselor care se regăsesc la alin. (3) de la [art. 206¹⁶](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice

ART. 206¹⁹

81. (1) Nu se consideră ca fiind fapt generator de accize consumul de energie electrică utilizat pentru menținerea capacității de a produce, de a transporta și de a distribui energie electrică, în cazul operatorilor economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(2) Operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Această obligație revine operatorilor economici autorizați care furnizează energie electrică direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în [anexa nr. 32](#).

(3) În cazul energiei electrice provenite de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru și destinate a fi eliberată în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligația de a se înregistra la autoritatea fiscală centrală, direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, în calitate sa de reprezentant al furnizorului extern.

(4) Societatea la care se face referire la alin. (3) are obligația de a se înregistra ca plătitor de accize.

Norme metodologice

ART. 206²⁰

82. (1) Pentru produsele energetice de natura celor prevăzute la [art. 206¹⁶](#) alin. (2) din Codul fiscal nu se datorează accize atunci când sunt livrate operatorilor economici care dețin autorizații de utilizator final pentru utilizarea produselor respective în unul dintre scopurile prevăzute la [art. 206²⁰](#) alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e) din Codul fiscal.

(2) Prevederile alin. (1) cu privire la deținerea autorizației de utilizator final nu se aplică produselor prevăzute la [art. 206¹⁶](#) alin. (2) lit. i) din Codul fiscal care nu sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire și nici produselor energetice care sunt prezentate în ambalaje destinate comercializării cu amănuntul.

(2¹) Operatorii economici care achiziționează produse prevăzute la [art. 206¹⁶](#) alin. (2) lit. i) din Codul fiscal ce nu sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, notifică acest fapt autorității vamale teritoriale. Operatorii economici au obligația de a transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială. Transmiterea notificării nu este necesară atunci când produsele respective provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import.

(3) Pentru produsele energetice prevăzute la alin. (1) livrate operatorilor economici care nu dețin autorizații de utilizator finali se datorează accize calculate după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la [art. 206¹⁶](#) alin. (3) din Codul fiscal, pe baza cotelor de accize prevăzute de Codul fiscal;

b) pentru produsele energetice prevăzute la [art. 206¹⁶](#) alin. (2) din Codul fiscal, altele decât cele prevăzute la [art. 206¹⁶](#) alin. (3) din Codul fiscal, pe baza cotei de acciză aferente motorinei.

(4) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final beneficiază de regimul de exceptare de la plata accizelor atunci când produsele sunt achiziționate de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import.

(5) În cazul destinatarului înregistrat prevăzut la alin. (4), acesta trebuie ca înainte de efectuarea achiziției intracomunitare să dețină autorizație de utilizator final exclusiv pentru livrările către operatorii economici care dețin autorizație de utilizator final potrivit alin. (1). Produsele energetice transportate în stare vărsată prin cisterne, rezervoare sau alte

containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport auto, pot fi livrate unui singur utilizator final, situație în care se aplică prevederile pct. 90 cu privire la locul de livrare directă. Aceste prevederi pot fi aplicate și în cazul transportului de produse energetice în stare vărsată efectuat prin alte containere, cu condiția ca deplasarea produselor să se realizeze către un singur utilizator final.

(6) Atunci când produsele energetice utilizate de operatorul economic care deține autorizație de utilizator final provin din achiziții intracomunitare proprii, acesta trebuie să dețină și calitatea de destinatar înregistrat.

(7) Autorizațiile de utilizator final se eliberează de autoritatea vamală teritorială, la cererea scrisă a operatorilor economici.

(8) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în [anexa nr. 33](#). Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(9) În termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii, autoritatea vamală teritorială eliberează autorizația de utilizator final, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;
- b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;
- c) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală;
- d) solicitantul a utilizat produsele energetice achiziționate anterior în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

e) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(9¹) Procedura de eliberare a autorizațiilor de utilizator final nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(10) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator, modelul autorizației fiind prevăzut în [anexa nr. 34](#).

(11) După emiterea autorizației de utilizator final, o copie a acestei autorizații va fi transmisă, la cerere, operatorului economic furnizor al produselor energetice în regim de exceptare de accize.

(12) Deplasarea produselor energetice de la antrepozitul fiscal la utilizatorul final va fi însoțită de un exemplar pe suport hârtie al documentului administrativ electronic prevăzut la pct. 91.

(13) Atunci când produsele energetice sunt achiziționate de utilizatorul final prin operațiuni proprii de import, deplasarea acestor produse de la biroul vamal de intrare în teritoriul comunitar va fi însoțită de documentul administrativ unic.

(14) Deplasarea produselor energetice de la un destinatar înregistrat către utilizatorul final, atunci când nu se aplică prevederile aferente locului de livrare directă, va fi însoțită de un document comercial care va conține aceleași informații ca exemplarul pe suport hârtie al documentului administrativ electronic, al cărui model este prezentat în [anexa nr. 40.1](#), mai puțin codul de referință administrativ unic. Documentul comercial va fi certificat atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea destinatarul înregistrat, cât și de autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea utilizatorul final.

(15) La primirea produselor energetice, utilizatorul final autorizat trebuie să înștiințeze autoritatea vamală teritorială și să păstreze produsele în locul de recepție maximum 48 de ore pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități.

(16) Eliberarea autorizației de utilizator final este condiționată de prezentarea de către operatorul economic solicitant a dovezii privind constituirea unei garanții în favoarea autorității fiscale teritoriale, al cărei quantum se va stabili după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la [art. 206¹⁶](#) alin. (3) și, respectiv, în [anexa nr. 1](#) la titlul VII din Codul fiscal, garanția va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea accizelor aferente cantității de produse aprobate;

b) pentru produsele energetice prevăzute la [art. 206¹⁶](#) alin. (2), altele decât cele menționate la alin. (3) al aceluiași articol, din Codul fiscal, garanția va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea calculată pe baza accizei aferente motorinei, aplicată asupra cantității de produse aprobate.

(17) Garanția stabilită în conformitate cu prevederile alin. (16) se reduce după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care operatorul economic și-a desfășurat activitatea cu produse energetice în ultimii 2 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 2 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare;

b) cu 75%, în cazul în care operatorul economic și-a desfășurat activitatea cu produse energetice în ultimii 3 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 3 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare;

c) cu 100%, în cazul în care operatorul economic și-a desfășurat activitatea cu produse energetice în ultimii 4 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 4 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare.

(18) Garanția poate fi sub formă de depozit în numerar și/sau de garanții personale, cu respectarea prevederilor pct. 108.

(19) Garanția poate fi deblocată, total sau parțial, la solicitarea operatorului economic, cu viza autorității fiscale teritoriale, pe măsură ce operatorul economic face dovada utilizării produselor în scopul pentru care acestea au fost achiziționate.

(20) Garanția poate fi executată atunci când se constată că produsele achiziționate în regim de exceptare de la plata accizelor au fost folosite în alt scop decât cel pentru care se acordă exceptarea și acciza aferentă acestor produse nu a fost plătită.

(20¹) În situația prevăzută la alin. (6), operatorul economic are obligația de a constitui și garanția aferentă calității de destinatar înregistrat.

(20²) Pentru produsele energetice prevăzute la [art. 206¹⁶](#) alin. (2), altele decât cele de la alin. (3) al aceluiași articol, din Codul fiscal, garanția prevăzută la alin. (20¹) se determină pe baza nivelului accizelor aferent motorinei.

(21) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse energetice înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(21¹) Orice operator economic care deține autorizație de utilizator final, are obligația de a înștiința autoritatea vamală teritorială despre orice modificare pe care intenționează să o aducă asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de utilizator final, cu minimum 5 zile înainte de producerea modificării.

(21²) În cazul modificărilor care se înregistrează la Oficiul Registrului Comerțului, operatorul economic are obligația de a prezenta, în fotocopie, documentul care atestă realizarea efectivă a modificării, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestui document.

(22) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite on-line autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse energetice achiziționată, cantitatea utilizată/comercializată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare, cantitatea de produse finite realizate, cantitatea de produse finite expediate și destinatarul produselor, potrivit modelului prevăzut în [anexa nr. 35](#). Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.

(23) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal;

b) operatorul economic nu a justificat destinația cantității de produse energetice achiziționate, în cazul destinatarului înregistrat care efectuează livrări de produse energetice către utilizatori finali;

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziționat altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

d) a fost adusă orice modificare asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de utilizator final cu nerespectarea prevederilor alin. (21¹) și (21²).

e) utilizatorul final înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată.

(24) Decizia de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(25) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informații inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.

(26) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(27) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(27¹) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(28) O nouă autorizație de utilizator final va putea fi obținută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizației.

(29) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(30) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici prevăzuți la alin. (1) prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(31) Pentru situația prevăzută la [art. 206²⁰](#) alin. (1) pct. 2 lit. d) din Codul fiscal, în înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *costul unui produs* se înțelege suma tuturor achizițiilor de bunuri și servicii la care se adaugă cheltuielile de personal și consumul de capital fix la nivelul unei activități, așa cum este definită la pct. 5 1.4 al cap. I. Acest cost este calculat ca un cost mediu pe unitate.

(32) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *costul energiei electrice* se înțelege valoarea reală de cumpărare a energiei electrice sau costul de producție al energiei electrice, dacă este produsă în întreprindere.

(33) În sensul [art. 206²⁰](#) alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul fiscal, cu titlu de exemplu, se consideră utilizare duală a produselor energetice:

a) cărbunele, cocsul și gazul natural utilizate ca reductant chimic în procesul de producție a fierului, zincului și a altor metale neferoase;

b) cocsul utilizat în furnalele cu arc electric pentru a regla activitatea oxigenului în procesul de topire a oțelului;

c) cărbunele și cocsul utilizate în procesul de recarburare a fierului și oțelului;

d) gazul utilizat pentru a menține sau a crește conținutul de carbon al metalelor în timpul tratamentelor termice;

e) gazul natural utilizat drept reductant în sistemele pentru controlul emisiilor;

f) cocsul utilizat ca o sursă de dioxid de carbon în procesul de producție a carbonatului de sodiu;

g) acetilena utilizată prin ardere pentru tăierea/lipirea metalelor.

(34) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *proces metalurgice* se înțelege acele procese industriale de transformare ale materiilor prime naturale și/sau artificiale, după caz, în produse finite sau semifabricate care se încadrează în nomenclatura CAEN la Secțiunea C - Industria prelucrătoare, Diviziunea 24 - Prelucrarea metalelor de bază, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a Nomenclatorului statistic al activităților economice NACE a doua revizuire și de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 3.037/90 al Consiliului, precum și a anumitor regulamente CE privind domenii statistice specifice, publicat în Jurnalul Oficial L 393 din 30.12.2006 .

(35) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *proces mineralogice* se înțelege procesele clasificate în nomenclatura CAEN la Secțiunea C - Industria prelucrătoare, Diviziunea 23 - Fabricarea altor produse minerale nemetalice, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1893/2006 al Parlamentului European și al Consiliului.

(36) Pentru produsele energetice reprezentând cărbune, cocs, gaz natural sau pentru energia electrică, prevăzute la [art. 206¹⁶](#) alin. (3) și, respectiv, la [art. 206¹⁹](#) alin. (1) din Codul fiscal, utilizate în scopurile exceptate de la plata accizelor, operatorii economici utilizatori notifică acest fapt autorității vamale teritoriale. După notificare, operatorul

economic utilizator va transmite furnizorului de astfel de produse o copie a notificării cu numărul de înregistrare la autoritatea vamală teritorială. Transmiterea notificării nu este necesară atunci când produsele respective provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import.

(37) Notificarea prevăzută la alin. (36) va cuprinde informații detaliate privind activitatea desfășurată de operatorul economic utilizator și costul produsului final, după caz.

(38) Nerespectarea prevederilor alin. (36) și (37) atrage plata accizelor calculate pe baza cotei accizei prevăzute pentru cărbune, coals, gaz natural sau energie electrică utilizate în scop comercial.

(39) Procedura prin care se execută garanția și cea de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la propunerea Autorității Naționale a Vămilelor.

Norme metodologice

ART. 206²¹

83. (1) Într-un antrepozit fiscal de producție pot fi produse sau transformate în regim suspensiv de accize numai produsele accizabile aparținând uneia dintre următoarele grupe de produse:

- a) alcool și băuturi alcoolice;
- b) tutun prelucrat;
- c) produse energetice.

(2) În antrepozitul fiscal de producție este permisă depozitarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile achiziționate în vederea utilizării ca materie primă în procesul de producție de produse accizabile și a produselor accizabile rezultate din activitatea de producție pentru care a fost autorizat antrepozitul fiscal.

(3) Într-un antrepozit fiscal de depozitare pot fi depozitate în regim suspensiv de accize numai produsele accizabile aparținând uneia din următoarele grupe de produse:

- a) alcool și băuturi alcoolice;
- b) tutun prelucrat;
- c) produse energetice.

(3¹) În cazul produselor energetice, în antrepozitul fiscal de depozitare este permisă deținerea în regim suspensiv de accize și a produselor realizate din biomasă, utilizate exclusiv pentru amestec.

(4) Intră sub incidența regimului de antrepozitare producția de arome alimentare, extracte și concentrate alcoolice care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum. Sistemul informatizat se aplică numai în cazul mișcărilor de astfel de produse pe teritoriul național. În cazul deplasărilor intracomunitare de astfel de produse se aplică prevederile legislației statului membru de destinație.

(5) Nu intră sub incidența regimului de antrepozitare berea, vinurile și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu.

(6) Prin *gospodărie individuală* se înțelege gospodăria care aparține unei persoane fizice producătoare, a cărei producție este consumată de către aceasta și membrii familiei sale.

(7) Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu bere, vinuri și băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, au obligația de a depune în acest sens, până la data de 15 ianuarie inclusiv a anului următor celui în care se produc, o declarație la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își au domiciliul. Declarația se întocmește potrivit modelului prevăzut în [anexa nr. 31](#).

(8) Autoritatea vamală teritorială va ține o evidență a gospodăriilor individuale menționate la alin. (7), în care vor fi înscrise datele de identificare ale acestora, precum și informații privind cantitățile de produse declarate.

(9) În situația în care gospodăria individuală intenționează să vândă bere, vinuri sau băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, aceasta are obligația de a se autoriza potrivit prevederilor legale.

(10) Producția de vinuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producția de vinuri.

(11) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producția de vinuri vor primi pentru prelucrare, în sistem de prestări de servicii, strugurii aparținând unei gospodării individuale numai dacă aceasta prezintă carnetul de viticultor, eliberat conform normelor Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și valabil pentru anul de producție viticolă.

(12) Persoanele juridice care dețin în proprietate suprafețe viticole pot realiza vin în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producție de vinuri.

(13) În cazurile prevăzute la alin. (10) și (12), antrepozitele fiscale sunt obligate să țină o evidență distinctă care să cuprindă informații cu privire la: numele gospodăriei individuale/persoanei juridice, cantitatea de struguri dată pentru prelucrare, cantitatea de vin rezultată, cantitatea de vin preluată, data preluării, numele și semnătura persoanei care a preluat vinul. Se vor păstra copii ale carnetelor de viticultor prezentate de gospodăriile individuale.

(14) Cantitățile de vin preluate de gospodăriile individuale sau persoanele juridice vor fi însoțite de avizul de însoțire a mărfii emis de antrepozitul fiscal care a efectuat prestarea de servicii.

(15) Pentru cantitățile de vin preluate de gospodăriile individuale, antrepozitele fiscale care au efectuat prestarea de servicii au obligația ca lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, să comunice informațiile prevăzute la alin. (13) autorității vamale teritoriale în raza căreia își au domiciliul membrii gospodăriilor individuale.

(16) Nu intră sub incidența regimului de antrepozitare micii producători de vinuri liniștite care produc în medie mai puțin de 1.000 hl de vin pe an.

(17) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *mici producători de vinuri liniștite* se înțelege operatorii economici producători de vin liniștit, care din punct de vedere juridic și economic sunt independenți față de orice alt operator economic producător de vin, utilizează mijloace proprii pentru producerea vinului, folosesc spații de producție

diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de vin și nu funcționează sub licența de produs a altui operator economic producător de vin.

(17[^]1) Operatorii economici care, în conformitate cu prevederile art. 206[^]21 alin. (3[^]1) din Codul fiscal, au obligația de se înregistra în calitate de mici producători de vinuri liniștite depun o declarație de înregistrare la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea, înaintea desfășurării activității de producție, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 60.

(17[^]2) Autoritatea vamală teritorială conduce o evidență a micilor producători de vinuri liniștite, în care vor fi înscrise datele de identificare ale acestora, precum și informații privind capacitatea de producție și cantitățile de produse realizate.

(18) Micii producători de vinuri liniștite au obligația ca în fiecare an să depună semestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare semestrului, la autoritatea vamală teritorială, o declarație privind cantitatea de vinuri liniștite produsă, precum și cantitățile de vinuri comercializate în perioada de raportare, potrivit situației al cărei model este prevăzut în **anexa nr. 36**.

(19) În cazul în care în timpul anului micul producător de vinuri liniștite înregistrează o producție mai mare de 1.000 hl de vin și dorește să continue această activitate, este obligat ca în termen de 15 zile de la data înregistrării acestui fapt să depună cerere de autorizare ca antrepozitar autorizat, potrivit prevederilor de la pct. 84. Până la obținerea autorizației, producătorul poate desfășura numai activitate de producție, dar nu și de comercializare. După obținerea autorizației de antrepozit fiscal, indiferent de producția realizată în perioada următoare, producătorul nu mai poate reveni la statutul de mic producător de vinuri liniștite.

(20) În situația în care cererea de autorizare este respinsă, activitatea de producție încetează, iar valorificarea stocurilor se poate efectua numai cu aprobarea și sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(21) În situația în care producătorul de vinuri liniștite nu respectă prevederile alin. (18) și (19), se consideră că producția de vinuri se realizează în afara unui antrepozit fiscal, fapt ce atrage oprirea activității și aplicarea măsurilor prevăzute de lege.

(22) Micii producători de vinuri liniștite pot comercializa aceste produse în vrac numai către magazine specializate în vânzarea vinurilor, către unități de alimentație publică sau către antrepozite fiscale.

(22[^]1) În situația în care micii producători de vinuri liniștite comercializează vinul realizat către antrepozite fiscale, deplasarea acestor produse va fi însoțită de un document comercial care va conține aceleași informații ca cele din documentul administrativ electronic pe suport de hârtie prevăzut în **anexa nr. 40.1**, mai puțin codul de referință administrativ unic. Documentul comercial va fi certificat atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea micul producător de vinuri liniștite, cât și de autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal primitor.

(23) În cazul în care micii producători prevăzuți la alin. (17) realizează ei înșiși tranzacții intracomunitare, în sensul vânzării vinului realizat către beneficiari din alte state membre, aceștia au obligația de a informa autoritatea vamală teritorială înainte de efectuarea tranzacției și de a se conforma reglementărilor legale cu privire la aprobarea documentelor de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole și evidențelor obligatorii

în sectorul vitivinicol, emise de ministerul de resort potrivit Regulamentului (CE) nr. 884/2001.

(24) Atunci când un operator economic din România, altul decât un mic producător de vinuri, efectuează achiziții de vin de la un mic producător de vinuri dintr-un alt stat membru care este scutit de la obligațiile privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile, acest operator economic din România are obligația de a informa autoritatea vamală teritorială cu privire la livrările de vin prin intermediul documentului care a însoțit transportul, admis de statul membru de expediție.

(25) Micul producător de vinuri aflat în cazul prevăzut la alin. (23), precum și destinatarul din România prevăzut la alin. (24) au obligația ca semestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare semestrului, să prezinte autorității vamale teritoriale o situație centralizatoare, conform modelului prezentat în [anexa nr. 37](#).

(26) Nerespectarea prevederilor alin. (23) – (25) atrage aplicarea de sancțiuni potrivit prevederilor din Codul fiscal.

(27) În sensul [art. 206²¹](#) alin. (6) din Codul fiscal, nu se consideră vânzare cu amănuntul:

- a) livrările de produse energetice către aeronave și nave;
- b) acele livrări care indiferent de tipul destinatarului — consumator final sau nu — se efectuează prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport care efectuează livrarea;
- c) livrările de produse energetice în scopurile prevăzute la [art. 206²⁰](#) alin. (1) pct. 2 din Codul fiscal; d) vânzarea buteliilor de vin din cramele sau expozițiile din interiorul antrepozitului fiscal autorizat exclusiv pentru producția de vinuri liniștite și/sau spumoase;
- e) *** Abrogat.
- f) vânzarea de bere în interiorul antrepozitului fiscal, autorizat exclusiv pentru producția de bere.

(28) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producția de produse energetice, inclusiv pentru producția de bio-ETBE (bio etil terț butil eter), bio-TAEE (bio terț amil etil eter) și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol, pot primi în regim suspensiv de accize bioetanol pentru prelucrare în vederea obținerii de bio-ETBE, bio-TAEE și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol ori în vederea amestecului cu benzină.

(29) Bioetanolul reprezintă alcoolul etilic realizat în antrepozitele fiscale de producție a alcoolului etilic, produs destinat utilizării în producția de produse energetice și în alte industrii, exclusiv industria alimentară.

(30) Pentru aplicarea prevederilor alin. (28) și (29), la solicitarea antrepozitarului autorizat, autorizația de antrepozit fiscal se va completa în mod corespunzător, după cum urmează:

- a) pentru producția de alcool etilic, cu producție de bioetanol;
- b) pentru producția de produse energetice, cu:
 - b1) producție de bio-ETBE, bio-TAEE și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol; și/sau
 - b2) depozitare de bioetanol denaturat sau nedenaturat în vederea prelucrării sau a amestecului cu benzină.

(31) În afara antrepozitului fiscal pot fi deținute numai produsele accizabile pentru care acciza a fost înregistrată ca obligație de plată, iar prin circuitul economic se poate stabili de către autoritățile competente cu atribuții de control că produsele provin de la un antrepozitar autorizat, de la un destinatar înregistrat sau de la un importator.

(32) Atunci când pentru produsele accizabile deținute în afara antrepozitului fiscal nu se poate stabili că acciza a fost înregistrată ca obligație de plată, intervine exigibilitatea accizei, obligația de plată revenind persoanei care nu poate justifica proveniența legală a produselor.

(33) *** Abrogat.

(34) *** Abrogat.

Norme metodologice

ART. 206²²

84. (1) Un antrepozit fiscal poate funcționa doar în baza unei autorizații valabile emise de Comisie sau de Comisia teritorială.

(2) Pentru a obține o autorizație de antrepozit fiscal, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.

(3) Cererea privind acordarea autorizației de antrepozit fiscal trebuie să fie întocmită potrivit modelului prevăzut în **anexa nr. 38** și să fie însoțită de documentele specificate în această anexă. În cazul activității de producție, cererea va fi însoțită și de manualul de procedură.

(4) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari pentru producție sau pentru depozitare de produse accizabile trebuie să dețină în proprietate sau să aibă drept de folosință a clădirilor și a terenurilor. Documentele care atestă deținerea în proprietate sau în folosință a clădirilor și a terenurilor sunt:

a) pentru clădiri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau, după caz, a procesului-verbal de recepție, atunci când acestea au fost construite în regie proprie sau copia actului care atestă dreptul de folosință sub orice formă legală;

b) pentru terenuri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau copia actului care atestă dreptul de folosință sub orice formă legală.

(4¹) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari autorizați pentru producție de produse accizabile, trebuie să prezinte dovada constituirii capitalului social subscris și vărsat minim stabilit pe categorii de produse accizabile, după cum urmează:

a) pentru producția de bere – 1.500.000 lei;

b) pentru producția de bere realizată de micii producători – 500.000 lei;

c) pentru producția de bere de maximum 5.000 hl pe an realizată de micii producători - 10.000 lei;

d) pentru producția de vinuri de maximum 5.000 hl pe an - 200 lei;

e) pentru producția de vinuri între 5.001 și 10.000 hl pe an - 25.000 lei;

e¹) pentru producția de vinuri peste 10.000 hl pe an - 50.000 lei;

f) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri de maximum 5.000 hl pe an – 75.000 lei;

- g) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri peste 5.000 hl pe an – 150.000 lei;
- h) pentru producția de produse intermediare de maximum 5.000 hl pe an – 100.000 lei;
- i) pentru producția de produse intermediare peste 5.000 hl pe an – 200.000 lei;
- i¹) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase de maximum 100 hl alcool pur pe an - 10.000 lei;
- j) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase între 101 și 1.000 hl alcool pur pe an - 100.000 lei;
- k) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase între 1.001 și 5.000 hl alcool pur pe an - 500.000 lei;
- l) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase peste 5.000 hl alcool pur pe an – 1.000.000 lei;
- m) pentru producția de alcool etilic realizată de micile distilerii - 200 lei;
- n) pentru producția de tutun prelucrat – 2.000.000 lei;
- o) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, de maximum 10.000 tone pe an - 500.000 lei;
- o¹) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, între 10.001 tone și 40.000 tone pe an - 2.000.000 lei;
- o²) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, peste 40.000 tone pe an - 4.000.000 lei;
- p) pentru producția de GPL – 500.000 lei;
- q) pentru producția exclusivă de biocombustibili și biocarburanți – 50.000 lei.

(4²) În cazul antrepozitarilor autorizați care produc mai multe categorii de produse accizabile, obligația acestora este de a constitui capitalul social minim corespunzător acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(4³) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari de producție de produse accizabile, trebuie să depună o declarație pe propria răspundere care să cuprindă calculul prevăzut la pct. 85 alin. (15¹) pentru fiecare tip de produs accizabil ce urmează a fi realizat, potrivit modelului prevăzut în [anexa nr. 38¹](#).

(4⁴) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari autorizați pentru depozitarea de produse accizabile trebuie să prezinte dovada constituirii capitalului social subscris și vărsat minim, stabilit pe categorii de produse accizabile, după cum urmează:

- a) pentru depozitarea de bere - 10.000 lei;
- b) pentru depozitarea de vinuri - 2.000 lei;
- c) pentru depozitarea de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri - 50.000 lei;
- d) pentru depozitarea de produse intermediare - 100.000 lei;
- e) pentru depozitarea de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase - 100.000 lei;
- f) pentru depozitarea de arome alimentare - 5.000 lei;
- g) pentru depozitarea de tutun prelucrat - 500.000 lei;

h) pentru depozitarea de produse energetice, exceptând depozitarea de produse energetice destinate exclusiv aprovizionării aeronavelor, navelor și ambarcațiunilor, precum și depozitarea de GPL - 500.000 lei;

i) pentru depozitarea de produse energetice destinate exclusiv aprovizionării aeronavelor, navelor și ambarcațiunilor 20.000 lei;

j) pentru depozitarea de GPL - 50.000 lei;

k) pentru depozitarea exclusivă de biocombustibili și biocarburanți - 20.000 lei.

(4⁵) În cazul antrepozitarilor autorizați care depozitează mai multe categorii de produse accizabile, obligația acestora este de a constitui capitalul social minim subscris și vărsat corespunzător acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(4⁶) În cazul antrepozitarilor autorizați care dețin atât antrepozite fiscale pentru producție, cât și antrepozite fiscale pentru depozitare, obligația acestora este de a constitui capitalul social minim subscris și vărsat corespunzător acelei activități pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(5) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari de producție de produse accizabile trebuie să dețină în proprietate sau să dețină contracte de leasing financiar pentru instalațiile și echipamentele care contribuie direct la producția de produse accizabile pentru care urmează să fie autorizat.

(6) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (4) - (5) unitățile de cercetare-dezvoltare organizate potrivit reglementărilor Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură "Gheorghe Ionescu-Sisești", cu modificările și completările ulterioare.

(7) În cazul producției de alcool și băuturi alcoolice, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună pe lângă documentația întocmită și lista cu semifabricatele și produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricație ce urmează a se realiza în antrepozitul fiscal.

(7¹) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea și exactitatea informațiilor și a documentelor depuse de antrepozitarul propus. La această verificare se au în vedere îndeplinirea condițiilor de autorizare, precum și capacitatea de a respecta obligațiile antrepozitarului autorizat.

(8) Antrepozitarii propuși prevăzuți la alin. (7) pot desfășura activitate în regim de probe tehnologice, sub controlul autorității vamale teritoriale, pe o perioadă de maximum 60 de zile de la data obținerii aprobării scrise.

(9) În perioada de probe tehnologice, antrepozitarul propus are obligația să obțină încadrarea tarifară a produselor finite, precum și încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de autoritatea vamală centrală, pentru care va prezenta acestei autorități:

a) documentația tehnică care reglementează caracteristicile fiecărui produs finit (specificație tehnică, standard de firmă sau similar), precum și alte documente din care să rezulte toate informațiile necesare stabilirii clasificării tarifare și atribuirii codului de produs accizabil, referitoare la caracteristicile produsului finit, natura și cantitatea materiilor prime utilizate, procesul tehnologic de fabricație a produsului finit;

b) o notă întocmită de autoritatea vamală teritorială ca urmare a supravegherii fabricării unui lot din fiecare produs finit din care să rezulte cantitățile de materii prime

utilizate, cantitățile de produse finite obținute și consumurile de utilități. Prezentarea acestei note nu este necesară în cazul operatorilor economici care nu solicită funcționarea în regim de probe tehnologice.

(10) După obținerea încadrării tarifare a produselor finite și a încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, acestea vor fi transmise de antrepozitarul autorizat propus la autoritatea vamală teritorială la care s-a depus documentația în vederea autorizării.

(11) În perioada de probe tehnologice, produsele accizabile finite obținute nu pot părăsi locul propus a fi autorizat ca antrepozit fiscal.

(12) În cazul producției de produse energetice, antrepozitarul propus depune documentația întocmită conform alin. (9), lista cu semifabricatele și produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricație, precum și domeniul de utilizare al acestora. Referatul prevăzut la [art. 206²²](#) alin. (3¹) din Codul fiscal se depune după obținerea încadrării tarifare a produselor finite. Procedura prevăzută la alin. (8) - (11) se aplică și antrepozitarilor propuși pentru producția de produse energetice.

(13) În cazul antrepozitarilor autorizați propuși prevăzuți la alin. (7) și (12), documentația va cuprinde și lista produselor accizabile ce vor fi achiziționate în vederea utilizării ca materie primă în procesul de producție, precum și încadrarea tarifară a acestora.

(14) După încheierea probelor tehnologice, antrepozitarul propus are obligația ca în prezența reprezentantului autorității vamale teritoriale să preleve probe din fiecare produs accizabil realizat, fiecare probă fiind constituită din două eșantioane identice. Fiecare eșantion va fi sigilat de autoritatea vamală teritorială care predă spre analiză un eșantion către un laborator autorizat, urmând ca celălalt eșantion să fie păstrat ca probă-martor de antrepozitarul autorizat propus .

(14¹) Pe baza rezultatelor analizelor efectuate conform procedurii prevăzute la alin. (14), autoritatea vamală teritorială verifică dacă produsele analizate corespund încadrării tarifare, precum și încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile stabilite de autoritatea vamală centrală pe baza documentelor menționate la alin. (9).

(14²) În situația în care se constată diferențe privind încadrarea tarifară stabilită pe bază de documente față de încadrarea tarifară stabilită în urma rezultatelor analizelor, antrepozitarul propus are obligația remedierii neconcordanțelor.

(15) Antrepozitarul autorizat propus este obligat ca pe durata acțiunii de verificare să asigure condițiile necesare bunei desfășurări a acesteia.

(16) În acțiunea de verificare, autoritatea vamală teritorială poate solicita sprijinul organelor cu atribuții de control și, după caz, al Ministerului Administrației și Internelor, pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de autorizare prevăzute la [art. 206²³](#) din Codul fiscal.

(17) În termen de 30 de zile de la depunerea documentației complete, autoritatea vamală teritorială va înainta această documentație autorității fiscale centrale - direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau autorității teritoriale care asigură secretariatul Comisiei teritoriale, după caz, însoțită de un referat întocmit de autoritatea vamală teritorială care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunității emiterii autorizației de antrepozitar autorizat și, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanța cu datele și informațiile prezentate de antrepozitarul propus. Referatul va purta semnătura și ștampila autorității vamale teritoriale.

(18) Autoritatea fiscală centrală prin direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau, după caz, autoritatea teritorială care asigură secretariatul Comisiei teritoriale, poate să solicite antrepozitarului autorizat propus orice informație și documente pe care le consideră necesare, cu privire la:

- a) amplasarea și natura antrepozitului fiscal propus;
- b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice și cantitățile de produse accizabile ce urmează a fi produse și/sau depozitate în antrepozitul fiscal propus;
- c) identitatea antrepozitarului autorizat propus;
- d) capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a asigura garanția.

(19) În cazul oricărui nou produs ce urmează a intra în nomenclatorul de fabricație, antrepozitarul autorizat are obligația de a prezenta autorității vamale centrale documentația completă potrivit prevederilor alin. (9), în vederea obținerii încadrării tarifare a produsului, precum și încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile, efectuate de această autoritate.

(19¹) În sensul prezentelor norme metodologice, prin noțiunea de *produs nou* se înțelege produsul finit accizabil care datorită caracteristicilor și proprietăților fizico-chimice și organoleptice este diferit de produsele accizabile existente în nomenclatorul de fabricație și încadrate în nomenclatorul codurilor de produse accizabile ale antrepozitului fiscal.

(19²) În situația prevăzută la alin (19), antrepozitarul autorizat poate desfășura activitatea de producție în condițiile în care a fost depusă documentația completă în vederea obținerii încadrării tarifare a produselor finite, precum și a încadrării în nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(19³) Imediat după introducerea în fabricație a noului produs, antrepozitarul autorizat are obligația îndeplinirii procedurii cu privire la prelevarea de probe prevăzută la alin. (14) – (14²).

(19⁴) Procedura cu privire la prelevarea de probe prevăzută la alin. (14) – (14²) se aplică și pentru antrepozitarii autorizați atunci când autoritatea vamală teritorială consideră că este necesară această procedură.

(19⁵) În situațiile prevăzute la alin. (19³) și (19⁴), atunci când se constată diferențe privind încadrarea tarifară stabilită pe bază de documente față de încadrarea tarifară rezultată în urma rezultatelor analizelor, antrepozitarul autorizat are obligația de a plăti acciza aferentă încadrării efectuate de autoritatea vamală centrală, inclusiv diferența pentru produsele deja eliberate pentru consum.

(20) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (8) antrepozitele fiscale — mici distilerii — care realizează țuică și rachii de fructe, inclusiv în sistem de prestări de servicii pentru gospodăriile individuale

(21) Declarația pe propria răspundere privind capacitatea maximă de producție în 24 de ore va cuprinde informații referitoare la capacitatea de producție a tuturor instalațiilor și utilajelor deținute în antrepozitul fiscal, precum și informații cu privire la capacitatea tehnologică de producție, respectiv cea care urmează a fi utilizată, volumul de producție la nivelul unui an și programul de funcționare stabilit de persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat.

(21¹) Declarația pe propria răspundere privind capacitatea de depozitare va cuprinde informații referitoare la capacitatea maximă de depozitare deținută în

antrepozitul fiscal, precum și informații cu privire la nivelul intrărilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an.

(21²) Capacitatea de depozitare se declară în unitatea de măsură prevăzută în anexa nr. 1 de la titlul VII din Codul fiscal, în funcție de tipul de produse accizabile.

(22) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin organizare administrativă se înțelege schema organizatorică a persoanei care intenționează să fie antrepozitar autorizat.

Norme metodologice

ART. 206²³

85. (1) Locul care urmează să fie autorizat ca antrepozit fiscal trebuie să fie strict delimitat — acces propriu, împrejmuire —, iar activitatea ce se desfășoară în acest loc trebuie să fie independentă de alte activități desfășurate de persoana care solicită autorizarea și care nu au legătură cu producția sau depozitarea de produse accizabile.

(1¹) Fac excepție de la prevederile alin. (1) tancurile plutitoare și barjele aflate în perimetrul zonelor portuare, destinate depozitării produselor energetice în vederea aprovizionării navelor.

(1²) Antrepozitarul autorizat pentru producția și îmbutelierea produsului bere care intenționează să utilizeze instalațiile de îmbuteliere și pentru îmbutelierea băuturilor răcoritoare și a apei plate potrivit [art. 206²³](#) alin. (1¹) din Codul fiscal notifică această intenție autorității vamale teritoriale.

(1³) În situația în care funcționarea instalației pentru îmbutelierea băuturilor răcoritoare și a apei plate influențează declarația prevăzută la pct. 84 alin. (21), aceasta va fi modificată în mod corespunzător de către antrepozitarul autorizat.

(1⁴) Autoritatea vamală teritorială transmite o copie a notificării, precum și a oricăror altor documente anexate de către antrepozitarul autorizat direcției de specialitate care asigură secretariatul Comisiei.

(1⁵) Un loc poate fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare atunci când volumul mediu trimestrial al ieșirilor de produse accizabile estimate la nivelul unui an calendaristic depășește limitele prevăzute mai jos:

- a) bere - 1.500 hl de produs;
- b) vinuri și băuturi fermentate - 1.500 hl de produs;
- c) produse intermediare - 1.250 hl de produs;
- d) băuturi spirtoase - 250 hl de alcool pur;
- e) alcool etilic - 1.000 hl de alcool pur;
- f) băuturi alcoolice în general - 300 hl de alcool pur;
- g) tutun prelucrat - o cantitate a cărei valoare la prețul de vânzare cu amănuntul în cazul țigaretelor, respectiv la prețul de livrare în celelalte cazuri să nu fie mai mică de 2.500.000 euro;
- h) produse energetice - 3.500 tone;
- i) antrepozitele fiscale de depozitare autorizate în exclusivitate pentru aprovizionarea aeronavelor și, respectiv, a navelor și ambarcațiunilor, cu produse energetice destinate utilizării drept combustibil - 100 tone;

j) rezerva de stat și de mobilizare - 10 tone;

k) arome alimentare, extracte și concentrate alcoolice - 15 hl de alcool pur;

l) antrepozitele fiscale autorizate în exclusivitate pentru a efectua operațiuni de distribuție a băuturilor alcoolice și de tutunuri prelucrate destinate consumului sau vânzării la bordul navelor și aeronavelor - o cantitate a cărei valoare la prețul de livrare să nu fie mai mică de 100.000 euro.

(1⁶) Până la data de 31 iulie, respectiv 31 ianuarie a fiecărui an, autoritățile vamale teritoriale vor verifica și vor transmite direcției care asigură secretariatul Comisiei o situație privind îndeplinirea condiției prevăzute la alin. (1⁵) de către antrepozitarii autorizați pentru depozitarea produselor accizabile, precum și propuneri după caz.

(2) Locurile destinate producției de vinuri sau de băuturi fermentate, altele decât berea și vinurile, trebuie să fie dotate cu vase litrate.

(3) Locurile destinate producției de alcool etilic și de distilate ca materie primă și locurile destinate producției de băuturi alcoolice obținute exclusiv din prelucrarea alcoolului și a distilatelor trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare legală pentru determinarea concentrației alcoolice, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(4) În cazul antrepozitelor fiscale de producție de alcool și de distilate, coloanele de distilare și rafinare trebuie să fie dotate cu contoare pentru determinarea cantității de produse obținute și a concentrației alcoolice avizate și sigilate conform reglementărilor specifice stabilite de Biroul Român de Metrologie Legală.

(5) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool etilic, contoarele vor fi amplasate la ieșirea din coloanele de distilare pentru alcoolul brut, la ieșirea din coloanele de rafinare pentru alcoolul etilic rafinat și la ieșirea din coloanele aferente alcoolului tehnic, astfel încât să fie contorizate toate cantitățile de alcool rezultate.

(6) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de distilate, contoarele vor fi amplasate la ieșirea din coloanele de distilare sau, după caz, la ieșirea din instalațiile de distilare.

(7) Folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum și amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete, prin care se pot extrage cantități de alcool sau distilate necontorizate, sunt interzise.

(8) Antrepozitarii autorizați propuși pentru producția de alcool și de distilate sunt obligați să dețină certificate eliberate de Biroul Român de Metrologie Legală sau de un laborator de metrologie agreat de acesta, pentru toate rezervoarele și recipientele calibrate în care se depozitează alcoolul, distilatele și materiile prime din care provin acestea, indiferent de natura lor.

(9) Prin excepție de la prevederile alin. (3) - (8), în cazul antrepozitelor fiscale - mici distilării - care utilizează pentru realizarea producției instalații tip alambic, antrepozitarii autorizați propuși trebuie să depună la autoritatea vamală teritorială o declarație pe propria răspundere privind capacitatea vaselor de depozitare deținute, precum și a capacității de încărcare a instalației tip alambic.

(10) În cazul antrepozitelor fiscale prevăzute la alin. (9), pe perioada de nefuncționare se va aplica procedura de sigilare și desigilare prevăzută la pct. 77.

(11) Locurile destinate producției de alcool etilic și distilate, ca materie primă, trebuie să fie dotate cu un sistem de supraveghere prin camere video a punctelor unde sunt

amplasate contoarele și rezervoarele de alcool și distilate, precum și a căilor de acces în antrepozitul fiscal. Stocarea imaginilor culese prin intermediul camerelor video se face pe casete video sau în memoria sistemului, durata de stocare a imaginilor înregistrate fiind de minimum 30 de zile. Sistemul de supraveghere trebuie să funcționeze permanent, inclusiv în perioadele de nefuncționare a antrepozitului, chiar și în condițiile întreruperii alimentării cu energie electrică de la rețeaua de distribuție.

(12) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (11) micile distilerii.

(12¹) Într-un antrepozit fiscal de depozitare se pot depozita produse din grupa băuturilor alcoolice, în stare îmbuteliată, în partide separate, respectiv bere, vinuri, băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, produse intermediare, băuturi spirtoase.

(12²) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare de alcool etilic și de distilate în stare vărsată numai dacă deține în proprietate rezervoare calibrate avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

13) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de producție sau de depozitare de produse energetice numai dacă este echipat cu rezervoare standardizate distincte pentru fiecare produs în parte, calibrate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(13¹) Obligativitatea calibrării rezervoarelor aferente tancurilor plutitoare și a barjelor pentru depozitarea produselor energetice intervine potrivit reglementărilor specifice ale Biroului Român de Metrologie Legală.

(14) Locurile destinate producției sau depozitării de produse energetice trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare a debitului volumic sau masic.

(15) Locurile destinate producerii de produse energetice pentru care accizele se calculează numai pe baza accizei exprimate în echivalent euro/tonă sau euro/1.000 kg, locurile destinate producerii combustibililor al căror cod tarifar se încadrează la [art. 206¹⁶](#) alin. (3) lit. g) din Codul fiscal, precum și locurile destinate îmbutelierii gazului petrolier lichefiat vor fi dotate cu mijloace de măsurare a masei.

(15¹) Media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime se calculează în funcție de valoarea totală a accizelor aferente materiilor prime achiziționate și utilizate în vederea obținerii produsului finit, în funcție de consumurile specifice, împărțită la cantitatea totală de materie prime folosite. Media ponderată a nivelurilor accizelor materiilor prime achiziționate și utilizate se stabilește de operatorul economic pe baza datelor privind cantitățile de materie prime utilizate pentru obținerea unei cantități de produs finit echivalente unității de măsură în care este exprimat nivelul accizelor.

(15²) Media ponderată prevăzută la alin. (15¹) nu se calculează atunci când pentru realizarea produsului finit se utilizează numai materie prime care nu sunt supuse reglementărilor privind regimul accizelor armonizate.

(16) Rezerva de stat și rezerva de mobilizare vor fi autorizate ca un singur antrepozit fiscal de depozitare, indiferent de numărul locurilor de depozitare pe care le deține.

(17) Pentru obținerea autorizației, instituțiile care gestionează rezerva de stat și rezerva de mobilizare vor depune o cerere la autoritatea fiscală centrală, potrivit modelului prevăzut în [anexa nr. 38](#).

Norme metodologice

ART. 206²⁴

86. (1) După analizarea referatelor întocmite de autoritățile vamale teritoriale și a documentațiilor depuse de solicitant, Comisia sau Comisia teritorială, după caz, aprobă sau respinge cererea de autorizare a antrepozitarului autorizat propus.

(2) La lucrările Comisiei va fi invitat, după caz, câte un reprezentant din partea Ministerului Administrației și Internelor, a Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri și a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și câte un reprezentant al patronatelor producătorilor de produse accizabile sau al depozitarilor de astfel de produse, legal înființate.

(3) Autorizația pentru un antrepozit fiscal are ca dată de începere a valabilității data de 1 a lunii următoare celei în care a fost aprobată cererea de autorizare de către Comisie sau de către Comisia teritorială, după caz.

(4) În cazul antrepozitelor fiscale de producție, în baza documentației depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizația aferentă antrepozitelui fiscal vor fi înscrise atât materiile prime accizabile care pot fi achiziționate în regim suspensiv de accize, cât și produsele finite ce se realizează în antrepozitul fiscal.

(5) În cazul antrepozitelor fiscale de depozitare produse energetice care efectuează operațiuni de aditivare a produselor energetice, de amestec între biocarburanți și carburanți tradiționali sau între biocombustibili și combustibili tradiționali, în baza documentației depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizația aferentă antrepozitelui fiscal vor fi menționate materiile prime accizabile plasate în regim suspensiv de accize, produsele finite rezultate, precum și operațiunile care se efectuează în antrepozitele fiscale.

(6) În cazul pierderii autorizației de antrepozit fiscal, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(7) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

(8) Antrepozitarii autorizați pot solicita autorității fiscale centrale sau autorității teritoriale, după caz, modificarea autorizației atunci când constată erori în redactarea autorizației de antrepozit fiscal sau în alte situații în care se justifică acest fapt.

(9) Antrepozitarii autorizați pentru producția produselor accizabile, care după expirarea perioadei de valabilitate a autorizației de antrepozit fiscal doresc reautorizarea locului ca antrepozit fiscal, vor depune la autoritatea vamală teritorială, cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizației, o cerere de reautorizare, după modelul prevăzut în **anexa nr. 38**, la care se vor anexa documentele prevăzute la pct. I nr. 10 și 12 și pct. III din această anexă, declarația privind capacitatea maximă de producție în 24 de ore prevăzută la pct. 84 alin. (21), o situație privind ieșirile totale de produse accizabile, cantitățile totale de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize la nivel național, intracomunitar și la export în anul anterior reautorizării, precum și orice alte documente în cazul în care intervin modificări asupra datelor prezentate anterior la autorizare.

(10) *** Abrogat.

(11) Antrepozitarii autorizați pentru depozitarea produselor accizabile, care doresc reautorizarea locului ca antrepozit fiscal, vor depune la autoritatea vamală teritorială, cu cel

puțin 60 de zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a autorizației, o cerere de reautorizare, după modelul prevăzut în [anexa nr. 38](#), la care se vor anexa documentele prevăzute la pct. I nr. 10 și 12 și pct. III din această anexă, o situație privind ieșirile totale de produse accizabile, cantitățile totale de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize la nivel național, intracomunitar și la export în anul anterior reautorizării, precum și orice alte documente în cazul în care intervin modificări asupra datelor prezentate anterior la autorizare.

(11¹) Cererile de reautorizare nedepuse în termenul prevăzut la alin. (9) și (11) vor fi soluționate potrivit procedurii de autorizare.

(12) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor potrivit prevederilor alin. (9) și (11) autoritatea vamală teritorială va înainta documentațiile complete către direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau Comisiei teritoriale, după caz, însoțite de un referat întocmit de autoritatea vamală teritorială care să cuprindă punctul de vedere asupra legalității și oportunității reautorizării antrepozitului fiscal și, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanța cu datele și informațiile prezentate de antrepozitarul autorizat. Aceste referate vor purta semnătura și ștampila autorității vamale teritoriale.

(13) Direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei sau Comisiei teritoriale, după caz, poate să solicite antrepozitarului autorizat orice informație și documente pe care le consideră necesare, cu privire la:

- a) amplasarea și natura antrepozitului fiscal;
- b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice și cantitățile de produse accizabile ce urmează a fi produse și/sau depozitate în antrepozitul fiscal;
- c) capacitatea antrepozitarului autorizat de a asigura garanția.

(14) Modificarea autorizațiilor de antrepozitar autorizat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii sau a formei de organizare nu intră sub incidența alin. (3) și este valabilă de la data aprobării de către Comisie sau de către Comisia teritorială, după caz.

(15) Modificarea prevăzută la alin. (14), precum și orice altă modificare intervenită asupra autorizațiilor de antrepozitar autorizat în perioada de valabilitate a autorizației nu atrag prelungirea acelei perioade de valabilitate.

(16) Schimbarea calității unui contribuabil, prevăzută la [art. 206²⁴](#) alin. (2) lit. g) din Codul fiscal, în perioada de valabilitate a autorizației de antrepozitul fiscal nu atrage modificarea perioadei de valabilitate.

Norme metodologice

ART. 206²⁶

87. (1) Pentru orice antrepozitar autorizat Comisia sau Comisiile teritoriale, după caz, stabilesc o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile produse și/sau depozitate în fiecare antrepozitul fiscal.

(2) Pentru orice antrepozitar autorizat Comisia sau Comisiile teritoriale, după caz, stabilesc obligatoriu o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile deplasate în regim suspensiv de accize, în cazul circulației intracomunitare.

(3) Nu sunt supuse obligației de a constitui garanție produsele energetice supuse accizelor care sunt deplasate din România pe teritoriul Comunității exclusiv pe cale maritimă sau prin conducte fixe, în cazul în care celelalte state membre implicate sunt de acord.

(4) Nivelul garanției ce urmează a se constitui se determină potrivit prevederilor pct. 108.

(5) În vederea înregistrării producției de bere obținute, fiecare antrepozitar autorizat pentru producție este obligat:

a) să înregistreze producția de bere rezultată la sfârșitul procesului tehnologic, prin aparatura adecvată de măsurare a butoaielor, sticlelor, navetelor, paleților sau a berii filtrate la vasele de depozitare, și să înscrie aceste date în rapoartele de producție și gestionare, cu specificarea capacității ambalajelor și a cantității de bere exprimate în litri;

b) să determine concentrația zaharometrică a berii, conform standardelor în vigoare privind determinarea concentrației exprimate în grade Plato a berii, elaborate de Asociația de Standardizare din România, și să elibereze buletine de analize fizico-chimice. La verificarea realității concentrației zaharometrice a sortimentelor de bere se va avea în vedere concentrația înscrisă în specificația tehnică internă, elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment.

(6) Antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool și distilate, după obținerea autorizației, își pot desfășura activitatea numai după aplicarea sigiliilor pe instalațiile și utilajele de producție alcool etilic de către reprezentantul autorității vamale teritoriale.

(7) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool, sigiliile se vor aplica pe întregul flux tehnologic de la ieșirea alcoolului brut, rafinat și tehnic din coloanele de distilare, respectiv de rafinare, și până la contoare, inclusiv la acestea.

(8) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de distilate, sigiliile se vor aplica la ieșirea distilatelor din coloanele de distilare sau din instalațiile de distilare.

(9) În situațiile prevăzute la alin. (7) și (8), sigiliile vor fi aplicate și pe toate elementele de asamblare-racordare ale aparatelor de măsură și control, pe orice orificii și robineti existenți pe întregul flux tehnologic continuu sau discontinuu.

(10) În cazul producției de alcool, aparatele și piesele de pe tot circuitul coloanelor de distilare și rafinare, precum și de pe tot circuitul instalațiilor de distilare trebuie îmbinate în așa fel încât să poată fi sigilate.

(11) Sigiliile aparțin autorității vamale teritoriale, vor fi înseriate și vor purta, în mod obligatoriu, însemnele acesteia. Operațiunile de sigilare și desigilare, atunci când se impun, se vor efectua de către reprezentantul desemnat de autoritatea vamală teritorială, astfel încât să nu se deterioreze aparatele și piesele componente.

(12) Stabilirea tipului de sigilii, prevăzut la alin. (11), și a caracteristicilor acestora, uniformizarea și/sau personalizarea, precum și coordonarea tuturor operațiunilor ce se impun revin Agenției Naționale de Administrare Fiscală, prin Autoritatea Națională a Vămilelor.

(13) Ampretele sigiliilor aplicate de autoritatea vamală teritorială trebuie să fie menținute intacte.

(14) Sigiliile prevăzute la alin. (11) sunt complementare sigiliilor metrologice aplicate contoarelor.

(15) Se interzice antrepozitarilor autorizați deteriorarea sau înlăturarea sigiliilor aplicate de către reprezentantul autorității vamale teritoriale. În cazul în care sigiliul este deteriorat accidental sau în caz de avarie, antrepozitarul autorizat este obligat să solicite

prezența unui reprezentant al autorității vamale teritoriale pentru constatarea cauzelor deteriorării accidentale a sigiliului sau ale avariei.

(16) Atunci când intervin sigilarea și desigilarea aparatelor și pieselor de pe tot fluxul tehnologic se va proceda după cum urmează:

a) desigilarea se face numai în baza unei solicitări scrise, justificate, din partea antrepozitului fiscal de producție de alcool și de distilate sau în situații de avarie;

b) cererea de desigilare se transmite autorității vamale teritoriale cu cel puțin 3 zile înainte de termenul stabilit pentru efectuarea operațiunii propriu-zise, solicitând și desemnarea unui reprezentant al acestei autorități, care va proceda la desigilare;

c) la desigilare, reprezentantul autorității vamale teritoriale întocmește un proces-verbal de desigilare, întocmit în două exemplare, în care va consemna data și ora desigilării, cantitatea de alcool și de distilate — în litri și în grade Dall — înregistrată de contoare la momentul desigilării, precum și stocul de alcool și de distilate, pe sortimente, aflat în rezervoare și în recipiente.

(17) Dacă antrepozitarul autorizat pentru producție de alcool și distilate constată un incident sau o disfuncție în funcționarea unui contor, acesta va proceda după cum urmează:

a) trebuie să facă imediat o declarație către autoritatea vamală teritorială, care va fi consemnată într-un registru special al antrepozitului fiscal destinat acestui scop și va solicita prezența unui reprezentant al acestei autorități;

b) pentru remedierea defecțiunii va solicita prezența unui reprezentant autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activități de reparații ale mijloacelor de măsurare din categoria respectivă, în vederea desigilării mijloacelor de măsurare, a repunerii lor în stare de funcționare și a resigilării;

c) contoarele defecte pot fi reparate sau înlocuite, sub supravegherea reprezentantului autorității vamale teritoriale, cu alte contoare de rezervă, cu specificarea, într-un proces-verbal de înlocuire întocmit de acest reprezentant, a indicilor de la care se reia activitatea;

d) dacă timpul de remediere a contoarelor depășește 24 de ore, se întrerupe activitatea de producție a alcoolului și a distilatelor, instalațiile respective fiind sigilate de reprezentantul autorității vamale teritoriale.

(18) Atunci când în situațiile prevăzute la alin. (15) și (17) este necesară întreruperea activității, aceasta va fi consemnată într-un proces-verbal încheiat în două exemplare de către reprezentantul autorității vamale teritoriale, în prezența reprezentantului legal al antrepozitului fiscal. În procesul-verbal încheiat se vor menționa cauzele accidentului sau ale avariei care au generat întreruperea activității, data și ora întreruperii acesteia, stocul de alcool și de distilate existent la acea dată și indicii înregistrați de contoare în momentul întreruperii activității.

(19) Originalul procesului-verbal de desigilare prevăzut la alin. (16) sau de întrerupere a activității prevăzut la alin. (18), după caz, se depune la autoritatea vamală teritorială, în termen de 24 de ore de la încheierea acestuia. Al doilea exemplar al procesului-verbal rămâne la antrepozitul fiscal.

(20) Reluarea activității în antrepozitul fiscal se va face în baza unei declarații de remediere a defecțiunii, întocmită de antrepozitarul autorizat și vizată de reprezentantul autorității vamale teritoriale, însoțită, după caz, de un aviz eliberat de specialistul autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activități de reparații ale mijloacelor de

măsurare care a efectuat remedierea. Reprezentantul autorității vamale teritoriale va proceda la sigilarea întregului flux tehnologic.

(21) Toți antrepozitarii autorizați trebuie să dețină un sistem computerizat de evidență a produselor aflate în antrepozite, a celor intrate sau ieșite, a celor pierdute prin deteriorare, spargere, furt, precum și a accizelor aferente acestor categorii de produse.

(22) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru producția de alcool etilic și distilate, sistemul computerizat trebuie să asigure și evidența materiilor prime introduse în fabricație, precum și a semifabricatelor aflate pe linia de fabricație. Cantitățile de alcool și de distilate obținute vor fi evidențiate atât în litri, cât și în grade Dall.

(23) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (22) antrepozitele fiscale — mici distilerii —, care utilizează pentru realizarea producției instalații tip alambic.

(24) Intră sub incidența termenului de minimum 5 zile orice modificare pe care antrepozitarul autorizat intenționează să o aducă asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozitar, prin notificarea intenției respective autorității vamale teritoriale. Atunci când intenția de modificare atrage modificarea autorizației, această intenție va fi notificată și autorității fiscale centrale – direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, sau după caz, autorității teritoriale care asigură secretariatul Comisiei teritoriale. În cazul modificărilor care se înregistrează la Oficiul Registrului Comerțului, antrepozitarul autorizat are obligația de a prezenta atât autorității fiscale centrale sau teritoriale, după caz, cât și autorității vamale teritoriale documentul, în fotocopie, care atestă realizarea efectivă a modificării, în termen de 30 de zile de la data emiterii acestui document.

Norme metodologice

ART. 206²⁸

88. (1) Măsura suspendării - cu excepția cazului prevăzut la alin. (4) -, a revocării sau a anulării autorizațiilor se va dispune de către Comisie sau de către Comisiile teritoriale, după caz, în baza actelor de control emise de organele de specialitate, prin care s-au consemnat încălcări ale prevederilor legale care atrag aplicarea acestor măsuri.

(2) Actele de control prevăzute la alin. (1), temeinic justificate, în care faptele constatate generează consecințe fiscale, vor fi aduse la cunoștința autorității fiscale centrale – direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, sau, după caz, autorității teritoriale care asigură secretariatul Comisiei teritoriale, în termen de două zile lucrătoare de la finalizare, care le va înainta Comisiei sau, după caz, Comisiei teritoriale în vederea analizării și dispunerii măsurilor ce se impun.

(3) Decizia Comisiei sau, după caz, a Comisiei teritoriale va fi adusă la cunoștința antrepozitarului autorizat sancționat. Totodată, această decizie va fi adusă și la cunoștința autorității vamale teritoriale, care în maximum 48 de ore de la data la care decizia produce efecte va proceda la verificarea stocurilor de produse deținute de operatorul economic la acea dată.

(4) În situația neplății accizelor la termenele prevăzute de lege, măsura suspendării autorizațiilor se va dispune de către autoritățile vamale teritoriale în baza datelor furnizate de autoritățile fiscale teritoriale.

(5) Atunci când deficiențele care atrag măsura revocării sau a suspendării nu generează consecințe fiscale și sunt remediate în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării actului de control, după constatarea remedierii deficiențelor de către organul de control acesta nu va da curs propunerii de revocare sau de suspendare către Comisie sau, după caz, către Comisia teritorială.

(6) În cazul în care a intervenit suspendarea autorizației pentru un antrepozit fiscal - cu excepția cazului prevăzut la alin. (4) -, încetarea suspendării autorizației va fi dispusă de Comisie sau, după caz, de către Comisia teritorială, în baza referatului emis în acest sens de aceeași autoritate care a efectuat controlul cu privire la înlăturarea deficiențelor înscrise în decizia Comisiei sau, după caz, a Comisiei teritoriale.

(7) În toate situațiile în care a intervenit suspendarea, revocarea sau anularea autorizației, aceasta atrage întreruperea ori încetarea activității și, după caz, aplicarea sigiliilor pe instalațiile de producție, operațiune care va fi efectuată de autoritatea vamală teritorială. În cazul în care pe fluxul tehnologic există produse aflate în procesul de fabricație, acesta se va finaliza sub supraveghere fiscală, iar sigilarea instalației se va realiza după încheierea acestui proces.

(8) Antrepozitarii autorizați a căror autorizație a fost revocată sau anulată pot să valorifice produsele accizabile înregistrate în stoc — materii prime, semifabricate, produse finite — numai după notificarea autorității vamale teritoriale cu privire la virarea accizelor datorate bugetului de stat.

(9) În cazul suspendării sau în cazul revocării autorizației de antrepozit fiscal — până la data când aceasta produce efecte —, deplasarea produselor accizabile înregistrate în stoc se efectuează sub supravegherea autorității vamale teritoriale, astfel:

- a) fie către alte antrepozite fiscale, în regim suspensiv de accize;
- b) fie în afara regimului suspensiv de accize, cu accize plătite.

(10) În cazul anulării sau revocării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de Comisie sau, după caz, de către Comisia teritorială numai după o perioadă de 5 ani, respectiv 6 luni, de la data la care decizia de anulare sau revocare a autorizației devine definitivă în sistemul căilor administrative de atac sau de la data hotărârii judecătorești definitive și irevocabile.

(11) Cererea de renunțare la un antrepozit fiscal, în care se vor menționa și motivele acesteia, se depune la autoritatea vamală teritorială. Această autoritate are obligația de a verifica dacă la data depunerii cererii antrepozitarul autorizat deține stocuri de produse accizabile și dacă au fost respectate prevederile legale în domeniul accizelor. După verificare, cererea de renunțare, însoțită de actul de verificare, va fi transmisă Comisiei sau, după caz, Comisiei teritoriale care va proceda la revocarea autorizației.

(12) Termenul de 6 luni prevăzut la alin. (10) nu se aplică în cazul unui operator economic aflat în situația prevăzută la alin. (11) care dorește o nouă autorizare, cu condiția să fi respectat prevederile legale în domeniul accizelor, precum și în cazul antrepozitarilor autorizați prevăzuți la [art. 206²⁸](#) alin. (11¹) din Codul fiscal.

(13) Cererea de renunțare la autorizația emisă pentru un antrepozit fiscal, după ce Comisia sau, după caz, Comisia teritorială a decis revocarea sau anularea autorizației din alte motive, nu produce efecte juridice pe perioada în care decizia de revocare sau de anulare, după caz, se află în procedura prevăzută de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(14) Atunci când renunțarea la autorizația de antrepozit fiscal intervine ca urmare a unei operațiuni de fuziune a antrepozitarului autorizat cu un alt operator economic sau de divizare totală ori parțială a activității, antrepozitarul autorizat va notifica acest fapt autorității vamale teritoriale cu cel puțin 60 de zile înainte de data efectuării operațiunii și va solicita revocarea autorizației de antrepozitar deținută de acesta.

(15) În cazul prevăzut la alin. (14), în situația în care se intenționează continuarea aceleiași activități cu produse accizabile în regim suspensiv de accize și în aceleași condiții, antrepozitarul autorizat împreună cu antrepozitarul autorizat propus pot solicita ca revocarea autorizației de antrepozitar să producă efecte concomitent cu data la care produce efecte noua autorizație.

Norme metodologice

ART. 206²⁹

89. (1) Destinatarul înregistrat poate funcționa numai în baza autorizației emise de Comisie.

(2) În vederea obținerii autorizației, persoana care intenționează să fie destinatar înregistrat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.

(3) Cererea trebuie să conțină informațiile și să fie însoțită de documentele prevăzute în [anexa nr. 39](#).

(4) Pentru a fi autorizat, fiecare destinatar înregistrat propus trebuie să aibă declarată cel puțin o locație în care urmează să realizeze recepția de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize din alte state membre, pentru care trebuie să facă dovada înregistrării punctului de lucru la Oficiul Registrului Comerțului.

(5) În situația în care recepția produselor accizabile se realizează în mai multe locații, cererea va fi însoțită de o declarație privind locațiile în care urmează să se realizeze recepția acestor produse, precum și de dovada înregistrării acestora la Oficiul Registrului Comerțului.

(6) Cererea care nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (4) și (5) se consideră a fi nulă.

(6¹) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea și exactitatea informațiilor și a documentelor depuse de destinatarul înregistrat propus.

(7) Autoritatea vamală teritorială poate să solicite destinatarului înregistrat propus orice informație și documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

- a) identitatea destinatarului înregistrat propus;
- b) amplasarea și capacitatea maximă de depozitare a locurilor unde se recepționează produsele accizabile;
- c) tipurile de produse accizabile ce urmează să fi recepționate în fiecare locație;
- d) capacitatea destinatarului înregistrat propus de a asigura garanția conform prevederilor pct. 108.

(8) În acțiunea de verificare, autoritatea vamală teritorială poate solicita sprijinul organelor cu atribuții de control pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de autorizare a fiecărui solicitant.

(9) Atunci când în termen de 30 de zile de la depunerea documentației, autoritatea vamală teritorială, după verificarea realității datelor și informațiilor prezentate de destinatarul înregistrat propus, constată că acesta nu îndeplinește condițiile pentru a fi autorizat, va comunica în scris, destinatarului înregistrat propus decizia de respingere a cererii, cu motivația corespunzătoare.

(10) Autoritatea competentă eliberează autorizația de destinatar înregistrat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca destinatar înregistrat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

b) în cazul unei persoane juridice care urmează să-și desfășoare activitatea ca destinatar înregistrat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, , de Legea nr. 241/2005, pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 31/1990, privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) persoana care urmează să-și desfășoare activitatea ca destinatar înregistrat nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(11) Destinatarul înregistrat propus este obligat ca pe durata acțiunii de verificare să asigure condițiile necesare bunei desfășurări a acesteia.

(12) Autoritatea vamală teritorială are obligația ca, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii și a documentației complete, să transmită Comisiei dosarul însoțit de un referat privind oportunitatea emiterii autorizației de destinatar înregistrat.

(13) Comisia va comunica în scris solicitantului decizia de autorizare ca destinatar înregistrat sau, după caz, decizia de respingere a cererii. De asemenea, Comisia va înștiința autoritatea vamală teritorială despre modul de soluționare a cererii.

(14) În cazul autorizării ca destinatar înregistrat, Comisia va emite autorizația care va conține următoarele elemente: codul de accize, elementele de identificare ale destinatarului înregistrat, tipul produselor accizabile care urmează a fi recepționate, nivelul și forma garanției, precum și data de la care devine valabilă.

(15) Autorizația de destinatar înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care destinatarul înregistrat face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108.

(16) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale menționate în autorizație, destinatarul înregistrat are obligația de a depune o cerere la autoritatea fiscală centrală — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, pentru modificarea autorizației, după cum urmează:

a) pentru fiecare nouă locație în care urmează a se realiza recepția de produse accizabile, cu cel puțin 15 zile înainte de recepția produselor, însoțită de dovada deținerii sub orice formă legală a spațiului și de certificatul constatator care să dovedească înscrierea la oficiul registrului comerțului ca punct de lucru;

b) dacă se modifică datele de identificare ale destinatarului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoțită de actul adițional/hotărârea asociaților, certificatul de înscriere de mențiuni la oficiul registrului comerțului și, după caz, cazierul judiciar ale administratorilor și certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului

(17) În situația în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, destinatarul înregistrat are obligația de a solicita Comisiei modificarea autorizației cu cel puțin 60 de zile înainte de recepția produselor.

(18) Destinatarul înregistrat nu poate realiza recepția de produse accizabile într-o nouă locație dacă această locație nu a fost declarată la autoritatea vamală teritorială.

(19) Autoritatea vamală teritorială, după verificarea informațiilor din declarație, va transmite în termen de 5 zile lucrătoare o copie a acesteia la secretariatul Comisiei în vederea actualizării datelor din autorizație.

(20) Produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize de către destinatarul înregistrat sunt însoțite de documentul administrativ electronic pe suport hârtie, conform procedurii prevăzute la pct. 91.

(21) Autorizația de destinatar înregistrat poate fi revocată în următoarele situații:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerințele prevăzute la [art. 206[^]29](#) din Codul fiscal;

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;

c) în cazul unui destinatar înregistrat, persoană fizică, atunci când aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

d) în cazul unui destinatar înregistrat, persoană juridică, atunci când oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990.

(22) Decizia de revocare se comunică destinatarului înregistrat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștința acestuia.

(23) În cazuri excepționale când interesele legitime ale destinatarului înregistrat impun aceasta, Comisia poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(24) Destinatarul înregistrat nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(25) Contestarea deciziei de suspendare sau de revocare a autorizației de destinatar înregistrat nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(26) În cazul în care destinatarul înregistrat dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt Comisiei cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(27) În cazul destinatarului înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile în regim suspensiv de accize, autorizația are valabilitate de 12 luni consecutive de la data emiterii acesteia de către autoritatea vamală teritorială.

(28) În cazul prevăzut la alin. (27), autorizația se emite pentru fiecare expeditor din alt stat membru autorizat să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize și pentru cantitatea-limită înscrisă în autorizație.

(29) Cantitatea înscrisă în autorizație se determină pe baza acordului în formă scrisă încheiat între destinatarul înregistrat propus și expeditorul produselor accizabile în regim suspensiv de accize, o copie a acordului fiind anexată cererii de autorizare.

(30) Destinatarii înregistrați trebuie să dețină un sistem computerizat de evidență a produselor accizabile achiziționate în regim suspensiv de accize, a produselor livrate și a stocurilor de astfel de produse.

(31) Autorizarea ca destinatar înregistrat a operatorului economic care deține autorizație de utilizator final se realizează în baza cererii depuse în acest scop la autoritatea fiscală centrală — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoțită de următoarele documente:

a) copia autorizației de utilizator final deținute de solicitant, valabilă la data depunerii cererii;

b) copia contractelor încheiate cu antrepozitarii autorizați din statele membre de expediere și codurile de acciză ale acestora;

c) declarația pe propria răspundere privind locurile unde urmează a fi primite produsele și scopul pentru care sunt achiziționate;

d) denumirea produsului, încadrarea tarifară (codul NC) și încadrarea în nomenclatorul codurilor de produse accizabile;

e) certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului.

(32) Autorizația de destinatar înregistrat prevăzută la alin. (31) este valabilă atât timp cât este valabilă autorizația de utilizator final.

(33) Modificarea autorizațiilor de destinatar înregistrat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii, formei de organizare, completării sau eliminării unei locații unde se primesc produsele este valabilă de la data emiterii autorizației modificate.

(34) Procedura de autorizare a destinatarului înregistrat nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(35) În cazul pierderii autorizației de destinatar înregistrat, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(36) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

Norme metodologice

ART. 206³⁰

90.

90.1. (1) Expeditorul înregistrat poate funcționa numai în baza autorizației emise de Comisie.

(2) Persoana care intenționează să obțină autorizație de expeditor înregistrat depune la autoritatea vamală teritorială o cerere conform modelului prezentat în **anexa nr. 55**, însoțită de următoarele documente:

a) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, precum și o copie de pe certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului, după caz;

b) cazierul judiciar al administratorilor, eliberat de instituțiile abilitate din România;

c) declarație pe propria răspundere care să cuprindă o prezentare a operațiunilor cu produse accizabile ce urmează a se desfășura;

d) contractele încheiate direct cu beneficiarul produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize care poate fi un antrepozitar autorizat în România sau în alt stat membru ori un destinatar înregistrat din alt stat membru;

e) contractele încheiate direct cu beneficiarul dintr-o țară terță sau dintr-un teritoriu terț, precum și declarația pe propria răspundere cu privire la locul de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunității;

f) declarație privind forma de constituire a garanției;

g) certificatul de atestare fiscală;

h) cazierul fiscal;

i) declarație pe propria răspundere cu privire la locurile/birourile vamale de intrare pe teritoriul Comunității;

j) lista produselor accizabile și cantitățile estimate a fi importate la nivelul unui an, precum și cantitatea maximă estimată aferentă unei deplasări, codul NC al produselor și codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(3) În termen de 15 zile de la data depunerii cererii conform prevederilor alin. (2), autoritatea vamală teritorială va înainta documentația autorității fiscale centrale — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoțită de un referat al acelei autorități vamale teritoriale asupra oportunității emiterii acestei autorizații.

„(4) Comisia eliberează autorizația de expeditor înregistrat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (2);

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca expeditor înregistrat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să-și desfășoare activitatea ca expeditor înregistrat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

d) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(5) Pentru antrepozitarii autorizați care intenționează să achiziționeze produse accizabile din operațiuni proprii de import, autorizarea ca expeditor înregistrat și atribuirea codului de accize se fac în baza unei cereri depuse la autoritatea fiscală centrală, conform modelului prezentat în [anexa nr. 55](#), însoțită de declarația pe propria răspundere cu privire la locurile/birourile vamale de intrare pe teritoriul Comunității și de lista produselor accizabile în care să fie menționate cantitățile estimate a fi importate la nivelul unui an, cantitatea maximă estimată aferentă unei deplasări, codul NC al produselor și codul din Nomenclatorul codurilor de produse accizabile.

(6) Autorizația de expeditor înregistrat se eliberează de Comisie în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete în cazul prevăzut la alin. (2) și în termen de 30 de zile de la data depunerii documentației în cazul prevăzut la alin. (5).

(7) Autorizația de expeditor înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care expeditorul înregistrat face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108.

(8) Prin excepție de la prevederile alin. (7), antrepozitarii autorizați trebuie să facă dovada constituirii garanției și pentru calitatea de expeditor înregistrat, în cuantumul și în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108, iar valabilitatea autorizației de expeditor începe de la emiterii acesteia.

(8¹) Operatorii economici care dețin autorizații de expeditor înregistrat au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind livrările de produse accizabile, potrivit modelului prevăzut în [anexa nr. 55.1](#).

(9) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația, expeditorul înregistrat sau antrepozitarul autorizat în calitate de expeditor înregistrat are obligația de a le notifica la autoritatea fiscală centrală — direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, în vederea modificării autorizației, dacă este cazul, după cum urmează:

a) pentru un nou loc de import, cu cel puțin 15 zile înainte de punerea în liberă circulație a produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale expeditorului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoțită de actul adițional/hotărârea asociațiilor, certificatul de înscriere de mențiuni la oficiul registrului comerțului și, după caz, cazierile judiciare ale administratorilor și certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului; c) pentru un nou beneficiar, cu cel puțin 15 zile înainte de punerea în liberă circulație a produselor.

(10) În situația în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, expeditorul înregistrat sau antrepozitarul autorizat ce deține și calitatea de expeditor înregistrat are obligația de a solicita Comisiei modificarea autorizației cu cel puțin 30 de zile înainte de punerea în liberă circulație a produselor.

(11) Modificarea autorizațiilor de expeditor înregistrat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii, formei de organizare sau a locurilor de import nu intră sub incidența alin. (7) și este valabilă de la data emiterii autorizației modificate.

(12) Autorizația de expeditor înregistrat poate fi revocată în următoarele situații:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerințele prevăzute la alin. (9);

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;

c) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană fizică, atunci când aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

d) în cazul unui expeditor înregistrat, persoană juridică, atunci când oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

(13) Decizia de revocare se comunică expeditorului înregistrat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștința acestuia.

(14) Expeditorul înregistrat nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(15) Contestarea deciziei de suspendare sau de revocare a autorizației de expeditor înregistrat, nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(16) În cazul în care expeditorul înregistrat dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt Comisiei cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(17) Procedura de autorizare a expeditorului înregistrat nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(18) În cazul pierderii autorizației de expeditor înregistrat, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(19) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

90.2. (1) În înțelesul prezentelor norme metodologice, *locul de livrare directă* reprezintă locul unde pot fi primite produse accizabile, cu excepția tutunului prelucrat, în regim suspensiv de accize de la un antrepozit fiscal sau de la un expeditor înregistrat din alt stat membru și cu condiția ca acest loc să fie indicat de destinatar, respectiv antrepozitarul autorizat din România sau de destinatarul înregistrat prevăzut la pct. 89. (2) Se consideră livrare directă de produse accizabile în regim suspensiv de accize dacă sunt îndeplinite următoarele cerințe:

a) locul de livrare directă să fie notificat la autoritatea vamală teritorială de către antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat înainte de expedierea produselor accizabile din statul membru de expediere;

b) antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat acceptă cantitatea de produse accizabile înscrisă în documentul administrativ electronic ca fiind cantitatea sosită la destinație.

Această cantitate va fi imediat înregistrată de către aceștia în evidențele lor privind stocurile de astfel de produse ca intrare și, în același timp, ca eliberare pentru consum;

c) în cazul produselor energetice, autoritatea vamală teritorială, de regulă, va fi informată cu 12 ore înainte de sosirea produselor la locul de destinație de către antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat;

d) produsele accizabile trebuie păstrate la locul de livrare directă cel puțin 24 de ore pentru o posibilă inspecție din partea autorității vamale teritoriale.

(3) Un antrepozitar autorizat sau un expeditor înregistrat în România poate expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă dintr-un alt stat membru dacă această operațiune este permisă în acel stat membru.

(4) Pe durata deplasării în regim suspensiv de accize, ambalajul în care este deplasat produsul accizabil trebuie să aibă la exterior marcaje care identifică tipul și cantitatea de produs aflat în interior.

90.3.

(1) În cazul produselor din biomasă realizate în antrepozite fiscale de producție produse energetice și destinate amestecului cu produse energetice, al căror cod de produs nu se regăsește în Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, deplasarea produselor în cauză către alte antrepozite fiscale ale antrepozitarului autorizat pentru producție de produse energetice ori ale unui alt antrepozitar autorizat din România se realizează în regim suspensiv de accize și va fi însoțită de un document comercial care va conține aceleași informații precum cele din documentul administrativ electronic pe suport hârtie prevăzut în [anexa nr. 40.1](#), mai puțin codul de referință administrativ unic. Documentul comercial va fi certificat atât de autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal expeditor, cât și de autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal primitiv.

(2) În cazul produselor din biomasă destinate amestecului cu produse energetice într-un antrepozit fiscal al antrepozitarului autorizat pentru producție de produse energetice, al

căror cod de produs nu se regăsește în Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, achiziționate de antrepozitul fiscal prin operațiuni proprii de import, deplasarea produselor de la locul de import până la antrepozitul fiscal se realizează în regim suspensiv de accize și va fi însoțită de documentul administrativ unic.

(3) În cazul produselor din biomasă destinate amestecului cu produse energetice într-un antrepozit fiscal al antrepozitarului autorizat pentru producție de produse energetice, al căror cod de produs nu se regăsește în Nomenclatorul codurilor de produse accizabile, provenite din achiziții intracomunitare, regimul aplicabil pentru deplasarea produselor în cauză este în relație directă cu legislația statului membru de expediere.

(4) Prevederile alin. (1)-(3) se aplică și în cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru depozitarea produselor energetice.

Norme metodologice

ART. 206³¹

91. (1) Deplasarea produselor accizabile din România către un destinatar din alt stat membru sau către un loc de unde produsele părăsesc teritoriul Comunității, poate fi realizată în regim suspensiv de accize de un antrepozit fiscal doar dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(2) Deplasarea produselor accizabile din România către un destinatar din alt stat membru poate fi realizată în regim suspensiv de accize de un expeditor înregistrat în România doar dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(3) În sensul alin. (1) și (2), antrepozitul fiscal expeditor sau expeditorul înregistrat, în baza accesului autorizat de autoritatea vamală teritorială la sistemul informatizat, înaintează prin intermediul acestui sistem informatizat proiectul documentului administrativ electronic aferent deplasării ce urmează a avea loc.

(4) Proiectul documentului administrativ electronic trebuie înaintat cu cel mult 7 zile înainte de data înscrisă pe acest document ca dată de expediere a produselor accizabile în cauză.

(5) Datele din proiectul documentului administrativ electronic sunt supuse unei verificări electronice, iar dacă acestea sunt validate, sistemul informatizat atribuie codul de referință administrativ unic, care pentru expeditor reprezintă confirmarea asupra începerii operațiunii constând în deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize.

(6) După atribuirea codului de referință administrativ unic, prin sistemul informatizat documentul administrativ electronic se transmite fără întârziere în sistemul informatizat din statul membru de destinație.

(7) Atunci când are loc o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize din România către un loc din alt stat membru de unde produsele părăsesc teritoriul Comunității, după atribuirea codului de referință administrativ unic, prin sistemul informatizat documentul administrativ electronic se transmite fără întârziere în sistemul informatizat din statul membru de export.

(8) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize, atunci când expeditorul este din România, trebuie să fie însoțită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic, al cărui model este prevăzut în [anexa nr. 40.1](#).

(9) În cazul deplasării intracomunitare a produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, antrepozitarul autorizat expeditor din România poate să nu includă în documentul administrativ electronic datele aferente destinatarului dacă acestea nu sunt cunoscute cu certitudine la momentul înaintării proiectului documentului respectiv, dar numai cu condiția ca acest fapt să fi fost notificat la autoritatea vamală teritorială și acceptat de această autoritate.

(10) În situația prevăzută la alin. (9) antrepozitul fiscal expeditor are obligația ca imediat ce cunoaște datele aferente destinatarului, dar nu mai târziu de momentul încheierii deplasării, să introducă datele respective în sistemul informatizat.

(11) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru către un destinatar din România autorizat să primească produsele în regim suspensiv de accize, poate fi acceptat ca document de însoțire fie un exemplar al documentului administrativ electronic tipărit, fie orice alt document comercial în care se menționează codul de referință administrativ unic, identificabil în mod clar, acceptat de autoritatea competentă a aceluia stat membru de expediție.

Norme metodologice

ART. 206³²

92. (1) Autoritatea vamală teritorială poate permite expeditorului din România, respectiv antrepozit fiscal sau expeditor înregistrat, să divizeze o deplasare de produse energetice în regim suspensiv de accize într-un alt stat membru, atunci când acel stat membru permite o astfel de procedură.

(2) Pentru realizarea operațiunii menționate la alin. (1) expeditorul trebuie să respecte condițiile stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Deplasarea de produse energetice în regim suspensiv de accize dintr-un stat membru este permisă a fi divizată pe teritoriul României, numai dacă acel stat membru permite o astfel de procedură, iar destinatarul din România, respectiv antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat respectă condițiile stabilite prin ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzut la alin. (2).

Norme metodologice

ART. 206³³

93. Destinatarului i se admite să întârzie înaintarea prin sistemul informatizat a raportului de primire peste termenul-limită prevăzut de lege numai în cazuri temeinic justificate prevăzute în ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală cu privire la modalitățile de trimitere a raportului de primire.

Norme metodologice

ART. 206³⁴

93¹. (1) Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Comunității, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o țară terță sau un teritoriu terț, de la un antrepozit fiscal la un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunității.

(2) Deplasarea produselor accizabile poate fi realizată în regim suspensiv de accize doar dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(3) Dovada prin care se încheie deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize este raportul de export întocmit de autoritatea vamală teritorială din România sau, după caz, de autoritatea competentă din statul membru de export, raport întocmit pe baza vizei biroului vamal de ieșire ori a biroului unde se realizează formalitățile de ieșire a produselor, prin care se atestă faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

Norme metodologice

ART. 206³⁵

94. (1) În situația în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul poate începe deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize numai după înștiințarea autorității vamale centrale (responsabilă pentru sistemul informatizat și corespondența cu autoritățile competente din statele membre) prin transmiterea copiei documentului care va însoți deplasarea produselor, pe care a fost înscris numărul de referință eliberat de autoritatea vamală teritorială, în vederea atribuirii codului de referință administrativ unic care reprezintă acordul pentru începerea efectivă a deplasării produselor.

(2) Modelul documentului pe suport de hârtie este prevăzut în [anexa nr. 40.2](#).

Norme metodologice

ART. 206³⁶

95. Modelul documentului pe suport hârtie al raportului de primire și al raportului de export este prevăzut în [anexa nr. 41](#) și, respectiv în [anexa nr. 42](#).

Norme metodologice

ART. 206³⁷

96. (1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se consideră încheiată pentru expeditor în baza raportului de primire înaintat de destinatar sau, după caz, în baza raportului de export înaintat de autoritatea competentă a locului de export, prin intermediul sistemului informatizat.

(2) Atunci când destinatarul din România constată că nu este în măsură să întocmească raportul de primire în termenul prevăzut de lege, imediat la primirea produselor solicită

prezența unui reprezentant al autorității vamale teritoriale în vederea verificării și confirmării datelor prezentate de destinatar pe baza documentului care a însoțit deplasarea produselor în regim suspensiv de accize și a dovezilor justificative.

(3) În urma mențiunilor reprezentantului autorității vamale teritoriale, destinatarul va înainta documentul autorității vamale centrale în vederea comunicării de către aceasta autorității competente a statului membru de expediție a regimului aferent deplasării produselor.

(4) Modelul documentului este prevăzut în [anexa nr. 41](#).

(5) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize din România către un destinatar din alt stat membru sau la export printr-un birou vamal de ieșire din alt stat membru, în absența raportului de primire sau a unui raport de export, după caz, deplasarea poate fi considerată încheiată potrivit adnotărilor autorității competente din statul membru de destinație sau de export.

Norme metodologice

ART. 206³⁸

97. (1) Structura și conținutul mesajelor corespunzătoare documentului administrativ electronic, raportului de primire și raportului de export aferente deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize, atunci când informațiile se transmit prin sistemul informatizat, sunt stabilite la nivel național prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală în conformitate cu prevederile Regulamentului CE nr. 684/2009.

(2) Situațiile în care sistemul informatizat este indisponibil în România la momentul expediției sau la momentul de recepție a produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize, precum și procedurile care trebuie urmate sunt stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzut la alin. (1).

Norme metodologice

ART. 206⁴²

98.

98.1. (1) Pentru produsele energetice accizabile realizate de antrepozitarii autorizați pentru producție produse energetice și livrate la export din locuri de depozitare, altele decât cele autorizate ca antrepozite fiscale, accizele plătite ca urmare a eliberării pentru consum a acestor produse pot fi restituite la cererea antrepozitarului autorizat.

(2) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, antrepozitarul autorizat va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

- a) copia facturii către cumpărătorul dintr-o țară terță;
- b) copia declarației vamale de export și, după caz, copia documentului care atestă că produsele au părăsit teritoriul comunitar;
- c) copia documentului care atestă plata accizelor.

(3) Pot beneficia de restituirea accizelor pentru produsele energetice livrate la export și operatorii economici care au achiziționat produsele direct de la un antrepozit fiscal sau prin operațiuni proprii de import care ulterior sunt exportate.

(4) Pentru a beneficia de restituirea accizelor în situația prevăzută la alin. (3), operatorul economic va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe sau la autoritatea vamală teritorială, după caz, însoțită de următoarele documente:

a) copia facturii de achiziție a produselor energetice, în care acciza să fie evidențiată distinct, sau copia facturii de achiziție a produselor energetice și a declarației vamale de import;

b) copia documentului care atestă plata accizelor;

c) copia facturii către cumpărătorul dintr-o țară terță;

d) copia declarației vamale de export și, după caz, copia documentului care atestă că produsele au părăsit teritoriul comunitar.

(5) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de antrepozitarul autorizat sau de operatorul economic autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.

(6) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (5) autorității fiscale teritoriale.

(7) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

98.2. (1) Pentru produsele returnate în antrepozitele fiscale din România în vederea reciclării, recondiționării sau distrugerii, după caz, accizele plătite ca urmare a eliberării pentru consum a acestor produse pot fi restituite la cererea antrepozitarului autorizat care a eliberat pentru consum produsele respective.

(2) Antrepozitarul autorizat va înștiința în scris autoritatea vamală teritorială în cazul returului produselor cu cel puțin două zile înainte de efectuarea returului produselor, printr-o notificare în care se vor menționa cauzele, cantitățile de produse accizabile care fac obiectul returului în antrepozitul fiscal, data eliberării pentru consum, valoarea accizelor aferente, data și locul/locurile de unde urmează să fie retrase produsele respective, precum și procedura care urmează a fi aplicată produselor care fac obiectul restituirii accizelor (reciclare, recondiționare, distrugere).

(3) Autoritatea vamală teritorială va desemna un reprezentant care să asiste la recepția produselor returnate în vederea certificării documentului de recepție. (4) Autoritatea vamală teritorială va analiza datele din documentul de recepție certificat de reprezentantul acestei autorități, prezentat în copie, odată cu informațiile prezentate de antrepozitar, și va comunica acestuia, în termen de 5 zile lucrătoare de la data documentului de recepție, punctul de vedere asupra unei eventuale cereri de restituire a accizelor plătite pentru produsele returnate în antrepozitul fiscal, inclusiv a sumei de restituit potrivit celor analizate.

(5) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, antrepozitarul autorizat va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copia documentului de recepție certificat de reprezentantul autorității vamale teritoriale;

b) adresa prin care se comunică punctul de vedere al autorității vamale teritoriale, în original și în copie;

c) documentul care atestă că accizele au fost plătite de antrepozitul fiscal care solicită restituirea accizelor.

(6) *** Abrogat.

(7) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România de un destinatar înregistrat, accizele pot fi restituite la cererea acestuia, cerere care se va depune la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie returnate antrepozitului fiscal din statul membru de expediție. Concomitent, acest fapt va fi notificat și autorității vamale teritoriale pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități.

(8) În situația prevăzută la alin. (7), cererea de restituire va fi însoțită de următoarele documente:

a) o notă justificativă privind cauzele, cantitățile de produse accizabile și locul/locurile unde se află produsele ce urmează să fie returnate;

b) documentele care justifică faptul că produsele respective au fost achiziționate de la antrepozitul fiscal din statul membru de expediție; c) documentul care atestă că accizele au fost plătite în România.

(9) În cazul produselor accizabile provenite din achiziții intracomunitare, retrase de pe piață, acestea pot fi returnate antrepozitului fiscal din statul membru de expediție, în condițiile stabilite de acel stat membru, de antrepozitul fiscal sau destinatarul înregistrat din România care a efectuat achiziția. Imediat ce produsele au fost returnate antrepozitului fiscal din statul membru de expediție, în completarea documentelor prevăzute la alin. (8), antrepozitul fiscal sau destinatarul înregistrat din România va transmite autorității fiscale teritoriale o copie a documentului sau a documentelor care atestă returul și recepția produselor.

(10) Pentru produsele accizabile provenite din operațiuni de import, ce urmează a fi returnate furnizorului extern, operatorul economic importator poate beneficia de restituirea accizelor, cu îndeplinirea următoarelor cerințe:

a) să depună cererea de restituire la autoritatea vamală teritorială, cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie returnate, pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități;

b) cererea de restituire să fie însoțită de:

1. o notă justificativă privind cauzele, cantitățile de produse accizabile și locul/locurile unde se află produsele ce urmează să fie returnate;

2. documentul care atestă că accizele au fost plătite de importator.

(11) Imediat ce produsele au fost returnate furnizorului extern, importatorul din România va transmite autorității vamale teritoriale o copie a documentului sau a documentelor care atestă returul și recepția produselor.

(12) În cazul produselor supuse marcării prin banderole sau timbre, operatorul economic care solicită restituirea accizelor este obligat să întocmească un registru care să conțină următoarele informații:

- a) cantitatea produselor accizabile eliberate pentru consum sau importate care fac obiectul restituirii accizelor;
- b) data la care produsele au fost eliberate pentru consum sau importate;
- c) seria și numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor;
- d) valoarea accizelor plătite pentru produsele eliberate pentru consum sau importate;
- e) regimul care urmează a fi aplicat produselor care fac obiectul restituirii accizelor.

(13) *** Abrogat.

(14) Produsele supuse accizelor, eliberate pentru consum sau importate în România, care fac obiectul returului către furnizorul extern, atunci când urmează a fi distruse, pot fi supuse operațiunii de distrugere în România.

(15) Responsabilitatea distrugerii o are antrepozitul fiscal, destinatarul înregistrat sau operatorul economic importator care a eliberat produsele accizabile pentru consum în România.

(16) Distrugerea produselor accizabile poate fi efectuată la cererea operatorului economic, în baza aprobării date de autoritatea vamală teritorială.

(17) Cererea va fi însoțită de următoarele documente:

- a) o notă justificativă privind cauzele, cantitățile de produse accizabile și locul/locurile unde se află produsele ce urmează a fi distruse;
- b) documentele justificative care confirmă cauzele ce determină distrugerea produselor;
- c) documentul care atestă că accizele au fost plătite de operatorul economic care solicită restituirea accizelor și procedura care urmează a fi aplicată produselor ce fac obiectul restituirii accizelor (reciclare, recondiționare, distrugere).

(18) Pentru produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole, returnate în antrepozitul fiscal din România, în vederea reciclării sau recondiționării, dezlipirea marcajelor se va efectua sub supravegherea autorității vamale teritoriale și va fi consemnată într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoți marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naționale «Imprimeria Națională» — S.A., operațiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala antrepozitului fiscal.

(19) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, înainte de returnarea produselor în antrepozitul fiscal din alt stat membru ori producătorului dintr-o țară terță, se va efectua dezlipirea marcajelor sub supravegherea autorității vamale teritoriale și va fi consemnată într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoți marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naționale «Imprimeria Națională» — S.A., operațiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala operatorului economic care returnează marcajele.

(20) Nu intră sub incidența restituirii accizelor, produsele care au fost eliberate pentru consum cu mai mult de 2 ani înainte de data depunerii cererii de restituire.

(21) În toate situațiile de restituire, autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de beneficiarul restituirii autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii

de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.

(22) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (21) autorității fiscale teritoriale.

(23) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

98.3. (1) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România de către destinatari înregistrați și livrate la export, accizele plătite pot fi restituite la cererea acestora.

(2) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, destinatarul înregistrat va depune trimestrial până pe data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare expirării trimestrului, o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copia documentelor care atestă faptul că produsele respective au fost achiziționate de la un antrepozit fiscal dintr-un stat membru;

b) copia facturii de livrare către cumpărătorul dintr-o țară terță;

c) copia declarației vamale de export și, după caz, copia documentului care atestă că produsele au părăsit teritoriul comunitar;

d) copia documentului care atestă plata accizelor la bugetul de stat.

(3) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, destinatarul înregistrat va depune o notificare la autoritatea vamală teritorială cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie livrate la export.

(4) Notificarea prevăzută la alin. (3) va cuprinde următoarele informații:

a) cantitatea produselor accizabile eliberate pentru consum care fac obiectul restituirii accizelor;

b) data la care produsele au fost eliberate pentru consum;

c) seria și numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor;

d) valoarea accizelor plătite pentru produsele eliberate pentru consum.

(5) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, înainte de livrarea produselor accizabile la export, se va efectua dezlipirea marcajelor sub supravegherea autorității vamale teritoriale și va fi consemnată într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoți marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naționale "Imprimeria Națională" - S.A., operațiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala operatorului economic care returnează marcajele.

(6) O copie a procesului verbal prevăzut la alin. (5) va fi anexată cererii prevăzute la alin. (2).

(7) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de către destinatarul înregistrat autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.

(8) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (7) autorității fiscale teritoriale.

(9) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

Norme metodologice

ART. 206⁴³

99. (1) Pentru stabilirea destinației comerciale a produselor accizabile achiziționate dintr-un alt stat membru de persoane fizice din România, se vor avea în vedere următoarele cerințe:

- a) statutul comercial al deținătorului și motivele deținerii produselor;
- b) locul în care se află produsele sau, dacă este cazul, mijlocul de transport utilizat;
- c) orice alt document cu privire la produsele respective;
- d) natura produselor;
- e) cantitatea de produse.

(2) Se consideră achiziții pentru uz propriu produsele cumpărate și transportate de persoane fizice până în următoarele limite cantitative:

A. tutunuri prelucrate:

1. țigarete - 800 bucăți;
2. țigări (cu o greutate maximă de 3 grame/bucată) - 400 bucăți;
3. țigări de foi - 200 bucăți;
4. tutun de fumat - 1 kg;

B. băuturi alcoolice:

1. băuturi spirtoase - 10 litri;
2. produse intermediare - 20 litri;
3. vinuri și băuturi fermentate - 90 litri;
4. bere - 110 litri.

(3) Produsele achiziționate și transportate în cantități superioare limitelor stabilite la alin. (2) se consideră a fi achiziționate în scopuri comerciale, iar pentru acestea se vor respecta prevederile [art. 206⁴⁴](#) din Codul fiscal.

(4) Autoritatea vamală competentă poate stabili pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1) dacă produsele deținute în cantități inferioare sau egale limitelor prevăzute la alin. (2) sunt destinate scopurilor comerciale.

Norme metodologice

ART. 206⁴⁴

100. (1) Comerciantul expeditor care dorește să solicite restituirea accizelor pentru produsele ce urmează a fi expediate pentru consum într-un alt stat membru trebuie să depună la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, cu cel puțin 48 de ore înainte de expedierea produselor, o cerere de restituire, al cărei model

este prevăzut în [anexa nr. 43](#), și să facă dovada că pentru acele produse accizele au fost plătite.

(2) După recepția produselor de către destinatar, comerciantul expeditor va depune la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, în vederea restituirii accizelor, documentul prevăzut la [art. 206⁴⁶](#) alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, pe care este menționat tratamentul fiscal al produselor accizabile în statul membru de destinație. De asemenea, comerciantul expeditor va prezenta datele de identificare ale autorității competente din statul membru de destinație, în vederea unei posibile confirmări că accizele au devenit exigibile și au fost percepute în acel stat membru.

(3) Acciza de restituit va fi aferentă cantităților expediate și efectiv recepționate.

(4) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de comerciantul expeditor autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește quantumul accizei de restituit.

(4¹) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (4) autorității fiscale teritoriale.

(4²) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

(5) Pentru produsele supuse accizelor, care sunt marcate și eliberate pentru consum în România și care sunt destinate consumului în alt stat membru, accizele se pot restitui de către autoritatea fiscală teritorială numai în limita unei valori corespunzătoare valorii accizelor aferente cantității de produse marcate și expediate. Dezlipirea marcajelor se face sub supravegherea autorității vamale teritoriale, la solicitarea comerciantului expeditor.

Norme metodologice

ART. 206⁴⁵

101. (1) În situația în care un operator economic din România urmează să primească produse accizabile eliberate pentru consum în alt stat membru, exigibilitatea accizelor ia naștere în momentul recepției produselor.

(2) Operatorul economic din România prevăzut la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile de către furnizorul din alt stat membru, să depună o declarație cu privire la acest fapt la autoritatea vamală teritorială și să garanteze plata accizelor aferente produselor accizabile pe care urmează să le primească;

b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele;

c) să anunțe autoritatea vamală teritorială în raza căreia au fost primite produsele accizabile și să păstreze produsele în locul de recepție cel puțin 48 de ore pentru a permite acestei autorități să se asigure că produsele au fost efectiv primite și că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.

(3) Pentru aromele alimentare, extractele și concentratele alcoolice, accizele plătite de către operatorul economic din România ca urmare a achiziției de la un furnizor dintr-un alt stat membru pot fi restituite la cererea operatorului economic care s-a conformat cerințelor prevăzute la alin. (2) al [art. 206⁴⁵](#) din Codul fiscal.

(4) Cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală teritorială unde operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe. Cererea va fi însoțită de:

a) documentul care să ateste că acciza a fost plătită; și

b) copiile documentelor care fac dovada că produsele au fost transferate, respectiv livrate la prețuri fără accize către un antrepozit fiscal de producție băuturi alcoolice; sau

c) copiile documentelor care fac dovada că livrarea s-a efectuat către un operator economic producător de băuturi nealcoolice ori produse alimentare, în care să fie înscrisă mențiunea <<scutit de accize>>, respectiv că produsele au fost utilizate pentru realizarea băuturilor nealcoolice ori produselor alimentare.

(5) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de operatorul economic autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.

(6) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (5) autorității fiscale teritoriale.

(7) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

Norme metodologice

ART. 206⁴⁶

102. (1) Documentul de însoțire se utilizează în cazul deplasării produselor accizabile care au fost eliberate pentru consum în România către un destinatar dintr-un stat membru în scop comercial.

(2) Documentul de însoțire este utilizat și în cazul circulației intracomunitare a alcoolului complet denaturat.

(3) Modelul documentului de însoțire este în conformitate cu legislația comunitară și este prevăzut în [anexa nr. 44](#).

(4) În cazurile menționate la alin. (1) și (2) pentru produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru și care sunt destinate a fi utilizate în scop comercial în România, deplasarea produselor va fi însoțită de documentul de însoțire sau de un document comercial care să conțină aceleași informații, stabilit de statul membru de expediție.

Norme metodologice

ART. 206⁴⁷

103. (1) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru și destinate ulterior vânzării unei persoane din România care nu desfășoară o activitate economică independentă, vânzătorul din acel stat membru sau reprezentantul său fiscal stabilit în România trebuie să se înregistreze și să garanteze plata accizelor la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își are domiciliul persoana care primește produsele accizabile.

(2) Reprezentantul fiscal trebuie să fie stabilit în România și să fie autorizat de către autoritatea vamală teritorială.

(3) În scopul obținerii autorizației, reprezentantul fiscal va depune la autoritatea vamală teritorială o cerere însoțită de următoarele documente:

a) actul constitutiv al reprezentantului fiscal, care îi permite desfășurarea acestei activități;

b) contractul de reprezentare încheiat cu vânzătorul.

(4) Modelul cererii privind acordarea autorizației de reprezentant fiscal este prevăzut în **anexa nr. 45**.

(5) Autorizarea ca reprezentant fiscal nu poate fi acordată decât persoanelor care oferă garanțiile necesare pentru aplicarea corectă a dispozițiilor legale și pentru care măsurile de urmărire și control necesare pot fi asigurate fără a fi necesare cheltuieli administrative suplimentare.

(6) Cererea de autorizare nu poate fi aprobată în cazul persoanelor care au săvârșit o infracțiune sau încălcări repetate în legătură cu reglementările vamale sau fiscale.

(7) Decizia de neacordare a autorizației va fi comunicată în scris, odată cu motivele ce au condus la acest fapt.

(8) Autorizația este revocată sau modificată atunci când una sau mai multe condiții prevăzute pentru emiterea acesteia nu au fost sau nu mai sunt îndeplinite.

(9) Autorizația poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu se conformează unei obligații care îi revine, după caz, din deținerea acestei autorizații.

(10) Autorizația se revocă în cazul în care după emiterea acesteia se săvârșește una din faptele menționate la alin. (6).

(11) Revocarea sau modificarea autorizației se aduce la cunoștința titularului acesteia.

(12) Revocarea sau modificarea autorizației produce efecte de la data la care ea a fost adusă la cunoștință. Totuși, în cazuri excepționale și în măsura în care interesele legitime ale titularului autorizației impun aceasta, autoritatea vamală teritorială poate stabili o dată ulterioară pentru producerea efectelor.

(13) Pentru situația prevăzută la alin. (1) plata accizelor se efectuează prin unitatea de Trezorerie a Statului care deservește autoritatea fiscală teritorială în raza căreia se află domiciliul persoanei care primește produsele accizabile.

(14) Termenul de plată a accizelor îl constituie ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a avut loc recepția mărfurilor de către destinatar.

(15) În situația în care vânzătorul nu respectă prevederile alin. (1) obligația de plată a accizelor în România revine persoanei care primește produsele accizabile.

(16) Pentru produsele accizabile deja eliberate pentru consum în România destinate vânzării unei persoane din alt stat membru care nu este antrepozitar autorizat sau destinatar înregistrat și nu desfășoară o activitate economică independentă, vânzătorul din România

sau reprezentantul său fiscal stabilit în acel alt stat membru trebuie să se înregistreze și să garanteze plata accizelor la autoritatea competentă din acel stat membru.

(17) Persoanele menționate la alin. (16) trebuie să țină o evidență strictă a tuturor livrărilor de produse în cazul vânzării la distanță, în care trebuie să înregistreze pentru fiecare livrare:

- a) numărul de ordine corespunzător livrării;
- b) data livrării;
- c) numărul facturii sau al altui document comercial care înlocuiește factura;
- d) țara de destinație;
- e) datele de identificare ale destinatarului: denumirea, adresa;
- f) grupa de produse expediate, inclusiv codurile NC corespunzătoare;
- g) cantitatea de produse expediată, exprimată în unități de măsură corespunzătoare regulilor de calcul al accizei;
- h) nivelul garanției constituită în statul de destinație;
- i) dovada primirii produselor de către destinatar;
- j) dovada plății accizelor în statul membru de destinație;
- k) cuantumul accizelor solicitate a fi restituite;
- l) data solicitării restituirii accizelor.

(18) Vânzătorul va depune la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își are sediul o cerere de restituire, potrivit modelului prevăzut în [anexa nr. 46](#), menționând livrările efectuate în cadrul vânzării la distanță, pentru care s-au plătit accizele pe teritoriul statelor membre de destinație, pe parcursul unui trimestru.

(19) Cererea se va depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare încheierii trimestrului în care au fost plătite accizele în statele membre de destinație și va cuprinde informații referitoare la cantitățile de produse accizabile și numerele de ordine corespunzătoare livrărilor pentru care se solicită restituirea, precum și suma totală de restituit.

(20) Operațiunea care generează dreptul de restituire o constituie momentul plății accizelor în statul membru de destinație.

(21) Vânzătorul are obligația să păstreze la dispoziția autorității fiscale teritoriale, pe o perioadă de 5 ani, facturile și toate documentele care atestă atât plata accizelor pe teritoriul național pentru produsele expediate, cât și plata accizelor în statele membre de destinație.

(22) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de vânzător autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.

(23) Valoarea accizelor restituite nu poate depăși valoarea accizelor plătite prin prețul de achiziție al produselor accizabile.

(22¹) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (22) autorității fiscale teritoriale.

(22²) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

Norme metodologice

ART. 206⁴⁸

104. (1) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru, în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a acestora în cursul transportului pe teritoriul României, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră, nu intervine exigibilitatea accizelor în România, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) să se prezinte imediat autorității vamale teritoriale dovezi suficiente despre evenimentul produs, precum și informații precise cu privire la cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România, de către expeditor, transportator sau primitor;

b) să fie dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea distrugerii totale sau a pierderii iremediabile.

(2) Prin distrugere totală sau pierdere iremediabilă a produselor accizabile se înțelege cazul în care:

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită vărsării, spargerii, incendierii, contaminării, inundațiilor sau altor cazuri de forță majoră;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al deplasării produsului;

c) este ca urmare a autorizării de către autoritatea vamală teritorială.

(3) Pentru distrugerile și pierderile de produse accizabile neadmise ca neimpozabile se datorează accizele aferente acestora în România, calculate pe baza cotelor de accize în vigoare la momentul constatării lor, și se plătește în termen de 5 zile de la această dată.

(4) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru, destinate livrării în România, în cazul distrugerii totale sau pierderii iremediabile a acestora intervenite și constatate în cursul transportului pe teritoriul altui stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră, nu intervine exigibilitatea accizelor, dacă autoritatea competentă din statul membru în care acestea au avut loc ori s-au stabilit a acceptat ca fiind satisfăcătoare dovezile prezentate de expeditor sau transportator.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (4) garanția depusă în conformitate cu prevederile pct. 101 și 103 va fi eliberată.

Norme metodologice

ART. 206⁵⁰

105. (1) Destinatarii înregistrați și reprezentanții fiscali vor înregistra în evidențele proprii toate operațiunile efectuate privind achizițiile și livrările de produse accizabile.

(2) Lunar, destinatarii înregistrați și reprezentanții fiscali vor depune on-line la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își au sediul social situația centralizatoare a achizițiilor și livrărilor de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situația.

(3) Modelul situației centralizatoare prevăzute la alin. (2) este prevăzut în [anexa nr.](#)

(4) Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.

Norme metodologice

ART. 206⁵¹

106. (1) Pentru produsele accizabile pentru care se datorează contribuția pentru sănătate în conformitate cu prevederile Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, sumele reprezentând contribuția se virează Ministerului Sănătății, în contul bugetelor asigurărilor sociale și fondurilor speciale, de către plătitorii de accize: antrepozitarii persoane juridice - autorizați pentru producție ori antrepozitarii autorizați pentru depozitare cărora le-au fost expediate produsele, precum și importatorii autorizați și destinatarii înregistrați.

(2) Livrarea produselor energetice prevăzute la **art. 206¹⁶** alin. (3) lit. a)-e) din Codul fiscal din antrepozitele fiscale sau din locurile în care au fost recepționate de către destinatarii înregistrați se efectuează numai în momentul în care furnizorul deține documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată cumpărătorului.

(3) Ordinele de plată pentru Trezoreria Statului care atestă virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată, deținute de către furnizori, trebuie să fie confirmate prin ștampila și semnătura autorizată a unității bancare care a debitat contul plătitorului cu suma respectivă și copie de pe extrasul de cont.

(4) Accizele aferente produselor energetice livrate din antrepozitele fiscale sau din locurile în care au fost recepționate de către destinatarii înregistrați se achită de către furnizori sau de către cumpărători în contul corespunzător de venituri al bugetului de stat, deschis la unitățile Trezoreriei Statului în raza cărora își au sediul furnizorii, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 246/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind utilizarea și completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului (OPT), cu modificările și completările ulterioare.

(5) Livrarea de produse energetice se face numai pe bază de comandă depusă de cumpărător.

(6) Pe baza comenzii depuse de cumpărător, furnizorii emit cumpărătorilor o factură pro forma (cod 14-4-10/aA), în care vor fi menționate: denumirea produsului, cantitatea, valoarea accizei datorate, precum și informații cu privire la denumirea și codul de identificare fiscală al antrepozitarului autorizat sau al destinatarului înregistrat, în numele căruia se efectuează plata accizelor, precum și cele privind unitatea Trezoreriei Statului în raza căreia acesta își are sediul.

(7) În cazul în care cantitățile livrate se determină prin cântărire, se solicită comenzi exprimate în tone. Pentru transformarea în litri la temperatura de +15 grade C se vor utiliza densitățile aferente temperaturii de +15 grade C.

(8) În cazul în care livrările se fac în vase calibrate și/sau cantitățile se determină prin metoda volum-densitate, se solicită comenzi exprimate în litri, care să corespundă cu capacitatea din documentul de calibrare.

(9) Cantitatea din comandă, exprimată în litri la temperatura efectivă, se va corecta cu densitatea la temperatura de +15 grade C, rezultând cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15 grade C.

(10) Valoarea accizei datorate de cumpărător conform facturii pro forma va fi cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15 grade C, determinată potrivit prevederilor alin. (9), înmulțită cu acciza pe litru.

(11) La livrarea efectivă se recalculează acciza conform procedurii de mai sus, iar valoarea obținută va fi evidențiată distinct.

(12) Pentru celelalte tipuri de produse energetice calculul valorii accizei datorate se face pe baza densităților înscrise în registrul de densități în momentul întocmirii facturii pro forma, recalculată la temperatura de +15 grade C, după cum urmează:

- acciza (euro/tonă): $1.000 = \text{acciza (euro/kg)} \times \text{densitatea la +15 grade C (kg/litru)} = \text{acciza (euro/litru)}$;

- cantitatea în kg: $\text{densitatea la +15 grade C} = \text{cantitatea în litri la +15 grade C}$;

- valoarea accizei = $\text{cantitatea în litri la +15 grade C} \times \text{acciza (euro/litru)}$.

(13) Eventualele diferențe între valoarea accizelor virate la bugetul de stat conform facturii pro forma și valoarea accizelor aferente cantităților de produse energetice efectiv livrate de furnizori, conform facturii fiscale, determinate de variația de densitate, se vor regulariza cu ocazia depunerii declarației lunare privind obligațiile de plată la bugetul de stat.

(14) Unitățile trezoreriei statului vor elibera zilnic, la solicitarea antrepozitarilor autorizați sau destinatarilor înregistrați, copii ale extraselor contului de venituri al bugetului de stat în care au fost evidențiate accizele virate în numele acestora.

Norme metodologice

ART. 206⁵³

107. (1) Orice plătitor de acciză care livrează produse accizabile unei alte persoane are obligația de a-i emite acestei persoane o factură. Această factură trebuie să respecte prevederile [art. 155](#) din Codul fiscal. În cazul antrepozitarilor autorizați, destinatarilor înregistrați sau al expeditorilor înregistrați, aceștia au obligația de a înscrie în facturi codul de accize, la rubrica aferentă datelor de identificare.

(2) Pentru livrările de produse accizabile efectuate din antrepozitele fiscale, cu excepția livrărilor în regim suspensiv de accize, factura trebuie să cuprindă distinct valoarea accizei pentru fiecare produs sau, dacă nu se datorează accize în urma unei exceptări/scutiri, mențiunea «exceptat/scutit de accize».

(3) Pentru livrările de țigarete, factura va cuprinde și o rubrică aferentă prețului de vânzare cu amănuntul declarat.

(4) În cazul produselor accizabile, cu excepția situației în care produsele circulă în regim suspensiv de accize, la transportul acestora de la antrepozitul fiscal către alte locuri proprii de depozitare ale antrepozitarului autorizat, se va utiliza avizul de însoțire, în care se va înscrie și valoarea accizei aferente cantităților de produse accizabile transferate.

(5) Transportul produselor accizabile de la locul de recepție deținut de destinatarul înregistrat către alte locuri proprii ale acestuia va fi însoțit de avizul de însoțire a mărfii în care se va înscrie «accize percepute».

(6) Avizul de însoțire în care acciza se evidențiază distinct se utilizează și în cazul produselor accizabile pentru care acciza devine exigibilă la momentul ieșirii din antrepozitul fiscal, atunci când nu se emite factura la momentul expedierii către clienți.

(7) Avizul de însoțire în care se va înscrie «accize percepute» se utilizează și în cazul livrării de produse accizabile pentru care acciza devine exigibilă la momentul primirii acestora de către destinatarul înregistrat, atunci când nu se emite factura la momentul expedierii către clienți.

(8) În situațiile prevăzute la alin. (4) și (6) nu este obligatorie înscrierea accizelor în facturile întocmite la livrarea ulterioară a produselor către clienți, dar se vor menționa cuvintele «accize percepute».

(9) Mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize este însoțită întotdeauna de documentul administrativ electronic tipărit.

(10) Pe parcursul circulației intracomunitare a produselor achiziționate în România, pentru care acciza a fost plătită în statul membru de expediere, documentele care vor însoți transportul sunt factura și documentul de însoțire reglementat la pct. 102 sau un alt document comercial care să conțină aceleași informații din documentul de însoțire

Norme metodologice

ART. 206⁵⁴

108. (1) Garanția se constituie în favoarea autorității fiscale teritoriale.

(2) Garanția poate fi sub formă de:

- a) depozit în numerar;
- b) garanție personală.

(3) În cazul unui depozit în numerar constituit la nivelul garanției se aplică următoarele reguli:

a) se consemnează mijloacele bănești la unitatea Trezoreriei Statului la care este arondată autoritatea fiscală teritorială;

b) orice dobândă plătită de trezorerie în legătură cu depozitul aparține deponentului.

(4) În cazul garanției personale se aplică următoarele reguli:

a) garantul trebuie să fie o societate bancară din teritoriul comunitar;

b) trebuie să existe o scrisoare de garanție bancară în favoarea autorității fiscale teritoriale la care operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.

(5) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție nou înființat, nivelul garanției ce trebuie constituite corespunde unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta la nivelul unui an potrivit capacităților tehnologice de producție declarate la autorizare.

(6) În cazul antrepozitarului autorizat pentru depozitare nou înființat, nivelul garanției ce trebuie constituite corespunde unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente produselor accizabile estimate a fi intrate la nivelul unui an.

(7) Antrepozitarul autorizat pentru producție nou-înființat, care deține și antrepozite fiscale de depozitare, trebuie să constituie garanție atât pentru antrepozitele de producție, cât și pentru antrepozitele fiscale de depozitare, potrivit prevederilor alin. (5) și (6).

(8) Orice antrepozitar autorizat are obligația constituirii unei garanții corespunzătoare unei cote de 6% din valoarea accizelor aferente cantităților de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize către un alt stat membru în anul anterior constituirii garanției.

(8¹) Cuantumul garanției constituite de antrepozitarii autorizați pentru producție nu poate fi mai mic decât limitele prevăzute mai jos:

- a) pentru producția de bere – 100.000 de euro;
- b) pentru producția de bere realizată de micii producători – 50.000 de euro;
- c) pentru producția de bere de maximum 5.000 hl pe an realizată de micii producători - 2.000 euro;
- d) pentru producția de vinuri de maximum 5.000 hl pe an - 2.500 euro;
- e) pentru producția de vinuri între 5.001 hl și 10.000 hl pe an - 5.000 euro;
- e¹) pentru producția de vinuri peste 10.000 hl pe an - 10.000 euro;
- f) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri de maximum 5.000 hl pe an – 20.000 de euro;
- g) pentru producția de băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri peste 5.000 hl pe an – 50.000 de euro;
- h) pentru producția de produse intermediare de maximum 5.000 hl pe an – 25.000 de euro;
- i¹) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase de maximum 100 hl alcool pur pe an - 5.000 euro;
- i) pentru producția de produse intermediare peste 5.000 hl pe an – 75.000 de euro;
- j) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase între 101 și 1.000 hl alcool pur pe an - 25.000 euro;
- k) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase între 1.001 și 5.000 hl alcool pur pe an - 100.000 de euro;
- l) pentru producția de alcool etilic și/sau băuturi spirtoase peste 5.000 hl alcool pur pe an – 250.000 de euro;
- m) pentru producția de alcool etilic realizată de micile distilării - 250 euro;
- n) pentru producția de tutun prelucrat – 1.000.000 de euro;
- o) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, de maximum 10.000 tone pe an - 250.000 euro;
- o¹) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, între 10.001 tone și 40.000 tone - 1.000.000 euro;
- o²) pentru producția de produse energetice, exceptând producția de GPL, peste 40.000 tone - 2.000.000 euro;
- p) pentru producția de GPL – 10.000 de euro;
- q) pentru producția exclusivă de biocombustibili și biocarburanți – 5.000 de euro;

(8²) În cazul antrepozitarilor autorizați care produc mai multe categorii de produse accizabile, obligația acestora este de a constitui garanția corespunzătoare acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(8³) Cuantumul garanției constituite de antrepozitarii autorizați pentru depozitarea produselor accizabile nu poate fi mai mic decât 6% din valoarea accizelor aferente limitelor trimestriale prevăzute la pct. 85 alin. (1⁵), raportate la nivelul unui an.

(8⁴) Antrepozitarii autorizați care depozitează mai multe categorii de produse accizabile au obligația de a constitui garanția corespunzătoare acelei categorii de produse accizabile pentru care este prevăzut cuantumul cel mai mare.

(8⁵) Antrepozitarii autorizați care dețin atât antrepozite fiscale de producție, cât și antrepozite fiscale de depozitare au obligația de a constitui atât garanția minimă prevăzută pentru antrepozitele fiscale de producție, cât și garanția minimă prevăzută pentru antrepozite fiscale de depozitare.

(8⁶) Cuantumul garanției maxime constituite de antrepozitarii autorizați se stabilește la nivelurile prevăzute mai jos:

a) pentru alcool etilic și băuturi alcoolice - 2.000.000 euro;

b) pentru tutun prelucrat - 10.000.000 euro;

c) pentru produse energetice - 15.000.000 euro.

(9) *** Abrogat.

(10) Antrepozitarul autorizat care deține și calitatea de expeditor înregistrat trebuie să constituie garanția atât în calitate de antrepozitar autorizat, cât și în calitate de expeditor înregistrat.

(11) În cazul destinatarului înregistrat, nivelul garanției ce trebuie constituite obligatoriu corespunde unei cote de 6% din suma accizelor aferente achizițiilor de produse accizabile, estimate la nivelul unui an.

(11¹) În cazul destinatarului înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile, nivelul garanției ce trebuie constituită reprezintă 100% din valoarea accizelor aferente oricărei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize.

(12) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție de biodiesel, destinat utilizării în producția de produse energetice, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanției se determină prin aplicarea cotei de acciză aferente motorinei.

(13) În cazul antrepozitarului autorizat exclusiv pentru producție de bioetanol, destinat utilizării în producția de produse energetice, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanției se determină prin aplicarea cotei de acciză aferente benzinei fără plumb, cu condiția denaturării acestui produs potrivit procedurii prevăzute la pct. 111.

(14) Nivelul garanției se analizează anual de către autoritatea vamală teritorială, în vederea actualizării în funcție de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului autorizat/ destinatarului înregistrat/ expeditorului înregistrat sau în nivelul accizei datorate.

(15) Pentru antrepozitarul autorizat pentru producție, nivelul garanției se actualizează în funcție de ieșirile de produse accizabile din anul precedent, care nu poate fi mai mică de 6% din valoarea accizelor aferente produselor ce ar rezulta potrivit capacităților tehnologice de producție declarate potrivit prevederilor pct. 84 alin. (21).

(16) Pentru antrepozitarii autorizați pentru depozitare, nivelul garanției se actualizează în funcție de cantitățile de produse accizabile ieșite în anul precedent.

(17) Pentru antrepozitarul autorizat pentru producție, care deține și antrepozite fiscale de depozitare, nivelul garanției pentru antrepozitele fiscale de depozitare se actualizează în

funcție de ieșirile de produse accizabile din anul precedent, altele decât cele provenite din antrepozitul de producție propriu.

(18) Pentru destinatarul înregistrat, nivelul garanției se actualizează în funcție de cantitățile de produse accizabile achiziționate în anul precedent.

(18¹) Pentru expeditorul înregistrat, nivelul garanției se actualizează în funcție de cantitățile de produse accizabile expediate în anul precedent.

(19) În vederea actualizării nivelului garanției, antrepozitarul autorizat/destinatarul înregistrat/expeditorul înregistrat trebuie să depună anual, până la data de 15 ianuarie inclusiv a anului următor, la autoritatea vamală teritorială, o declarație privind informațiile necesare analizei potrivit prevederilor alin. (14) — (18).

(20) Cuantumul garanției stabilite prin actualizare se va comunica antrepozitarului autorizat/ destinatarului înregistrat/ expeditorului înregistrat prin decizie emisă de autoritatea vamală teritorială, care va face parte integrantă din autorizația de antrepozit fiscal/ destinatar înregistrat/ expeditor înregistrat. O copie a deciziei se transmite și Comisiei sau Comisiei teritoriale, după caz. Termenul de constituire a garanției astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile de la data comunicării.

(21) Orice reprezentant fiscal are obligația de a constitui garanția echivalentă cu valoarea accizelor aferente fiecărei operațiuni cu produse accizabile. Garanția va fi constituită înainte de livrarea produselor de către vânzătorul din alt stat membru în România.

(22) Garanțiile constituite sunt valabile atât timp cât nu sunt executate de autoritatea fiscală teritorială la care sunt înregistrați ca plătitori de impozite și taxe antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat și expeditorul înregistrat.

(23) Garanția poate fi executată atunci când se constată că antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau expeditorul înregistrat nu și-a respectat obligațiile legale privind plata accizei sau înregistrează orice alte obligații fiscale restante, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu mai mult de 30 de zile față de termenul legal de plată. Executarea garanției atrage suspendarea autorizației până la momentul reîntregirii acesteia. Procedura prin care se execută garanția și cea de suspendare a autorizației se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(24) Garanțiile constituite de antrepozitarii autorizați se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 30 zile de la data când devine valabilă autorizația, iar eventualele diferențe rezultate din actualizarea sau executarea garanției, în cazul antrepozitarilor autorizați, destinatarilor înregistrați și al expeditorilor înregistrați, se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 30 zile de la data când devine valabilă autorizația ori de la data actualizării garanției, după caz. Autoritatea fiscală teritorială, în termen de 5 zile lucrătoare, va transmite o copie a documentului care atestă constituirea garanției la autoritatea vamală teritorială, care va înștiința Comisia sau Comisia teritorială, după caz.

(25) În toate situațiile, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea/actualizarea garanției se determină prin aplicarea cotelor de acciză în vigoare la momentul constituirii garanției, prevăzute în anexa nr. 1 la titlul VII — Accize și alte taxe speciale din Codul fiscal.

(25¹) Prin excepție de la prevederile alin. (25), pentru berea și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, prevăzute la [art. 207](#) lit. d) și e) din Codul fiscal, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea/actualizarea garanției se determină prin

însurarea cotelor de acciză prevăzute în [anexele nr. 1](#) și [nr. 2](#) la titlul VII - Accize și alte taxe speciale din Codul fiscal, în vigoare la momentul constituirii garanției.

(26) Pentru actualizarea garanției prevăzute la alin. (14) se utilizează cursul de schimb leu/euro valabil pentru calculul accizelor la momentul efectuării actualizării.

(27) Orice antrepozitar autorizat poate să asigure, la cerere, o singură garanție care să acopere riscul de neplată a accizelor pentru toate antrepozitele fiscale ale aceluși antrepozitar autorizat. Valoarea garanției totale va fi egală cu suma garanțiilor aferente fiecărui antrepozitar fiscal deținut de către antrepozitarul autorizat.

(28) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție de alcool etilic și băuturi alcoolice în sistem integrat, garanția va fi stabilită în funcție de capacitatea tehnologică de producție cea mai mare, respectiv a alcoolului etilic ca materie primă sau a băuturilor alcoolice.

(29) În cazul antrepozitarului autorizat ori al destinatarului înregistrat, Comisia sau, după caz, Comisia teritorială aprobă reducerea garanției, la cerere, după cum urmează:

a) cu 50%, în situația în care în ultimii 2 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat nu a înregistrat obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, pentru care s-a dispus executarea garanției și a fost începută procedura de executare silită;

b) cu 75%, în situația în care în ultimii 3 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat nu a înregistrat obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, pentru care s-a dispus executarea garanției și a fost începută procedura de executare silită.

(29¹) *** Abrogat.

(30) *** Abrogat.

(31) Nivelul de reducere a garanției stabilit potrivit prevederilor alin. (29), rămâne în vigoare până la o decizie ulterioară a Comisiei sau a Comisiei teritoriale, după caz, chiar dacă în acest interval de timp a intervenit actualizarea garanției.

(32) În cazul unui antrepozitar autorizat beneficiar al garanției reduse, care solicită autorizarea unui nou loc ca antrepozitar fiscal, Comisia sau Comisia teritorială, după caz, poate decide ca la stabilirea garanției pentru acest nou antrepozitar să aplice același nivel de reducere a garanției.

(33) În cazul unui antrepozitar autorizat beneficiar al garanției reduse, care solicită reautorizarea, Comisia sau Comisia teritorială, după caz, poate decide aplicarea în continuare a nivelului de reducere a garanției.

(34) Garanția poate fi deblocată, total sau parțial, la solicitarea operatorului economic cu viza autorității fiscale teritoriale, numai după verificarea asupra conformării cu prevederile legale ale titlului VII din Codul fiscal.

Norme metodologice

ART. 206⁵⁵

109. (1) Lunar, până la data de 15 inclusiv a fiecărei luni, pentru luna precedentă, antrepozitarii autorizați pentru producție și pentru depozitare sunt obligați să transmită on-

line la autoritatea vamală teritorială o situație, care să conțină informații cu privire la produsele accizabile, al căror model este prevăzut în [anexele nr. 48 și 49](#).

(2) *** Abrogat.

Norme metodologice

ART. 206⁵⁶

110.

110.1. (1) Scutirile de la plata accizelor prevăzute la [art. 206⁵⁶](#) din Codul fiscal se acordă direct atunci când beneficiarul achiziționează produsele accizabile de la un antrepozit fiscal sau de la un expeditor înregistrat, denumit în continuare furnizor, cu excepția situațiilor prevăzute la pct. 110.2, 110.3 și 110.4.

(2) Beneficiază de scutire și contractanții forțelor armate aparținând oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, așa cum sunt definiți în acordurile speciale (NATO/SOFA), precum și Ministerul Apărării Naționale când achiziționează produse accizabile pentru/sau în numele forțelor NATO.

(3) Pentru aplicarea scutirilor prevăzute la [art. 206⁵⁶](#) alin. (1) lit. a), b) și e) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii - persoană juridică se va adresa Ministerului Afacerilor Externe, în vederea stabilirii cantităților de produse accizabile care pot fi achiziționate în regim de scutire, pe grupe de produse, așa cum sunt prevăzute la [art. 206²](#) din Codul fiscal.

(4) În cazul scutirilor prevăzute la [art. 206⁵⁶](#) alin. (1) lit. c), d) și, după caz, e) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii - persoană juridică se va adresa Ministerului Apărării Naționale, în vederea determinării cantităților de produse, așa cum sunt prevăzute la [art. 206²](#) din Codul fiscal.

(5) Cantitățile solicitate potrivit prevederilor de la alin. (3) și (4) vor reprezenta necesarul estimat la nivelul unui an sau, după caz, necesarul aferent perioadei de staționare pe teritoriul României atunci când această perioadă este mai mică de un an.

(6) După stabilirea cantităților de produse accizabile, Ministerul Afacerilor Externe sau Ministerul Apărării Naționale, după caz, va transmite autorității vamale teritoriale care deservește beneficiarul - persoană juridică o situație centralizatoare cuprinzând cantitățile stabilite pentru fiecare beneficiar.

(7) Pentru fiecare operațiune de achiziție intracomunitară de produse accizabile în regim de scutire, beneficiarul va utiliza certificatul de scutire reglementat de Comisia Europeană, al cărui model este prevăzut în [anexa nr. 50](#). Același model de certificat de scutire se utilizează și în cazul achizițiilor de produse accizabile în regim de scutire de pe teritoriul României.

(8) În cazul situațiilor în care operațiunile sunt scutite de TVA și se utilizează certificatul de scutire de TVA, acesta asigură și aplicarea scutirii de la plata accizelor.

(9) În situațiile prevăzute la alin. (7) și (8), certificatul de scutire reprezintă actul doveditor privind scutirea de la plata accizelor pentru antrepozitarul autorizat sau expeditorul înregistrat.

(10) Certificatul de scutire se întocmește de către destinatar și se certifică de autoritatea competentă a statului membru gazdă al acestuia înainte de expedierea

produselor accizabile. În cazul României, autoritatea competentă pentru ștampilarea certificatelor de scutire este autoritatea vamală teritorială care deservește beneficiarul.

(11) În situația în care beneficiarul scutirii se află pe teritoriul României, certificatul de scutire se întocmește în două exemplare:

a) un exemplar se păstrează de către expeditor, ca parte a documentației sale;

b) exemplarul al doilea însoțește transportul de la furnizor la beneficiar și se păstrează de către beneficiarul scutirii.

(12) Antrepozitarul autorizat expeditor sau expeditorul înregistrat are obligația de a înregistra în evidențele sale certificatele de scutire, aferente fiecărei operațiuni în parte.

(13) Transportul produselor accizabile de la furnizor la beneficiar este însoțit pe lângă certificatul de scutire și de documentul administrativ electronic tipărit prevăzut la pct. 91.

(14) La sosirea produsului la beneficiar, acesta trebuie să întocmească raportul de primire potrivit prevederilor [art. 206³³](#).

110.2. (1) În cazul carburanților auto achiziționați prin stațiile de distribuție, scutirea de la plata accizelor se va acorda prin restituire.

(2) Beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzuți la [art. 206⁵⁶](#) alin. (1) din Codul fiscal se vor adresa Ministerului Afacerilor Externe sau, după caz, Ministerului Apărării Naționale, pentru determinarea cantităților anuale de carburanți, defalcate pe luni, ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de accize, pentru fiecare autoturism și persoană în parte.

(3) Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Apărării Naționale vor transmite autorității vamale teritoriale ce deservește beneficiarul lista cuprinzând cantitățile de carburanți determinate potrivit alin. (2).

(4) Cu ocazia fiecărei aprovizionări cu carburanți auto de la stațiile de distribuție, beneficiarul scutirii va solicita bonul fiscal emis prin aparatul de marcat electronic fiscal. Bonul fiscal va fi ștampilat de vânzător, care va înscrie pe verso numărul de înmatriculare al autoturismului și denumirea/numele cumpărătorului.

(5) În vederea restituirii sumelor reprezentând accize, beneficiarii scutirilor - instituții, organizații - vor depune inclusiv pentru personalul angajat, până la finele lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială ce deservește beneficiarul următoarele documente:

a) cererea de restituire, potrivit modelului prevăzut în [anexa nr. 51](#);

b) un centralizator în care vor fi enumerate bonurile fiscale și cantitățile de carburanți achiziționate în luna pentru care se face solicitarea, la care se vor atașa bonurile fiscale certificate în mod corespunzător de vânzător, în copie și în original.

(6) Compartimentul de specialitate din cadrul autorității fiscale teritoriale care deservește beneficiarul va verifica informațiile înscrise în cererea de restituire, confruntându-le cu datele din bonurile fiscale, după care va determina suma accizelor de restituit pentru fiecare solicitant în parte.

(7) Restituirea accizelor se efectuează în termen de 45 de zile de la data depunerii documentației complete.

(8) După soluționarea cererii, documentele originale vor fi restituite beneficiarului.

110.3. (1) În cazul importului de produse accizabile dintr-o țară terță, regimul de scutire de accize se acordă direct în baza certificatului de scutire prevăzut în [anexa nr. 50](#).

(2) Certificatul de scutire se întocmește de beneficiar în două exemplare vizate de autoritatea vamală teritorială care deservește beneficiarul, pentru fiecare operațiune în parte.

(3) Un exemplar al certificatului de scutire împreună cu documentul vamal însoțesc transportul produselor accizabile de la biroul vamal de intrare în România până la beneficiar și se păstrează de către acesta.

(4) Al doilea exemplar se păstrează de biroul vamal.

(5) În cazul în care importul se realizează printr-un alt birou vamal de intrare în teritoriul comunitar decât cel prevăzut la alin. (3), transportul produselor accizabile va fi însoțit de documentul vamal și de exemplarul certificatului de scutire al beneficiarului.

(6) Scutirea de la plata accizelor se acordă direct beneficiarilor scutirilor în baza certificatului de scutire prevăzut în [anexa nr. 50](#) și în cazul produselor accizabile achiziționate de la un importator pentru care accizele au fost plătite de acesta în vamă.

(7) Un exemplar al certificatului de scutire însoțește transportul produselor accizabile de la importator către beneficiar și se păstrează de către acesta, iar al doilea exemplar se păstrează de către importator.

(8) Importatorul livrează beneficiarului scutirii produsele accizabile la prețuri fără accize și va solicita restituirea accizelor aferente cantităților astfel livrate.

(9) În vederea restituirii sumelor reprezentând accizele, importatorul va depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, următoarele documente:

a) cererea de restituire de accize;

b) copia facturilor de livrare către beneficiarul scutirii, în care este înscrisă mențiunea “scutit de accize”;

c) dovada plății accizelor în vamă;

d) copia certificatului de scutire, aferent fiecărei operațiuni.

(10) Modelul cererii de restituire a accizei este cel din [anexa nr. 51](#).

(11) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de către importator autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.

(12) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (11) autorității fiscale teritoriale.

(13) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

110.4. (1) În cazul energiei electrice și al gazului natural, regimul de scutire se acordă în baza certificatului de scutire al cărui model este prevăzut în [anexa nr. 50](#), întocmit de beneficiar și vizat de autoritatea vamală teritorială care deservește beneficiarul.

(2) Certificatul de scutire va avea valabilitate un an calendaristic.

(3) Certificatul de scutire se întocmește în două exemplare. Un exemplar rămâne la beneficiar, iar al doilea se va prezenta operatorului economic de gaz natural și de energie electrică ce realizează furnizarea direct către beneficiar și va rămâne la acesta.

(4) În baza certificatului de scutire, furnizorul de gaz natural și furnizorul de energie electrică vor emite beneficiarului facturi la prețuri fără accize.

Norme metodologice

ART. 206⁵⁸

111. (1) Alcoolul etilic se consideră a fi complet denaturat atunci când denaturarea se face cu denaturanții notificați de către fiecare stat membru la Comisia Europeană și acceptați de către aceasta și celelalte state membre.

(2) Formulele admise a fi utilizate pentru denaturarea completă a alcoolului, în concentrație la hectolitrul de alcool pur, sunt următoarele:

a) benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur), metiletilcetonă (butanonă) (nr. CAS 78-93-3) 2 litri (chimic pură) și albastru de metilen (nr. CAS 61-73-4; C.I. 52015) 0,2 grame (chimic pur); sau

b) izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 3 litri (chimic pur), metiletilcetonă (butanonă) (nr. CAS 78-93-3) 3 litri (chimic pură) și benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur).

(3) În cazul alcoolului etilic destinat a fi utilizat pe teritoriul României pentru fabricarea de produse ce nu sunt destinate consumului uman, substanțele admise pentru denaturarea acestuia, în concentrație la hectolitrul de alcool pur, sunt cel puțin două din următoarele:

a) pentru industria cosmetică:

1. dietilftalat (nr. CAS 84-66-2) 0,1 litri (chimic pur);
2. ulei de mentă 0,15 litri;
3. ulei de lavandă 0,15 litri;
4. benzoat de benzil (nr. CAS 120-51-4) 5 litri (chimic pur);
5. izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 2 litri (chimic pur);
6. 1,2 propandiol (nr. CAS 57-55-6) 2 litri (chimic pur);
7. terțbutanol (nr. CAS 75-65-0) 80 grame (chimic pur);
8. benzoat de denatoniu (nr. CAS 3734-33-6) 1 gram (chimic pur);

b) pentru alte industrii:

1. alcooli superiori 3 kg;
2. violet de metil (nr. CAS 8004-87-3; C.I. 42535) 0,1 grame (chimic pur);
3. monoetilenglicol (nr. CAS 107-21-1) 0,35 kilograme (chimic pur);
4. salicilat de etil/metil (nr. CAS 118-61-6/nr. CAS 119-36-8) 0,06 kilograme (chimic pur);
5. albastru de metilen (nr. CAS 61-73-4; C.I. 52015) 0,35 grame (chimic pur);
6. terțbutanol (nr. CAS 75-65-0) 80 grame (chimic pur);
7. etil terțbutil eter (nr. CAS 637-92-3) 2 litri (chimic pur);
8. izopropanol (nr. CAS 67-63-0) 2 litri (chimic pur).

(3¹) Cantitățile/Volumele de substanțe prevăzute la alin. (2) și (3) sunt exprimate în substanță cu puritate 100% și trebuie să se regăsească în produsul finit după omogenizare, la finalul operațiunii de denaturare.

(3²) Cantitățile/Volumele de substanțe prevăzute la alin. (2) și (3) pot fi depășite cu maximum 10%.

(4) Pentru denaturarea alcoolului etilic destinat industriei cosmetice nu se vor putea utiliza formula de denaturare care să cuprindă doar uleiul de lavandă și uleiul de mentă și formula de denaturare care să cuprindă doar uleiul de mentă și 1,2 propandiol, iar pentru alcoolul etilic destinat altor industrii nu se va putea utiliza formula de denaturare care să cuprindă doar albastrul de metilen și violetul de metil.

(5) Operatorii economici utilizatori de alcool complet denaturat sau parțial denaturat, care, din motive sanitare, tehnice sau comerciale, nu pot folosi alcoolul denaturat cu substanțele prevăzute la alin. (2) și (3), pot solicita avizul laboratorului vamal pentru utilizarea de către antrepozitele fiscale din România a substanțelor pe care ei le propun. Solicitarea va trebui să cuprindă motivele pentru care este necesară aprobarea aceluși denaturant specific și descrierea componentelor de bază ale denaturantului propus, precum și declarația pe propria răspundere a faptului că celelalte componente ale produsului în care se va utiliza alcoolul denaturat nu intră în reacție cu substanțele propuse ca denaturanți, astfel încât să anuleze denaturarea. Acest aviz este eliberat numai pe baza analizelor de laborator efectuate mostrelor de alcool etilic denaturat cu substanțele respective prezentate de producătorii în cauză. Avizul va sta la baza documentației necesare eliberării autorizației de utilizator final.

(6) Operatorii economici utilizatori de alcool parțial denaturat, care au primit avizul laboratorului vamal pentru utilizarea unor substanțe de denaturare a alcoolului etilic, altele decât cele prevăzute la alin. (3), pot efectua achiziții de alcool etilic astfel denaturat și de la antrepozite fiscale din alte state membre.

(7) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin consum uman se înțelege consum uman alimentar.

(8) Denaturarea alcoolului etilic se realizează numai în antrepozite fiscale de producție alcool etilic - materie primă -, autorizate pentru această operațiune, sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(9) Este permisă denaturarea numai a alcoolului etilic realizat în respectivul antrepozit fiscal de producție alcool etilic – materie primă.

(10) În vederea obținerii soluțiilor de spălat sau de curățare este permisă denaturarea numai a alcoolului tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obținere a alcoolului etilic rafinat și care datorită compoziției sale nu poate fi utilizat în industria alimentară.

(11) Este interzisă realizarea în interiorul antrepozitelor fiscale a produselor care nu sunt destinate consumului uman, cu excepția alcoolului sanitar.

(12) Operațiunea de denaturare a alcoolului se poate realiza astfel:

a) fie prin adăugarea succesivă a substanțelor denaturante admise în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată;

b) fie prin adăugarea în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată a unui amestec realizat în prealabil din substanțele denaturante admise.

(12¹) Antrepozitarul autorizat din România are responsabilitatea pentru respectarea procedurii de denaturare și pentru omogenizarea substanțelor prevăzute la alin. (2) și (3) în

masa de produs finit, pentru produsele realizate în antrepozitul fiscal pe care îl deține. În cazul achizițiilor intracomunitare și al importurilor, responsabilitatea omogenizării substanțelor prevăzute la alin. (2) și (3) în masa de produs finit revine persoanei juridice care desfășoară astfel de operațiuni și care poate fi antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau operatorul economic, după caz.

(13) Denaturarea alcoolului se realizează potrivit următoarei proceduri:

a) cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de a efectua operațiunea de denaturare, antrepozitul fiscal solicită, în scris, pentru aceasta, acordul autorității vamale teritoriale;

b) în cererea de solicitare a acordului, antrepozitarul autorizat trebuie să menționeze cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată, denaturanții ce urmează a fi utilizați, procedura de denaturare, data și ora operațiunii de denaturare, destinația alcoolului denaturat justificată prin comenzile primite din partea utilizatorilor;

c) în funcție de rezultatele verificării datelor cuprinse în documentația depusă, autoritatea vamală teritorială decide asupra acceptării operațiunii de denaturare și desemnează reprezentantul său ori deleagă competența către autoritatea vamală teritorială în a cărei rază se află punctul de lucru, în vederea supravegherii acestei operațiuni. În situația în care datele cuprinse în documentația prezentată nu corespund realității, autoritatea vamală teritorială respinge solicitarea de efectuare a operațiunii.

d) operațiunea de denaturare se consemnează într-un registru special, care se păstrează în antrepozitul fiscal, în care se vor înscrie: data efectuării operațiunii, cantitatea denaturată, substanțele și cantitățile utilizate pentru denaturare, precum și numele și semnătura reprezentantului autorității vamale.

(14) Antrepozitarul autorizat pentru producție de alcool etilic - materie primă - poate livra alcool etilic denaturat către operatori economici, alții decât utilizatorii finali, numai dacă alcoolul este îmbuteliat în butelii destinate comercializării cu amănuntul.

(15) Deplasarea intracomunitară a alcoolului complet denaturat va fi însoțită de documentul de însoțire prevăzut la pct. 102.

(16) În cazul prevăzut la [art. 206⁵⁸](#) alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, este scutit de la plata accizelor numai alcoolul etilic utilizat pentru producția de medicamente, așa cum sunt definite în directivele 2001/82/CE și 2001/83/CE.

(17) În sensul [art. 206⁵⁸](#) alin. (1) lit. h) din Codul fiscal, prin procese de fabricație se înțelege totalitatea procedeelor folosite pentru transformarea materiilor prime și a semifabricatelor în produse finite, cu condiția ca produsele finite să nu conțină alcool.

(18) În situațiile de scutire directă, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiția ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal sau din operațiuni proprii de import. În situațiile de scutire indirectă, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiția ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat sau din operațiuni proprii de import. Destinatarul înregistrat care livrează produse ce urmează a fi utilizate într-un scop scutit de la plata accizelor va evidenția în factură contravaloarea accizelor plătite la bugetul de stat.

(19) Atunci când utilizatorul face achiziții intracomunitare de alcool etilic în vederea utilizării în scopurile prevăzute la [art. 206⁵⁸](#) alin. (1) lit. b) - i) din Codul fiscal, trebuie să dețină și calitatea de destinatar înregistrat.

(20) În cazul alcoolului etilic importat dintr-o țară terță în vederea utilizării în scopurile prevăzute la [art. 206⁵⁸](#) alin. (1) lit. b) - i) din Codul fiscal, importatorul trebuie să fie și utilizatorul materiei prime.

(21) Scutirea se acordă direct:

a) în situațiile prevăzute la [art. 206⁵⁸](#) alin. (1) lit. d) și f) din Codul fiscal;

b) în situațiile prevăzute la [art. 206⁵⁸](#) alin. (1) lit. a), c) și e) din Codul fiscal, precum și în situația realizării de alcool sanitar, pentru antrepozitarii autorizate care funcționează în sistem integrat. Prin sistem integrat se înțelege utilizarea alcoolului etilic și a altor produse alcoolice de către antrepozitar, pentru realizarea de produse finite destinate a fi consumate ca atare, fără a mai fi supuse vreunei modificări.

(22) În toate situațiile de scutire directă, scutirea se acordă pe baza autorizației de utilizator final.

(23) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(24) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în [anexa nr. 33](#). Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(25) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizației de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

c) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală;

d) solicitantul a utilizat alcoolul etilic și produsele alcoolice achiziționate anterior în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(26) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(27) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în [anexa nr. 34](#).

(28) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către antrepozitul fiscal furnizor al produselor accizabile în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(29) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(30) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite on-line autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea alcoolului etilic și a produselor alcoolice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de alcool etilic și/sau de produse alcoolice, cantitatea de produse achiziționate, cantitatea utilizată, stocul de alcool etilic și/sau de produse alcoolice la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului prevăzut în [anexa nr. 35](#). Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.

(31) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal;

b) operatorul economic nu a justificat legal destinația cantității de alcool etilic și/sau de produse alcoolice achiziționate;

c) operatorul economic a utilizat alcoolul etilic și/sau produsele alcoolice achiziționate altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(32) Decizia de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(33) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informații inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.

(34) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(35) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(36) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(37) O nouă autorizație de utilizator final va putea fi obținută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizației.

(38) Stocurile de alcool etilic și/sau de produse alcoolice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(39) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizatori finali prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, autoritatea vamală centrală va asigura publicarea listei cuprinzând acești operatori economici pe pagina sa de web, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(40) În toate situațiile de scutire directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic, prevăzut la pct. 91.

(41) La sosirea produsului la operatorul economic utilizator, acesta trebuie să înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit procedurii de la pct. 93, și are obligația deținerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorității vamale teritoriale.

(42) În situația în care nu se respectă prevederile alin. (40) și (41), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(43) În situațiile prevăzute la [art. 206⁵⁸](#) alin. (1) lit. b), c), e), g), h) și i) din Codul fiscal, scutirea se acordă indirect. Livrarea produselor se face la prețuri cu accize, urmând ca operatorii economici utilizatori să solicite restituirea accizelor.

(44) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială, cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a alcoolului etilic și/sau a produsului alcoolic ori copia avizului de însoțire pentru alcoolul etilic parțial denaturat în cazul antrepozitarilor autorizați care funcționează în sistem integrat. În cazul operatorului economic prevăzut la alin. (19), utilizatorul autorizat ca destinatar înregistrat va prezenta dovada achiziției în regim suspensiv, reprezentată de documentul administrativ electronic și raportul de recepție aferent, iar în cazul utilizatorului prevăzut la alin. (20), declarația vamală de import;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis, sau dovada plății accizelor la bugetul de stat, în cazul antrepozitarilor autorizați care funcționează în sistem integrat, a destinatarilor înregistrați și a operatorilor economici care au realizat operațiuni proprii de import;

c) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situație centralizatoare a cantităților efectiv utilizate și a documentelor aferente.

(45) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(46) Depozitele farmaceutice achiziționează alcoolul etilic la prețuri cu accize și îl livrează către spitale și farmacii la prețuri fără accize în baza autorizațiilor de utilizator final deținute de acestea din urmă. În aceste condiții, prețul de vânzare al alcoolului etilic va fi stabilit de către depozitul farmaceutic pe baza prețului de achiziție al acestui produs care nu are inclusă acciza, astfel încât spitalele și farmaciile să beneficieze de facilitatea prevăzută la [art. 206⁵⁸](#) alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

(47) În situația prevăzută la alin. (46) depozitele farmaceutice vor păstra o copie a autorizației de utilizator final al beneficiarului scutirii.

(48) Pentru cantitățile de alcool etilic livrate la prețuri fără accize spitalelor și farmaciilor, depozitele farmaceutice pot solicita compensarea/restituirea accizelor. În acest sens, depozitele farmaceutice vor depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidențiată distinct;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantității de alcool etilic livrată spitalelor și farmaciilor la prețuri fără accize, constând într-o situație centralizatoare a documentelor aferente cantităților efectiv livrate.

(49) În situațiile prevăzute la alin. (44) și (48), autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de către utilizatori sau depozitele farmaceutice autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.

(50) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (49) autorității fiscale teritoriale.

(51) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

(52) Denaturarea alcoolului etilic pentru obținerea alcoolului sanitar poate fi realizată numai în antrepozitul fiscal de producție în care se obține alcoolul etilic - materie primă.

Norme metodologice

ART. 206⁶⁰

113.

113.1. În situațiile prevăzute la [art. 206⁶⁰](#) alin. (1) lit. a) și b) din Codul fiscal, scutirea se acordă după cum urmează:

113.1.1.

(1) În situația prevăzută la [art. 206⁶⁰](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiția ca aprovizionarea cu produse energetice să se efectueze numai de la un antrepozit fiscal.

(2) Livrarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aeronave se poate efectua la prețuri fără accize către:

a) operatorii economici care dețin certificate de autorizare pentru aprovizionarea aeronavelor cu produse energetice, eliberate de autoritatea competentă în domeniul aeronautic;

b) persoana care deține certificat de autorizare ca operator aerian.

(3) Certificatele prevăzute la alin. (2) se eliberează de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(3¹) Scutirea se acordă direct și în cazul în care produsele energetice utilizate de operatorii economici care dețin certificate de autorizare emise de Autoritatea Aeronautică Civilă provin din achiziții intracomunitare proprii.

(3²) Atunci când produsele energetice utilizate de operatorii economici prevăzuți la alin. (3¹) provin din achiziții intracomunitare proprii, aceștia trebuie să dețină și calitatea de destinatar înregistrat.

(4) Intră sub incidența prevederilor alin. (2) și livrările de produse energetice destinate a fi utilizate drept combustibil de către aeronavele înregistrate în alte state, care efectuează zboruri, altele decât cele turistice în scop privat, fără a fi necesară prezentarea certificatelor eliberate de autoritățile aeronautice civile din statele respective.

(5) Operatorii economici prevăzuți la alin. (2) lit. a) care dispun de spații de depozitare și efectuează operațiuni de alimentare cu combustibil a aeronavelor trebuie să se autorizeze ca antrepozite fiscale de depozitare.

(6) Pentru operatorii economici care dețin certificate de autorizare ca agenți de handling combustibili, autorizația de antrepozit fiscal se emite pentru locurile și produsele specificate în anexa la certificatul de autorizare emis de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(7) Scutirea de plata accizelor se aplică direct și în cazul operatorilor economici prevăzuți la alin. (2) lit. a) care nu dispun de spații de depozitare și efectuează operațiuni de

alimentare cu combustibil a aeronavelor, cu condiția ca deplasarea produselor energetice să se realizeze direct de la antrepozitul fiscal către beneficiarul scutirii.

(8) Deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aeronave, în cazul aeronavelor aflate pe alte aeroporturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea aeronavelor, trebuie să fie însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic. La rubrica «Destinatar» se vor înscrie tot datele expeditorului, iar în rubrica «Locul livrării» se va înscrie adresa aeroportului în cauză. După sosirea produselor la destinație, expeditorul va întocmi raportul de primire în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, utilizând sistemul informatizat.

(9) Zilnic, antrepozitele fiscale de producție sau de depozitare, altele decât cele prevăzute la alin. (5), vor înscrie toate cantitățile de combustibil livrate cu destinația utilizării exclusive pentru aeronave în jurnale speciale întocmite potrivit modelului prevăzut în [anexa nr. 52.1](#).

(10) Jurnalele menționate la alin. (9) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi transmise on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorității vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(11) Operatorii economici prevăzuți la alin. (5) vor înregistra zilnic toate cantitățile intrate și ieșite în jurnalele privind achizițiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru aviație, întocmite potrivit modelului prevăzut în [anexa nr. 53.1](#).

(12) Jurnalele menționate la alin. (11) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi transmise on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorității vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(13) Intră sub incidența prevederilor alin. (1) și instituțiile de stat care implică apărarea, ordinea publică, sănătatea publică, siguranța și securitatea națională, care, datorită specificului activității lor, nu dețin certificate eliberate de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

(14) În cazul deplasării produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviație, realizată de antrepozitul fiscal care alimentează efectiv aeronavele, aceasta va fi însoțită de avizul de însoțire. Dovada care stă la baza acordării scutirii o reprezintă certificatul de livrare semnat de comandantul aeronavei sau de reprezentantul companiei aeriene a cărei aeronavă a fost alimentată. Certificatul de livrare se întocmește de antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei, iar în cazul în care factura privind alimentarea aeronavei se întocmește în numele altui antrepozit fiscal, un exemplar al certificatului de livrare va fi transmis și aceluia antrepozit fiscal. Antrepozitul fiscal în numele căruia se emit facturile către aeronave va întocmi jurnalul prevăzut în [anexa nr. 52.1](#). Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei va întocmi jurnalul prevăzut în [anexa nr. 53.1](#).

(15) În cazul în care combustibilul pentru aviație este facturat de un antrepozit fiscal de produse energetice către un intermediar care administrează contracte cu companii aeriene și care emite, la rândul lui, facturi către acestea, după alimentarea aeronavelor în aceleași condiții cu cele prevăzute la alin. (14), fără a avea loc un transfer fizic al produsului de la antrepozitul fiscal către intermediar, deplasarea combustibilului pentru aviație de la

antrepozitul fiscal de depozitare către aeronave va fi însoțită de avizul de însoțire. Dovada care stă la baza acordării scutirii pentru cantitatea cu care a fost alimentată aeronava o reprezintă certificatul de livrare semnat de comandantul aeronavei sau de reprezentantul companiei aeriene a cărei aeronavă a fost alimentată. Certificatul de livrare se întocmește de către antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei. Primul antrepozit fiscal va întocmi jurnalul prevăzut în [anexa nr. 52.1](#) Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei va întocmi jurnalul prevăzut în [anexa nr. 53.1](#).

(16) Jurnalurile prevăzute la alin. (14) și (15) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi transmise on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorității vamale teritoriale.

113.1.2.

(1) În situația prevăzută la [art. 206⁶⁰](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct cu condiția ca aprovizionarea produselor energetice să se efectueze numai de la un antrepozit fiscal.

(2) Livrarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigația în apele comunitare și pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, se poate efectua la prețuri fără accize către:

a) operatorii economici care dețin certificate de autorizare ca distribuitori de combustibil pentru navigație, eliberate de autoritatea competentă în domeniul naval;

b) persoana care deține certificat de autorizare pentru navigație. Prin certificat de autorizare pentru navigație se înțelege orice document care atestă că nava este luată în evidența autorităților competente din România ori din statul în care aceasta este înregistrată;

c) instituțiile de stat care implică apărarea, ordinea publică, sănătatea publică, siguranța și securitatea națională.

(3) Scutirea se acordă direct și în cazul în care produsele energetice utilizate de operatorii economici care dețin certificate de autorizare pentru navigație provin din achiziții intracomunitare proprii.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), operatorii economici trebuie să dețină și calitatea de destinatar înregistrat.

(5) Operatorii economici prevăzuți la alin. (2) lit. a), care dispun de spații de depozitare corespunzătoare și efectuează operațiuni de alimentare cu combustibil a navelor și ambarcațiunilor, trebuie să se autorizeze ca antrepozite fiscale de depozitare.

(6) Deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigație, în cazul navelor aflate în alte porturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea navelor, trebuie să fie însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic. La rubrica «Destinatar» se vor înscrie tot datele expeditorului, iar în rubrica «Locul livrării» se va înscrie adresa portului în cauză. După sosirea produselor la destinație, expeditorul va întocmi raportul de primire în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, utilizând sistemul informatizat.

(7) Zilnic, antrepozitele fiscale de producție sau de depozitare, altele decât cele prevăzute la alin. (5), vor înscrie toate cantitățile de combustibil livrate cu destinația utilizării exclusive pentru nave în jurnale speciale, întocmite potrivit modelului prevăzut în [anexa nr. 52.2](#).

(8) Jurnalele menționate la alin. (7) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi transmise on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorității vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(9) Operatorii economici prevăzuți la alin. (5) vor înregistra zilnic toate cantitățile intrate și ieșite în jurnalele privind intrările și ieșirile de combustibil destinate utilizării exclusive pentru nave, întocmite potrivit modelului prevăzut în [anexa nr. 53.2](#).

(10) Jurnalele menționate la alin. (9) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi transmise on-line până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare autorității vamale teritoriale, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(11) În cazul deplasării produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru navigație, realizată de antrepozitul fiscal care alimentează efectiv navele, aceasta va fi însoțită de avizul de însoțire sau de factură.

(12) Livrarea din antrepozitele fiscale către nave a combustibilului pentru navigație se face numai după depunerea la antrepozitul fiscal a următoarelor documente:

a) copia atestatului de bord/carnetului de ambarcațiune;

b) copia certificatului de autorizare pentru navigație a navei care urmează a fi aprovizionată, după caz;

c) declarația pe propria răspundere a administratorului sau a reprezentantului legal cu privire la utilizarea combustibilului pentru navigație achiziționat în regim de scutire de la plata accizelor, în cazul operatorilor economici din România.

(13) După efectuarea aprovizionării navei cu combustibil pentru navigație, o copie a documentului de livrare semnat de comandantul navei sau de reprezentantul companiei de care aparține nava se va depune la antrepozitul fiscal de la care nava a fost aprovizionată.

(14) Livrarea combustibilului pentru navigație din antrepozitele fiscale către operatorii economici prevăzuți la alin. (2), inclusiv către antrepozite fiscale autorizate exclusiv pentru aprovizionarea navelor cu combustibil pentru navigație, se face numai după marcarea și colorarea acestuia potrivit prevederilor pct. 113.10.

(15) Potrivit prevederilor art. 23 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instalațiile plutitoare de tipul macaralelor, cu sau fără propulsie, sunt considerate nave.

113.2. (1) În situațiile prevăzute la [art. 206⁶⁰](#) alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiția ca energia electrică să provină de la operatori economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), iar produsele energetice să fie aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, de la un importator, din operațiuni proprii de import, de la companii de extracție a cărbunelui sau alți operatori economici care comercializează acest produs ori de la un distribuitor autorizat, în cazul gazului natural.

(2) Pentru aplicarea scutirii, titularii centralelor de producție de energie electrică, ai centralelor combinate de energie electrică și termică, precum și operatorii economici utilizatori ai produselor energetice prevăzute la [art. 206⁶⁰](#) alin. (1) lit. h) din Codul fiscal vor solicita autorității vamale teritoriale în raza căreia își au sediul autorizații de utilizator final pentru produse energetice.

(3) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (2) energia electrică și gazul natural.

(4) Prevederile alin. (2) se aplică și în cazul producției de energie electrică sau producției combinate de energie electrică și termică realizate din cărbune și lignit în sistem de prestări de servicii. În această situație, obligația deținerii autorizației de utilizator final revine și beneficiarului prestării de servicii.

(5) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(6) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în [anexa nr. 33](#). Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(7) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizației de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;
- b) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;
- c) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală. Face excepție de la această condiție operatorul economic beneficiar al prestării de servicii;
- d) solicitantul a utilizat produsele energetice în scopul pentru care a obținut anterior autorizație de utilizator final.

(8) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(9) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 34.

(10) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

- a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor energetice în regim de scutire;
- b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(11) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(12) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționate, cantitatea utilizată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului din [anexa nr. 35](#). Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.

(13) Cantitățile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizație vor fi estimate pe baza normelor de consum și a producției preconizate a se realiza pe o perioadă de 3 ani.

(14) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(15) În situația în care achiziționarea produselor energetice se efectuează de la un antrepozit fiscal în regim de scutire directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la pct. 91.

(16) La sosirea produsului, cu excepția energiei electrice și a gazului natural, la operatorul economic utilizator, acesta trebuie să înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit prevederilor [art. 206³³](#) din Codul fiscal, și are obligația deținerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorității vamale teritoriale.

(17) În situația în care nu se respectă prevederile alin. (15) și (16), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(18) Destinatarii înregistrați, importatorii sau operatorii economici prevăzuți la alin. (1), care achiziționează produse energetice în vederea livrării în regim de scutire directă către centralele de producție de energie electrică sau producție combinată de energie electrică și termică, precum și către operatorii economici prevăzuți la alin. (4), vor livra produsele către acești beneficiari la prețuri fără accize și vor solicita autorității fiscale teritoriale restituirea accizelor aferente cantităților livrate cu această destinație care au fost plătite, după caz, la momentul recepției, importului sau al achiziției. Nu intră sub incidența acestor prevederi beneficiarii scutirilor care utilizează produse energetice provenite din operațiuni proprii de import, pentru care scutirea se acordă direct, iar deplasarea acestora de la un birou vamal de intrare pe teritoriul comunitar este însoțită de un document administrativ unic.

(19) În vederea restituirii accizelor în situația prevăzută la alin. (18), destinatarul înregistrat, importatorul sau operatorul economic va depune la autoritatea fiscală/vamală teritorială la care a efectuat plata o cerere de restituire de accize al cărei model va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. Cererea va fi însoțită de copia autorizației de utilizator final a centralei beneficiare a scutirii și de documentul care atestă plata accizelor de către destinatarul înregistrat, importator sau operatorul economic.

(19¹) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de către destinatarul înregistrat, importator sau operatorul economic autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.

(19²) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (19¹) autorității fiscale teritoriale.

(19³) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

(20) Atunci când, în situațiile prevăzute la [art. 206⁶⁰](#) alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal, centralele de producție de energie electrică sau centralele de producție combinată de energie electrică și termică preiau produse energetice cu titlu de împrumut de la rezerva de stat în baza unor acte normative speciale, preluarea se face în baza autorizației de utilizator final. Atât achiziționarea de produse energetice de la un antrepozit fiscal autorizat, în vederea

stingerii obligației, cât și restituirea efectivă a cantităților astfel preluate se efectuează în regim de scutire de la plata accizelor, în baza autorizației de utilizator final.

113.3.

(1) În situația prevăzută la [art. 206⁶⁰](#) alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiția ca produsele să fie achiziționate direct de la operatorii economici înregistrați la autoritatea fiscală centrală în calitate de furnizori de produse energetice ori — în cazul gazului natural provenit dintr-un stat membru — direct de la un distribuitor/furnizor autorizat/licențiat de autoritatea competentă din acel stat membru.

(2) Produsele energetice — respectiv gazul natural, cărbunele și combustibilii solizi — sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt furnizate consumatorilor casnici, precum și organizațiilor de caritate.

(2¹) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin consumatori casnici se înțelege clienții casnici așa cum sunt aceștia definiți prin ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.

(3) În înțelesul prezentelor norme metodologice, *organizațiile de caritate* sunt organizațiile care au înscrise în obiectul de activitate și care desfășoară efectiv activități caritabile cu titlu gratuit în domeniul sănătății, al protecției mamei și copilului, al protecției bătrânilor, persoanelor cu handicap, persoanelor care trăiesc în sărăcie sau în cazuri de calamități naturale.

(4) În cazul organizațiilor de caritate, scutirea se acordă în baza autorizației de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, mai puțin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deținerea acestei autorizații.

(5) Autorizațiile de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a organizației de caritate, însoțită de:

a) actul de constituire — în copie și în original — din care să rezulte că organizația desfășoară una dintre activitățile prevăzute la alin. (3);

b) fundamentarea cantităților ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informație și documente pe care autoritatea vamală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizațiilor.

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit de autoritatea vamală teritorială și au o valabilitate de un an de la data emiterii. Modelul autorizației este prevăzut în [anexa nr. 34](#).

(7) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor accizabile în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(8) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(9) Anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru anul precedent, fiecare organizație de caritate care deține autorizație de utilizator final este obligată să prezinte autorității vamale teritoriale emitente a autorizației o situație centralizatoare privind cantitățile de produse energetice achiziționate în decursul unui an calendaristic, cantitățile

utilizate în scopul desfășurării activităților caritabile și stocul de produse energetice rămas neutilizat, potrivit modelului prevăzut în [anexa nr. 35](#). Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.

113.4.

(1) În situațiile prevăzute la [art. 206⁶⁰](#) alin. (1) lit. f) și g) din Codul fiscal, scutirea se acordă indirect, cu condiția ca aprovizionarea să se efectueze de la un antrepozit fiscal.

(2) Înainte de fiecare achiziție de combustibil pentru motor în regim de scutire, utilizatorul va notifica această operațiune la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea, pentru un posibil control. Notificarea va cuprinde informații cu privire la furnizor, produse și cantitățile ce urmează a fi achiziționate.

(3) Operatorii economici pot solicita restituirea accizelor trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului.

(4) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a combustibilului pentru motor, în care acciza să fie evidențiată distinct;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând în copia documentului care atestă realizarea operațiunilor de dragare — certificată de autoritatea competentă în acest sens;

d) memoriul în care va fi descrisă operațiunea pentru care a fost necesar consumul de combustibil pentru motor și în care se vor menționa: perioada de desfășurare a operațiunii, numărul orelor de funcționare a motoarelor și a instalațiilor de dragare și consumul normat de combustibil pentru motor.

(4¹) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de operatorul economic autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește quantumul accizei de restituit.

(4²) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (4¹) autorității fiscale teritoriale.

(4³) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

(5) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(6) În înțelesul prezentelor norme metodologice, *combustibilii pentru motor utilizați în domeniul producției, dezvoltării, testării și mentenanței aeronavelor și vapoarelor* înseamnă inclusiv combustibilii pentru motor utilizați în domeniul testării și mentenanței motoarelor ce echipază aeronavele și vapoarele.

113.5. În cazul scutirii prevăzute la [art. 206⁶⁰](#) alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, în înțelesul prezentelor norme metodologice:

a) *rezervor standard* înseamnă:

— rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate autovehiculele de același tip ca și vehiculul în cauză și a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct, atât pentru propulsie, cât și pentru funcționarea în timpul transportului, dacă este cazul, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme. De asemenea, sunt considerate rezervoare standard rezervoarele de gaz montate pe autovehicule, destinate utilizării directe a gazului drept carburant, precum și rezervoarele adaptate altor sisteme cu care poate fi echipat vehiculul;

— rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate containerele de același tip ca și containerul în cauză și a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct pentru funcționarea, în timpul transportului, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme cu care pot fi echipate containerele speciale;

b) *containere speciale* înseamnă orice container echipat cu dispozitive special destinate sistemelor frigorifice, de oxigenare, de izolare termică sau altor sisteme.

113.6. În situația prevăzută la [art. 206⁶⁰](#) alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, în baza actelor normative emise pentru gratuități în scop de ajutor umanitar.

113.7.

(1) În situația prevăzută la [art. 206⁶⁰](#) alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct atunci când aprovizionarea se efectuează de la un antrepozit fiscal. Scutirea se acordă direct și în cazul furnizării gazului natural.

(2) Scutirea se acordă în baza autorizației de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, mai puțin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deținerea acestei autorizații.

(3) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, însoțită de fundamentarea cantităților de produse energetice ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de la plata accizelor. Cererea se depune la autoritatea vamală teritorială.

(4) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(5) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în [anexa nr. 34](#).

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor energetice în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(7) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(8) Deținătorii de autorizații de utilizator final au obligația de a transmite on-line autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, trimestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționate, cantitatea utilizată și stocul de produse energetice la sfârșitul perioadei de raportare, potrivit modelului prevăzut

în [anexa nr. 35](#). Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.

(9) Cantitățile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizație vor fi estimate pe baza datelor determinate în funcție de perioada de utilizare a combustibilului pentru încălzire și de parametrii tehnici ai instalațiilor pe o durată de 3 ani.

(10) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator final prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina de web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(11) În situația în care achiziționarea produselor energetice se efectuează de la un antrepozit fiscal în regim de scutire directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic prevăzut la pct. 91.

(12) La sosirea produsului energetic la utilizator, acesta trebuie să înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit prevederilor [art. 206³³](#) din Codul fiscal, și are obligația deținerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorității vamale teritoriale.

(13) În situația în care nu se respectă prevederile alin. (11) și (12), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(14) În înțelesul prezentelor norme metodologice prin *lăcașuri de cult* se înțelege lăcașurile așa cum sunt definite potrivit legislației în domeniul cultelor.

(15) În cazul produselor energetice achiziționate de la importatori sau de la alți operatori economici, scutirea de la plata accizelor se acordă indirect, prin restituire.

(16) Pentru restituirea accizelor, beneficiarul scutirii va depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

- a) copia facturii de achiziție a produselor energetice;
- b) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea.

(17) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(16¹) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de către beneficiar autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.

(16²) Autoritatea vamală teritorială va transmite decizia prevăzută la alin. (16¹) autorității fiscale teritoriale.

(16³) În cazul în care decizia este de admitere în totalitate sau în parte, autoritatea fiscală teritorială procedează la restituirea accizelor în condițiile art. 117 din Codul de procedură fiscală.

113.8.

(1) În situația prevăzută la [art. 206⁶⁰](#) alin. (1) lit. I) din Codul fiscal, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru încălzire sunt produse în totalitate din biomase, denumite în continuare *biocombustibili*, scutirea este totală.

(2) În situația prevăzută la [art. 206⁶⁰](#) alin. (1) lit. l) din Codul fiscal, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru motor sunt produse în totalitate din biomase, denumite în continuare *biocarburanți*, scutirea este totală.

(3) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *biomasă* se înțelege fracțiunea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor provenite din agricultură — inclusiv substanțe vegetale și animale —, silvicultură și industriile conexe, precum și fracțiunea biodegradabilă a deșeurilor industriale și urbane.

(4) *** Abrogat.

(5) *** Abrogat.

(6) Amestecul în vrac dintre biocarburanți și carburanții tradiționali, în conformitate cu legislația specifică, se poate realiza în regim suspensiv de accize numai în antrepozitele fiscale pentru producția sau depozitarea produselor energetice.

(7) Amestecul în vrac dintre biocombustibili și combustibilii tradiționali se poate realiza în regim suspensiv de accize numai în antrepozitele fiscale pentru producția sau depozitarea produselor energetice.

(8) *** Abrogat.

(9) Atunci când stațiile de distribuție comercializează produse energetice utilizate drept carburant, realizate în totalitate din biomasă, acestea trebuie să se asigure că sunt respectate condițiile prevăzute la [art. 206²⁰](#) alin. (2) lit. c) din Codul fiscal. Stațiile de distribuție vor afișa în acest sens avertismente în atenția clienților.

113.9. (1) În situația prevăzută la [art. 206⁶⁰](#) alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă cu condiția ca operatorii economici producători de energie electrică să notifice acest fapt la autoritatea vamală teritorială, iar energia electrică astfel realizată să fie furnizată direct unui consumator final. Notificarea va cuprinde informații detaliate privind activitatea desfășurată de operatorul economic și va fi însoțită de copia documentelor care atestă autorizarea de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei. După înregistrarea notificării, o copie a acestei notificări cu numărul de înregistrare va fi păstrată de operatorul economic.

(2) În înțelesul prezentelor norme metodologice, *surse regenerabile de energie* sunt: eoliană, solară, geotermală, a valurilor, a mareelor, energia hidro-, biomasă, gaz de fermentare a deșeurilor, gaz de fermentare a nămolurilor din instalațiile de epurare a apelor uzate și biogaz.

113.10.

(1) Scutirile directe de la plata accizelor pentru motorina și kerosenul utilizate drept combustibil pentru motor în situațiile prevăzute la [art. 206⁶⁰](#) alin. (1) din Codul fiscal se acordă cu condiția ca aceste produse să fie marcate potrivit prevederilor Directivei nr. 95/60/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind marcarea fiscală a motorinei și kerosenului, precum și celor din legislația națională specifică în domeniu.

(2) Marcarea motorinei și a kerosenului se realizează în antrepozite fiscale, cu excepția antrepozitelor fiscale autorizate exclusiv pentru aprovizionarea navelor cu combustibil pentru navigație. Marcarea se realizează sub supraveghere fiscală, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Nu intră sub incidența marcării produsele energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviație.

113.11.

(1) În situațiile de acordare a scutirii directe, care necesită autorizație de utilizator final, aceasta se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Autoritatea vamală teritorială revocă autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului fiscal.

b) operatorul economic nu a justificat legal destinația cantității de produse energetice achiziționate;

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziționat altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(3) Decizia de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(4) Autoritatea vamală teritorială anulează autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informații inexacte sau incomplete în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.

(5) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(6) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(6¹) Contestarea deciziei de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(7) O nouă autorizație de utilizator final va putea fi obținută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizației.

(8) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

Norme metodologice

ART. 206⁶¹

114. Nu intră sub incidența sistemului de marcare:

a) alcoolul etilic denaturat cu substanțe specifice destinației, alta decât consumul uman, astfel încât să nu poată fi utilizat la obținerea de băuturi alcoolice;

b) alcoolul etilic tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obținere a alcoolului etilic rafinat și care datorită compoziției sale nu poate fi utilizat în industria alimentară;

c) băuturile slab alcoolizate, cu o concentrație alcoolică de până la 10% în volum inclusiv;

d) produsele din producția internă destinate exportului;

e) produsele de natura celor supuse marcării, provenite din import, aflate în regim de tranzit sau de import temporar;

f) aromele alimentare, extractele și concentratele alcoolice.

g) băuturi fermentate spumoase, altele decât bere și vinuri.

Norme metodologice

ART. 206⁶²

115. (1) Autorizația de antrepozit fiscal sau de destinatar înregistrat atestă și dreptul de marcarea a produselor supuse acestui regim.

(2) Dreptul de marcarea a produselor supuse acestui regim revine importatorului de astfel de produse din țări terțe, în baza autorizației emise de Comisie în vederea realizării acestor achiziții.

(3) Autorizația de importator se acordă de Comisie în conformitate cu prevederile pct. 117.1.

(4) În vederea realizării achizițiilor de produse din tutun prelucrat din alte state membre, timbrele procurate de destinatarii înregistrați se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producție care urmează să le aplice pe produse.

(5) În vederea realizării achizițiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre, banderolele procurate de destinatarii înregistrați se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producție sau a unui antrepozit fiscal desemnat de către acesta, care urmează să le aplice pe produse.

(6) În vederea realizării achizițiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre pentru care antrepozitul fiscal expeditor nu aplică banderole, banderolele procurate de destinatarii înregistrați se aplică de către aceștia în locurile autorizate pentru primirea produselor în regim suspensiv de accize. În această situație, banderolele se aplică înainte de comercializarea băuturilor alcoolice pe teritoriul României, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care accizele au devenit exigibile.

(7) În vederea realizării importurilor de produse supuse marcării, timbrele sau banderolele, după caz, procurate de importatori se expediază pe adresa producătorului extern care urmează să le aplice pe produse.

(8) În vederea realizării importurilor de produse supuse marcării pentru care furnizorul extern nu aplică banderole sau timbre, banderolele sau timbrele procurate de importatori se aplică de către aceștia în antrepozite vamale, antrepozite libere sau zone libere.

(9) În situațiile prevăzute la alin. (4), (5) și (7), expedierea marcajelor se face în maximum 15 zile de la executarea comenzii de către unitatea autorizată cu tipărirea.

(10) După expirarea termenului de 15 zile, destinatarii înregistrați sau importatorii autorizați sunt obligați să returneze unității specializate autorizate cu tipărirea, în vederea distrugerii, marcajele neexpediate în termen.

(11) În cazul importurilor de produse accizabile supuse marcării, expedierea marcajelor către producătorii externi se face numai ca bagaj neînsoțit, cu depunerea în vamă a documentului vamal de export temporar. Documentul vamal de export temporar trebuie să fie însoțit de:

a) documentul de transport internațional, din care să rezulte că destinatarul este producătorul mărfurilor ce urmează a fi importate;

b) o copie a contractului încheiat între importator și producătorul extern sau reprezentantul acestuia;

c) o copie a autorizației de importator.

(12) Cu ocazia importului, odată cu documentul vamal de import, se depune un document vamal de reimport, pentru marcajele aplicate, în vederea încheierii regimului acordat la scoaterea temporară din țară a acestora.

Norme metodologice

ART. 206⁶³

116. (1) Dimensiunile marcajelor sunt prezentate în [anexa nr. 54](#).

(2) Marcajele sunt hârtii de valoare cu regim special și se tipăresc de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A.

(3) Timbrele pentru marcarea produselor din tutun prelucrat sunt inscripționate cu următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcă și codul de marcă atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: țigărete, țigări, țigări de foi, tutun de fumat;

c) seria și numărul care identifică în mod unic timbrul.

(4) Banderolele pentru marcarea băuturilor fermentate liniștite, altele decât bere și vinuri, a produselor intermediare și a alcoolului etilic vor avea inscripționate următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcă și codul de marcă atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: alcool, băuturi slab alcoolizate - după caz, băuturi spirtoase, țuică, rachiuri din fructe, produse intermediare, băuturi fermentate liniștite;

c) seria și numărul care identifică în mod unic banderola;

d) cantitatea nominală exprimată în litri de produs conținut;

e) concentrația alcoolică.

(5) Inscripționarea pe marcaje a elementelor prevăzute la alin. (3) și (4) se poate face codificat, modalitatea de citire a codului fiind pusă la dispoziția organelor în drept de către Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A., la solicitarea acestora.

(6) Banderolele se aplică pe sistemul de închidere a buteliilor, cutiilor de tetra pak/tetra brik, astfel încât prin deschiderea acestora să se asigure distrugerea banderolelor. Sunt supuse marcării prin banderole inclusiv ambalajele individuale ce depășesc capacitatea de 1 litru, dar nu mai mult de 3 litri.

(7) În accepția prezentelor norme metodologice, comercializarea alcoolului etilic și a băuturilor alcoolice de natura celor supuse marcării, în butelii sau în cutii ce depășesc capacitatea de 3 litri, se consideră comercializare în vrac.

(8) În cazul tutunului prelucrat, altele decât țigăretele, ambalajele individuale pe care sunt aplicate timbrele sunt pachete din carton sau celofanate ori cutii din diferite materiale

- carton, lemn, plastic, metal -, în care sunt prezentate pentru vânzare aceste produse, respectiv țigări, țigări de foi, tutun fin tăiat destinat rulării în țigarete.

(9) În situația în care dimensiunile marcajelor nu permit includerea în întregime a denumirilor operatorilor economici cu drept de marcă, se vor inscripționa prescurtările sau inițialele stabilite de fiecare operator economic, de comun acord cu Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A.

(10) Fiecărui operator economic cu drept de marcă i se atribuie un cod de marcă de 13 caractere. În cazul antrepozitarilor autorizați și al destinatarilor înregistrați, codul de marcă este codul de acciză. În cazul importatorilor autorizați, codul de marcă este format din două caractere alfanumerice aferente codului de țară, conform standardului ISO 3166, din care se face importul, urmate de codul de identificare fiscală format din 11 caractere alfanumerice. Atunci când codul de identificare fiscală nu conține 11 caractere alfanumerice, acesta va fi precedat de cifra "0", astfel încât numărul total de caractere să fie de 11. Codul de marcă se va regăsi inscripționat pe marcajele tipărite ce vor fi aplicate pe produsele destinate comercializării pe teritoriul României.

(11) În cazul importatorilor autorizați care nu au contracte încheiate direct cu producătorul extern, ci cu un reprezentant al acestuia, marcajele vor fi expediate producătorului extern, iar codul atribuit va conține indicativul țării din care se face efectiv importul.

Norme metodologice

ART. 206⁶⁴

117.

117.1. (1) Persoana care intenționează să obțină autorizație de importator depune la autoritatea vamală teritorială o cerere conform modelului prezentat în [anexa nr. 55](#), însoțită de următoarele documente:

a) certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează să își desfășoare activitatea, precum și o copie de pe certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz;

b) cazierul judiciar al administratorilor, eliberat de instituțiile abilitate din România;

c) contractele încheiate direct între importator și producătorul extern sau reprezentantul acestuia. În cazul în care contractul este încheiat cu un reprezentant al producătorului extern, se va prezenta o declarație a producătorului extern care să ateste relația contractuală dintre acesta și furnizorul extern al deținătorului de autorizație de importator;

d) declarație privind forma de constituire a garanției;

e) certificatul de atestare fiscală;

f) cazierul fiscal.

(2) În termen de 15 zile de la data depunerii cererii conform prevederilor alin. (1), autoritatea vamală teritorială va înainta documentația autorității fiscale centrale — direcția

de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, însoțită de un referat al acelei autorități vamale teritoriale asupra oportunității emiterii acestei autorizații.

(3) Autoritatea competentă eliberează autorizația de importator autorizat numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (1);

b) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca importator autorizat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

c) în cazul unei persoane juridice care urmează să-și desfășoare activitatea ca importator autorizat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990;

d) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(4) Autorizația de importator se eliberează de Comisie în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete.

(5) Orice importator autorizat are obligația de a constitui o garanție corespunzătoare unei cote de 6% din accizele estimate aferente produselor ce urmează a fi importate pe parcursul unui an.

(6) Autorizația este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care importatorul autorizat face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108.

(6¹) Nivelul garanției se analizează anual de către autoritatea vamală teritorială, în vederea actualizării în funcție de cantitățile de produse accizabile achiziționate în anul precedent.

(6²) Cuantumul garanției stabilite prin actualizare se va comunica importatorului autorizat prin decizie emisă de autoritatea vamală teritorială, care va face parte integrantă din autorizația de importator autorizat. O copie a deciziei se transmite și Comisiei. Termenul de constituire a garanției astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile de la data comunicării.

(6³) Garanția poate fi executată atunci când se constată că importatorul autorizat înregistrează orice alte obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, cu mai mult de 30 de zile față de termenul legal de plată. Executarea garanției atrage suspendarea autorizației până la momentul reîntregirii acesteia. Procedura prin care se execută garanția și cea de suspendare a autorizației se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(7) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația, importatorul autorizat are obligația de a le notifica la secretariatul Comisiei, în vederea modificării autorizației, dacă este cazul, după cum urmează:

a) dacă se modifică datele de identificare ale importatorului autorizat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării, însoțită de actul adițional/hotărârea asociațiilor, certificatul de înscriere de mențiuni la oficiul registrului comerțului și, după caz, cazierul judiciar ale administratorilor și certificatul de înregistrare la oficiul registrului comerțului;

b) în situația în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, cu cel puțin 60 de zile înainte de realizarea importului.

(8) Autorizația de importator autorizat poate fi revocată în următoarele situații:

a) atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerințele prevăzute la alin. (7);

b) atunci când titularul acesteia înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată;

c) în cazul unui importator autorizat, persoană fizică, aceasta a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

d) în cazul unui importator autorizat, persoană juridică, oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de Codul fiscal, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(9) Decizia de revocare se comunică importatorului autorizat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștința acestuia.

(10) În cazuri excepționale când interesele legitime ale importatorului autorizat impun aceasta, Comisia poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare la o dată ulterioară.

(11) Importatorul autorizat nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(12) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de importator autorizat, nu suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(13) În cazul în care importatorul autorizat dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt Comisiei cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(14) Modificarea autorizațiilor de importator autorizat ca urmare a schimbării sediului social, denumirii sau a formei de organizare nu intră sub incidența alin. (6) și este valabilă de la data emiterii autorizației modificate.

(15) Procedura de autorizare a importatorului autorizat nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

(16) În cazul pierderii autorizației de importator autorizat, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(17) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, autoritatea emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

117.2. (1) Pentru fiecare solicitare de marcaje, antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat și importatorul autorizat depun nota de comandă la autoritățile vamale teritoriale.

(2) Modelul notei de comandă este prevăzut în [anexa nr. 56](#).

(3) În cazul antrepozitarului autorizat, al destinatarului înregistrat și al importatorului autorizat, fiecare notă de comandă se aprobă — total sau parțial — de către autoritatea vamală teritorială, în funcție de:

a) datele din situația lunară privind evidența achiziționării, utilizării și returnării marcajelor, prezentată de solicitant la autoritatea vamală competentă, cu aprobarea notelor de comandă de marcaje, potrivit alin. (9);

b) livrările de produse accizabile marcate, efectuate în ultimele 6 luni față de data solicitării unei noi note de comandă.

(4) În situația în care în decursul unei luni se solicită o cantitate de marcaje mai mare decât media lunară a livrărilor din ultimele 6 luni, se va depune un memoriu justificativ în care vor fi explicate motivele care au generat necesitățile suplimentare.

(5) Notele de comandă se întocmesc de către solicitant în 3 exemplare.

(6) Notele de comandă se aprobă în termen de 7 zile lucrătoare de la data înregistrării la autoritatea vamală teritorială. După aprobare, cele 3 exemplare ale notelor de comandă au următoarele destinații: primul exemplar se păstrează de către solicitant, al doilea exemplar se transmite Companiei Naționale «Imprimeria Națională» — S.A. și al treilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială care aprobă notele de comandă.

(7) Operatorii economici cu drept de marcă au obligația utilizării marcajelor aprobate prin notele de comandă în termen de 6 luni consecutive de la eliberarea acestora de către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. După expirarea acestui termen, marcajele neutilizate vor fi restituite Companiei Naționale «Imprimeria Națională» — S.A., în vederea distrugerii, operațiune care se va desfășura sub supraveghere fiscală, pe cheltuiala operatorului economic cu drept de marcă.

(8) În sensul prevederilor alin. (7), prin *utilizarea marcajelor* se înțelege aplicarea efectivă a acestora pe ambalajul produsului accizabil. În cazul produselor accizabile marcate provenite din achiziții intracomunitare sau din import, dovada marcajelor utilizate este reprezentată de o scrisoare de confirmare din partea producătorului transmisă operatorului economic cu drept de marcă, care va fi anexată semestrial la situația privind evidența marcajelor achiziționate, utilizate și returnate, fără ca termenul de restituire a marcajelor neutilizate să depășească 12 luni consecutive.

(9) Antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și importatorii autorizați de produse supuse marcării sunt obligați să prezinte lunar, până la data de 15 inclusiv a fiecărei luni, autorității vamale teritoriale situația privind marcajele utilizate în luna anterioară celei în care se face raportarea, potrivit modelului prevăzut în [anexa nr. 57](#). În cazul banderolelor,

această situație se va întocmi pe fiecare tip de banderolă, potrivit dimensiunilor și caracteristicilor inscripționate pe acestea.

(10) Procentul maxim admis de marcaje distruse în procesul de marcare și care nu pot fi recuperate pentru a fi evidențiate este de 0,5% din numărul marcajelor utilizate.

(11) Pentru cantitatea de marcaje distruse în procesul de marcare peste limita maximă admisă prevăzută la alin. (10) se datorează accizele aferente cantităților de produse care ar fi putut fi marcate.

(12) În situația prevăzută la alin. (11), acciza devine exigibilă în ultima zi a lunii în care s-a înregistrat distrugerea, iar termenul de plată al acesteia este până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare.

(13) Antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și importatorii autorizați de produse supuse mărcării vor ține o evidență distinctă a marcajelor distruse, precum și a celor deteriorate, conform modelului prevăzut în [anexa nr. 58](#).

(14) Toate marcajele deteriorate vor fi lipite la sfârșitul fiecărei zile pe un formular special, destinat pentru aceasta, potrivit modelului prevăzut în [anexa nr. 59](#).

(15) Semestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare semestrului, marcajele deteriorate, prevăzute în [anexa nr. 59](#), vor fi distruse de către antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat, pe cheltuiala acestora, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu, obligatoriu sub supraveghere fiscală.

(16) În cazul marcajelor pierdute sau sustrase, antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și importatorii autorizați au obligația ca, în termen de 15 zile de la înregistrarea declarației, procesului-verbal de constatare sau a sesizării scrise a persoanei care a constatat dispariția marcajelor, să anunțe autoritatea vamală teritorială în vederea stabilirii obligației de plată privind accizele.

(17) În situația depășirii termenului prevăzut la alin. (16), acciza devine exigibilă în ziua imediat următoare depășirii termenului și se va plăti în 3 zile lucrătoare de la data depășirii termenului respectiv.

(18) În cadrul antrepozitului de producție este permisă operațiunea de distrugere a marcajelor achiziționate de clienți prin autoritățile competente din țările lor de rezidență, atunci când se impune această operațiune și dacă este admisă de acele autorități. Cu cel mult 7 zile înainte de desfășurarea operațiunii de distrugere a marcajelor, antrepozitul fiscal va înștiința autoritatea vamală teritorială în vederea desemnării de către această autoritate a unui reprezentant care să asigure supravegherea fiscală și semnarea procesului-verbal întocmit după încheierea operațiunii respective.

(19) Marcajele expediate unui antrepozit fiscal de producție din alt stat membru, pot fi supuse operațiunii de distrugere în cadrul acestor antrepozite, atunci când se impune această operațiune și în condițiile stabilite de autoritățile competente din statul membru respectiv.

(20) În situația prevăzută la alin. (19), dovada marcajelor distruse este reprezentată de o scrisoare de confirmare din partea producătorului transmisă operatorului economic cu drept de marcare din România și care poartă viza autorității competente din statul membru în care a avut loc operațiunea de distrugere.

117.3. (1) După aprobarea notelor de comandă de marcaje de către autoritatea vamală teritorială, exemplarul 2 al notei de comandă se va transmite de către operatorul economic

cu drept de marcare către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. și va fi însoțit de dovada achitării contravalorii marcajelor comandate în contul acestei companii.

(2) Eliberarea marcajelor se face de către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A.

(3) Marcajele se realizează de către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. prin emisiuni identificate printr-un cod și o serie de emisiune aprobate de către direcția specializată cu atribuții de control din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(4) Termenul de executare a comenzilor de către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. este de 15 zile lucrătoare de la data primirii și înregistrării notelor de comandă aprobate de autoritatea vamală teritorială.

(5) Până la eliberarea marcajelor către beneficiari, acestea se depozitează la Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. în condiții de deplină securitate.

(6) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, astfel:

a) antrepozitarii autorizați, lunar, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), vor deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv eliberate pentru consum. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără TVA;

b) destinatarul înregistrat, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), va deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv marcate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără TVA;

c) importatorul autorizat, cu ocazia fiecărei operațiuni de import de produse marcate, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), va deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv importate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără TVA.

Norme metodologice

ART. 206⁶⁵

118. (1) Repartizarea fiecărui lot de produse de tutun prelucrat confiscat - altele decât cele din nomenclatoarele operatorilor economici cu drept de marcare -, către antrepozitarii autorizați se face proporțional cu cota de piață deținută.

(2) Trimestrial, situația privind cotele de piață se comunică de direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor din cadrul autorității fiscale centrale către direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei, autoritatea vamală centrală, direcțiile cu atribuții de control din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală și a Ministerului Administrației și Internelor.

(3) După repartizarea cantităților de produse de tutun prelucrat prevăzută la alin. (1), organele care au procedat la confiscare vor înștiința antrepozitarii autorizați despre cantitățile ce urmează a fi preluate de către aceștia. Această înștiințare va cuprinde informații

cu privire la: denumirea produsului de tutun prelucrat, cantitatea, data și locul confiscării, precum și locul de unde se vor prelua produsele.

(4) În toate situațiile prevăzute la [art. 206⁶⁵](#) alin. (1) din Codul fiscal, predarea cantităților de produse din tutun prelucrat confiscate se face pe baza unui proces-verbal de predare-primire, ce va fi semnat atât de reprezentanții organului care a procedat la confiscarea produselor, cât și de reprezentanții operatorilor economici cu drept de marcă, care le preiau.

(4¹) Produsele din tutun prelucrat se predau ambalate în colete/saci sigilați cu sigiliile organului de control care a efectuat confiscarea, fiecare colet/sac fiind însoțit de o listă de inventar care să cuprindă tipul produsului, sortimentul și cantitatea exprimată în unitatea de măsură prevăzută în [anexa nr. 1](#) la titlul VII din Codul fiscal.

(4²) Listele de inventar se înregistrează în evidențele organului de control care a efectuat confiscarea și se menționează în cuprinsul procesului verbal de predare-primire.

(5) Distrugerea produselor din tutun prelucrat se efectuează prin metode specifice, care să asigure denaturarea acestora, dincolo de orice posibilitate de reconstituire, sortare, pliere sau orice altă modalitate de recuperare a materiilor prime ce intră în componența acestor produse. Distrugerea va avea loc, în baza aprobării date de autoritatea vamală centrală, la cererea operatorului economic cu drept de marcă, în termen de maxim 30 de zile de la data primirii aprobării și în prezența unei comisii de distrugere constituite special în acest scop. Din această comisie vor face parte un reprezentant al organelor de poliție și un reprezentant desemnat de autoritatea vamală centrală.

(5¹) În situația în care, cu ocazia efectuării distrugerii se constată existența unor sigilii deteriorate/rupte, precum și la solicitarea oricărui membru al comisiei de distrugere, comisia poate proceda la efectuarea unui control prin sondaj ori la efectuarea controlului total al conținutului coletelor/sacilor.

(6) Nepreluarea cantităților de produse din tutun prelucrat de către operatorii economici cu drept de marcă potrivit prevederilor alin. (3), în termen de 30 de zile de la data înștiințării, atrage suspendarea autorizației care asigură dreptul de marcă până la încadrarea în prevederile legale.

Norme metodologice

ART. 206⁶⁷

119. (1) Autoritatea fiscală teritorială are obligația de a comunica autorității vamale teritoriale în fiecare lună până la data de 5 inclusiv situația cu privire la operatorii economici plătitori de accize care înregistrează întârzierea la plata accizelor cu mai mult de 5 zile de la termenul legal.

(2) Măsura suspendării autorizației deținute de operatorul economic plătitor de accize se va dispune de către autoritatea vamală teritorială.

Norme metodologice

ART. 206⁶⁹

120.

120.1. (1) Operatorii economici care distribuie și comercializează în sistem angro băuturi alcoolice și tutun prelucrat sunt obligați să se înregistreze la autoritatea vamală teritorială potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Intră sub incidența prevederilor [art. 206⁶⁹](#) alin. (3) din Codul fiscal toate băuturile alcoolice, respectiv: bere, vinuri, băuturi fermentate - altele decât bere și vinuri -, produse intermediare, băuturi alcoolice din grupa alcoolului etilic. Pentru băuturile alcoolice realizate de către operatorii economici producători care dețin certificat de marcă sau adeverință eliberată de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, livrările vor fi însoțite de o copie a acestor documente.

(3) Pentru realizarea băuturilor alcoolice sub licență, antrepozitarul autorizat are obligația de a notifica acest lucru autorității vamale teritoriale și autorității fiscale centrale – direcția de specialitate care asigură secretariatul Comisiei. Activitatea desfășurată fără această notificare se consideră a fi activitate în afara antrepozitului fiscal. Livrările vor fi însoțite de un document legal din care să rezulte dreptul producătorului de a utiliza marca în cursul duratei de protecție a mărcii. Documentul legal poate fi contract de licență, cesiune, consimțământ scris din partea titularului mărcii sau declarația producătorului înregistrat în România din care să rezulte că acesta fabrică sortimentele respective, concret nominalizate în declarație, în baza contractelor de licență.

(4) Pentru vinurile realizate de operatorii economici producători, livrările vor fi însoțite de o copie a buletinului de analiză fizico-chimică și caracteristici organoleptice, eliberat de laboratoare autorizate.

(5) Persoanele care eliberează pentru consum bere și băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, care nu se încadrează la [art. 207](#) lit. d) și e) din Codul fiscal, trebuie să dețină declarații/certificate de calitate emise de producător din care să rezulte că ponderea gradelor Plato provenite din malț, cereale malțificabile și/sau nemalțificabile în numărul total de grade Plato al produsului finit este mai mare de 30%, respectiv că ponderea de alcool absolut (100%) provenită din fermentarea exclusivă a fructelor, sucurilor de fructe și sucurilor concentrate de fructe este mai mare de 50%.

120.2.

(1) Toate reziduurile de produse energetice rezultate din exploatare - scurgeri, spălări, curățări, decantări, degradate calitativ - în alte locații decât antrepozitele fiscale de producție pot fi vândute sau cedate pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile de natura celor prevăzute la [art. 206¹⁶](#) alin. (2) din Codul fiscal către un antrepozit fiscal de producție. Vânzarea sau cedarea poate avea loc numai pe bază de factură sau aviz de însoțire, vizate de reprezentantul autorității vamale teritoriale în a cărei rază își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal, precum și de reprezentantul autorității vamale teritoriale din a cărei rază sunt colectate reziduurile. Colectarea reziduurilor de produse energetice poate fi efectuată de antrepozitul fiscal de producție produse energetice sau de către operatorii economici autorizați pentru operațiuni de ecologizare.

(2) Colectarea uleiurilor uzate provenite de la motoare de combustie, transmisii la motoare, turbine, compresoare etc. se face de către operatorii economici autorizați în acest sens. Atunci când uleiurile uzate colectate sunt utilizate pentru încălzire, acestea intră sub incidența accizelor în conformitate cu prevederile alin. (6) al [art. 206¹⁶](#) din Codul fiscal.

(3) În cazul reziduurilor de produse energetice care nu sunt supuse operațiunilor de prelucrare sau de ecologizare, acestea pot fi predate în vederea distrugerii în condițiile prevăzute de legislația în domeniu. În acest sens, autoritatea vamală teritorială va fi notificată cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de predarea reziduurilor.

120.3. (1) În cazul tutunului brut și al tutunului parțial prelucrat, autorizațiile pentru comercializarea acestor produse se eliberează operatorilor economici de autoritatea vamală teritorială.

(2) Intră sub incidența autorizării inclusiv comercializarea tutunului brut și a tutunului parțial prelucrat realizată de operatorii economici din România către alte state membre sau la export.

(3) Nu intră sub incidența deținerii autorizațiilor de comercializare prevăzute la alin. (1) antrepozitele fiscale autorizate pentru producția de tutun prelucrat."

(4) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *tutun brut* sau *tutun parțial prelucrat* se înțelege produsul rezultat în urma operațiunilor de primă transformare a tutunului frunză în unități autorizate ca prim-procesatoare.

120.4. În sensul [art. 206⁶⁹](#) alin. (1¹) din Codul fiscal, noțiunea de alcool etilic nu cuprinde distilatele.

120.5. Dozele de substanțe prevăzute la alin. (17) și (19) ale [art. 206⁶⁹](#) din Codul fiscal sunt exprimate în substanță cu puritate 100%.

121.

(1) Alcoolul etilic, băuturile alcoolice, precum și produsele energetice intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită nu intră sub incidența prevederilor privind deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize.

(2) Alcoolul etilic și băuturile alcoolice intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită și care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare, pot fi valorificate de autoritățile competente către antrepozitarii autorizați pentru producția de alcool etilic - materie primă, numai în vederea procesării.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) livrarea acestor produse se face pe bază de factură fiscală care trebuie să respecte prevederile [art. 155](#) din Codul fiscal.

(4) Prevederile alin. (2) și (3) se aplică în mod corespunzător și pentru produsele energetice intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului sau care fac obiectul unei proceduri de executare silită și care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare.

(5) Produsele accizabile care îndeplinesc condițiile legale de comercializare, cu excepția tutunurilor prelucrate, se valorifică către operatorii economici comercianți pe bază de factură fiscală specifică la prețuri care cuprind și accizele.

(6) Persoanele care dobândesc bunuri accizabile prin valorificare, potrivit alin. (2), (4) și (5) trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de lege, după caz.

Norme metodologice

ART. 206⁷¹

122. (1) Tutunul prelucrat reprezentând țigarete este scutit de plata accizelor atunci când este destinat unor teste științifice sau unor teste privind calitatea produselor, cu condiția ca testarea să nu se realizeze prin comercializarea acestor produse, ci prin mijloace specifice cercetării științifice sau cercetării privind calitatea produselor.

(2) Scutirea pentru loturile destinate scopului prevăzut la alin. (1) se acordă numai antrepozitarilor autorizați pentru producția de țigarete, doar atunci când testarea este realizată direct de către aceștia sau prin intermediul unei societăți specializate în efectuarea testelor științifice sau privind calitatea produselor, în limita cantității de 200.000 de bucăți țigarete pe semestru.

(3) În accepția prezentelor norme metodologice, noțiunea de *teste științifice sau teste privind calitatea produselor* nu cuprinde testele de piață destinate promovării produselor.

(4) Documentul de însoțire a lotului de țigarete în timpul transferului de la producător la societatea specializată în efectuarea testelor științifice sau celor privind calitatea produselor va fi avizul de însoțire a mărfii.

ANEXE LA TITLUL 6

www.consultanta-contabilitate.ro

Nr. înregistrare	Data
------------------------	------------

DECLARAȚIE pentru înregistrarea gospodăriei individuale care realizează băuturi alcoolice destinate consumului propriu	
1. Numele și prenumele persoanei fizice	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea..... Str.Nr. Bl. Scara Et.... Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Codul numeric personal	
5. Descrierea activității ce urmează a se desfășura	Producție ☐ Bere ☐ Vinuri ☐ Băuturi fermentate altel decât bere și vinuri ☐ Țuică ☐ Rachiuri
6. Menționați cantitatea (în litri) obținută în anul anterior: 6.1. – bere 6.2. – vinuri 6.3. – băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri	
7. Menționați instalațiile de producție deținute pentru producție de țuică și rachiuri din fructe*): 7.1. – țuică 7.2. – rachiuri din fructe 7.3. – alte rachiuri	
8. Menționați cantitatea obținută în anul anterior în litri și concentrația alcoolică: 8.1. – țuică 8.2. – rachiuri din fructe 8.3. – alte rachiuri	

*) Se vor anexa și copiile documentelor cu privire la deținerea instalațiilor pentru producție de țuică și rachiuri din fructe.

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Numele și prenumele

Semnătura Data

Nr. înregistrare	Data
------------------------	------------

C E R E R E	
privind înregistrarea operatorului economic autorizat pentru producție/achiziții intracomunitare/import/furnizare de: cărbune/lignit/cocs/gaz natural/energie electrică	
1. Numele operatorului economic	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Str. Nr. Bl. Sc. Et..... Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele și numărul de telefon ale reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Descrierea activității economice desfășurate în România	☐ Furnizare gaz natural electrică ☐ Extracție cărbune lignit ☐ Producție cocs ☐ Furnizare energie ☐ Achiziție intracomunitară cărbune/cocs/lignit ☐ Import cărbune / cocs/lignit
9. Anexați copia legalizată a autorizației eliberate de autoritatea de reglementare în domeniu	
10. Anexați confirmarea autorității fiscale cu privire la calitatea de plătitor de accize.	

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Numele și prenumele solicitantului sau ale reprezentantului furnizorului extern.....

Semnătura și ștampila Data

SITUAȚIA
eliberărilor pentru consum de țigare/țigări și țigări de foi în luna anul

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat

Sediul:

Localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, codul poștal, telefon/fax

Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/anul

Codul de identificare fiscală

Codul de accize/Codul de marcare

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Prețul de vânzare cu amănuntul declarat *)	Cantitatea eliberată pentru consum (mii bucăți)	Acciza (lei)	Acciza (euro)	Cursul de schimb lei/euro**)
0	1	2	3	4	5	6
	TOTAL					

*) Pentru țigări și țigări de foi nu se va înscrie prețul de vânzare cu amănuntul declarat.

**) Se va înscrie cursul de schimb lei/euro utilizat pentru calculul accizelor datorate.

Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/ destinatarului
 înregistrat/importatorului autorizat

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

Data

www.consultanta-contabilitate.ro

SITUAȚIA
eliberărilor pentru consum de tutun fin tăiat, destinat rulării în țigarete/alte tutunuri de fumat
în luna anul

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat

Sediul:

Localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, codul poștal, telefon/fax

Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/anul

Codul de identificare fiscală

Codul de accize/Codul de marcare

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Cantitatea eliberată pentru consum (kg)	Acciza (lei)	Acciza (euro)	Cursul de schimb lei/euro*)
0	1	2	3	4	5
	TOTAL				

*) Se va înscrie cursul de schimb lei/euro utilizat pentru calculul accizelor datorate.

Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/ destinatarului
 înregistrat/importatorului autorizat

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

Data

www.consultanta-contabilitate.ro

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat

Sediul:

Localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, codul poștal, telefon/fax

Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/anul

Codul de identificare fiscală

Codul de accize/Codul de marcare

DECLARAȚIE
privind prețurile de vânzare cu amănuntul pe sortimente de țigarete

Începând cu data de, prețurile de vânzare cu amănuntul practicate pe sortimente vor fi următoarele:

Nr. Crt.	Denumirea sortimentului	Numărul țigaretelor conținute într-un pachet	Prețul de vânzare cu amănuntul (lei/pachet)
0	1	2	3

*Director General**Director economic*

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila.....

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila.....

www.consultanta-contabilitate.ro

Nr. înregistrare	Data
------------------------	------------

DECLARAȚIE privind producția de vinuri liniștite realizată în calitate de mic producător trimestrul anul	
1. Numele și prenumele persoanei juridice / persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Str. Nr. ... Bl. Sc. ... Et.... Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală / Codul numeric personal	
5. Cantitatea realizată în trimestrul de raportare (în litri)	
6. Cantitatea realizată cumulată de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în trimestrul de raportare, către: 7.1. magazine specializate în vânzarea vinurilor 7.2. unități de alimentație publică 7.3. antrepozite fiscale	
8. Total cantitate livrată în trimestrul de raportare	

Cunoscând dispozițiile art. 474 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

.....

Semnătura declarantului

Data

www.consultanta-contabilitate.ro

CERERE DE AUTORIZARE

DESTINATAR ÎNREGISTRAT

Nr.	
Casetă rezervată autorității vamale teritoriale	
Cod unic de înregistrare	
Număr de identificare TVA	
Număr de telefon	
Număr de fax	
Adresa de e-mail	

1. Nume și prenume sau denumirea societății și adresa exactă

2. În cazul persoanelor juridice, se va înscrie numele, adresa și codul numeric personal al fiecărui administrator:

3. Adresa locației/locațiilor de recepție a produselor

4. Natura produselor și cantitatea medie lunară de produse estimată a fi recepționată într-un an, după caz:

☐ Băuturi alcoolice	☐ produse energetice
<input type="text"/> bere _____ litri	<input type="text"/> combustibili _____ litri
<input type="text"/> vin liniștit _____ litri	<input type="text"/> carburanți _____ litri
<input type="text"/> vin spumos _____ litri	☐ tutun prelucrat
<input type="text"/> produse intermediare _____ litri	<input type="text"/> țigarete _____ bucăți
<input type="text"/> băuturi fermentate liniștite _____ litri	<input type="text"/> țigări și țigări de foi _____ bucăți
<input type="text"/> băuturi fermentate spumoase _____ litri	<input type="text"/> tutun de fumat _____ kg
<input type="text"/> băuturi alcoolice spirtoase _____ litri	

5. Dacă sunteți deja titularul unei autorizații eliberate de autoritatea competentă, vă rugăm să indicați data și obiectul autorizației:

Număr _____ din _____

Număr _____ din _____

6. În cazul în care anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizație de destinatar înregistrat, precizați acest fapt.

7. Documente de anexat:

- certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligațiile fiscale la bugetul de stat, precum și cazierul fiscal al solicitantului
- cazierul judiciar al administratorilor
- bilanțul pe ultimii doi ani
- confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize
- certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerțului, din care să rezulte: capitalul social, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepția produselor accizabile, precum și copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor în vigoare
- copia contractelor încheiate direct între operatorul înregistrat propus și persoana autorizată din alt stat membru
- lista cantităților de produse accizabile recepționate în fiecare lună din anul precedent
- scrisoarea de bonitate bancară, în cazul în care garanția se constituie prin consemnarea de mijloace bănești la Trezoreria statului
- numele, adresa și telefonul garantului propus, precum și garanția cu privire la intenția de a asigura garanția bancară pentru o sumă și o perioadă de timp specificată (scrisoarea de garanție bancară), atunci când se constituie o garanție bancară

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații, din Codul penal, declară că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Prevăzut pentru validarea semnăturii responsabilului societății

Data, numele și calitatea acestuia (proprietar, asociat)

	Nr. înregistrare	Data
--	------------------------	------------

**DECLARAȚIE
pentru obținerea autorizației de operator neînregistrat**

1. Denumirea societății	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea StradaNr. Bloc Scara Etaj Ap. Cod poștal
3. Telefon / Fax	
4. Codul de identificare fiscală	
5. Numărul de TVA	
6. Numele și numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
7. Perioada în care urmează a se realiza operațiunea	
8. Anexați copiile licențelor, autorizațiilor sau avizelor cu privire la desfășurarea activității	
9. Precizați adresa la care urmează să fie primite produsele accizabile	Județul Sectorul Localitatea StradaNr. Bloc Scara Etaj Ap. Cod poștal
10. Denumirea și adresa antrepozitului fiscal furnizor	
11. Categoria și cantitatea de produse accizabile	
12. Nivelul garanției constituite. Anexați scrisoarea de bonitate bancară	

Cunoscând dispozițiile art. 474 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

.....
Semnătura declarantului

.....
Data

Denumirea utilizatorului final/cod utilizator

Cod utilizator punct de lucru

Localitatea/județul/sector

Strada Nr.

Bloc Scara Etaj Ap. Cod poștal

Domiciliul fiscal

SITUAȚIE CENTRALIZATOARE
privind achizițiile/utilizările de produse accizabile
și livrările de produse finite rezultate
în luna.....anul.....

Temei legal aferent facilității fiscale solicitate:

1. cf. art. ...alin.....lit.....Cod fiscal – autorizație nr.....
2. cf. art. ...alin.....lit.....Cod fiscal – autorizație nr.....
3. cf. art. ...alin.....lit.....Cod fiscal – autorizație nr.....

1. ACHIZIȚII/LIVRĂRI PRODUSE ACCIZABILE										
Document		Achiziție/ Livrare		Furnizor/ beneficiar	Cod accize expeditor/ Cod identificare fiscală destinatar	Cod produs accizabil	Cod NC	Starea produsului	Densitate la 15°C Kg/l	Concentrație
Tip	Nr. /serie / ARC	Tip	Data							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

(1) Factura/eDA/DI/AIM (aviz de însoțire a mărfii)/NP (notă de predare). (3) Pentru achiziții se va înscrie "A", pentru livrări se va înscrie "L". (6) În cazul utilizatorului final care comercializează produsele accizabile către alt utilizator final, se va înscrie codul de acciză al utilizatorului final. (9) Se va menționa V - produse în vrac sau I - Îmbuteliat. (10) Se completează numai în cazul produselor energetice. (11) Se va completa numai în cazul alcoolului și băuturilor alcoolice.

2. RECAPITULAREA ACHIZIȚIILOR/LIVRĂRILOR DE PRODUSE ACCIZABILE																				
Cod produs accizabil	Codul NC al produsului	Starea produsului	Stoc la începutul lunii		Cantitate intrată		Surplus pe parcursul lunii	Cantitate ieșită						Pierderi		Stoc la sfârșitul lunii		Diferente (+) sau (-)		
			kg	Litri	kg	Litri		Consum propriu		Producție		Comercializare		kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	
								kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri							
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36

(18) Se va menționa V - produse în vrac sau I - Îmbuteliat; (25), (26) - cantitatea consumată în scopul pentru care a obținut autorizația; (27), (28) - cantitatea comercializată în cazul utilizatorului final autorizat să comercializeze produsele către un utilizator final; (29), (30) - cantitatea utilizată în alte scopuri pentru care datorează accize;

3. RECAPITULAREA PRODUSE FINITE REALIZATE/LIVRATE*

Codul NC al produsului	Stoc la începutul lunii		Cantitate realizată în luna de raportare		Cantitate expediată		Stoc la sfârșitul lunii		Diferențe (+) sau (-)	
	cant	um	cant	um	cant	um	cant	um	cant	um
37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47

*) Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizațiilor de utilizator final cf. art. 206⁵⁸ din Codul fiscal; (46), (47) - Diferența - cantitățile de produse finite stabilite după formula: stoc la începutul lunii + cantitate realizată în luna de raportare - cantitate expediată - stoc la sfârșitul lunii.

4. LIVRĂRI PRODUSE FINITE*

Codul NC al produsului	Cantitate expediată		Destinatar
	cant	um	
48	49	50	51

*) Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizațiilor de utilizator final cf. art. 206⁵⁸ din Codul fiscal; (51) - Se va înscrie codul țării în cazul destinației UE, EX în cazul exporturilor și codul de identificare fiscală al destinatarului în cazul livrărilor naționale.

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila operatorului.....

.....

Data

www.consultanta-contabilitate.ro

Nr. înregistrare	Data
------------------------	------------

DECLARAȚIE
privind producția de vinuri liniștite realizată și comercializată în calitate
de mic producător
semestrul anul

1. Numele persoanei juridice/persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Str.Nr. Bl. Sc. Et..... Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală / Codul numeric personal	
5. Cantitatea realizată în perioada de raportare (în litri)	
6. Cantitatea realizată cumulată de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în semestrul de raportare, total, din care către:	
7.1. magazine specializate în vânzarea vinurilor
7.2. unități de alimentație publică
7.3. antrepozite fiscale
8. Cantitate livrată cumulată de la începutul anului de raportare	

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Numele și prenumele

.....
Semnătura declarantului

Data

Nr. înregistrare	Data
------------------------	------------

DECLARAȚIE
privind achizițiile/livrările intracomunitare de vinuri liniștite
efectuate în calitate de mic producător

semestrul anul

1. Numele persoanei juridice/persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Str. Nr. Bl. Sc. Et. Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală / Codul numeric personal	
5. Cantitatea achiziționată în perioada de raportare (în litri), total: din care: din (statul membru)
6. Cantitatea achiziționată cumulată de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în semestrul de raportare, total, din care către: (statul membru)
8. Cantitate livrată cumulată de la începutul anului de raportare	

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Numele și prenumele

.....
Semnătura declarantului

Data

Autoritatea fiscală teritorială
--

Denumirea antrepozitului fiscal

Cod accize

Localitatea Județul/sectorul.....

Strada Nr.

Cod poștal

Domiciliul fiscal

Situația
privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal
de producție de alcool și băuturi spirituoase
în luna anul

I. Materii prime (exprimate în hectolitri alcool pur)

Tipul produsului	Stoc inițial (A)	Intrări (B)				Utilizat (C)	Stoc final (D)	Diferența (E)
		Operații interne		U.E.	Import			
		Din producție proprie	Alte achiziții					
0	1	2	3	4	5	6	7	8

II. Livrări (exprimate în hectolitri alcool pur)

Tipul produsului	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieșiri (D)				Utilizate în activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferența (G)		
			Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize	Fără accize						Scutire	
							Regim suspensiv							
							Teritoriul național	U.E.	Export					
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	

I. (A) Stocul inițial: cantitatea de materii prime existente la începutul perioadei trebuie să coincidă cu stocul final al perioadei anterioare; (B) Intrări: Cantitățile de materii prime intrate trebuie să corespundă cu cele înscrise în documentele de circulație corespunzătoare fiecărei proveniențe, aferente perioadei de raportare; (C) Cantitățile de materii prime utilizate pentru fabricarea alcoolului, în perioada de raportare; (D) Cantitățile de materii prime existente la finalul perioadei de raportare; (E) Diferențe: Cantitatea rezultată pentru fiecare materie primă, după formula următoare: Stoc inițial + intrări - utilizat - stoc final $E = A + B - C - D$

II. Cantitățile de alcool se exprimă în hectolitri, cu două zecimale. Datele aferente (A), (B), (C), (D) și (E) sunt corespunzătoare operațiunilor desfășurate în perioada de raportare; Diferența (G) = A + B + C - D - E - F Diferența = stoc inițial + (cantități produse) + intrări - ieșiri - stoc final

Data
 antrepozitului fiscal

Conducătorul

Semnătura

și ștampila

Autoritatea fiscală teritorială
--

Denumirea antrepozitului fiscal

Cod accize

Localitatea Județul/sectorul.....

Strada Nr.

Cod poștal

Domiciliul fiscal

Situația
privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal
de producție de vinuri/băuturi fermentate/produse intermediare
în luna anul

I. Materii prime

Tipul produsului	Stoc inițial (A)		Intrări (B)						Utilizat (C)		Stoc final (D)		Diferența (E)	
	Cantitate	Concentrație	Operații interne		U.E.		Import		Cantitate	Concentrație	Cantitate	Concentrație	Cantitate	Concentrație
			Cantitate	Concentrație	Cantitate	Concentrație	Cantitate	Concentrație						
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

A - cantitățile de materii prime existente în antrepozit la începutul perioadei, și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitățile de materii prime și de produse în curs de fabricație intrate în antrepozit - se va avea în vedere data recepției înscrisă în DAI; C - cantități de materie primă utilizate pe parcursul lunii în procesul de producție al produselor intermediare; D - Stoc final - cantitățile de materii prime existente în antrepozit la sfârșitul lunii; G - Diferența = cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula: stoc inițial + intrări - utilizări - stoc final (E = A + B - C - D)

II. Produse în curs de fabricație

Tip produs	Stoc inițial	Intrări	Ieșiri		Stoc final	Diferența
			Către alte depozite	Pentru prelucrare finală		

III. Produse obținute

Tipul produsului	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieșiri (D)				Utilizate în activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferența (G)		
			Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize	Fără accize							
							Regim suspensiv							
							Teritoriul național	Restul U.E.	Export					
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	

A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei; C - Cantitățile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data de recepție înscrisă pe DAI; D - Ieșiri cu accize - cantitățile de produse eliberate în consum; Ieșiri fără accize - cantitățile fiecărui produs intermediar ieșit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; E - cantități de produse obținute în antrepozit și care ulterior sunt utilizate ca materie primă în noul proces de producție. F - Stocul final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; G - Diferența - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare G = A + B + C - D - E - F

Data

Conducătorul

antrepozitului fiscal

Semnătura

și ștampila

Autoritatea fiscală teritorială
--

Denumirea antrepozitului fiscal

Cod accize

Localitatea Județul/sectorul.....

Strada Nr.

Cod poștal

Domiciliul fiscal

Situația
privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal de producție de bere
luna anul

I. Materii prime

Denumire	Kilograme	% extract sec	Denumire	Kilograme	% extract sec
Malț			Zahăr și glucoză		
Orz			Alte materii de extracție		
Orez și griș			Malț colorat		
Porumb					

A - cantitățile de bere existente în antrepozit la începutul lunii trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitățile de bere produse în antrepozit pe parcursul lunii; C - Cantitățile de bere intrate în antrepozit. Se va avea în vedere data de recepție înscrisă pe DA1; D - leșiri cu accize: Gradul Plato mediu - dacă berea eliberată în consum prezintă diverse grade Plato, se va înscrie gradul mediu ponderat

Ex. 1000 hl bere de 12 grade Plato; 2000 hl de bere de 13 grade Plato; 3000 hl de bere de 14 grade Plato

$$(1000 \times 12) + (2000 \times 13) + (3000 \times 14)$$

$$\text{Gradul Plato mediu ponderat} = \frac{\quad}{1000 + 2000 + 3000} = 13,33$$

F - Stocul final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; G - Diferența - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare $F = A + B + C - D - E$

Data
 antrepozitului fiscal

Conducătorul

și ștampila

Semnătura

www.consultanta-comptabilitate.ro

Autoritatea fiscală teritorială
--

Denumirea antrepozitului fiscal

Cod accize

Localitatea Județul/sectorul.....

Strada Nr.

Cod poștal

Domiciliul fiscal

Situația
privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal
de producție de tutunuri prelucrate
în luna anul

Tipul produsului	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieșiri									Stoc final (F)	Diferența (G)
			Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize (D)		Fără accize (E)						Scutire		
								Regim suspensiv								
						Teritoriul național		U.E.		Export						
Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate									
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

În cazul țigaretelor al țigărilor și țigărilor de foi cantitățile vor fi exprimate în mii bucăți iar în cazul tutunurilor de fumat se vor exprima în kg.

A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se consideră finite; C - Cantitățile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data derecepție înscrisă pe DAI; D - Ieșiri cu accize - cantitățile de produse eliberate în consum; E - Ieșiri fără accize - cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - Stocul final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; G - Diferența - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare $G = A + B + C - D - E - F$

Data
 antrepozitului fiscal

Conducătorul

și ștampila

Semnătura

Autoritatea fiscală teritorială

Denumirea antrepozitului fiscal
 Cod accize
 Localitatea Județul/sectorul.....
 Strada Nr.
 Cod poștal
 Domiciliul fiscal

**Situația
 privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal
 de producție de produse energetice
 în luna anul**

Tipul produsului	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieșiri					Autoconsum		Stoc final (G)	Diferența (H)
			Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize (D)	Fără accize (E)				Cu accize	Fără accize		
							Regim suspensiv			Scutiri				
							Teritoriul național	U. E.	Export					
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Cantitățile de produse se vor înscrie în tone sau 1000 litri, potrivit anexei de la titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în care sunt stabilite nivelurile accizelor.

A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se consideră finite; C - Cantitățile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data derecepție înscrisă pe DAI; D - Ieșiri cu accize - cantitățile de produse eliberate în consum; E - Ieșiri fără accize - cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F - Autoconsum - cantitățile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal; Stocul final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; G - Diferența - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare $H = A + B + C - D - E - F - G$

Data
 antrepozitului fiscal

Conducătorul

Semnătura

și ștampila

Autoritatea vamală teritorială

.....

AUTORIZAȚIE DE UTILIZATOR FINAL

Nr. din data

Cod utilizator final

....., cu sediul în
....., str. nr. ..., bl.,
sc., et. ..., ap. ..., cod poștal, județul, telefon/fax
....., înregistrată la registrul comerțului cu nr., având codul
de identificare fiscală, se autorizează ca utilizator final de produse
accizabile pentru punctul de lucru având cod de utilizator, situat în
....., str. nr. ..., bl. ..., sc.,
et. ..., ap. ..., cod poștal, județul,
telefon/fax

Această autorizație permite achiziționarea în regim de scutire directă/indirectă/
exceptare de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. alin. pct. lit.
..., a următoarelor produse:

- denumire produs, cod NC și cantitate
- denumire produs, cod NC și cantitate
- denumire produs, cod NC și cantitate

Nivelul garanției

Autorizația este valabilă începând cu data de

Conducătorul autorității vamale teritoriale,

.....

(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

(Anexa nr. 17 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Nr. din

**CERERE
privind acordarea autorizației de importator**

Societatea importatoare, cu sediul social în str.
..... nr., înregistrat în registrul comerțului la nr. din data de,
codul de identificare fiscală telefon, fax, e-mail
....., reprezentată prin, domiciliat în, str.
..... nr., bl., sc. ..., et. ..., ap. ..., sectorul, județul,
posesorul buletinului/cărții de identitate seria nr., eliberat/ă de,
având funcția de, pe baza pieselor anexate la dosar, solicit
eliberarea autorizației de importator pentru următoarele produse:

1.
2.
3.

Data

Semnătura și ștampila

.....

(Anexa nr. 21 la normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/
antrepozitarului autorizat pentru depozitare/
operatorului înregistrat/importatorului autorizat

.....
.....

MARCAJE DETERIORATE

	Loc pentru lipire	

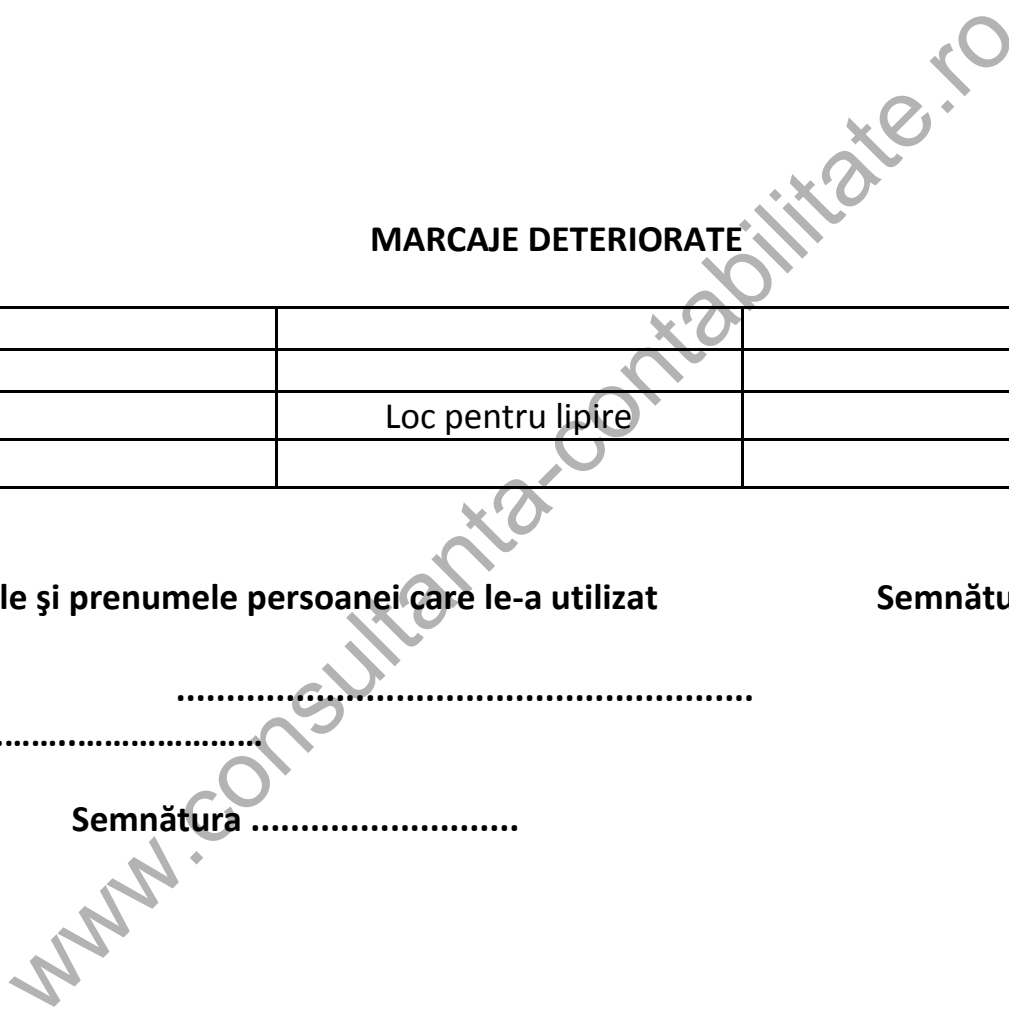
**Numele și prenumele persoanei care le-a utilizat
secție**

.....
.....

Semnătura șefului de

.....

Semnătura

Nr. înregistrare	Data
------------------------	------------

CERERE

**privind acordarea autorizației de operator economic
cu produse supuse accizelor nearmonizate**

(atașați numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informațiile complete)

1. Numele	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Str. Nr. Bloc Scara Etaj Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele și numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Descrierea activităților economice desfășurate în România	
9. Numele, adresa și codul fiscal al persoanelor afiliate cu operatorul economic	
10. Dacă operatorul economic este persoană juridică, numele, adresa și codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa și cazierul judiciar ale administratorilor	
11. Arătați dacă operatorul economic (sau în cazul în care operatorul economic este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracțiunile prevăzute în legislația fiscală	☐ Da ☐ Nu
12. Anexați certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligațiile fiscale la bugetul de stat, precum și cazierul fiscal al operatorului economic	
13. Anexați copia situațiilor financiare anuale (bilanț) din ultimii doi ani	
14. Anexați confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize	

15. Anexați un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, precum și copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare.

II. INFORMAȚII PRIVIND LOCUL UNDE URMEAZĂ SĂ FIE RECEPȚIONATE

PRODUSELE

(pentru fiecare locație se depune separat câte o parte a II-a)

1. Adresa locului unde se recepționează produsele	Județul Sectorul Localitatea Str.Nr. Bloc Scara Etaj Ap. Cod poștal
2. Enumerați tipurile de produse accizabile ce urmează a fi achiziționate și țările de proveniență	

III. INFORMAȚII PRIVIND GARANȚIA

1. Tipul de garanție propusă	
2. Suma propusă pentru garanție	
3. În cazul unui depozit în bani, anexați scrisoarea de bonitate bancară	
4. În cazul unei garanții bancare, anexați următoarele: Numele, adresa și telefonul garantului propus. Declarația garantului propus cu privire la intenția de a asigura garanția bancară pentru o sumă și perioadă de timp specificată. (Scrisoare de garanție bancară)	

Cunoscând dispozițiile art. 474 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

.....
.....
Semnătura solicitantului

.....
.....
Data

CERERE

privind acordarea autorizației de utilizator final

1. Denumirea operatorului economic								
2. Adresă/ Număr de identificare TVA		Județul.....Sectorul..... Localitatea..... Strada..... Bloc.....Scara.....Etaj.....Ap..... Cod poștal..... Număr de identificare TVA.....						
3. Telefon								
4. Fax								
5. Adresa de e-mail								
6. Codul unic de identificare								
7. Numele, numărul de telefon, codul numeric personal al reprezentantului legal								
8. Codul CAEN și denumirea activității economice în care se utilizează produsele accizabile								
9. Numele, adresa și codul fiscal al persoanelor afiliate cu operatorul economic								
10. Locul primirii produselor accizabile		Județul/Sectorul..... Localitatea..... Strada..... Cod poștal.....						
11. Capacitatea de depozitare								
12. Tipul de produse accizabile solicitate în regim de scutire directă/ scutire indirectă/ exceptare de la plata accizelor și cantitatea estimată								
Denumire produsului	Cod NC ^[1]	Cantitatea estimată ^[2] pentru un an/3 ani	UM	Baza legală pentru care se solicită autorizarea (art. ... alin. ... pct. ... lit. ... din Codul fiscal)	Destinația produsului			
					Producție	Consum propriu	Comercializare către utilizator final	Navigație
13. Produse ce urmează a fi obținute								
Nr crt.	Tip produs	Cod NC	Destinația produsului obținut					
			Comercializare	Consum propriu				
14. Sunteți titularul unei alte autorizații eliberată de autoritatea vamală competentă?		Tip autorizație ^[3]	Număr/dată	Validă/nevalidă				
Da	Nu							
☐	☐							
15. Documente de anexat:								
<ul style="list-style-type: none"> - certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepția, producția și comercializarea produselor, precum și copie după certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz; - certificatul de atestare fiscală; - cazierul fiscal al solicitantului; - cazierul judiciar al administratorului; - copii ale documentelor care atestă forma de deținere a utilajelor, terenurilor, și clădirilor (proprietate, închiriere sau contract de leasing); - copii ale licențelor, autorizațiilor sau avizelor cu privire la desfășurarea activității, după caz; - fundamentarea cantității pentru fiecare produs în parte, identificat prin codul NC, ce urmează a fi achiziționat în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor. 								
Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular, precum și documentele anexate sunt corecte și complete.								
Data								
Numele și prenumele administratorului.....								
Semnătura și ștampila.....								

Nr. înregistrare		Data	
C E R E R E privind acordarea autorizației de antrepozit fiscal			
(atașați numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informațiile complete)			
I. INFORMAȚII PRIVIND ANTREPOZITARUL AUTORIZAT PROPUȘ			
1. Numele			
2. Adresa		Județul Sectorul Localitatea StradaNr. ... Bloc Scara ... Etaj Ap Cod poștal	
3. Telefon			
4. Fax			
5. Adresa de e-mail			
6. Codul de identificare fiscală			
7. Numele și numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact			
8. Activitățile economice desfășurate în România			
9. Numele, adresa și codul de identificare fiscală al persoanei afiliate cu antrepozitarul			
10. Dacă antrepozitarul autorizat este persoană juridică: numele, adresa și codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa și cazierul juridic al administratorilor			
11. Arătați dacă antrepozitarul (sau în cazul în care antrepozitarul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracțiunile prevăzute în legislația fiscală			☐ Da ☐ Nu
12. Anexați certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligațiile fiscale la bugetul de stat, precum și cazierul fiscal al antrepozitarului			
13. Anexați copia situațiilor financiare anuale (bilanț) din ultimii doi ani			
14. Anexați confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea plătitorilor de accize			
15. Anexați un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, precum și copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare			

II. INFORMAȚII PRIVIND ANTREPOZITUL FISCAL	
(pentru fiecare antrepozit fiscal se depune separat câte o parte a II-a, precum și orice alte informații necesare)	
1. Adresa antrepozitului fiscal	Județul Sectorul Locali..... Strada Nr. ... Bloc Scara ... Etaj Ap Cod poștal
2. Descrierea activităților ce urmează a se desfășura în antrepozit fiscal (inclusiv natura activităților și tipurile de produse accizabile)	
3. Arătați dacă anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizație de antrepozit fiscal pentru locul respectiv	
4. Enumerați tipurile și cantitățile de produse accizabile produse și/sau depozitate în locul respectiv în fiecare din ultimele 12 luni (dacă este cazul), precum și tipurile și cantitățile estimate pentru fiecare din următoarele 12 luni. Tipurile de produse accizabile urmează a fi detaliate în funcție de acciza unitară pe produs. Codificarea tipurilor de produse	Tip produs (denumire produs)(cod și subcod)..... Tip produs (denumire produs)(cod și subcod)..... Tip produs (denumire produs)(cod și subcod).....
5. În cazul unui loc care urmează a fi folosit exclusiv pentru depozitarea produselor accizabile, specificați capacitatea maximă de depozitare (cantitatea de produse accizabile care poate fi depozitată la un moment dat în locul respectiv)	
6. Anexați un plan de amplasare a antrepozitului fiscal	
7. Anexați copiile licențelor, autorizațiilor sau avizelor privind desfășurarea activităților din antrepozit fiscal.	
8. Dacă locul se afla în proprietatea antrepozitarului autorizat, anexați copia actelor de proprietate	
9. Dacă locul se afla în proprietatea altei persoane, anexați următoarele:	
<ul style="list-style-type: none"> • Copia contractului de leasing sau dovada deținerii sub orice formă legală. • O declarație semnată de proprietar care confirmă permisiunea de acces pentru personalul cu atribuții de control 	
III. INFORMAȚII PRIVIND GARANȚIA	
1. Tipul de garanție propus	
2. Suma propusă pentru garanția pentru fiecare antrepozit fiscal (și descrierea metodei de calcul)	
3. În cazul unui depozit în bani, anexați scrisoarea de bonitate bancară	
4. În cazul unei garanții bancare, anexați următoarele:	
<ul style="list-style-type: none"> - Numele, adresa și telefonul garantului propus. - Declarația garantului propus cu privire la intenția de a asigura garanția bancară pentru o sumă și perioadă de timp specificată (Scrisoare de garanție bancară) 	
5. În cazul ipotecii anexați următoarele:	
Descriere detaliată a bunului imobil ipotecat Dovada deținerii proprietății bunului, contractul de ipotecă și polița de asigurare. Declarația privind inexistența altei ipoteci în legătură cu bunul imobil ipotecat. Dovada valorii bunului mobil ipotecat (evaluare recentă efectuată de un expert autorizat și independent sau document de achiziție recent).	

Cunoscând dispozițiile art. 474 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

.....
Semnătura solicitantului
sau a reprezentantului fiscal

.....
Data

	Nr. înregistrare	Data
--	------------------	------

DECLARAȚIE
privind media ponderată pentru produsul.....

I. INFORMAȚII PRIVIND TIPUL DE PRODUSE ACCIZABILE UTILIZATE CA MATERIE PRIME					
Nr. crt.	Denumire produs	Cod NC	U.M*	Nivel accize (euro/ u.m.)	Cantitate utilizată**
0	1	2	3	4	5
TOTAL Accize materii prime utilizate (sumă coloana 6)					
TOTAL Materii prime accizabile utilizate (sumă coloana 5)					
II. INFORMAȚII PRIVIND TIPUL DE PRODUSE NEACCIZABILE UTILIZATE CA MATERIE PRIME					
Nr. crt.	Denumire produs	U.M*.	Cantitate utilizată **		
0	1	2	3		
TOTAL Materii prime neaccizabile utilizate (sumă coloana 3)					
III. INFORMAȚII PRIVIND PRODUSUL ACCIZABIL FINIT REALIZAT					
Denumire produs	Cod NC	U.M.	Nivel accize (euro/u.m.)		
0	1	2			
IV. MEDIA PONDERATĂ					
TOTAL Accize materii prime utilizate					
TOTAL Materii prime accizabile utilizate + TOTAL Materii prime neaccizabile utilizate					
Media ponderată (euro/u.m.)					

* unitatea de măsură este cea prevăzută în anexa 1 la titlul VII din Codul fiscal

**se completează cu cantitatea materiei prime utilizată pentru obținerea unei unități de măsură aferentă cantității de produs finit pentru care este prevăzut nivelul accizelor în anexa nr. 1 la Titlul VII din Codul fiscal.

Ex: pentru obținerea unui produs din categoria produselor intermediare, se va completa cu cantitatea materiei prime utilizate pentru obținerea unei cantități de 1 hl de produs finit.

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

.....

.....

Semnătura și ștampila
solicitantului

Data

Anexa nr. 40.1

DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOȚIRE	2. Expeditor		2.a. Codul de acciză al expeditorului		Tip trimitere	1.a. Cod tip destinație		1.d. Cod de Refeință Administrativ Unic – ARC			
	1.e. Data și ora validării		1.f. Număr secvențial		9.a. Număr de referință local		9.d. Cod tip origine				
	5. Destinatar		5.a. Codul de acciză al destinatarului / Nr. TVA		7. Locul livrării		7.a. Codul de acciză / Nr. TVA				
	3. Locul de expediere		3.a. Codul de acciză al antrepozitului		14. Organizatorul transportului		14.a. Nr. TVA				
12. Operator garant		12.a. Codul de acciză al operatorului		12. b. Nr. TVA		11. Garanția		15. Primul transportator TVA		15. a. Nr.	
DETALII TRANSPORT	6.a Cod Stat Membru	6.b. Nr. de serie al certificatului de scutire	4. Birou de expediție	8. Birou vamal de export	10. Autoritatea competentă a locului de expediere		9.b. Număr factură/aviz				
	9.1.a. Număr DVI				9.c. Data facturii			9.e. Data expedierii		9. f. Ora expedierii	1.b. Durata transportului
	13. Transport				16.f. Informații complementare						
16.a. Cod unitate de transport	16.b. Identitate unități transport			16.c. Identitate sigiliu comercial		16.d. Informații sigiliu					
DETALII EXPEDIERE	17. a. Nr. unic de referință al articolului	17.b. Cod produs accizabil	17.c. Cod NC	17.d. Cantitate	17.e. Greutate brută	17.f. Greutate netă	17.g. Concentrația alcoolică	17.h. Grade Plato			
	17.i. Marcajul fiscal	17.k. Indicatorul marcajului fiscal utilizat	17.l. Denumire origine	17.n. Dimensiune producător	17.o. Densitate	17.p. Descriere comercială	17.r. Marca comercială a produselor				
	17.1.a. Tip ambalaj	17.1.b. Nr. de ambajale		17.1.c. Identitate sigiliu comercial		17.1.d. Informații sigilii					
	17.2.a. Categoria de vin	17.2.b. Codul zonei vitivinicole		17.2.c. Țara terță de origine	17.2.d. Alte informații		17.2.1.a. Codul operațiunii cu vinuri				
	18. Scurtă descriere a documentului				18.c. Referință document						

Anexa nr. 40.2

DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOȚIRE ÎN PROCEDURĂ ALTERNATIVĂ	2. Expeditor		2.a. Codul de acciză al expeditorului		Tip trimitere	1.a. Cod tip destinație		1.d. Cod de Referință Administrativ Unic – ARC								
					1.e. Data și ora validării	1.f. Număr secvențial		9.a. Număr de referință local	9.d. Cod tip origine							
	5. Destinatar		5.a. Codul de acciză al destinatarului / Nr. TVA		7. Locul livrării		7.a. Codul de acciză / Nr. TVA									
	3. Locul de expediere		3.a. Codul de acciză al antrepozitului		14. Organizatorul transportului		14.a. Nr. TVA									
	12. Operator garant		12.a. Codul de acciză al operatorului		15. Primul transportator TVA		15. a. Nr.									
			12. b. Nr. TVA													
	6.a Cod Stat Membru		6.b. Nr. de serie al certificatului de scutire		4. Birou de expediție	8. Birou vamal de export		10. Autoritatea competentă a locului de expediere		9.b. Număr factură/aviz						
	9.1.a. Număr DVI				9.c. Data facturii											
					9.e. Data expedierii		9. f. Ora expedierii		1.b. Durata transportului							
DETALII TRANSPORT	13. Transport				16.f. Informații complementare											
	16.a. Cod unitate de transport		16.b. Identitate unități transport			16.c. Identitate sigiliu comercial		16.d. Informații sigiliu								
DETALII EXPEDIERE	17. a. Nr. unic de referință al articolului		17.b. Cod produs accizabil		17.c. Cod NC		17.d. Cantitate		17.e. Greutate brută		17.f. Greutate netă		17.g. Concentrația alcoolică		17.h. Grade Plato	
	17.i. Marcajul fiscal		17.k. Indicatorul marcajului fiscal utilizat		17.l. Denumire origine		17.n. Dimensiune producător		17.o. Densitate		17.p. Descriere comercială		17.r. Marca comercială a produselor			
	17.1.a. Tip ambalaj		17.1.b. Nr. de ambajale			17.1.c. Identitate sigiliu comercial		17.1.d. Informații sigilii								
	17.2.a. Categoria de vin		17.2.b. Codul zonei vitivinicole			17.2.c. Țara terță de origine		17.2.d. Alte informații		17.2.1.a. Codul operațiunii cu vinuri						
18. Scurtă descriere a documentului					18.c. Referință document											

RAPORT DE PRIMIRE

Cod tip origine

1. Atribute

a. Data și ora validării raportului de primire:

2. e-DAI privind deplasarea produselor accizabile

a. Cod de Referință Administrativ Unic – ARC:

b. Număr secvențial

3. Destinatar

a. Codul de acciză al destinatarului//Nr. TVA:

c. Strada

b. Numele operatorului:

d. Numărul

e. Codul poștal

f. Orașul:

4. Locul livrării

a. Codul de acciză/Nr. TVA:

c. Strada:

b. Numele operatorului:

d. Numărul:

e. Codul poștal:

f. Orașul:

5. Biroul de destinație

a. Numărul de referință al biroului

6. Raport de primire

a. Data primirii produselor

b. Concluzia generală a primirii

c. Informații complementare:

7. Corpul raportului de primire

a. Număr unic de referință al articolului:

b. Indicator de minusuri sau plusuri:

c. Minusuri sau plusuri constatate

d. Cod produs accizabil

e. Cantitatea refuzată:

7.1. Motivul insatisfacției

a. Motivul insatisfacției

b. Informații complementare

Erorile existente

RAPORT DE EXPORT

Cod tip origine

1. Atribute

a. Data și ora validării raportului de export:

2. e-DAI privind deplasarea produselor accizabile

a. Cod de Referință Administrativ Unic – ARC:

b. Număr secvențial

3. Destinatar

a. Codul de acciză al destinatarului//Nr. TVA:

c. Strada

b. Numele operatorului:

d. Numărul

e. Codul poștal

f. Orașul:

4. Locul livrării

a. Codul de acciză/Nr. TVA:

c. Strada:

b. Numele operatorului:

d. Numărul:

e. Codul poștal:

f. Orașul:

5. Biroul de destinație

a. Numărul de referință al biroului

6. Raport de export

a. Data primirii produselor

b. Concluzia generală a primirii

c. Informații complementare:

7. Corpul raportului de export

a. Număr unic de referință al articolului:

b. Indicator de minusuri sau plusuri:

c. Minusuri sau plusuri constatate

d. Cod produs accizabil

e. Cantitatea refuzată:

7.1. Motivul insatisfacției

a. Motivul insatisfacției

b. Informații complementare

Erorile existente

www.consultanta-contabilitate.ro

Denumirea operatorului economic

Sediul:
 Județul Sectorul
 Localitatea
 Str. Nr. Bl. Sc.
 Et. Ap.
 Cod poștal Telefon/Fax
 Cod de identificare fiscală

CERERE

de restituire a accizelor în luna anul

Nr. crt.	Numărul documentului de însoțire	Indicativul statului membru de destinație	Denumirea destinatarului și codul de identificare fiscală	Descrierea produselor expediate			Data recepției produselor	Cantitatea recepționată	Datele privind plata accizelor în statul membru de destinație		Suma de restituit
				Codul NC al produsului	Cantitatea*)	Nivelul accizei**)			Data plății	Numărul și documentul care atestă plata	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	TOTAL										

*) Pentru produsele energetice volumul va fi măsurat la temperatura de 15°C; pentru alcool și băuturi alcoolice volumul se stabilește la 20°C; în cazul țigaretelor se va menționa pe un rând numărul de pachete de țigaretete și pe următorul valoarea acestora în lei, cu un singur număr de ordine și fără a repeta datele comune.

**) Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinație.

Numele și prenumele

 (semnătura și ștampila)

Data

Nr. din

CERERE
privind acordarea autorizației de importator/expeditor înregistrat

Societatea, cu sediul social în, str. nr., înregistrat în registrul comerțului la nr. din data de, codul de identificare fiscală, telefon, fax, e-mail, reprezentată prin, domiciliat în, str. nr., bl. ..., sc. ..., et. ..., ap. ..., sectorul ..., județul, posesorul buletinului/cărții de identitate seria nr., eliberat/ă de, având funcția de, pe baza documentelor anexate la dosar, solicit eliberarea autorizației de importator/expeditor înregistrat pentru următoarele produse:

1.
2.
3.

Data

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

www.consultanta-contabilitate.ro

Denumirea expeditorului înregistrat

.....

Sediul:

Județul..... sectorul..... localitatea.....

Strada..... nr..... blocul..... scara..... etaj..... ap.....

Codul poștal..... Telefon/fax.....

Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

SITUAȚIE CENTRALIZATOARE
privind livrările de produse accizabile în luna.....anul.....

Nr. crt.	Cod produs accizabil	Cod NC	U M	Beneficiarul livrării										Cantitatea totală livrată (7+12)	
				Antrepozite/Destinatar înregistrați					Alți beneficiari (export/organizații scutite)						
				Denumirea operatorului	Codul de accize	AR C	Data expediției	Cantitatea livrată	Denumirea operatorului	Nr. DVE/ Nr. certificat scutire	AR C	Data expediției	Cantitatea livrată		
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	

Unitățile de măsură pentru produsele livrate sunt cele prevăzute în anexa nr. 1 de la titlul VII din Codul fiscal.

Certificată de conducerea expeditorului înregistrat

Numele și

prenumele.....

.....

Semnătura și ștampila.....

Data

DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE
pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru
consum

- față -

1	1. Expeditor Nr. de TVA (Nume și adresa)	2. Număr de referință al operațiunii	
Exemp lar pentru expeditor	2. Primitor Nr. de TVA (Nume și adresa)	3. Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume și adresa)	
	5. Transportator / mijloace de transport	6. Numărul de referință și data declarației	
	7. Locul livrării		
1	8. Mărci și număr de identificare, nr. și tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (Codul NC)	
		10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)
			12. Greutatea netă (kg)
		13. Prețul de facturare / valoarea comercială	
	14. Certificate (pentru unele vinuri și băuturi spirtoase, - mici fabrici de bere, mici distilerii)		
	A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă. Continuarea pe verso (exemplarele 2 și 3)	15. Căsuțele 1 – 13 corect completate Restituirea exemplarului 3	
		Da ☐ Nu ☐	
		☐ (*) solicitată	
		Societatea semnatară și numărul de telefon	
		Numele semnatarului	
	Locul și data		
	Semnătura		

(*) Bifați căsuța corespunzătoare

www.consultanta-contabilitate.ro

INSTRUCȚIUNI DE COMPLETARE (versoul exemplarului 1)

circulația intracomunitară a produselor supuse accizelor care au fost eliberate în consum în statul membru de livrare

1. Observații generale

1.1. Documentul de însoțire simplificat este utilizat în scopul aplicării accizelor, potrivit prevederilor art. 7 din Directiva 92/12/CEE din 25 februarie 1992

1.2. Documentul trebuie completat în mod lizibil în așa fel încât înscrisurile să nu poată fi șterse. Informațiile pot fi pretipărite. Nu sunt admise ștersături sau tăieturi.

1.3. Caracteristicile generale ale documentului și dimensiunile căsuțelor sunt cele prevăzute în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989 pagina 3.

Hârtia trebuie să fie de culoare albă pentru toate exemplarele și să aibă formatul 210 mm pe 297 mm. Este admisă o toleranță maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce privește lungimea.

1.4. Orice spațiu neutilizat trebuie să fie barat, astfel încât să nu se mai poată face adăugiri.

1.5. Documentul de însoțire simplificat constă în 3 exemplare:

- exemplarul 1 trebuie păstrat de expeditor;
- exemplarul 2 însoțește produsele și este păstrat de primitor;
- exemplarul 3 însoțește produsele și trebuie să se returneze expeditorului, cu certificarea primirii confirmată de către persoana menționată la căsuța 4 dacă expeditorul solicită aceasta în scopul restituirii accizelor.

2. Rubrici

Căsuța 1. Expeditor: numele și adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care livrează produsele într-un alt stat membru. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Căsuța 2. Numărul de referință al operațiunii: numărul de referință comunicat de persoana care livrează produsele și care va identifica mișcarea cu înregistrările comerciale. În mod normal, acesta va fi numărul și data facturii.

Căsuța 3. Autoritatea competentă a statului de destinație: numele și adresa autorității din statul membru de destinație, căruia i-a fost declarată anticipat expediția.

Căsuța 4. Primitor: numele și adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care primește produsele. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Căsuța 5. Transportator/mijloc de transport: se completează cu "expeditor", "primitor" sau numele și adresa persoanei responsabile cu prima expediție, dacă este diferită de persoanele indicate în căsuța 1 sau căsuța 4, se va indica de asemenea mijlocul de transport.

Căsuța 6. Număr de referință și data declarației:

Declarația și/sau autorizația care trebuie dată de autoritatea competentă din statul membru de destinație înainte de începerea expediției.

Căsuța 7. Locul livrării: adresa livrării dacă este diferită de cea din căsuța 4.

Căsuța 8. Descrierea completă a produselor, marcaje și numere și tipul ambalajelor: marcaje și numerele exterioare ale pachetelor, de exemplu: containere; numărul pachetelor din interior, de exemplu: cartoane; și descrierea comercială a produselor. Descrierea poate continua pe o pagină separată atașată fiecărui exemplar. O listă a ambalajelor poate fi utilizată în acest scop.

Pentru alcoolul și băuturile alcoolice, altele decât berea, trebuie să se precizeze concentrația alcoolică (procent în volum la 20 ° C).

Pentru bere, concentrația alcoolică va fi menționată fie în ° Plato, fie procente în volum la 20 ° C, fie amândouă, potrivit solicitării statului membru de destinație și a statului membru de expediție.

Pentru uleiuri minerale se va menționa densitatea la 15 ° C.

Căsuța 9. Codul produsului: codul NC.

Căsuța 10. Cantitate: numărul, greutatea sau volumul, după caz, în funcție de accizele din statul membru de destinație, de exemplu:

- țigarete, numărul de bucăți, exprimat în mii;
- țigări și țigări de foi, greutatea netă;
- alcool și băuturi alcoolice, litri la temperatura de 20 ° C cu două zecimale;
- produse energetice cu excepția păcurii, litri la temperatura de 15 ° C.

Căsuța 11. Greutate brută: greutatea brută a transportului.

Căsuța 12. Greutate netă: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor.

Căsuța 13. Prețul facturii/valoarea comercială: suma totală a facturii care include și acciza. În cazul în care circulația nu are nicio legătură cu vânzarea, trebuie introdusă și valoarea comercială. În acest caz se adaugă mențiunea "nu în scop de vânzare".

Căsuța 14. Certificate: acest spațiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pe exemplarul 2.

1. În cazul anumitor vinuri, atunci când se consideră necesar, certificatul referitor la originea și calitatea produselor, conform legislației comunitare.

2. În cazul anumitor băuturi spirtoase, certificatul referitor la locul de producție, conform legislației comunitare.

3. În cazul berii produse de micii producători independenți conform definiției din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool și băuturi alcoolice, pentru care se intenționează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinație, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că berea a fost produsă de o mică berărie independentă cu o producție a anului anterior de hectolitri de bere."

4. În cazul alcoolului etilic produs de o mică distilerie, conform definiției din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool și băuturi alcoolice, pentru care se intenționează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinație, certificarea expeditorului astfel: "Prin prezenta se certifică faptul că produsul descris a fost fabricat de o mică distilerie cu o producție a anului anterior de hectolitri de alcool pur."

Căsuța 15. Societatea semnatarului etc.: documentul trebuie completat de către sau în numele persoanei responsabile pentru circulația produselor. Dacă expeditorul solicită să i se returneze exemplarul 3 cu un certificat de recepție, acesta va fi menționat.

Căsuța A. Mențiuni privind verificarea: autoritățile competente trebuie să înregistreze pe exemplarele 2 și 3 controalele efectuate. Toate observațiile trebuie să fie semnate, datate și ștampilate de către funcționarul responsabil.

Căsuța B. Certificat de primire: trebuie să fie transmis de către primitor și trebuie returnat expeditorului dacă acesta din urmă îl solicită expres în scopul restituirii accizelor.

www.consultanta-contabilitate.ro

DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE
pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- față -

2	1. Expeditor Nr. de TVA (Nume și adresa)	2. Număr de referință al operațiunii	
Exemplar pentru expeditor	2. Primitor Nr. de TVA (Nume și adresa)	3. Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume și adresa)	
	5. Transportator / mijloace de transport	6. Numărul de referință și data declarației	
	7. Locul livrării		
2	8. Mărci și număr de identificare, nr. și tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (Codul NC)	
		10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)
			12. Greutatea netă (kg)
		13. Prețul de facturare / valoarea comercială	
	14. Certificate (pentru unele vinuri și băuturi spirtoase, - mici fabrici de bere, mici distilerii)		
	A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă. Continuarea pe verso (exemplarele 2 și 3)	15. Căsuțele 1 – 13 corect completate Restituirea exemplarului 3	
		Da ☐ Nu	
		☐ (*) solicitată	
		Societatea semnatară și numărul de telefon	
		Numele semnatarului	
	Locul și data		
	Semnătura		

(*) Bifați căsuța corespunzătoare

www.consultanta-contabilitate.ro

B. CERTIFICAREA RECEPȚIEI

Produse recepționate de primitor

Data Locul Numărul de referință
.....

Accizele au fost plătite (*) / declarate pentru plată autorității competente.

Data Numărul de referință
.....

Alte observații ale primitorului:

Locul/Data Numele semnatarului
Semnătura

(*) Tăiați mențiunea inutilă.

A. Mențiuni privind verificarea (continuare)

DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE

pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

- față -

3	1. Expeditor Nr. de TVA (Nume și adresa)	2. Număr de referință al operațiunii	
Exemplar pentru expeditor	2. Primitor r. de TVA (Nume și adresa) N	3. Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume și adresa)	
	5. Transportator / mijloace de transport	6. Numărul de referință și data declarației	
	7. Locul livrării		
3	8. Mărci și număr de identificare, nr. și tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (Codul NC)	
		10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)
			12. Greutatea netă (kg)
		13. Prețul de facturare / valoarea comercială	
	14. Certificate (pentru unele vinuri și băuturi spirtoase, - mici fabrici de bere, mici distilerii)		
	A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă. Continuarea pe verso (exemplarele 2 și 3)	15. Căsuțele 1 – 13 corect completate Restituirea exemplarului 3	
		Da ☐ Nu ☐	
		(*) solicitată	
		Societatea semnatară și numărul de telefon	
		Numele semnatarului	
	Locul și data		
	Semnătura		

--	--

(*) Bifați căsuța corespunzătoare

www.consultanta-contabilitate.ro

B. CERTIFICAREA RECEPȚIEI

Produse recepționate de primitor

Data Locul Numărul de referință
.....

Accizele au fost plătite (*) / declarate pentru plată autorității competente.

Data Numărul de referință
.....

Alte observații ale primitorului:

Locul/Data Numele semnatarului
.....
Semnătura

(*) Tăiați mențiunea inutilă.

A. Mențiuni privind verificarea (continuare)

Nr. înregistrare	Data
------------------------	------------

C E R E R E
privind acordarea autorizației de reprezentant fiscal

1. Numele	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Str. Nr. Bl. Sc. Et. Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele și numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale alte persoane de contact	
8. Descrierea activităților economice desfășurate în România	
9. Numele, adresa și codul fiscal ale persoanelor afiliate cu solicitantul	
10. Dacă solicitantul este persoană juridică, numele, adresa și codul numeric personal ale fiecărui administrator; se vor anexa și cazierele judiciare ale administratorilor	
11. Arătați dacă solicitantul (sau, în cazul în care solicitantul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracțiunile prevăzute în legislația fiscală.	☐ Da ☐ Nu
12. Anexați actul constitutiv al societății care îi permite desfășurarea activității de reprezentant fiscal	
13. Anexați copia actului de reprezentare încheiat cu vânzătorul	
14. Anexați confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize	
15. Nivelul garanției Anexați scrisoarea de bonitate bancară.	

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Numele și prenumele

.....

Semnătura solicitantului

.....

Data

C E R E R E

de restituire a accizelor în cazul vânzării la distanță în trimestrul anul

Nr. crt.	Statul membru de destinație	Numărul de ordine corespunzător livrării	Descrierea produselor expediate			
			Codul NC al produsului	U.M	Cantitatea	Suma solicitată a fi restituită*)
0	1	2	3	4	5	6

*) Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinație.

Numele și prenumele

.....

Data

Semnătura solicitantului

.....

www.consultanta-contabilitate.ro

Denumirea destinatarului înregistrat/reprezentantului fiscal

.....

Cod accize/Cod identificare fiscală

Localitatea/județul/sector

Strada Nr.

Bloc Scara Etaj Ap. Cod poștal

SITUAȚIE CENTRALIZATOARE
privind achizițiile și livrările de produse accizabile
în luna anul

Data	Proveniența/ Destinația (3)	Cod accize expeditor/ Cod identif. fiscală destinatar	Cod produs accizabil	Codul NC al produsului	Starea produsului (vrac/ îmbuteliat) (V/I)	Densitate la 15° C kg/l (4)	Concentrație grad alcoolic/ grad Plato (5)	Recipienți (5)		Cantitate	
								Capacitate nominală	nr.	kg	Litri

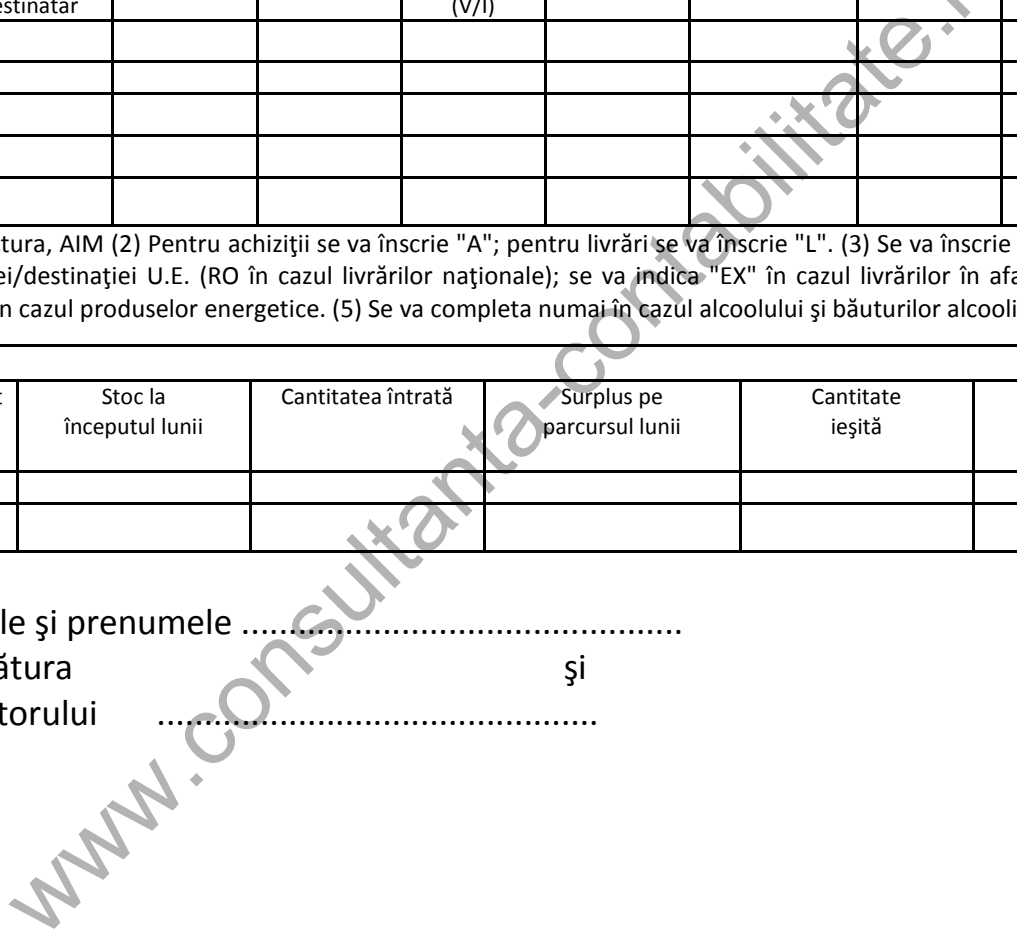
(1) eDA, DI, factura, AIM (2) Pentru achiziții se va înscrie "A"; pentru livrări se va înscrie "L". (3) Se va înscrie indicativul țării în cazul provenienței/destinației U.E. (RO în cazul livrărilor naționale); se va indica "EX" în cazul livrărilor în afara U.E. (4) Se va completa numai în cazul produselor energetice. (5) Se va completa numai în cazul alcoolului și băuturilor alcoolice.

U.M.	Vrac/îmbuteliat (V/I)	Stoc la începutul lunii	Cantitatea întrată	Surplus pe parcursul lunii	Cantitate ieșită	Pierderi	Stoc efect

Numele și prenumele

Semnătura și
operatorului

ștampila
Data

III. Livrări (exprimate în hectolitri alcool pur)

U.M.	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieșiri (D)				Utilizate în activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	
			Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize	Fără accize					
							Regim suspensiv					Scutire
							Teritoriul național	U.E.	Export			

Cantitățile de alcool se exprimă în hectolitri, cu două zecimale. Datele aferente (A), (B), (C), (D) și (E) sunt corespunzătoare operațiunilor desfășurate în perioada de raportare; Diferența (G) = A + B + C - D - E - F
Diferența = stoc inițial + (cantități produse) + intrări - ieșiri - stoc final

Data

Conducătorul antrepozitului fiscal
Semnătura și ștampila

www.consultanta-contabilitate.ro

Denumirea antrepozitului fiscal.....
 Cod accize.....
 Localitatea.....județul/sectorul.....
 Strada.....Nr.
 Cod poștal.....
 Domiciliul fiscal.....

SITUAȚIA
privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal
de producție de vinuri/băuturi fermentate/produse intermediare
în luna.....anul.....

I. Materii prime

Stoc inițial (A)		Intrări (B)						Utilizat (C)		Stoc final (D)	
Cantitate	Concentrație	Operații interne		U.E.		Import		Cantitate	Concentrație	Cantitate	Concentrație
		Cantitate	Concentrație	Cantitate	Concentrație	Cantitate	Concentrație				

A - cantitățile de materii prime existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare.
 B - Cantitățile de materii prime și de produse în curs de fabricație intrate în antrepozit - se va avea în vedere data din documentele de circulație corespunzătoare fiecărei proveniențe/raport de primire. C - cantități de materie primă utilizate pe parcursul lunii la procesul de producție al produselor intermediare. D - Stoc final - cantitățile de materii prime existente în antrepozit la sfârșitul lunii. E - Diferența - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula: stoc inițial + intrări - utilizări - stoc final (E = A + B - C - D)

II. Produse în curs de fabricație

Cod NC	U.M.	Stoc inițial	Intrări	Ieșiri		Stoc final
				Către alte depozite	Pentru prelucrare finală	

III. Livrări (exprimate în hectolitri)

M.	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieșiri (D)				Utilizate în activitatea proprie (E)
			Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize	Fără accize			
							Regim suspensiv			
							Teritoriul național	U.E.	Export	

A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare. B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei. C - Cantitățile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire. D - Ieșiri cu accize - cantitățile de produse eliberate pentru consum; ieșiri fără accize - cantitățile fiecăror produse intermediare ieșite în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor. E - cantități de produse obținute în antrepozit și care ulterior sunt utilizate ca materie primă în urma unui proces de producție. F - stocul final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii. G - Diferența - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: $G = A + B + C - D - E - F$

Data

.....

Conducătorul antrepozitului fiscal

Semnătura și ștampila

www.consultanta-contabilitate.ro

Denumirea antrepozitului fiscal.....
 Cod accize.....
 Localitatea..... județul/sectorul.....
 Strada.....nr.....
 Cod poștal.....
 Domiciliul fiscal.....

SITUAȚIA

privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal de producție de bere în luna.....anul.....

I. Materii prime

Denumire	Kilograme	% extract sec	Denumire	Kilograme	% extract sec
Malț			Alte materii de extracție		
Orz			Malț colorat		
Orez și griș			Bere		
Porumb			Altele...		
Zahăr și glucoză					

II. Bere fabricată în hectolitri

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieșiri				Consum (F)	Stoc final (G)	Diferență (H)		
					Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize (D)		Fără accize (E)						
								Grad Plato mediu	Consum	Regim suspensiv					Operațiuni scutite	

A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare. B - Cantitățile de bere produse în antrepozit pe parcursul lunii. C - Cantitățile de bere intrate în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D - Ieșiri cu accize: Gradul Plato mediu - dacă berea eliberată în consum prezintă diverse grade Plato, se va înscrie gradul mediu ponderat. Ex: 1000 hl bere de 12 grade Plato; 2000 hl bere de 13 grade Plato; 3000 hl de bere de 14 grade Plato

$$(1000 \times 12) + (2000 \times 13) + (3000 \times 14)$$

Gradul Plato mediu ponderat = = 13,33

$$1000 + 2000 + 3000$$

F - consum propriu de materii prime, în scopul realizării produsului finit; G - stocul final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; H - Diferența - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: H = A + B + C - D - E - F - G

Data.....

Conducătorul antrepozitului
 fiscal
 Semnătura și ștampila

Denumirea antrepozitului fiscal.....
 Cod accize.....
 Localitatea.....județul/sectorul.....
 Strada.....Nr.
 Cod poștal.....
 Domiciliul fiscal.....

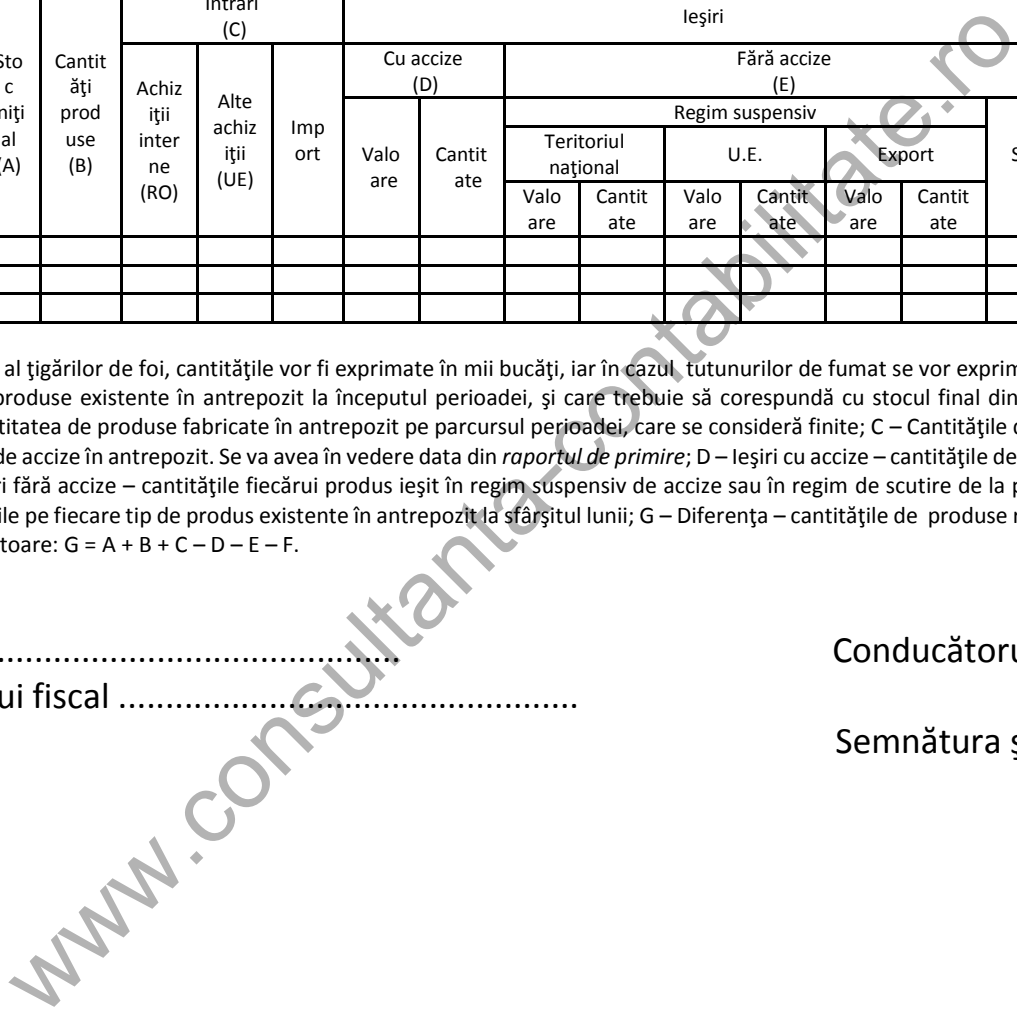
SITUAȚIA
privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal
de producție tutunuri prelucrate
în lunaanul

Cod produs accizabil	Cod N C	U. M.	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieșiri								Stoc final (F)	Diferența (G)	
					Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize (D)		Fără accize (E)								Scutire
								Valoare	Cantitate	Regim suspensiv			Scutire					
					Teritoriul național		U.E.			Export								
Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate	Valoare	Cantitate													

În cazul țigaretelor, al țigărilor de foi, cantitățile vor fi exprimate în mii bucăți, iar în cazul tutunurilor de fumat se vor exprima în kg.
 A – Cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B – Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei, care se consideră finite; C – Cantitățile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din *raportul de primire*; D – Ieșiri cu accize – cantitățile de produse eliberate în consum; E – Ieșiri fără accize – cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor; F – Stoc final – cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; G – Diferența – cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: $G = A + B + C - D - E - F$.

Data
 antrepozitului fiscal

Conducătorul
 Semnătura și ștampila

Denumirea antrepozitului fiscal.....
 Cod accize.....
 Localitatea.....județul/sectorul.....
 Strada.....Nr.
 Cod poștal.....
 Domiciliul fiscal.....

SITUAȚIA
privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal
de producție de produse energetice
în luna.....anul.....

J.M.	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieșiri				Autoconsum (F)		
			Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize (D)	Fără accize (E)			Scutiri	Cu accize	Fără accize
							Regim suspensiv					
							Teritoriul național	U.E.	Export			

Cantitățile de produse se vor înscrie în tone sau 1000 litri potrivit anexei de la titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare sunt stabilite nivelurile accizelor.

A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B – Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se consideră finite; C – Cantitățile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din *raportul de primire*; D – Ieșiri cu accize - cantitățile de produse eliberate în consum; E - cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor pentru consum; E - ieșiri fără accize – cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F – Autoconsum – cantitățile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal; G - Stocul final – cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; H – Diferența – cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: $H = A + B + C - D - E - F - G$

Data

Conducătorul antrepozitului fiscal

Semnătura și ștampila

www.consultanta-contabilitate.ro

Denumirea antrepozitului fiscal.....
 Cod accize.....
 Localitatea.....județul/sectorul.....
 Strada.....Nr.
 Cod poștal.....
 Domiciliul fiscal.....

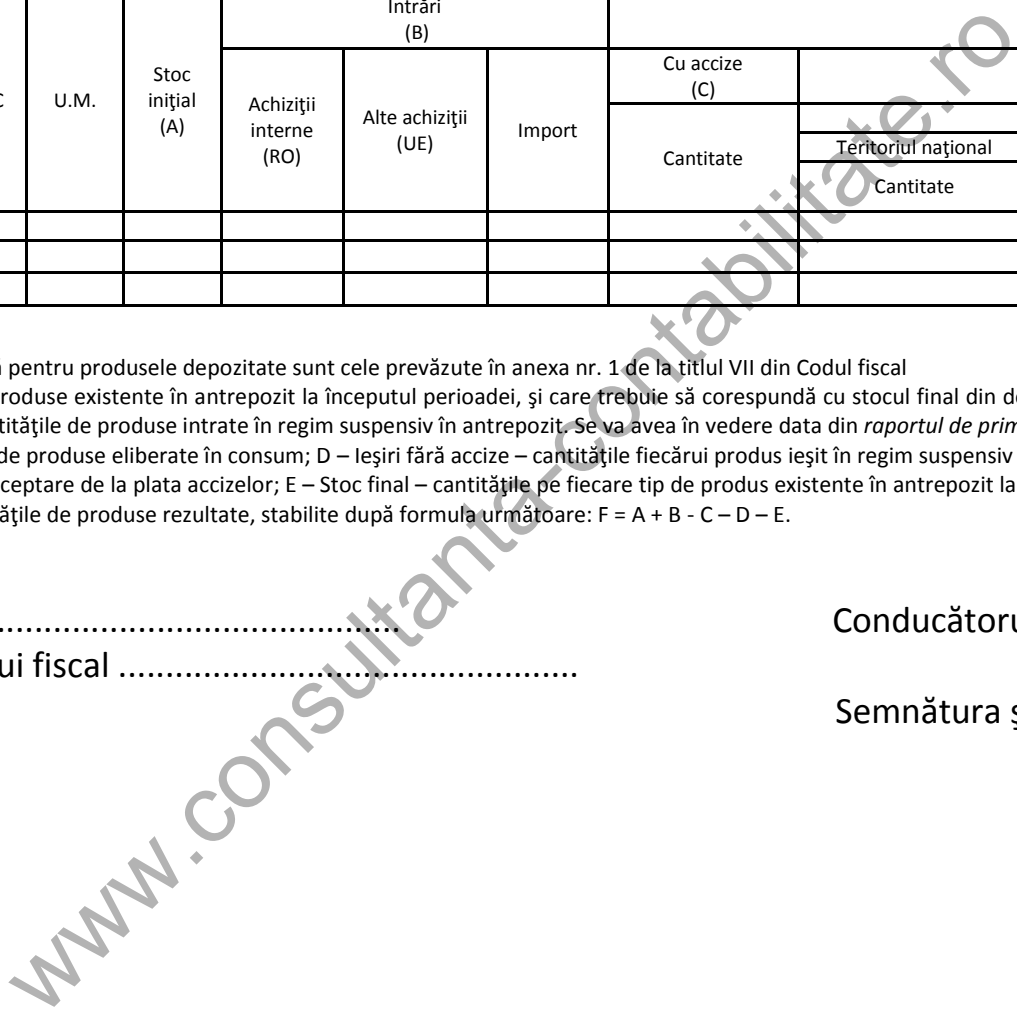
SITUAȚIA
privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal
de depozitare
în lunaanul

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc inițial (A)	Intrări (B)			Ieșiri			
				Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize (C)	Fără accize (D)		
								Cantitate	Regim suspensiv	
							Teritoriul național		U.E.	

Unitățile de măsură pentru produsele depozitate sunt cele prevăzute în anexa nr. 1 de la titlul VII din Codul fiscal
 A – Cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei, și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B – Cantitățile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din *raportul de primire*; C – Ieșiri cu accize – cantitățile de produse eliberate în consum; D – Ieșiri fără accize – cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire/exceptare de la plata accizelor; E – Stoc final – cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; F – Diferența – cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: $F = A + B - C - D - E$.

Data
 antrepozitului fiscal

Conducătorul
 Semnătura și ștampila

CERTIFICAT DE SCUTIRE DE ACCIZE (RO)

Seria nr. (opțional)

1. INSTITUȚIA/PERSOANA BENEFICIARĂ

Denumirea/numele
 Strada și numărul
 Codul poștal, locul

2. AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU VIZARE

(Denumire, adresă și număr de telefon)

.....

3. DECLARAȚIA BENEFICIARULUI

Instituția/persoana beneficiară ⁽¹⁾ declară:

(a) că produsele prevăzute la căsuța 5 sunt destinate ⁽²⁾:

☐ Pentru uzul oficial al:	☐ Pentru uzul personal al:
☐ Unei misiuni diplomatice străine	☐ Unui membru al unei misiuni diplomatice străine
☐ Unei reprezentanțe consulare străine	☐ Unui membru al unei reprezentanțe consulare străine
☐ Unei organizații internaționale	☐ Unui membru din conducerea unei organizații internaționale
☐ Forței armate a unui stat parte la
Tratatul Atlanticului de Nord (NATO)
(Denumirea instituției) (vezi căsuța 4) |

(b) că produsele descrise la căsuța 5 corespund condițiilor și limitelor aplicabile scutirii, și

(c) că informațiile de mai sus sunt reale.

Prin prezenta, instituția sau persoana beneficiară se obligă ca în cazul în care produsele nu corespund condițiilor scutirii sau în cazul în care produsele nu au fost utilizate în scopul prevăzut, prin prezenta să achite accizele care s-ar datora în

.....
 Locul, data

.....
 Numele și statutul semnatarului

.....
 Ștampila

4. ȘTAMPILA INSTITUȚIEI (în cazul scutirii pentru uz personal)

.....
 Locul, data

ȘTAMPILA

.....
 Numele și statutul semnatarului

(continuă pe verso)

.....
 Semnătura

5. DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITĂ SCUTIREA DE ACCIZE

A. Informații cu privire la antrepozitul fiscal autorizat/furnizorul de gaz natural și electricitate

1. Numele și adresa

2. Codul de accize

(opțional)

B. Informații cu privire la produse

Nr.	Descrierea detaliată a produselor (3) (sau referința la formularul de comandă atașat)	Cantitatea sau numărul	Valoarea fără accize		Moneda
			Valoarea unitară	Valoarea totală	

Suma totală

6. CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ

Livrarea produselor descrise la căsuța 5 îndeplinește

- în totalitate
- până la cantitatea de (număr) ⁽⁴⁾
condițiile de scutire de accize

.....
Locul, data**ȘTAMPILA**
Numele și statutul semnatarului.....
Semnătura**7. PERMISIUNEA DE A FOLOSI ȘTAMPILA (doar în caz de scutire pentru uz oficial)**

Prin scrisoarea nr. din

(referire la dosar)

(data)

..... i se acordă permisiunea de către
(denumirea instituției beneficiare)..... de a folosi ștampila în cadrul căsuței 6
(denumirea autorității competente).....
Locul, data**ȘTAMPILA**
Numele și statutul semnatarului.....
Semnătura⁽¹⁾ Tăiați dacă este cazul⁽²⁾ Bifați rubrica potrivită⁽³⁾ Tăiați spațiul care nu este utilizat. Această obligație se aplică și în cazul în care este anexat formularul de comandă.⁽⁴⁾ Bifați bunurile care nu sunt scutite la căsuța 5

INSTRUCȚIUNI DE COMPLETARE LA ANEXA Nr. 50

1. Pentru antrepozitarul autorizat, acest certificat este utilizat ca document justificativ pentru scutirea de la plata accizelor a produselor destinate instituțiilor/persoanelor beneficiare, în sensul art. 12 alin. (1) din Directiva 2008/118/CE. În acest sens, se va emite un certificat distinct pentru fiecare antrepozitar. Antrepozitarul trebuie să păstreze acest certificat în evidențele proprii potrivit prevederilor legale aplicabile în statul său membru.

2. a) Specificațiile generale cu privire la hârtia ce trebuie utilizată sunt stabilite în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989.

Hârtia trebuie să fie albă pentru toate exemplarele și trebuie să aibă 210 mm x 297 mm cu o toleranță maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce privește lungimea.

Certificatul de scutire se emite în două exemplare:

- un exemplar care se păstrează de expeditor;
- un exemplar care însoțește documentul administrativ electronic tipărit.

b) Orice spațiu neutilizat în căsuța 5.B se va bara, astfel încât să nu fie posibile adăugări.

c) Documentul trebuie completat lizibil și într-o manieră care să nu permită ștergerea datelor. Nu sunt permise ștersături sau corecturi. Documentul trebuie completat într-o limbă recunoscută de statul membru gazdă.

d) Dacă descrierea produselor (căsuța 5.B a certificatului) se referă la un formular de comandă întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru gazdă, instituția/persoana beneficiară va trebui să atașeze o traducere.

e) Pe de altă parte, dacă certificatul este întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru al antrepozitarului, instituția/persoana beneficiară va anexa o traducere a informațiilor cu privire la produsele din căsuța 5.B.

f) Limbă recunoscută înseamnă una dintre limbile oficiale utilizate în statul membru sau orice altă limbă oficială din Comunitate, pe care statele membre o declară ca fiind utilizabilă în acest sens.

3. Prin declarația din căsuța 3 a certificatului, instituția/persoana beneficiară furnizează informațiile necesare pentru evaluarea solicitării de scutire în statul membru gazdă.

4. Prin declarația de la căsuța 4 a certificatului, instituția confirmă detaliile în căsuțele 1 și 3 a) ale documentului și certifică faptul că persoana beneficiară face parte din personalul instituției.

5. a) Trimiterea la formularul de comandă (căsuța 5.B) trebuie să conțină cel puțin data și numărul comenzii. Formularul de comandă trebuie să conțină toate elementele înscrise în căsuța 5 a certificatului. Dacă acest certificat trebuie vizat de autoritatea competentă a statului membru gazdă, formularul de comandă va trebui să fie și el vizat.

b) Indicația privind codul de accize al antrepozitarului autorizat.

c) Moneda se indică folosindu-se un cod din 3 litere, potrivit standardului internațional ISO 4217, stabilit de Organizația Internațională de Standardizare.

6. Declarația instituției/persoanei beneficiare menționată anterior se autentifică la căsuța 6 prin ștampila autorității competente din statul membru gazdă. Autoritatea

respectivă poate condiționa aprobarea de acordul unei alte autorități din statul membru în care se găsește. Obținerea acestui acord depinde de autoritatea competentă.

7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea competentă poate dispensa instituția beneficiară de obligația de a solicita ștampila în cazul scutirii pentru utilizare oficială. Instituția beneficiară menționează această dispensă la căsuța 7 din certificat.

www.consultanta-contabilitate.ro

CERERE
de restituire a accizei în baza prevederilor [art. 206⁵⁶](#) din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului

.....
.....

2. Adresa din România: localitatea, str.

..... nr., sectorul, codul poștal, codul de
identificare fiscală județul

În conformitate cu prevederile [art. 206⁵⁶](#) alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin prezenta cerere solicităm restituirea accizelor aferente cantității de litri de, achiziționați conform centralizatorului anexat.

Solicităm restituirea prin virament în contul, deschis la

Numele și prenumele

Semnătura solicitantului Data

www.consultanta-contabilitate.ro

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție / depozitare

Sediul:

Județul.....Sectorul.....Localitatea.....

Strada.....Nr.....BloculScaraEtajAp.....

Codul poștal.....Telefon/fax.....

Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

JURNAL
privind livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv
pentru aviație
în luna.....anul.....

Nr. crt.	Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Beneficiarul livrării						
				Antrepozite de depozitare				Alți beneficiari		
				Denumirea operatorului	Codul de accize	Numărul și data facturii	Cantitatea livrată	Denumirea operatorului	Codul de identificare fiscală	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
TOTAL										

Certificată de conducerea antrepozitului

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

.....

Data

www.consultanta-contabilitate.ro

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție / depozitare

.....

Sediul:

Județul.....Sectorul.....Localitatea.....

Strada.....Nr.....BloculScaraEtajAp.....

Codul poștal.....Telefon/fax.....

Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

JURNAL
privind livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv
pentru navigație
în luna.....anul.....

Cod dus zabil	Cod NC	U.M.	Beneficiarul livrării								
			Antrepozite de depozitare				Alți beneficiari				
			Denumirea operatorului	Codul de accize	Numărul și data facturii	Cantitatea livrată	Denumirea operatorului	Codul de identificare fiscală	Numărul și data facturii	Cantitatea livrată	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
			TOTAL					TOTAL			

Numele

și

prenumele

.....

.....

Semnătura și ștampila

Data

www.consultanta-contabilitate.ro

Denumirea operatorului economic

.....
 Sediul:
 Județul.....Sectorul.....Localitatea.....
 Strada.....Nr.....BloculScaraEtajAp.....
 Codul poștal.....Telefon/fax.....
 Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

JURNAL
privind achizițiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv
pentru navigație
în luna.....anul.....

Cantitatea operatorului e ¹⁾	Numărul și data facturii	Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Furnizor				Beneficiarul livrării	
					Denumirea	Codul de identificare fiscală	Codul de accize	Cantitatea achiziționată	Denumirea operatorului economic	Nr. de înmatriculare navei
	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
TOTAL										

¹⁾ Se va specifica AF dacă aprovizionarea se face de la un antrepozitar autorizat, Dî dacă produsele provin din achiziții intracomunitare proprii în calitate de destinatar înregistrat sau IM dacă produsele provin din operațiuni proprii de import.

Certificată de conducerea operatorului economic distribuitor

Numele

și

prenumele

.....

.....

Semnătura și ștampila

Data

www.consultanta-contabilitate.ro

MACHETELE
timbrelor și banderolelor

a) Timbre pentru marcarea țigaretelor și produselor din tutun

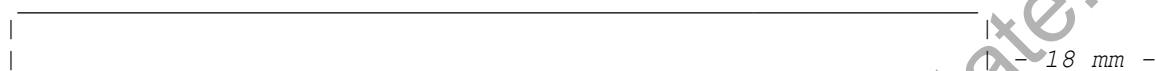
- 45 mm -

b) Banderole pentru marcarea produselor intermediare și a alcoolului etilic

- ambalaje individuale cu capacitatea peste sau egală cu 500 ml:

- 160 mm -

- 80 mm -

- ambalaje individuale cu capacitatea sub 500 ml:

- 120 mm -

- 60 mm -

- ambalaje individuale cu capacitatea sub 50 ml:

- 60 mm -

- 40 mm -

NOTA DE COMANDĂ Nr.
pentru timbre și banderole din
(ziua) (luna) (anul)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/antrepozitarului autorizat pentru depozitare/operatorului înregistrat/operatorului neînregistrat/importatorului autorizat

.....

.....

Codul de identificare fiscală

Codul de accize

Codul de marcare

Sediul:

Județul Sectorul Localitatea

.....

Str Nr.

Bl. Sc. Etaj Ap.

Cod poștal

Telefon/fax

Dimensiunile marcajului	Tipul de produs	Cantitatea de marcaje - buc. -	Prețul unitar (fără TVA) - lei -	Valoarea - lei -	Valoarea TVA - lei -	Valoarea totală - lei -
TOTAL:	*		*			

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila solicitantului

Data aprobării comenzii .

Numărul marcajelor aprobate

.....

Modalitatea de plată

.....

Conducătorul autorității vamale
teritoriale

Numele și prenumele

.....

Semnătura și ștampila

.....

EVIDENȚA achiziționării, utilizării și returnării marcajelor în luna anul

Denumirea antrepozitarului autorizat /destinatarului înregistrat /importatorului autorizat

Sediul:

Județul Sectorul Localitatea

Str Nr. Blocul Scara Etaj Ap.

Codul poștal Telefon/fax

Codul de identificare fiscală

Codul de accize Codul de marcare

Nr. crt.		Numărul de timbre	Numărul de banderole
	Pentru producția internă		
1	Stoc la începutul lunii		
2	Cumpărări în cursul lunii		
3	TOTAL (rd. 1 + rd. 2)		
4	Marcaje utilizate pentru produsele din producția internă		
5	Marcaje deteriorate		
6	TOTAL marcaje utilizate (rd. 4 + rd. 5)		
7	Stoc la sfârșitul lunii (rd. 3 – rd. 6)		
	Pentru achiziții intracomunitare sau achiziții din import		
1	Stoc la începutul lunii (la producător)		
2	Stoc la începutul lunii (la antrepozitarul autorizat pentru depozitare/destinatarul înregistrat/importator)		
3	Cumpărări în cursul lunii		
4	Expediate producătorului		
5	TOTAL marcaje la producător (rd. 1 + rd. 4)		
6	Marcaje reintroduse în țară		
7	Marcaje deteriorate în procesul de producție		
8	TOTAL marcaje utilizate de producător (rd. 6 + rd. 7)		
9	Stoc la producător la sfârșitul lunii (rd. 5 – rd. 8)		
10	Stoc la sfârșitul lunii la antrepozitarul autorizat pentru depozitare / destinatarul înregistrat / importator (rd. 2 + rd. 3 – rd. 4)		

Certificată de conducerea operatorului economic

Verificat de

Data

Data

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

EVIDENȚA
marcajelor deteriorate și a celor distruse
în luna anul

Denumirea antrepozitarului autorizat /destinatarului/importatorului autorizat

 Sediul:
 Județul Sectorul Localitatea

 Str Nr.

 Blocul Scara Etaj Ap. Codul poștal
 Telefon/fax
 Codul de identificare fiscală
 Codul de accize
 Codul de marcare

Nr. crt.	Cauzele deteriorării	Numărul de timbre	Numărul de banderole
TOTAL	X		

Certificată de conducerea operatorului economic
 Data
 Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila

Autoritatea vamală teritorială
 Verificat de
 Semnătura
 Data

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat

.....

MARCAJE DETERIORATE

	Loc pentru lipire	

Numele și prenumele persoanei care le-a utilizat

.....

Semnătura

.....

Semnătura șefului de secție

.....

www.consultanta-contabilitate.ro

	Nr. înregistrare		Data
--	------------------------	--	------------

DECLARAȚIE
privind înregistrarea micilor producători de vinuri liniștite

1. Denumirea operatorului economic / Numele și prenumele	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Str.Nr. Bl. Sc. Et..... Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală / Codul numeric personal	
5. Descrierea activității ce urmează a se desfășura	
6. Mențiuni privind instalațiile și spațiile de producție deținute	

Semnătura și ștampila

Data

.....

.....

ANEXA 1

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

PROCES-VERBAL DE PRELEVARE

Nr. /

Încheiat astăzi,, la sediul, dată la care s-a procedat, în baza comenzii (nr. și emitent), la prelevarea a trei eșantioane de în greutate netă totală de (sau volum net total) kg (l) din lotul cu factura nr.

Cele trei eșantioane au următoarea destinație:

- a) un eșantion este destinat laboratorului, în scopul eliberării certificatului de expertiză;
- b) un eșantion este destinat antrepozitarului autorizat/importatorului și se va transmite cu proces-verbal;
- c) un eșantion este destinat biroului vamal la care se efectuează vămuirea.

Eșantioanele au fost prelevate conform normativelor în vigoare în România, și anume:

.....

Eșantioanele au fost ambalate, etichetate și sigilate cu sigiliul (sigiliile) nr.

.....

Prezentul proces-verbal a fost încheiat în 4 exemplare, câte unul pentru fiecare parte semnatară.

Partea semnatară	Numele și prenumele	Delegația sau împuternicirea	Semnătura
Reprezentantul antrepozitarului autorizat / importatorului			
Împuternicitul laboratorului agreat			
Delegatul Oficiului pentru Protecția Consumatorului			

ANEXA 2

**la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal**

Autoritatea Națională a Vămirilor
Biroul vamal

DOCUMENT

de liberă circulație a alcoolului, distilatelor și a băuturilor spirtoase, în vrac, provenite din import

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului
Codul unic de înregistrare
Adresa
Data intrării în vamă
Furnizorul extern și țara de proveniență
Numărul și data facturii externe
Denumirea produselor și concentrația alcoolică exprimată în procente de volum
.....
Cantitate importată
Destinația

Conducerea biroului vamal,
.....

Data

www.consultanta-contabilitate.ro

ANEXA 3la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Figura 23 - Registru privind situația importurilor de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase în vrac și destinațiile acestora - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, la pagina 137.

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului
Codul unic de înregistrare
Sediul

REGISTRU
privind situația importurilor de alcool, de distilate și de băuturi spirtoase în vrac și destinațiile acestora

Importuri realizate						Modul de valorificare
Nr. crt.	D.V.I. (număr și dată)	Tipul produsului	Cantitatea (litri alcool pur)	Valoarea accizelor (lei)	Documentul de plată a accizelor	Cantitățile utilizate în producția proprie (litri alcool pur)
0	1	2	3	4	5	6

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,
.....

www.consultanta-contabilitate.ro

ANEXA 4la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Figura 24 - Situația privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, la pagina 138.

Denumirea antrepozitarului autorizat/importatorului
Codul unic de înregistrare
Sediul

SITUAȚIA

privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor în luna anul

- A - prelucrată
B - vândută în regim suspensiv
C - vândută în afara regimului suspensiv
D - Denumirea beneficiarului
E - Cantități livrate/prelucrate - litri alcool pur -

Factură/ Aviz	Cantitate			D	Codul unic de înregistrare	Autorizația		E	Prețul unitar - lei/ UM -	Valoarea - lei -	Acciza - lei -			
	alcoool pur -	A	B			C	de antrepozit fiscal					număr	data	
număr	data	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL	x						x	x	x					

Conducerea antrepozitarului autorizat/importatorului,
.....

www.consultanta-contabilitate.ro

la normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VIII din Codul fiscal

Figura 25 - Situație centralizatoare privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor - se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, la pagina 139.

Autoritatea fiscală teritorială

SITUAȚIE CENTRALIZATOARE
privind modul de valorificare a alcoolului/distilatelor în luna anul

Nr crt	Denumirea antrepozitarului autorizat/ importatorului	Cantitatea - litri alcool pur -				Valoarea - lei -	Acciza - lei -
		realizată	prelucrată	vândută în regim suspensiv	vândută în afara regimului suspensiv		
0	1	2	3	4	5	6	7
	TOTAL						

Conducătorul autorității fiscale teritoriale,
.....

Data

Norme metodologice:

ART. 247

1. Pentru identificarea localităților și încadrarea acestora pe ranguri de localități se au în vedere, cumulativ, prevederile:

a) Legii nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 2/1968;

b) Legii nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a IV-a - Rețeaua de localități, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 24 iulie 2001, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 351/2001.

2. Ierarhizarea funcțională a localităților urbane și rurale, potrivit prevederilor Legii nr. 351/2001, este următoarea:

a) rangul 0 - Capitala României, municipiu de importanță europeană;

b) rangul I - municipii de importanță națională, cu influență potențială la nivel european;

- c) rangul II - municipii de importanță interjudețeană, județeană sau cu rol de echilibru în rețeaua de localități;
- d) rangul III - orașe;
- e) rangul IV - sate reședință de comune;
- f) rangul V - sate componente ale comunelor și sate aparținând municipiilor și orașelor.

3. În aplicarea prezentului titlu, localităților componente ale orașelor și municipiilor li se atribuie aceleași ranguri cu cele ale orașelor și ale municipiilor în al căror teritoriu administrativ se află, potrivit prevederilor Legii nr. 2/1968.

4. (1) Delimitarea zonelor și stabilirea numărului acestora, atât în intravilanul, cât și în extravilanul localităților, se stabilesc prin hotărârile adoptate de către consiliile locale potrivit [art. 247](#) lit. b) din Codul fiscal, în funcție de poziția terenului față de centrul localității, de rețelele edilitare, precum și de alte elemente specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale, pe baza documentațiilor de amenajare a teritoriului și de urbanism, a registrelor agricole, a evidențelor specifice cadastrului imobiliar-edilitar sau a oricăror alte evidențe agricole sau cadastrale.

(2) Numărul zonelor din intravilanul localităților poate fi egal sau diferit de numărul zonelor din extravilanul localităților.

5. Identificarea zonelor atât în intravilanul, cât și în extravilanul localităților se face prin literele: A, B, C și D.

6. (1) În cazul în care la nivelul unității administrativ-teritoriale se impun modificări ale delimitării zonelor, consiliile locale pot adopta hotărâri în acest sens numai în cursul lunii mai pentru anul fiscal următor. Neadoptarea de modificări ale delimitării zonelor în cursul lunii mai corespunde opțiunii consiliilor locale respective de menținere a delimitării existente a zonelor pentru anul fiscal următor.

(2) Dacă în cursul anului fiscal se modifică rangul localităților ori limitele intravilanului/extravilanului, după caz, impozitul pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, precum și impozitul pe teren, atât în cazul persoanelor fizice, cât și al celor juridice, se modifică potrivit noii ierarhizări a localității sau noii delimitări a intravilanului/extravilanului, după caz, începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), impozitul pe clădiri și impozitul pe teren datorate se determină, din oficiu, de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, fără a se mai depune o nouă declarație fiscală, după ce în prealabil le-a fost adusă la cunoștință contribuabililor modificarea rangului localității sau a limitelor intravilanului/extravilanului, după caz.

7. În cazul municipiului București, atribuțiile prevăzute la pct. 4 - 6 alin. (1) se îndeplinesc de către Consiliul General al Municipiului București.

8. Pentru asigurarea unei stabilități în ceea ce privește delimitarea zonelor, se recomandă ca aceasta să aibă caracter multianual.

9. (1) În cazul în care numărul de zone din intravilan este același cu numărul de zone din extravilan, se utilizează următoarea corespondență:

- a) zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan;
- b) zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan;
- c) zona C din intravilan are corespondent zona C din extravilan;
- d) zona D din intravilan are corespondent zona D din extravilan.

(2) La unitățile administrativ-teritoriale în cazul cărora elementele specifice permit delimitarea a mai puțin de 4 zone, consiliile locale pot face aceasta, numai după cum urmează:

- a) în cazul în care delimitează 3 zone, acestea sunt: zona A, zona B și zona C;
- b) în cazul în care delimitează 2 zone, acestea sunt: zona A și zona B;
- c) în cazul în care delimitează o singură zonă, aceasta este zona A.

(3) În cazurile în care numărul de zone din intravilan este diferit de numărul de zone din extravilan, corespondența dintre zone se face după cum urmează:

a) în intravilan se delimitează doar zona A, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C și D; pentru acest caz, oricare zonă din extravilan are corespondent numai zona A din intravilan;

b) în intravilan se delimitează zonele: A și B, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C și D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, iar oricare dintre zonele: B, C și D din extravilan au corespondent numai zona B din intravilan;

c) în intravilan se delimitează zonele: A, B și C, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B, C și D; pentru acest caz, zona A din extravilan are corespondent zona A din intravilan, zona B din extravilan are corespondent zona B din intravilan, iar oricare dintre zonele C și D din extravilan au corespondent numai zona C din intravilan;

d) în intravilan se delimitează zonele: A, B, C și D, iar în extravilan se delimitează zonele: A, B și C; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, zona B din intravilan are corespondent zona B din extravilan, iar oricare dintre zonele C și D din intravilan au corespondent numai zona C din extravilan;

e) în intravilan se delimitează zonele: A, B, C și D, iar în extravilan se delimitează zonele A și B; pentru acest caz, zona A din intravilan are corespondent zona A din extravilan, iar oricare dintre zonele B, C și D din intravilan au corespondent numai zona B din extravilan;

f) în intravilan se delimitează zonele A, B, C și D, iar în extravilan se delimitează doar zona A; pentru acest caz, oricare dintre zonele din intravilan au corespondent numai zona A din extravilan.

(4) Pentru aplicarea prevederilor [art. 258](#) alin. (4) din Codul fiscal, zonele identificate prin cifre romane au următoarele echivalențe: zona I = zona A, zona II = zona B, zona III = zona C și zona IV = zona D. Aceste echivalențe se utilizează și pentru zonele din extravilanul localităților stabilite în anul 2003 pentru anul 2004.

(5) Prevederile alin. (3) sunt sistematizate în formă tabelară, după cum urmează:

	INTRAVILAN		Corespondența zonelor în cazul în care nr. zonelor din intravilan este diferit de nr. zonelor din extravilan	EXTRAVILAN	
	OPȚIUNEA	ZONA		ZONA	OPȚIUNEA
lit. a)	X	A	< ----- ^ ^ ^	A	X
		B		B	X
		C		C	X

		D	_____	D	X
lit. b)	X	A	<-----	A	X
	X	B	<----- ^ ^	B	X
		C	_____	C	X
		D	_____	D	X
lit. c)	X	A	<-----	A	X
	X	B	<-----	B	X
	X	C	<----- ^	C	X
		D	_____	D	X
lit. d)	X	A	----->	A	X
	X	B	----->	B	X
	X	C	-----> ^	C	X
	X	D	_____	D	
lit. e)	X	A	----->	A	X
	X	B	----->	B	X
	X	C	_____ ^ ^	C	
	X	D	_____	D	
lit. f)	X	A	----->	A	X
	X	B	_____ ^ ^ ^	B	
	X	C	_____	C	
	X	D	_____	D	

10. Dicționarul cuprinzând semnificația unor termeni și noțiuni utilizate în activitatea de stabilire, control și colectare a impozitelor și taxelor va fi aprobat prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului administrației și internelor.

Norme metodologice:

ART. 248

11. (1) Constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor, sectoarelor municipiului București sau județelor, după caz, următoarele resurse financiare:

A. impozitele și taxele locale, instituite prin prezentul titlu, respectiv:

a) impozitul și taxa pe clădiri

b) impozitul și taxa pe teren

- c) impozitul pe mijloacele de transport
- d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor;
- e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate;
- f) impozitul pe spectacole;
- g) taxa hotelieră;
- h) taxele speciale;
- i) alte taxe locale;

B. amenzile și penalitățile aferente impozitelor și taxelor locale prevăzute la lit. A;

C. dobânzile pentru plata cu întârziere a impozitelor și taxelor locale prevăzute la lit. A;

D. impozitele și taxele instituite prin:

a) Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. **173** din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 146/1997;

b) Impozitul stabilit în condițiile **art. 77¹** alin. (1) și (3) se distribuie în cotă de 50% la bugetul unităților administrativ-teritoriale pe teritoriul cărora se află bunurile imobile ce au făcut obiectul înstrăinării;

c) Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 117/1999.

(2) Comuna, orașul, municipiul, sectorul municipiului București și județul sunt titulare ale codului de înregistrare fiscală, precum și ale conturilor deschise la unitățile teritoriale de trezorerie și contabilitate publică, prin reprezentantul legal al acestora, în calitate de ordonator principal de credite.

(3) Tabloul cuprinzând valorile impozabile, impozitele și taxele locale, alte taxe asimilate acestora, precum și amenzile care se indexează/ajustează/actualizează anual prin hotărâre a Guvernului reprezintă anexă la prezentele norme metodologice, având în structura sa:

a) valorile impozabile prevăzute la **art. 251** alin. (3) din Codul fiscal;

b) impozitele și taxele locale, inclusiv taxele prevăzute la **art. 295** alin. (11) lit. b) - d) din Codul fiscal, care constau într-o anumită sumă în lei;

c) amenzile prevăzute la **art. 294** alin. (3) și (4) din Codul fiscal.

12. (1) Persoanele fizice și persoanele juridice prevăzute de **titlul IX** din Codul fiscal, precum și de prezentele norme metodologice, în calitatea lor de contribuabil, au obligația să contribuie prin impozitele și taxele locale stabilite de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului București sau de consiliile județene, după caz, între limitele și în condițiile legii, la cheltuielile publice locale.

(2) Contribuabilii, persoane fizice, care desfășoară activități economice pe baza liberei inițiative, precum și cei care exercită în mod autonom sau prin asociere orice profesie liberă sunt:

a) persoanele fizice care exercită activități independente în mod autonom sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea realizării de activități, cum sunt: asociațiile familiale, asociațiile agricole sau altele asemenea și care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoană juridică;

b) persoanele fizice care exercită orice profesii, cum sunt cele: medicale, de avocatură, notariale, de expertiză contabilă, de expertiză tehnică, de consultantă fiscală, de contabil

autorizat, de consultant de plasament în valori imobiliare, de arhitectură, de executare judecătorească, cele autorizate să execute lucrări de specialitate din domeniile cadastrului, geodeziei și cartografiei sau alte profesii asemănătoare desfășurate în mod autonom, în condițiile legii, și care nu întrunesc elementele constitutive ale contribuabilului - persoană juridică.

(3) În categoria comercianților, contribuabili - persoane juridice, se cuprind: regiile autonome, societățile și companiile naționale, societățile bancare și orice alte societăți comerciale care se organizează și își desfășoară activitatea în oricare dintre domeniile specifice producției, prestărilor de servicii, desfacerii produselor sau altor activități economice, cooperativele meșteșugărești, cooperativele de consum, cooperativele de credit sau orice alte entități - persoane juridice care fac fapte de comerț, astfel cum sunt definite de Codul comercial.

(4) În categoria unităților economice ale persoanelor juridice de drept public, ale organizațiilor politice, sindicale, profesionale, patronale și cooperatiste, instituțiilor publice, asociațiilor, fundațiilor, federațiilor, cultelor religioase și altora asemenea se cuprind numai acele unități aparținând acestor persoane juridice care desfășoară activități în oricare dintre domeniile prevăzute la alin. (3).

(5) Comunicarea datelor din evidența populației ce privesc starea civilă, domiciliul sau reședința persoanelor fizice, precum și actualizarea acestor date în sistem informatic se asigură de către structurile teritoriale de specialitate ale Direcției Generale de Evidență Informatizată a Persoanei, la cererea autorităților administrației publice locale, fără plată.

13. Resursele financiare prevăzute la pct. 11 alin. (1) sunt întrebuințate în întregime de către autoritățile administrației publice locale pentru executarea atribuțiilor și responsabilităților acestora, în condițiile legii.

14. (1) La stabilirea impozitelor și taxelor locale se va avea în vedere respectarea următoarelor principii:

a) principiul transparenței - autoritățile administrației publice locale au obligația să își desfășoare activitatea într-o manieră deschisă față de public;

b) principiul aplicării unitare - autoritățile administrației publice locale asigură organizarea executării și executarea în concret, în mod unitar, a prevederilor **titlul IX** din Codul fiscal și ale prezentelor norme metodologice, fiindu-le interzisă instituirea altor impozite sau taxe locale în afara celor prevăzute de **titlul IX** din Codul fiscal; taxele speciale, instituite pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, se încasează numai de la acestea, potrivit regulamentului aprobat de consiliile locale, de Consiliul General al Municipiului București sau de consiliile județene, după caz, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale;

c) principiul autonomiei locale - consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București și consiliile județene stabilesc impozitele și taxele locale între limitele și în condițiile **titlul IX** din Codul fiscal și ale prezentelor norme metodologice; acest principiu corespunde Cartei europene a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, ratificată prin Legea nr. 199/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997.

(2) Potrivit prevederilor [art. 1](#) alin. (3) din Codul fiscal, dispozițiile referitoare la impozitele și taxele locale prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispozițiile [titlul IX](#) din Codul fiscal.

15. (1) Impozitele și taxele locale anuale se calculează prin rotunjire, în sensul că fracțiunile sub 0,50 lei inclusiv se neglijează, iar cea ce depășește 0,50 lei se întregeste la 1 leu, prin adaos. Rotunjirea se aplică la fiecare tip de creanță în parte, respectiv creanță principală sau creanță accesorie.

(2) Pentru orice calcule intermediare privind impozitele și taxele locale, altele decât cele prevăzute la alin. (1), rotunjirea se face la leu, în sensul că orice fracțiune din acesta se întregeste la un leu, prin adaos.

(3) Prin sintagma calcule intermediare privind impozitele și taxele locale prevăzută la alin. (2) se înțelege:

a) calculul pentru perioade mai mici de un an;

b) calculul bonificației prevăzute la [art. 255](#) alin. (2), [art. 260](#) alin. (2) și [art. 265](#) alin. (2) din Codul fiscal;

c) determinarea nivelurilor/valorilor ca efect al aplicării unor coeficienți de corecție sau cote de impozitare;

d) determinarea ratelor pe termene de plată;

e) determinarea nivelurilor impozitelor și taxelor locale care constau într-o anumită sumă în lei, ca efect al majorării anuale prevăzute la [art. 287](#) din Codul fiscal;

f) orice alte calcule neprevăzute la lit. a) - e) și care nu privesc cuantumul impozitelor și taxelor locale determinate pentru un an fiscal.

(4) Ori de câte ori, din acte, din măsurători sau din calcule, după caz, suprafața pentru determinarea impozitelor și taxelor locale are o mărime exprimată în fracțiuni de mp, aceasta nu se rotunjește.

(5) Pentru calculul termenelor se au în vedere prevederile art. 101 din Codul de procedură civilă, respectiv:

a) termenele se înțeleg pe zile libere, neintrând în calcul nici ziua când a început, nici ziua când s-a sfârșit termenul;

b) termenele stabilite pe ore încep să curgă de la miezul nopții zilei următoare;

c) termenul care începe la data de 29, 30 sau 31 a lunii și se sfârșește într-o lună care nu are o asemenea zi se va considera împlinit în cea din urmă zi a lunii;

d) termenele stabilite pe ani se sfârșesc în ziua anului corespunzător zilei de plecare;

e) termenul care se sfârșește într-o zi de sărbătoare legală sau când serviciul este suspendat se va prelungi până la sfârșitul primei zile de lucru următoare; nu se consideră zile de lucru cele care corespund repausului săptămânal.

(6) Potrivit prevederilor alin. (5), în cazul în care termenul de plată a oricăror impozite și taxe locale expiră într-o zi de sărbătoare legală, de repaus săptămânal sau când serviciul este suspendat, în condițiile legii, plata se consideră în termen dacă este efectuată până la sfârșitul primei zile de lucru următoare. Data în funcție de care se acordă bonificația pentru plata cu anticipație reprezintă termen de plată.

Norme metodologice:

ART. 249

16. Impozitul pe clădiri se datorează bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este situată clădirea.

17. (1) Contribuabili, în cazul impozitului pe clădiri, sunt proprietarii acestora, indiferent de clădire și de locul unde sunt situate în România. Contribuabilii datorează impozitul pe clădiri și în situația în care clădirea este administrată sau folosită de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate și pentru care locatarul sau concesionarul datorează chirie ori redevență în baza unui contract de închiriere, locațiune sau concesiune, după caz.

(2) În cazul clădirilor proprietate publică sau privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare ori în folosință, după caz, se datorează taxa pe clădiri, care reprezintă sarcina fiscală doar pentru persoanele juridice, concesionari, locatari, titulari ai dreptului de administrare sau de folosință, după caz, în condiții similare impozitului pe clădiri. Dacă o persoană juridică - concesionar, locatar, titular al dreptului de administrare sau de folosință - încheie ulterior contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință pentru aceeași clădire cu alte persoane, taxa pe clădiri va fi datorată de utilizatorul final.

(3) Contribuabilii prevăzuți la alin. (2) vor anexa la declarația fiscală, în fotocopie semnată pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosință a clădirii respective. În situația în care în acest act nu sunt înscrise valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanei juridice care a hotărât concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosință a clădirii, precum și data înregistrării în contabilitate a clădirii respective, iar în cazul efectuării unor reevaluări, data ultimei reevaluări, la act se anexează, în mod obligatoriu, un certificat emis de către proprietari, prin care se confirmă realitatea mențiunilor respective.

18. (1) Identificarea proprietăților atât în cazul clădirilor, cât și în cel al terenurilor cu sau fără construcții, situate în intravilanul localităților rurale și urbane, precum și identificarea domiciliului fiscal al contribuabililor se fac potrivit Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Fiecare proprietate situată în intravilanul localităților se identifică prin adresa acesteia, individualizată prin denumirea proprie a străzii și a numărului de ordine atribuit după cum urmează:

a) pe partea stângă a străzii se începe cu numărul 1 și se continuă cu numerele impare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii;

b) pe partea dreaptă a străzii se începe cu numărul 2 și se continuă cu numerele pare, în ordine crescătoare, până la capătul străzii.

(3) În cazul blocurilor de locuințe, precum și în cel al clădirilor alipite situate în cadrul aceleiași curți - lot de teren, care au un sistem constructiv și arhitectonic unitar și în care sunt situate mai multe apartamente, datele despre domiciliu/reședință/sediu cuprind strada, numărul, blocul, scara, etajul, apartamentul.

(4) Sunt considerate clădiri distincte, având elemente proprii de identificare a adresei potrivit alin. (1) - (3), după cum urmează:

a) clădirile distanțate spațial de celelalte clădiri amplasate în aceeași curte - lot de teren, precum și clădirile legate între ele prin pasarele sau balcoane de serviciu;

b) clădirile alipite, situate pe loturi alăturate, care au sisteme constructive și arhitectonice diferite - fațade și materiale de construcție pentru pereții exteriori, intrări separate din stradă, curte sau grădină - și nu au legături interioare.

(5) Adresa domiciliului fiscal al oricărui contribuabil, potrivit prevederilor prezentului punct, se înscrie în registrul agricol, în evidențele compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, precum și în orice alte evidențe specifice cadastrului imobiliar-edilitar.

(6) La elaborarea și aprobarea nomenclurii stradale se au în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 63/2002 privind atribuirea sau schimbarea de denumiri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 30 august 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 48/2003.

(7) Fiecare proprietate situată în extravilanul localităților, atât în cazul clădirilor, cât și în cel al terenurilor cu sau fără construcții, se identifică prin numărul de parcelă, acolo unde aceasta este posibil, sau prin denumirea punctului, potrivit toponimiei/denumirii specifice zonei respective, astfel cum este înregistrată în registrul agricol.

19. *** Abrogat

20. Pentru aplicarea prevederilor [art. 249](#) alin. (4) din Codul fiscal se identifică următoarele situații:

a) clădire aflată în proprietate comună, dar fiecare dintre contribuabili au determinate cotele-părți din clădire, caz în care impozitul pe clădiri se datorează de fiecare contribuabil proporțional cu partea din clădire corespunzătoare cotelor-părți respective;

b) clădire aflată în proprietate comună, dar fără să aibă stabilite cotele-părți din clădire pe fiecare contribuabil, caz în care impozitul pe clădiri se împarte la numărul de coproprietari, fiecare dintre aceștia datorând în mod egal partea din impozit rezultată în urma împărțirii.

Norme metodologice:

ART. 250

21. Noțiunea instituții publice, menționată la [art. 250](#) alin. (1) pct. 1 din Codul fiscal, reprezintă o denumire generică ce include: Parlamentul, Administrația Prezidențială, Guvernul, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice, alte autorități publice, instituții publice autonome, unitățile administrativ-teritoriale, precum și instituțiile și serviciile publice din subordinea acestora, cu personalitate juridică, indiferent de modul de finanțare.

22.

(1) Prin sintagma „încăperi care sunt folosite pentru activități economice”, menționată la [art. 250](#) alin. (1) pct. 1 - 5, 7, 11, 14, 15 și 17 din Codul fiscal, se înțelege spațiile utilizate pentru realizarea oricăror activități de producție, comerț sau prestări de servicii, astfel cum sunt definite în Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, altele decât destinațiile specifice categoriilor de clădiri care nu sunt supuse impozitului pe clădiri. La stabilirea

impozitului pe clădiri și a taxei pe clădiri, se ia în considerare și orice fel de contract încheiat în urma căruia se obține un venit.

(2) Pentru calculul impozitului pe clădiri în cazul incintelor care sunt folosite pentru activități economice, se vor efectua următoarele operațiuni:

a) se determină suprafața construită desfășurată a clădirii;

b) se determină suprafața construită desfășurată a incintelor care sunt folosite pentru activități economice;

c) se determină cota procentuală din clădire ce corespunde incintelor care sunt folosite pentru activități economice, prin împărțirea suprafeței prevăzute la lit. b) la suprafața prevăzută la lit. a);

d) se determină valoarea de inventar a incintelor care sunt folosite pentru activități economice, prin înmulțirea valorii de inventar a clădirii cu cota procentuală determinată la lit. c);

e) se determină impozitul pe clădiri corespunzător incintelor care sunt folosite pentru activități economice, prin înmulțirea valorii determinate la lit. d) cu cota de impozit prevăzută la [art. 253](#) alin. (2) sau alin. (6) din Codul fiscal, după caz;

f) în cazul în care consiliul local/Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe clădiri potrivit [art. 287](#) din Codul fiscal, impozitul pe clădiri datorat este cel care corespunde rezultatului înmulțirii prevăzute la lit. e) cu cota de majorare respectivă.

23. (1) Prin sintagma clădirile care, prin destinație, constituie lăcașuri de cult, menționată la [art. 250](#) alin. (1) pct. 3, se înțelege bisericile - locașurile de închinăciune, casele de rugăciuni - și anexele acestora. Termenul lăcaș este variantă a termenului locaș.

(2) Anexele bisericilor se referă la orice incintă care are elementele constitutive ale unei clădiri, proprietatea oricărui cult recunoscut oficial în România, cum ar fi: clopotnița, cancelaria parohială, agheasmatarul, capela mortuară, casa parohială cu dependențele sale, destinată ca locuință a preotului/preoților slujitori/personalului deservent, incinta pentru aprins lumânări, pangarul, troița, magazia pentru depozitat diverse obiecte de cult, așezământul cu caracter social-caritabil, arhondaricul, chilia, trapeza, incinta pentru desfășurarea activităților cu caracter administrativ-bisericesc, reședința chiriarhului, precum și altele asemenea; prin așezământ cu caracter social-caritabil se înțelege căminul de copii, azilul de bătrâni, cantina socială sau orice altă incintă destinată unei activități asemănătoare.

(3) Beneficiază de scutiile prevăzute la [art. 250](#) alin. (1) pct.3 din Codul fiscal cultele religioase care îndeplinesc condițiile din Legea nr. 489/2006 privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor.

(4) Cultele religioase recunoscute oficial în România sunt:

a) Biserica Ortodoxă Română;

b) Biserica Romano-Catolică;

c) Biserica Română Unită cu Roma (Greco-Catolică);

d) Biserica Reformată (Calvină);

e) Biserica Evanghelică Lutherană de Confesiune Augustană (C.A.);

f) Biserica Evanghelică Lutherană Sinodo-Presbiterială (S.P.);

g) Biserica Unitariană;

h) Biserica Armeană;

i) Cultul Creștin de Rit Vechi;

- j) Biserica Creștină Baptistă;
- k) Cultul Penticostal - Biserica lui Dumnezeu Apostolică;
- l) Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea;
- m) Cultul Creștin după Evanghelie;
- n) Biserica Evanghelică Română;
- o) Cultul Musulman;
- p) Cultul Mozaic;
- r) Organizația Religioasă "Martorii lui Iehova";
- s) alte culte religioase recunoscute oficial în România.

24. (1) Nu intră sub incidența impozitului pe clădiri, construcțiile care nu întrunesc elementele constitutive ale unei clădiri, prevăzute de [art. 249](#) alin. (5).

(2) Construcțiile care până la data de 1 ianuarie 2007 au fost avizate prin hotărârile adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București ca fiind de natură similară construcțiilor speciale, pentru care nu s-a datorat impozitul pe clădiri pe durata existenței construcției și care nu au elementele constitutive ale unei clădiri, sunt scutite până la data când intervin modificări care determină datorarea de impozit. În această ultimă situație, contribuabilii în cauză au obligația ca în termen de 30 de zile calendaristice de la data apariției modificării să depună declarația fiscală.

(3) În cazul construcțiilor care până la data de 1 ianuarie 2007 aveau elementele constitutive ale clădirii și pentru care, prin hotărâre a consiliului local/Consiliului General al Municipiului București adoptată până la această dată s-a respins cererea, contribuabilul respectiv datorează impozitul pe clădiri în condițiile [titlul IX](#) din Codul fiscal.

(4) Clădirile aflate în domeniul public al statului și în administrarea Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat», atribuite conform legii, prevăzute la [art. 250](#) alin. (1) pct. 7 din Codul fiscal, sunt cele ce intră sub incidența prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 60/2005 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome «Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat», cu modificările și completările ulterioare.

(5) *** Abrogat

25. *** Abrogat

26. *** Abrogat

27. Atât persoanele fizice cât și persoanele juridice, inclusiv instituțiile publice, pentru clădirile pe care le dobândesc, construiesc sau înstrăinează au obligația să depună declarațiile fiscale, conform [art. 254](#) alin. (5) din Codul fiscal, la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale ale comunelor, orașelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului București, în a căror rază se află clădirile, chiar dacă, potrivit prevederilor Codului fiscal, pentru acestea nu datorează impozit pe clădiri sau sunt scutite de la plata acestui impozit.

Norme metodologice:

ART. 251

28. Impozitul pe clădiri în cazul contribuabililor persoane fizice, se determină pe bază de cotă de impozitare, indiferent de locul în care se află situată clădirea, respectiv, în mediul

urban sau mediul rural, prin aplicarea cotei de impozitare de 0,1% la valoarea impozabilă a clădirii.

29. (1) Pentru determinarea valorii impozabile a clădirilor, stabilită pe baza criteriilor și normelor de evaluare prevăzute de [art. 251](#) alin. (3) din Codul fiscal, se au în vedere instalațiile cu care este dotată clădirea, respectiv:

a) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prezentate în coloana 1 acele clădiri care sunt dotate, cumulativ, cu instalații de apă, de canalizare, electrice și de încălzire, după cum urmează:

1. clădirea se consideră dotată cu instalație de apă dacă alimentarea cu apă se face prin conducte, dintr-un sistem de aducțiune din rețele publice sau direct dintr-o sursă naturală - puț, fântână sau izvor - în sistem propriu;

2. clădirea se consideră că are instalație de canalizare dacă este dotată cu conducte prin care apele menajere sunt evacuate în rețeaua publică;

3. clădirea se consideră că are instalație electrică dacă este dotată cu cablaje interioare racordate la rețeaua publică sau la o sursă de energie electrică - grup electrogen, microcentrală, instalații eoliene sau microhidrocentrală;

4. clădirea se consideră că are instalație de încălzire dacă aceasta se face prin intermediul agentului termic - abur sau apă caldă de la centrale electrice, centrale termice de cartier, termoficare locală sau centrale termice proprii - și îl transmit în sistemul de distribuție în interiorul clădirii, constituit din conducte și radiatoare - calorifere, indiferent de combustibilul folosit - gaze, combustibil lichid, combustibil solid, precum și prin intermediul sobelor încălzite cu gaze/convectoarelor;

b) se încadrează pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana a doua, acele clădiri care nu se regăsesc în contextul menționat la lit. a), respectiv cele care nu au nici una dintre aceste instalații sau au una, două ori trei astfel de instalații.

(2) Mențiunea cu privire la existența/inexistența instalațiilor se face prin declarația fiscală, model stabilit potrivit pct. 256.

(3) În situația în care, pe parcursul anului fiscal, clădirea încadrată pentru aplicarea valorilor impozabile prevăzute în coloana "Clădire fără instalații de apă, canalizare, electricitate sau încălzire (lei/mp)" din tabelul prevăzut la [art. 251](#) alin. (3) din Codul fiscal, face obiectul aplicării valorilor impozabile prevăzute în coloana 1-a, ca efect al dotării cu toate cele patru instalații, modificarea impozitului pe clădiri se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a apărut această situație, necesitând depunerea unei noi declarații fiscale. În mod similar se procedează și în situația în care la clădirea dotată cu toate cele patru instalații, pe parcursul anului fiscal, se elimină din sistemul constructiv oricare dintre aceste instalații, prevăzute la alin. (1) lit. a), pe bază de autorizație de desființare eliberată în condițiile legii.

30. Pentru determinarea valorilor impozabile, pe ranguri de localități și zone în cadrul acestora, atât pentru intravilan, cât și pentru extravilan, încadrarea clădirilor urmează încadrarea terenurilor efectuată de către consiliile locale, avându-se în vedere precizările de la pct. 1 - 9.

31. (1) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri, ce stă la baza calculului impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, rezultă din actul de proprietate sau din planul cadastral, iar în lipsa acestora, din schița/fișa clădirii sau din alte documente asemănătoare.

(2) Suprafața construită desfășurată a unei clădiri se determină prin însumarea suprafețelor secțiunilor tuturor nivelurilor sale, inclusiv suprafețele balcoanelor, ale logiilor și ale celor situate la subsol. În calcul nu se cuprind suprafețele podurilor care nu sunt utilizate ca locuință, precum și cele ale scărilor și teraselor neacoperite.

(3) Pentru calculul impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice, în cazul în care dimensiunile exterioare ale clădirii nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, suprafața construită desfășurată se determină prin înmulțirea suprafeței utile a clădirii cu coeficientul de transformare de 1,20 prevăzut la [art. 251](#) alin. (9) din Codul fiscal. Coeficientul de transformare servește la stabilirea relației dintre suprafața utilă, potrivit dimensiunilor interioare dintre pereți, și suprafața construită desfășurată determinată pe baza măsurărilor pe conturul exterior al clădirii.

(4) La stabilirea coeficientului de transformare menționat la alin. (3) s-a avut în vedere potențială diferență dintre suprafața construită desfășurată și suprafața utilă a clădirii; prin potențiala diferență se cuantifică suprafața secțiunii pereților, a balcoanelor, a logiilor, precum și a cotei-părți din eventualele incinte de deservire comună, acolo unde este cazul.

(5) Dacă în documente este înscrisă suprafața construită desfășurată a clădirii, determinată pe baza măsurărilor pe conturul exterior al acesteia, pentru determinarea impozitului pe clădiri nu se ia în calcul suprafața utilă și, implicit, nu se aplică coeficientul de transformare.

(6) În sensul prezentelor norme metodologice, termenii și noțiunile de mai sus au următoarele înțelesuri:

a) acoperiș - partea de deasupra care acoperă și protejează o clădire de intemperii, indiferent de materialul din care este realizat; planșeul este asimilat acoperișului în cazul în care deasupra acestuia nu mai sunt alte încăperi/incinte;

b) balcon - platformă cu balustradă pe peretele exterior al unei clădiri, comunicând cu interiorul prin una sau mai multe uși;

c) clădire finalizată - construcție care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

1. servește la adăpostirea de oameni, de animale, de obiecte, de produse, de materiale, de instalații și de altele asemenea;

2. are elementele structurale de bază ale unei clădiri, respectiv: pereți și acoperiș;

3. are expirat termenul de valabilitate prevăzut în autorizația de construire și nu s-a solicitat prelungirea valabilității acesteia ori clădirea a fost realizată fără autorizație de construire; pentru stabilirea impozitului pe clădiri, se ia în calcul numai suprafața construită desfășurată care are elementele de la pct. 2.

d) incintă de deservire comună - spațiu închis în interiorul unei clădiri, proprietatea comună a celor care dețin apartamente în aceasta, afectat scărilor, lifturilor, uscătoriilor sau oricăror alte utilități asemănătoare;

e) loggia - galerie exterioară încorporată unei clădiri, acoperită și deschisă către exterior printr-un șir de arcade sprijinite pe coloane sau pe stâlpi;

f) nivel - fiecare dintre părțile unei clădiri cuprinzând încăperile/incintele situate pe același plan orizontal, indiferent că acestea sunt la subsol, la nivelul solului sau la orice înălțime deasupra solului;

g) perete - element de construcție așezat vertical sau puțin înclinat, făcut din beton armat, din cărămidă arsă sau nearsă, din piatră, din lemn, din vălătuci, din sticlă, din mase

plastice sau din orice alte materiale, care limitează, separă sau izolează încăperile/incintele unei clădiri între ele sau de exterior și care susține planșeele, etajele și acoperișul;

h) suprafața secțiunii unui nivel - suprafața unui nivel, rezultată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al pereților, inclusiv suprafața balcoanelor și a logiilor; în cazul clădirilor care nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior al pereților, suprafața secțiunii unui nivel reprezintă suma suprafețelor utile ale tuturor încăperilor/incintelor, inclusiv a suprafețelor balcoanelor și a logiilor și a suprafețelor secțiunilor pereților, toate aceste suprafețe fiind situate la același nivel, la suprafețele utile ale încăperilor/incintelor adunând și suprafețele incintelor de deservire comună.

32. În categoria clădirilor supuse impozitului pe clădiri datorat de persoanele fizice se cuprind:

a) construcțiile utilizate ca locuință, respectiv unitățile construite formate din una sau mai multe camere de locuit, indiferent unde sunt situate, la același nivel sau la niveluri diferite, inclusiv la subsol sau la mezanin, prevăzute, după caz, cu dependențe și/sau alte spații de deservire;

b) construcțiile menționate la lit. a), dezafectate și utilizate pentru desfășurarea de profesii libere;

c) construcțiile-anexe situate în afara corpului principal de clădire, cum sunt: bucătăriile, cămărilor, pivnițele, grajdurile, magaziiile, garajele și altele asemenea;

d) construcțiile gospodărești, cum sunt: păturele, hambarele pentru cereale, șurele, fânăriile, remizele, șoproanele și altele asemenea;

e) orice alte construcții proprietatea contribuabililor, neprevăzute la lit. a) - d), care au elementele constitutive ale clădirii.

33. Pentru calculul impozitului pe clădiri, în cazul persoanelor fizice, sunt necesare următoarele date:

a) rangul localității unde se află situată clădirea;

b) teritoriul unde se află:

1. în intravilan; sau

2. în extravilan;

c) zona în cadrul localității, potrivit încadrării de la lit. b);

d) suprafața construită desfășurată a clădirii, respectiv:

1. cea determinată pe baza dimensiunilor măsurate pe conturul exterior al acesteia;

sau

2. în cazul în care clădirea nu poate fi efectiv măsurată pe conturul exterior, suprafața utilă a clădirii se înmulțește cu coeficientul de transformare de 1,20;

e) tipul clădirii și instalațiile cu care este dotată aceasta;

f) în cazul apartamentului, dacă acesta se află amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente;

g) data finalizării clădirii, respectiv, pentru:

1) clădirea care are o vechime de peste 50 de ani la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință;

2) clădirea care are o vechime cuprinsă între 30 de ani și 50 de ani inclusiv, la data de 1 ianuarie a anului fiscal de referință.

h) în cazul celor care au în proprietate două sau mai multe clădiri utilizate ca locuință, ordinea în care a fost dobândită clădirea, precum și care dintre aceste clădiri sunt închiriate,

în vederea majorării impozitului datorat de contribuabilii care intră sub incidența [art. 252](#) din Codul fiscal;

(h¹) majorarea stabilită în condițiile [art. 251](#) alin. (8) din Codul fiscal;

i) majorarea stabilită în condițiile [art. 287](#) din Codul fiscal pentru impozitul pe clădiri.

33¹. Pentru aplicarea prevederilor [art. 251](#) alin. (7), în cazul clădirii la care au fost executate lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, din punct de vedere fiscal, anul terminării se actualizează, astfel că acesta se consideră ca fiind cel în care au fost terminate aceste ultime lucrări.

34. (1) Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2004, în cazul unui abator, proprietatea unei persoane fizice:

A. Date despre clădire, potrivit structurii prevăzute la pct. 33:

a) rangul satului Amnaș care aparține orașului Săliște, unde este situat abatorul: V;

b) teritoriul unde se află: în extravilan;

c) zona în cadrul localității, potrivit încadrării de la lit. b): C;

d) suprafața construită desfășurată: 368,23 mp;

e) tipul clădirii: cu pereți din cărămidă arsă și dotată cu toate cele patru instalații menționate la pct. 29 alin. (1) lit. a);

f) nu este cazul;

g) data finalizării: 1 ianuarie 1951;

h) nu este cazul;

i) Consiliul Local al Comunei Săliște a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, stabilirea în intravilanul satului Amnaș, a unei singure zone, respectiv zona A, iar în extravilan a 4 zone, respectiv zona I, zona a II-a, zona a III-a și zona a IV-a, precum și majorarea impozitului pe clădiri cu 20% .

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului [art. 251](#) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața construită desfășurată a clădirii: este cea determinată pe baza măsurătorilor pe conturul exterior al clădirii, respectiv de: 368,23 mp.

2. Se determină valoarea impozabilă a acestei clădiri:

2.1. suprafața construită desfășurată prevăzută la pct. 1 se înmulțește cu valoarea impozabilă a clădirii cu pereți din cărămidă arsă, dotată cu toate cele patru instalații, respectiv cea din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - [art. 296](#) alin. (1)", corespunzător rândului 1 și coloanei 2, astfel: 368,23 mp x 669 lei/mp = 246.345,87 lei;

2.2. se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la [art. 251](#) alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A și rangului V, respectiv 1,05; deoarece numărul zonelor din intravilan este diferit de numărul zonelor din extravilan, având în vedere prevederile pct. 9 alin. (3) lit. a) și alin. (4) și ale pct. 30, pentru identificarea coeficientului de corecție în tabelul prevăzut la [art. 251](#) alin. (5) din Codul fiscal, zona a III-a din extravilan, potrivit delimitării efectuate în anul 2006 pentru anul 2007, are echivalentă zona C căreia îi corespunde zona A;

2.3. potrivit prevederilor [art. 251](#) alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.1 se ajustează cu coeficientul de corecție determinat la subpct. 2.2, respectiv: $246.345,87 \text{ lei} \times 1,05 = 258.663,16 \text{ lei}$;

2.4. abatorul fiind finalizat la data 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor [art. 251](#) alin. (8) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.3 se reduce cu 10%, sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,90, respectiv: $258.663,16 \text{ lei} \times 0,90 = 232.796,84 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c), fracțiunea de 0,84 lei se întregește la un leu prin adaos, iar valoarea impozabilă astfel calculată se rotunjește la 232.797 lei.

3. Se determină impozitul pe clădiri anual:

3.1. potrivit [art. 251](#) alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a clădirii determinate la subpct. 2.4 se aplică cota de impozitare prevăzută la [art. 251](#) alin. (2) din Codul fiscal de 0,1%, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,001, respectiv: $232.797 \text{ lei} \times 0,001 = 232,797 \text{ lei}$;

3.2. având în vedere prevederile [art. 296](#) alin. (1) din Codul fiscal, deoarece în anul 2006 pentru anul 2007, Consiliul Local al Comunei Săliște a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 20%, impozitul determinat la subpct. 3.1 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțește cu 1,20 respectiv: $232,797 \text{ lei} \times 1,20 = 279,35 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 0,35 fiind sub 50 de bani inclusiv, se neglijează, iar impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjește la 279 lei.

(2) În luna mai 2006, când s-au adoptat hotărârile prin care s-au stabilit impozitele și taxele locale pentru anul 2004, autoritatea deliberativă se intitula Consiliul Local al Comunei Săliște. Prin Legea nr. 336/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 498 din 10 iulie 2006, comuna Săliște, județul Sibiu, a fost declarată oraș, astfel că, potrivit prevederilor pct. 6 alin. (2), începând cu data de 1 ianuarie 2007, impozitul pe clădiri în cazul persoanelor fizice, se determină potrivit noii ierarhizări.

C. (1) Pentru aplicarea prevederilor [art. 251](#) alin. (8) din Codul fiscal, în cazul clădirii utilizate ca locuință, a cărei suprafață construită depășește 150 de metri pătrați, se are în vedere că valoarea impozabilă a acesteia, determinată în urma aplicării prevederilor alin. (1) - (7), se majorează cu câte 5% pentru fiecare 50 metri pătrați sau fracțiune din aceștia care depășesc cei 150 mp.

(2) Exemplu de calcul al impozitului pe clădiri pentru anul 2007, în cazul unei locuințe cu pereți exteriori din cărămidă arsă, ce are toate instalațiile, construită în anul 2000, situată într-o localitate de rangul III, zona B, pentru care consiliul local nu a hotărât majorarea impozitelor și taxelor locale conform [art. 287](#) din Codul fiscal:

Suprafața construită desfășurată mp	Impozit datorat în anul fiscal 2007 lei/an
150 mp inclusiv calcul pentru 150 mp	$150 \text{ mp} \times 669 \text{ RON/mp} \times 2,20$ (coeficientul de corecție) $\times 0,1\% = 221 \text{ RON}$
cuprinsă între 151 mp - 200 mp, inclusiv calcul pentru 175 mp	$175 \text{ mp} \times 669 \text{ RON/mp} \times 2,20 \times 105\% \times 0,1\% = 270 \text{ RON}$

cuprinsă între 201 mp - 250 mp, inclusiv calcul pentru 225 mp	225 mp x 669 RON/mp x 2,20 x 110% x 0,1% = 364 RON
cuprinsă între 251 mp - 300 mp inclusiv calcul pentru 275 mp	275 mp x 669 RON/mp x 2,20 x 115% x 0,1% = 465 RON
În continuare, în funcție de mărimea suprafeței locuinței, se are în vedere că pentru fiecare 50 de metri pătrați sau fracțiune din aceștia care depășesc 150 mp, valoarea impozabilă a clădirii se majorează cu câte 5% .	x

D. (1) Valoarea impozabilă pentru oricare dintre tipurile de clădiri, astfel cum sunt definite în tabelul prevăzut la alin. (3) al [art. 251](#) din Codul fiscal, reprezintă suma dintre:

a) valoarea determinată prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate pentru încăperile amplasate la celelalte niveluri decât cele prevăzute la lit. b) și c) cu valoarea impozabilă corespunzătoare unuia dintre tipurile A - D, după caz, exprimată în lei/m², din tabelul prevăzut la alin.(3) al [art. 251](#) din Codul fiscal; prin sintagma „celelalte niveluri decât cele prevăzute la lit. b) și c)” se înțelege parterul, mezaninul și/sau etajul/etajele, după caz;

b) valoarea determinată prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință, exprimate în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare unuia dintre tipurile A - D, după caz, exprimată în lei/m², din tabelul prevăzut la alin. (3) al [art. 251](#) din Codul fiscal, asupra căreia se aplică 75%;

c) valoarea determinată prin înmulțirea suprafeței construite desfășurate pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință, exprimate în metri pătrați, cu valoarea impozabilă corespunzătoare unuia dintre tipurile A - D, după caz, exprimată în lei/m², din tabelul prevăzut la alin. (3) al [art. 251](#) din Codul fiscal, asupra căreia se aplică 50%.

(2) În cazul clădirii care are încăperi amplasate la subsol, la demisol sau la mansardă utilizate atât ca locuință, cât și în alte scopuri decât cel de locuință, pentru nivelul respectiv, valoarea se calculează prin însumarea:

a) valorii determinate potrivit prevederilor alin. (1) lit. b), respectiv pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință;

b) valorii determinate potrivit prevederilor alin. (1) lit. c), respectiv pentru încăperile amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință.

(3) Pentru determinarea valorii impozabile, potrivit prevederilor alin. (1), se utilizează următoarea formulă:

$$V_{IC} = V_a + V_b + V_c = (S_a \times V_t) + [S_b \times (V_t \times 75\%)] + [S_c \times (V_t \times 50\%)]$$

unde:

V_a, reprezintă valoarea determinată potrivit prevederilor alin. (1) lit. a);

V_b, reprezintă valoarea determinată potrivit prevederilor alin. (1) lit. b);

V_c, reprezintă valoarea determinată potrivit prevederilor alin. (1) lit. c);

S_a, reprezintă suprafața construită desfășurată pentru încăperile prevăzute la alin. (1) lit. a), respectiv suprafața construită desfășurată a încăperilor amplasate la celelalte niveluri decât cele la subsol, la demisol și/sau la mansardă;

S_b, reprezintă suprafața construită desfășurată pentru încăperile prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv suprafața construită desfășurată a încăperilor amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate ca locuință;

S_c, reprezintă suprafața construită desfășurată pentru încăperile prevăzute la alin. (1) lit. c), respectiv suprafața construită desfășurată a încăperilor amplasate la subsol, la demisol și/sau la mansardă, utilizate în alte scopuri decât cel de locuință;

V_t, reprezintă valoarea corespunzătoare din tabelul prevăzut la alin. (3) al [art. 251](#) din Codul fiscal, exprimată în lei/m².

Norme metodologice:

ART. 252

35. Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice care au în proprietate mai multe clădiri, în afara celei/celor situate la adresa de domiciliu, se majorează conform prevederilor [art. 252](#) alin. (1)—(3) din Codul fiscal.

36. *** Abrogat.

37. *** Abrogat..

38. (1) O persoană fizică ce are în proprietate două clădiri datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea/clădirile de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri se determină potrivit [art. 251](#) din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei/celor de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri majorat potrivit [art. 252](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează prin înmulțirea impozitului pe clădiri, determinat potrivit [art. 251](#) din Codul fiscal, cu 65% sau, pentru ușurarea calculului, prin înmulțirea cu 1,65.

(2) Exemplu de calcul pentru impozitul pe clădiri aferent anului 2011, în cazul unui apartament, care reprezintă prima clădire în afara celei/celor de la adresa de domiciliu, proprietatea unei persoane fizice, corespunzător alin. (1) lit. b):

A. Date despre apartament:

a) rangul localității unde este situat apartamentul: 0;

b) teritoriul unde se află: în intravilan;

c) zona în cadrul localității, potrivit încadrării prevăzute la lit. b): A;

d) suprafața utilă a apartamentului: 107,44 m²;

e) tipul clădirii: cu pereți din cărămidă arsă și dotată cu toate cele 4 instalații prevăzute la pct. 29 alin. (1) lit. a);

f) amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente;

g) data finalizării: 31 decembrie 1950;

h) prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu;

i) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2010 pentru anul 2011, majorarea impozitului pe clădiri cu 20%.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe clădiri, astfel cum rezultă din economia textului [art. 251](#), [252](#) și [287](#) din Codul fiscal:

1. Aplicarea prevederilor [art. 251](#) se face după cum urmează:

1.1. Se determină suprafața construită desfășurată a apartamentului prin înmulțirea suprafeței utile cu coeficientul de transformare de 1,20, respectiv: $107,44 \text{ m}^2 \times 1,20 = 128,928 \text{ m}^2$, deoarece dimensiunile exterioare ale apartamentului nu pot fi efectiv măsurate pe conturul exterior, acesta având pereți comuni cu apartamentele învecinate, potrivit prevederilor [art. 251](#) alin. (9) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 31 din prezentele norme metodologice.

1.2. Se determină valoarea impozabilă a acestui apartament:

1.2.1. Suprafața construită desfășurată prevăzută la pct. 1 se înmulțește cu valoarea corespunzătoare clădirii cu pereți din cărămidă arsă, dotată cu toate cele 4 instalații, respectiv cea din tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3) — nivelurile stabilite în anul 2010 pentru anul 2011, astfel: $128,928 \text{ m}^2 \times 806 \text{ lei/m}^2 = 103.915,968 \text{ lei}$.

1.2.2. Se identifică coeficientul de corecție din tabelul prevăzut la [art. 251](#) alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător zonei A și rangului 0, respectiv 2,60; deoarece apartamentul este amplasat într-un bloc cu mai mult de 3 niveluri și 8 apartamente, potrivit prevederilor [art. 251](#) alin. (6) din Codul fiscal, acest coeficient de corecție se reduce cu 0,10, determinând astfel coeficientul de corecție specific acestui apartament: $2,60 - 0,10 = 2,50$.

1.2.3. Potrivit prevederilor [art. 251](#) alin. (5) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 2.1 se ajustează cu coeficientul de corecție determinat la subpct. 1.2.2, respectiv: $103.915,968 \text{ lei} \times 2,50 = 259.789,92 \text{ lei}$.

1.2.4. Apartamentul fiind finalizat înainte de 1 ianuarie 1951, potrivit prevederilor [art. 251](#) alin. (7) din Codul fiscal, valoarea impozabilă determinată la subpct. 1.2.3 se reduce cu 20% sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,80, respectiv: $259.789,92 \text{ lei} \times 0,80 = 207.831,936 \text{ lei}$.

2. Aplicarea prevederilor [art. 287](#) din Codul fiscal se face după cum urmează:

2.1. Potrivit [art. 251](#) alin. (1) din Codul fiscal, asupra valorii impozabile a apartamentului, determinată la subpct. 1.2.4, se aplică cota de impozitare prevăzută la [art. 251](#) alin. (2) din Codul fiscal de 0,1% sau, pentru ușurarea calculului, valoarea impozabilă se înmulțește cu 0,001, respectiv: $207.831,936 \text{ lei} \times 0,001 = 207,832 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c), fracțiunea de 0,832 lei se rotunjește prin adaos la numărul întreg, iar impozitul astfel calculat este de 208 lei.

2.2. Deoarece, în anul 2010 pentru anul 2011, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe clădiri cu 20%, impozitul determinat la subpct. 2.1 se majorează cu acest procent, conform următoarei formule de calcul:

$$I_{2011} = I_{\text{calc. Subp.2.1}} + p\% \times I_{\text{calc. Subp.2.1}},$$

unde:

I_{2011} — impozitul calculat potrivit [art. 251](#) din Codul fiscal, majorat cu procentul stabilit de către Consiliul General al Municipiului București potrivit [art. 287](#) din Codul fiscal pentru anul 2011;

$I_{\text{calc. Subp.2.1}}$ — impozitul calculat conform subpct. 2.1;

$p\%$ — procentul de majorare a impozitului pentru anul următor, ce poate lua valori între 0% și 20%, stabilit de către Consiliul General al Municipiului București pentru anul următor, respectiv pentru anul 2011 de 20%.

Pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțește cu 1,20, respectiv: $208 \text{ lei} \times 1,20 = 249,6 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 0,6 lei depășind 50 de bani se rotunjește la 1 leu, impozitul pe clădiri astfel determinat se rotunjește prin adaos la numărul întreg, la 250 lei.

3. Aplicarea prevederilor [art. 252](#) din Codul fiscal se face după cum urmează:

Potrivit prevederilor [art. 252](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, deoarece apartamentul este prima clădire în afara celei de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri determinat la subpct. 2.2 se majorează cu 65% sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe clădiri se înmulțește cu 1,65, respectiv: $250 \text{ lei} \times 1,65 = 412,5 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. c), fracțiunea de 0,5 lei se rotunjește prin adaos la numărul întreg, iar impozitul astfel calculat, datorat pentru anul 2011, este de 413 lei.

39. O persoană fizică ce deține în proprietate 3 clădiri datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea/clădirile de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri se determină potrivit [art. 251](#) din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleași caracteristici tehnice ca și cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit [art. 252](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se determină potrivit pct. 38 alin. (2);

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleași caracteristici tehnice ca și cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit [art. 252](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se determină prin aplicarea etapelor reglementate la pct. 38 alin. (2) lit. B subpct. 1 și 2, după care se aplică următorul algoritm de calcul:

$$250 + (150\% \times 250) = 625 \text{ lei,}$$

unde:

250 — impozitul rezultat în urma calculului prevăzut la pct. 38 alin. (2) lit. B subpct. 2.1;

150% — procentul cu care se majorează impozitul pe clădiri conform prevederilor [art. 252](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal.

Pentru ușurarea calculului, impozitul majorat se poate determina și după următorul calcul: $250 \times 2,5 = 625 \text{ lei}$.

40. O persoană fizică ce deține în proprietate 4 sau mai multe clădiri datorează impozit pe clădiri după cum urmează:

a) pentru clădirea/clădirile de la adresa de domiciliu, impozitul pe clădiri se determină potrivit [art. 251](#) din Codul fiscal;

b) pentru cea de-a doua clădire, care este prima în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleași caracteristici tehnice ca și cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit [art. 252](#) alin. (1) lit. a) din Codul fiscal se calculează potrivit pct. 38 alin. (2);

c) pentru cea de-a treia clădire, care este a doua în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleași caracteristici tehnice ca și cea prevăzută la pct. 38 alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit [art. 252](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se calculează potrivit pct. 39 lit. c);

d) începând cu cea de-a patra clădire, care este a treia în afara celei de la adresa de domiciliu, presupunând că are aceleași caracteristici tehnice ca și cea prevăzută la pct. 38

alin. (2) lit. A, impozitul pe clădiri majorat potrivit [art. 252](#) alin. (1) lit. c) din Codul fiscal se calculează după următorul calcul:

$$250 + (300\% \times 250) = 1.000 \text{ lei,}$$

unde:

250 - impozitul rezultat în urma calculului prevăzut la pct. 38 alin. (2) lit. B subpct. 2.2;

300% - procentul cu care se majorează impozitul pe clădiri, conform prevederilor [art. 252](#) alin. (1) lit. c) din Codul fiscal.

Pentru ușurarea calculului, impozitul majorat se poate determina și după următorul algoritm de calcul:

$$250 \times 4,0 = 1.000 \text{ lei.}$$

41. *** Abrogat.

42. (1) În cazul clădirilor aflate în proprietate comună, coproprietarii având determinate cotele-părți din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor [art. 251](#) din Codul fiscal se împarte proporțional cotelor-părți respective, iar asupra părții din impozit rezultate se aplică majorarea prevăzută la [art. 252](#) alin. (1) din Codul fiscal în funcție de ordinea în care aceste cote-părți au fost dobândite, potrivit alin. (3) al aceluiași articol, rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.

(2) În cazul clădirilor aflate în proprietate comună, coproprietarii neavând stabilite cotele-părți din clădire, impozitul calculat potrivit prevederilor [art. 251](#) din Codul fiscal se împarte la numărul de coproprietari, iar asupra părții din impozit rezultate în urma împărțirii se aplică, după caz, majorarea prevăzută la [art. 252](#) alin. (1) din Codul fiscal în funcție de ordinea în care aceste cote-părți au fost dobândite, potrivit alin. (3) al aceluiași articol, rezultând astfel impozitul pe clădiri datorat de fiecare contribuabil.

43. *** Abrogat.

44. Prevederile pct. 35 - 43 se aplică în mod corespunzător persoanelor care beneficiază de facilități fiscale la plata impozitului pe clădiri.

45. Majorarea impozitului pe clădiri, potrivit [art. 287](#) din Codul fiscal, se calculează și în cazul persoanelor fizice străine care dețin pe teritoriul României mai multe clădiri, ordinea acestora fiind determinată de succesiunea în timp a dobândirii lor, cu obligativitatea depunerii declarației speciale.

46. Pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit prevederilor [art. 252](#) alin. (1) din Codul fiscal, ordinea în care proprietățile au fost dobândite se determină în funcție de anul dobândirii clădirii, indiferent sub ce formă, rezultat din documentele care atestă calitatea de proprietar.

(2) În cazul înstrăinării uneia dintre clădirile care intră sub incidența prevederilor [art. 252](#) alin. (1) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului majorat, ordinea în care proprietățile au fost dobândite se stabilește potrivit noii situații juridice.

(3) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice care dețin în proprietate mai multe clădiri, dobândite prin succesiune legală, nu se majorează. Clădirile dobândite prin succesiune legală se iau în calcul la determinarea ordinii de dobândire, necesară stabilirii majorării impozitului pe clădiri, potrivit prevederilor [art. 252](#) alin. (1) din Codul fiscal.

(4) În cazul în care în același bloc o persoană fizică deține în proprietate mai multe apartamente, pentru calculul impozitului pe clădiri majorat potrivit prevederilor [art. 252](#) alin. (1) din Codul fiscal, fiecare apartament este asimilat unei clădiri.

47. În cazul în care în același an se dobândesc mai multe clădiri, ordinea este determinată de data dobândirii.

48. În cazul în care la aceeași dată se dobândesc mai multe clădiri, ordinea este cea pe care o declară contribuabilul respectiv.

49. În cazul persoanei fizice care deține în proprietate mai multe clădiri, iar domiciliul său nu corespunde cu adresa niciuneia dintre aceste clădiri, prima clădire dobândită în ordinea stabilită potrivit prevederilor pct. 40 este asimilată clădirii de la adresa de domiciliu.

50. (1) Declarația specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat, în cazul persoanelor fizice care au în proprietate mai multe clădiri, în afara celor aflate la adresa de domiciliu, corespunde modelului aprobat.

(2) Declarația specială se depune la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale din unitățile administrativ-teritoriale unde sunt situate clădirile.

(3) În cazul contribuabililor care dobândesc clădiri care intră sub incidența prevederilor [art. 252](#) alin. (1) din Codul fiscal, declarația fiscală se depune în termen de 30 de zile de la data dobândirii.

(4) Pentru veridicitatea datelor înscrise în declarațiile prevăzute la alin. (2) întreaga răspundere juridică o poartă contribuabilul atât în cazul în care este semnatar al declarației respective, cât și în cazul în care semnatar al declarației este o persoană mandatată în acest sens de contribuabil.

50¹. (1) Declarația specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit [art. 252](#) din Codul fiscal și datorat de persoanele fizice, pentru perioade anterioare datei de 30 iunie 2010, este cea prevăzută în anexa nr. 1 «Model 2009 ITL 026» la Ordinul viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, și al ministrului finanțelor publice nr. 75/767/2009 privind aprobarea unor formulare tipizate pentru activitatea de colectare a impozitelor și taxelor locale, desfășurată de către organele fiscale locale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 364 și 364 bis din 29 mai 2009.

(2) Declarația specială pentru stabilirea impozitului pe clădiri majorat potrivit [art. 252](#) din Codul fiscal și datorat de persoanele fizice, ulterior datei de 1 iulie 2010, este «Model ITL 2010-104», prevăzută în anexa nr. 2 la prezentul titlu.

51. Clădirile distincte situate la aceeași adresă, proprietatea aceleiași persoane fizice, nu intră sub incidența prevederilor [art. 252](#) din Codul fiscal.

51¹. (1) Pentru aplicarea prevederilor [art. 252](#) alin. (1) din Codul fiscal, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale au obligația:

a) să identifice contribuabilii care au în proprietate clădiri în unitatea/subdiviziunea administrativ-teritorială aflată în raza de competență a acestora și care au adresa de domiciliu în alte unități/subdiviziuni administrativ-teritoriale;

b) să întocmească și să comunice situațiile cu cazurile constatate conform lit. a) celorlalte compartimente de specialitate ale autorităților administrației publice locale.

(2) Compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale competente prevăzute la alin. (1) au obligația de a transmite lunar, până la data de 10 a lunii

în curs pentru luna anterioară, situațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale competente.

Norme metodologice:

ART. 253

52. (1) Prin sintagma valoarea de inventar a clădirii, în scopul determinării impozitului pe clădiri, se înțelege valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului clădirii, și care, după caz, poate fi:

a) costul de achiziție, pentru clădirile dobândite cu titlu oneros;
b) costul de producție, pentru clădirile construite de persoana juridică;
c) valoarea actuală, estimată la înscrierea lor în activ, ținându-se seama de valoarea clădirilor cu caracteristici tehnice și economice similare sau apropiate, pentru clădirile obținute cu titlu gratuit;

d) valoarea de aport pentru clădirile intrate în patrimoniu în cazul asocierii/fuziunii, determinată prin expertiză, potrivit legii;

e) valoarea rezultată în urma reevaluării, pentru clădirile reevaluate în baza unei dispoziții legale;

f) în cazul persoanelor juridice care aplică Reglementările contabile armonizate cu Directiva a IV-a a CEE, impozitul pe clădiri se calculează prin aplicarea cotei de impozitare asupra valorii de inventar a clădirii. Potrivit [art. 253](#) alin. (3) din Codul fiscal, valoarea de inventar a clădirii este valoarea de intrare a clădirii în patrimoniu, înregistrată în contabilitatea proprietarului, valoare care nu se diminuează cu amortizarea calculată potrivit legii, cu excepția clădirilor a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării, pentru care legea prevede că valoarea impozabilă se reduce cu 15%.

g) în cazul instituțiilor de credit care aplică Standardele internaționale de raportare financiară și aleg ca metodă de evaluare ulterioară modelul bazat pe cost, valoarea impozabilă a clădirilor ce aparțin acestor instituții este valoarea rezultată din raportul de evaluare emis de un evaluator autorizat, depus la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

(2) La determinarea valorii de inventar a clădirii se are în vedere însumarea valorilor tuturor elementelor și instalațiilor funcționale ale acesteia, cum sunt: terasele, scările, ascensoarele, instalațiile de iluminat, instalațiile sanitare, instalațiile de încălzire, instalațiile de telecomunicații prin fir și altele asemenea; aparatele individuale de climatizare nu fac parte din categoria elementelor și instalațiilor funcționale ale clădirii.

53. Consiliile locale adoptă hotărâri, în cursul fiecărui an, privind stabilirea cotei pe baza căreia se calculează impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice, în condițiile legii. În cazul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

54. (1) Prin lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, astfel cum sunt menționate la [art. 253](#) alin.(3¹) din Codul fiscal, se înțeleg acele lucrări care au ca rezultat creșterea valorii clădirii respective cu cel puțin 25%.

(1[^]1) În cazul în care valoarea lucrărilor de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere nu depășește 25% din valoarea clădirii, locatarul nu are obligația să o comunice locatorului.

(1[^]2) În cazul în care în cursul unui an fiscal se efectuează mai multe lucrări de reconstruire, consolidare, modernizare, modificare sau extindere, a căror valoare individuală este sub 25%, dar cumulată depășește 25%, locatarul are obligația de a comunica locatorului valoarea totală, în termen de 30 de zile de la data la care se atinge acest nivel.

(2) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice care nu au efectuat reevaluarea în ultimii 3 ani, respectiv 5 ani, anteriori anului fiscal de referință se calculează pe baza cotei stabilite, prin hotărâre a consiliului local, între 10% și 20%, respectiv 30% și 40%, care se aplică la valoarea de inventar a clădirii înregistrată în contabilitatea persoanelor juridice, conform reglementărilor contabile în vigoare.

Exemplu:

La data de 31 decembrie 2010, un contribuabil înregistrează în contabilitate reevaluarea clădirilor, iar după această dată, nu se mai efectuează nicio reevaluare.

În anii următori, cota impozitului pe clădiri va fi:

a) între 0,25-1,50%, în anii 2011, 2012 și 2013;

b) între 10-20%, în anii 2014 și 2015;

c) între 30-40%, în anul 2016 și următorii.

55.

(1) Contribuabilii care dețin clădiri cu destinație turistică sunt obligați să depună o declarație pe proprie răspundere, până la data de 31 ianuarie a anului fiscal, privind funcționarea sau nefuncționarea unității de cazare în cursul anului, în vederea încadrării în prevederile alin.(2), respectiv alin.(9) ale [art. 253](#) din Codul fiscal.

(2) Pentru încadrarea la alin.(2) al [art. 253](#) din Codul fiscal, la solicitarea compartimentului de specialitate al autorității administrației publice locale, contribuabilii au obligația de a pune la dispoziția acestuia documente justificative, aferente activității pentru care sunt autorizați, referitoare la funcționarea unității de cazare, cum ar fi: facturi de utilități, facturi fiscale, bon fiscal, stăte de plată a salariilor, etc.

56. Pentru clădirile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe clădiri se datorează de locatar.

57. (1) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele juridice pe perioada de leasing financiar se determină pe baza valorii negociate între părți, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, și înscrise în contract, așa cum este ea înregistrată în contabilitatea locatorului sau a locatarului. În cazul contractelor în care valoarea negociată este în valută, plata impozitului pe clădiri se face în lei la cursul Băncii Naționale a României din data efectuării plății.

(2) Pentru persoanele juridice, în cazul în care ulterior recunoașterii inițiale ca activ a clădirii, valoarea este determinată pe baza reevaluării, valoarea rezultată din reevaluare va sta la baza calculării impozitului pe clădiri.

(3) În cazul contractelor de leasing financiar, locatarul, persoana fizică sau persoana juridică, după caz, are obligația depunerii declarației fiscale la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află clădirea, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului de leasing, însoțită de o copie a acestuia.

(4) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliază, impozitul pe clădire este datorat de locator începând cu data încheierii procesului verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing. Impozitul se stabilește pe baza valorii la care clădirea este înregistrată în contabilitatea locatorului.

58. *** Abrogat.

59. Impozitul pe clădiri este datorat de persoana juridică atât pentru clădirile aflate în funcțiune, în rezervă sau în conservare, cât și pentru cele aflate în funcțiune și a căror valoare a fost recuperată integral pe calea amortizării.

60. Pentru aplicarea prevederilor [art. 253](#) alin. (8) din Codul fiscal se au în vedere reglementările legale privind reevaluarea imobilizărilor corporale.

60¹. În categoria clădirilor cu destinație turistică menționate la [art. 253](#) alin. (9) din Codul fiscal intră: hoteluri, hoteluri-apartament, moteluri, hosteluri, vile turistice, cabane turistice, sate de vacanță, campinguri, căsuțe de tip camping, apartamente și camere de închiriat, pensiuni turistice, pensiuni agroturistice, case tradiționale, precum și alte unități cu funcțiuni de cazare turistice.

Norme metodologice:

ART. 254

61. (1) Prin expresia clădire dobândită se înțelege orice clădire intrată în proprietatea persoanelor fizice sau a persoanelor juridice.

(2) În cazul clădirilor dobândite/înstrăinate prin acte între vii, translativ ale dreptului de proprietate, data dobândirii/înstrăinării este cea menționată în actul respectiv.

(2¹) În cazul persoanelor juridice, în mod obligatoriu, în orice acte prin care se dobândește/înstrăinează dreptul de proprietate asupra unei clădiri se menționează valoarea de achiziție a acesteia, precum și suprafața construită la sol a clădirii.

(3) În cazul clădirilor dobândite prin hotărâri judecătorești, data dobândirii este data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești.

(4) Impozitul pe clădiri, precum și obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a clădirii, reprezintă sarcina fiscală a părții care înstrăinează. În situația în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existența unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului în original privind stingerea obligațiilor respective.

62. Structurile de specialitate cu atribuții în domeniul urbanismului, amenajării teritoriului și autorizării executării lucrărilor de construcții din aparatul propriu al autorităților administrației publice locale întocmesc procesele-verbale menționate la [art. 254](#) alin. (8) din Codul fiscal, care servesc la înregistrarea în evidențele fiscale, în registrele agricole sau în orice alte evidențe cadastrale, după caz, precum și la determinarea impozitului pe clădiri. Transmiterea proceselor-verbale către celelalte compartimente funcționale se face în termen de 3 zile de la întocmire.

63.

(1) Data dobândirii/construirii clădirii, potrivit mențiunii prevăzute la [art. 254](#) alin.(8) din Codul fiscal, determină concomitent, în condițiile Codului fiscal și ale prezentelor norme metodologice, următoarele:

a) datorarea impozitului pe clădiri;

b) diminuarea suprafeței de teren pentru care se datorează impozitul pe teren cu suprafața construită la sol a clădirii respective.

(2) Impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice se stabilește pe baza datelor extrase din actele care atestă dreptul de proprietate.

64. Pentru clădirile dobândite/construite, înstrăinate, demolate, distruse sau cărora li s-au adus modificări de natura extinderii, îmbunătățirii ori distrugerii parțiale a celei existente, după caz, în cursul anului, impozitul pe clădiri se recalculează de la data de întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobândită/construită, înstrăinată, demolată, distrusă sau finalizată modificarea.

65. (1) Impozitul pe clădiri se datorează până la data de la care se face scăderea.

(2) Scăderea de la impunere în cursul anului, pentru oricare dintre situațiile prevăzute la [art. 254](#) alin. (2) din Codul fiscal, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;

b) proporțional cu partea de clădire supusă unei astfel de situații;

c) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) și sfârșitul anului fiscal respectiv.

66. (1) Contribuabilii sunt obligați să depună declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe clădiri la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază se află clădirile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor [art. 254](#) alin. (5) și ale [art. 290](#) din Codul fiscal.

(2) Obligația de a depune declarație fiscală revine deopotrivă și contribuabililor care înstrăinează clădiri.

67. Declarațiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariției oricăreia dintre următoarele situații:

a) intervin schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe clădiri datorat;

c) intervin schimbări privind situația juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe clădiri;

d) intervin schimbări privind numele și prenumele, în cazul contribuabilului - persoană fizică sau schimbări privind denumirea, în cazul contribuabilului - persoană juridică.

68. Contribuabilii persoane fizice care dețin mai multe clădiri utilizate ca locuință sunt obligați să depună și declarația specială, model stabilit conform pct. 256, în condițiile prevăzute la [art. 254](#) alin. (5) din Codul fiscal, atât la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază își au domiciliul, cât și la cele în a căror rază sunt situate clădirile respective.

69. *** Abrogat

70. (1) Contribuabilii persoane fizice și persoane juridice sunt obligați să depună declarațiile fiscale în condițiile prevăzute la pct. 66 - 68, chiar dacă aceștia beneficiază de

reducere sau de scutire la plata impozitului pe clădiri, ori pentru clădirile respective nu se datorează impozit pe clădiri.

(2) *** Abrogat.

(3) *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 255

71. (1) Impozitul/taxa pe clădiri se plătește anual, în două rate egale, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv, și

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv.

(2) Calculul impozitului pe clădiri datorat pentru perioade mai mici de un an fiscal se face după cum urmează:

a) impozitul anual determinat se împarte la 12, respectiv la numărul de luni dintr-un an fiscal;

b) suma rezultată în urma împărțirii prevăzute la lit. a) se înmulțește cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(3) Pentru clădirile dobândite în cursul anului, impozitul pe clădiri, datorat de la data de întâi a lunii următoare celei în care aceasta a fost dobândită și până la sfârșitul anului respectiv, se repartizează la termenele de plată rămase, iar ratele scadente se determină pentru impozitul anual, proporțional cu numărul de luni pentru care se datorează impozitul pe clădiri.

(4) Exemple de calcul privind determinarea ratelor, la termene de plată, în cazul impozitului pe clădiri:

Exemplul I. Considerând că un contribuabil datorează impozitul pe clădiri anual de 188 lei, potrivit prevederilor **art. 255** alin. (1) din Codul fiscal, coroborate cu cele ale pct. 71 alin. (1) din prezentele norme metodologice, acesta se plătește în două rate egale, astfel:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv, și

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv.

iar impozitul pe clădiri aferent unei luni se determină, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), prin împărțirea impozitului anual la numărul de luni dintr-un an fiscal, respectiv: 188 lei : 12 luni = 15,66 lei, impozitul astfel calculat, potrivit prevederilor pct. 15 alin. (2) și alin. (3) lit. a), se rotunjește la 16 lei, în sensul că fracțiunea de 0,66 lei se întrecește la un leu, prin adaos.

Exemplul II. Dreptul de proprietate se dobândește în luna ianuarie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 februarie, respectiv 16 lei lei/lună x 11 luni = 176 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv 80 lei

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul III. Dreptul de proprietate se dobândește în luna februarie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 martie, respectiv: 16 lei lei/lună x 10 luni = 160 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv 64 lei

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul IV. Dreptul de proprietate se dobândește în luna martie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 aprilie, respectiv: 16 lei lei/lună x 9 luni = 144 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x lei

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 144 lei

Exemplul V. Dreptul de proprietate se dobândește în luna aprilie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 mai, respectiv: 16 lei lei/lună x 8 luni = 128 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x lei

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 128 lei

Exemplul VI. Dreptul de proprietate se dobândește în luna mai.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 iunie, respectiv: 16 lei lei/lună x 7 luni = 112 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenele de plată rămase până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x lei

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 112 lei

Exemplul VII. Dreptul de proprietate se dobândește în luna iunie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 iulie, respectiv: 16 lei lei/lună x 6 luni = 96 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x

b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 96 lei

Exemplul VIII. Dreptul de proprietate se dobândește în luna iulie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 august, respectiv: 16 lei lei/lună x 5 luni = 80 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x
- b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 80 lei

Exemplul IX. Dreptul de proprietate se dobândește în luna august.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 septembrie, respectiv: 16 lei lei/lună x 4 luni = 64 lei.

B. Impozitul pe clădiri prevăzut la lit. A se plătește, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (3), la termenul de plată rămas până la sfârșitul anului fiscal, respectiv:

- a) rata I, până la data de 31 martie inclusiv x
- b) rata a II-a, până la data 30 septembrie inclusiv 64 lei

Exemplul X. Dreptul de proprietate se dobândește în luna septembrie:

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 octombrie, respectiv: 16 lei/lună x 3 luni = 48 lei.

B. Având în vedere prevederile [art. 254](#) alin. (5) din Codul fiscal, plata se consideră în termen dacă impozitul datorat, menționat la lit. A, se plătește până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligația să depună declarația fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi a lunii octombrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XI. Dreptul de proprietate se dobândește în luna octombrie:

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 noiembrie, respectiv: 16 lei/lună x 2 luni = 32 lei.

B. Având în vedere prevederile [art. 254](#) alin. (5) din Codul fiscal, plata se consideră în termen dacă impozitul datorat, menționat la lit. A, se plătește până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligația să depună declarația fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi a lunii noiembrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XII. Dreptul de proprietate se dobândește în luna noiembrie.

A. Se calculează impozitul pe clădiri datorat, potrivit prevederilor pct. 71 alin. (2), proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, începând cu data de 1 decembrie, respectiv: 16 lei lei/lună x 1 lună = 16 lei.

B. Având în vedere prevederile [art. 254](#) alin. (5) din Codul fiscal, cum ultimul termen de plată prevăzut este depășit, plata se consideră în termen dacă impozitul datorat, menționat la lit. A, se plătește până la expirarea perioadei de 30 de zile de la dobândire, înăuntrul căreia contribuabilul are obligația să depună declarația fiscală pentru clădirile dobândite, dar nu mai târziu de ultima zi lucrătoare a lunii decembrie a anului fiscal respectiv.

Exemplul XIII. Dreptul de proprietate se dobândește în luna decembrie.

Având în vedere că impozitul pe clădiri se datorează cu data de întâi a lunii următoare celei în care clădirea a fost dobândită, adică începând cu data de 1 ianuarie a anului fiscal următor, pentru anul curent nu se datorează impozit pe clădiri.

72. (1) Prin plata cu anticipație se înțelege stingerea obligației de plată a impozitului pe clădiri datorat aceluiași buget local în anul fiscal respectiv, până la data de 31 martie inclusiv. Prevederile pct. 15 alin. (5) se aplică în mod corespunzător.

(2) În situația în care contribuabilul a plătit cu anticipație până la data de 31 martie inclusiv, impozitul pe clădiri pentru care a beneficiat de bonificație, iar în cursul aceluiași an fiscal înstrăinează clădirea, scăderea se face proporțional cu perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat înstrăinarea și sfârșitul anului fiscal, luându-se în calcul suma efectiv încasată la bugetul local.

(3) Consiliile locale adoptă hotărâri privind stabilirea bonificației de până la 10% în termenul prevăzut la **art. 288** alin. (1) din Codul fiscal. La nivelul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

(4) Exemplu privind calculul restituirii de sume în cazul unui contribuabil care a plătit cu anticipație impozitul pe clădiri:

a) un contribuabil persoană fizică a avut stabilit pentru un an fiscal impozit pe clădiri în sumă de 214 lei;

b) în unitatea administrativ-teritorială în care se află situată clădirea, consiliul local a stabilit prin hotărâre acordarea unei bonificații de 7% pentru plata cu anticipație a impozitului pe clădiri;

c) la data de 24 ianuarie contribuabilul a plătit integral impozitul pe clădiri datorat, respectiv: 199 lei, acordându-i-se o bonificație de 15 lei;

d) la data de 1 mai înstrăinează clădirea;

e) potrivit datelor prevăzute la lit. a) - d), având în vedere prevederile alin. (2), acestui contribuabil trebuie să i se restituie următoarea sumă: 199 lei : 12 luni = 16 lei/lună x 7 luni = 112 lei, unde "7" reprezintă numărul de luni începând cu data de 1 iunie și până la 31 decembrie;

f) restituirea către contribuabil se face în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii de restituire la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale.

72¹. Pentru anul 2010, în vederea stabilirii diferenței de impozit pe clădiri conform prevederilor **art. 252** din Codul fiscal, se aplică următoarele prevederi:

a) se calculează impozitul pe clădiri pentru întregul an 2010, majorat conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010 pentru modificarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, în conformitate cu pct. 38—51 din prezentul titlu, cu excepția contribuabililor care au transmis deja dreptul de proprietate asupra imobilului până la data de 30 iunie 2010;

b) se calculează diferențele de impozit, proporțional cu perioada 1 iulie 2010—31 decembrie 2010, conform următoarelor situații:

1. În cazul în care contribuabilul a achitat integral impozitul datorat, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, până la data de 31 martie 2010, pentru care a beneficiat de bonificația legal acordată, se procedează după cum urmează:

1.1. Se calculează diferența de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

20 2.1. Se calculează diferența de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

$$I_d = \frac{I_c - (I_{\text{achitat}} + B)}{12} \times 6$$

unde:

I_d — diferența de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010—31 decembrie 2010;

I_c — impozitul calculat conform prevederilor lit. a);

$I_{achitat}$ — impozitul datorat pe anul 2010 conform prevederilor legale, anterior datei de 1 iulie 2010, diminuat cu bonificația acordată ca urmare a achitării integrale până la 31 martie 2010;

B — bonificația acordată ca urmare a integrării integrale a impozitului pe clădiri calculat conform prevederilor legale, anterior datei de 1 iulie 2010 ;

12 — numărul de luni ale unui an calendaristic;

6 — numărul de luni rămase până la sfârșitul anului, pentru care se stabilește diferența de impozit.

1.2. În cazul în care diferența de impozit calculată conform prevederilor pct. 1.1 este achitată integral până la data de 30 septembrie 2010, contribuabilul beneficiază de diminuarea diferenței de impozit datorat cu bonificația stabilită de autoritățile deliberative.

1.3. În cazul în care contribuabilul nu achită diferența de impozit calculată conform prevederilor pct. 1.1 până la data de 31 decembrie 2010, începând cu ziua următoare, contribuabilul datorează accesorii până la data plății.

2. În cazul în care contribuabilul a achitat impozitul datorat pentru semestrul I, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, până la data de 31 martie 2010, se procedează după cum urmează:

2.1. Se calculează diferența de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

$$I_d = \frac{I_c - (I_{achitatS1} + I_{datoratS2})}{12} \times 6$$

unde:

I_d — diferența de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010—31 decembrie 2010;

I_c — impozitul calculat conform prevederilor lit. a);

$I_{achitatS1}$ — impozitul datorat și achitat pentru semestrul I al anului 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare datei de 1 iulie 2010;

$I_{datoratS2}$ — impozitul datorat și neachitat pentru semestrul II al anului 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare datei de 1 iulie 2010;

12 — numărul de luni ale unui an calendaristic;

6 — numărul de luni rămase până la sfârșitul anului, pentru care se stabilește diferența de impozit.

2.2. În cazul în care contribuabilul achită integral până la data de 30 septembrie 2010 atât impozitul datorat pentru semestrul II, calculat conform prevederilor legale anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, cât și diferența de impozit calculată conform prevederilor pct. 2.1, atunci pentru diferența de impozit contribuabilul beneficiază de diminuarea diferenței de impozit datorat cu bonificația stabilită de autoritățile deliberative.

2.3. În cazul în care contribuabilul nu achită integral sumele datorate cu titlu de impozit pe clădiri până la data de 30 septembrie 2010, atunci pentru diferența de impozit calculată conform pct. 2.1 contribuabilul nu beneficiază de bonificația stabilită de autoritățile deliberative.

3. În cazul în care contribuabilul nu a achitat impozitul datorat, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, dar îl achită integral până la data de 30 septembrie 2010, până la aceeași dată achitând și

diferența de impozit calculată și datorată conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, atunci se procedează după cum urmează:

3.1. Se calculează diferența de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

$$I_d = \frac{I_c - I_{2010}}{12} \times 6,$$

unde:

I_d — diferența de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010—31 decembrie 2010;

I_c — impozitul calculat conform prevederilor lit. a);

I_{achitat} — impozitul datorat pe anul 2010 conform prevederilor legale, anterior datei de 1 iulie 2010, diminuat cu bonificația acordată ca urmare a achitării integrale până la 31 martie 2010;

B — bonificația acordată ca urmare a achitării integrale a impozitului pe clădiri calculat conform prevederilor legale, anterior datei de 1 iulie 2010;

12 — numărul de luni ale unui an calendaristic;

6 — numărul de luni rămase până la sfârșitul anului, pentru care se stabilește diferența de impozit.

3.2. În cazul în care contribuabilul achită integral până la data de 30 septembrie 2010 atât impozitul datorat pentru anul 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, cât și diferența de impozit calculată conform prevederilor pct. 3.1, atunci pentru diferența de impozit contribuabilul beneficiază de diminuarea diferenței de impozit datorat cu bonificația stabilită de autoritățile deliberative.

3.3. În cazul în care contribuabilul nu achită integral sumele datorate cu titlu de impozit pe clădiri până la data de 30 septembrie 2010, atunci pentru diferența de impozit calculată conform pct. 3.1 contribuabilul nu beneficiază de bonificația stabilită de autoritățile deliberative.

4. În cazul în care contribuabilul nu a achitat impozitul datorat, calculat conform prevederilor anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, până la data de 30 septembrie 2010 și nici diferența de impozit calculată și datorată conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, atunci se procedează după cum urmează:

4.1. Se calculează diferența de impozit potrivit următoarei formule de calcul:

$$I_d = \frac{I_c - I_{2010}}{12} \times 6$$

unde:

I_d — diferența de impozit datorat pentru perioada 1 iulie 2010—31 decembrie 2010;

I_c — impozitul calculat conform prevederilor lit. a);

I₂₀₁₀ — impozitul calculat și datorat pentru anul 2010, calculat conform prevederilor legale anterioare datei de 1 iulie 2010;

12 — numărul de luni ale unui an calendaristic;

6 — numărul de luni rămase până la sfârșitul anului, pentru care se stabilește diferența de impozit.

4.2. Suma dintre impozitul calculat și datorat pentru anul 2010, conform prevederilor legale anterioare intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, și diferența de impozit calculat conform pct. 4.1 reprezintă sarcina fiscală a contribuabilului pentru anul fiscal 2010, pentru care se datorează accesorii, conform prevederilor legale în vigoare, de la data celor 3 scadențe de plată, respectiv 31 martie, 30 septembrie și 31 decembrie 2010, proporțional cu impozitul datorat la scadență.

Norme metodologice:

ART. 256

73. (1) Impozitul pe teren se datorează bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde este situat terenul.

(2) Contribuabili, în cazul impozitului pe teren, sunt proprietarii terenurilor, oriunde ar fi situate acestea în România și indiferent de categoria de folosință a lor, atât pentru cele din intravilan, cât și pentru cele din extravilan.

(2¹) Pentru terenurile ce fac obiectul contractelor de leasing financiar pe întreaga durată a acestuia, impozitul pe teren se datorează de locatar. Pentru contractele încheiate până la data de 31 decembrie 2006, locatarul, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică are obligația de a depune declarația fiscală la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază de competență se află terenul, până la data de 31 ianuarie 2007 însoțită de o copie a contractului de leasing.

(2²) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliază, impozitul pe teren este datorat de locator începând cu data încheierii procesului verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing.

(2³) În cazul terenurilor proprietate publică și privată a statului ori a unităților administrativ-teritoriale, concesionate, închiriate, date în administrare sau în folosință persoanelor fizice sau persoanelor juridice, se datorează taxa pe teren în sarcina concesionarilor, locatarilor ori titularilor dreptului de administrare sau de folosință, după caz. Dacă o persoană juridică-concesionar, locatar, titular al dreptului de administrare sau de folosință - încheie ulterior contracte de concesiune, închiriere, administrare sau folosință pentru același teren cu alte persoane, taxa pe teren va fi datorată de utilizatorul final.

(3) Contribuabilii prevăzuți la alin. (2) vor anexa la declarația fiscală, în fotocopie semnată pentru conformitate cu originalul, actul privind concesionarea, închirierea, darea în administrare sau în folosință a clădirii respective. În situația în care în act nu sunt înscrise suprafața terenului, categoria de folosință și suprafața construită la sol a clădirilor, acolo unde sunt amplasate clădiri, la act se anexează, în mod obligatoriu, un certificat emis de către persoana juridică care a transmis aceste date, prin care se confirmă realitatea mențiunilor respective.

74. Se consideră proprietari de terenuri și acei contribuabili cărora, în condițiile Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 18/1991, și ale Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra

terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, li s-a constituit ori reconstituit dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole sau forestiere, după caz, de la data punerii în posesie constatată prin procese-verbale, fișe sau orice alte documente de punere în posesie întocmite de comisiile locale, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, chiar dacă nu este emis titlul de proprietate.

75. În cazul în care terenul, proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice, este închiriat, concesionat sau arendat în baza unui contract de închiriere, de concesiune ori de arendare, după caz, impozitul pe teren se datorează de către proprietar, cu excepția cazurilor prevăzute la pct. 73 alin. (2¹).

76. (1) Pentru identificarea terenurilor, precum și a proprietarilor acestora, se au în vedere prevederile pct. 18 alin. (1), (2), (5) și (7).

(2) Pentru aplicarea prevederilor [art. 256](#) alin. (4) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 20.

Norme metodologice:

ART. 257

77.

(1) Prin sintagma suprafața de teren care este acoperită de o clădire, prevăzută la [art. 257](#) lit. a) din Codul fiscal, se înțelege suprafața construită la sol a clădirilor.

(1¹) În cazul terenurilor pe care sunt amplasate clădiri, pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafața înregistrată în registrul agricol la categoria de folosință "terenuri cu construcții" se scade suprafața construită la sol a clădirilor respective.

(1²) În cazul terenurilor pe care sunt amplasate orice alte construcții care nu sunt de natura clădirilor, pentru stabilirea impozitului pe teren, din suprafața înregistrată în registrul agricol la categoria de folosință "terenuri cu construcții" nu se scade suprafața ocupată de construcțiile respective.

(2) Termenul unitățile, prevăzut la [art. 257](#) lit. b) din Codul fiscal, corespunde termenului componente din cuprinsul pct. 23 alin. (3).

(2¹) În cazul terenurilor prevăzute la [art. 257](#) lit. f) și g) din Codul fiscal, pentru calculul impozitului pe teren, în situația în care pe acesta se află amplasată o clădire cu încăperi care sunt folosite pentru activități economice din cele prevăzute la [art. 250](#) alin. (1) pct. 1, 3, 4 și 6 din Codul fiscal, se vor efectua următoarele operațiuni:

a) din suprafața terenului se scade suprafața construită la sol a clădirii respective;

b) suprafața prevăzută la lit. a), determinată în urma scăderii, se înmulțește cu cota procentuală prevăzută la pct. 22 alin. (2) lit. c), rezultând astfel suprafața terenului aferentă cotei-părți de clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activități economice;

c) se determină impozitul pe teren pentru suprafața terenului aferentă cotei-părți de clădire care corespunde încăperilor care sunt folosite pentru activități economice, prin

înmulțirea suprafeței determinate la lit. b) cu nivelul impozitului corespunzător, potrivit prevederilor [art. 258](#) din Codul fiscal.

(3) Pentru încadrarea terenurilor degradate sau poluate incluse în perimetrul de ameliorare, prevăzute la [art. 257](#) lit. h) din Codul fiscal, se au în vedere următoarele reglementări:

a) Legea nr. 46/2008 - Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare;

b) Regulamentul privind stabilirea grupelor de terenuri care intră în perimetrele de ameliorare, funcționarea și atribuțiile comisiilor de specialiști, constituite pentru delimitarea perimetrelor de ameliorare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.257/2011.

(4) Terenurile utilizate pentru exploatarea din subsol pot face parte din categoria celor pentru care nu se datorează impozit pe teren, potrivit prevederilor [art. 257](#) lit. i) din Codul fiscal, numai dacă acestea sunt încadrate ca atare, prin hotărâre a consiliilor locale/Consiliului General al Municipiului București.

(5) Pentru încadrarea terenurilor parcurilor industriale, prevăzute la [art. 257](#) lit. l) din Codul fiscal, se vor avea în vedere prevederile Ordonanței Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2002, precum și hotărârile Guvernului României de constituire a parcurilor industriale.

(6) Pentru terenurile legate de sistemele hidrotehnice, terenurile de navigație, terenurile aferente infrastructurii portuare, canalelor navigabile, inclusiv ecluzele și stațiile de pompare aferente acestora, precum și terenurile aferente lucrărilor de îmbunătățiri funciare, nu se datorează impozit pe teren, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care contribuabilul depune cerere în acest sens, la care anexează avizul conform privind categoria de folosință a terenului, emis de oficiul județean de cadastru și publicitate imobiliară. Prin sintagma infrastructură portuară se înțelege ansamblul construcțiilor destinate adăpostirii, acostării și operării navelor și protecției porturilor, precum și totalitatea căilor de comunicație pentru activitățile industriale și comerciale.

(7) Pentru încadrarea terenurilor prevăzute la [art. 257](#) lit. n) din Codul fiscal se aplică în mod corespunzător prevederile pct. 22.

Norme metodologice:

ART. 258

78. (1) Impozitul pe teren se stabilește anual în sumă fixă, în lei pe metru pătrat de teren, în mod diferențiat, în intravilanul și extravilanul localităților, după cum urmează:

a) în intravilan:

1. pe ranguri de localități, identificate prin cifrele romane: 0, I, II, III, IV și V;

2. pe zone, identificate prin literele: A, B, C și D;

3. pe categorii de folosință, astfel cum sunt evidențiate în tabloul prevăzut la pct. 80;

4. prin aplicarea nivelurilor și a coeficienților de corecție prevăzuți la [art. 258](#) alin. (2),

(4) și (5) din Codul fiscal;

b) în extravilan, în funcție de categoria de folosință, de zone, identificate prin literele: A, B, C și D, prin aplicarea nivelurilor prevăzute la [art. 258](#) alin. (6) din Codul fiscal, înmulțite cu coeficienții de corecție corespunzători prevăzuți la [art. 251](#) alin. (5).

(2) Pentru stabilirea impozitului pe teren, prevederile pct. 1 - 9, pct. 11 alin. (3), pct. 15 și 18 se aplică în mod corespunzător.

79. Pentru terenurile din intravilanul localităților, înregistrate în registrul agricol la altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, impozitul pe teren se determină prin înmulțirea nivelurilor prevăzute la [art. 258](#) alin. (4) din Codul fiscal cu coeficienții de corecție de la alin. (5) al aceluiași articol, diferențiați pe ranguri de localități.

80. La încadrarea terenurilor pe categorii de folosință, în funcție de subcategoria de folosință, se are în vedere tabloul următor:

Categoria de folosință	Subcategoria de folosință	Simbol (cod)
1. Terenuri cu construcții	- construcții	C
	- curți și construcții	CC
	- diguri	CD
	- cariere	CA
	- parcuri	CP
	- cimitire	CI
	- terenuri de sport	CS
	- piețe și târguri	CT
	- pajiști și ștranduri	CPJ
	- taluzuri pietruite	CTZ
	- fâșie de frontieră	CFF
	- exploatari miniere și petroliere	CMP
	- alte terenuri cu construcții	CAT
2. Arabil	- arabil propriu-zis	A
	- pajiști cultivate	AP
	- grădini de legume	AG
	- orezării	AO
	- sere	AS
	- solarii și răsadnițe	ASO
	- căpșunării	AC
	- alte culturi perene	AD
3. Pășuni	- pășuni curate	P
	- pășuni împădurite	PP
	- pășuni cu pomi fructiferi	PL
	- pășuni cu tufărișuri și mărăciniș	PT
4. Fânețe	- fânețe curate	F
	- fânețe cu pomi fructiferi	FL
	- fânețe împădurite	FPF
	- fânețe cu tufărișuri și mărăciniș	T
5. Vii	- vii nobile	VN

	- vii hibride	VH
	- plantații hamei	VHA
	- pepiniere viticole	P
6. Livezi	- livezi clasice	L
	- livezi intensive și superintensive	LI
	- livezi plantații arbuști	LF
	- plantații dud	LD
	- pepiniere pomicole	LP
7. Păduri și alte terenuri de vegetație forestieră	- păduri	PD
	- perdele de protecție	PDP
	- tufărișuri și mărcinișuri	PDT
	- răchitării	PDR
	- pepiniere silvice	PDPS
8. Terenuri cu ape	- ape curgătoare	HR
	- lacuri și bălți naturale	HB
	- lacuri de acumulare	HA
	- amenajări piscicole	HP
	- ape cu stuf	HS
	- canale	HC
	- marea teritorială	HM
9. Drumuri și căi ferate	- autostrăzi	DA
	- drumuri naționale	DN
	- drumuri județene	DJ
	- drumuri comunale	DC
	- străzi și ulițe	DS
	- drumuri de exploatare (agricole, silvice, petroliere, industriale etc.)	DE
	- drumuri și poteci turistice	DT
	- căi ferate	DF
10. Terenuri neproductive	- nisipuri zburătoare	NN
	- bolovănișuri, stâncării, pietrișuri	NB
	- râpe, ravene, torenți	NR
	- sărături cu crustă	NS
	- mocirle și smârcuri	NM
	- gropi împrumut, deponii	NG
	- halde	NH

81. (1) Pentru calculul impozitului aferent terenurilor situate în intravilanul localităților, atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cel al persoanelor juridice, sunt necesare următoarele date:

- a) rangul localității unde se află situat terenul;
- b) zona în cadrul localității prevăzute la lit. a);

- c) categoria de folosință;
- d) suprafața terenului;
- e) în cazul terenului încadrat la categoria de folosință "terenuri cu construcții", suprafața construită la sol a clădirilor;

f) majorarea stabilită în condițiile [art. 287](#) din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

(2) Pentru calculul impozitului pentru terenurile situate în extravilanul localităților, atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cel al persoanelor juridice, sunt necesare următoarele date:

- a) suprafața terenului;
- b) în cazul terenului încadrat la categoria de folosință "terenuri cu construcții", suprafața construită la sol a clădirilor;

c) majorarea stabilită în condițiile [art. 287](#) din Codul fiscal pentru impozitul pe teren.

82. (1) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosință "terenuri cu construcții":

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

- a) rangul localității unde este situat terenul: 0;
- b) zona în cadrul localității: A;
- c) categoria de folosință: terenuri cu construcții;
- d) suprafața terenului: 598 mp;
- e) suprafața construită la sol a clădirilor: 56 mp;

f) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19% .

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului [art. 258](#) alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafața terenului deținut în proprietate se scade suprafața construită la sol, respectiv: $598 \text{ mp} - 56 \text{ mp} = 542 \text{ mp}$;

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. în tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - terenuri cu construcții, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - [art. 296](#) alin. (1)" se identifică suma corespunzătoare unui teren amplasat în zona A din localitatea care are rangul 0, respectiv: 7404 lei/ha, respectiv 0,7404 lei/mp;

2.2. suprafața de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: $542 \text{ mp} \times 0,7404 \text{ lei/ha} = 401,296 \text{ lei}$;

2.3. având în vedere prevederile [art. 296](#) alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19%, impozitul determinat la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, impozitul pe teren se înmulțește cu 1,19, respectiv: $\text{lei } 401,296 \times 1,19 = 477.54 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea depășind 50 de bani se majorează la 1 leu, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjește la 478 lei.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în intravilan, având categoria de folosință "fânață":

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (1):

a) rangul localității unde este situat terenul: 0;

b) zona în cadrul localității: C;

c) categoria de folosință: fâneată;

d) suprafața terenului: 1.214 mp;

e) suprafața construită la sol a clădirilor: 0 mp;

f) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19% .

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului [art. 258](#) alin. (3) - (5) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața pentru care se datorează impozit pe teren: este efectiv suprafața terenului, respectiv: 1.214 mp;

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. În tabloul prevăzut la pct. 11 alin. (3), la cap. III - impozitul pe terenurile amplasate în intravilan - orice altă categorie de folosință decât cea de terenuri cu construcții, în coloana "Nivelurile stabilite în anul 2006 pentru anul 2007 - [art. 296](#) alin. (1)" se identifică suma corespunzătoare unui teren având categoria de folosință "fâneată", amplasat în zona C, respectiv: 11 lei/ha, respectiv 0,0011 lei/mp;

2.2. suprafața de teren pentru care se datorează impozit pe teren, prevăzută la pct. 1, se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: $1.214 \text{ mp} \times 0,0011 \text{ lei/mp} = 13,354 \text{ lei}$;

2.3. suma stabilită la subpct. 2.2 se înmulțește cu coeficientul de corecție 8,00 din tabelul prevăzut la [art. 258](#) alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător rangului 0 al localității unde este amplasat terenul, respectiv: $13,354 \text{ lei} \times 8,00 = 106,832 \text{ lei}$;

2.4. având în vedere prevederile [art. 296](#) alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19%, suma determinată la subpct. 2.3 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,19, respectiv: $106,832 \text{ lei} \times 1,19 = 127,13 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 0, fiind sub 50 de bani se neglijează, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjește la 127 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe teren aferent anului 2007, în cazul unui teren amplasat în extravilan:

A. Datele despre teren, potrivit structurii prevăzute la pct. 81 alin. (2):

a) suprafața terenului arabil, zona A, în București, 0,0607 ha;

b) suprafața construită la sol a clădirilor: 245 mp;

c) Consiliul General al Municipiului București a hotărât, în anul 2006 pentru anul 2007, majorarea impozitului pe teren cu 19% .

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe teren, astfel cum rezultă din economia textului [art. 258](#) alin. (6) din Codul fiscal:

1. Se determină suprafața pentru care se datorează impozit pe teren: din suprafața terenului deținut în proprietate se scade suprafața construită la sol, respectiv: $607 \text{ mp} - 245 \text{ mp} = 362 \text{ mp}$.

2. Se determină impozitul pe teren:

2.1. suprafața prevăzută la pct. 1, potrivit [art. 258](#) alin. (6) din Codul fiscal, se înmulțește cu 36 lei/ha sau, pentru ușurarea calculului, 362 mp se împarte la 10.000, respectiv: $0,0362 \text{ ha} \times 36 \text{ lei/ha} = 1,303 \text{ lei}$;

2.2. suma stabilită la subpct. 2.1 se înmulțește cu coeficientul de corecție 2,60 corespunzător prevăzut la [art. 251](#) alin. (5) din Codul fiscal, corespunzător rangului 0 al localității unde este amplasat terenul, respectiv: $1,303 \text{ lei} \times 2,60 = 3,38 \text{ lei}$;

2.3. având în vedere prevederile [art. 296](#) alin. (1) din Codul fiscal, deoarece, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, Consiliul General al Municipiului București a hotărât majorarea impozitului pe teren cu 19%, suma determinată la subpct. 2.1 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,19, respectiv: $3,38 \text{ lei} \times 1,19 = 4,03 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1), fracțiunea de 0,03 lei fiind sub 50 de bani se neglijează, impozitul pe teren astfel determinat se rotunjește la 4 lei.

Norme metodologice:

ART. 259

83

(1) În aplicarea prevederilor [art. 259](#) din Codul fiscal se vor avea în vedere reglementările din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată.

(2) Impozitul pe teren, precum și obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a terenurilor, reprezintă sarcină fiscală a părții care înstrăinează.

84. (1) Ori de câte ori intervin modificări în registrul agricol, referitoare la terenurile, la clădirile, la mijloacele de transport sau la orice alte bunuri deținute în proprietate sau în folosință, după caz, de natură să conducă la modificarea oricăror impozite și taxe locale prevăzute de [titlul IX](#) din Codul fiscal, funcționarii publici cu atribuții privind completarea, ținerea la zi și centralizarea datelor în registrele agricole au obligația de a comunica aceste modificări funcționarilor publici din compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, în termen de 3 zile lucrătoare de la data modificării.

(2) Referitor la registrele agricole se vor avea în vedere, cu precădere, următoarele reglementări:

a) Legea nr. 68/1991 privind registrul agricol, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 28 noiembrie 1991;

b) Ordonanța Guvernului nr. 28/2008 privind registrul agricol, cu modificările și completările ulterioare;

c) Hotărârea Guvernului nr.1632/2009 privind registrul agricol pentru perioada 2010 - 2014;

d) Normele tehnice privind completarea Registrului agricol pentru perioada 2010 - 2014, aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor, ministrului finanțelor publice, ministrului administrației publice și al ministrului dezvoltării și prognozei nr.95/153/1998/3241/2010.

85. (1) În cazul în care terenul este administrat sau folosit de alte persoane decât titularul dreptului de proprietate și pentru care locatarul, concesionarul ori arendașul datorează chirie, redevență sau arendă în baza unui contract de închiriere, locațiune, concesiune sau arendare, după caz, impozitul/taxa pe teren se datorează de către proprietar, în măsura în care:

a) proprietarul nu este scutit de această obligație; sau

b) pentru terenul respectiv nu se datorează impozit/taxă, potrivit prevederilor **titlul**

IX din Codul fiscal.

(2) *** Abrogat.

(3) *** Abrogat.

86. În situațiile în care terenul se află în proprietate comună, impozitul pe teren se datorează după cum urmează:

a) în cazul în care fiecare dintre contribuabili are determinate cotele-părți, impozitul se datorează de fiecare dintre contribuabili, proporțional cu partea de teren corespunzătoare cotelor-părți respective;

b) în cazul în care contribuabilii nu au stabilite cotele-părți din teren pe fiecare contribuabil, impozitul se împarte la numărul de coproprietari, fiecare dintre aceștia datorând, în mod egal, partea din impozit rezultată în urma împărțirii.

87. (1) Impozitul pe teren se datorează până la data de la care se face scăderea.

(2) Scăderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situațiile prevăzute de lege, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;

b) proporțional cu partea de teren supusă unei astfel de situații;

c) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) și sfârșitul anului fiscal respectiv.

88. În situația în care pe parcursul anului fiscal apar schimbări ale categoriei de folosință, în condițiile legii, impozitul pe teren se modifică de la data de întâi a lunii următoare celei în care se prezintă un act/acte prin care se atestă schimbarea respectivă.

89. (1) Contribuabilii care achiziționează terenuri sunt obligați să depună declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în raza cărora se află terenurile, în termen de 30 de zile de la data dobândirii acestora, conform prevederilor **art. 259** alin. (6) din Codul fiscal.

(2) Obligația de a depune declarație fiscală revine deopotrivă și contribuabililor care înstrăinează teren.

(3) Declarațiile fiscale se depun în termen de 30 de zile de la data dobândirii sau de la data apariției oricăreia dintre următoarele situații:

a) interven schimbări privind domiciliul fiscal al contribuabilului;

b) se realizează modificări ce conduc la recalcularea impozitului pe teren datorat;

c) interven schimbări privind situația juridică a contribuabilului, de natură să conducă la modificarea impozitului pe teren.

Norme metodologice:

ART. 260

90. Procedura de calcul pentru determinarea impozitului/taxei pe teren, datorat proporțional cu perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, este similară cu cea pentru impozitul/taxa pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 71.

91. Procedura de calcul în cazul bonificației pentru plata cu anticipație a impozitului/taxei pe teren este similară cu cea pentru impozitul/taxa pe clădiri, aplicându-se în mod corespunzător prevederile pct. 72.

92. Declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului/taxei pe teren, în cazul persoanelor fizice, și, respectiv, declarațiile fiscale pentru stabilirea impozitului pe teren, în cazul persoanelor juridice, sunt modelele stabilite potrivit pct. 256.

Norme metodologice:

ART. 261

93. Impozitul pe mijloacele de transport se datorează bugetului local al unității administrativ-teritoriale unde are domiciliul fiscal proprietarul.

94.

(1) Contribuabilii care dețin în proprietate mijloace de transport care trebuie înmatriculate/înregistrate în România datorează impozitul pe mijloacele de transport în condițiile titlului IX din Codul fiscal.

(2) Prin sintagma mijloc de transport care trebuie înmatriculat/înregistrat, prevăzută la [art. 261](#) alin. (1) din Codul fiscal, se înțelege orice mijloc de transport, proprietate a unei persoane fizice sau a unei persoane juridice, care, potrivit legii, face obiectul înmatriculării/înregistrării.

(3) Contribuabilii ale căror mijloacele de transport fac obiectul înregistrării, din punct de vedere fiscal, se supun aceluiași obligații ca și cei ale căror mijloace de transport fac obiectul înmatriculării și, implicit aceluiași sancțiuni.

(4) Contribuabilii ale căror mijloacele de transport sunt înregistrate la data de 1 ianuarie 2012, depun declarații fiscale până la data de 31 ianuarie 2012, inclusiv, iar impozitul aferent se datorează începând cu data de 1 ianuarie 2012.

95. În cazul în care proprietarii, persoane fizice sau juridice străine, solicită înmatricularea/înregistrarea temporară a mijloacelor de transport în România, aceștia au obligația să achite integral impozitul datorat, pentru întreaga perioadă pentru care solicită înmatricularea/înregistrarea, la data luării în evidență de către compartimentele de specialitate ale autorității administrației publice locale.

95². (1) În cazul contractelor de leasing financiar, locatarul, persoana fizică sau persoana juridică, după caz, are obligația depunerii declarației fiscale la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază este înregistrat mijlocul de transport, în termen de 30 de zile de la data încheierii contractului de leasing, însoțită de o copie a acestuia.

(2) În cazul contractelor de leasing financiar care se reziliază, impozitul pe mijloacele de transport este datorat de locator începând cu data încheierii procesului verbal de predare a bunului sau a altor documente similare care atestă intrarea bunului în posesia locatorului ca urmare a rezilierii contractului de leasing.

(3) În cazul contractelor de leasing financiar care se finalizează cu transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport, locatarul datorează impozit pe mijlocul de

transport și are obligația declarării acestuia la organul fiscal local competent, în termen de 30 de zile.

Norme metodologice:

ART. 262

96. Contribuabilii care se află în situația prevăzută la [art. 262](#) lit. a) din Codul fiscal au obligația să prezinte compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială își au domiciliul fotocopia documentului oficial care atestă situația respectivă, precum și documentele care atestă că mijlocul de transport este adaptat handicapului acestora.

97. Obligația de a depune declarația fiscală, în condițiile [art. 264](#) alin. (4) din Codul fiscal, revine și persoanelor fizice care intră sub incidența [art. 262](#) lit. a) din Codul fiscal, prin care se acordă scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport cu tracțiune mecanică.

98. Scutirea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se face începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care contribuabilii interesați prezintă compartimentelor de specialitate ale administrației publice locale documentele prin care atestă situațiile, prevăzute de lege, pentru care sunt scutiți.

99. Intră sub incidența prevederilor [art. 262](#) lit. b) atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, bărcilor și luntrelor folosite pentru transportul persoanelor fizice cu domiciliul în unitățile administrativ-teritoriale din Delta Dunării, Insula Mare a Brăilei și Insula Balta Ialomiței.

100. (1) Unitățile administrativ-teritoriale prevăzute la pct. 99 se stabilesc prin ordine ale prefectilor județelor respective, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentelor norme metodologice.

(2) Ordinele prefectilor se aduc la cunoștință publică, vor fi comunicate autorităților administrației publice locale interesate, în condițiile Legii administrației publice locale nr. 215/2001, cu modificările și completările ulterioare, și vor fi publicate în monitorul oficial al județului respectiv, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 75/2003 privind organizarea și funcționarea serviciilor publice de editare a monitorilor oficiale ale unităților administrativ-teritoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 619 din 30 august 2003, aprobată cu modificări prin Legea nr. 534/2003, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. 75/2003.

101. Navele fluviale de pasageri, bărcile și luntrele folosite în alte scopuri decât pentru transportul persoanelor fizice sunt supuse impozitului pe mijloacele de transport în condițiile [titlul IX](#) din Codul fiscal. Pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport, navele fluviale de pasageri sunt asimilate vapoarelor prevăzute în tabelul de la [art. 263](#) alin. (7) pct. 8 din Codul fiscal.

102. Prin sintagma folosite pentru transportul persoanelor fizice, prevăzută la [art. 262](#) lit. b) din Codul fiscal, se înțelege folosirea atât pentru activități ce privesc necesitățile familiale, cât și pentru activități recreativ-distractive.

103. Prevederile pct. 97 se aplică deopotrivă persoanelor fizice și persoanelor juridice proprietare ale navelor fluviale de pasageri, bărcilor și luntrelor care nu sunt supuse taxei asupra mijloacelor de transport.

104. Intră sub incidența prevederilor [art. 262](#) lit. d) din Codul fiscal operatorii de transport public local de călători a căror activitate este reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 86/2001 privind serviciile regulate de transport public local de călători, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 284/2002, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. 86/2001.

105. Contribuabilii persoane juridice care au ca profil de activitate servicii de transport public de pasageri, în regim urban sau suburban, sunt scutiți de la plata impozitului pe mijloacele de transport numai pentru autobuze, autocare și microbuze, prevăzute în tabelul prevăzut la [art. 263](#) alin. (2) pct. 6 din Codul fiscal, utilizate exclusiv în scopul transportului public local de călători în condițiile Legii serviciilor de transport public local nr. 92/2007, cu modificările și completările ulterioare.

106. Contribuabilii care au ca obiect al activității producția și/sau comerțul cu mijloace de transport nu datorează impozitul prevăzut la cap. IV al titlului IX din Codul fiscal pentru acele mijloace de transport care nu au fost înmatriculate niciodată în România, înregistrate în contabilitate ca mărfuri.

106¹. Pentru vehiculele istorice, definite conform prevederilor legale în vigoare, Registrul Auto Român eliberează C.I.V. dacă vehiculul este atestat ca vehicul istoric și dacă corespunde în ceea ce privește verificarea stării tehnice, menționând în C.I.V.-urile eliberate vehiculelor istorice textul „vehicul istoric”.

Norme metodologice:

ART. 263

107. (1) Impozitul pe mijloacele de transport cu tracțiune mecanică este anual și se stabilește în sumă fixă pentru fiecare tip de mijloc de transport prevăzut la [art. 263](#) din Codul fiscal, pentru fiecare 200 cmc sau fracțiune din aceasta.

(2) Fiecare vehicul care are date de identificare proprii, din punct de vedere fiscal, constituie un obiect impozabil.

108. Impozitul pe mijloacele de transport, datorată potrivit pct. 5 din tabelul prevăzut la [art. 263](#) alin. (2) din Codul fiscal, se stabilește numai pentru tractoarele înmatriculate.

109. (1) Prin sintagma "document similar", prevăzută la [art. 263](#) alin. (8) din Codul fiscal, se înțelege adeverința eliberată de o persoană fizică sau de o persoană juridică specializată, care este autorizată să efectueze servicii auto, potrivit legii, prin care se atestă capacitatea cilindrică sau masa totală maximă autorizată.

(2) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2007, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 1.500 cm³:

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are capacitatea cilindrică de 1.500 cm³.

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă textul [art. 263](#) alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină numărul de fracțiuni a 200 cm^3 : capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cm^3 , respectiv: $1.500 \text{ cm}^3 : 200 \text{ cm}^3 = 7,5$; pentru calcul se consideră fracțiunea de 0,5 din 200 cm^3 la nivel de unitate, rezultă 8 fracțiuni.

2. Se determină impozitul pe mijloacele de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la [art. 263](#) alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică de până la 1.600 cm^3 inclusiv, respectiv $7 \text{ lei}/200 \text{ cm}^3$;

2.2. numărul de fracțiuni prevăzut la pct. 1 se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: $8 \times 7 \text{ lei}/200 \text{ cm}^3 = 56 \text{ lei}$;

2.3. având în vedere prevederile [art. 296](#) alin. (1) din Codul fiscal și considerând că în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007 autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului pe mijloacele de transport cu 15%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,15, respectiv: $56 \text{ lei} \times 1,15 = 64,40 \text{ lei}$; potrivit prevederilor pct. 15 alin. (1) din prezentele norme metodologice, fracțiunea de 0,40 lei fiind sub 500 lei se neglijează, impozitul pe mijloacele de transport se rotunjește la 64 lei.

(3) Exemplu de calcul privind impozitul pe mijloacele de transport aferent anului 2007, în cazul unui autoturism având capacitatea cilindrică de 2.500 cm^3 :

A. Datele despre mijlocul de transport: autoturism care are o capacitate cilindrică de 2.500 cm^3 .

B. Explicații privind modul de calcul al impozitului pe mijloacele de transport, astfel cum rezultă din [art. 263](#) alin. (2) din Codul fiscal:

1. Se determină numărul de fracțiuni a 200 cm^3 : capacitatea cilindrică a autoturismului se împarte la 200 cm^3 , respectiv: $2.500 \text{ cm}^3 : 200 \text{ cm}^3 = 12,50$; pentru calcul se consideră fracțiunea de 0,50 la nivel de unitate, rezultă 13 fracțiuni;

2. Se determină taxa asupra mijloacelor de transport:

2.1. în tabelul prevăzut la [art. 263](#) alin. (2) din Codul fiscal, se identifică suma corespunzătoare unui autoturism cu capacitatea cilindrică între 2.001 cm^3 și 2.600 cm^3 inclusiv, respectiv: $30 \text{ lei}/200 \text{ cm}^3$;

2.2. numărul de unități prevăzut la pct. 1 se înmulțește cu suma prevăzută la subpct. 2.1, respectiv: $13 \times 30 \text{ lei}/200 \text{ cm}^3 = 390 \text{ lei}$;

2.3. având în vedere prevederile [art. 296](#) alin. (1) din Codul fiscal și considerând că, în anul fiscal 2006 pentru anul fiscal 2007, autoritatea deliberativă a hotărât majorarea impozitului asupra mijloacelor de transport cu 20%, suma determinată la subpct. 2.2 se majorează cu acest procent sau, pentru ușurarea calculului, această sumă se înmulțește cu 1,20, respectiv: $390 \text{ lei} \times 1,20 = 468 \text{ lei}$.

110. Stabilirea, constatarea, controlul, urmărirea și încasarea impozitului pe mijloacele de transport se efectuează de către compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale de la nivelul comunei, al orașului, al municipiului sau al sectorului municipiului București, după caz, în a căror rază de competență se află domiciliul, sediul sau punctul de lucru al contribuabilului.

111. (1) Pentru categoriile de autovehicule de transport marfă prevăzute la [art. 263](#) alin. (4) din Codul fiscal, impozitul anual se stabilește în sumă fixă în lei/an, în mod

diferențiat, în funcție de numărul de axe, de masa totală maximă autorizată și de sistemul de suspensie cu care sunt dotate.

(2) Prin masa totală maximă autorizată se înțelege masa totală a vehiculului încărcat, declarată admisibilă cu prilejul autorizării de către autoritatea competentă.

(3) Numărul axelor și masa totală maximă autorizată, avute în vedere la calcularea impozitului, sunt cele înscrise în cartea de identitate a autovehiculului în rândul 7 și, respectiv, rândul 11.

(4) Dacă sistemul de suspensie nu este înscris în caseta liberă din cartea de identitate a autovehiculului ca informație suplimentară, deținătorii vor prezenta o adeverință eliberată în acest sens de către Regia Autonomă "Registrul Auto Român".

(5) În cazul autovehiculelor de până la 12 tone inclusiv, destinate prin construcție atât transportului de persoane, cât și de bunuri, pentru stabilirea impozitului pe mijloacele de transport, acestea sunt asimilate vehiculelor prevăzute la pct. 7 din tabelul de la [art. 263](#) alin. (2) din Codul fiscal, iar în cazul celor de peste 12 tone, acestea sunt asimilate autovehiculelor prevăzute la [art. 263](#) alin. (4) din Codul fiscal. Intră sub incidența acestui alineat automobilele mixte și automobilele specializate/autospecializatele, astfel cum sunt definite de prevederile legale în vigoare.

112. În cazul în care contribuabilii nu depun documentele care să ateste sistemul suspensiei, impozitul pe mijloacele de transport se determină corespunzător autovehiculelor din categoria "vehicule cu alt sistem de suspensie".

113. Pentru remorci, semiremorci și rulote impozitul anual este stabilit în sumă fixă în lei/an, în mod diferențiat, în funcție de masa totală maximă autorizată a acestora.

114.

(1) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează pentru fiecare mijloc de transport cu tracțiune mecanică, precum și pentru fiecare remorcă, semiremorcă și rulotă care are carte de identitate a vehiculelor distinctă, chiar dacă circulă în combinație.

(2) În cazul combinațiilor de autovehicule, un autovehicul articulat sau tren rutier, de transport marfă cu masa totală maximă autorizată egală sau mai mare de 12 tone, omologate ca atare prin cartea de identitate a vehiculului, impozitul datorat este cel prevăzut la [art. 263](#) alin. (5) din Codul fiscal.

115. Impozitul pe mijloacele de transport se stabilește pentru fiecare mijloc de transport cu tracțiune mecanică, precum și pentru fiecare remorcă, semiremorcă și rulotă care are cartea de identitate a vehiculelor, chiar dacă acestea circulă în combinație.

115^1. Sub incidența prevederilor de la [art. 263](#) alin. (7), rândul 4 din tabel, respectiv, nave de sport și agrement, se include orice ambarcațiune, indiferent de tip și de modul de propulsie, al cărei corp are lungimea de 2,5 m până la 24 m, măsurată conform standardelor armonizate aplicabile și care este destinată utilizării în scopuri sportive și recreative definite de art. 2 alin. (1) lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 2195/2004 privind stabilirea condițiilor de introducere pe piață și/sau punere în funcțiune a ambarcațiunilor de agrement.

115^2. (1) Dacă mijlocul de transport, înregistrat, nu are caracteristicile unui autovehicul, nu intră sub incidența prevederilor [art. 263](#) alin. (2), (4), (5) sau (6) din Codul fiscal, în vederea stabilirii impozitului pe mijloace de transport, fiind considerat utilaj.

(2) Dacă mijlocul de transport, înregistrat, este prevăzut cu roți și axe fără a avea autopropulsie se impozitează conform [art. 263](#) alin. (6) din Codul fiscal, pentru categoria remorci, semiremorci sau rulote.

(3) Dacă mijlocul de transport, înregistrat, este prevăzut cu roți, axe și autoproulsie, impozitul se stabilește conform [art. 263](#) alin. (2), (4) sau (5) din Codul fiscal, după caz.

(4) Dacă un mijloc de transport prevăzut la alin. (1) și (3) nu are carte de identitate atunci se datorează taxa prevăzută la [art. 283](#) alin. (2) și (3) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 264

116. (1) Impozitul pe mijloacele de transport, precum și obligațiile de plată accesorii acestuia, datorate până la data de întâi a lunii următoare celei în care se realizează înstrăinarea între vii a mijlocului de transport, reprezintă sarcină fiscală a părții care înstrăinează.

(1[^]1) La înstrăinarea unui mijloc de transport, proprietarul acestuia, potrivit art. 10 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 78/2000 privind omologarea, eliberarea cărții de identitate și certificarea autenticității vehiculelor rutiere, în vederea înmatriculării sau înregistrării acestora în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 230/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 412 din 30 august 2000, cu modificările și completările ulterioare, va transmite dobânditorului cartea de identitate a vehiculului, precum și certificatul fiscal prin care se atestă că are achitat impozitul aferent, până la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a realizat transferul dreptului de proprietate, ca anexă la contractul de vânzare-cumpărare.

(2) În situația în care prin certificatul fiscal eliberat de către compartimentul de specialitate se atestă existența unei asemenea sarcini fiscale, notarul public va refuza autentificarea actului notarial până la prezentarea documentului, în original, privind stingerea obligațiilor bugetare respective.

(3) Impozitul pe mijloacele de transport se datorează până la data de la care se face scăderea.

(4) Scăderea de la impunere, în cursul anului, pentru oricare dintre situațiile prevăzute de lege, se face după cum urmează:

a) începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care s-a produs situația respectivă;

b) proporțional cu perioada cuprinsă între data menționată la lit. a) și sfârșitul anului fiscal respectiv.

117. (1) Sunt supuse impozitului pe mijloacele de transport numai vehiculele ce intră sub incidența [cap. IV](#) al titlului IX din Codul fiscal, respectiv:

a) mijloacele de transport cu tracțiune mecanică, prevăzute la [art. 263](#) alin. (2) și (3) din Codul fiscal;

b) autovehiculele de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la [art. 263](#) alin. (4) din Codul fiscal;

c) combinațiile de autovehicule (autovehicule articulate sau trenuri rutiere) de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la [art. 263](#) alin. (5) din Codul fiscal;

d) remorcile, semiremorcile și rulotele, prevăzute la [art. 263](#) alin. (6) din Codul fiscal;

e) mijloacele de transport pe apă, prevăzute la [art. 263](#) alin. (7) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea prevederilor [art. 263](#) alin. (3) din Codul fiscal, pentru determinarea impozitului pe mijloacele de transport în cazul motocicletelor, motoretelor și scuterelor prevăzute cu ataș, nivelurile din tabelul de la [art. 263](#) alin. (2) pct. 6 din Codul fiscal se majorează cu 50% .

118. Pentru aplicarea unitară a prevederilor [art. 264](#) din Codul fiscal, referitoare la dobândire, înstrăinare și radiere/scoatere din evidențe, se fac următoarele precizări:

a) impozitul pe mijloacele de transport se datorează începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite; în situațiile în care contribuabilii - persoane fizice sau persoane juridice - dobândesc în străinătate dreptul de proprietate asupra mijloacelor de transport, oricare dintre cele prevăzute la cap. IV al titlului IX din Codul fiscal, data dobândirii se consideră:

1. data emiterii de către autoritatea vamală română a primului document în care se face referire la mijlocul de transport în cauză, în cazul persoanelor care le dobândesc din alte state decât cele membre ale Uniunii Europene;

2. data înscrisă în documentele care atestă dobândirea din statele membre ale Uniunii Europene, pentru cele dobândite după data de 1 ianuarie 2007

b) impozitul pe mijloacele de transport se dă la scădere începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care a avut loc înstrăinarea sau radierea;

c) înstrăinarea privește pierderea proprietății pe oricare dintre următoarele căi:

1. transferul dreptului de proprietate asupra mijlocului de transport prin oricare dintre modalitățile prevăzute de lege;

2. furtul mijlocului de transport respectiv, furt înregistrat la autoritățile competente în condițiile legii și pentru care acestea eliberează o adeverință în acest sens, până la data restituirii mijlocului de transport furat către proprietarul de drept, în situația în care vehiculul este recuperat, ori definitiv, în situația în care bunul furat nu poate fi recuperat;

d) radierea, în înțelesul [art. 264](#) alin. (2) din Codul fiscal, precum și al prezentelor norme metodologice, constă în scoaterea din evidențele fiscale ale compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale a mijloacelor de transport care intră sub incidența pct. 122 alin. (2).

119. În conformitate cu prevederile [art. 264](#) din Codul fiscal, coroborate cu precizările de la pct. 118 din prezentele norme metodologice, se stabilesc următoarele două acțiuni corelative dreptului de proprietate, în raport cu care se datorează ori se dă la scădere impozitul pe mijloacele de transport, respectiv:

a) dobândirea mijlocului de transport, potrivit celor prevăzute la pct. 118 lit. a), care generează datorarea impozitului pe mijloacele de transport, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost dobândite;

b) înstrăinarea mijlocului de transport, potrivit celor menționate la pct. 118 lit. c) din prezentele norme metodologice, care generează scăderea impozitului pe mijloacele de transport, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea au fost înstrăinate.

119¹. Orice persoană fizică sau persoană juridică ce a dobândit/înstrăinat dreptul de proprietate asupra unui mijloc de transport are obligația să depună declarația fiscală la compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale în a cărui rază de competență își are domiciliul fiscal, indiferent de durata deținerii mijlocului de transport

respectiv, chiar și în cazul în care, în aceeași zi, imediat după dobândire, are loc înstrăinarea acestui obiect impozabil.

120. (1) Prezentele norme metodologice, în cazul mijloacelor de transport cu tracțiune mecanică, se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Ordinului ministrului administrației și internelor nr. 1.501/2006 privind procedura înmatriculării, înregistrării, radierii și eliberarea autorizației de circulație provizorie sau pentru probe a vehiculelor, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 21 noiembrie 2006.

121. (1) Potrivit art. 10 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 78/2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 230/2003, cu modificările și completările ulterioare, cartea de identitate a vehiculului este documentul care conține date despre vehicul și proprietarii pe numele cărora acesta a fost înmatriculat succesiv, numai dacă datele din aceasta coincid cu datele din oricare dintre documentele prevăzute la alin. (3).

(2) Pentru înregistrarea mijloacelor de transport în evidențele compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice se utilizează declarațiile fiscale stabilite potrivit pct. 256, după cum contribuabilul este persoană fizică sau persoană juridică.

(3) La declarația fiscală prevăzută la alin. (2) se anexează o fotocopie de pe cartea de identitate, precum și fotocopia certificată "pentru conformitate cu originalul" de pe contractul de vânzare-cumpărare, sub semnătură privată, contractul de schimb, factura, actul notarial (de donație, certificatul de moștenitor etc.), hotărârea judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă sau orice alt document similar.

122*). (1) Pentru mijloacele de transport scăderea impozitului se poate face atât în cazurile înstrăinării acestora, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c), cât și în cazurile în care mijloacele de transport respective sunt scoase din funcțiune.

(2) Mijlocul de transport scos din funcțiune corespunde mijlocului de transport cu grad avansat de uzură fizică, deteriorat sau care are piese lipsă, fiind impropriu îndeplinirii funcțiilor pentru care a fost creat.

Pentru mijlocul de transport pentru care contribuabilul nu mai poate face dovada existenței fizice, scăderea de la plata impozitului pe mijloacele de transport se face prin prezentarea unui document din care să reiasă că mijlocul de transport a fost dezmembrat, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 82/2000 privind autorizarea agenților economici care desfășoară activități de reparații, de reglare, de modificări constructive, de reconstrucție a vehiculelor rutiere, precum și de dezmembrare a vehiculelor uzate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 222/2003, cu modificările ulterioare.

În lipsa documentului prevăzut mai sus, contribuabilul care nu mai poate face dovada existenței fizice a mijlocului de transport cu care figurează înregistrat în evidențele compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale va prezenta o declarație pe propria răspundere din care să rezulte elementele de identificare a contribuabilului și a mijlocului de transport respectiv, documentul prin care a dobândit acel mijloc de transport, împrejurările care au condus la pierderea acestuia.

(3) Impozitul pe mijloacele de transport nu se dă la scădere pentru perioada în care acestea se află în reparații curente, reparații capitale sau nu sunt utilizate din oricare alt

motiv, inclusiv din lipsa unor piese de schimb din rețeaua comercială sau de la unitățile de reparații de profil.

(4) *** Abrogat.

(5) *** Abrogat.

(6) *** Abrogat.

(7) *** Abrogat.

*) Anterior modificării efectuate prin Hotărârea Guvernului nr. 1861/2006, pct. 122 conținea 5 alineate. Prin art. I lit. H (Titlul IX "Impozite și taxe locale") pct. 56 din Hotărârea Guvernului nr. 1861/2006 s-au introdus trei noi alineate, alin. (5), (6) și (7), fără a se face nici o precizare cu privire la fostul alin. (5).

123. (1) Deținerea unor piese sau a unor caroserii de autovehicule nu înseamnă că acel contribuabil are un autovehicul taxabil.

(2) În caz de transformare a autoturismului prin schimbarea caroseriei, nu se stabilește un nou impozit, deoarece capacitatea cilindrică a motorului nu se modifică.

124. Contribuabilii care datorează impozitul pe mijloacele de transport sunt datori să îndeplinească obligațiile prevăzute de [art. 264](#) alin. (4) din Codul fiscal, atât în ceea ce privește declararea dobândirii sau înstrăinării, după caz, a mijlocului de transport, cât și în ceea ce privește schimbările intervenite ulterior declarării, referitoare la adresa domiciliului/sediului/punctului de lucru, sau alte situații care determină modificarea quantumului impozitului, sub sancțiunile prevăzute de dispozițiile legale în vigoare.

125. (1) În cazul schimbării domiciliului, a sediului sau a punctului de lucru, pe teritoriul României, contribuabilii proprietari de mijloace de transport supuse impozitului au obligația să declare, conform [art. 264](#) alin. (4) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile, la compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale din raza administrativ-teritorială unde sunt înregistrate aceste mijloace de transport, data schimbării și noua adresă.

(2) În baza declarației fiscale prevăzute la alin. (1), compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale transmite dosarul în vederea impunerii, în termen de 15 zile, compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, specificând că, în baza confirmării primirii, va da la scădere impozitul cu începere de la data de întâi a lunii în care s-a schimbat domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, urmând ca impunerea să se stabilească cu începere de la aceeași dată la noua adresă.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale de la noul domiciliu, sediu sau punct de lucru, după caz, verifică pe teren, înainte de confirmarea primirii dosarului, exactitatea datelor privind noua adresă, confirmând preluarea debitului în termenul prevăzut de lege.

126. (1) În cazul înstrăinării mijloacelor de transport, impozitul stabilit în sarcina fostului proprietar se dă la scădere pe baza actului de înstrăinare, cu începere de la data de întâi a lunii următoare celei în care s-a făcut înstrăinarea sau, după caz, radierea, potrivit prevederilor pct. 118 lit. c).

(1^1) În cazul în care contractele de leasing financiar ce au ca obiect mijloace de transport încetează, ca urmare a rezilierii din vina locatarului, acesta va solicita radierea

autovehiculelor din rolul fiscal deschis pe numele său și va transmite locatorului o copie a certificatului fiscal. Locatorul în termen de 30 de zile va depune declarația fiscală la autoritatea fiscală prevăzută de lege.

(2) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale va proceda la scăderea impozitului și va comunica, în termen de 15 zile, la compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială noul proprietar, în calitatea sa de dobânditor, își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, numele sau denumirea acestuia, adresa lui și data de la care s-a acordat scăderea din sarcina vechiului proprietar.

(3) Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială dobânditorul își are domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, este obligat să confirme primirea datelor respective în termen de 30 de zile și să ia măsuri pentru impunerea acestuia.

(4) În ceea ce privește înscrierea sau radierea din evidențele autorităților administrației publice locale a mijloacelor de transport, dispozițiile prezentelor norme metodologice se complinesc cu cele ale instrucțiunilor menționate la pct. 120.

127. (1) În cazul contribuabililor proprietari de mijloace de transport supuse impozitului, plecați din localitatea unde au declarat că au domiciliul, sediul sau punctul de lucru, după caz, fără să încunoaștințeze despre modificările intervenite, impozitele aferente se debitează în evidențele fiscale, urmând ca ulterior să se facă cercetări pentru a fi urmăriți la plată, potrivit reglementărilor legale.

(2) În cazul în care prin cercetările întreprinse se identifică noua adresă, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în evidența cărora se află mijloacele de transport respective vor transmite debitele la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale din raza administrativ-teritorială unde contribuabilii și-au stabilit noua adresă, în condițiile legii.

Norme metodologice:

ART. 265

128. Prevederile pct. 71 și 72 se aplică în mod corespunzător și în cazul impozitului pe mijloacele de transport.

129. (1) Deținătorii, persoane fizice sau juridice străine, care solicită înmatricularea temporară a mijloacelor de transport în România în condițiile art. 35 din regulamentul prevăzut la pct. 122 alin. (4), au obligația să achite integral, la data solicitării, impozitul datorat pentru perioada cuprinsă între data de întâi a lunii următoare celei în care se înmatriculează și până la sfârșitul anului fiscal respectiv.

(2) În situația în care înmatricularea privește o perioadă care depășește data de 31 decembrie a anului fiscal în care s-a solicitat înmatricularea, deținătorii prevăzuți la alin. (1) au obligația să achite integral impozitul pe mijloacele de transport până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, astfel:

a) în cazul în care înmatricularea privește un an fiscal, impozitul anual;

b) în cazul în care înmatricularea privește o perioadă care se sfârșește înainte de data de 1 decembrie a aceluiași an, impozitul aferent perioadei cuprinse între data de 1 ianuarie și data de întâi a lunii următoare celei în care expiră înmatricularea.

129¹ .

(1) Pentru anul 2010, în vederea stabilirii diferenței de impozit pe mijloacele de transport, conform prevederilor **art. 263** alin. (2) din Codul fiscal, se aplică în mod corespunzător prevederile art. 72¹ , cu excepția lit. a), după cum urmează: — se calculează impozitul pe mijloacele de transport pentru întregul an 2010, majorat conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2010, pe baza prevederilor pct. 107—110, cu excepția celor care au transmis dreptul de proprietate asupra mijloacelor de transport până la data de 30 iunie 2010.

(2) Hotărârile consiliilor locale privind nivelul impozitului pe mijloacele de transport cu capacitate cilindrică de până la 2.000 cmc , adoptate pentru anul fiscal 2010, rămân aplicabile și după data de 1 iulie 2010.

Norme metodologice:

ART. 266

130. Taxele pentru eliberarea certificatelor, avizelor și a autorizațiilor se achită anticipat eliberării acestora.

Norme metodologice:

ART. 267

131. (1) Pentru eliberarea certificatelor de urbanism, în condițiile legii, prin hotărâri ale consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului București sau consiliilor județene, după caz, se stabilesc nivelurile taxelor, între limitele prevăzute în tabelul de la **art. 267** alin. (1) din Codul fiscal, taxe care se plătesc anticipat, în funcție de suprafața terenului pentru care se solicită certificatul.

(2) Taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, unde este amplasat terenul, indiferent dacă certificatul de urbanism se eliberează de la nivelul consiliului județean. La nivelul municipiului București, taxele pentru eliberarea certificatelor de urbanism se fac venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

132. (1) În mediul rural, consiliile locale stabilesc taxa între limitele prevăzute în tabelul de la **art. 267** alin. (1) din Codul fiscal, reduse cu 50% . Mediul urban corespunde localităților de rangul 0 - III, iar mediul rural corespunde localităților de rangul IV și V.

(2) În cazul în care prin cerere se indică numai adresa, potrivit nomenclurii stradale, suprafața de teren la care se raportează calculul taxei este suprafața întregii parcele, iar în cazul în care printr-un plan topografic sau de situație solicitantul individualizează o anumită suprafață din parcelă, taxa se aplică doar la aceasta.

133. (1) Pentru clădirile utilizate ca locuință, atât în cazul persoanelor fizice, cât și în cel al persoanelor juridice, precum și pentru anexele la locuință taxele pentru eliberarea autorizației de construire se reduc cu 50% .

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) Prin expresia anexe la locuință se înțelege: grajdurile, păturele, magaziiile, hambarele pentru cereale, șurele, fânăriile, remizele, șoproanele, garajele, precum și altele asemenea.

134. (1) Autorizația de foraje și excavări, model stabilit potrivit pct. 256, se eliberează de către primarii în a căror rază de competență teritorială se realizează oricare dintre operațiunile: studii geotehnice, ridicări topografice, exploatări de carieră, balastiere, sonde de gaze și petrol, precum și oricare alte exploatări, la cererea scrisă a beneficiarului acesteia, potrivit modelului prevăzut la același punct.

(2) Autorizația nu este de natura autorizației de construire și nici nu o înlocuiește pe aceasta, iar plata taxei nu îl scutește pe titularul autorizației de orice alte obligații fiscale legale, în măsura în care acestea îi sunt aplicabile.

(3) Cererea pentru eliberarea autorizației de foraje și excavări are elementele constitutive ale declarației fiscale și se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competență teritorială se realizează oricare dintre operațiunile prevăzute la [art. 267](#) alin. (4) din Codul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii operațiunilor.

(4) Taxa pentru eliberarea autorizației prevăzute la alin. (1) se plătește anticipat și se calculează pentru fiecare metru pătrat sau fracțiune de metru pătrat afectat de oricare dintre operațiunile prevăzute la alin. (1). (5) Pentru operațiunile în curs la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, beneficiarii au obligația să depună cererile pentru eliberarea autorizațiilor în termen de 30 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice.

135. În cazurile în care lucrările specifice organizării de șantier nu au fost autorizate o dată cu lucrările pentru investiția de bază, taxa pentru eliberarea autorizației de construire este de 3% și se aplică la cheltuielile cu organizarea de șantier.

136. Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru organizarea de tabere de corturi, căsuțe sau rulote ori campinguri, prevăzută la [art. 267](#) alin. (6) din Codul fiscal, se calculează prin aplicarea unei cote de 2% asupra valorii autorizate a lucrării sau a construcției.

137. Taxa pentru eliberarea autorizației de construire pentru chioșcuri, tonete, cabine, spații de expunere, situate pe căile și în spațiile publice, și pentru amplasarea corpurilor și a panourilor de afișaj, a firmelor și a reclamelor se stabilește de consiliul local și se calculează pentru fiecare metru pătrat sau fracțiune de metru pătrat afectat acestor lucrări.

138. (1) Pentru eliberarea autorizației de construire, atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice solicitante datorează o taxă, reprezentând 1% din valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizației, în conformitate cu proiectul prezentat, în condițiile Legii nr. 50/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, valoare care include instalațiile aferente și nu include TVA.

(2) Calculul acestei taxe se face de către structurile de specialitate.

(3) În cazul lucrărilor de construire a clădirilor proprietate a persoanelor fizice, dacă valoarea de proiect declarată în cererea pentru eliberarea autorizației de construire este mai mică decât valoarea impozabilă determinată în condițiile [art. 251](#) alin. (3) din Codul fiscal,

taxa se calculează prin aplicarea cotei de 1% sau reduse cu 50%, după caz, asupra valorii impozabile.

(4) Pentru orice alte lucrări supuse autorizării, în afara lucrărilor de construire a clădirilor proprietate a persoanelor fizice, stabilirea taxei se face cu respectarea prevederilor alin. (1).

139. (1) Taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, parțială sau totală, a clădirilor se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1%, în cazul persoanelor fizice, asupra valorii impozabile a clădirii, iar în cazul persoanelor juridice, asupra valorii de inventar a clădirii.

(2) Atât în cazul persoanelor fizice, cât și al persoanelor juridice, taxa pentru eliberarea autorizației de desființare, parțială sau totală, a oricăror construcții și amenajări care nu sunt de natura clădirilor se calculează prin aplicarea unei cote de 0,1% asupra valorii reale a construcțiilor sau amenajării supuse desființării, declarată de beneficiarul autorizației.

(3) În cazul desființării parțiale quantumul taxei se calculează proporțional cu suprafața construită desfășurată a clădirii supuse desființării, iar pentru celelalte construcții și amenajări care nu sunt de natura clădirilor, taxa se calculează proporțional cu valoarea reală a construcțiilor sau amenajărilor supuse desființării.

(3¹) Prin grija structurilor de specialitate, în termen de cel mult 15 zile de la data terminării lucrărilor de desființare, se întocmește procesul-verbal de recepție, model stabilit potrivit pct. 256, în care se menționează, pe lângă elementele de identificare a contribuabilului și a autorizației de desființare, data de la care intervin modificări asupra impozitului pe clădiri și/sau asupra impozitului pe terenul aferent construcțiilor/amenajărilor supuse desființării, precum și elementele care determină modificările respective, cum ar fi: suprafața construită la sol a clădirilor, suprafața construită desfășurată a clădirilor, suprafața terenului, valoarea impozabilă a clădirilor și altele care se apreciază ca fiind necesare pentru fundamentarea modificărilor.

(4) Prin termenul desființare se înțelege demolarea, dezafectarea ori dezmembrarea parțială sau totală a construcției și a instalațiilor aferente, precum și a oricăror altor amenajări.

(5) Prin termenul dezafectare se înțelege schimbarea destinației unui imobil.

140. (1) Pentru prelungirea valabilității certificatului de urbanism sau autorizației de construire se stabilește o taxă reprezentând 30% din taxa inițială.

(2) Cu cel puțin 15 zile înainte de expirarea termenului de valabilitate a certificatului de urbanism sau autorizației de construire se recomandă ca structura specializată să înștiințeze beneficiarul acestora despre necesitatea prelungirii valabilității în cazul în care lucrările de construire nu se finalizează până la termen.

(3) În cazul în care lucrările de construire nu au fost executate integral până la data expirării termenului de valabilitate a autorizației de construire și nu s-a solicitat prelungirea valabilității acesteia, la data regularizării taxei se stabilește separat și taxa prevăzută la [art. 267](#) alin. (10) din Codul fiscal.

141. (1) Taxa pentru eliberarea autorizațiilor privind lucrările de racorduri și branșament la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se datorează de către furnizorii serviciilor respective pentru fiecare instalație/beneficiar. Această autorizație nu este de natura autorizației de construire și nici

nu o înlocuiește pe aceasta în situația în care este necesară emiterea autorizației de construire.

(2) Autorizația prevăzută la acest punct, model stabilit potrivit pct. 256, se emite numai de către primari, în funcție de raza de competență.

(3) Furnizorii serviciilor nu pot efectua lucrările de racorduri sau branșamente decât după obținerea autorizației, în condițiile prezentelor norme metodologice, sub sancțiunile prevăzute de lege.

(4) Autorizația privind lucrările de racorduri și branșament la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu se eliberează la cererea scrisă a furnizorilor de servicii, potrivit modelului stabilit la pct. 256.

(5) Cererea pentru eliberarea autorizației privind lucrările de racorduri și branșament la rețelele publice de apă, canalizare, gaze, termice, energie electrică, telefonie și televiziune prin cablu are elementele constitutive ale declarației fiscale și se depune la structura de specialitate în a cărei rază de competență teritorială se realizează oricare dintre racorduri sau branșamente, prevăzute la [art. 267](#) alin. (11) din Codul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de data începerii lucrărilor.

142. Taxa pentru avizarea certificatului de urbanism de către comisia de urbanism și amenajarea teritoriului, de către primari sau de structurile de specialitate din cadrul consiliului județean, prevăzută la [art. 267](#) alin. (12) din Codul fiscal, se stabilește, prin hotărâre, de către consiliile locale și se face venit la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, unde se află amplasat terenul pentru care se emite certificatul de urbanism. La nivelul municipiului București această taxă se stabilește, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului București și se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

143. (1) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se datorează pentru fiecare certificat eliberat de către primari în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 33/2002 privind reglementarea eliberării certificatelor și adeverințelor de către autoritățile publice centrale și locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2002, aprobată cu modificări prin Legea nr. 223/2002, prin care se confirmă realitatea existenței domiciliului/reședinței persoanei fizice sau a sediului persoanei juridice la adresa respectivă, potrivit nomenclurii stradale aprobate la nivelul localității.

(2) Taxa pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă se stabilește, prin hotărâre, de către consiliile locale și se face venit la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz. La nivelul municipiului București această taxă se stabilește, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului București și se face venit la bugetul local al sectoarelor acestuia.

(3) Cererea pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală și adresă, precum și Certificatul de nomenclatură stradală și adresă reprezintă modelele stabilite potrivit pct. 256.

(4) Pentru eliberarea certificatului de nomenclatură stradală nu se datorează și taxa extrajudiciară de timbru.

144. (1) Taxa datorată pentru eliberarea autorizației de construire, atât în cazul persoanelor fizice, cât și al persoanelor juridice, se stabilește pe baza valorii de proiect declarate de solicitant, care corespunde înregistrărilor din cererea pentru eliberarea autorizației respective, și se plătește anticipat eliberării acesteia.

(2) În situația în care se apreciază că valoarea reală declarată a lucrărilor este subevaluată în raport cu alte lucrări similare, compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale din raza de competență unde se realizează lucrările de construire, la sesizarea structurii de specialitate, are obligația să efectueze cel puțin inspecția fiscală parțială, în condițiile Codului de procedură fiscală, pentru verificarea concordanței dintre valoarea reală a lucrărilor declarate pentru regularizarea taxei și înregistrările efectuate în evidența contabilă.

(3) Termenul de plată a diferenței rezultate în urma regularizării taxei pentru eliberarea autorizației de construire este de 15 zile de la data întocmirii procesului-verbal de recepție, dar nu mai târziu de 15 zile de la data expirării valabilității autorizației de construire.

(4) În cazul în care în urma regularizării taxei de autorizare beneficiarului autorizației de construire i se cuvine restituirea unei sume, iar acesta înregistrează obligații bugetare restante, regularizarea se face potrivit prevederilor legale în vigoare.

(5) Noțiunea situația finală, prevăzută la [art. 267](#) alin. (14) lit. c) din Codul fiscal, corespunde procesului-verbal de recepție, model stabilit potrivit pct. 256.

(6) Procesul-verbal de recepție potrivit modelului stabilit este un formular de natură fiscală.

145. În cazul persoanelor fizice beneficiare ale autorizației de construire pentru clădiri, dacă valoarea reală declarată a lucrărilor de construcție este mai mică decât valoarea impozabilă stabilită în condițiile [art. 251](#) din Codul fiscal, pentru determinarea taxei se are în vedere această din urmă valoare.

146. Nivelurile taxelor prevăzute în sumă fixă la acest capitol se stabilesc de către consiliile locale sau consiliile județene, după caz, între limitele și în condițiile prevăzute în Codul fiscal. În cazul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

Norme metodologice:

ART. 268

147. Taxele prevăzute la [art. 268](#) alin. (1) din Codul fiscal vizează numai persoanele fizice și asociațiile familiale prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cu modificările și completările ulterioare.

148. Autorizațiile prevăzute la [art. 268](#) alin. (1) din Codul fiscal corespund autorizării pentru desfășurarea de către persoanele fizice a unor activități economice în mod independent, precum și celor pentru înființarea și funcționarea asociațiilor familiale.

149. (1) Taxele pentru eliberarea autorizațiilor pentru desfășurarea unei activități economice sunt anuale, se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile [art. 288](#) alin. (1) din Codul fiscal, și se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv.

(2) *** Abrogat

(3) Mențiunea privind plata acestor taxe se face pe verso-ul autorizațiilor.

150. Taxa pentru eliberarea autorizației pentru desfășurarea unei activități economice nu se restituie chiar dacă autorizația de funcționare a fost suspendată sau anulată, după caz.

151. În cazul pierderii ori degradării autorizației de funcționare, eliberarea alteia se face numai după achitarea taxei în condițiile prevăzute la pct. 149 alin. (1).

152. În cazul pierderii autorizației pentru desfășurarea unei activități economice, titularul său are obligația să publice pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Dovada publicării se depune la cererea pentru eliberarea noii autorizații de funcționare.

153.

(1) Pentru efectuarea de modificări în autorizația pentru desfășurarea unei activități economice, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 cu modificările și completările ulterioare, la cererea titularului său, după eliberarea acesteia, nu se încasează taxa prevăzută la [art. 268](#) alin. (1) din Codul fiscal.

(2) Taxa de viză prevăzută la [art. 268](#) alin. (1¹) din Codul fiscal se face venit la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz.

(3) Taxa pentru eliberarea autorizației privind desfășurarea activității de alimentație publică se stabilește prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile [art. 288](#) alin. (1) din Codul fiscal și se achită integral, anticipat eliberării acesteia, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv.

154. Taxele pentru eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare, prevăzute la [art. 268](#) alin. (2) din Codul fiscal, sunt anuale și se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv și se fac venit la bugetul local al unității administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele și/sau unde se desfășoară activitățile pentru care se solicită autorizarea. În cazul municipiului București, aceste taxe se fac venit la bugetul local al sectorului unde se află situate obiectivele și/sau unde se desfășoară activitățile pentru care se solicită autorizarea.

155. (1) Taxele prevăzute la [art. 268](#) alin. (2) din Codul fiscal:

a) se referă la autorizațiile sanitare de funcționare eliberate de direcțiile de sănătate publică teritoriale în temeiul Legii nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare.

b) *** Abrogat

c) se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile [art. 288](#) alin. (1) din Codul fiscal;

d) nu se restituie chiar dacă autorizația a fost retrasă temporar sau definitiv.

(2) La eliberarea autorizațiilor sanitare de funcționare, direcțiile de sănătate publică teritoriale vor solicita beneficiarilor autorizațiilor respective dovada efectuării plății taxelor, în contul unității administrativ-teritoriale unde se află situate obiectivele și/sau unde se desfășoară activitățile pentru care se solicită autorizarea.

156. (1) Taxa prevăzută la [art. 268](#) alin. (3) din Codul fiscal, pentru eliberarea de copii heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri deținute de consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene se datorează de persoanele fizice și persoanele juridice beneficiare.

(2) Taxa prevăzută la alin. (1) se stabilește, în lei/mp sau fracțiuni de mp, prin hotărâri ale autorităților deliberative, în condițiile [art. 288](#) alin. (1).

157. Taxa prevăzută la pct. 156 se achită integral, anticipat eliberării copiilor heliografice de pe planurile cadastrale sau de pe alte asemenea planuri și se face venit la bugetul local administrat de către autoritatea deliberativă care deține planurile respective.

158. (1) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător, prevăzută la [art. 268](#) alin. (4) din Codul fiscal:

a) se încasează de la persoanele fizice producători care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 661/2001 privind procedura de eliberare a certificatului de producător, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 436 din 3 august 2001, denumită în continuare Hotărârea Guvernului nr. 661/2001;

b) se achită anticipat eliberării certificatului de producător;

c) se face venit la bugetele locale ale căror ordonatori principali de credite sunt primarii care au eliberat certificatele de producător respective;

d) nu se restituie chiar dacă certificatul de producător a fost anulat.

(2) Certificatul de producător se eliberează la cerere, al cărui model este stabilit potrivit anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 661/2001.

(3) Taxa pentru eliberarea certificatelor de producător se stabilește prin hotărâri adoptate de consiliile locale, în condițiile prevederilor [art. 268](#) alin. (4) coroborate cu cele ale [art. 288](#) alin. (1) din Codul fiscal. În cazul municipiului București, această taxă se stabilește prin hotărâre adoptată de Consiliul General al Municipiului București.

(4) Autoritățile deliberative pot stabili taxe pentru eliberarea certificatelor de producător, între limitele din tabloul prevăzut în normele metodologice la pct. 11 alin. (3), diferențiate pe produse.

159. Potrivit prevederilor art. 8 din Hotărârea Guvernului nr. 661/2001, contravaloarea certificatelor de producător se suportă din taxele menționate la pct. 158 alin. (4) și pe cale de consecință autoritățile deliberative nu pot institui alte taxe pentru eliberarea certificatelor de producător în afara acestora.

159¹ (1) Taxa pentru eliberarea/vizarea anuală a autorizației privind desfășurarea activității de alimentație publică, prevăzută la [art. 268](#) alin. (5) se datorează bugetului local al comunei, orașului sau municipiului, după caz, în a cărui rază administrativă se află amplasată unitatea sau standul de comercializare. Autorizația se emite de către primarul în a cărui rază de competență se află amplasată unitatea sau standul de comercializare.

(2) Taxele pentru eliberarea privind desfășurarea de activități de alimentație publică, sunt anuale, se stabilesc prin hotărâri ale consiliilor locale, adoptate în condițiile [art. 268](#) alin. (5) și [art. 288](#) alin. (1) din Codul fiscal, și se achită integral, anticipat eliberării acestora, indiferent de perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal respectiv

Norme metodologice:

ART. 269

160. Taxele pentru eliberarea atât a certificatului de urbanism, cât și a autorizației de construire, prevăzute la [art. 269](#) din Codul fiscal, nu se datorează în următoarele cazuri:

a) pentru oricare categorie de lucrări referitoare la locașuri de cult, inclusiv pentru construcțiile-anexe ale acestora, cu condiția ca acel cult religios să fie recunoscut oficial în România;

b) pentru lucrările de dezvoltare, modernizare sau reabilitare a infrastructurilor din transporturi care aparțin domeniului public al statului, indiferent de solicitant;

- c) pentru lucrările de interes public județean sau local;
- d) pentru lucrările privind construcțiile ai căror beneficiari sunt instituțiile publice, indiferent de solicitantul autorizației;
- e) pentru lucrările privind autostrăzile și căile ferate atribuite prin concesionare în conformitate cu Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.337/2006, cu modificările și completările ulterioare.

161. În sensul prezentelor norme metodologice, prin lucrări de interes public se înțelege orice lucrări de construcții și reparații finanțate din fonduri publice prevăzute în componentele bugetului general consolidat.

Norme metodologice:

ART. 270

162. Beneficiarii serviciilor de reclamă și publicitate realizate în baza unui contract sau a unei altfel de înțelegeri încheiate cu oricare altă persoană datorează taxa, prevăzută la **art. 270** din Codul fiscal, la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia persoana respectivă prestează aceste servicii de reclamă și publicitate.

163.

(1) Taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate, se calculează prin aplicarea unei cote cuprinse între 1% și 3%, inclusiv, asupra valorii serviciilor de reclamă și publicitate, prevăzută în contract, exclusiv taxa pe valoarea adăugată.

(1[^]1) Nu se includ în valoarea serviciilor de reclamă și publicitate, serviciile de decorare, neutralizare și întreținere reclamă.

(2) Nivelul cotei se stabilește de către consiliile locale în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor, potrivit **art. 288** alin. (1) din Codul fiscal.

164. (1) Taxa se plătește lunar de către prestatorul serviciului de reclamă și publicitate, pe toată durata desfășurării contractului, până la data de 10 a lunii următoare datorării taxei.

(2) Taxa se datorează de la data intrării în vigoare a contractului.

Norme metodologice:

ART. 271

165. (1) Pentru utilizarea unui panou, afișaj sau structură de afișaj pentru reclamă și publicitate într-un loc public, care nu are la bază un contract de publicitate, consiliile locale stabilesc, prin hotărâre, taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, pe metru pătrat de afișaj, plătită de utilizator la bugetul local al unității administrativ-teritoriale în raza căreia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj. La nivelul municipiului București această taxă se stabilește, prin hotărâre, de către Consiliul General al Municipiului București

și se face venit la bugetul local al sectorului în raza căruia este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj.

(2) În cazul în care panoul, afișajul sau structura de afișaj este închiriată unei alte persoane, utilizatorul final va datora taxa în condițiile [art. 270](#) sau [art. 271](#) din Codul fiscal, după caz.

166. Taxa datorată se calculează prin înmulțirea numărului de metri pătrați sau a fracțiunii de metru pătrat a afișajului cu taxa stabilită de autoritatea deliberativă.

167. (1) Suprafața pentru care se datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate este determinată de dreptunghiul imaginar în care se înscriu toate elementele ce compun afișul, panoul sau firma, după caz.

(2) Exemplu de afiș, panou sau firmă:

Figura 26, reprezentând modelul de afiș, panou sau firmă, se găsește în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, la pagina 173.

(3) Suprafața pentru care se datorează taxa pentru afișaj în scop de reclamă și publicitate, potrivit exemplului de la alin. (2), se determină prin înmulțirea $L \times l$, respectiv $5,73 \text{ m} \times 4,08 \text{ m} = 23,38 \text{ mp}$.

(4) Firma instalată la locul în care o persoană derulează o activitate economică este asimilată afișului.

168. (1) În sensul prevederilor [art. 271](#) alin. (4) din Codul fiscal, se fac următoarele precizări:

a) se consideră că taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește anual, anticipat, atunci când un contribuabil stinge obligația de plată datorată pentru anul fiscal respectiv, înainte de data de 15 martie, inclusiv, a aceluiași an fiscal;

b) se consideră că taxa pentru afișajul în scop de reclamă și publicitate se plătește trimestrial, atunci când un contribuabil stinge obligația de plată datorată pentru anul fiscal respectiv, în patru rate egale, până la datele de 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 noiembrie, inclusiv.

(2) Taxa se calculează pentru un an fiscal sau pentru numărul de luni și zile rămase până la sfârșitul anului fiscal și se plătește de către utilizatorul panoului, afișajului sau structurii de afișaj, potrivit prevederilor alin. (1).

169. Consiliile locale, prin hotărârile adoptate în condițiile pct. 165 alin. (1), pot stabili obligația ca persoanele care datorează această taxă să depună o declarație fiscală, model stabilit conform pct. 256. În cazul în care autoritățile deliberative optează pentru obligația depunerii declarației fiscale, aceasta va fi depusă la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale în a cărei rază este amplasat panoul, afișajul sau structura de afișaj, sub sancțiunile prevăzute la [art. 294](#) alin. (2) din Codul fiscal, în termen de 30 de zile de la data amplasării.

Norme metodologice:

ART. 272

170. Intră sub incidența prevederilor [art. 272](#) alin. (3) din Codul fiscal și afișele expuse în exteriorul clădirii, prin care se fac publice spectacolele de natura celor prevăzute la [art. 273](#) din Codul fiscal, dar numai cele de la sediul organizatorului și/sau locul desfășurării spectacolului, fiind asimilate celor amplasate în interiorul clădirilor.

Norme metodologice:

ART. 273

171. Persoanele fizice și persoanele juridice care organizează manifestări artistice, competiții sportive sau orice altă activitate distractivă, cu caracter permanent sau ocazional, datorează impozitul pe spectacole, calculat în cote procentuale asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor și biletelor de intrare sau, după caz, în sumă fixă, în funcție de suprafața incintei, în cazul videotecilor și discotecilor.

172. Impozitul pe spectacole se plătește lunar, până la data de 15, inclusiv, a lunii următoare celei în care se organizează spectacolul, la bugetele locale ale comunelor, ale orașelor sau ale municipiilor, după caz, în a căror rază de competență se desfășoară spectacolele. La nivelul municipiului București impozitul pe spectacole se face venit la bugetul local al sectoarelor în a căror rază de competență se desfășoară spectacolele.

Norme metodologice:

ART. 274

173. Organizatorii de manifestări artistice cinematografice, teatrale, muzicale și folclorice datorează impozit pe spectacole, în condițiile prezentelor norme metodologice, calculat asupra încasărilor din vânzarea biletelor de intrare/abonamentelor, din care se scade valoarea timbrilor cinematografice, teatrale, muzicale, folclorice sau de divertisment, după caz, determinată potrivit prevederilor:

a) Legii nr. 35/1994 privind timbrul literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, republicată;

b) Ordinul ministrului culturii și cultelor și al ministrului finanțelor publice nr. 2823/1566/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice și privind perceperea, încasarea, utilizarea, evidența și controlul destinației sumelor rezultate din aplicarea timbrului literar, cinematografic, teatral, muzical, folcloric, al artelor plastice, al arhitecturii și de divertisment, precum și procedura de solicitare și comunicare a opțiunilor titularilor de drepturi de autori sau ale titularilor de drepturi conexe dreptului de autori ori, după caz, ale moștenitorilor acestora, cu modificările și completările ulterioare.

174. Pentru manifestările artistice și competițiile sportive impozitul pe spectacole se stabilește asupra încasărilor din vânzarea abonamentelor și a biletelor de intrare, valoare care nu include TVA, prin aplicarea următoarelor cote:

a) 2% pentru manifestările artistice de teatru, de operă, de operetă, de filarmonică, cinematografice, muzicale, de circ, precum și pentru competițiile sportive interne și internaționale;

b) 5% pentru manifestările artistice de genul: festivaluri, concursuri, cenacluri, serate, recitaluri sau alte asemenea manifestări artistice ori distractive care au un caracter ocazional.

175. Contribuabililor care desfășoară activități sau servicii de natura celor menționate la [art. 274](#) alin. (2) din Codul fiscal le revine obligația de a înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială își au domiciliul sau sediul, după caz, atât abonamentele, cât și biletele de intrare și de a afișa tarifele la casele de vânzare a biletelor, precum și la locul de desfășurare a spectacolelor, interzicându-li-se să încaseze sume care depășesc tarifele precizate pe biletele de intrare și/sau abonamente.

175¹. Persoanele care datorează impozit pe spectacole pot emite bilete de intrare la spectacole prin sistem propriu de înscriere și numerotare, folosind programul informatic propriu, cu respectarea prevederilor [art. 274](#) alin. (4) din Codul fiscal, precum și a conținutului minimal obligatoriu al biletelor și abonamentelor de intrare la spectacol conform Hotărârii Guvernului nr.846/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice privind tipărirea, înregistrarea, evidența și gestionarea abonamentelor și biletelor de intrare la spectacole.

176. În cazul în care contribuabilii prevăzuți la pct. 175 organizează aceste spectacole în raza teritorială de competență a altor autorități ale administrației publice locale decât cele de la domiciliul sau sediul lor, după caz, acestora le revine obligația de a viza abonamentele și biletele de intrare la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială se desfășoară spectacolele.

177. (1) Normele privind tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul biletelor de intrare și al abonamentelor se elaborează în comun de Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Administrației și Internelor, contrasemnate de Ministerul Culturii și Cultelor și de Agenția Națională pentru Sport.

(2) Formularele tipizate aflate în stoc până la data publicării normelor prevăzute la alin. (1) vor putea fi utilizate până la epuizare, în condițiile adaptării corespunzătoare.

Norme metodologice:

ART. 275

178. (1) Prin discotecă, în sensul prezentelor norme metodologice, se înțelege activitatea artistică și distractivă desfășurată într-o incintă prevăzută cu instalații electronice speciale de lumini, precum și de redare și audiție de muzică, unde se dansează, indiferent cum este denumită ori de felul cum este organizată ca activitate, respectiv:

a) integrată sau conexă activităților comerciale de natura celor ce intră sub incidența activităților specifice grupei 932 din CAEN - alte activități recreative.

b) integrată sau conexă oricăror alte activități nementionate la lit. a);

c) individuală;

d) cu sau fără disc-jockey.

(2) Nu sunt de natura discotecilor activitățile prilejuite de organizarea de nunți, de botezuri și de revelioane.

(3) Prin videotecă, în sensul prezentelor norme metodologice, se înțelege activitatea artistică și distractivă desfășurată într-o incintă prevăzută cu instalații electronice speciale de

redare și vizionare de filme; nu este de natura videotecii activitatea care intră sub incidența clasei 9213 din CAEN-rev.1.

(4) În cazul videotecilor și discotecilor nu se aplică prevederile referitoare la tipărirea, înregistrarea, avizarea, evidența și inventarul biletelor de intrare și al abonamentelor.

179. (1) Pentru determinarea impozitului pe spectacole, în cazul videotecilor și discotecilor, prin incintă se înțelege spațiul închis în interiorul unei clădiri, suprafața teraselor sau suprafața de teren afectată pentru organizarea acestor activități artistice și distractive.

(2) Pentru dimensionarea suprafeței incintei în funcție de care se stabilește impozitul pe spectacole se însumează suprafețele utile afectate acestor activități, precum și, acolo unde este cazul, suprafața utilă a incintelor în care se consumă băuturi alcoolice, băuturi răcoritoare sau cafea, indiferent dacă participanții stau în picioare sau pe scaune, precum și suprafața utilă a oricăror alte incinte în care se desfășoară o activitate distractivă conexă programelor de videotecă sau discotecă.

(3) Prin zi de funcționare, pentru determinarea impozitului pe spectacole, se înțelege intervalul de timp de 24 de ore, precum și orice fracțiune din acesta înăuntrul căruia se desfășoară activitatea de videotecă sau discotecă, chiar dacă programul respectiv cuprinde timpi din două zile calendaristice consecutive.

180. (1) Cuantumul impozitului, prevăzut în sumă fixă la [art. 275](#) alin. (2) din Codul fiscal, se stabilește de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București, în cursul lunii mai a fiecărui an pentru anul fiscal următor, astfel:

I. se stabilește o valoare cuprinsă între limitele prevăzute la [art. 275](#) alin. (2) din Codul fiscal;

II. asupra valorii stabilite potrivit mențiunii prevăzute la alin. (2) se aplică coeficientul de corecție ce corespunde rangului localității respective, astfel;

- a) localități urbane de rangul 0 8,00;
- b) localități urbane de rangul I 5,00;
- c) localități urbane de rangul II 4,00;
- d) localități urbane de rangul III 3,00;
- e) localități rurale de rangul IV 1,10;
- f) localități rurale de rangul V 1,00.

III. asupra valorii rezultate potrivit mențiunii de la lit. b) se poate aplica majorarea anuală, hotărâtă de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București, cu până la 20%, prevăzută de [art. 287](#) din Codul fiscal, reprezentând impozitul pe spectacole, în lei/mp zi, ce se percepe pentru activitatea de videotecă sau discotecă.

(2) Contribuabilii care intră sub incidența [art. 275](#) alin. (1) din Codul fiscal au obligația să prezinte releveul suprafeței incintei o dată cu depunerea declarației fiscale și ori de câte ori intervine o modificare a acestei suprafețe, ținând seama de prevederile pct. 179 alin. (1) și (2).

181. (1) În cazul contribuabililor care organizează activități artistice și distractive de videotecă și discotecă, impozitul pe spectacole se determină pe baza suprafeței incintei afectate pentru organizarea acestor activități, nefiind necesare bilete sau abonamente.

(2) Contribuabilii care organizează activități artistice și distractive de videotecă și discotecă, în calitatea lor de plătitori de impozit pe spectacole, au obligația de a depune Declarația fiscală pentru stabilirea impozitului pe spectacole, în cazul activităților artistice și

distractive de videotecă și discotecă, stabilită potrivit pct. 256, până cel târziu la data de 15 inclusiv, pentru luna următoare.

Norme metodologice:

ART. 276

182. Contractele încheiate între contribuabilii organizatori de spectacole și beneficiarii sumelor cedate în scopuri umanitare se vor înregistra la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază teritorială se desfășoară spectacolul, prealabil organizării acestuia. Pentru aceste sume nu se datorează impozit pe spectacol.

183. Contractele care intră sub incidența prevederilor [art. 276](#) din Codul fiscal sunt cele ce fac obiectul prevederilor Legii nr. 32/1994 privind sponsorizarea, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 25 mai 1994, cu modificările și completările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 277

184. Impozitul pe spectacole se plătește lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei în care se realizează venitul, la bugetele locale, potrivit destinațiilor prevăzute la pct. 172.

Norme metodologice:

ART. 278

185. (1) Instituirea taxei hoteliere constituie atribuția opțională a consiliilor locale ale comunelor, ale orașelor sau ale municipiilor, după caz. La nivelul municipiului București această atribuție se îndeplinește de către Consiliul General al Municipiului București.

(2) Hotărârea privind instituirea taxei hoteliere se adoptă în cursul anului și se aplică în anul fiscal următor, în condițiile prezentelor norme metodologice.

186. Persoanele juridice prin intermediul cărora se realizează cazarea au obligația ca în documentele utilizate pentru încasarea tarifelor de cazare să evidențieze distinct taxa hotelieră încasată determinată în funcție de cota și, după caz, de numărul de zile stabilite de către autoritățile deliberative.

187. Sumele încasate cu titlu de taxă hotelieră se varsă la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, în a cărei rază de competență se află unitatea de cazare, lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă, cu excepția situațiilor în care această dată coincide cu o zi nelucrătoare, caz în care virarea se face în prima zi lucrătoare următoare. La nivelul municipiului București această taxă se face venit la bugetul local al sectorului în a cărui rază de competență se află unitatea de cazare.

Norme metodologice:

ART. 279

188. În cazul în care autoritățile prevăzute la pct. 185 optează pentru instituirea taxei hoteliere, cota de 1% se aplică la valoarea totală a cazării/tarifului de cazare pentru fiecare zi de sejur a turistului, valoare care nu include T.V.A.

Norme metodologice:

ART. 280

189. Pentru a beneficia de scutirea de la plata taxei hoteliere, persoanele interesate trebuie să facă dovada cu: certificatul de încadrare într-o categorie de persoane cu handicap, cuponul de pensie, carnetul de student sau orice alt document similar, însoțit de actul de identitate. În cazul persoanelor în vârstă de până la 14 ani, actul de identitate este certificatul de naștere sau alte documente care atestă situația respectivă.

Norme metodologice:

ART. 281

190. Sumele încasate cu titlu de taxă hotelieră se varsă la bugetul local al comunelor/orașelor/municipiilor/sectoarelor municipiului București, după caz, în a căror rază de competență se află unitatea de cazare, lunar, până la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă, cu excepția situațiilor în care această dată coincide cu o zi nelucrătoare, caz în care virarea se face în prima zi lucrătoare următoare.

191. La virarea sumelor reprezentând taxa hotelieră, unitățile de cazare, persoane juridice, prin intermediul cărora se realizează cazarea, vor depune la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale respective o declarație-decont, model prevăzut la pct. 256 din prezentele norme metodologice, care să cuprindă sumele încasate și virate pentru luna de referință. Virarea sumelor se face în primele 10 zile ale fiecărei luni pentru luna precedentă.

Norme metodologice:

ART. 282

192. Consiliile locale, consiliile județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, prin regulamentul aprobat, vor stabili condițiile și sectoarele de activitate în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 privind finanțele publice locale, precum și modul de organizare și funcționare a serviciilor publice pentru care se propun taxele respective și modalitățile de consultare și de obținere a acordului persoanelor fizice și juridice beneficiare ale serviciilor respective.

193. Hotărârile adoptate de către autoritățile prevăzute la pct. 192, în legătură cu perceperea taxelor speciale de la persoanele fizice și juridice plătitoare, vor fi afișate la sediul autorităților administrației publice locale și vor fi publicate, potrivit legii.

194. Împotriva acestor hotărâri persoanele interesate pot face contestație în termen de 15 zile de la afișarea sau publicarea acestora. După expirarea acestui termen autoritatea deliberativă care a adoptat hotărârea se întrunește și deliberează asupra contestațiilor primite.

195. (1) Taxele speciale se încasează numai de la persoanele fizice și juridice care se folosesc de serviciile publice locale pentru care s-au instituit taxele respective.

(2) *** Eliminat

(3) Taxe speciale nu se pot institui concesionarilor din sectorul utilităților publice (gaze naturale, apă, energie electrică), pentru existența pe domeniul public/privat al unităților administrativ-teritoriale a rețelelor de apă, de transport și distribuție a energiei electrice și a gazelor naturale.

196. Taxele speciale, instituite potrivit prevederilor [art. 282](#) din Codul fiscal, se încasează într-un cont distinct, deschis în afara bugetului local, fiind utilizate în scopurile pentru care au fost înființate, iar contul de execuție al acestora se aprobă de consiliul local, consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului București, după caz.

Norme metodologice:

ART. 283

197. *** Abrogat

198. *** Abrogat

199. *** Abrogat

200. *** Abrogat

201. *** Abrogat

202. *** Abrogat

203. *** Abrogat

204. *** Abrogat

205. Procedurile prevăzute la [art. 283](#) alin. (3) din Codul fiscal vor fi aprobate de autoritățile deliberative interesate pentru anul fiscal următor, în termenul prevăzut la [art. 288](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 284

206. Scutirea de impozit pe clădiri, impozit pe teren, taxa asupra mijloacelor de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, de taxele speciale adoptate de consiliile locale, precum și de alte taxe locale stabilite conform [art. 283](#) din Codul fiscal se acordă pentru:

a) veteranul de război;

b) persoana fizică, cetățean român, care în perioada regimurilor instaurate cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945 a avut de suferit persecuții din motive etnice, după cum urmează:

1. a fost deportată în ghetouri și lagăre de concentrare din străinătate;
2. a fost privată de libertate în locuri de detenție sau în lagăre de concentrare;
3. a fost strămutată în altă localitate decât cea de domiciliu;
4. a făcut parte din detașamentele de muncă forțată;
5. a fost supraviețuitoare a trenului morții;
6. este soțul/soția persoanei asasinate sau executate din motive etnice, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

c) persoana care, după data de 6 martie 1945, pe motive politice:

1. a executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătorești rămase definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracțiuni politice;

2. a fost privată de libertate în locuri de deținere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de represiune;

3. a fost internată în spitale de psihiatrie;

4. a avut stabilit domiciliu obligatoriu;

5. a fost strămutată într-o altă localitate;

d) soțul/soția celui decedat, din categoria celor dispăruți sau exterminați în timpul detenției, internați abuziv în spitale de psihiatrie, strămutați, deportați în străinătate sau prizonieri, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

e) soțul/soția celui decedat după ieșirea din închisoare, din spitalul de psihiatrie, după întoarcerea din strămutare, din deportare sau din prizonierat, dacă ulterior nu s-a recăsătorit;

f) soțul/soția celui decedat în condițiile prevăzute la alineatele precedente și care, din motive de supraviețuire, a fost nevoit să divorțeze de cel închis, internat abuziv în spitale de psihiatrie, deportat, prizonier sau strămutat, dacă nu s-a recăsătorit și dacă poate face dovada că a conviețuit cu victima până la decesul acesteia;

g) persoana care a fost deportată în străinătate după 23 august 1944;

h) persoana care a fost constituită în prizonier de către partea sovietică după data de 23 august 1944 ori, fiind constituită ca atare, înainte de această dată, a fost reținută în captivitate după încheierea armistițiului.

207. De drepturile prevăzute la [art. 284](#) alin. (1) lit. b) din Codul fiscal beneficiază și persoanele care au calitatea de luptător în rezistența anticomunistă, precum și cele din rezistența armată care au participat la acțiuni de împotrivire cu arma și de răsturnare prin forță a regimului comunist, conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 214/1999 privind acordarea calității de luptător în rezistența anticomunistă persoanelor condamnate pentru infracțiuni săvârșite din motive politice, persoanelor împotriva cărora au fost dispuse, din motive politice, măsuri administrative abuzive, precum și persoanelor care au participat la acțiuni de împotrivire cu arme și de răsturnare prin forță a regimului comunist instaurat în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 568/2001, cu modificările și completările ulterioare.

208. Scutirea de la plata:

1. impozitului pe clădiri pentru locuința situată la adresa de domiciliu;
2. impozitului pe teren aferent clădirii prevăzute la pct. 1;

3. taxei asupra mijloacelor de transport, aferentă unui singur autoturism tip hycomat sau a unui motocicletu,

se acordă pentru persoanele prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) și art. 4 alin. (1) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, respectiv celor care au calitatea de:

a) luptător pentru victoria Revoluției din decembrie 1989:

a.1) luptător rănit - atribuit celor care au fost răniți în luptele pentru victoria Revoluției din decembrie 1989 sau în legătură cu aceasta;

a.2) luptător reținut - atribuit celor care au fost reținuți de forțele de represiune ca urmare a participării la acțiunile pentru victoria Revoluției din decembrie 1989;

a.3) luptător remarcat prin fapte deosebite - atribuit celor care, în perioada 14 - 25 decembrie 1989, au mobilizat și au condus grupuri sau mulțimi de oameni, au construit și au menținut baricade împotriva forțelor de represiune ale regimului totalitar comunist, au ocupat obiective de importanță vitală pentru rezistența regimului totalitar și le-au apărat până la data judecării dictatorului, în localitățile unde au luptat pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și celor care au avut acțiuni dovedite împotriva regimului și însemnelor comunismului între 14 - 22 decembrie 1989;

b) urmaș de erou-martir, și anume: soțul supraviețuitor, părinții celui decedat și fiecare dintre copiii acestuia.

209. Categoriile de persoane prevăzute la [art. 284](#) alin. (2) din Codul fiscal, pentru a beneficia de scutiile prevăzute de acesta, trebuie să prezinte certificate doveditoare, potrivit Legii nr. 341/2004.

210. Scutirea de impozit pe clădiri, impozit pe teren și taxa pentru eliberarea autorizațiilor de funcționare pentru desfășurarea unei activități economice se acordă pentru:

a) persoanele cu handicap grav;

b) persoanele cu handicap accentuat;

c) persoanele invalide de gradul I.

d) *** Abrogat.

211. Scutiile prevăzute la [art. 284](#) alin. (1) - (4) din Codul fiscal se acordă în proporție de 100% pentru bunurile proprii și pentru bunurile comune ale soților, stabilite potrivit Codului familiei.

212. *** Abrogat.

213. *** Abrogat.

214. Pentru a beneficia de scutirea de impozitul pe clădiri prevăzută la [art. 284](#) alin. (9) din Codul fiscal, persoanele fizice sau juridice române care dețin în proprietate clădirile în cauză trebuie să depună la compartimentul de specialitate al autorității administrației publice locale o cerere însoțită de copii de pe autorizația de construire pentru lucrările de reabilitare termică și de pe documentele din care reiese perioada de rambursare a creditului obținut pentru reabilitarea termică. Scutirea se acordă începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care persoanele au depus cererea respectivă.

215. (1) Potrivit prevederilor art. 651 din Codul civil, succesiunile se deschid prin moarte.

(2) *** Abrogat

(3) *** Abrogat

(4) *** Abrogat

(5) În aplicarea prevederilor art. 68 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 16 mai 1995, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 36/1995, și ale art. 75 din regulamentul prevăzut la pct. 275, secretarului unității administrativ-teritoriale/secretarului sectorului municipiului București, denumit în continuare secretar, din raza localității în care defunctul a avut ultimul domiciliu, atunci când are cunoștință că moștenirea cuprinde bunuri imobile, procedând la verificarea datelor înregistrate în registrul agricol, îi revine obligația să trimită sesizarea pentru deschiderea procedurii succesorale notarului public care ține opisul de evidență a procedurilor succesorale, cu menționarea datelor prevăzute la art. 72 din acest regulament, în cel mult 30 de zile calendaristice de la data decesului, sub sancțiunile prevăzute de lege.

(6) Sesizarea pentru deschiderea procedurii succesorale se întocmește obligatoriu în 3 exemplare, din care unul se înaintează notarului public, unul compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale pentru cunoașterea datelor de identitate a succesibililor, iar cel de-al treilea rămâne la secretar, ca unic document care stă la baza înregistrărilor din registrul prevăzut la alin. (7).

(7) Pentru urmărirea realizării atribuției prevăzute la alin. (6) secretarii au obligația conducerii unui registru de evidență a sesizărilor pentru deschiderea procedurii succesorale, care conține următoarele coloane: numărul curent, numele și prenumele defunctului, data decesului, numărul actului de deces, numărul și data înregistrării sesizării pentru deschiderea procedurii succesorale în registrul general pentru înregistrarea corespondenței de la nivelul autorităților administrației publice locale respective, rolul nominal unic, volumul/poziția nr. din registrul agricol, numărul și data confirmării primirii de către notarul public și observații.

(8) Registrul prevăzut la alin. (7), al cărui model se stabilește potrivit prevederilor pct. 256, va fi numerotat, șnuruț, sigilat și înregistrat în registrul general pentru înregistrarea corespondenței, prin grija secretarului, în termen de 30 de zile de la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(9) În registrul de evidență a sesizărilor pentru deschiderea procedurii succesorale se trec și defuncții cu ultimul domiciliu în localitatea din raza de competență a secretarului respectiv, cu precizarea că nu se mai înaintează la notarul public sesizarea respectivă, iar la rubrica "observații" se face mențiunea "fără bunuri imobile".

(10) Prealabil înaintării către notarul public a sesizării pentru deschiderea procedurii succesorale, secretarul va solicita compartimentului de specialitate al autorităților administrației publice locale să cerceteze poziția din rolul nominal unic al defunctului, în ceea ce privește impunerea pentru cei 5 ani din urmă.

(11) Când se constată că defunctul - autor al succesiunii, în calitate de contribuabil, a fost omis sau insuficient impus pentru anul decesului sau pentru oricare alt an din cei 5 ani anteriori decesului, se va proceda la consemnarea în sesizare a creanțelor bugetare datorate, acestea socotindu-se ca o sarcină succesorală, făcând parte din pasivul succesoral, iar moștenitorii răspund solidar în ceea ce privește plata creanțelor bugetare respective.

(12) Cercetarea prevăzută la alin. (11) se face atât asupra înregistrărilor din registrul de rol nominal unic, cât și asupra celor din registrul agricol.

(13) *** Abrogat

215^1. (1) Potrivit art. 10 alin. 2 din Legea locuinței nr. 114/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 393 din 31 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea locuinței nr. 114/1996, pentru contribuabilii persoane fizice, titulari ai contractelor de construire a unei locuințe cu credit sau ai contractelor de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuințelor noi care se realizează în condițiile art. 7 - 9 din legea menționată mai sus, scutirea de la plata impozitului pe clădiri se acordă pe timp de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuința respectivă.

(2) Beneficiarii de credite, în condițiile prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 19/1994 privind stimularea investițiilor pentru realizarea unor lucrări publice și construcții de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 28 ianuarie 1994, aprobată cu modificări prin Legea nr. 82/1995, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Ordonanța Guvernului nr. 19/1994, sunt scutiți de la plata impozitului pe clădiri pe o perioadă de 10 ani de la data de întâi a lunii următoare celei în care a fost dobândită locuința respectivă.

(3) Persoanele fizice beneficiare de credite care au dobândit locuințe, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 19/1994, beneficiază de scutirea de la plata impozitului pe clădiri începând cu această dată și până la împlinirea termenului de 10 ani, calculat începând cu data dobândirii locuințelor.

215^2. (1) Pentru a putea beneficia de scutirile prevăzute la pct. 215^1 persoanele în cauză vor prezenta o cerere la compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale, împreună cu originalul și copia actelor care le atestă această calitate, respectiv contractul de construire a unei locuințe cu credit, contractul de vânzare-cumpărare cu plata în rate a locuinței sau contractul de dobândire a locuinței, după caz, și procesul-verbal de predare-primire/preluare a locuinței în cauză, numai pentru o clădire. Aceste scutiri se acordă începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care prezintă cererea și documentele conexe acesteia, numai până la expirarea perioadei de 10 ani de la data dobândirii locuinței.

(2) În cazul înstrăinării locuințelor dobândite în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 19/1994 și al Legii nr. 114/1996, noii proprietari nu mai beneficiază de scutire de la plata impozitului pe clădiri.

(3) Declarațiile fiscale pentru cazurile care intră sub incidența alin. (2) se depun la compartimentele de specialitate ale administrației publice locale în a căror rază de competență sunt situate clădirile, în termen de 30 de zile de la data înstrăinării/dobândirii acestora sau de la data de la care au intervenit schimbări care conduc la modificarea impozitului pe clădiri datorat atât de către contribuabilul care înstrăinează, cât și de către cel care dobândește.

Norme metodologice:

ART. 285

216. Sub incidența **art. 285** alin. (1) lit. b) din Codul fiscal se regăsește Fundația Menachem Elias a cărei legatară universală este Academia Română.

217. Sunt scutite de impozit pe clădiri, impozit pe teren, impozitul pe mijloacele de transport, taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor și de alte taxe locale prevăzute la [art. 282](#) și [283](#) din Codul fiscal organizațiile care au ca unică activitate acordarea gratuită de servicii sociale în unități specializate care asigură găzduire, îngrijire socială și medicală, asistență, ocrotire, activități de recuperare, reabilitare și reinsertie socială pentru copil, familie, persoane cu handicap, persoane vârstnice, precum și pentru alte persoane aflate în dificultate.

218. Prin servicii turistice în contextul [art. 285](#) alin. (2) din Codul fiscal se înțelege numai combinația oricăroră dintre activitățile: 5510 - Hoteluri, 552 - Campinguri și alte facilități pentru cazare de scurtă durată, 5522 - Campinguri, inclusiv parcuri pentru rulote și 5523 - Alte mijloace de cazare, pe de o parte, și oricare dintre activitățile: 5530 - Restaurante, 5540 - Baruri, 5551 - Cantine, 5552 - Alte unități de preparare a hranei, pe de altă parte, astfel cum sunt prevăzute de Clasificarea activităților din economia națională - CAEN, actualizată prin Ordinul președintelui Institutului Național de Statistică nr. 601/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 13 decembrie 2002.

219. (1) Obiectivele nou-construite care aparțin cooperăției de consum sau meșteșugărești sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri în proporție de 50% pe o perioadă de 5 ani de la data achiziției clădirii.

(2) Scutirea se acordă cu data de întâi a lunii următoare celei în care se depune o cerere în acest sens și numai pentru clădirile realizate cu respectarea autorizației de construire.

Norme metodologice:

ART. 285¹

219¹. Potrivit prevederilor art. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 834 din 9 septembrie 2004, coroborate cu cele ale [art. 285¹](#) din Codul fiscal, elementele infrastructurii feroviare publice, inclusiv terenurile pe care sunt amplasate și terenurile destinate acestui scop, sunt scutite de la plata impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren și a taxei pentru eliberarea autorizației de construire.

219². (1) Având în vedere și prevederile Ordonanței Guvernului nr. 96/1998 privind reglementarea regimului silvic și administrarea fondului forestier național, pentru terenurile forestiere proprietate publică a statului administrat potrivit Codului silvic de către Regia Națională a Pădurilor, nu se datorează impozit pe teren.

(2) În categoria terenurilor folosite în scop economic de către Regia Națională a Pădurilor, se încadrează următoarele terenuri:

- a) răchitării, cod EFF-PDs;
- b) arbuști fructiferi, cod PSz;
- c) păstrăvării, cod PSp;
- d) fazanerii, cod PSf;
- e) crescătorii animale cu blană fină, cod PSb;
- f) centre fructe de pădure, cod PSD;

- e) puncte achiziție fructe, ciuperci, cod Psu;
- f) ateliere împletituri, cod Psi;
- g) secții și puncte apicole, cod Psa;
- h) uscătorii și depozite de semințe, cod PSs;
- i) ciupercării, cod PSc;
- i) depozite forestiere, cod Paz.

Norme metodologice:

ART. 286

220. (1) Facilitățile prevăzute la [art. 286](#) alin. (1) - (4) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale adoptate în cursul anului pe baza criteriilor și procedurilor stabilite de către acestea.

(2) La acordarea scutirilor sau reducerilor, după caz, prevăzute la [art. 286](#) alin. (1) - (3) din Codul fiscal, numai în cazul persoanelor fizice, autoritățile deliberative pot avea în vedere facilitățile fiscale acordate persoanelor fizice prin reglementări neprevăzute în [titlul IX](#) din Codul fiscal.

(3) Facilitățile prevăzute la [art. 286](#) alin.(8) și (9) din Codul fiscal pot fi acordate prin hotărâri ale consiliilor locale adoptate în cursul anului pe baza criteriilor și procedurilor stabilite de către acestea, pentru lucrările de reabilitare energetică, astfel cum sunt prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 18/2009 privind creșterea performanței energetice a blocurilor de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 158/2011 , cu modificările ulterioare, precum și pentru lucrările de creștere a calității arhitectural-ambientale realizate în condițiile Legii nr. 153/2011, privind măsuri de creștere a calității arhitectural-ambientale a clădirilor, cu modificările ulterioare.

221. *** Abrogat

221¹. (1) În vederea respectării legislației comunitare în domeniul ajutorului de stat, consiliile locale vor elabora scheme de ajutor de stat cu obiectiv dezvoltarea regională, destinate finanțării realizării de investiții.

(2) Schemele de ajutor de stat vor avea în vedere criteriile și condițiile prevăzute în Regulamentul Comisiei Europene nr. 1.628/2006 din 24 octombrie 2006 de aplicare a articolelor 87 și 88 din Tratatul ajutoarelor naționale pentru investițiile cu finalitate regională și în Liniile directe ale Comisiei Europene privind ajutorul regional pentru perioada 2007 - 2013. Pentru schemele de ajutor de stat ce urmează a fi elaborate vor fi parcurse procedurile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 117/2006 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 137/2007.

Norme metodologice:

ART. 287

222. (1) Consiliile locale, Consiliul General al Municipiului București sau consiliile județene, după caz, în termenul prevăzut la [art. 288](#) alin. (1) din Codul fiscal, pot majora anual

impozitele și taxele locale prevăzute de Codul fiscal, în funcție de condițiile specifice zonei, fără discriminare între categoriile de contribuabili, cu excepția taxelor prevăzute la [art. 263](#) alin. (4) și (5) și la [art. 295](#) alin. (11) lit. b) - d) din același act normativ, cu până la 20% .

(2) Hotărârile adoptate au la bază nivelurile impozitelor și taxelor locale stabilite în sumă fixă conform prevederilor Codului fiscal, precum și impozitele și taxele locale determinate pe bază de cotă procentuală, potrivit dispozițiilor acestuia. Hotărârea de majorare se aplică numai pentru anul fiscal pentru care s-a aprobat. În anul fiscal următor se vor avea în vedere impozitele și taxele locale actualizate cu rata inflației conform prevederilor [art. 292](#) din Codul fiscal coroborate cu cele din prezentele norme metodologice.

223. În anul 2007, potrivit prevederilor [art. 296](#) alin. (3) din Codul fiscal, majorarea anuală a impozitelor și taxelor locale are la bază hotărârile privind majorarea anuală cu până la 20% adoptate în anul 2006 pentru anul fiscal 2007.

Norme metodologice:

ART. 288

224. (1) Consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene adoptă, în termen de 45 de zile lucrătoare de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la [art. 292](#) din Codul fiscal, a fiecărui an, pentru anul fiscal următor, hotărâri privind stabilirea impozitelor și taxelor locale referitoare la:

a) stabilirea cotei impozitelor sau taxelor locale, după caz, când acestea se determină pe bază de cotă procentuală, iar prin Codul fiscal sunt prevăzute limite minime și maxime;

b) stabilirea quantumului impozitelor și taxelor locale, când acestea sunt prevăzute în sumă fixă, în limitele prevăzute de Codul fiscal ori de hotărârea Guvernului prin care nivelurile impozitelor și taxelor locale se indexează/ajustează/actualizează în condițiile [art. 292](#) din Codul fiscal;

c) instituirea taxelor locale prevăzute la [art. 283](#) din Codul fiscal;

d) stabilirea nivelului bonificației de până la 10%, conform prevederilor [art. 255](#) alin. (2), [art. 260](#) alin. (2) și [art. 265](#) alin. (2) din Codul fiscal;

e) majorarea, în termenul prevăzut la [art. 288](#) alin. (1) din Codul fiscal, a impozitelor și taxelor locale, conform [art. 287](#) din Codul fiscal;

f) delimitarea zonelor, atât în intravilan, cât și în extravilan, avându-se în vedere prevederile pct. 9;

g) procedura de acordare a facilităților fiscale categoriilor de persoane fizice prevăzute la [art. 286](#) din Codul fiscal;

h) adoptarea oricăror alte hotărâri în aplicarea Codului fiscal și a prezentelor norme metodologice;

i) procedurile de calcul și de plată a taxelor prevăzute la [art. 283](#) alin. (3) din Codul fiscal.

(2) Termenul de hotărâri din cuprinsul [art. 288](#) alin. (1) din Codul fiscal constituie actele de autoritate pe care le adoptă consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene în exercitarea atribuțiilor acestora, prevăzute de lege.

(3) Hotărârile privind stabilirea impozitelor, a taxelor locale și a taxelor speciale, inclusiv a celor prin care se aprobă modificări sau completări la acestea, precum și hotărârile prin care se acordă facilități fiscale se publică:

a) în mod obligatoriu, în monitorul oficial al județului/municipiului București, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 75/2003, chiar dacă publicarea se face și potrivit prevederilor lit. b);

b) în monitoarele oficiale ale celorlalte unități administrativ-teritoriale, acolo unde acestea se editează, în condițiile Ordonanței Guvernului nr. 75/2003;

c) prin oricare alte modalități prevăzute de lege.

(4) Modelul-cadru al hotărârii privind stabilirea impozitelor și taxelor locale, care se adoptă în condițiile alin. (1), este stabilit potrivit prevederilor pct. 256.

225. În termen de până la 45 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii Guvernului prevăzute la art. III alin. (1) din Legea nr. 343/2006, autoritățile deliberative ale administrației publice locale adoptă hotărâri privind impozitele și taxele locale aplicabile în anul fiscal 2007, în condițiile acesteia.

226. În timpul anului fiscal consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene, după caz, pot hotărî, potrivit prevederilor [art. 286](#) alin. (4) din Codul fiscal, atât pentru persoanele fizice, cât și pentru persoanele juridice, în cazul calamităților naturale, scutirea de la plata sau reducerea:

a) impozitului pe clădiri;

b) impozitului pe teren;

c) taxei pentru eliberarea certificatului de urbanism;

d) taxei pentru eliberarea autorizației de construire.

227. Compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale vor efectua inventarierea materiei impozabile generate de aplicarea Codului fiscal, în fiecare an, până la data de 15 mai, astfel încât proiectele bugetelor locale depuse în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 45/2003 să cuprindă impozitele și taxele locale aferente materiei impozabile respective.

228. Inventarierea materiei impozabile se realizează, în mod obligatoriu, înaintea elaborării proiectelor bugetelor locale, în scopul fundamentării părții de venituri a acestora, fapt pentru care autoritățile administrației publice locale, prin compartimentele de specialitate ale acestora, au în vedere următoarele:

a) identificarea actelor normative prin care sunt instituite impozite și taxe locale, inclusiv a hotărârilor consiliilor locale, Consiliului General al Municipiului București sau ale consiliilor județene, după caz, prin care s-au instituit/stabilit impozite și taxe locale, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent;

b) identificarea actelor normative în temeiul cărora s-au acordat, pe o perioadă de 5 ani anteriori anului fiscal curent ori se pot acorda facilități fiscale;

c) planul de amenajare a teritoriului, planul urbanistic general, planurile urbanistice zonale, nomenclatura stradală sau orice alte documente asemănătoare, precum și evidențele specifice cadastrului imobiliar-edilitar, acolo unde acestea sunt realizate, care stau la baza fundamentării proiectelor de hotărâri privind delimitarea zonelor în cadrul fiecărei unități administrativ-teritoriale;

d) întocmirea și ținerea la zi a registrului agricol care constituie sursă de date privind contribuabilii și totodată obiectele acestora impozabile sau taxabile, după caz, din unitatea administrativ-teritorială respectivă;

e) verificarea, pe perioada de valabilitate a autorizației de construire, a gradului de realizare a lucrărilor, în scopul identificării datei de la care clădirile sunt supuse impozitării;

f) analiza menținerii stării de insolvabilitate a contribuabililor înregistrați în evidența separată și, pe cale de consecință, identificarea sumelor din evidența separată, ce pot fi colectate în anul de referință;

g) întocmirea:

1. matricolei pentru evidența centralizată a impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren și a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor fizice, model stabilit potrivit pct. 256;

2. matricolei pentru evidența centralizată a impozitului pe clădiri, a impozitului pe teren, a taxei pe teren și a taxei asupra mijloacelor de transport în cazul persoanelor juridice, stabilită potrivit pct. 256;

h) întocmirea și ținerea la zi a registrului de rol nominal unic, model stabilit potrivit pct. 256;

i) orice alte documente necuprinse la lit. a) - h), în care sunt consemnate elemente specifice materiei impozabile.

229. Rolul nominal unic reprezintă fișa unică a contribuabilului care conține elementele de identificare, precum și creanțele bugetare ale acestuia la nivelul comunei, orașului, municipiului sau sectorului municipiului București, individualizată printr-un număr de rol, începând cu nr. 1 și până la numărul care asigură înregistrarea tuturor contribuabililor. Se recomandă, în special, la unitățile administrativ-teritoriale cu un număr mare de contribuabili să se deschidă registre de rol nominal unic pentru persoane fizice și registre de rol nominal unic pentru persoane juridice.

230. Contribuabililor coindivizari li se deschide rolul nominal unic după cum urmează:

a) în cazul moștenitorilor aflați în indiviziune, pe numele autorului succesiunii;

b) în cazul celorlalți coindivizari, în următoarea ordine:

1. pe numele celui care efectuează declarația fiscală;

2. pe numele celui care are domiciliul în unitatea administrativ-teritorială respectivă;

3. pe numele celui care are reședința în unitatea administrativ-teritorială respectivă;

4. pe numele primului înscris în actul prin care se atestă dreptul de proprietate.

231. Este interzisă atribuirea de două sau mai multe numere de rol aceluiași contribuabil la nivelul aceleiași comune, aceluiași oraș, municipiu sau sector al municipiului București, după caz.

232. În cazul în care pe seama contribuabilului respectiv se stabilesc numai debite de natura amenzilor, imputațiilor, despăgubirilor etc., înregistrarea acestora se poate face în registrele de rol alte venituri, model stabilit potrivit pct. 256.

233. Pentru urmărirea creanțelor fiscale la domiciliul sau sediul contribuabililor, după caz, în funcție de condițiile specifice fiecărei unități administrativ-teritoriale sau fiecărui sector al municipiului București, se utilizează extrasul de rol, model stabilit potrivit pct. 256, în care se înregistrează date din registrul de rol nominal unic.

234. Registrele prevăzute la pct. 229, 232 și 233 se numerotează, se șnuruiesc, se sigilează și se înregistrează în registrul general pentru înregistrarea corespondenței de la

nivelul autorităților administrației publice locale respective, prin grija conducătorului compartimentului de specialitate al acestora.

235. Registrul de rol nominal unic se deschide pe o perioadă de 5 ani, având realizată, în mod obligatoriu, corespondența la nivelul aceleiași autorități a administrației publice locale atât cu rolul nominal unic pentru perioada anterioară, cât și cu cel al poziției din registrul agricol ce îl privește pe contribuabilul respectiv.

236. În situația în care în perioada anterioară contribuabilul în cauză nu a avut deschis rol nominal unic, se face mențiunea "rol nou".

237. Codul de identificare fiscală - codul numeric personal/numărul de identificare fiscală/codul de înregistrare fiscală/codul unic de înregistrare și adresa domiciliului fiscal, precum și a clădirilor și terenurilor deținute în proprietate/administrare/folosință, potrivit pct. 18, reprezintă elemente de identificare a contribuabilului, care se înscriu, în mod obligatoriu, în orice act translativ al dreptului de proprietate, în registrul de rol nominal unic, în registrul agricol, în matricole, în declarațiile fiscale, în procesele-verbale pentru stabilirea impozitelor și taxelor locale, în certificatele fiscale, în chitanțele pentru creanțe ale bugetelor locale, în actele de control, precum și în orice alte documente asemănătoare.

238. (1) Prevederile pct. 228 lit. g), 229, 232 și 233 se aplică în mod corespunzător și în cazul programelor informatice.

(2) Programele informatice de administrare a impozitelor și taxelor locale vor asigura, în mod obligatoriu, următoarele:

a) utilizarea numai a termenilor și noțiunilor prevăzute de **titlul IX** al Codului fiscal și de prezentele norme metodologice; acolo unde se impune o anumită abreviere, aceasta va fi cuprinsă într-o legendă;

b) editarea oricăror documente, inclusiv a formularelor tipizate, potrivit structurii și informațiilor corespunzătoare acestora, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie specifice limbii române, inclusiv semnele diacritice conexe acesteia, ținând seama de prevederile Legii nr. 500/2004 privind folosirea limbii române în locuri, relații și instituții publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.067 din 17 noiembrie 2004.

(3) Beneficiarii programelor informatice de administrare a impozitelor și taxelor locale vor avea, în mod obligatoriu, manuale de utilizare care vor conține toate informațiile necesare unei cât mai facile exploatare chiar și de cei cu minime cunoștințe în domeniu, ce vor fi puse la dispoziție organelor de control.

Norme metodologice:

ART. 289

239. Autoritățile administrației publice locale sunt obligate să asigure accesul neîngrădit, în condițiile Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 23 octombrie 2001, și ale Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 123/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 8 martie 2002, al oricăror persoane interesate la informațiile privind nivelurile impozitelor și taxelor locale stabilite conform

hotărârilor adoptate de către consiliile locale/Consiliul General al Municipiului București/consiliile județene, după caz, modul de calcul al acestora, contribuabilii care beneficiază de facilități fiscale, precum și la informațiile care privesc aplicarea oricăror alte prevederi ale prezentului titlu.

Norme metodologice:

ART. 291

246. Stabilirea, constatarea, controlul și colectarea impozitelor și taxelor locale se efectuează de către autoritățile administrației publice locale sau prin compartimentele de specialitate ale acestora, după caz, ținându-se seama de atribuțiile specifice, potrivit legii.

247. Termenul organelor speciale, din cuprinsul [art. 291](#) din Codul fiscal, corespunde compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale.

248. În cazul persoanelor fizice, impozitul pe clădiri și impozitul pe teren se calculează de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază de competență se află situate aceste imobile, pe baza declarației fiscale depuse de către proprietar sau de către împuternicitul acestuia, la care se anexează o copie de pe actul de dobândire, precum și schița de plan a clădirii sau a terenului, după caz.

249. (1) Declararea clădirilor și a terenurilor pentru stabilirea impozitelor aferente nu este condiționată de înregistrarea acestor imobile la oficiile de cadastru și publicitate imobiliară.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător atât persoanelor fizice, cât și persoanelor juridice.

250. Pe baza declarației fiscale și a declarației speciale de impunere, pentru fiecare contribuabil, la nivelul fiecărui compartiment de specialitate al autorităților administrației publice locale, se întocmește Procesul-verbal - înștiințare de plată pentru impozitul pe clădiri datorat de persoanele fizice, model stabilit potrivit pct. 256.

251. Pentru nerespectarea dispozițiilor referitoare la depunerea declarațiilor speciale, compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în a căror rază de competență se află situate clădirile ce intră sub incidența [art. 252](#) din Codul fiscal aplică sancțiunile stabilite de lege.

252. Verificarea modului de completare a declarației fiscale se face după cum urmează:

a) compartimentul de specialitate va verifica modul de completare a declarației depuse de contribuabil;

b) în cazul în care în declarația depusă de contribuabil se poate identifica tipul erorii, respectiv eroare de calcul, de completare sau eroare de aplicare a cotelor de impozitare/taxare, stabilirea obligației de plată se va face prin corectarea erorii și prin înscrierea sumelor corecte, avându-se în vedere următoarele:

1. aplicarea corectă a cotelor stabilite, potrivit Codului fiscal;

2. înscrierea corectă a sumelor reprezentând impozitele/taxele locale datorate, rezultate din înmulțirea cotei legale de impozitare/taxare cu baza impozabilă/taxabilă;

3. înscrierea corectă a sumelor în rubricile prevăzute de formular și anularea celor înscrise eronat în alte rubrici;

4. corectarea calculelor aritmetice care au avut drept rezultat înscrierea în declarație a unor sume eronate;

5. dacă în declarația depusă se constată erori a căror cauză nu se poate stabili sau se constată elemente lipsă, importante pentru stabilirea creanței bugetare, compartimentul de specialitate va solicita, în scris, contribuabilului să se prezinte la sediul autorității administrației publice locale pentru efectuarea corecturilor necesare.

253. Exercițarea activității de inspecție fiscală se realizează de către autoritățile administrației publice locale prin compartimentele de specialitate ale acestora, în conformitate cu prevederile Codului de procedură fiscală și ale normelor metodologice de aplicare a acestuia.

254. În îndeplinirea atribuțiilor și îndatoririlor de serviciu funcționarii publici din compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale se vor identifica prin prezentarea legitimației care le atestă această calitate, a delegației semnate de conducătorul compartimentului respectiv, precum și a actului de identitate. Legitimația are modelul stabilit potrivit pct. 256.

Norme metodologice:

ART. 292

255. (1) O dată la 3 ani, până la data de 30 aprilie a anului în cauză, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice și a Ministerului Administrației și Internelor, prin hotărâre a Guvernului, impozitele și taxele locale care constau într-o anumită sumă în lei, sau care sunt stabilite pe baza unei anumite sume în lei se indexează/ajustează/actualizează, cu excepția taxei prevăzute la [art. 263](#) alin. (4) și (5) din Codul fiscal, ținând cont de evoluția ratei inflației de la ultima indexare.

(2) Limitele amenzilor prevăzute la [art. 294](#) alin. (3) și (4) din Codul fiscal se actualizează prin hotărâre a Guvernului.

Norme metodologice:

ART. 293

256. (1) Modelele formularelor tipizate pentru stabilirea, constatarea, controlul, încasarea și urmărirea impozitelor și taxelor locale și a altor venituri ale bugetelor locale vor fi aprobate prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului administrației și internelor.

(2) Formularele tipizate, aflate în stoc la nivelul autorităților administrației publice locale, la data publicării prezentelor norme metodologice în Monitorul Oficial al României, Partea I, vor fi utilizate până la epuizare, adaptându-se în mod corespunzător, în măsura în care aceasta este posibil.

(3) Formularele cu regim special, întocmite manual sau cu ajutorul tehnicii de calcul, utilizate la colectarea veniturilor cuvenite bugetelor locale, se execută pe hârtie

autocopiativă securizată și sunt cuprinse în Lista formularelor cu regim special care se aprobă în condițiile prevăzute la alin. (1).

(4) Autoritățile administrației publice locale pot solicita executarea formularelor cu regim special având imprimare elementele de identificare proprii, inclusiv stema unității administrativ-teritoriale, aprobată în condițiile legii, prin transmiterea unei comenzi ferme la Compania Națională "Imprimeria Națională" - S.A., în condițiile suportării eventualelor diferențe de preț.

(5) Formularele cu regim special, prevăzute la alin. (3), intră sub incidența prevederilor:

a) Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 368 din 19 decembrie 1997;

b) Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 989/2002 privind tipărirea, înserierea și numerotarea formularelor cu regim special, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 31 iulie 2002;

c) Ordinului ministrului finanțelor publice și al ministrului administrației și internelor nr. 1993/461/2004 privind aprobarea modelelor formularelor cu regim special în domeniul creanțelor bugetare locale publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 69 din 20/01/2005.

257. (1) La elaborarea deciziilor prevăzute la alin. (2) și a ordinelor comune prevăzute la pct. 256 alin. (1), la pct. 286 și la pct. 289 alin. (3), potrivit prevederilor art. 8 din Legea nr. 215/2001, vor fi consultate următoarele structuri asociative:

a) Asociația Comunelor din România;

b) Asociația Orașelor din România;

c) Asociația Municipiilor din România;

d) Uniunea Națională a Consiliilor Județene din România.

(2) La elaborarea deciziilor de către Comisia fiscală centrală cu privire la aplicarea unitară a **titlul IX** din Codul fiscal participă și reprezentantul Ministerului Administrației și Internelor.

Norme metodologice:

ART. 294

258. *** Abrogat

259. Pentru spectacolele organizate în deplasare sau în turneu, inspecția fiscală se exercită de către autoritățile administrației publice locale în a căror rază administrativ-teritorială au loc spectacolele, care verifică obligațiile prevăzute la **art. 274** alin. (4) din Codul fiscal.

260. În cazul în care se apreciază de către agenții constatatori că faptele comise de contribuabili sunt de gravitate redusă, se poate aplica drept sancțiune contravențională avertismentul, în condițiile prevăzute la art. 5 alin. (2) lit. a), art. 6 alin. (1), art. 7 și la art. 38 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările ulterioare.

Norme metodologice:

ART. 295

261. Penalitățile de întârziere datorate și calculate în condițiile Codului de procedură fiscală, aferente veniturilor bugetelor locale, constituie venituri proprii ale acestor bugete și se înregistrează la capitolul și subcapitolul corespunzătoare categoriei de venit la care se referă. În acest sens se au în vedere și prevederile [art. 295](#) din Codul fiscal.

262. Nedepunerea sumelor încasate reprezentând taxe pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate, impozit pe spectacole, taxe hoteliere, taxe judiciare de timbru, taxe extrajudiciare de timbru, încasate de persoane care prin atribuțiile pe care le au de îndeplinit efectuează astfel de încasări, altele decât cele din structura compartimentelor de specialitate, precum și cele rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile la termenele prevăzute de lege sau de prezentele norme metodologice, se sancționează potrivit Codului de procedură fiscală, având elementele constitutive ale obligațiilor bugetare locale calculate și reținute la sursă.

263. La unitățile teritoriale de trezorerie și contabilitate publică unde unitățile administrativ-teritoriale și sectoarele municipiului București au deschis conturile de venituri ale bugetelor locale se deschid conturi distincte pentru încasarea taxelor asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone.

264. Compartimentul de specialitate al autorităților administrației publice locale de la nivelul comunelor/orașelor/municipiilor/sectoarelor municipiului București, după caz, virează cota de 40% din taxele asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, prevăzute la [art. 263](#) alin. (4) și (5) din Codul fiscal, către bugetele județene și, respectiv, către bugetul local al municipiului București, lunar, până cel târziu la data de 10 a lunii în curs pentru luna precedentă.

265. În situația în care sumele ce urmează a fi restituite din taxele ce fac obiectul divizării în cotele de 60% și, respectiv, 40%, potrivit [art. 295](#) alin. (5) din Codul fiscal, către contribuabilii care solicită aceasta în condițiile legii sunt mai mari decât cele constituite din cota de 40% până la data solicitării restituirii, compartimentul de specialitate menționat la pct. 264 solicită, în scris, compartimentului de specialitate al consiliului județean și, respectiv, al Consiliului General al Municipiului București să vireze suma necesară restituirii din cota de 40% încasată, iar acesta din urmă are obligația virării sumei în cel mult 10 zile de la data solicitării.

266. Dobânzile și penalitățile de întârziere stabilite în condițiile Codului de procedură fiscală, aferente taxei asupra mijloacelor de transport marfă cu masa totală maximă autorizată de peste 12 tone, urmează regula divizării în proporție de 60% și, respectiv, de 40%, potrivit [art. 295](#) alin. (5) din Codul fiscal.

267. Resursele financiare constituite din taxa asupra mijloacelor de transport prevăzută la [art. 263](#) alin. (4) și (5) din Codul fiscal se pot utiliza în exclusivitate pentru lucrări de întreținere, modernizare, reabilitare și construire a drumurilor locale și județene.

268. Taxele instituite prin Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 146/1997, constituie integral venituri proprii ale bugetelor locale ale comunelor, orașelor, municipiilor sau sectoarelor municipiului București, după caz, în funcție de sediul autorităților publice care soluționează cererile ce intră sub incidența aplicării reglementărilor privind taxele judiciare de timbru.

269. La nivelul municipiului București, taxa judiciară de timbru se încasează direct la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în funcție de raza teritorială unde se află autoritățile publice care soluționează acțiunile și cererile ce intră sub incidența Legii nr. 146/1997.

270. *** Abrogat

271. *** Abrogat

272. *** Abrogat

273. *** Abrogat

274. *** Abrogat

275. *** Abrogat

276. *** Abrogat

277. *** Abrogat

278. *** Abrogat

279. Taxele instituite prin Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 321 din 6 iulie 1999, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 117/1999, constituie venituri ale bugetelor locale.

280. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. I, II și III din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, orașului, municipiului (cu excepția municipiului București) sau sectorului municipiului București, după caz, în funcție de sediul prestatorului de servicii.

281. Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. IV din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, orașului, municipiului (cu excepția municipiului București) sau sectorului municipiului București, după caz, în funcție de domiciliul persoanei fizice sau de sediul persoanei juridice beneficiare a serviciului prestat, după caz.

282. (1) Taxele extrajudiciare de timbru prevăzute la cap. V din anexa la Legea nr. 117/1999 se fac venit la bugetul local al comunei, orașului, municipiului (cu excepția municipiului București) sau sectorului municipiului București, după caz, în funcție de sediul comisiei locale de aplicare a legilor fondului funciar care a inițiat procedura eliberării titlurilor de proprietate pentru care se plătește taxa respectivă.

(2) Potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 105/2004 privind unele măsuri pentru eliberarea și înmânarea titlurilor de proprietate asupra terenurilor agricole și forestiere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.097 din 24 noiembrie 2004, taxele extrajudiciare de timbru, prevăzute la cap. V din anexa la Legea nr. 117/1999 privind taxele extrajudiciare de timbru, cu modificările ulterioare, nu se mai datorează.

283. (1) Taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile se fac venit la bugetul local al comunei, orașului, municipiului, după caz, în a cărei/căruia rază administrativ-teritorială se află amplasată unitatea care vinde timbre fiscale.

(2) Pentru determinarea destinației sumelor rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile, unitatea, în înțelesul alin. (1), se identifică după adresa la care se află situat punctul propriu-zis prin care se vând timbrele.

(3) Unitățile care vând aceste timbre au obligația să depună contravaloarea timbrelor fiscale la bugetele locale beneficiare până cel târziu la data de 10 inclusiv a lunii curente pentru luna precedentă.

(4) Nedepunerea sumelor rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile la termenul prevăzut la alin. (3) se sancționează potrivit Codului de procedură fiscală, având elementele constitutive ale obligațiilor bugetare locale calculate și reținute la sursă.

284. La nivelul municipiului București taxele extrajudiciare de timbru rezultate din vânzarea timbrelor fiscale mobile se virează direct de către unitățile care vând aceste timbre la bugetele locale ale sectoarelor acestuia, în funcție de raza teritorială în care se află amplasate unitățile respective.

285. Taxele prevăzute la [art. 295](#) alin. (11) lit. b) și d) din Codul fiscal nu intră sub incidența prevederilor [art. 287](#) din Codul fiscal.

286. Formularele tipizate utilizate de către compartimentele de specialitate ale autorităților administrației publice locale în activitatea de colectare a veniturilor cuvenite bugetelor locale în condițiile prezentului titlu se vor aproba prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și ministrului administrației și internelor.

287. (1) Pentru toate cazurile în care se acordă scutiri sau reduceri de impozite și taxe locale, precum și de obligații de plată accesorii acestora, indiferent de categoria actului normativ prin care s-au stabilit, lege, ordonanță de urgență/ordonanță/hotărâre a Guvernului sau hotărâre a autorității deliberative a administrației publice locale, compartimentele de specialitate au obligația să întocmească borderouri de scăderi.

(2) Anual, într-o anexă la hotărârea privind aprobarea contului de încheiere a exercițiului bugetar se vor înscrie, în mod obligatoriu:

a) facilitățile fiscale acordate în anul fiscal de referință, pe fiecare din impozitele și taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum și pe fiecare din reglementările care au stat la baza acordării facilităților respective;

b) sumele înregistrate în evidența separată a insolvililor la data de 31 decembrie a anului fiscal de referință, pe fiecare din impozitele și taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum și pe fiecare an fiscal din cei 5 ani anteriori anului fiscal de referință;

c) sumele înregistrate în lista de rămășiță la data de 31 decembrie a anului fiscal de referință, pe fiecare din impozitele și taxele locale prevăzute la pct. 11 alin. (1), precum și pe fiecare alt venit propriu al bugetului local respectiv.

(3) Prin sintagma anul fiscal de referință se înțelege anul fiscal pentru care se adoptă hotărârea prevăzută la alin. (2).

Norme metodologice:

ART. 296³ lit. a)

1. Prin persoane fizice rezidente în sensul [art. 296³](#) din Codul fiscal se înțelege persoanele fizice care își au domiciliul sau reședința pe teritoriul României, precum și străinii și apatrizii care sunt titulari ai drepturilor legale de ședere și de muncă pe teritoriul României și au obligația plății contribuțiilor sociale obligatorii potrivit legislației specifice sistemelor de asigurări sociale.

Norme metodologice:

ART. 296³ lit. b)

2. În această categorie se includ persoanele fizice nerezidente care realizează, pe teritoriul României, veniturile prevăzute la [art. 296³](#) lit. a) din Codul fiscal și care, potrivit instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, sunt obligate la plata contribuțiilor sociale prevăzute în titlul IX² din Codul fiscal. Prin instrumente juridice internaționale se înțelege regulamentele comunitare privind coordonarea sistemelor de securitate socială, precum și acordurile și convențiile în domeniul securității sociale la care România este parte.

Norme metodologice

ART. 296⁴ lit. c)

3¹. În această categorie se includ indemnizațiile persoanelor alese în consiliul de administrație/comitetul director/consiliul superior, comitetul executiv/biroul permanent, comisia de disciplină și altele, cu excepția indemnizațiilor cenzorilor, care se încadrează la [art. 296⁴](#) alin. (1) lit. g) din Codul fiscal.

Norme metodologice

ART. 296⁴ lit. e)

3². În această categorie se includ: administratorii, membrii consiliului de administrație, consiliului de supraveghere și comitetului consultativ, precum și reprezentanții statului sau reprezentanții membrilor consiliului de administrație, fie în adunarea generală a acționarilor, fie în consiliul de administrație, după caz.”

Norme metodologice:

ART. 296⁴ lit. g)

4. Sumele prevăzute la [art. 296⁴](#) alin. (1) lit. e) și g) din Codul fiscal, cu excepția indemnizațiilor de ședință primite de consilierii locali, județeni sau ai municipiului București, intră în baza de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale, indiferent dacă persoanele respective sunt din cadrul aceleiași societăți sau din afara ei, indiferent dacă sunt pensionari sau angajați cu contract individual de muncă.

5. Se includ în baza de calcul al contribuțiilor de asigurări sociale de sănătate, sumele prevăzute la [art. 296⁴](#) alin. (1) lit. e) și g) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 296⁴ lit. m)

6. În cazul depășirii limitei prevăzute la [art. 296⁴](#) alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, partea care depășește reprezintă venit asimilat salariilor și se cuprinde în baza de calcul al contribuțiilor sociale individuale.

Norme metodologice

ART. 296⁴ lit. n)

6¹. În această categorie se includ remunerațiile acordate în baza contractului de mandat, președintelui și membrilor comitetului executiv; remunerația cenzorului cu contract de mandat se încadrează la [art. 296⁴](#) alin. (1) lit. g) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 296⁴ lit. o)

7. În baza lunară de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale, în cazul persoanelor prevăzute la [art. 296³](#) lit. a) și b) din Codul fiscal, se include și suma reprezentând 35% din câștigul salarial mediu brut, prevăzut la [art. 296⁴](#) alin. (3) din Codul fiscal, în cazul indemnizațiilor de asigurări sociale de sănătate, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical, cu excepția cazurilor de accident de muncă sau boală profesională.

Norme metodologice

ART. 296⁴ lit. u)

8. Avantajele asimilate salariilor includ, fără a fi limitate la acestea, următoarele:

- a) împrumuturi nerambursabile;
- b) anularea unei creanțe a angajatorului asupra angajatului.

9. Veniturile care se includ în câștigul brut realizat din activități dependente, care reprezintă baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii sunt cele prevăzute la [art. 296⁴](#) din Codul fiscal, care se completează cu prevederile de la pct. 68 din Normele metodologice de aplicare a titlului III din Codul fiscal, date în aplicarea [art. 55](#) alin. (1) și (2) din Codul fiscal, mai puțin veniturile asupra cărora nu există obligația plății contribuțiilor sociale potrivit reglementărilor generale și specifice fiecărei contribuții sociale, precum și celor din legislația privind asigurările sociale.

În baza de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii se includ și veniturile realizate ca urmare a activităților de creare de programe pentru calculator și cele realizate de către persoanele cu handicap grav sau accentuat, care sunt scutite de la plata impozitului pe venit.

La încadrarea sumelor și avantajelor acordate în excepțiile generale de la baza de calcul se aplică regulile stabilite prin Normele metodologice de aplicare a titlului III din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 296⁵ alin. 1

10. În baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de angajator bugetului asigurărilor sociale de stat se includ sumele care fac parte din baza lunară de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale, ținându-se seama de excepțiile prevăzute la [art. 296¹⁵](#) și [296¹⁶](#) din Codul fiscal, coroborat cu pct. 20.

Încadrarea locurilor de muncă în condiții deosebite, speciale și alte condiții de muncă se realizează potrivit Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, cu modificările și completările ulterioare.

Exemplu de calcul al contribuției de asigurări sociale datorate de angajator.

Se folosesc următoarele simboluri:

N = cota de contribuție pentru condiții normale de muncă (31,3%);

D = cota de contribuție pentru condiții deosebite de muncă (36,3%);

S = cota de contribuție pentru condiții speciale de muncă și pentru alte condiții de muncă (41,3%);

BCA = baza de calcul al contribuției individuale de asigurări sociale (câștig brut realizat, dar nu mai mult de 5 ori câștigul salarial mediu brut);

TV = suma câștigurilor realizate la nivel de angajator;

TVN = suma câștigurilor realizate în condiții normale de muncă la nivel de angajator;

TVD = suma câștigurilor realizate în condiții deosebite de muncă la nivel de angajator;

TVS = suma câștigurilor realizate în condiții speciale de muncă și în alte condiții de muncă la nivel de angajator;

NA = 20,8%, care reprezintă cota de contribuție datorată de angajator pentru condiții normale de muncă ($31,3\% - 10,5\% = 20,8\%$);

DA = 25,8%, care reprezintă cota de contribuție datorată de angajator pentru condiții deosebite de muncă ($36,3\% - 10,5\% = 25,8\%$);

SA = 30,8%, care reprezintă cota de contribuție datorată de angajator pentru condiții speciale de muncă și pentru alte condiții de muncă ($41,3\% - 10,5\% = 30,8\%$);

BCP = baza de calcul plafonată pentru calculul contribuției de asigurări sociale datorate de angajator (numărul de asigurați x 5 câștiguri salariale medii brute);

CMB = câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat;

CAS datorată de asigurat = $BCA \times 10,5\%$;

CAS datorată de angajator:

Varianta I. Dacă suma câștigurilor realizate nu depășește BCP:

CAS datorată de angajator = $TVN \times NA + TVD \times DA + TVS \times SA$

Varianta II. Dacă suma câștigurilor realizate depășește BCP:

CAS datorată de angajator = $(TVN \times NA + TVD \times DA + TVS \times SA) \times BCP/TV$

CMB = 2.117 lei (pentru anul 2012)

Se presupune că angajatorul are 4 salariați. În aceste condiții:

BCP este 4 salariați x 5 x 2.117 lei = 42.340 lei

Nr. crt. asigurați	Suma câștigurilor realizate (lei)	Suma câștigurilor realizate în condiții normale de muncă (lei)	Suma câștigurilor realizate în condiții deosebite de muncă (lei)	Suma câștigurilor realizate în condiții speciale și alte condiții de muncă (lei)	CAS datorată pentru asigurat (lei)
1.	1.000	1.000	0	0	105
2.	1.500	750	525	225	158
3.	25.000	13.750	11.250	0	2.625
4.	28.000	0	0	28.000	2.940
Total:	55.500	15.500	11.775	28.255	5.828

CAS datorată de angajator:

$(15.500 \times 20,8/100 + 11.775 \times 25,8/100 + 28.225 \times 30,8/100) \times 42.340/55.500 = (3.224 \text{ lei} + 3.038 \text{ lei} + 8.693 \text{ lei}) \times 0,76288 = 11.409 \text{ lei}$

Norme metodologice:

ART. 296⁵ alin. 2

11. În baza lunară de calcul pentru contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator se includ și următoarele venituri realizate de persoanele prevăzute la [art. 296³](#) lit. a) și b) din Codul fiscal:

a) quantumul sumelor reprezentând indemnizații de asigurări sociale de sănătate, acordate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, numai pentru primele 5 zile de incapacitate temporară de muncă suportate de angajator;

b) quantumul sumelor reprezentând indemnizații de incapacitate temporară de muncă drept urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, republicată, cu modificările ulterioare, numai pentru primele 3 zile de incapacitate suportate de angajator.

12. În baza lunară de calcul al contribuției pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate datorată de angajator se includ și următoarele venituri realizate de persoanele prevăzute la [art. 296³](#) lit. a) și b) din Codul fiscal:

a) quantumul sumelor reprezentând indemnizații de asigurări sociale de sănătate, numai pentru primele 5 zile de incapacitate temporară de muncă suportate de angajator;

b) cuantumul sumelor reprezentând indemnizații de incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale.

13. Contribuția pentru concedii și indemnizații care se suportă din fondul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale se va evidenția distinct în anexa 1.1 «Anexa angajator» la «Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate».

Norme metodologice:

ART. 296⁵ alin. 4

14. Prin câștig brut realizat de un salariat încadrat cu contract individual de muncă, potrivit legii, inclusiv salariatul care cumulează pensia cu salariul, în condițiile legii, se înțelege orice câștig în bani și/sau în natură primit de la angajator de către aceste persoane, ca plată a muncii lor sau pe perioada în care sunt încadrate în muncă, inclusiv în perioadele de suspendare ca urmare a statutului de salariat pe care îl dețin, cu excepția veniturilor prevăzute la pct. 24.

14¹. În baza lunară de calcul al contribuției la Fondul de garantare se iau în calcul și cuantumul sumelor reprezentând indemnizații de asigurări sociale de sănătate, acordate în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, numai pentru primele 5 zile de incapacitate suportate de angajator, precum și cuantumul sumelor reprezentând indemnizații de incapacitate temporară de muncă drept urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, acordate în baza Legii nr. 346/2002, republicată, cu modificările ulterioare, numai pentru primele 3 zile de incapacitate suportate de angajator.

Norme metodologice:

ART. 296³ lit. e)

3. În această categorie se includ și contribuabilii nerezidenți care au calitatea de angajatori, respectiv persoanele fizice și juridice care nu au sediul, respectiv domiciliul sau reședința în România și care, potrivit instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, datorează în România contribuțiile sociale obligatorii pentru salariații lor care sunt supuși legislației de asigurări sociale din România.

Prin entitate asimilată angajatorului care are calitatea de plătitor de venituri din activități dependente se înțelege orice entitate care nu are calitatea de persoană fizică sau juridică și care, potrivit legii, are dreptul să folosească personal angajat, cum ar fi: cabinete/birouri profesionale, societăți civile și altele.

Norme metodologice

ART. 296⁴ lit. e)

3². În această categorie se includ: administratorii, membrii consiliului de administrație, consiliului de supraveghere și comitetului consultativ, precum și reprezentanții statului sau reprezentanții membrilor consiliului de administrație, fie în adunarea generală a acționarilor, fie în consiliul de administrație, după caz.”

Norme metodologice:

ART. 296⁵ alin. 5

15. Pe perioada în care persoanele prevăzute la [art. 296³](#) lit. a) și b) din Codul fiscal beneficiază de indemnizații de asigurări sociale de sănătate, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, baza de calcul al contribuției pentru accidente de muncă și boli profesionale o reprezintă salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical.

Norme metodologice:

ART. 296⁶ alin. 2

16. Pentru persoanele prevăzute la [art. 296³](#) lit. f) pct. 1 din Codul fiscal, contribuția pentru concedii și indemnizații se aplică și asupra indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă drept urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale și se suportă din bugetul asigurărilor pentru șomaj sau din fondul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale constituit în condițiile legii, după caz. Contribuția pentru concedii și indemnizații care se suportă din fondul de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale se va evidenția distinct în anexa 1.1 «Anexa angajator» la «Declarația privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate», aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.397/2010.

Norme metodologice:

ART. 296⁶ alin. 4

17. Contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale se calculează prin aplicarea cotei de 1%, prevăzută de lege, asupra drepturilor reprezentând indemnizația de șomaj care se acordă pe perioada efectuării de către șomerii care se află în plata acestui drept a practicii profesionale în cadrul cursurilor organizate, potrivit legii, de agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene și a municipiului București.

Norme metodologice:

ART. 296¹⁵ b

19. În cazul depășirii sumei de 150 lei pentru cadourile oferite, partea care depășește reprezintă venit din salarii și se cuprinde în baza de calcul prevăzută la [art. 296⁴](#) și [296⁵](#) din Codul fiscal.

Norme metodologice:

ART. 296¹⁶

20. Sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale, următoarele:

a) indemnizațiile lunare de neconcurență prevăzute în contractele individuale de muncă, în condițiile legii;

b) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de angajator, potrivit legii;

c) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de la Fondul național de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, potrivit legii;

d) ajutoarele lunare și plățile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;

e) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de șomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;

f) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator, potrivit legii, pentru partea care depășește nivelul prevăzut la [art. 296¹¹](#);

g) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii, pentru partea care depășește nivelul prevăzut la [art. 296¹¹](#);

h) indemnizațiile de ședință primite de consilierii locali, județeni sau ai municipiului București;

i) prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat.

21. Sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate, următoarele:

a) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de angajator, potrivit legii, numai pentru contribuția individuală;

b) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

c) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de șomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii.

22. Sunt exceptate de la plata contribuției pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate următoarele:

a) veniturile acordate potrivit legii, cadrelor militare în activitate, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special care își desfășoară activitatea în ministerele și instituțiile din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională;

b) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum și sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete și altele asemenea, inclusiv indemnizațiile de ședință primite de consilierii locali, județeni sau ai municipiului București;

c) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

d) sumele din profitul net, convenite administratorilor societăților comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum și participarea la profitul unității pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

e) indemnizațiile lunare de neconcurență prevăzute în contractele individuale de muncă, în condițiile legii;

f) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari;

g) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

h) ajutoarele lunare și plățile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;

i) ajutoarele lunare și plățile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, fără drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;

j) veniturile reprezentând plăți compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă;

k) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de șomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii.

23. Sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări pentru șomaj, următoarele:

a) drepturile de soldă lunară acordate personalului militar, potrivit legii;

b) remunerația administratorilor societăților comerciale, companiilor/societăților naționale și regiilor autonome, desemnați/numiți în condițiile legii, precum și sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor și în consiliul de administrație;

c) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum și sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete și altele asemenea,

inclusiv indemnizațiile de ședință primite de consilierii locali, județeni sau ai municipiului București;

d) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

e) sumele din profitul net, convenite administratorilor societăților comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum și participarea la profitul unității pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

f) indemnizațiile lunare de neconcurență prevăzute în contractele individuale de muncă, în condițiile legii;

g) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari;

h) indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate suportate de la Fondul național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii;

i) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de la Fondul național de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, potrivit legii;

j) ajutoarele lunare și plățile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;

k) ajutoarele lunare și plățile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, fără drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;

l) veniturile reprezentând plăți compensatorii suportate de angajator potrivit contractului colectiv sau individual de muncă;

m) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de șomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;

n) prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat;

o) veniturile obținute de pensionari;

p) veniturile realizate de persoanele prevăzute la [art. 296[^]3](#) lit. a) și b), care nu se mai regăsesc în raporturi juridice cu persoanele prevăzute la [art. 296[^]3](#) lit. e) și g), dar încasează venituri ca urmare a faptului că au avut încheiate raporturi juridice și respectivele venituri se acordă, potrivit legii, ulterior sau la data încetării raporturilor juridice; în această categorie nu se includ sumele reprezentând salarii, diferențe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferențe de venituri asimilate salariilor, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, precum și actualizarea acestora cu indicele de inflație, care se supun plății contribuției de asigurare pentru șomaj;

q) compensațiile acordate, în condițiile legii ori ale contractelor colective sau individuale de muncă, persoanelor cărora le încetează raporturile de muncă sau de serviciu sau care, potrivit legii, sunt trecute în rezervă ori în retragere, altele decât cele prevăzute la lit. j), k), l) și m).

r) veniturile aferente perioadei în care raporturile de muncă sau de serviciu ale persoanelor care au încheiat astfel de raporturi sunt suspendate potrivit legii, altele decât cele aferente perioadei de incapacitate temporară de muncă cauzată de boli obișnuite sau de accidente în afara muncii și perioadei de incapacitate temporară de muncă în cazul accidentului de muncă sau al bolii profesionale, în care plata indemnizației se suportă de unitate, conform legii, care se supun plății contribuției de asigurare pentru șomaj.

s) drepturile de salariu lunar acordate polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, potrivit legii.

24. Sunt exceptate de la plata contribuției la Fondul de garantare a creanțelor salariale următoarele:

a) veniturile de natura celor prevăzute la [art. 296¹⁵](#) din Codul fiscal;

b) compensațiile acordate, în condițiile legii ori ale contractelor colective sau individuale de muncă, persoanelor concediate pentru motive care nu țin de persoana lor;

c) prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat sau Fondul național unic pentru asigurări de sănătate, inclusiv cele acordate pentru accidente de muncă și boli profesionale;

d) drepturile de hrană acordate de angajatori salariaților, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) veniturile acordate potrivit prevederilor legale sub forma de participare a salariaților la profit.

25. Sunt exceptate de la plata contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, următoarele:

a) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

b) drepturile de soldă lunară acordate personalului militar, potrivit legii;

c) remunerația administratorilor societăților comerciale, companiilor/societăților naționale și regiilor autonome, desemnați/numiți în condițiile legii, precum și sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor și în consiliul de administrație;

d) sumele primite de membrii comisiei de cenzori sau comitetului de audit, după caz, precum și sumele primite pentru participarea în consilii, comisii, comitete și altele asemenea, inclusiv indemnizațiile de ședință primite de consilierii locali, județeni sau ai municipiului București;

e) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

f) sumele din profitul net, convenite administratorilor societăților comerciale, potrivit legii sau actului constitutiv, după caz, precum și participarea la profitul unității pentru managerii cu contract de management, potrivit legii;

g) indemnizațiile lunare de neconcurență prevăzute în contractele individuale de muncă, în condițiile legii;

h) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari;

i) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de angajator, potrivit legii;

j) indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, suportate de la Fondul național de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, potrivit legii;

k) ajutoarele lunare și plățile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, cu drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;

l) ajutoarele lunare și plățile compensatorii care se acordă conform legii, personalului militar, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, la trecerea în rezervă sau direct în retragere, respectiv la încetarea raporturilor de serviciu, fără drept la pensie, din domeniul apărării naționale, ordinii publice și siguranței naționale;

m) veniturile acordate la momentul disponibilizării, venitul lunar de completare sau plățile compensatorii, suportate din bugetul asigurărilor de șomaj, potrivit actelor normative care reglementează aceste domenii;

n) veniturile realizate de polițiști, funcționarii publici cu statut special și personalul civil din cadrul instituțiilor publice de apărare, ordine publică și siguranță națională;

o) prestațiile suportate din bugetul asigurărilor sociale de stat.

Contribuția pentru asigurarea de accidente de muncă și boli profesionale nu se datorează pe perioada practicii profesionale a elevilor, ucenicilor și studenților.

Norme metodologice:

ART. 296¹⁸ alin. 5

27. Pentru calculul contribuției de asigurări sociale în cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, actualizate cu indicele de inflație la data plății acestora, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, în vederea stabilirii punctajului lunar prevăzut de legea privind sistemul unitar de pensii publice, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă și se utilizează cotele de contribuții de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă.

28. Pentru calculul contribuțiilor sociale, altele decât cele prevăzute la pct. 27, în situația hotărârilor judecătorești rămase definitive și irevocabile, prin care se stabilesc obligații de plată a unor sume sau drepturi reprezentând salarii, diferențe de salarii, venituri asimilate salariilor sau diferențe de venituri asimilate salariilor, actualizate cu indicele de inflație la data plății acestora, asupra cărora există obligația plății contribuțiilor sociale, precum și în cazul în care prin astfel de hotărâri s-a dispus reîncadrarea în muncă a unor persoane, sumele respective se defalcă pe lunile la care se referă și se utilizează cotele de contribuții de asigurări sociale care erau în vigoare în acea perioadă.

Norme metodologice:

ART. 296¹⁸ alin.6

29. Prin loc de realizare al venitului se înțelege persoana fizică sau juridică care are calitatea de angajator sau entitatea asimilată angajatorului.

În cazul în care persoanele prevăzute la [art. 296³](#) lit. a) și b) din Codul fiscal obțin venituri ca urmare a încheierii mai multor contracte individuale de muncă cu același angajator, aceste venituri se cumulează, după care se plafonează în vederea obținerii bazei lunare de calcul a contribuției individuale de asigurări sociale.

În cazul în care persoanele prevăzute la [art. 296³](#) lit. a) și b) din Codul fiscal obțin venituri ca urmare a încheierii mai multor contracte individuale de muncă cu angajatori diferiți, veniturile obținute se plafonează separat de către fiecare angajator în parte.

Norme metodologice:

ART. 296¹⁸ alin.8

30. Bazele de calcul prevăzute la [art. 296⁵](#) - [296¹³](#) din Codul fiscal sunt cele rezultate după aplicarea excepțiilor generale și specifice.

Norme metodologice:

ART. 296¹⁹ alin. (1⁹)

31. *** Abrogat.

Norme metodologice:

ART. 296²²

32. Venitul declarat de contribuabilii prevăzuți la [art. 296²¹](#) alin. (1) lit. a) - e) din Codul fiscal reprezintă un venit ales de către aceștia, cuprins între 35% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și echivalentul a de 5 ori acest câștig.

Încadrarea în categoria persoanelor obligate să se asigure se face în funcție de:

– venitul realizat în anul precedent, rămas după scăderea din totalul veniturilor încasate a cheltuielilor efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuții sociale, raportat la numărul lunilor de activitate din cursul anului, în cazul contribuabililor care desfășoară activități impuse în sistem real;

– venitul estimat a se realiza potrivit [art. 81](#) alin. (1) din Codul fiscal, în cazul contribuabililor care își încep activitatea în cursul anului fiscal;

– valoarea lunară a normelor de venit, obținută prin raportarea normelor anuale de venit la cele 12 luni ale anului după aplicarea corecțiilor prevăzute la [art. 49](#) din Codul fiscal, în cazul contribuabililor care desfășoară activități impuse pe bază de norme de venit.

Contribuabilii care desfășoară activități impuse în sistem real, care în anul fiscal precedent au realizat venituri sub nivelul plafonului minim prevăzut de lege, nu sunt obligați să se asigure și nu datorează contribuție de asigurări sociale, pentru anul fiscal următor. Contribuțiile de asigurări sociale plătite în anul fiscal în care au fost realizate venituri sub nivelul plafonului prevăzut de lege nu se restituie, acestea fiind luate în calcul la stabilirea stagiului de cotizare și la stabilirea punctajului pentru pensionare.

33. Întregirea bazei lunare de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate la nivelul unui salariu de bază minim brut pe țară, în cazul persoanelor prevăzute la [art. 296²¹](#) alin. (1) lit. a) - e) din Codul fiscal, care au realizat un venit lunar sub acest nivel, se efectuează de către organul fiscal competent, în anul următor, după depunerea declarațiilor fiscale.

34. În cazul persoanelor prevăzute la [art. 52](#) alin. (1) lit. a) - c) din Codul fiscal, încadrarea în plafonul reprezentând echivalentul a de 5 ori câștigul salarial mediu brut prevăzut în legea bugetului asigurărilor sociale de stat se efectuează de către plătitorul de venituri.

Norme metodologice:

ART. 296²⁴

35. Întregirea bazei lunare de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate la nivelul unui salariu de bază minim brut pe țară, în lunile în care persoanele prevăzute la [art. 296²¹](#) alin. (1) lit. f) din Codul fiscal au realizat venituri sub acest nivel, se efectuează de către organul fiscal competent, în anul următor, după depunerea declarațiilor fiscale.

Întregirea bazei lunare de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate la nivelul a o treime din salariul de bază minim brut pe țară, pentru persoanele prevăzute la [art. 296²¹](#) alin. (1) lit. g) și h) din Codul fiscal, în cazul în care venitul lunar determinat pe baza normelor de venit sau pe baza venitului realizat este sub acest nivel, se efectuează de către organul fiscal competent, în anul următor, după depunerea declarațiilor fiscale.

Norme metodologice:

ART. 70

145. Venitul din pensii se determină de către plătitor pentru drepturile cu titlu de pensie prevăzute la [art. 68](#) din Codul fiscal.

146. Începând cu 1 ianuarie 2008, impozitul lunar aferent venitului din pensii se calculează prin aplicarea cotei de impunere de 16% asupra venitului impozabil lunar din pensii determinat prin deducerea din venitul din pensii, în ordine, a următoarelor:

- a contribuțiilor obligatorii calculate, reținute și suportate de persoana fizică; și
- a unei sume neimpozabile lunare de 1.000 lei

146^1. Drepturile primite în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă venituri din pensii. La stabilirea venitului impozabil lunar pentru sumele primite ca plată unică potrivit Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, se va acorda un singur plafon neimpozabil de 1.000 lei de la fiecare fond de pensii. La stabilirea venitului impozabil lunar pentru sumele primite ca plăți eșalonate în rate, în conformitate cu prevederile Legii nr. 411/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 204/2006, cu modificările și completările ulterioare, se va acorda un singur plafon neimpozabil de 1.000 lei aferent ratei lunare de la fiecare fond de pensii.

146^2. Diferențele de venituri din pensii primite de la același plătitor și stabilite pentru perioadele anterioare se impozitează separat față de drepturile de pensie ale lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra venitului impozabil lunar din pensii. Venitul lunar din pensii se stabilește prin deducerea din suma totală, reprezentând diferențele de venituri din pensie, a plafonului neimpozabil lunar de 1.000 lei și a contribuțiilor obligatorii."

147. Impozitul pe veniturile din pensii se calculează, se reține lunar de către administratorii fondurilor de pensii și se virează de către unitățile plătitoare ale acestor venituri până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiilor, la organul fiscal în a cărui rază își au sediul plătitorii de venituri.

148. Administratorii fondurilor de pensii vor emite norme interne specifice privind aplicarea prevederilor pct. 147.

149. Eventualele sume reprezentând impozit pe veniturile din pensii, reținute, dar nedatorate la bugetul de stat, se vor regulariza prin diminuarea viramentelor efectuate cu ocazia plăților din luna următoare.

Articolul II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2010

ART. II

Articolul III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 58/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și alte măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 28 iunie 2010, se modifică și va avea următorul cuprins:

(1) Orice venituri de natură profesională, altele decât cele salariale, se impozitează cu cota de impozit pe venit.

(2) În sistemul public de pensii și în sistemul asigurărilor pentru șomaj, prin venituri de natură profesională, altele decât cele de natură salarială, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, se înțelege acele venituri realizate din drepturi de autor și drepturi conexe definite potrivit [art. 7](#) alin. (1) pct. 13¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și/sau venituri rezultate din activități profesionale desfășurate în baza contractelor/convențiilor încheiate potrivit Codului civil. Asupra acestor venituri se datorează contribuțiile individuale de asigurări sociale și asigurări pentru șomaj.

(3) Persoanele fizice care realizează venituri de natură profesională, pentru care, potrivit prezentei ordonanțe de urgență, se datorează și se plătește contribuția individuală de asigurări sociale și contribuția individuală de asigurări pentru șomaj, sunt considerate asigurate obligatoriu, prin efectul legii, în sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și în sistemul asigurărilor pentru șomaj și beneficiază de prestațiile prevăzute de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, precum și de indemnizație de șomaj în condițiile Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Prevederile alin. (3) cu privire la statutul de asigurat obligatoriu, prin efectul legii, în sistemul asigurărilor pentru șomaj nu se aplică persoanelor pentru care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se prevede, potrivit Legii nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, că asigurarea în sistemul asigurărilor pentru șomaj este facultativă și care dețin statutul de asigurat în acest sistem în temeiul unui contract de asigurare pentru șomaj, cu excepția cazului în care aceste persoane renunță la contractul de asigurare.

(5) Persoanelor asigurate în alte sisteme, neintegrate sistemului public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, și persoanelor care au calitatea de pensionari nu le sunt aplicabile prevederile alin. (2).

(6) Persoanele care, în mod ocazional, realizează, pe lângă veniturile de natură salarială, și venituri de natură profesională definite la [art. 7](#) alin. (1) pct. 13¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, nu datorează contribuțiile individuale și pentru aceste venituri de natură profesională.

(7) Persoanele care, în mod ocazional, realizează exclusiv venituri de natură profesională definite la [art. 7](#) alin. (1) pct. 13¹ din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, datorează contribuțiile prevăzute la alin. (2). În această situație baza de calcul anuală nu poate depăși de 5 ori salariul mediu brut utilizat la fundamentarea

bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(8) Persoanele care realizează, cu caracter de regularitate, pe lângă veniturile de natură salarială, și venituri de natură profesională definite la [art. 7](#) alin. (1) pct. 13¹ din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, datorează contribuțiile individuale și pentru aceste venituri de natură profesională la baza de calcul astfel cum este prevăzută la alin. (17).

(9) Persoanele care realizează, cu caracter de regularitate, exclusiv venituri de natură profesională definite la [art. 7](#) alin. (1) pct. 13¹ din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, datorează contribuțiile prevăzute la alin. (2) la baza de calcul astfel cum este prevăzută la alin. (17).

(10) În sensul alin. (6) și (7), prin venituri realizate în mod ocazional se înțelege acele venituri realizate ca urmare a desfășurării unei activități, în mod sporadic, fără a avea un caracter de regularitate.

(11) Obligația declarării, calculării, reținerii și plății contribuțiilor individuale de asigurări sociale și de asigurări pentru șomaj, corespunzătoare veniturilor prevăzute la alin. (2), revine plătitorului de venit.

(12) Prevederile Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la obligațiile angajatorilor în ceea ce privește declararea, calcularea, reținerea și plata contribuțiilor de asigurări sociale, respectiv a contribuțiilor de asigurări pentru șomaj, precum și sancțiunile corelative în cazul nerespectării acestora se aplică în mod corespunzător și obligației prevăzute la alin. (11).

(13) Plătitorii de venit au obligația de a depune, lunar, până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit veniturile de natură profesională, câte o declarație privind evidența nominală a persoanelor care realizează venituri de natură profesională, altele decât cele de natură salarială.

(14) Declarațiile prevăzute la alin. (13) se depun la casele teritoriale de pensii, respectiv la agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, precum și a municipiului București, în a căror rază teritorială își are sediul plătitorul de venit.

(15) Plătitorii de venit nu au obligația declarării, calculării, reținerii și plății contribuțiilor individuale de asigurări pentru șomaj și de asigurări sociale, corespunzătoare veniturilor profesionale plătite, persoanelor prevăzute la alin. (4) care dețin statutul de asigurat în temeiul unui contract de asigurare pentru șomaj, precum și persoanelor prevăzute la alin. (5), după caz.

(16) Persoanele prevăzute la alin. (3) au obligația de a dovedi plătitorului de venit că fac parte din categoria persoanelor prevăzute la alin. (4) care dețin statutul de asigurat în temeiul unui contract de asigurare pentru șomaj, precum și din categoria celor prevăzute la alin. (5).

(17) Baza lunară de calcul la care se datorează contribuțiile individuale de asigurări sociale și de asigurări pentru șomaj este:

a) venitul brut diminuat cu cota de cheltuielă prevăzută la [art. 50](#) alin. (1) lit. a) sau, după caz, la [art. 50](#) alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru veniturile din drepturi de autor și drepturi conexe;

b) venitul brut, pentru veniturile din activitatea desfășurată în baza contractelor/convențiilor încheiate potrivit Codului civil.

(18) Baza lunară de calcul la care se datorează contribuțiile individuale de asigurări sociale și asigurări pentru șomaj nu poate depăși în cursul unei luni calendaristice echivalentul a de 5 ori salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat.

(19) Cotele contribuțiilor individuale prevăzute la alin. (2) sunt cele stabilite de legea bugetului asigurărilor sociale de stat, pentru contribuția individuală de asigurări sociale și pentru contribuția individuală de asigurări pentru șomaj.

(20) Persoanele care realizează veniturile prevăzute la alin. (2) datorează contribuția individuală de asigurări sociale și dacă se regăsesc în situația menționată la art. 5 alin. (1) pct. I și II din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

(21) Persoanele care realizează veniturile prevăzute la alin. (2) datorează contribuția individuală de asigurări pentru șomaj și în situația în care se regăsesc la art. 19 din Legea nr. 76/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(22) Contribuțiile individuale de asigurări sociale și de asigurări pentru șomaj se virează în conturi distincte stabilite cu această destinație și comunicate de Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă.

(23) Pentru perioadele în care s-au datorat și s-au plătit contribuțiile individuale de asigurări sociale, numărul de puncte realizat lunar în sistemul public de pensii se calculează potrivit art. 78 din Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, la care se aplică coeficientul rezultat ca raport între cota de contribuție individuală de asigurări sociale și cota de contribuție de asigurări sociale aprobată pentru locurile de muncă în condiții normale.

(24) Pentru persoanele care realizează venituri de natură profesională prevăzute la alin. (2), stagiul de cotizare în sistemul public de pensii se constituie din toate perioadele pentru care s-a datorat și s-a plătit contribuția individuală de asigurări sociale, conform prezentei ordonanțe de urgență.

(25) Perioadele în care s-au datorat și s-au plătit contribuțiile individuale de asigurări pentru șomaj în conformitate cu prevederile prezentului articol constituie stagiul de cotizare în sistemul asigurărilor pentru șomaj.

(26) Veniturile de natură profesională prevăzute la alin. (2) pentru care se datorează și se plătesc contribuțiile individuale de asigurări pentru șomaj se iau în calcul la stabilirea cuantumului indemnizației de șomaj, potrivit legii, prin aplicarea asupra acestora a unui coeficient rezultat ca raport între cota de contribuție individuală de asigurări pentru șomaj și cota de contribuție datorată la bugetul asigurărilor pentru șomaj, potrivit legii, de către persoanele asigurate în baza contractului de asigurare pentru șomaj.

(27) Sumele reprezentând contribuții achitate în plus ca urmare a depășirii plafonului prevăzut la alin. (18) se restituie sau se compensează, la cererea asiguratului, depusă la casele teritoriale de pensii, respectiv la agențiile pentru ocuparea forței de muncă județene, respectiv a municipiului București. Aceste instituții au obligația de a transmite cererile asiguraților către Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și, după caz, la Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă. Restituirea și/sau compensarea se fac de Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și, după caz, de Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Muncă, prin structurile lor teritoriale, în conformitate

cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(28) În măsura în care aplicarea prezentelor prevederi impune emiterea de instrucțiuni cu privire la contribuția individuală de asigurări sociale, respectiv contribuția individuală de asigurări pentru șomaj, acestea vor fi emise prin ordin comun al ministrului muncii, familiei și protecției sociale și al ministrului finanțelor publice.

www.consultanta-contabilitate.ro